

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

DEPARTMENT OF BYZANTINE
AND MODERN GREEK IN THE
UNIVERSITY OF OXFORD

PA1310. 1815. KS/11

Vel

PA 1310. E41. KS 5/11

6

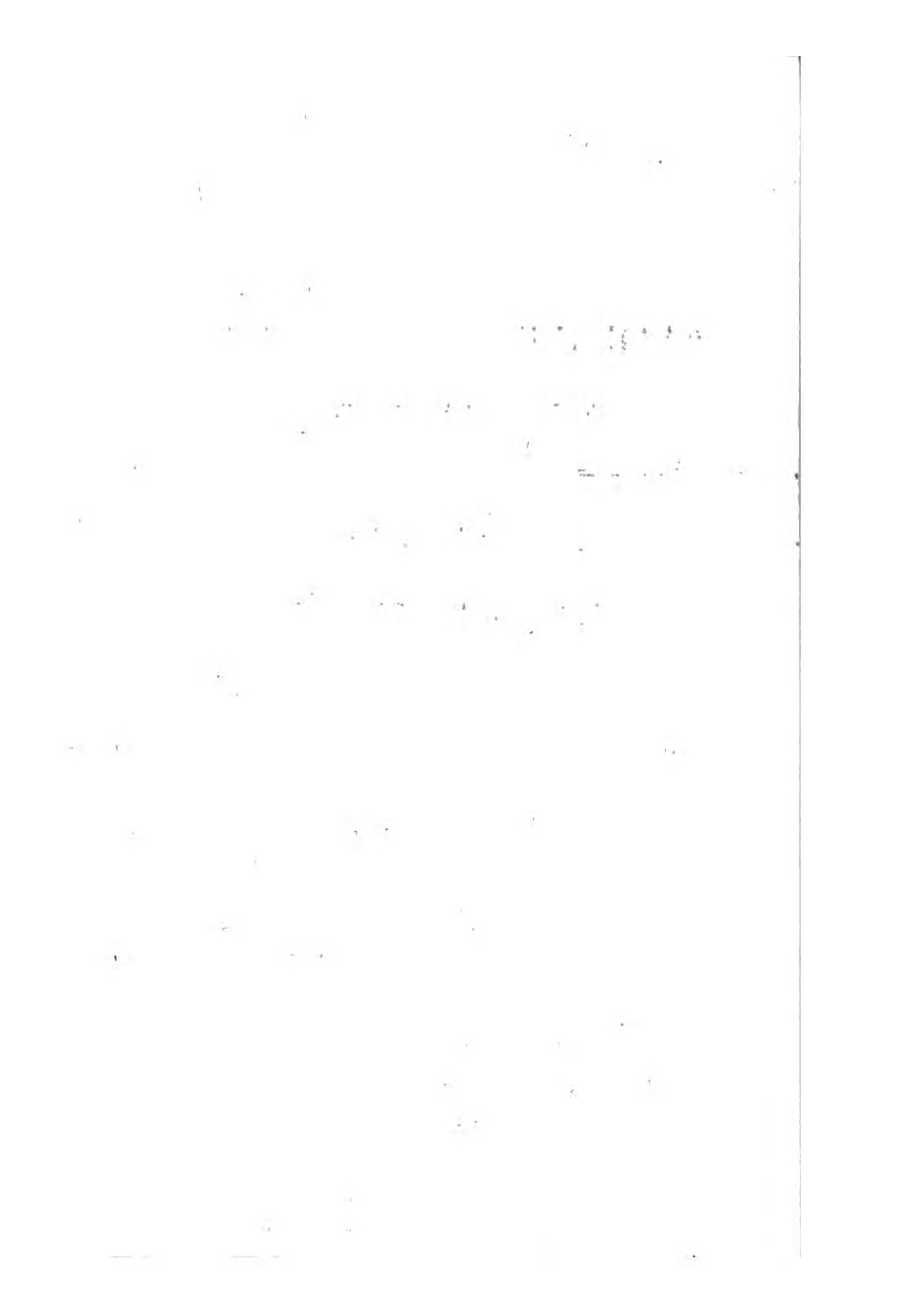
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑ,

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΟΥΝΤΟΣ Α. ΚΟΡΑΗ,

Φιλοτίμῃ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν Χίων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

SE TROUVE,
CHEZ THÉOPHILE BARROIS, PÈRE, LIBRAIRE, RUE HAUTEFEUILLE, N° 28.

ΑΩΙΖ.

3

G. 4. 1.

...

...

...

...

...

...

...

...

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Ὁ ΤΡΙΤΟΣ οὗτος τῆς Γεωγραφίας τοῦ Στράβωνος τόμος ἔπρεπε νὰ ᾖ καὶ ὁ τελευταῖος, καθὼς ἐλπίσας ἔβαλα εἰς ἐλπίδα καὶ τὸν ἀναγνώστην. Ἀλλ', ἐπειδὴ ἦτον ἀνάγκη νὰ περιέχῃ τὰ τέσσαρα λοιπὰ τοῦ Γεωγράφου βιβλία, τὰς ἐκ τῶν δεκάεπτὰ βιβλίων Χρησομαθείας, ὀλίγας σημειώσεις καὶ τὸν Πίνακα, τὸ πάχος του ἔμελλε νὰ γένη παντάπασιν ἀσύμμετρον μὲ τοὺς πρὸ αὐτοῦ δύο τόμους. Ἦναγκάσθη λοιπὸν νὰ τελειώσω τὸν τρίτον μὲ τὰς Χρησομαθείας, καὶ ν' ἀφήσω τὰς σημειώσεις καὶ τὸν Πίνακα εἰς τέταρτον καὶ τελευταῖον ἄλλον τόμον.

Ἀπὸ τίνα καὶ πότε ἐσυντάχθησαν αἱ Χρησομαθεῖαι, ἔμειν' ἀνισόρητον. Ἀπὸ χρονολογικὰς τινὰς εἰκασίας συμπεραίνει ὁ Δοδουέλλος (Dodwell), ὅτι ὁ συντάξας αὐτὰς ἤκμασε πρὸς τὰ τέλη τῆς δεκάτης ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος. Τοιαύτη εἶναι τοῦ σοφοῦ τούτου κριτικοῦ ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἐδύνατο νὰ πιθώσῃ ἔτι πλέον ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐκφράσεως, συνειδησμένου εἰς ἐκείνην τοῦ χρόνου τὴν περίοδον, ὅποτε ἡ ταλαίπωρος Ἑλλάς ἐπροχώρει ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

Ἀλλ' αὐτὸς, ἐξεναντίας, εὐρίσκει πολλὰ ὀλίγα εἰς τὴν φράσιν τῶν Χρησομαθειῶν ἵχνη τῆς νοθευομένης Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ σημειώνει ἐξ αὐτῶν, ὡς πλέον ἀξιοσημείωτον, καὶ ἐπαρμένην (ὡς εἰκάζει) ἀπὸ τὰ Σλαυικὰ βόρεια ἔθνη, τὴν λέξιν, Ριχία

β' ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

(γρ. Ῥηχία), ἤγουν τὴν αὐτὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὁ Ἡρόδοτος (1), ὅταν ὁ λόγος ἦναι περὶ τῆς ἀμπώτεως τῆς Θαλάσσης; καὶ ἥτις ἐφυλάχθη ἕως σήμερον εἰς τὴν γλῶσσάν μας· ἐπειδὴ ὀνομάζομεν Ῥηχά ἐκεῖνα τῆς Θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν τὰ μέρη, ὅπου, διὰ τὴν ὀλιγότητα τοῦ νεροῦ, οὔτε καράβιον δύναται νὰ πλεύσῃ, οὔτ' ἄνθρωπος νὰ κολυμβήσῃ. Καὶ τοῦτο συμβαίνει καθημέραν εἰς τοῦ Ὠκεανοῦ τὰ παραθαλάσσια, καὶ εἰς ὀλίγους τινὰς τῆς Μεσογείου Θαλάσσης τόπους, διὰ τὴν ἄμπωτιν, ἤγουν τὴν προσωρινὴν ἀναχώρησιν τοῦ νεροῦ. Τὸ ἐναντίον τῆς ἀμπώτεως καὶ τῆς Ῥηχίας εἶναι καὶ λέγεται Πλημμύρα.

Ὁ Δοδουέλλος, ἐπειδὴ διὰ τὴν κακὴν ἴσως γραφὴν (ῤηχία) δὲν ἐνθυμήθη τοῦ Ἡροδότου τὴν Ῥηχίην, ἐνόμισεν ἀκόμη, ὅτι καὶ ὁ Ἐτυμολόγος (2), μεταχειριζόμενος αὐτὴν, ἐμεταχειρίσθη λέξιν βάρβαρον. Ἀκολούθημα τῆς τοιαύτης ἀπάτης ἦτο καὶ νὰ συγχύσῃ τὸ Ῥηχία τῶν Χρησομαθειῶν μὲ τὸ Κατάσασις τοῦ Στράβωνος. Εὐκόλα θέλει τὸ πληροφορηθῆν ὅσις παραβάλλῃ τὰ λόγια τούτου μὲ τὰς Χρησομαθείας. Λέγει ὁ Στράβων (3), « Πάλιν ἀναχωρεῖν [τὴν Θάλατταν] εἰς τὸ πέλαγος κατ' ὀλίγον... εἶτα μένειν τοσοῦτον ἐν τῇ αὐτῇ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙ χρόνον, ὅσον κ. τ. λ. » Ἀντὶ τούτων, γράφει τῶν Χρησομαθειῶν ὁ συντάκτης (4), « Πάλιν ὑπονοσεῖ... εἶτα ἐν

(1) Βιβλ. β', κεφ. 11.—(2) Σελ. 86.

(3) Στράβ. Μέρ. Α', σελ. 226.

(4) Αὐτ. Μέρ. Γ', σελ. 329.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ. γ'

» τῇ ῬΗΧΙΑ μένει, ἕως ἂν κ. τ. λ.». Τὸ, Ἐν τῇ αὐτῇ κατασάσει, τοῦ Στράβωνος, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι λέγει, εἰς τὴν αὐτὴν κατάσασιν τῆς ἀμπώτεως, ἦγουν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ νεροῦ πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ ἀκολουθῶς τῆς ῤηχίας ἢ ἐλαττώσεως αὐτοῦ εἰς τὰ πλησιάζοντα τὴν γῆν μέρη· καὶ τὸ Ἐν τῇ ῤηχία τοῦ Χρησῶμαθειογράφου σημαίνει ὄχι, εἰς τὴν κατάσασιν, ἀλλ', εἰς τὴν ἄμπωτιν, ἢ, εἰς τῆς ἀμπώτεως τὴν κατάσασιν.

Δὲν ἐλέγχεται λοιπὸν ὁ Χρησῶμαθειογράφος ἀπὸ τὸ Ἑλληνικώτατον ὄνομα τῆς ῤηχίας, ὅτι ἔζησεν, ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἦτο μολυσμένη μὲ ξένα καὶ βάρβαρα ὀνόματα, ἀλλ' ἀπὸ πολλὰς ἀσυνταξίας τῆς γλώσσης, καὶ ἀπὸ λέξεις, ἂν καὶ τὴν ἀρχὴν Ἑλληνικὰς, ἀνορθογράφους ὁμῶς, ἢ μεταμορφωμένας εἰς ἀλλότριον τοῦ Ἑλληνισμοῦ σχῆμα, καὶ ἔτι πλέον, ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ συλλογιστικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, τὸ ὁποῖον φαίνεται καὶ εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς πολλοὺς αὐτοῦ συγχρόνους ἄλλους συγγραφεῖς, καὶ εἰς ὅλα ἀπλῶς τὰ βάρβαρα, ἢ εἰς τὴν βαρβαρίωσιν καταφερόμενα ἔθνη. Παραδείγματα πολλὰ νὰ φέρω δὲν ἤθελον μὲ λείψειν, ἂν δὲν μ' ἔλειπεν ὁ καιρὸς· ἔθεν ἀρκουμαι εἰς ὀλίγα τινά. Τὸν μυχὸν τοῦ Στράβωνος μετασχηματίζει εἰς οὐδέτερον Τὸ μυχόν τοῦ ἐφελκυστικοῦ ὡ ἢ κατὰχρησις ὅπου δὲν ἀκολουθεῖ φωνῆεν, καὶ ἢ ἐξ αὐτῆς πακοφωνία εἶναι τόση, ὥστε γίνετ' ἀπίθανον, ὅτι εἶναι πάντοτε σφάλμα τῶν ἀντιγραφῶν. Οὐδὲ τοῦ ῤηχία τὴν κακὴν γραφὴν δικαίως ἤθελέ τις ἀποδώσειν εἰς αὐτοὺς, ἐπειδὴ εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸν Ἐτυμολόγον, ὅστις λέγει, « Ἄμπωτις... κυρίως δὲ

» ἄμπωτις ἢ ἀναπέμπουσα (γρ. ἀναπίνουσα), ἢ ξηρασία, ἢ
 » ῥιχία κ. τ. λ.» Ὁ Σουίδας ἐξηγεῖ τὴν λέξιν, «Ἄμπωτις,
 » λῆξις, ἢ ξηρασία, ἢ πλημμύρα.» Ἡ προφανὴς ἀντίφασις
 τῆς ξηρασίας καὶ τῆς πλημμύρας ἔχει ἴσως ἀπολογία ταύτην,
 ὅτι τὸ ἐν δὲν συμβαίνει χωρὶς τᾶλλο· ὅταν ἀναχωρῇ τὸ νερὸν
 πρὸς τὸ πέλαγος, πλημμυρίζει φυσικὰ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον
 ἔκαμε τὴν ἀναχώρησιν, καὶ ἀφίνει ἐνταυτῷ ξηρὸν, ἢ ῥηχόν,
 τὸν πρὸς τὴν γῆν τόπον, ὃθεν ἀνεχώρησεν. Ὅσις ὁμως γράφει
 Λεξικὸν, ἡγουν λέξεων ἀγνοουμένων ἐξήγησιν, δὲν πρέπει νὰ
 ἐκφράζεται, ὡς ἐκφράζονται οἱ προβάλλοντες αἰνίγματα. Ἀλλὰ
 τοιαύτη ἦτον ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἢ μέθοδος τοῦ συλλογίζεσθαι
 καὶ τοῦ γράφειν· καὶ εἶναι σημειώσεως ἄξιον, ὅτι καὶ ὁ Σουίδας
 καὶ ὁ Ἐτυμολόγος εἶναι σύγχρονοι τοῦ γράψαντος τὰς Χρησο-
 μαθείας. Τοῦτον εἰκάζει ὁ Δοθουέλλος, ὅτι ἤκμασε μεταξύ τοῦ
 976 καὶ τοῦ 996 ἀπὸ Χριστοῦ· ὁ Σάξιος θέτει τὸν Σουίδα
 περὶ τὸ 975, καὶ τὸν Ἐτυμολόγον περὶ τὸ 990.

Εἶναι λοιπὸν αἱ Χρησομαθείαι βαρβαρουμένης Ἑλλάδος
 γέννημα· κ' ἤθελαν εἶσθαι ὀλότελα περιτταί, ἂν ὁ συντάκτης
 αὐτῶν ἐφύλασσε διόλου τὰς αὐτὰς λέξεις καὶ φράσεις τοῦ κει-
 μένου τοῦ Στράβωνος. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν τὰς ἀλλάσσει πολ-
 λάκις μὲ συνωνύμους, ἢ καὶ διαφόρους ἄλλας, ὃθεν διορθό-
 νεται, ἢ καὶ ὑποβάλλεται εἰς τῶν κριτικῶν τὴν ἐξέτασιν, τοῦ
 Γεωγράφου τὸ κείμενον. Ἐπειτα προσθέτει πολλάκις καὶ φρά-
 σεις, αἱ ὁποῖαι μὴν εὐρισκόμεναι εἰς τὸ κείμενον, δίδουν ὑπο-
 ψίαν μὴ τὰς ἐπαράβλεψαν οἱ ἀντιγραφεῖς τοῦ Στράβωνος. Παρὰ
 ταύτας ἔχει προσθήκας ἄλλας, φανεράς ἀναπληρώσεις ἰδικὰς

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

έ

του, ὅταν, φερειπεῖν, λέγη τι, ὡς αὐτὸς γνωρίζων, ἢ συμπεραίνων ἀπὸ τὸ κείμενον, ἢ καὶ παραβάλλον τὸν Στράβωνα μὲ γεωγράφους ἄλλους, ἐκ τῶν ὁποίων ὀνομάζει κάποτε τὸν Πτολεμαῖον. Ὀλίγα παραδείγματα ἀς μὲ συγχωρηθῆ νὰ φέρω τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Στράβωνος (σελ. 259, στ. 4) ἔπρεπεν ἀντὶ τοῦ Γενεᾶς, νὰ γράψω, καθὼς φέρεται εἰς τὰς Χρησομαθείας Γενεῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος (σελ. 371, στ. 8), ἐπρόσθεσα εἰς τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος τὴν εὐρισκομένην εἰς αὐτὰς φράσιν, Μῆκος περὶ χιλίους σαδίους. Εἰς τὸ αὐτὸ (σελ. 383) λέγει ὁ Γεωγράφος, περὶ τῆς Σινώπης πόλεως λαλῶν, «Ὁ δ' Εὐπάτωρ καὶ ἐγεννήθη » ἐκεῖ καὶ ἘΤΡΆΦΗ »· ὁ Χρησομαθειογράφος (Μερ. Γ', σελ. 412) ἔχει, ἘΤΆΦΗ. Τὴν γραφὴν ταύτην, εἴτ' ἀπ' ἀντίγραφον, εἴτ' ἀλλαχόθεν τὴν ἔλαβε, τὴν πιθανολογεῖ ὁ Πλούταρχος (Πομπ. βίω § 42), λέγων, ὅτι ὁ Πομπήϊος ἔσειλε τὸν νεκρὸν τοῦ Μιθριδάτου εἰς τὴν Σινώπην· «Αὐτὸν δὲ τὸν Μιθριδάτου » νεκρὸν... οὐ γὰρ αὐτὸς Πομπήϊος ἰδεῖν ὑπέμεινεν, ἀλλ', » ἀφοσιωσάμενος τὸ νεμεσητὸν, εἰς Σινώπην ἀπέπεμψεν.» Εἰς τὸ τρίτον μέρος (σελ. 23), ὅπου λέγει ὁ Στράβων, «Λοιδο- » ρήσαντα τοὺς βασιλέας ΔΙΑ ΣΤΙΧΟΥ» πιθανωτέρα φαίνονται ἢ γραφὴ τῶν Χρησομαθειῶν (σελ. 434), ΔΙΑ ΔΙΣΤΙΧΟΥ· ὅχι μόνον διότι δύο ἀληθῶς, καὶ ὄχι πλειότεροι, εἶναι οἱ λοιδορητικοὶ σίχοι, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ἂν δὲν ἔγραψεν ὁ Στράβων, διὰ δις σίχου, ἔπρεπε καὶ νὰ γράψῃ, διὰ σίχων, καὶ ὄχι ἐνικῶς, διὰ σίχου.

5' ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Διὰ ταύτας λοιπόν τὰς αἰτίας, καὶ κατὰ μίμησιν ἄλλων ἐκδοτῶν, ἐπρόσθεσα εἰς τὴν ἐκδοσίν μου καὶ τὰς Χρησομαθείας, διορθωμένας ὁμῶς εἰς ὄχι ὀλίγα μέρη, ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ Στράβωνος τὸ κείμενον, ποτὲ δὲ καὶ ἐξ ἰδίας μου εἰκασίας· ἄλλος ἤθελ' ἴσως προκρίνειν νὰ τὰς ἐκδώσῃ ἀπαραλλάκτως ὁμοίως τῶν ἀπ' ἄλλους ἐκδομένων, ὡς ἰστορικὴν σημείωσιν τοῦ χρόνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔζησεν ὁ συντάκτης αὐτῶν· καὶ δὲν ἤθελε κατακριθῆν ὡς ἄκριτος.

Περὶ δὲ τοῦ περιεχομένου εἰς τὸ τρίτον Μέρος τοῦτο κειμένου τοῦ Στράβωνος, θέλω φανερώσειν τὰς αἰτίας τῶν εἰς αὐτὸ μεταβολῶν εἰς τὰς σημειώσεις, ὡς καὶ περὶ τῶν ὅσαι ἔγιναν εἰς τὰ πρὸ αὐτοῦ δύο μέρη. Ἀρκοῦμαι κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐκθέσω ὀλίγας μου τινὰς ἀμφιβολίας, περὶ τῶν ὁποίων ἔκαμα, ἢ ἔπρεπε νὰ κάμω, εἰς ὅλον τὸ κείμενον διορθώσεων, τὰς ἐξῆς.

Μ Ε Ρ Ο Σ Α.

ΣΕΛΙΔΙ 11, στ. 8, Ἐκ δὲ δὴ τῆς.] Ὁ Κασωδῶν ἐπρόβαλε διόρθωσιν, Ἐκ γε δὴ τῆς. Ὁρθώτερον μὲ φαίνεται, Ἐκ τε δὴ τῆς, ἢ, Ἐκ μὲν δὴ τῆς.

— 16, στ. 29, Καθάπερ γε καὶ ἐν.] Ἐμετανόησα, ὅτι δὲν ἐδιόρθωσα, Καθάπερ τε ἐν.

— 17, στ. 11, πρὸς οὓς.] Ἐπρεπε νὰ προκρίνω τὴν γραφὴν τοῦ ἀντιγράφου μου, πρὸς οἷς.

— 30, στ. 6, καὶ Σικελίαν, οὐκ ἐπαινεῖ. Οὐκ ἐπαινεῖ δὲ κ.τ.λ.] εἶναι διόρθωσις ἰδική μου, περὶ τῆς ὁποίας τῶρα διζάζω. Ἡ κοινὴ γραφὴ ἦτο, καὶ Σικελίαν. Οὐκ ἐπαινεῖ δὲ κ. τ. λ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ. ζ'

— 40, στ. 28, οὐ διχθὰ δεδαίεται οὔτω.] Οὔτοι (ἤγουν οἱ Αἰθίοπες), ἔγραψε, νομίζω, ὁ Στράβων.

— 44, στ. 6, τεταγμένον.] Τὴν αὐτὴν γραφὴν φέρουσιν ἔλα τάντιγραφα· ἡ ὀρθὴ ὁμῶς εἶναι, τεταμένον.

— 98, στ. 11, συνέγραψαν.] Ἐλησμόνησα τὴν ὀρθὴν τῶν ἀντιγράφων γραφὴν, συνέγραψαν ἄν.

— 121, στ. 8, Αἰτιασάμενος δ' οὖν τινα.] Ἴσως, Αἰτιασάμενος δ' αὖ τιναί.

— 122, στ. 7, ὑπερπιπτούσης.] Εὐλόγως ἐδιόρθωσεν ὁ Βάκης (Bake, Posidon. Rhod. reliquiæ, pag. 92), ὑπερπίπτουσαν.

— 173, στ. 15, τῆς Τρωάδος κατ' Ἀμφίπολιν.] Ἡ γνησίᾳ γραφῇ ἔπρεπε νὰ ἦναι, τῆς Τρωάδος, καὶ κατ' Ἀμφίπολιν.

— 188, στ. 1, ἔρια μᾶλλον τῶν Κοραξῶν.] Ἡ προβαλθεῖσα ἀπὸ τὸν Κασωβῶνα διόρθωσις εἶναι, μαλακώτερα συντομώτερον καὶ πιθανώτερον ἤθελέ τις διορθώσῃν, ΚΑΛΛΙΩ.

— 216, στ. 5, ὑφ' ἑαυτῶν.] Εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν (tom. 1, pag. 487, not. 2) εἶπα διὰ ποίαν αἰτίαν ἔτρεψα τὴν κοινὴν γραφὴν, ὑπὲρ ἑαυτῶν, εἰς τὸ, ὑφ' ἑαυτῶν. Ἄν ἡ διόρθωσις δὲν φανῇ εὐλογος, ἡ κοινὴ γραφὴ πρέπει καὶ νὰ μεταβαλθῇ εἰς τὸ, ὑπὲρ αὐτῶν.

— 362, στ. 3, Ὄταν οὖν, φησὶ Ποσειδώνιος, φλέγεται κ. τ. λ.] Δὲν ἐμετανόησα, ὅτι ἐμετάβαλα τὸν Θεὸν Ποσειδῶνα εἰς τὸν φιλόσοφον Ποσειδώνιον· διζάζω ὁμῶς, ἂν ἔκαμα καλὰ νὰ μεταβάλω καὶ τὸ φαίνεται εἰς τὸ φλέγη-

ἢ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

ται. Φαίνεται δὲ νὰ εἴπη, φωτίζεται ἀπὸ τὴν φλόγα.

— 384, στ. 20, πεδίων.] Ἴσως, ἐπίνειον.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

— 59, στ. 27, Μεθώνη καὶ Ἄλωρος ΠΟΛΙΣ.] Γράφε, ΠΟΛΕΙΣ, ὡς τὸ ἐδιόρθωσα εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς Χρησιμοποιείας (Μέρ. Γ', σελ. 378).

— 63, στ. 2, ἧ ὑπέρκειται.] Ἐδιόρθωσα (Μέρ. Γ', σελ. 382), ἧς ὑπέρκειται.

— 187, στ. 8, στρατεῖαν.] Γράφε στρατιάν.

— 222, στ. 28, ποταμίαν, Λαπίθαι κατέσχον Αἴτῃ τὰ χωρία.] Ὁρθωτέρα φαίνεται ἡ γραφή τινῶν ἀντιγράφων, Αἴτῃ. Γράφε λοιπὸν καὶ σίξε, ποταμίαν Λαπίθαι, κατέσχον αὐτοὶ τὰ χωρία.

— 224, στ. 14, Εὐρώτα.] Προκρίνω τώρα τὴν γραφὴν τοῦ ἀντιγράφου μου, Εὐρώτου (ἀπὸ τὴν εὐθειαν Εὐρωτος), διὰ καὶ νὰ μὴ συγχυθῇ μὲ τὸν Εὐρώταν, ποταμὸν τῆς Πελοποννήσου.

— 232, στ. 15, ῥυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι τὸν πῖνον τῇ πλύσει παραπλησίως.] Ὅ τι ἔλεγ' ἀνωτέρω (σελ. δ') περὶ τῆς προξενουμένης ὑποψίας ἀπὸ τὰς Χρησιμοποιείας εἰς τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος, τούτου παράδειγμα εἶναι καὶ ἡ παροῦσα περικοπή. Τὸ κείμενόν μου ἐπάρθη ἀπὸ ἀντίγραφον τῶν προτέρων ἐκδόσεων ἢ γραφὴ εἶναι, ῥυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει Τὸν Πῖνον παραπλησίως. Ἄλλ' ὁ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ. 9

συντάκτης τῶν Χρησομαθειῶν (σελ. 393) πιθανόν, ὅτι εὔρηκε γραφήν διάφορον ἐπειδὴ λέγει, ῥυπωθεντα... ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσι παραπλησίως τῇ τῶν λίνων (γρ. λινῶν) πλύσει. Ἴσως λοιπὸν καὶ εἰς τὸν Στράβωνα ἐγράφετο, ῥυπωθεντα... ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει Τῶν Λινῶν παραπλησίως.

— 249, στ. 18, Μελάμφυλος.] Ἐν ἀπὸ τὰ παλαιὰ τῆς Σάμου ὀνόματα, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει καὶ κατωτέρω (Μέρ. Γ', σελ. 9) πάλιν ὁ Στράβων. Παράδοξον, ὅτι κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ, αἱ ἐκδόσεις συμφώνως μὲ ἀντίγραφα τὸ γράφουσι δι' ἐνὸς λ· καὶ παραδοξότερον, ὅτι καὶ εἰς τὸν Βυζάντιον Στέφανον (λέξ. Σάμος), καὶ εἰς τὸν Ἰάμβλιχον (Περὶ τοῦ Πυθαγορικ. βίου, κεφ. 2) σώζεται ἡ αὐτὴ γραφή. Ἡ ὀρθὴ ὁμοίως εἶναι μὲ διπλοῦν λ, Μελάμφυλλος· ὡς ἐδιόρθωσαν οἱ κριτικοὶ εἰς τὸν Ἰάμβλιχον καὶ εἰς τὸν Στέφανον, καὶ ὡς ὀνομάζει τὴν Σάμον ὁ Πλίνιος, Melamphyllus.

— 291, στ. 12, Ἄλλὰ Κοίου γένος κ. τ. λ.] Ἠκολούθησα τὴν ὁποίαν ἔκαμε διόρθωσιν τῶν σίχων τούτων ὁ Ἐρμάννος, καὶ ἐξέδωκεν ὁ Συνειδὲρος μὲ τᾶλλα λείψανα τοῦ Πινδάρου (σελ. 45 καὶ 162). Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ τῶν τοιούτων κρίσις εἶναι δυσκολωτάτη, βάλλω ἐδῶ καὶ τὴν διάφορον αὐτῶν διόρθωσιν τοῦ Πόρσωνος· Ἄλλ' ἂ Κοιογενῆς ὁπότε ὠδίνεσσι θοαῖς ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν, δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων, ἀνδ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες, ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

Ἰ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

— 296, στ. 14, προσπεριοδεύσωμεν.] Γράφε, προσπεριοδεύσωμεν, ὡς φέρει τὸ ἀντίγραφόν μου.

— 311, στ. 20, μαλακοὺς εἶναι, καὶ τὰς τῶν ποταμῶν ἐκβολάς.] Ἴσως, μαλακοὺς εἶναι κατὰ τὰς τῶν κ. τ. λ.

320, στ. 17, ἐπίκρανα.] Τὸ ἐπῆρα χωρὶς προσοχὴν ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου. Ἡ ὀρθὴ τῶν ἀντιγράφων γραφὴ εἶναι περὶ κρᾶνα.

— 329, στ. 11, καὶ προσέθεσαν τοῦτο πῖσιν κ. τ. λ.] Ὄρθωτέρα εἶναι ἡ εὐρισκομένη εἰς τῆς Ἰσπανίας τὸ ἀντίγραφον γραφὴ, τοῦτο. Ἴσως καὶ ἀντὶ τοῦ προσέθεσαν, ἐγράφετο παλαιά, προσετίθεσαν.

— 334, στ. 17, καὶ οἱ Ἀττάσιοι, καὶ οἱ Χωράσμιοι.] Ἀπὸ τοὺς κριτικοὺς ἄλλοι ἐπρόβαλαν τοῦ πρώτου ἐθνικοῦ ὀνόματος διόρθωσιν, Αὐγάσιοι, καὶ ἄλλοι ἐνόμισαν, ὅτι εἶναι οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ Ἀττασῖνοι (Attasini) τοῦ Πλινίου. Μὲ φαίνεται, ἂν δὲν λανθάνωμαι, ὅτι ὁ Στράβων ἔγραψε, καὶ οἱ ἈΠΑΣΙΑΚΑΙ, καὶ οἱ Χωράσμιοι. Τὰ ἀκόλουθα « Εἰς οὗς » ἀπὸ τῶν.. εἰς τοὺς Ἀπασιάκας ἐχώρησε», πιθανολογοῦσι τὴν εἰκασίαν μου.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

— 9, στ. 5, Μελάμφυλος.] Ἴδε ἀνωτέρω (σελ. 9').

— 23, στ. 19, διὰ σίχου.] Ἴδε ἀνωτέρω (σελ. 9').

— 139, στ. 6, τὰ πρὸ ποδῶν ΜΕΡΗ μὴ ὀράσθαι.] Τὸ ΜΕΡΗ, ἂν καὶ συμφώνως ὅλοι τὸ ἔχωσι, μὲ φαίνεται περιττόν.

— 188, στ. 14, διὰ τὴν τοιαύτην εὐανδρίαν.] Ἀντὶ τοῦ,

ἀνδρίαν, ἢ ὡς ἔχουσι τινὰ ἀντίγραφα, ἀνδρείαν, ἐπρί-
κρινα τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἄγγλου Τουπίου, εὐανδρίαν. Ἀλλὰ
τώρα ὑποπτεύομαι μήπως ἔγραψεν ὁ Στράβων Ἀλιείαν.

— 372, στ. 7, ἄλσεων.] Ἀναμφίβολον, ὅτι ἤθελ' ὁ Χρη-
σομαθειογράφος, ἢ ὁ ἀντιγραφεὺς του, γράψῃ, Ἄλσεων.

Ταῦτα μόνον ἔκρινον γὰρ ἐκθέσω κατὰ τὸ παρὸν περὶ τῆς ἐκ-
δόσεως τοῦ κειμένου, ἀφίνων, ὡς εἶπα, τὰ λοιπὰ εἰς τὰς μελ-
λούσας ὀλικὰς σημειώσεις μου. Δίκαιον ὁμῶς εἶναι γὰρ φανε-
ρώσω ἐντοσούτῳ δύο διορθώσεις χρεωσούμενας εἰς τὸν σοφὸν
Λετροννήν (Letronne), ὅσας ἐδιαδέχθη τὸν Μακαρίτην
Δουθεῖλον (Dutheil) εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν δύο τελευ-
ταίων βιβλίων τοῦ Στράβωνος.

Ἡ πρώτη εἶναι εἰς τὴν σελ. 162, στ. 4, τοῦ παρόντος
Μέρους τρίτου, ὅπου ἀντὶ τοῦ, Ἀλεσηνῶν, τῶν προτέρων
ἐκδόσεων, ἔγραψα, Μεσηνῶν. Ἡ δευτέρα εἰς τὴν σελ. 204,
στ. 13, ὅπου αἱ πρότεροι ἐκδόσεις εἶχαν, Ἡτις ἐςί (ὁ
Γερμανὸς ἐκδότης, Ἡ τίς ἐσι) πρὸς τῷ Νεῖλω μυχὸς,
ἀντὶ τῆς ὁποίας ἐξέδωκα, Ἡτις ἐσὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν
Νεῖλον μυχῶ.

Ἐπειδὴ εἰς τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων τοῦ πρώτου καὶ
δευτέρου μέρους τὴν σημείωσιν ἐπαραβλέφθησαν ὀλίγα τινὰ
ἀξιόλογα παροράματα, εὐλογον ἔκρινον γὰρ τὴν ἐνόςω πληρε-
σέραν ἐδῶ μὲ τοῦ τρίτου τὰ σφάλματα.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly illegible due to low contrast and blurriness.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ τεσσαρεσκαίδεκατον περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντί-
περαν χώραν, ἐν ἣ Παμφυλία, Ἰσαυρία, Κιλικία, Λυκία, Πισιδία,
ἕως Σελευκείας τῆς Συρίας, καὶ τῆς Ἀσίας, τῆς ἰδίως λεγομένης Ἰωνίας.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

ΛΟΙΠὸν δ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ Ἰώνων καὶ Καρῶν, καὶ τῆς ἔξω 632.
τοῦ Ταύρου παραλίας, ἣν ἔχουσι Λύκιοί τε καὶ Παμφύλιοι
καὶ Κίλικες· οὕτω γὰρ ἂν ἔχοι τέλος ἡ πᾶσα τῆς χερρρόνησου
περιήγησις, ἥς ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Πον-
τικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσσην.

§. 2.

Ἔστι δὲ τῆς Ἰωνίας ὁ μὲν περίπλους, ὁ παρὰ γῆν, σαδίων
που τρισχιλίων τετρακοσίων τριάκοντα, καὶ διὰ τοὺς κόλπους,
καὶ διὰ τὸ χερρρόνησίξειν ἐπὶ πλεῖον τὴν χώραν· τὸ δ' ἐπ' εὐθείας
μῆκος οὐ πολὺ. Αὐτὸ γοῦν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης, ὁδὸς
μὲν ἐστὶν ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι εἴκοσι σαδίοι· εἰς γὰρ Μητρό-
πολιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σαδίοι, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν·

632. περίπλους δὲ μικρὸν ἀπολείπων τῶν δισχιλίων καὶ διακοσίων. Ἔστι δ' οὖν ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου τοῦ Μιλησίων, καὶ τῶν Καρικῶν ὄρων μέχρι Φωκαίας καὶ τοῦ Ἑρμου τὸ πέρασ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας.

§. 3.

- Ταύτης δὲ φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν, καὶ Μυοῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκαλήν καὶ Ἐφεσον, Κᾶρας ἔχειν πρότερον· τὴν δ' ἐξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαίας, καὶ Χίου, καὶ Σάμου, ἧς Ἄγκαϊος ἤρχε, Λέλεγας· ἐκβληθῆναι δ' ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. Ἄρξαι δὲ φησιν Ἄνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕσερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ βασιλέως Ἀθηνῶν· γενέσθαι
633. δὲ τοῦτον Ἐφέσου κτίστην· διόπερ τὸ βασίλειον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ συστῆναί φασι· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμὰς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι, καὶ πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα [δ'] ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερά τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. Καὶ Μίλητον δ' ἔκτισε Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὦν· οἱ τε Μεσσήνιοι, καὶ οἱ Πύλιοι συγγενεῖάν τινα προσποιοῦνται, καθ' ἣν καὶ Μεσσήνιον τὸν Νέσορα οἱ νεώτεροί φασι ποιηταί, καὶ τοῖς περὶ Μέλανθον τὸν Κόδρου πατέρα πολλοὺς καὶ τῶν Πυλίων συνεξᾶραί φασιν εἰς τὰς Ἀθήνας· τοῦτον δὲ πάντα τὸν λαὸν μετὰ τῶν Ἰώνων κοινῇ σείλαι τὴν ἀποικίαν· τοῦ δὲ Νηλέως ἐπὶ τῷ Ποσειδίῳ βωμὸς ἴδρυμα δεικνύται. Κυδρηῆλος δὲ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει. Ἄνδροπομπος δὲ Λέβεδον, καταλαθόμενος τόπον τινα Ἄρτιν. Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος, ὡς φησι καὶ Μίμνερος ἐν Ναννοῖ. Πριήνην δ' Αἴπυτος ὁ Νηλέως, εἶθ' ὕσερον Φιλώτας ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών. Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων· κατὰ δὲ τὴν

Ἰωνικὴν ἀποικίαν, Ναῦκλος υἱὸς Κόδρου νόθος, καὶ μετὰ 633. τοῦτον Ἄποικος καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι, καὶ Γέρης ἐκ Βοιωτῶν. Ἐρύθρας δὲ, Κνωπὸς· καὶ οὗτος υἱὸς Κόδρου νόθος. Φωκαίαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθηναῖοι. Κλαζομενάς δὲ Πάραλος. Χίον δὲ Ἐγέρτιος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πλῆθος. Σάμιον δὲ Τεμβρίων, εἶθ' ὕστερον Προκλῆς.

§. 4.

Αὗται μὲν δώδεκα Ἰωνικαὶ πόλεις· προσελήφθη δὲ χρόνοις ὕστερον καὶ Σμύρνα εἰς τὸ Ἰωνικὸν, ἐναγαρόντων Ἐφεσίων· ἦσαν γὰρ αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιὸν, ἠνίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἢ Ἐφεσός· καὶ Καλλιῆνος που οὕτως ὠνόμασεν αὐτήν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς Δία λόγῳ·

Σμυρναίους δ' ἐλέησον·

καὶ πάλιν·

Μνήσαι δ' εἰκοτὲ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζῶν, ἢ κατασχοῦσα τὴν Ἐφεσον· ἀφ' ἧς τοῦνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῇ πόλει, ὡς καὶ ἀπὸ Σισύμβης Σισυρβίται τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δὲ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δημοῖ Ἰππώναξ·

Ὡκει δ' ὄπισθε τῆς πόλεως ἐν Σμύρνη

Μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς.

Ἐκαλεῖτο γὰρ Λεπρὴ μὲν ἀκτὴ ὁ Πρηῶν, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Πρηῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρία. 634. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἢ περὶ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. Ἡ δὲ πόλις ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ τὸ Ἀθηναῖον, τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὄν, κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον· ὡσεὶ ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς. Ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν

654. Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι, στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς, ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν, διέχουσαν τῆς νῦν περὶ εἴκοσι σταδίους. Ὑστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα, καὶ μετὰ τῶν ἐνθενδε ἐπανιόντες, τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει, μνησθεῖς τῆς Σμύρνης, ὅτι περιμάχητος αἰεΐ·

Ἡμεῖς δ' αἰπὸ Πύλον Νηληϊῶν ἄστυ λιπόντες,
 Ἰμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα.
 Ἐς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες,
 Ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.
 Κεῖθεν δ' Ἀσύεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
 Θεῶν βουλῇ Σμύρναν εἴλομεν Αἰολίδα.

Ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ' ἕκαστα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένους, ἐφ' ὧν περ καὶ πρώτων αἰ κτίσεις ἐγένοντο· λέγω δὲ τῶν περὶ Μίλητον καὶ Ἐφεσον· αὗται γὰρ ἄρισται πόλεις καὶ ἐνδοξόταται.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸ Ποσειδίου τὸ Μιλησίων ἐξῆς ἐστὶ τὸ μαντεῖον τοῦ Δινδυμέως Ἀπόλλωνος, τὸ ἐν Βραγχίδαις, ἀναβάντι ὅσον ὀκτωκαίδεκα σταδίους· ἐνεπρήσθη δ' ὑπὸ Ξέρξου, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερά πλὴν τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· οἱ δὲ Βραγχίδαί τοὺς θησαυροὺς τοῦ Θεοῦ παραδόντες τῷ Πέρσῃ φεύγοντι συναπῆραν, τοῦ μὴ τῖσαι δίκας τῆς ἱεροσυλίας καὶ τῆς προδοσίας. Ὑστερον δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιστον νεῶν τῶν πάντων κατεσκεύασαν· διέμεινε δὲ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος· κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται, καὶ ἄλλος ἐντός τε καὶ ἐκτὸς πολυτελής· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερά συνέχουσιν. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Βράγχον, καὶ τὸν

ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος. Κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν ἀρχαίων 634.
τεχνῶν πολυτελέστατά· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν οὐ πολλὴ
ὁδὸς ἔστιν, οὐδὲ πλοῦς.

§. 6.

Φησὶ δ' Ἐφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικόν, ὑπὲρ
τῆς Θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ παλαιὰ Μιλήτος ἔστι,
Σαρπηδόνοσ ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκήτορας,
καὶ Θεμένου τοῦνομα τῇ πόλει τῆς ἐκεῖ πόλεως ἐπώνυμον, 635.
κατεχόντων πρότερον τὸν τόπον Λελέγων· τοὺς δὲ περὶ Νηλέα
ὑσερον τὴν νῦν τειχίσαι πόλιν. ἔχει δὲ τέτταρας λιμένασ ἡ
νῦν, ὧν ἓνα καὶ σῶλω ἱκανόν. Πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα
ταύτης· μέγιστον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικιῶν· ὃ τε γὰρ Εὐξεινος
πόντος ὑπὸ τούτων συνώκισαι πᾶσ, καὶ ἡ Προποντίς, καὶ ἄλλοι
πλείους τόποι. Ἀναξιμένησ γοῦν ὁ Λαμψακηνὸσ οὕτω φησὶν,
ὅτι καὶ Ἴκαρον τὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνώκισαν, καὶ
περὶ Ἐλλάσποντον ἐν μὲν τῇ χερρρόνησῳ Λίμνας, ἐν δὲ τῇ
Ἀσία Ἄβυδον, Ἀρίσθαν, Παισόν· ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ
Ἄρτάκην, Κύζικον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Τρωάδοσ Σκῆψιν.
Ἡμεῖσ δ' ἐν τοῖσ κατ' ἕκαστα λέγομεν καὶ τὰς ἄλλασ τὰς ὑπὸ
τούτου παραλελειμμένασ. Οὐλίον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσὶ τινα
καὶ Μιλήσιοι καὶ Δῆλιοι, οἷον ὑγιασικὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ
οὐλεῖν, ὑγιαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλή, καὶ τό·

Οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε.

Ἰατικὸσ γὰρ ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἄρτεμισ, ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέασ
ποιεῖν· καὶ ὁ Ἥλιοσ δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικειοῦνται τούτοισ,
ὅτι τῆσ περὶ τοὺσ ἀέρασ εὐκρασίασ αἴτιοι· καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ
πάθη καὶ τοὺσ αὐτομάτουσ θανάτουσ τούτοισ ἀνάπτουσι τοῖσ
θεοῖσ.

§. 7.

635. Ἄνδρες δ' ἄξιαι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς τε εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρξας ἐν τοῖς Ἑλλήσι, καὶ μαθηματικῆς· καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Ἀναξίμανδρος, καὶ ὁ τούτου πάλιν Ἀναξίμενης· ἔτι δ' Ἐκαταῖος, ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας· κατ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης, ὁ ῥήτωρ, ὃς ἐν φυγῇ διετέλεσε, παρήρησιασάμενος πέρα τοῦ μετρίου πρὸς Πομπήϊου Μάγνον. Ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον, καὶ βία ληφθεῖσα, κατὰπερ καὶ Ἀλικαρνασσός· ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ Περσῶν· καὶ φησί γε Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χιλίαις δραχμαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον τὸν τραγικόν, διότι δράμα ἐποίησε Μιλήτου ἄλωσιν ὑπὸ Δαρείου. Πρόκειται δ' ἡ Λάδη νῆσος πλησίον *καὶ* περὶ τὰς Τραγαίας, νησίᾳ ὑφόρμους ἔχοντα λησαῖς.

§. 8.

Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἢ ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη, πολίχνην ὑφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει· ὅπερ Ἐκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ Φθιρῶν ὄρει λεγομένῳ (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησί τὸ Φθιρῶν ὄρος κείσθαι), τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασίν, ὡς ἂν παράλληλον τῷ

636. Λάτμῳ, ἀνῆκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἔω, διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρώμου καὶ Χαλκητόρων· ὑπέρκειται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. Μικρὸν δ' ἄπωθεν, διαδάντι πρὸς τῷ Λάτμῳ ποταμίσκον, δεικνυταὶ τάφος Ἐνδυμίωνος ἐν τινὶ σπηλαίῳ· εἶτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύρραν πολίχνην πλοῦς ἑκατόν που σαδίων.

§. 9.

Μικρὸν δὲ πλεόν τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡράκλειαν ἐγκολπί- 636.
ζοντι· εὐθυπλοία δ' εἰς Πύρραν ἐκ Μιλήτου τριάκοντα· τοσαύ-
την ἔχει μακροπορίαν ὁ παρά γῆν πλοῦς. Ἀνάγκη δ' ἐπὶ τῶν
ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν τὸ περισκελές τῆς τοιαύτης γεω-
γραφίας.

§. 10.

Ἐκ δὲ Πύρρας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαιάνδρου, πενήκοντα·
τεναγώδης δ' ὁ τόπος καὶ ἐλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς
σκάφεσι τριάκοντα σαδίους πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν
δώδεκα, ἣ νῦν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισαι. Ταύ-
την ὄψον λέγεται Θεμισοκλεῖ δοῦναι Ξέρξης, ἄρτον δὲ Μαγνη-
σίαν, οἶνον δὲ Λάμψακον.

§. 11.

Ἐνθεν ἐν σαδίοις τέσσαρσι κώμη Καρικὴ Θυμβρία, παρ'
ἣν Ἄορνόν ἐσι σπήλαιον ἱερὸν, Χαρώνειον λεγόμενον, ὀλεθρίους
ἔχον ἀποφοράς. Ὑπέρεκται δὲ Μαγνησία ἢ πρὸς Μαιάνδρω,
Μαγνητῶν ἀποικία τῶν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Κρητῶν, περὶ ἧς αὐ-
τίκα ἐροῦμεν.

§. 12.

Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν
αἰγιαλός· ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη, καὶ ἡ Μυκάλῃ τὸ ὄρος,
εὐθνηρον καὶ εὐθενδρον. Ἐπίκειται δὲ τῇ Σαμίᾳ, καὶ ποιεῖ πρὸς
αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς Τρωγιλίου καλουμένης ἄκρας ὅσον ἑπτα-
σάδιον πορθμόν. Λέγεται δ' ὑπὸ τινῶν ἡ Πριήνη Κάδμη,
ἐπειδὴ Φιλώτας, ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν, Βοιώτιος ὑπῆρχεν. Ἐκ

636. Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περί οὔ φησιν οὕτως
 Ιππώναξ·

Καὶ δικάσασθαι Βιάντος τοῦ Πριηνέως Κρέσσων.

§. 13.

Τῆς δὲ Τρωγιλίου πρόκειται νησίον ὁμώνυμον· ἐντεῦθεν δὲ
 τῷ ἐγγυτάτῳ διάρμα ἐστὶν ἐπὶ Σούνιον σαθίων χιλίων ἑξακο-
 σίων, κατ' ἀρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν, καὶ
 Κορασσίας· τοὺς δὲ Μελαντίους σκοπέλους ἐξ εὐωνύμων· τὸ
 λοιπὸν δὲ διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. Καὶ αὕτη δ' ἡ
 Τρωγίλιος ἄκρα πρόπους τις τῆς Μυκάλης ἐστὶ. Τῇ Μυκάλῃ
 δ' ὄρος ἄλλο πρόσκειται τῆς Ἐφεσίας, Πακτύης. Καὶ ἡ Μεσ-
 σωγίς δὲ εἰς αὐτὴν κατασρέφει.

§. 14.

Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγιλίου σαθιοὶ τετταράκοντα εἰς τὴν Σάμον·
 βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὕτη καὶ ὁ λιμὴν, ἔχων ναύσταθμον.
 637. Ἐστὶ δ' αὐτῆς ἐν ἐπιπέδῳ τὸ πλεόν ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζό-
 μενον· μέρος δὲ τι καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνέχει τὸ ὑπερκείμενον. Ἐν
 δεξιᾷ μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Ποσειδῖον,
 ἄκρα ἡ ποιοῦσα πρὸς τὴν Μυκάλην τὸν ἑπτασάδιον πορθμόν·
 ἔχει δὲ νεῶν Ποσειδῶνος· πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίδιον ἡ Ναρ-
 δηκίς. Ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ τὸ προάσειον τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ, καὶ
 ὁ Ἰμβρασος ποταμὸς, καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρχαῖον ἱερόν, καὶ νεῶς
 μέγας, ὅς νῦν πινακοθήκη ἐστὶ· χωρὶς δὲ τοῦ πλήθους τῶν
 ἐνταῦθα κειμένων πινάκων, ἄλλαι πινακοθήκαι, καὶ ναῖσκοι
 τινές εἰσι, πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν· τό τε ὑπαιθρον ὁμοίως
 μεσὸν ἐστὶ τῶν ἀρίστων ἀνδριάντων· ὧν τρία Μύρωνος ἔργα
 κολοσσικά, ἰδρυμένα ἐπὶ μιᾷς βάσεως· ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος,
 ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ εἰς τὴν αὐτὴν βᾶσιν

τὰ δύο, τὴν Ἀθηναῖν καὶ τὸν Ἡρακλέα· τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Κα- 637.
πετώλιον μετήνευκε, κατασκευάσας αὐτῷ ναῖσκον.

§. 15.

Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σαθίων ἑξακοσίων. Ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρῶν· εἶτα Ἀνθε-
μῖς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος, εἴτ' ἀπὸ τινος ἐπιχωρίου
Ἡρώος, εἴτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικίσαντος. Καλεῖ-
ται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἄμπελος βλέπουσα *πὺρ* πρὸς τὸ τῆς
Ἰκαρίας Δρέπανον· ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ τὴν ὅλην
νήσον ὄρεινῃν, ὁμωνύμως λέγεται. Ἐστὶ δ' οὐκ εὖοινοσ, καίπερ
εὖοινοσῶν τῶν κύκλῳ νήσων, καὶ τῆς ἠπειροῦ σχεδόν τι τῆς
προσεχοῦσ πάσης τοὺς ἀρίστους ἐκφερούσης οἴνους, οἶον Χίου,
καὶ Λέσβου, καὶ Κῶ. Καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μητροπο-
λίτης ἀγαθοί, ἢ τε Μεσσωγίς, καὶ ὁ Τμῶλος, καὶ ἡ Κατα-
κεκαυμένη, καὶ Κνίδος, καὶ Σμύρνα, καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι
τόσοι διαφόρως χρῆσιν οἰνοῦσιν, ἢ πρὸς ἀπόλαυσιν, ἢ πρὸς διαί-
τας ἰατρικάς. Περὶ μὲν οἴνους οὐ πάνυ εὐτυχεῖ Σάμος· τὰ δ'
ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἐκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι,
καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὄνειν, ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν
λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὄρνιθων γάλα, καθάπερ
που καὶ Μένανδρος ἔφη. Τοῦτο δὲ καὶ τῶν τυραννίδων αἴτιον
αὐτῇ κατέσθη, καὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἔχθρας.

§. 16.

Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἤκμασαν κατὰ Πολυκράτην μάλιχα,
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχη καὶ
δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας
αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι, ρίψαντος εἰς τὴν θαλάτταν ἐπί- 638.
τηδες τὸν δακτύλιον λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦσ, ἀνήνευκε

638. μικρὸν ὕστερον τῶν ἀλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθῦν αὐτὸν ἀνατμηθέντος δ' εὐρέθη ὁ δακτύλιος πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φασὶ μαντικῶς πῶς ἀποφθέγγασθαι, ὡς ἐν βραχεῖ κατασρέψοι τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχές τέλος ὁ τσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο· ληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν κρεμασθῆναι. Τούτῳ συνεδίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποιήσις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης. Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ Πυθαγόραν ἰσοροῦσι φουομένην ἰδόντα τὴν τυραννίδα, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, φιλομαθείας χάριν. Ἐπανιόντα δ' ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖ διατελέσαι τὸν βίον. Περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα.

§. 17.

Συλοσῶν δ' ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ· Δαρείῳ δὲ τῷ Ἰσάσπεω χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἧς ἐπεθύμησεν ἐκεῖνος φοροῦντα ἰδὼν (οὐπῶ δὲ ἐβασίλευε τότε), βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον τὴν τυραννίδα. Πικρῶς δ' ἤρξεν, ὥστε καὶ ἐλειπάνθησεν ἡ πόλις· κάκειθεν ἐκπεσεῖν συνέδη τὴν παροιμίαν·

Ἐκhti Συλοσῶντος εὐρυχωρία.

§. 18.

Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα, καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα τὸν ποιητὴν, πολιορκία κακῶς διέσθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους· ὕστερον δὲ καὶ κληρούχους ἔπεμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν, ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς, ὁ Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατὴρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὡς φασὶ· καὶ δὴ καὶ τραφῆναί φασιν ἐνθάδε, καὶ ἐν Τέῳ, καὶ ἐφηβεῦσαι Ἀθήνησι· γενέσθαι δ' αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον τὸν

κωμικόν. Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασὶ δεξάμενον 658. ξενία ποτὲ Ὀμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τὸναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένην δ' Ὀμήρου διὰ τὴν ξενίαν.

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὀμηρον
 Δεξάμενον· κλαίω δ' Εὐρυτον, ὅσσ' ἔπαθεν,
 Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὀμήρειον δὲ καλεῦμαι
 Γράμμα. Κρεωφύλω, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὀμήρου τοῦτόν φασιν· οἱ δ' οὐ τοῦτον, 659. ἀλλ' Ἄριξέαν τὸν Προκοννήσιον.

§. 19.

Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος ἡ Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος. Αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ Δαιδάλου, ὃν φασὶ τῷ πατρὶ κοινωνήσαντα τῆς φυγῆς, ἠνίκα ἀμφότεροι πτερωθέντες ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν ἐνθάδε, μὴ κρατήσαντα τοῦ δρόμου· μετεωρισθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ πλεόν, περιρρύηται τὰ πτερὰ, τακέντος τοῦ κηροῦ. Τριακοσίων δ' ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ἡ νῆσος ἅπασα, καὶ ἀλίμενος, πλὴν ὑφόρμων, ὧν ὁ κάλλιςος Ἴξοι λέγονται· ἄκρα δ' ἐστὶν ἀνατείνουσα πρὸς ζέφυρον· ἔστι δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερόν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ ἄλλο Δράκανον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ, ἐφ' ἣ ἰδρυται, πρόσωρον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς Κανθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα σταδίους, ὅπερ ἐστὶν ἐλάχιστον διάστημα τὸ μεταξύ. Νυνὶ μέντοι λειπανδροῦσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλὰ βοσκημάτων χάριν.

§. 20.

639. Μετά δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν, τὸν πρὸς Μυκάλην, πλέουσιν εἰς Ἔφεσον ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ Ἐφεσίων παραλία· μέρος δὲ τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάττης, ὅπου τὰ Πανιώνια, κοινὴ πανήγυρις τῶν Ἰώνων, συντελεῖται τῷ Ἐλικωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ Φυσία· ἱερῶνται δὲ Πριηνεῖς. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. Εἶτα Νεάπολις, ἡ πρότερον μὲν ἦν Ἐφεσίων, νῦν δὲ Σαμίων, διαλλαξαμένων πρὸς τὸ Μαραθῆσιον, τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἀπωτέρω· εἶτα Πυγελα πολίχνη, ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μουνοχίας, ἴδρυμα Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν· πυγαλγέας γάρ τινες καὶ γενέσθαι, καὶ κληθῆναι· κάμνοντας δ' ὑπὸ τοῦ πάθους καταμείναι, καὶ τυχεῖν οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνόματος τὸν τόπον. Εἶτα λιμὴν Πάνορμος καλούμενος, ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος· εἶθ' ἡ πόλις. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παραλίᾳ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐστὶ καὶ ἡ Ὄρτυγία, διαπρεπὲς ἄλσος παντοδαπῆς ὕλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης. Διαρρέει δὲ ὁ Κέγχριος ποταμὸς, οὗ φασι νίψασθαι τὴν Λητώ μετὰ τὰς ὠδίνους. Ἐνταῦθα γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχεῖαν καὶ τὴν τροφὸν, τὴν Ὄρτυγιαν, καὶ τὸ ἄδυτον, ἐν ᾧ ἡ λοχεία, καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ἣ πρῶτον ἐπαναπαύσασθαι φασι τὴν θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῶν ὠδίνων. Ὑπέρκειται δὲ τοῦ ἄλσους ὄρος, ὁ Σολμισ-
640. σὸς, ὅπου σάντας φασι τοὺς Κουρήτας τῷ ψόφῳ τῶν ὄπλων ἐκπλήξαι τὴν Ἥραν, ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσαν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν λοχεῖαν τῇ Λητοῖ. ὄντων δ' ἐν τῷ τόπῳ πλείονων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαῖά ἐστι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον Σκόπα ἔργα· ἡ μὲν Λητώ, σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Ὄρτυγία παρέστηκεν, ἐκατέρω

τῇ χειρὶ παιδίον ἔχουσα. Πανήγυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' ὅσον ἔτος· ἔθει δέ τινα οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περί τας ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τό τε τῶν Κουρήτων ἀρχεῖον συνάγει συμπόσια, καὶ τινὰς μουσικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ.

§. 21.

Τὴν δὲ πόλιν ὤκουον μὲν Κᾶρές τε καὶ Λέλεγες· ἐκβαλὼν δ' ὁ Ἄνδροκλος τοὺς πλείους ὤκισεν ἐκ τῶν συνελθόντων αὐτῷ περί τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν Ὑπέλαιον, προσπεριλαβὼν καὶ τῆς περί τὸν Κορησσὸν παρωρείας. Μέχρι μὲν δὴ τῶν κατὰ Κροῖσον [χρόνων] οὕτως ὤκειτο· ὕστερον δ', ἀπὸ τῆς παρωρείου καταβάντες, περί τὸ νῦν ἱερὸν ὤκησαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Λυσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων μεθισαμένων, τηρήσας καταρράακτην ὄμβρον, συνήργησε καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς ῥινοῦχους ἐνέφραξεν, ὥστε κατακλῦσαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι. Ἐκάλεσε δὲ Ἀρσιώνη ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν· ἐπεκράτησε μέντοι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα. Ἦν δὲ γερουσία καταγραφομένη· τούτοις δὲ συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι, καὶ διώκουσιν πάντα.

§. 22.

Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων ἡρχιτεκτόνησεν, εἴτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὡς δὲ τοῦτον Ἡρόστρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν, συνενέγκαντες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον, καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διαθήμενοι δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτύριά ἐστι τὰ γενηθέντα τότε ψηφίσματα· ἅπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμίδωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα, καὶ συκοφάντην (διὸ καὶ Ἐπιτίμαιον κληθῆναι), λέγειν, ὡς ἐκ τῶν Περσικῶν παρακαταθήκῶν ἐποίησαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπισκευήν· ὥστε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε, εἴτε ὑπῆρξαν, συνεμ

640. πεπρησθαι τῷ ναῶ· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφῆς ἠφάνισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ τίνα ἂν ἐθελῆσαι παρακαταθήκην κειμένην ἔχειν; Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς Ἐφεσίοις ὑποσχέσθαι
641. τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχειν· τοὺς δὲ μὴ ἐθελῆσαι, πολὺ μᾶλλον οὐκ ἂν ἐθελήσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποσερήσεως φιλοδοξεῖν· ἐπαινεῖτε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς οὐ πρόπει θεῶ θεοῖς ἀναθημάτα κατασκευάζειν.

§. 23.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ νεῶ συντέλειαν, ὃν φησιν εἶναι Δεινοκράτους ἔργον (τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν, τὸν δ' αὐτὸν ὑποσχέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἄθῳ διασκευάσειν εἰς αὐτὸν, ὡσανεὶ ἐκ πρόχου τινὸς εἰς φιάλην καταχέοντα σπονδῆν, ποιήσειν τε πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους, τὴν δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἐτέραν ῥέοντα ποταμὸν)· μετὰ δ' οὖν τὸν νεῶν, τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλῆθος εὐρέσθαι τῇ ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν· τὸν *δὲ* δὴ βωμὸν εἶναι τῶν Πραξιτέλους ἔργων ἅπαντα σχεδόν τι πλήρη. Ἡμῖν δ' ἐδείκνυτο καὶ τῶν Θράσωνός τινα, οὐπερ καὶ τὸ Ἐκατήσιόν ἐσι καὶ ἡ κρήνη, Πηνελόπειά [τε] καὶ ἡ πρεσβύτις *ἡ* Εὐρύκλεια. Ἱερέας δ' εὐνούχους εἶχον, οὓς ἐκάλουν Μεγαλοβύζους, ἄλλους ἀλλαχόθεν μετιόντες αἰεὶ τινὰς ἀξίους τῆς τοιαύτης προσασίας· καὶ ἦγον ἐν τιμῇ μεγάλη· συνιεῖσθαι δὲ τούτοις ἐχρῆν παρθέτους. Νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἥττον. Ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερόν καὶ νῦν, [ἡ] καὶ πρότερον· τῆς δ' ἀσυλίας τοὺς ὄρους ἀλλαγῆναι συνέβη πολλάκις, Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ σάδιον ἐκτείναντος, Μιθριδάτου δὲ τόξευμα ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας τοῦ κεράμου καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ σάδιον, Ἀντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο, καὶ συμπεριλαθόντος τῇ ἀσυλίᾳ μέρος

τι τῆς πόλεως. Ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερὸν, καὶ ἐπὶ τοῖς κακούρ- 641.
γοις ποιοῦν τὴν πόλιν· ὥς' ἠκύρωσεν ὁ Σεβασὸς Καῖσαρ.

§. 24.

Ἐχει δ' ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύσομον δ' ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελεύσαντι βασιλεῖ. Οὗτος δ' ἦν Ἄτταλος, ὁ Φιλάδελφος. Οἰηθεῖς γὰρ οὗτος, βαθὺν τὸν εἰσπλουν ὀλκάσι μεγάλαις ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν λιμένα, τεναγώδη ὄντα πρότερον, διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καύσρου προσχώσεις, εἰάν παραβληθῇ χῶμα τῷ σόματι, πλατεῖ τελέως ὄντι, ἐκέλευσε γενέσθαι τὸ χῶμα. Συνέβη δὲ τού- ναντίον· ἐντὸς γὰρ ἡ χοῦς εἰργομένη, τεναγίζειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα σύμπαντα μέχρι τοῦ σόματος· πρότερον δ' ἰκανῶς αἱ πλημμυρίδες καὶ ἡ παλίρροια τοῦ πελάγους ἀφήρει τὴν χοῦν, καὶ ἀνέσπα πρὸς τὸ ἐκτός. Ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος. Ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα εὐκαιρία τῶν τόπων αὔξεται καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἐμπορεῖον οὔσα μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν ἐντὸς 642.
τοῦ Ταύρου.

§. 25.

Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγονάσιν ἐν αὐτῇ· τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός τε, ὁ σκοτεινὸς καλούμενος, καὶ Ἐρμόδωρος, περὶ οὗ ὁ αὐτὸς οὗτός φησιν· « Ἄξιον Ἐφεσίοις ἠβηθὸν ἀπάγξασθαι, » οἵτινες Ἐρμόδωρον ἄνδρα ἐωυτῶν ὀνήϊσον ἐξέβαλον, φάντες, » Ἡμέων μηδεὶς ὀνήϊσος ἔσω· εἰ δὲ μὴ, ἄλλη τε καὶ μετ' ἄλλων ». Δοκεῖ δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς Ῥωμαίοις συγγράψαι. Καὶ Ἰππώναξ δ' ἐστὶν ὁ ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου, καὶ Παρράσιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς. Τῶν δὲ νεωτέρων Ἀλέξανδρος ῥήτωρ, ὁ Λύχνος προσαγορευθεῖς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν, καὶ ἔπη κατέλιπεν, ἐν οἷς τὰ τε οὐράνια διατίθεται,

642. καὶ τὰς ἠπείρους γεωγραφεῖ, κατ' ἐκάστην ἐκδοὺς ποιήματα.

§. 26.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καύσρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ πελάγους ἀναγεομένη· καλεῖται δὲ Σελινουσία· καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύρρους αὐτῇ, μεγάλας ἔχουσαι προσόδους· ἃς οἱ βασιλεῖς μὲν, ἱεράς οὕσας, ἀφείλοντο τὴν Θεόν· Ῥωμαῖοι δ' ἀπέδωσαν· πάλιν δ' οἱ δημοσιῶναι βιασάμενοι περιέστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη. Πρεσβεύσας δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος, ὡς φησι, τὰς τε λίμνας ἀπέλαβε τῇ Σεῶ, καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφισαμένην ἐξενίκησε κριθεῖς ἐν Ῥώμῃ· ἀντὶ δὲ τούτων εἰκόνα χρυσῆν ἀνέστησεν ἡ πόλις [αὐτῶ] ἐν τῷ ἱερῷ. Τῆς δὲ λίμνης ἐν τῷ κοιλοτάτῳ βασιλέως ἐστὶν ἱερόν· φασὶ δ' Ἀγαμέμνονος ἴδρυμα.

§. 27.

Εἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφῶν, πόλις Ἰωνικῇ, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρων, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν· Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινεῖος ὀλύνθους

Οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἑών· εἵποισ ἂν ἀριθμὸν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·

Εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἂν δύναιο.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον.

Καὶ τότε δὴ Κάλχαντ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

Φερεικῆς

Φερεκύδης δέ φησιν, ἕν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, καὶ 643.
ἔρωτησαι, πόσους ἔχει χοίρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἓνα
θῆλυον· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης· Οἱ δὲ τὸν μὲν
Κάλχαντα προβαλεῖν τὴν ἕν φασιν· τὸν δὲ, τὸν ἔρινεόν· καὶ τὸν
μὲν εἰπεῖν τάληθές, τὸν δὲ μή· ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης,
κατὰ τι λόγιον. Λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἐλένης ἀπαιτήσει,
ὡς εἰμαρμένον εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει
περιτύχη· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν, καὶ
τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. Τὰ μὲν παλαιὰ τοιαῦτα.

§. 28.

Ἐκτίσαντο δὲ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν Κολοφώ-
νιοι καὶ ἵππικὴν, ἐν ἧ τσοσούτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὡσθ', ὅπου
ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἵππικὸν τῶν Κολο-
φωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ καὶ τὴν
παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, Τὸν Κολοφῶνα ἐπέσκηκεν,
ὅταν τέλος ἐπιτεθῆ βέβαιον τῷ πράγματι. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο
Κολοφῶνιοι τῶν μνημονευομένων, Μίμνερμος αὐλητῆς ἄμα
καὶ ποιητῆς ἐλεγείας, καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικὸς, ὁ τοὺς
σῖλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πο-
λύμνασόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω-
κας Πολυμνάσου Κολοφωνίου ἀνδρός·

καὶ Ὅμηρον δὲ τινες ἐντεῦθεν εἶναί φασιν. Εὐθυπλοία μὲν οὖν ἐβδο-
μήκοντα σαδίοι εἰσιν ἐξ Ἐφέσου· ἐγκολπίζοντι δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

§. 29.

Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κοράκιον, καὶ νησίον ἱερὸν Ἀρτέ-
μιδος, εἰς ὃ διανηχομένας τίκτειν τὰς ἐλάφους πεπισεύκασιν.
Ἐἶτα Λέβεδος, διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σαδίους.

643. Ἐνταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ σύνοδος καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἐλλησπόντου, ἐν ἧ πανήγυρίς τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. Ἐν Τέῳ δὲ ὄκουν πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων ἐμπεσοῦσης δὲ σάσεως, εἰς Ἐφεσον κατέφυγον. Ἀττάλου δ' εἰς Μυόννησον αὐτοὺς κατασῆσαντος μεταξὺ Τέῳ καὶ Λεβέδου, πρεσβεύονται Τῆῖοι, δεόμενοι Ῥωμαίων μὴ περιῦδειν ἐπιτειχιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον· οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. Καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει ἑκατὸν εἴκοσι σάδια. Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπίς· οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι· καὶ ἡ Μυόννησος δὲ ἐφ' ὕψους χερρῶνσιάζοντος κατοικεῖται.

§. 30.

644. Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρῶνσι ἴδρυται, λιμένα ἔχουσα. Ἐνθενδ' ἐστὶν Ἀνακρέων, ὁ μελοποιὸς, ἐφ' οὗ Τῆῖοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπέκησαν, Θρακίαν πόλιν, οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν· ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται·

Ἄβδηρα, καλὴ Τηῖων ἀποικία.

Πάλιν δ' ἐπανηλθόν τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ Ἀπελλίκωντος, ὅτι Τῆῖος ἦν κάκεινος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἐκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν ὁ πρόσβορρος ἀπὸ τριάκοντα σαδίων τῆς πόλεως, Χερραῖίδαι.

§. 31.

Ἔῖτα Χαλκιδεῖς, καὶ ὁ τῆς Χερρῶνσιου ἰσθμοῦ τῆς Τηῖων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκοῦσιν οὗτοι· ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τῆῖοι καὶ Κλαζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τῆῖοι, τοὺς Χαλκιδεῆας· τὸ δὲ πρόσβορρον Κλαζομένιοι, καθὸ συνάπτουσι τῇ Ἐρυθραίᾳ. Κεῖται

δ' Ἀπόκρημνος *δ'* τόπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς μὲν 644. ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομενίων. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Χαλκιδέων ἄλλος καθιερωμένον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ Φιλίππου· καὶ ἀγὼν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰώνων, Ἀλεξάνδρεια, καταγγέλλεται συντελούμενος ἐνταῦθα. Ἡ δ' ὑπέρβασις τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείου καὶ τῶν Χαλκιδέων μέχρι τοῦ Ἀποκρήμνου πενήτηκοντά εἰσι σταδίοι· ὁ δὲ περίπλους πλείους, ἢ χίλιοι. Κατὰ μέσον δὲ ποντὸν περίπλου αἱ Ἐρυθραὶ, πόλις Ἰωνικὴ, λιμένα ἔχουσα, καὶ νητίδας προκειμένας τέτταρας, Ἴππους καλουμένας.

§. 32.

Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθράς, πρῶτον μὲν Ἔραι πολίχμιον ἐσι Τηίων. Εἶτα Κώρυκος ὄρος ὑψηλόν, καὶ λιμὴν ὑπ' αὐτῷ Κασύσης, καὶ ἄλλος Ἐρυθρᾶς λιμὴν καλούμενος, καὶ ἐφεξῆς πλείους ἕτεροι. Φασὶ δὲ τὸν παράπλου τοῦ Κωρύκου πάντα λησῆριον ὑπάρξει τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὐραμένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοῖζομένων· κατεσπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθόρμιζομένοις ἐμπόροις προσφοιτᾷν καὶ ὠτακουσεῖν, τί φέροισιν, καὶ ποῦ πλέοισιν· εἶτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρπάζειν· ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγομένων, Κωρυκαῖον καλοῦμεν, καὶ ἐν παροιμίᾳ φαμέν·

Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο,

ὅταν δοκῇ τις πράττειν δι' ἀπορρήτων, ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνη δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας, καὶ φιλοπευσσοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα.

§. 33.

644. Μετὰ δὲ Κώρυκον Ἀλόνησος νησίον· εἶτα τὸ Ἄργεννον,
 645. ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας, πλησιάζουσα μάλισα τῷ Χίῳ Ποσειδίῳ, ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἐξήκοντα σταδίων. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἐρυθμῶν καὶ τοῦ Ἀποκρήμνου Μίμας ἐστὶν ὄρος ὑψηλόν, εὐθνηρον, πολὺδενδρον· εἶτα κώμη Κυβελία καὶ ἄκρα Μέλαινα καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον.

§. 34.

Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν Σίβυλλά ἐστὶν, ἔνθους καὶ μαντικὴ γυνὴ τῶν ἀρχαίων τις· κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν τρόπον μαντικὴ, καλουμένη Ἀθηναίς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ κατ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης, Ἡροφίλειος ἰατρὸς, συσχολαστὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Μυός.

§. 35.

Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περίπλου ἐστὶ σταδίων ἑννακοσίων παρά γῆν φερομένῳ· πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον καὶ ναύσταθμον ναυσὶν ὀδοῦντα. Ἐν δὲ τῷ περίπλῳ δεξιᾷ τὴν νῆσον ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως, πρῶτον μὲν ἐστὶ τὸ Ποσειδίον, εἶτα Φάναι, λιμὴν βαθύς, καὶ νεὼς Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλσος φοινίκων· εἶτα Νότιον, ὕψομος αἰγιαλός· εἶτα Ἐλαιούς, καὶ οὗτος ὕψομος αἰγιαλός, ὅθεν εἰς τὴν πόλιν ἐξήκοντα σταδίων ἰσθμός· περίπλους δὲ τριακοσίων ἐξήκοντα, ὃν ἐπήλθομεν. Εἶτα Μέλαινα ἄκρα, κατ' ἦν τὰ Ψύρα νῆσος ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλὴ, πόλιν ὀμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετταράκοντα σταδιοί. Εἶθ' ἡ Ἀριουσία χώρα, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, σταδίων ὅσον τριακοσίων, οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν. Εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος, ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ

νήσω. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. Ἄνδρες 645.
δὲ Χῖοι γεγόνασιν ἐλλόγιμοι, Ἴων τε ὁ τραγικός, καὶ Θεόπομ-
πος ὁ συγγραφεὺς, καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής· οὗτοι δὲ καὶ
ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. Ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Χῖοι Ὀμήρου,
μαρτύριον τοὺς Ὀμηρίδας καλουμένους ἀπὸ τοῦ ἐκείνου γένους
προχειριζόμενοι, ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται·

Ὅθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι

Ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' αἰοῖοι.

Ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικόν ποτε Χῖοι, καὶ ἀνθήπτοντο τῆς
κατὰ Σάλατταν ἀρχῆς καὶ ἐλευθερίας. Ἐκ Χίου δ' ἐς Λέσβον
νότῳ τετρακόσιοι που σάδιοι.

§. 36.

Ἐκ δὲ τοῦ Ἀποκρήμνου Χύτριόν ἐστι τόπος, ἐν ᾧ πρότερον
ἴδρυντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις, νησιὰ ἔχουσα προκεί-
μενα ὀκτώ γεωργούμενα. Κλαζομένιος δ' ἦν ἀνὴρ ἐπιφανῆς
Ἀναξαγόρας ὁ φυσικός, Ἀναξιμένους ὁμιλητὴς τοῦ Μιλησίου·
διήκουσαν δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικός, καὶ Εὐριπίδης ὁ
ποιητής. Εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ θερμὰ ὕδατα· καὶ ὁ Σμυρ-
ναίων κόλπος, καὶ ἡ πόλις.

§. 37.

Ἐξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ Σμύρνα, ἀπὸ εἴκοσι 646.
σαδίων τῆς νῦν. Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρναν, περὶ
τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα ἀνήγειρεν
αὐτὴν Ἀντίγονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ νῦν ἐστι
καλλίση πασῶν· μέρος μὲν τι ἔχουσα ἐπ' ὄρει τετειχισμένον,
τὸ δὲ πλεόν ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τῷ λιμένι, καὶ πρὸς τῷ Μητρώῳ,
καὶ πρὸς τῷ γυμνασίῳ. Ἔστι δ' ἡ ῥυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐ-
θειῶν εἰς δύναμιν, καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόσρωτοι, σοαί τε μεγάλαι

646. τετράγωνοι, επίπεδοί τε, καὶ ὑπερῶροι. Ἔστι δὲ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ Ὀμήρειον, ὡς τετράγωνος, ἔχουσα νεῶν Ὀμήρου καὶ ξόανον· ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ οὗτοι διαφερόντως τοῦ Ποιητοῦ· καὶ ὅθι καὶ νόμισμά τι χαλκοῦν παρ' αὐτοῖς Ὀμήρειον λέγεται. Ρεῖ δὲ πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μέλης ποταμός. Ἔστι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμὴν κλειστός. Ἐν δ' ἐλάττωμα τῶν ἀρχιτεκτόνων οὐ μικρὸν, ὅτι τὰς ὁδοὺς ἑρπυλλοῦντες, ὑπορρύσεις οὐκ ἔδωκαν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπιπολάζει τὰ σκύβαλα, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὄμβροις ἐπαφιεμένων τῶν ἀποσκευῶν. Ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐκπολιορκήσας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν Θεόν, καὶ τῆς πόλεως παρέλυσε πολλὰ μέρη.

§. 38.

Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεῦκαι πολίχμιον, ὃ ἀπέσθησεν Ἀρισό-
νικος μετὰ τὴν Ἀττάλου τοῦ Φιλομήτορος τελευταίην, δοκῶν
τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν βασιλέων, καὶ διανοούμενος εἰς
ἑαυτὸν ποιῆσθαι τὴν ἀρχήν. Ἐντεῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν ἡττη-
θεὶς ναυμαχία περὶ τὴν Κυμαίαν ὑπὸ Ἐφεσίων· εἰς δὲ τὴν
μεσόγαιαν ἀνιῶν, ἤθροισε διὰ ταχέων πληθὸς ἀπόρων τε ἀνθρώ-
πων καὶ δούλων, ἐπ' ἐλευθερίᾳ κατακεκλημένων, οὓς Ἡλιοπο-
λίτας ἐκάλεσε. Πρῶτον μὲν οὖν παρεισέπεσεν εἰς Θυάτειρα,
εἶτ' Ἀπολλωνίδα ἔσχεν, εἶτ' ἄλλων ἐφίετο φρουρίων. Οὐ πολὺν
δὲ διεγένετο χρόνον, ἀλλ' εὐθύς αἶ τε πόλεις ἔπεμψαν πλῆθος,
καὶ Νικομήδης ὁ Βιθυνὸς ἐπεκούρησε, καὶ οἱ τῶν Καππαδό-
κων βασιλεῖς. Ἐπειτα πρέσβεις Ῥωμαίων πέντε ἦκον, καὶ μετὰ
ταῦτα στρατιὰ, καὶ ὑπάτος Πόπλιος Κράσσος, καὶ μετὰ ταῦτα
Μάρκος Περπέρας, ὃς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγρίᾳ
λαβὼν τὸν Ἀρισόνικον, καὶ ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην. Ἐκεῖνος
μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέσρεψε τὸν βίον· Περπέραν

δὲ νόσος διέφθειρε· Κράσσοσ δὲ περὶ Λεύκασ, ἐπιθεμένων 646. τινῶν, ἔπεσεν ἐν μάχῃ. Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος, ἐπελθὼν ὑπατοσ μετὰ δέκα πρεσβευτῶν, διέταξε τὴν ἐπαρχίαν εἰσ τὸ νῦν ἔτι συμμένον τῆσ πολιτείας σχῆμα. Μετὰ δὲ Λεύκασ Φώκαια ἐν 647. κόλπῳ. Περί δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ. Εἶθ' οἱ ὄροι τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Αἰολέων. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τούτων. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆσ Ἰωνικῆσ παραλίασ λοιπά ἐσι τὰ περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἐφέσου μέχρι Ἀντιοχείασ καὶ τοῦ Μαιάνδρου. Ἐσι δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα Λυδοῖσ καὶ Καρσίιν ἐπίμικτα καὶ τοῖσ Ἕλλησι.

§. 39.

Πρώτη δ' ἐσὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία, πόλισ Αἰολίσ, λεγομένη δὲ ἐπὶ Μαιάνδρῳ· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἴδρυται· πολὺ δὲ πλησιαίτερον ὁ Ληθαῖοσ ἐμβάλλων εἰσ τὸν Μαιάνδρον, τὴν δ' ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Πακτύου, τοῦ τῶν Ἐφεσίων ὄρουσ. Ἐτεροσ δ' ἐσὶ Ληθαῖοσ ὁ ἐν Γορτύνη, καὶ ὁ περὶ Τρίκκην, ἐφ' ᾧ ὁ Ἀσπληπιὸσ γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἔτι ἐν τοῖσ Ἐσπερίταισ Λίβυσι. Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ, πρὸσ ὄρει καλουμένῳ Θώρακι, ἡ πόλισ, ἐφ' ᾧ σαυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺσ βασιλέασ διὰ σίχου·

Πορφύρειοι μῶλωπεσ, ἀπορρήνηματα γάζησ

Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίησ.

Καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα.

§. 40.

Δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητεσ Δελφῶν ἀπόγονοι, τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδοσ·

Ἡ οἷη Διδύμοσ ἱεροὺσ ναίουσα κολωνοὺσ,

647.

Δωτῆν ἐν πεδίῳ πολυβότρυς ἀντ' Ἀμύροιο,
Νίψατο Βοϊτιάδης λίμνης πόδα κροθίνος ἀδμής.

Ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς Δινθυμίνης ἱερόν, μητρὸς Σεῶν·
ιεράσασθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμισοκλέους γυναῖκα, οἱ δὲ θυγατέρα
παραδιδόασιν. Νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερόν, διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς
ἄλλον μετωκίσθαι τόπον· ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκο-
φρυήνης ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος, ὃ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ
τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· τῇ δ' εὐ-
ρυθμία καὶ τῇ τέχνῃ τῇ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σηκοῦ πολὺ
διαφέρει· καὶ τῷ μεγέθει [δ'] ὑπεραίρει πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ
πλὴν οὐεῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσῳ καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. Τὸ παλαιὸν
δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρθῃν ἀναιρεθῆναι,
Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχίσαντος πολὺν χρόνον· τῷ δ' ἐξῆς
ἔτι Μιλησίου κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς
εὐτυχοῦντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται, καὶ κατορθούντων
ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ· Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται
γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν·

Κλαίειν τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακὰ·

648.

ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρε-
σιν. Ἄλλης δὲ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρεσβυ-
τέρας ὁ Καλλῖνος, ἐπὶ φῆ,

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν·

ἐν ἧ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν δηλοῖ.

§. 41.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Μάγνητες, Ἠγησίας τε ὁ
ρήτωρ, ὃς ἤρξε μάλιχα τοῦ Ἀσιανοῦ λεγομένου ζήλου, παρα-
φθείρας τὸ καθεσθηκὸς ἔθος τὸ Ἀττικόν· καὶ Σίμων ὁ μελο-
ποιός, καὶ αὐτὸς παραφθείρας τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν
ἀγωγὴν, καὶ τὴν Σιμωνίδειαν εἰσαγαγὼν· καθάπερ ἔτι μάλλον

Λυσιωδοί και Μαγωδοί και Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὅς εἰς 648. ἔρωτα ἐμπεσῶν κιναιίδου τινός, και παιδίσκης ὑπὸ [τῶ] κιναιίδῳ τρεφομένης, ἀπεμιμήσατο τὴν ἀγωγὴν τῶν παρὰ τοῖς κιναιίδοις διαλέκτων και τῆς ἠθοποιίας. Ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιιδολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὔτοι μὲν ἐν ψιλῷ λόγῳ μετὰ μέλους δὲ Λύσις, και ἔτι πρότερος τούτου ὁ Σίμος. Ἀναξήνορα δὲ, τὸν κισσαρωδὸν, ἐξῆρε μὲν και τὰ θεάτρα, ἀλλ' ἔτι μάλισα Ἀντώνιος, ὃν γε και τεττάρων πόλεων ἀπέδειξε φορολόγον, στρατιώτας αὐτῷ συστήσας. Καὶ ἡ πατρίς δ' ἰκανῶς αὐτὸν ἠϋξῆσε, πορφύραν ἐνδύσασα, ἱερωμένον τοῦ Σωσιπόλιδος Διός· καθάπερ και ἡ γραπτὴ εἰκὼν ἐμφανίζει ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἔστι δὲ και χαλκῆ εἰκὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα·

Ἦται μὲν τότε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰδοῦ

Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆ.

Οὐ σοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συν-εξαρκουῦντος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὴν παρὰ τὴν γραφὴν, εἴτε τὴν ὀνομαστικὴν δέχοιτο πτώσιν τῆς ἐσχάτης προσηγορίας, εἴτε τὴν δοτικὴν. Πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ τ γράφουσι τὰς δοτικὰς, ἐκβάλλουσί τε τὸ ἔθος, [ὡς] φυσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον.

§. 42.

Μετὰ δὲ Μαγνησίαν ἢ ἐπὶ Τραλλεῖς ἐστὶν ὁδός, ἐν ἀρισερᾷ μὲν τὴν Μεσσωγίδα ἔχουσιν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ και ἐν δεξιᾷ τὸ Μαιάνδρου πεδῖον, Λυδῶν ἄμα και Καρῶν νεμομένων και Ἰώνων, Μιλησίων τε και Μυουσίων, ἔτι δὲ Αἰολέων τῶν ἐν Μαγνησίᾳ. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος τῆς τοποθεσίας και μέχρι Νύσης και Ἀντιοχείας. Ἰδρυται δ' ἢ μὲν τῶν Τραλλιανῶν πόλις

648. ἐπὶ τραπεζίου τινός, ἄκραν ἔχοντος ἐρυμνήν· καὶ τὰ κύκλω
649. δ' ἰκανῶς εὐερκῆ. Συνοικεῖται δὲ καλῶς, εἴ τις ἄλλη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων, καὶ αἰεὶ τινες ἐξ αὐτῆς εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὓς Ἀσιάρχας καλοῦσιν· ὧν Πυθόδωρός τε ἦν, ἀνὴρ Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἐκέισε δὲ μεταβεβηκῶς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐν τῇ πρὸς Πομπήϊου φιλίᾳ διαπρέπων μετ' ὀλίγων· περιεβέβλητο δὲ καὶ οὐσίαν βασιλικὴν πλειόνων, ἢ δισχιλίων ταλάντων, ἣν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Σεοῦ πραΰεισαν, διὰ τὴν πρὸς Πομπήϊου φιλίαν, ἐξωνησάμενος, οὐχ ἥττω τοῖς παισὶ κατέλιπε. Τούτου δ' ἐστὶ θυγάτηρ Πυθόδωρίς, ἣ νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, περὶ ἧς εἰρήκαμεν. Οὗτός [τε] δὴ καὶ ἡμᾶς ἤκμασε, καὶ Μηνόδωρος, ἀνὴρ λόγιος καὶ ἄλλως σεμνός, καὶ βαρὺς, ἔχων τὴν ἱερωσύνην τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισσαίου· κατεσασιάσθη δ' ὑπὸ τῶν Δομιτίου τοῦ Ἀηνοδάρβου φίλων, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐκεῖνος, ὡς ἀφισάντα τὸ ναυτικόν, πισεύσας τοῖς ἐνδειξαμένοις. Ἐγένοντο δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς, Διονυσοκλῆς τε, καὶ μετὰ ταῦτα Δάμασος ὁ Σκόμβρος. Κτίσμα δὲ φασὶν εἶναι τὰς Τράλλεις Ἀργείων καὶ τινῶν Θρακῶν, ἀφ' ὧν τοῦνομα. Τυραννηθῆναι δ' ὀλίγον συνέπεσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Κρατίππου παίδων κατὰ τὰ Μιθριδατικά.

§. 43.

Νύσα δ' ἴδρυται πρὸς τῇ Μεσσωγίδι, τὸ πλεον τῷ ὄρει προσανακεκλιμένη. Ἐστὶ δ' ὡσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν χαράδρα τις, ποιούσα φάραγγα, ἧς τὸ μὲν γέφυραν ἐπικειμένην ἔχει, συνάπτουσαν τὰς δύο πόλεις· τὸ δ' ἀμφιθεάτρῳ κεκόσμηται, κρυπτὴν ἔχοντι τὴν ὑπόρρυσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων. Τῷ δὲ θεάτρῳ δύο ἄκραι, ὧν τῇ μὲν ὑπόκειται τὸ γυμνάσιον τῶν νέων, τῇ δ' ἀγορὰ καὶ τὸ γεροντικόν· πρὸς

δὲ νότον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει τὸ πεδίον, καθάπερ καὶ ταῖς 649.
Τραλλεσιν.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ τῇ μεταξὺ τῶν Τραλλεων καὶ τῆς Νύσης, κώμη τῶν Νυσαέων ἐστὶν οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως Ἀχάρακα, ἐν ἣ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον καὶ ἄλλος πολυτελές, καὶ νεὺν Πλούτωνός τε καὶ Κόρης, καὶ τὸ Χαρώνιον ἄντρον ὑπερκείμενον τοῦ ἄλλους θαυμασὸν τῇ φύσει. Λέγουσι γὰρ δὴ *καὶ* τοὺς νοσῶδεις καὶ προσέχοντας ταῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπαίαις, φοιτᾶν ἐκεῖσε, καὶ διαιτᾶσθαι ἐν τῇ κώμῃ πλησίον τοῦ ἄντρου παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οἱ ἐγκοιμῶνται τε ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ διατάττουσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπαίας. Οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατροίαν· ἄγουσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον, καὶ ἰδρύουσι μένοντας καθ' ἡσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φωλεῷ, σιτίων χωρὶς ἐπὶ πλείους ἡμέρας· ἔστι δ' 650. ὅτε καὶ ἰδίους ἐνυπνίους οἱ νοσηλευόμενοι προσέχουσι, μυσαγωγῶν δ' ὅμως καὶ συμβούλοις ἐκείνοις χρῶνται, ὡς ἂν ἱερεῦσι· τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ὀλέθριος. Πανηγυρις δ' ἐν τοῖς Ἀχαρακοῖς συντελεῖται κατ' ἔτος· καὶ τότε μάλιστα ὄραν ἔστι καὶ ἀκούειν περὶ τῶν νοσοῦντων τοὺς πανηγυρίζοντας· τότε δὲ καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ὑπολαβόντες ταῦρον οἱ ἐκ τοῦ γυμνασίου νέοι καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ ἐπαλημιμένοι, μετὰ σπουδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἄντρον· ἀφεθεῖς δὲ, μικρὸν προελθὼν, πίπτει, καὶ ἔκπνους γίνεται.

§. 45.

Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης, ὑπερβᾶσι Τρωῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσωγίδα, ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη, καλεῖται τόπος Λειμῶν, εἰς ὃν ἐξοδεύουσι πανηγυριοῦντες Νυσαεῖς

650. τε καὶ οἱ κύκλω πάντες· οὐ πόρρω δὲ τούτου εἰσὶν ἱερὸν τῶν αὐτῶν Θεῶν, ὃ φασι καθήκειν μέχρι τῶν Ἀχαράκων. Τοῦτον δὲ τὸν λειμῶνα ὀνομάζειν τὸν Ποιητὴν φασι, ὅταν φῆ,
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι,
 δεικνύντες Καῦςρίου καὶ Ἀσίου τινὸς ἥρωα, καὶ τὸν Κάϋςρου
 πλησίον ἀπορρέοντα.

§. 46.

Ἴσοροῦσι δὲ καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς, Ἄθυμβρόν τε καὶ Ἀθύμβρα-
 δον καὶ Ἰδρηλον, ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, τρεῖς ἐπωνύμους
 ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις· λειπανδρῆσαι δ' ὕστερον· ἐξ ἐκείνων δὲ
 συνοικισθῆναι τὴν Νύσαν· καὶ νῦν Ἄθυμβρον ἀρχηγέτην νομί-
 ζουσιν οἱ Νυσαεῖς.

§. 47.

Περίκεινται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαιαίνδρου,
 Κοσκινία, καὶ Ὀρθωσία· ἐντὸς δὲ Βρίουλα, Μάσαυρα, Ἀχά-
 ρακα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὄρει τὰ Ἄρομα, συσελλόν-
 των τὸ ὀ γράμμα· ὃθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἄρομεύς.

§. 48.

Ἄνδρες δὲ γεγονάσιν ἔνδοξοι Νυσαεῖς, Ἀπολλώνιος τε ὁ
 Στωϊκὸς φιλόσοφος, τῶν Παναιτίου γνωρίμων ἄριστος, καὶ
 Μενεκράτης, Ἀρισάρχου μαθητῆς· καὶ Ἀρισόδημος, ἐκείνου
 υἱὸς, οὗ διηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρῳ νέοι παντελῶς ἐν τῇ
 Νύσῃ. Καὶ Σώκρατος δὲ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀρισοδήμου, καὶ ἄλλος
 Ἀρισόδημος, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγνον τὸν Πομ-
 πητίον, ἀξιόλογοι γεγονάσι γραμματικοί· ὁ δ' ἡμέτερος καὶ ἐρ-
 ρητόρευε καὶ ἐν τῇ Ρόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύο σχολὰς συνεῖχε,
 πρῶτ' μὲν τὴν ῥητορικὴν, δευτέρῃ δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν·

ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ, τῶν Μάγνου παίδων ἐπισατῶν, ἤρκειτο τῇ 650. γραμματικῇ σχολῇ.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

Τὰ δὲ πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς περι-
οδείας, πάντα ἐς Ἰ Καρικὰ, οὐκ ἔτι τοῖς Λυδοῖς ἐπιμεμιγμένων
ἐνταῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ' ἤδη καθ' αὐτοὺς ὄντων· πλὴν εἴ τι 651.
Μιλήσιοι καὶ Μυούσιοι τῆς παραλίας ἀποτέμνεται. Ἀρχὴ μὲν
οὖν τῆς παραλίας ἐστὶν ἡ τῶν Ῥοδίων περαιὰ πρὸς Θαλάττης·
τέλος δὲ τὸ Ποσειδίου τῶν Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὰ
ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου. Λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι
τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων
νήσων, αἵπερ ἐν μεθωρίῳ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας πρό-
κεινται· ἐντεῦθεν γὰρ ἐξαίρεται πρὸς ὕψος ὁ Ταῦρος. Τὸ δ'
ἀληθές, καὶ τὴν Λυκίαν ἅπασαν ὄρεινὴν ῥάχιν τοῦ Ταύρου διείρ-
γει πρὸς τὰ ἐκτὸς, καὶ τὸ νότιον μέρος, ἀπὸ τῶν Κιβυρατικῶν
μέχρι τῆς περαιίας τῶν Ῥοδίων. Κάνταῦθα δ' ἐστὶ συνεχῆς
ὄρεινῆ· πολὺ μόντοι ταπεινότερα, καὶ οὐκ ἔτι τοῦ Ταύρου νο-
μίζεται· οὐδὲ τὰ μὲν ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντὸς, διὰ τὸ σπορά-
δας εἶναι τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς εἰσοχὰς, ἐπίσης κατὰ πλάτος καὶ
μῆκος τῆς χώρας ἀπάσης, καὶ μηδὲν ἔχειν ὅμοιον διατει-
χίσματι. Ἔστι δ' ἅπας μὲν ὁ περίπλους κατακολπίζοντι σαδίων
τετρακισχιλίων ἐννακοσίων· αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαιίας τῶν Ῥοδίων
ἐγγὺς χιλίων καὶ πεντακοσίων.

§. 2.

Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα, τῆς Ῥοδίας χωρίον· πέρας δὲ τὸ
καλούμενον ὄρος Φοίνιξ, καὶ τοῦτα τῆς Ῥοδίας. Πρόκειται

* ...

3ο ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

651. Ὡς Ἐλαιουῖσσα νῆσος, διέχουσα τῆς Ρόδου σαδίους ἑκατὸν εἴκοσι. Μεταξὺ δὲ, πρῶτον μὲν ἀπὸ Δαιδάλων πλέουσιν ἐπὶ τὴν δύσιν ἐπ' εὐθείας τῆ ἐκ Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας παραλία, κόλπος ἐστὶν εὐλίμενος, Γλαῦκος καλούμενος· εἶτα τὸ Ἀρτεμίσιον ἄκρα καὶ ἱερόν· εἶτα τὸ Λητῶν ἄλσος· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ καὶ τῆς Θαλάττης ἐν ἐξήκοντα σαδίοις Κάλυνδα πόλις· εἶτα Καῦνος, καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθύς, ἔχων εἰσαγωγὴν καὶ μεταξὺ Πίσιλις.

§. 3.

ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια καὶ λιμένα κλεισόν· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον, Ἴμβρος. Τῆς δὲ χώρας εὐδαίμονος οὐσης, ἡ πόλις τοῦ Θέρους ὁμολογεῖται παρὰ πάντων εἶναι δυσάερος, καὶ τοῦ μετοπώρου, διὰ τε τὰ καύματα καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ωραίων. Καὶ δὴ καὶ *τά* τοιαῦτα διηγημάτια Φρυγλιεῖται· ὅτι Στρατόνικος ὁ κιθαρῖσῆς, ἰδὼν ἐπιμελάνως χλωροὺς τοὺς Καυνίους, τοῦτ' εἶναι ἔφη τὸ τοῦ Ποιητοῦ,

Οἴη περ φύλλων γενεῆ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Μεμφομένων δὲ, ὡς σκώπτοιο αὐτῶν ἡ πόλις ὡς νοσερά, Ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θαρρήσαιμ' ἂν λέγειν νοσεράν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ
652. περιπατοῦσιν! Ἀπέστησαν δὲ ποτε Καύνιοι τῶν Ροδίων· κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπελήφθησαν πάλιν· καὶ ἔστι λόγος Μόλωνος κατὰ Καυνίων. Φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττους μὲν εἶναι τοῖς Καρσίην, ἀφιχθαι δ' ἐκ Κρήτης, καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίαις.

§. 4.

Ἐξῆς δὲ Φύσκος πολίχνη, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλσος Λητῶν· εἶτα Λώρυμα, παραλία τραχεῖα, καὶ ὄρος ὑψηλότατον τῶν ταύτη· ἐπ' ἄκρῳ δὲ φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοίνιξ· πρόκειται δ' ἡ Ἐλαιουῖσσα νῆσος ἐν τέτρασι σαδίοις, κύκλον ἔχουσα ὅσον ὀκτωσαδίων.

§. 5.

Ἡ δὲ τῶν Ῥοδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἑωθινοῦ ἀκρω- 652.
τηρίου· λιμέσι δὲ, καὶ ὁδοῖς, καὶ τείχεσι, καὶ τῇ ἄλλῃ κατα-
σκευῇ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ὥς' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν
ἐτέραν, ἀλλ' οὐδὲ πάρισον, μή τί γε κρείττω ταύτης τῆς πό-
λεως. Θαυμασὴ δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρὸς τε τὴν
ἄλλην πολιτείαν, καὶ τὰ ναυτικά, ἀφ' ἧς ἐθαλαττοκράτησε
πολὺν χρόνον, καὶ τὰ ληστήρια καθεῖλε, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένετο
φίλη, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν·
ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν
ἐκοσμήθη· ἃ κεῖται τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Διονυσίῳ καὶ τῷ
γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. Ἄριστα δὲ, ὃ τε τοῦ ἡλίου
κολοσσός, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον, ὅτι

Ἐπτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Δίνδιος.

Κεῖται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσὼν, περικλασθεῖς ἀπὸ τῶν γονά-
των· οὐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν, κατὰ τι λόγιον. Τοῦτό τε δὴ τῶν
ἀναθημάτων κράτιστον (τῶν γοῦν ἑπτὰ θεαμάτων ὁμολογεῖται),
καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαί, ὃ τε Ἰάλυσος καὶ ὁ Σάτυρος
παρεσῶς σὺλῳ· ἐπὶ δὲ τῷ σὺλῳ πέρδιξ ἐφεισθήκει· πρὸς ὃν
οὕτως ἐκεχήνεσαν, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι, νεωσὶ ἀνακειμένου
τοῦ πίνακος, ὥς' ἐκεῖνον ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Σάτυρος παρεωράτο,
καίτοι σφόδρα κατωρθωμένος· ἐξέπληττον δ' ἔτι μᾶλλον οἱ
περδικοτρόφοι, κομίζοντες τοὺς τιθασσοὺς, καὶ τιθέντες κατα-
τικρὺ· ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ πέρδικες, καὶ ὠχλα-
γώγουν. Ὁρῶν δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγονός,
ἔδεδήθη τῶν τοῦ τεμένουσ προεσώτων ἐπιτρέψαι, παρελθόντα
ἐξαλειψαί τὸν ὄρνιν, καὶ ἐποίησε. Δημοκρηδεῖς δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι,
καίπερ οὐ δημοκρατούμενοι, συνέχειν δ' ὁμῶς βουλόμενοι τὸ

652. τῶν πενήτων πλῆθος. Σιταρκεῖται τε δὴ ὁ δῆμος, καὶ οἱ εὐποροὶ

653. τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσιν ἔχει τινὶ πατρίῳ· λειτουργίαι τὲ τινές εἰσιν ὀφωνιαζόμεναι, ὥσθ' ἅμα τὸν τε πένητα ἔχειν τὴν διατροφὴν, καὶ τὴν πόλιν τῶν χρειῶν μὴ καθυσερεῖν, καὶ μά-
λις αὖ πρὸς τὰς ναυσολίας. Τῶν δὲ ναυσάθμων τινὰ καὶ κρυπτὰ ἦν, καὶ ἀπόρρητα τοῖς πολλοῖς· τῷ δὲ κατοπτεύσαντι, ἢ παρελ-
θόντι εἴσω, θάνατος ὄρισο ἢ ζημία. Κάνταῦθα δὲ, ὡσπερ ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Κυζίκῳ, τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τὰς ὀργανοποιίας καὶ θησαυροὺς ὀπλων τε καὶ τῶν ἄλλων ἐσπού-
δασαι διαφερόντως· καὶ ἔστι γε τῶν παρ' ἄλλοις μᾶλλον.

§. 6.

Δωριεῖς δ' εἰσὶν, ὡσπερ καὶ Ἀλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῶιοι. Οἱ γὰρ Δωριεῖς, οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρου τελευτήν, οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν Ἀλθαί-
μένει τῷ Ἀργεῖῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοινώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ρόδον καὶ τὰς λεχθεΐσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν. Ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων ἐσὶ. Κνίδος μὲν γὰρ καὶ Ἀλικαρνασσὸς οὐδ' ἦν πω· Ρόδος δ' ἦν καὶ Κῶς, ἀλλ' ὠκεῖτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθεῖς,

Αὐτίκα πατὴρ εἰς οἶον φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἢδὴ γηράσκοντα, Λικύμνιον.
Αἶψα δὲ νηας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας
Βῆ φεύγων.

Εἰτά φησιν·

Εἰς Ρόδον ἕξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθαὶ δὲ ἔκκηθεν καταφυλαδόν.

Καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

Λίνδον, Ἰηλυσσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον,
τῆς Ροδίων πόλεως οὐπω συνωκισμένης. Οὐδαμοῦ δὲ ἐνταῦθα
Δωριέας

Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ', εἰ ἄρα, Αἰολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιωτοὺς, 653.
εἴπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου· εἰ
δ', ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασίν, ἐξ Ἄργους καὶ Τίρυνθος ἀπῆρεν
ὁ Τληπόλεμος, οὐδ' οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἢ ἐκεῖθεν ἀποικία·
πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται. Καὶ τῶν Κῶων δέ,

Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,

Θεσσαλοῦ υἱε δ'ὗω Ἡρακλείδαο ἄνακτος,

καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον, ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφαί-
νοντες.

§. 7.

Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Ῥόδος πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταδία, εἶτα
Τελχινίς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν
βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταρράινοντας τὸ τῆς 654.
συγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ τέχ-
ναις διαφέροντας, τοῦναντίον, ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι,
καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης· ἐλθεῖν δ' ἐκ Κρήτης εἰς
Κύπρον πρῶτον, εἴτ' εἰς Ῥόδον· πρῶτους δ' ἐργάσασθαι σί-
δηρόν τε καὶ χαλκόν· καὶ δὴ καὶ τὴν ἄρπην τῷ Κρόνῳ δη-
μιουργῆσαι. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον περὶ αὐτῶν· ἀλλὰ
ποιεῖ τὸ πολύμυθον, ἀναλαμβάνειν πάλιν, ἀναπληροῦντας,
εἴ τι παρελίπομεν.

§. 8.

Μετὰ δὲ τοὺς Τελχῖνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν
τὴν νῆσον, ὧν ἐνὸς Κερκάφου καὶ Κυδίππης γενέσθαι παῖδας,
τοὺς τὰς πόλεις κτίσαντας, ἐπωνύμους αὐτῶν,

Λίνδον, Ἰηλυσιόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.

Ἔνιοι δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσαι φασί, θέσθαι δὲ τὰ ὀνόματα
ὁμωνύμως τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τισίν.

§. 9.

654. Ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὡς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς· οὐ συμμένει δ' ὁ Πειραιεύς, κακωθεὶς ὑπὸ τε Λακεδαιμονίων πρότερον τῶν τὰ σκέλη καθελόντων, καὶ ὑπὸ Σύλλα, τοῦ Ῥωμαίων ἡγεμόνος.

§. 10.

Ἰσοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων, ὅτι οὐ μόνον, ἀφ' οὗ χρόνου συνώκισαν τὴν νῦν πόλιν, εὐτύχουν κατὰ θάλατταν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς θέσεως συχνοῖς ἔτεσιν ἔπλεον πόρρω τῆς οἰκείας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἔπλευσαν, κάκει μὲν τὴν Ῥόδην ἔκτισαν, ἣν ὕστερον Μασσαλιῶται κατέσχον· ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενόπην· ἐν δὲ Δαυνίοις μετὰ Κῶων Σαλπίας. Τινὲς δὲ μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἄφοδον τὰς Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν κτισθῆναι λέγουσιν· ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι μετὰ τὰς ἑπτὰ, Σαρδῶ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν, Κύρνον, Λέσβον· οὐ τάληθῆ λέγων· πολὺ γὰρ ἄλλαι μείζους. Φασὶ δὲ τοὺς γυμνήτας ὑπὸ Φοινίκων βαλεαρίδας λέγεσθαι, [καί] διὰ τοῦτο τὰς Γυμνησίας Βαλεαρίδας λεχθῆναι. Τινὲς δὲ τῶν Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβαριν ὤκησαν κατὰ τὴν Χώνην. Ἔοικε δὲ καὶ ὁ Ποιητὴς μαρτυρεῖν τὴν ἐκ παλαιοῦ παροῦσαν τοῖς Ῥοδίοις εὐδαιμονίαν, εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης κτίσεως τῶν τριῶν πόλεων·

Τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαθὸν, ἠδὲ φίληθεν

Ἐκ Διὸς, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·

Καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

655. Οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος, καὶ χρυσὸν ὕσθηναί φασιν ἐν τῇ νήσῳ, κατὰ τὴν τῆς Ἀθηναῶν γένεσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς

τοῦ Διὸς, ὡς εἶρηκε Πίνδαρος. Ἡ δὲ νῆσος κύκλον ἔχει σαδίων 655. ἑννακοσίων εἴκοσιν.

§. 11.

Ἔσι δὲ πρώτη μὲν Λίνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλέουσιν, ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, πόλις ἐπὶ ὄρους ἰδρυμένη, πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν μάλισα. Ἱερὸν δὲ ἐστὶν Ἀθηναῖς Λινθίας αὐτόθι ἐπιφανές, τῶν Δαναίδων ἴδρυμα. Πρότερον μὲν οὖν καθ' αὐτοὺς ἐπολιτεύοντο οἱ Λίνδιοι, καθάπερ καὶ Καμειρεῖς καὶ Ἰαλύσιοι· μετὰ ταῦτα δὲ συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ρόδον. Ἐντεῦθεν δ' ἐστὶν εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλος.

§. 12.

Μετὰ δὲ Λίνδον Ἰξία χωρίον, καὶ Μνασύριον· εἰθ' ὁ Ἀταβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου· εἶτα Κάμειρος· εἶτ' Ἰαλυσὸς κώμη, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἀκρόπολις ἐστὶν, Ὀχύρωμα καλουμένη· εἰθ' ἡ τῶν Ροδίων πόλις ἐν ὀγδοήκοντά που σαδίοις. Μεταξὺ δ' ἐστὶ τὸ Θεάντιον, ἀκτὴ τις, ἧς μάλισα πρόκεινται αἱ Σποράδες αἱ περὶ τὴν Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον.

§. 13.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοί, στρατηλάται τε καὶ ἀθληταί, ὧν εἰσὶ καὶ οἱ Παναιτίου τοῦ φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν καὶ τῶν περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίαν ὃ τε Παναιτίος αὐτός, καὶ Στρατοκλῆς, καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, καὶ Λεωνίδης ὁ σωϊκός· ἔτι δὲ πρότερον Πραξιφάνης, καὶ Εὐδήμος, καὶ Ἱερώνυμος. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ρόδῳ καὶ ἐσοφίσευσεν· ἦν δ' Ἀπαμεύς ἐκ τῆς

655. Συρίας· καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. Ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὃψὲ δ' ἦκεν ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· Ὅψὲ μολῶν, ἀντὶ τοῦ ἐλθῶν. Καὶ Πείσανδρος δὲ, ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας ποιητὴς, Ῥόδιος, καὶ Σιμμίας ὁ γραμματικὸς, καὶ Ἀριστοκλῆς, ὁ καθ' ἡμᾶς. Διονύσιος δὲ ὁ Θραξ, καὶ Ἀπολλώνιος, ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μὲν· ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. Περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως εἴρηται.

§. 14.

Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεοῦντος καὶ τῶν Λωρύμων, καμπή τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστὶ, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προποντίδος, ὡς ἂν μεσημβρινὴν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων, ἢ μικρὸν ἀπολείπουσαν. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῆς Καρίας, καὶ Ἴωνες, καὶ Αἰολεῖς, καὶ Τροία, καὶ τὰ περὶ

656. Κύζικον καὶ Βυζάντιον. Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστι, καὶ Σύμη νῆσος.

§. 15.

Εἶτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κλειστὸν τριηρικὸν, καὶ ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι. Πρόκειται δὲ νῆσος ἑπταστάδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλὴ, Θεατροειδῆς, συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἠπειρον, καὶ ποιούσα δίπολιν τρόπον τινα τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ μέρος αὐτῆς οἰκεῖ τὴν νῆσον, σκεπάζουσαν ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας. Κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ Νίσυρος πελαγία. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι, πρῶτον μὲν Εὐδοξος, ὁ μαθηματικὸς, τῶν Πλάτωνος ἐταίρων· εἶτ' Ἀγαθαρχίδης, ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς· καθ' ἡμᾶς δὲ Θεάπομπος,

ὁ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ φίλος, τῶν μέγα δυναμένων, καὶ υἱὸς 656.
 Ἀρτεμίδωρος. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας, ὁ ἰατρούσας μὲν
 Ἀρταξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικὰ.
 Εἶτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασα, πολίχμια ὑπὲρ
 Σαλάττης.

§. 16.

Εἶθ' Ἀλικαρνασσός, τὸ βασιλεῖον τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν,
 Ζεφύρα καλουμένη πρότερον. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ τε τοῦ Μαυσώ-
 λου τάφος, τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων [ἐν], ἔργον... ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ
 ἀνδρὶ κατεσκεύασε· καὶ ἡ Σαλμακίς κρήνη, διαβεβλημένη, οὐκ
 οἶδ' ὅπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτῆς. Ἔοικε
 δ' ἡ τρυφή τῶν ἀνθρώπων αἰτιαῖσθαι τοὺς ἀέρας, ἢ τὰ ὕδατα·
 τρυφῆς δ' αἷτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡ περὶ τὰς διαίτας
 ἀκολασία. ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἀλικαρνασσός· πρόκειται δ'
 αὐτῆς ἡ Ἀρκύννησος. Οἰκισαὶ δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ
 Ἄνθης μετὰ Τροϊζηνίων. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐξ αὐτῆς Ἡρό-
 δοτός τε ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν, διὰ τὸ
 κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας· καὶ Ἡράκλειτος ὁ
 ποιητής, ὁ Καλλιμάχου ἐταῖρος· καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ
 συγγραφεὺς.

§. 17.

Ἐπίτασε δὲ καὶ αὕτη ἡ πόλις, βία ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.
 Ἐκατόμνω γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος,
 καὶ Ἰδριεύς, καὶ Πιξώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσ-
 βυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνώκησεν ὁ πρεσβύτατος τῶν
 ἀδελφῶν· ὁ δὲ δεύτερος, Ἰδριεύς, Ἄδα τῇ ἐτέρᾳ ἀδελφῇ. Ἐβασί-
 λευσε δὲ Μαύσωλος· τελευτῶν δ' ἄτεκνος, τὴν ἀρχὴν κατέλιπε
 τῇ γυναικί, ὑφ' ἧς αὐτῷ κατεσκευάσθη ὁ λεχθεὶς τάφος· φθίσει

656. δ' ἀποθανούσης διὰ πένθος τοῦ ἀνδρός, Ἰθριεὺς ἤρξε· καὶ τοῦτον ἢ γυνὴ Ἄδα διεδέξατο, νόσῳ τελευτήσαντα· ἐξέβαλε δὲ ταύτην Πιζώδαρος, ὁ λοιπὸς τῶν Ἐκατόμου παιδῶν. Περσί-
 657 'σας δὲ μεταπέμπεται σατράπην ἐπὶ κοινωσίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπελ-
 Θόντος δ' ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τούτου, κατεῖχεν ὁ σατράπης τὴν Ἄλικαρνασσόν. Ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμει-
 νεν, ἔχων Ἄδαν γυναῖκα, ἣτις θυγάτηρ ἦν Πιζωδάρου ἐξ Ἀφνηίδος Καππαδοκίσης γυναικός. Ἡ δὲ τοῦ Ἐκατόμου θυ-
 γάτηρ Ἄδα, ἣν ὁ Πιζώδαρος ἐξέβαλεν, ἰκετεύει τὸν Ἀλέξαν-
 δρον, καὶ πείθει κατάγειν αὐτὴν εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βασι-
 λείαν, ὑποσχομένη ἐπὶ τὰ ἀφεσῶτα συμπράξειν αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκείους ὑπάρχειν αὐτῇ· παρεδίδου δὲ καὶ τὰ Ἄλινδα, ἐν οἷς διέτριβεν αὐτή. Ἐπαινέσας δὲ, καὶ βασιλίσσαν ἀναδείξας, ἀλούσης τῆς πόλεως πλὴν τῆς ἄκρας (διττὴ δ' ἦν), ἐκείνη πολιορκεῖν ἔδωκεν· ἐάλω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὄργην ἤδη καὶ ἀπέχθειαν τῆς πολιορκίας γενομένης.

§. 18.

Ἐξῆς δ' ἐσὶν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καθ' ἣν ἀντίκειται τῆς Κώας ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἠπείρου σαδίους τετταράκοντα· ἔσι δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κώας.

§. 19.

Ἡ δὲ τῶν Κῶων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἀσυπάλαια, καὶ ὠκειῖτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττῃ· ἔπειτα διὰ σάσιν μετώκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν περὶ τὸ Σκανδάριον, καὶ μετωνόμασαν Κῶν ὁμωνύμως τῇ νήσῳ. Ἡ μὲν οὖν πόλις οὐ μεγάλη, κάλλις δὲ πασῶν συνωκισμένη, καὶ ιδέσθαι τοῖς καταπλέουσιν ἡδίστη. Τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος ὅσον πεντακο-
 σίων σαδίων καὶ πεντήκοντα· εὐκαρπος δὲ πᾶσα, οἶνω δὲ καὶ

ἀρίση, καθάπερ Χίος καὶ Λέσβος. ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν 657. ἄκραν τὸν Λακκητῆρα, ἀφ' οὗ ἐξήκοντα εἰς Νίσυρον· πρὸς δὲ τῷ Λακκητῆρι χωρίον Ἀλίσαρνα· ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκανον, καὶ κώμην καλουμένην Στομαλίμνην· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον διακοσίους ἀπέχει τῆς πόλεως Σαδίους· ὁ δὲ Λακκητῆρ προσλαμβάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. Ἐν δὲ τῷ προασειῶ τὸ Ἀσκληπιεῖδόν ἐστι, σφόδρα ἐνδοξον καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεσὸν ἱερὸν, ἐν οἷς ἐστι καὶ ὁ Ἀπελλοῦ Ἀντίγονος. Ἦν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἣ νῦν ἀνάκειται τῷ Θεῷ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ· φασὶ δὲ τοῖς Κώοις ἀντὶ τῆς γραφῆς ἑκατὸν τάλαντων ἄφεςιν γενέσθαι τοῦ προσαχθέντος φόρου. Φασὶ δ' Ἴπποκράτην μάλιστ' ἐκ τῶν ἀνακειμένων ἐνταῦθα Θεραπειῶν γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας. Οὗτός τε δὴ ἐστὶ τῶν ἐνδόξων Κῶος ἀνὴρ, καὶ Σίμος ὁ ἰατρός, Φιλητᾶς τε, ποιητῆς ἄμα καὶ κριτικός· καὶ κατ' ἡμᾶς Νικίας, ὁ καὶ τυραννήσας 658. Κῶων· καὶ Ἀρίσων, ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ, καὶ κληρονομήσας ἐκεῖνον· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Θεόμνησος, ὁ ψάλτης ἐν ὀνόματι, ὅς καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ.

§. 20.

Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῆς ἡπείρου κατὰ τὴν Μυυδίαν, Ἀσυπάλαιά ἐστιν ἄκρα, καὶ Ζεφύριον· εἴτ' εὐθὺς ἡ Μύνδος, λιμένα ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργύλια, καὶ αὕτη πόλις. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ Καρύανδα λιμὴν, καὶ νῆσος ὁμώνυμος· ταύτην ὤκουν Καρυανδεῖς. Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ, ὁ παλαιὸς συγγραφεύς. Πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν τῆς Κινδυάδος, ὅπερ πεπισεύκασι περιύεσθαι· ἦν δὲ ποτε καὶ χωρίον Κινδύη. Ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγιμος

658. ἦν ὁ Ἐπικούρειος Πρώταρχος, ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος, τοῦ Λάκωνος προσαγορευθέντος.

§. 21.

Εἴτ' Ἰασὸς ἐπὶ νήσῳ κεῖται προσκειμένη τῇ ἠπειρῷ· ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης· εὐοφεῖ γάρ, χώραν τ' ἔχει παράλυτρον· καὶ δὴ καὶ διηγήματα τοιαῦτα πλάττουσιν εἰς αὐτήν. Κιθαρωδοῦ γὰρ ἐπιδεικνυμένου, τέως μὲν ἀκροᾶσθαι πάντας· ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὄψο-πωλίαν ἐψόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸ ὄψον, πλὴν ἐνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κιθαρωδὸν προσιόντα εἰπεῖν, ὅτι, ὦ ἄν-θρωπε, πολλήν σοι χάριν οἶδα τῆς πρὸς ἐμὲ τιμῆς καὶ φιλομουσίας· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ τοῦ κώδωνος ἀκοῦσαι, ἀπίοντες οἴχονται. — Ὁ δὲ, Τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γὰρ ὁ κώδων ἐψόφηκεν; εἰπόντος δὲ, Ναί, Εὖ σοι εἶη! ἔφη, καὶ ἀναστὰς ἀπῆλθε καὶ αὐτός. Ἐντεῦθεν δ' ἦν ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος, ὁ Κρόνος προσαγορευθεὶς, κατ' ἀρχὰς μὲν ψευδῶς· Ἀπολλώνιος γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὁ ἐπισατήσας ἐκείνου· μετήνεγκαν δ' ἐπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου.

§. 22.

Μετὰ δ' Ἰασὸν τὸ τῶν Μιλησίων Ποσειδίου ἐστιν. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καὶ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατονίκεια, Ἀλάβανδα· αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι τούτων, ἢ τῶν παραλίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζῶν, Ἡράκλεια, Εὐρωμος, Χαλκήτωρ. Τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.

§. 23.

Τὰ δὲ Μύλασα ἰδρυται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι. Ὑπέρεκειται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ, λατόμιον λευκοῦ λίθου

καλλισον ἔχον· τοῦτο μὲν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρὸν τὴν λιθίαν 658.
 πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἀφθονον καὶ ἐγγύθεν ἔχον, καὶ μάλιστα
 πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων κατα- 659.
 σκευάς· τοιγάρτοι σοαῖς τε καὶ ναοῖς, εἴ τις ἄλλη, κεκόσμη-
 ται παγκάλως. Θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν ὑποβαλόντων οὕτως ἀλό-
 γως τὸ κτίσμα ὀρθίῳ καὶ ὑπερθεξίῳ κρημνῶ· καὶ δὴ καὶ τῶν
 ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, Θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· Ταύτην
 γὰρ ἔφη τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοδεῖτο, ἄρ' οὐδ' ἡσχύνετο;
 Ἐχουσι δ' οἱ Μυλασεῖς ἱερά δύο τοῦ Διός, τοῦ τε Ὡσογῶ
 καλουμένου, καὶ Λαβρανδοῦ· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ
 Λάβρανθα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς
 τὰ Μύλασα, ἀπώθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα Διός ἐστι νεὼς
 ἀρχαῖος καὶ ξόανον Διὸς Στρατιίου· τιμᾶται δ' ὑπὸ τῶν κύκλω
 καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων· ὁδός τε ἔσρωται σχεδόν τι ἐξήκοντα
 σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερά καλουμένη, δι' ἧς πομποσο-
 λείται τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν πολιτῶν αἰεὶ
 διὰ βίου. Ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς πόλεως. Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερόν
 τοῦ Καρίου Διός, κοινὸν ἀπάντων Καρῶν, οὗ μέτεσι καὶ
 Λυδοῖς καὶ Μυσοῖς, ὡς ἀδελφοῖς. Ἴσορεῖται δὲ κώμη ὑπάρξει
 τὸ παλαιόν, πατρὶς δὲ καὶ βασιλῆιον τῶν Καρῶν τῶν περὶ τὸν
 Ἐκάτομνον· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ κατὰ Φύσκον Θαλάττη ἡ
 πόλις, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς ἐπίνειον.

§. 24.

Ἄξιολόγους δ' ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα, ῥήτοράς
 τε ἄμα καὶ δημαγωγούς τῆς πόλεως, Εὐθύδημόν τε καὶ
 Ὑβρέαν. Ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος, ἐκ προγόνων παραλαβὼν οὐσίαν
 τε μεγάλην καὶ δόξαν, προσθεῖς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ ἐν
 τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώτης
 ἡξιοῦτο τιμῆς. Ὑβρέα δ' ὁ πατήρ, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο ἐν τῇ σχολῇ,

659. και παρὰ τῶν πολιτῶν ὠμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυλοφοροῦντα, καὶ ἡμιονηγόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον χρόνον, καὶ Διοτρέφους τοῦ Ἀντιοχέως ἀκροασάμενος, ἐπανῆλθε, καὶ τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν ἑαυτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινηθεὶς καὶ χρηματισάμενος μικρὰ, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς ἀγοραίοις συνακολουθεῖν. Ταχὺ δὲ αὐξήσιν ἔσχε, καὶ ἐθαυμάσθη, ἔτι μὲν Εὐθυδήμου ζῶντος, ἀλλὰ τελευτήσαντος μάλισα, κύριος γενόμενος τῆς πόλεως. Ζῶν δ' ἐπεκράτει πολὺ ἐκείνος, δυνατὸς ὢν ἅμα καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, ὥστ', εἰ καὶ τι τυραννικὸν προσῆν, τοῦτ' ἀπελύετο τῷ παρακολουθοῦντι χρησίμῳ. Ἐπαινοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ἰβρέου, ὅπερ δημηγορῶν ἐπὶ τελευτῆς εἶπεν· Εὐθυδήμε, κακὸν εἶ τῆς πόλεως ἀναγκαῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ θυνάμεθα ζῆν, οὔτ' ἄνευ σοῦ. Αὐξηθεὶς οὖν
660. ἐπὶ πολὺ, καὶ δόξας καὶ πολιτῆς ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ, ἔπταισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβιῆνον ἀντιπολιτεία. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μεθ' ὀπλων ἐπιόντι καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἤδη τῶν Παρθυσαίων τὴν Ἀσίαν ἐχόντων, εἶξαν, ἅτε ἄοπλοι καὶ εἰρηνικοί· Ζήνων δ' ὁ Λαοδικεὺς καὶ Ἰβρέας οὐκ εἶξαν, ἀμφοτέροι ῥήτορες, ἀλλὰ ἀπέσθησαν τὰς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ἰβρέας καὶ προσπαρώξυνε φωνῇ τιμὴν μενίσκον εὐερέδιστον καὶ ἀνοίας πλήρες. Ἐκείνου γὰρ ἀνειπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα· οὐκοῦν, ἔφη, καὶ γὰρ λέγω ἑμαυτὸν Καρικὸν αὐτοκράτορα. Ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ὥρμησε, τάγματα ἔχων ἤδη συντεταγμένα Ῥωμαίων, τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· αὐτὸν μὲν οὖν οὐ κατέλαβε, παραχώρησαντα εἰς Ῥόδον· τὴν δ' οἰκίαν αὐτοῦ διελυμήνατο, πολυτελεῖς ἔχουσαν κατασκευάς, καὶ διήρπασεν· ὡς δ' αὐτως καὶ τὴν πόλιν ὅλην ἐκάκωσεν. Ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου τὴν Ἀσίαν, ἐπανῆλθε, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν τε καὶ τὴν πόλιν. Περὶ μὲν οὖν Μυλάσων ταῦτα.

§. 25.

Στρατονίκεια δ' ἐςὶ κατοικία Μακεδόνων· ἐκοσμήθη δὲ καὶ 660. αὕτη κατασκευαῖς πολυτελέσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων. Ἔστι δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱερά, ἐν μὲν Λαγίνοις τὸ τῆς Ἐκάτης ἐπιφανέσατον, πανηγύρεις μεγάλας συνάγον κατ' ἐνιαυτόν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσασορέως Διὸς κοινὸν ἀπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι θύσοντές τε, καὶ βουλευσόμενοι περὶ τῶν κοινῶν· καλεῖται δὲ τὸ σύστημα αὐτῶν Χρυσασορείον, συνεσηκὸς ἐκ κωμῶν· οἱ δὲ πλείστας παρεχόμενοι κώμας, προέχουσι τῇ ψήφῳ, καθάπερ Κεραμιῆται· καὶ Στρατονικεῖς δὲ τοῦ συστήματος μετέχουσιν, οὐκ ὄντες τοῦ Καρικοῦ γένους, ἀλλ' ὅτι κώμας ἔχουσι τοῦ Χρυσασορικοῦ συστήματος. Κάνταυθα δ' ἀνὴρ ἀξιόλογος γεγένηται ῥήτωρ Μένιππος κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, Κατόκας ἐπικαλούμενος, ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο Κικέρων, ὡς φησιν ἐν τινι γραφῇ αὐτὸς, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' ἐκεῖνον ἀκμάζουσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Στρατονίκεια, ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ καλουμένη, πολίχμιον προσκείμενον τῷ ὄρει.

§. 26.

Ἀλάβανδα δὲ καὶ αὕτη μὲν ὑπόκειται λόφοις δυσὶ συγκειμένοις οὕτως, ὡς' ὄψιν παρέχεσθαι κανθηλίου κατεσραμμένου. Καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος, σκώπτων τὴν πόλιν εἰς τε ταῦτα, καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν εἶναι σκορπίων κανθηλίον κατεσραμμένον· μεστὴ δ' ἐστὶ καὶ αὕτη καὶ ἡ τῶν Μυλασέων πόλις τῶν θηρίων τούτων, καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὄρεινή. Τρυφητῶν δ' ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ καπυρισῶν, ἔχουσα 661. ψαλτρίας πολλὰς. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἀξιοὶ δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανθεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν

661. ἐπάνω, καὶ Ἱεροκλῆς, καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ρόδον, ὃ τε Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Μόλων.

§. 27.

Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλισθ' ὁμολογούμενός· ἐσιν οὗτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο, τότε Λέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ὤκουν· εἴτ' ἠπειρῶνται γενόμενοι, πολλὴν τῆς παραλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατέχοντας ἀφελόμενοι· καὶ οὗτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελασγοί· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἕλληες, Ἴωνές τε, καὶ *οἱ* Δωριεῖς· Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τὰ τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τοὺς λόφους· ἅπαντα γὰρ λέγεται Καρικὰ· Ἀνακρέων μὲν γε φησί,

Διὰ δεῦτε Καριοεργέος ὀχάνοιο
Χεῖρα τιθέμενοι·

ὁ δ' Ἀλκαῖος,

Λόφον τε σείων Καρικόν.

§. 28.

Τοῦ Ποιητοῦ δ' εἰρηκότος οὕτωςί,

Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
οὐκ ἔχει λόγον, πῶς, τσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα, μόνους εἴρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, Βαρβάρους δ' οὐδένας; Οὐτ' οὖν Θεουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνας πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τό τε γὰρ, Μηδὲ Ἕλληνας πω, ψεῦδος αὐτὸς ὁ Ποιητῆς ἀπελέγχει·

Ἄνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
καὶ πάλιν·

Εἴτ' ἐθέλεις τραφῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

μη λεγομένων τε Βαρβάρων, πῶς ἔμελλεν εὖ λεχθήσεσθαι τὸ 661. βαρβαροφώνων; Οὔτε δὴ οὗτος εὖ, οὔτ' Ἀπολλόδωρος, ὁ γραμματικός, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδύρως ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἐχθρὰν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῆν γὰρ οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἄπαξ; Ὅτι, φησί, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρηκε βαρβάρους. Ἄλλ' αὕτη μὲν ἢ πτώσις οὐκ ἐμπίπτει ἢ δ' ὀρθῆ οὐ διαφέρει τῆς Δάρδανοι·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι.

662.

Τοιοῦτον δὲ καὶ τό·

Οἴοι Τρώιοι ἵπποι.

Οὐδέ γε, ὅτι τραχυτάτη ἢ γλωττα τῶν Καρῶν οὐ γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ καὶ πλείστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμεμιγμένα, ὡς φησι Φίλιππος, ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. Οἶμαι δὲ τό γε βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωνῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιίαν ἐπὶ τῶν δυσεκφόρως, καὶ σκληρῶς, καὶ τραχέως λαλούντων· ὡς τὸ βατταρίζειν, καὶ τραυλίζειν, καὶ ψελλίζειν· εὐφύεσται γὰρ ἐσμέν τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς κατονομάζειν διὰ τὸ ὁμογενές· ἢ δὴ καὶ πλεονάζουσιν ἐνταῦθα αἱ ὀνοματοποιίαι, οἷον τὸ κελαρύζειν, καὶ κλαγγή, καὶ ψόφος, καὶ βοή, καὶ κρότος· ὧν τὰ πλείστα ἤδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται. Πάντων δὴ τῶν παχυσομόντων οὕτω βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἀλλοεθνῶν σόματα τοιαῦτα· λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων. Ἐκείνους οὖν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀρχαῖς μὲν κατὰ τὸ λοιδορον, ὡς ἂν παχυσόμους, ἢ τραχυσόμους· εἶτα κατεχρησάμεθα ὡς ἔθνικῷ κοινῷ ὀνόματι, ἀντιδιαροῦντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ γὰρ δὴ τῇ πολλῇ συνηθείᾳ καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων οὐκ ἔτι ἐφαίνετο κατὰ παχυσομίαν καὶ ἀφυίαν

662. τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων ἰδιότητας. Ἄλλη δὲ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοσομία, καὶ οἷον βαρβαροσομία, εἴ τις ἑλληνίζων μὴ κατορθοίῃ, ἀλλ' οὕτω λέγοι τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βάρβαροι, οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸν ἑλληνισμόν, οὐκ ἰσχύοντες ἀρτισομεῖν, ὡς οὐδ' ἡμεῖς ἐν ταῖς ἐκείνων διαλέκτοις. Τοῦτο δὲ μάλισα συνέβη τοῖς Καρσί. Τῶν γὰρ ἄλλων οὐτ' ἐπιπλεκομένων πω σφόδρα τοῖς Ἕλλησιν, οὐτ' ἐπιχειρούντων ἑλληνικῶς ζῆν, ἢ μανθάνειν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, πλὴν εἴ τινες σπάνιοι καὶ κατὰ τύχην ἐπεμίχθησαν, καὶ κατ' ἄνδρα ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων τισίν· οὗτοι *δὲ* καθ' ὅλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα, μισθοῦ στρατεύοντες. Ἦδη οὖν τὸ βαρβαρόφωνον ἐπ' ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτῶν στρατείας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, ἀφ' οὗ τὰς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὤκησαν, κάκειθεν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλλήνων οἰκεῖν ἠδύναντο, ἐπιδιαβάντων.
663. τῶν τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Δωριέων. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ Βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς ἑλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Καρισί λαλούντων. Οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς κακῶς ἑλληνίζοντας· ἀπὸ δὲ τοῦ Καρίζειν καὶ τὸ Βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ ἑλληνισμοῦ τέχνας, καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου.

§. 29.

Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος, ἀπὸ Φύσκου τῆς Ροδίων Περαιίας ἰοῦσιν εἰς Ἔφεσον μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίους εἶναι καὶ πενήκοντα σαδίους· ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀλάβανδα πενήκοντα ἄλλους καὶ διακοσίους· εἰς δὲ Τράλλεις ἑκατὸν ἐξήκοντα ἀλλ'

ἡ εἰς Τράλλεις ἐςὶ διαβάντι τὸν Μαϊάνδρον κατὰ μέσην που 663. τὴν ὁδὸν, ὅπου τῆς Καρίας οἱ ὄροι. Γίνονται δ' οἱ πάντες ἀπὸ Φύσκου ἐπὶ τὸν Μαϊάνδρον κατὰ τὴν εἰς Ἔφεσον ὁδὸν, χίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πάλιν ἀπὸ τοῦ Μαϊάνδρου [τὸ] τῆς Ἰωνίας ἐφεξῆς μῆκος ἐπιόντι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἀπὸ μὲν τοῦ ποταμοῦ εἰς Τράλλεις, ὀγδοήκοντα· εἴτ' εἰς Μαγνησίαν, ἑκατὸν τετταράκοντα· εἰς Ἔφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσι· εἰς δὲ Σμύρναν, τριακόσιοι εἴκοσι· εἰς δὲ Φώκαιαν καὶ τοὺς ὄρους τῆς Ἰωνίας ἐλάττους τῶν διακοσίων ὥσε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰωνίας εἶη ἂν κατ' αὐτὸν... ἢ μικρῶ πλεον τῶν ὀκτακοσίων. Ἐπεὶ δὲ κοινὴ τις ὁδὸς τέτριπται ἅπασιν τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ὁδοιποροῦσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ ταύτην ἔπεισιν. Ἐπὶ μὲν τὰ Κάρουρα, τῆς Καρίας ὄριον πρὸς τὴν Φρυγίαν, διὰ Μαγνησίας καὶ Τράλλεων, Νύσης, Ἀντιοχείας, ὁδὸς ἑπτακοσίων καὶ τετταράκοντα σταδίων. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ Φρυγία διὰ Λαοδικείας, καὶ Ἀπαμείας, καὶ Μητροπόλεως, καὶ Χελιδονίων. Ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς παρωρείου, τοὺς Ὀλμούς, σταδίοι περι ἑννακοσίους καὶ εἴκοσι ἐκ τῶν Καρούρων· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ πέρασ τῆς παρωρείου τὸ Τυριαῖον διὰ Φιλομηλίου μικρῶ πλείους τῶν πεντακοσίων. Εἴθ' ἡ Λυκαονία μέχρι Κοροπασσοῦ διὰ Λαοδικείας τῆς Κατακεκαυμένης ὀκτακόσιοι τετταράκοντα· ἐκ δὲ Κοροπασσοῦ τῆς Λυκαονίας εἰς Γαρσαούρα, πολίχνην τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ τῶν ὄρων αὐτῆς ἰδρυμένον, ἑκατὸν εἴκοσι· ἐντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα, τὴν μητρόπολιν τῶν Καππαδόκων, διὰ Σοάνδου καὶ Σαδοκόρων ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μέχρι Τομισῶν, χωρίου τῆς Σωφηνῆς, διὰ Ἡρῶν πολίχνης χίλιοι τετρακόσιοι τετταράκοντα. Τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμιδώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Λέγει δὲ καὶ Πολύβιος, περὶ τῶν ἐκεῖ μάλις α δεῖν πιστεύειν ἐκείνω. Ἄρχεται δ'

664. ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγηνῆς, ἢ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κεῖται· εἰς δὲ Σαμόσατα ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Καππαδοκίας τῶν περὶ Τόμισαν ὑπερθέντι τὸν Ταῦρον σαδίους εἴρηκε τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Ῥοδίων Περαιάν, ἧς ὄριον τὰ Δαίδαλα, ἐφεξῆς πλέουσι πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἢ Λυκία κεῖται μέχρι Παμφυλίας· εἴθ' ἢ Παμφυλία μέχρι Κιλικίων τῶν τραχέων· εἴθ' ἢ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλικίων τῶν περὶ τὸν Ἴσσικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς Χερρόνησου, ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἴσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀμισοῦ, ἢ Σινώπης, ὡς τινες. Ἡ ἐκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν σενῇ παραλία τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῶν περὶ Σόλους τόπων, τὴν νῦν Πομπηϊούπολιν. Ἐπειτα ἤδη εἰς πεδιά ἀναπέπταται ἢ κατὰ τὸν Ἴσσικὸν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ ἀρξαμένη· Ταύτην οὖν ἐπελθοῦσιν ὁ πᾶς περὶ τῆς χερρόνησου λόγος ἔσαι περιωδευμένος· εἶτα μεταδησόμεθα ἐπὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἀσίας, τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. Τελευταῖα δ' ἐκθήσομεν τὰ περὶ τὴν Λιβύην.

§. 2.

Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα, τὰ τῶν Ῥοδίων, ὄρος ἐστὶ τῆς Λυκίας ὁμώνυμον αὐτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ παράπλους ἅπας ὁ Λυκιακὸς, σαδίων χιλίων ἑπτακοσίων εἰκοσι, τραχὺς μὲν καὶ χαλεπὸς, ἀλλ' εὐλίμενος σφόδρα, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικούμενος σωφρόνων· ἐπεὶ ἢ γε τῆς χώρας φύσις

φύσιν παραπλησία καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐσί, καὶ τοῖς Τρα- 664.
χειώταις Κίλιξιν. Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὀρμητηρίοις ἐχρήσαντο τοῖς
τόποις πρὸς τὰ λησῆρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες, ἢ τοῖς πειρα-
ταῖς λαφυροπώλια καὶ ναύσαγμα παρέχοντες· ἐν Σίδῃ γοῦν,
πόλει τῆς Παμφυλίας, τὰ ναυπήγια συνίστατο τοῖς Κίλιξιν· ὑπὸ
κῆρυκά τε ἐπώλουν ἐκεῖ τους ἀλόντας, ἐλευθέρους ὁμολογοῦντες.
Λύκιοι δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σωφρόνως ζῶντες διετέλεσαν,
ὥστ', ἐκεῖνων διὰ τὰς εὐτυχίας θαλαττοκρατησάντων μέχρι τῆς
Ἰταλίας, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρδους, ἀλλ'
ἔμειναν ἐν τῇ πατρίῳ διοικήσει τοῦ Λυκιακοῦ συστήματος.

§. 3.

Εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις αἱ τῆς ψήφου μετέχουσαι·
συνέρχονται δὲ ἐξ ἑκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, ἣν ἂν
δοκιμάσωσι πόλιν ἐλόμενοι. Τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγισται μὲν
τριῶν ψήφων ἐσὶν ἑκάστη κυρία· αἱ δὲ μέσαι δυεῖν· αἱ δ' ἄλλαι
μᾶς· ἀνάλογον δὲ καὶ τὰς εἰσφοράς εἰσφέρουσι, καὶ τὰς 665.
ἄλλας λειτουργίας· Ἐξ δὲ τὰς μεγίστας ἔφη ὁ Ἀρτεμίδωρος,
Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, Ὀλυμπον, Μύρα, Τλῶν, κατὰ τὴν
ὑπερθεσιν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην. Ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶτον
μὲν Λυκιάρχης αἰρεῖται, εἴτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συστήματος·
δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ· καὶ περὶ πολέμου δὲ, καὶ εἰρή-
νης, καὶ συμμαχίας ἐβουλεύοντο πρότερον· νῦν δ' οὐκ εἰκὸς,
ἀλλ' ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη κεῖσθαι, πλὴν εἰ ἐκεῖνων
ἐπιτρεψάντων, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκεῖνων εἴη χρήσιμον· ὁμοίως
δὲ καὶ δικασαὶ καὶ ἄρχοντες ἀνάλογον ταῖς ψήφοις ἐξ ἑκάστης
προχειρίζονται πόλεως. Οὕτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς συνέβη
παρὰ Ῥωμαίοις ἐλευθέρους διατελέσαι, τὰ πάτρια νέμουσι,
τοὺς δὲ λησᾶς ἐπιθεῖν ἄρδην ἠφανισμένους, πρότερον μὲν ὑπὸ
Σερουιλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὰ Ἰσαυρα

665. ἐκεῖνος καθεῖλεν ὕστερον δὲ Πομπηίου τοῦ Μάγνου, πλείων τῶν χιλίων καὶ τριακοσίων σκαφῶν ἐμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοικίας ἐκκόψαντος, τῶν δὲ περιγενομένων ἀνθρώπων ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς μὲν καταγαγόντος εἰς Σόλους, ἣν ἐκεῖνος Πομπηίουπολιν ὠνόμασε, τοὺς δ' εἰς Δύμην λειπανδρήσασαν, ἣν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέμεται. Οἱ ποιηταὶ δὲ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ, συγγέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρῶας, καὶ τοὺς Μυσοὺς, καὶ τοὺς Λυδοὺς, Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας.

§. 4.

Μετὰ δὲ τὰ Δαίδαλα, τὸ τῶν Λυκίων ὄρος, πλησίον ἐστὶ Τελμισσός, πολίχνη Λυκίων, καὶ Τελμισσίς ἄκρα, λιμένα ἔχουσα. Ἔλαβε δὲ τὸ χωρίον τοῦτο παρὰ Ῥωμαίων Εὐμένης ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ πολέμῳ καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας, ἀπέλαβον πάλιν οἱ Λύκιοι.

§. 5.

Εἰς' ἐξῆς ὁ Ἀντίκραγος, ὄρθιον ὄρος, ὑφ' ᾧ Καρμυλλησός, χωρίον ἐν φάραγγι ὠκημένον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Κράγος, ἔχων ἄκρας ὀκτὼ καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἐστὶ δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. Ὑπόκειται δὲ τῷ Κράγῳ Πίναρα ἐν μεσογαίᾳ, τῶν μεγίστων οὖσα πόλεων ἐν τῇ Λυκίᾳ. Ἐνταῦθα δὲ Πάνδαρος τιμᾶται, τυχὸν ἴσως ὁμώνυμος τῷ Τρωϊκῷ ὡς καὶ,

Πανδαρίου κούρη, χλωρῆς ἀηδῶν

καὶ γὰρ τοῦτον ἐκ Λυκίας φασίν.

§. 6.

Εἶθ' ὁ Ξάνθος ποταμὸς, ὃν Σίρβην ἐκάλουσιν οἱ πρότερον 665.
ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς δέκα σταδίους, τὸ Λητώον ἐστίν·
ὑπὲρ δὲ τοῦ ἱεροῦ προελθόντι ἐξήκοντα, ἡ πόλις ἢ τῶν Ξαν- 666.
θίων ἐστίν, μεγίστη τῶν ἐν Λυκίᾳ. Μετὰ δὲ τὸν Ξάνθον Πάταρα,
καὶ αὕτη μεγάλη πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος,
κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπισκευάσας,
Ἀρσινόην ἐκάλεσε τὴν ἐν Λυκίᾳ· ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς
ὄνομα.

§. 7.

Εἶτα Μύρα ἐν εἴκοσι σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐπὶ με-
τεώρου λόφου. Εἶθ' ἡ ἐκβολὴ τοῦ Λιμύρου ποταμοῦ, καὶ
ἀκίοντι πεζῇ σταδίους εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίχνη. Μεταξὺ δ' ἐν
τῷ λεχθέντι παράπλω νησὶα πολλὰ καὶ λιμένες, ὧν καὶ Μεγίστη,
νήσος καὶ πόλις ὁμώνυμος, ἢ [καὶ] Κισθίνη. Ἐν δὲ τῇ μεσο-
γαίᾳ χωρία Φελλὸς, καὶ Ἀντίφελλος, καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνή-
σθημεν ἐπάνω.

§. 8.

Εἶθ' Ἰερά ἄκρα, καὶ αἱ Χελιδόναι, τρεῖς νῆσοι τραχιεῖαι,
πάριστοι τὸ μέγεθος, ὅσον πέντε σταδίοις ἀλλήλων διέχουσαι
τῆς δὲ γῆς ἀφεςᾶσιν ἑξαστάδιον· μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμον
ἔχει. Ἐντεῦθεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν
Ταῦρον, διὰ τε τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὖσαν, καὶ καθήκουσαν ἀπὸ
τῶν Πισιδικῶν ὄρων τῶν ὑπερκειμένων τῆς Παμφυλίας, καὶ
διὰ τὰς προκειμένας νήσους, ἐχούσας ἐπιφανές τι σημεῖον ἐν
τῇ θαλάττῃ, κρασπέδου δίκην. Τὸ δ' ἄληθές, ἀπὸ τῆς Ροδίων
Περαίας ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχῆς ἐστίν ἢ ὀρεινή·

666. καλεῖται δὲ καὶ αὕτη Ταῦρος. Δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδόνιαι κατὰ Κάνωβόν πως πίπτειν· τὸ δὲ διάρμα λέγεται τετρακισχιλίων σταδίων. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἰεραῶς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλβίαν, λείπονται σταδιοὶ τριακόσιοι ἐξήκοντα ἑπτὰ· ἐν τούτοις δ' ἐστὶν ἢ τε Κράμβουσα καὶ ὁ Ὀλυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται· εἶτα Κώρυκος αἰγιαλός.

§. 9.

Εἶτα Φασηλὶς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος, καὶ λίμνη. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος, καὶ Τερμησσός, Πισιδικὴ πόλις, ἐπικειμένη τοῖς σENOῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστιν εἰς τὴν Μιλυάδα. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος δὲ διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτὴν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ σENOά. Περὶ Φασηλίδα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ Θαλατταν σENOά, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε τὴν σρατιάν. Ἐστὶ δ' ὄρος Κλίμαξ καλούμενον· ἐπίκειται δὲ τῷ Παμφυλίῳ πελάγει, σENOὴν ἀπολείπον πάροδον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς μὲν νημεῖαις γυμνουμένην, ὥσε εἶναι βάσιμον τοῖς ὀδεύουσι· πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους, ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτομένην ἐπὶ πολὺ· ἢ μὲν οὖν διὰ τοῦ ὄρους ὑπέρβασις περίοδον ἔχει καὶ προσάντης ἐστὶ, τῷ δ' αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς εὐδίας. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσῶν καιρὸν, καὶ τὸ πλέον ἐπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κύμα, ὤρμησε, καὶ ὄλην 667. τὴν ἡμέραν ἐν ὕδασι γενέσθαι τὴν πορείαν συνέδη, μέχρι ὀμφαλοῦ βαπτιζομένων. Ἐστὶ μὲν οὖν καὶ αὕτη ἢ πόλις Λυκιακὴ, ἐπὶ τῶν ὄρων ἰδρυμένη τῶν πρὸς Παμφυλίαν· τοῦ δὲ κοινοῦ τῶν Λυκίων οὐ μετέχει, καθ' αὐτὴν δὲ συνέσκηκεν.

§. 10.

Ὁ μὲν οὖν Ποιητὴς ἑτέροισι τῶν Λυκίων ποιεῖ τοὺς Σολύ-

μους· ὑπὸ γὰρ τοῦ τῶν Λυκίων βασιλέως πεμφθεῖς ὁ Βελλε- 667.
ροφόντης ἐπὶ δεῦτερον τοῦτον ἄθλον,

Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν.

Οἱ δὲ τοὺς Λυκίους πρότερον Σολύμους καλεῖσθαι φάσκοντες, ὑστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ Σαρπηθῶνι, μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίου, ὃν ἐκπεσόντα τῆς οἰκείας ἐδέξατο Σαρπηθῶν ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὀμήρῳ· βελτίους δ' οἱ φάσκοντες, λέγεσθαι Σολύμους ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ, τοὺς νῦν Μιλίας προσαγορευομένους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν.

Κ Ε Φ. Δ.

§. 1.

ΜΕΤΑ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία, τῆς Παμφυλίας ἀρχή, μέγα ἔρυμα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Καταρράκτης λεγόμενος, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταρράττων ποταμὸς πολὺς καὶ χειμαρρῶδης, ὥστε πόρρωθεν ἀκούεσθαι τὸν ψόφον. Εἶτα πόλις Ἀττάλεια, ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, καὶ οἰκίσαντος εἰς Κώρυκον πολίχμιον ἄλλην κατοικίαν, ὄμορον, καὶ μικρὸν περίβολον περιθέντος. Φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξὺ Φασηλίδος καὶ Ἀτταλείας δείκνυσθαι Θήβην τε καὶ Λυρνησσὸν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θήβης πεδίου τῶν Τρωϊκῶν Κιλικίων εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέρους, ὡς εἶρηκε Καλλισθένης.

§. 2.

Εἶθ' ὁ Κέσρος ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι σαδίους ἐξήκοντα Πέργη πόλις· καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου τόπου τὸ τῆς Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερόν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συντε-

667. λέιται. Εἶθ' ὑπὲρ τῆς Θαλάττης ὅσον τετταράκοντα σαδίοις πόλις ἐσὶν ὑψηλῆ... τοῖς ἐκ Πέργης ἔποπτος. εἶτα λίμνη εὐμεγέθης Καπρία· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέθων ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι ἐξήκοντα σαδίους Ἄσπενδος πόλις, εὐανδροῦσα ἰκανῶς, Ἀργείων κτίσμα· ὑπέρκειται δὲ ταύτης Πεδνηλισσός· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ νησὶα προκείμενα πολλά· εἶτα Σιδῆ, Κυμαίων ἀποικος· ἔχει δ' Ἀθηναῖς ἱερόν. Πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Κιθυρατῶν παραλία τῶν μικρῶν· εἶθ' ὁ Μέλας ποταμὸς, καὶ ὕφορμος· εἶτα Πτολεμαῖς πόλις· καὶ μετὰ ταῦθ' οἱ ὄροι τῆς Παμφυλίας· καὶ τὸ Κορανήσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας. Ὁ δὲ παράπλους ἅπας ὁ Παμφύλιος σαδίοι εἰσὶν ἐξακόσιοι τετταράκοντα.

§. 3.

668. Φησὶ δὲ Ἡρόδοτος, τοὺς Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μιγάδων τινῶν ἐκ Τροίας συνακολουθησάντων· τοὺς μὲν δὴ πολλοὺς ἐνθάδε καταμεῖναι, τινὰς δὲ σκεδασθῆναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλῖνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρω τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόφου τὸν Ταῦρον ὑπερθέοντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ, μέχρι καὶ Φοινίκης.

Κ Ε Φ. Ε.

§. 1.

Τῆς δὲ Κιλικίας, τῆς ἐξω τοῦ Ταύρου, ἡ μὲν λέγεται Τραχεῖα, ἡ δὲ Πεδιάς· Τραχεῖα μὲν, ἧς ἡ παραλία σενὴ ἐστὶ, καὶ οὐδὲν, ἢ σπανίως ἔχει τὶ χωρίον ἐπίπεδον· καὶ ἔτι ἧς ὑπέρκειται ὁ Ταῦρος, οἰκουμένης κακῶς, μέχρι καὶ τῶν προσ-

βορρῶν πλευρῶν τῶν περὶ Ἰσαυρα, καὶ τοὺς Ὀμοναδέας μέχρι 668. τῆς Πισιδίας· καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ καὶ Τραχειῶτις, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Τραχειῶται. Πεδιάς δ' ἡ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσσοῦ, καὶ ἔτι ὧν ὑπέρκεινται κατὰ τὸ πρόσβορρον τοῦ Ταύρου πλευρὸν Καππάδοκες· αὕτη γὰρ ἡ χώρα τὸ πλεον πεδίων εὐπορεῖ καὶ χώρας ἀγαθῆς. Ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μὲν ἐσιν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτὸς· περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται· περὶ δὲ τῶν ἐκτὸς λέγωμεν, ἀπὸ τῶν Τραχειωτῶν ἀρξάμενοι.

§. 2.

Πρῶτον τοίνυν ἐσὶ τῶν Κιλικίων φρούριον τὸ Κορακήσιον, ἰδρυμένον ἐπὶ πέτρας ἀπορρῶγος, ᾧ ἐχρήσατο Διόδοτος, ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς, ὁρμητηρίῳ, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων, καὶ διεπολέμει πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν, τοτὲ δὲ πταίων. Τοῦτον μὲν οὖν Ἀντίοχος ὁ Δημητρίου καταλείσας εἰς τι χωρίον, ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. Τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴ τοῦ τὰ πειρατικά συνίσασθαι Τρύφων αἴτιος κατέστη, καὶ ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, τῶν τότε ἐκ διαδοχῆς ἐπιστατούντων τῆς Συρίας ἅμα καὶ τῆς Κιλικίας· τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνενεωτέρισαν καὶ οἱ ἄλλοι διχοστατούντες τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους, ὑποχείριον ἐποίουν τὴν χώραν τοῖς ἐπιτιθεμένοις. Ἡ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἐξαγωγή προῦκαλεῖτο μάλις αἰς τὰς κακουργίας, ἐπικερδεδεσάτη γενομένη· καὶ γὰρ ἠλίσκοντο ραδίως· καὶ τὸ ἐμπορεῖον οὐκ ἄπωθεν παντελῶς ἦν μέγα καὶ πολυχρήματον, ἡ Δῆλος, δυναμένη μυριάδας ἀνδραπόδων αὐθημερόν καὶ δέξασθαι, καὶ ἀποπέμψαι· ὥστε καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο· Ἐμπορε, κατὰ πλευσον, ἐξελοῦ, πάντα πέπραται. Αἴτιον δ' ὅτι πλούσιοι γενόμενοι Ῥωμαῖοι μετὰ τὴν Καρχηδόνας καὶ Κορίνθου κατασκαφὴν, οἰκετῆαις ἐχρῶντο πολλαῖς· ὁρῶντες δὲ τὴν εὐπέτειαν 669.

669. οἱ λησαὶ ταύτην, ἐξήνθησαν ἀθρόως, αὐτοὶ καὶ ληϊζόμενοι, καὶ σωματεμποροῦντες. Συνήρουν δ' εἰς ταῦτα καὶ οἱ τῆς Κύπρου καὶ οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· οὐδ' οἱ Ρόδιοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ' οὐδὲν ἐβοήθουν· ἅμα δὲ καὶ οἱ λησαὶ προσποιούμενοι σωματεμπορεῖν, ἀληκτον τὴν κακουργίαν εἶχον. Ἄλλ' οὐδὲ Ῥωμαῖοί πω τοσοῦτον ἐφρόντιζον τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου, ἀλλ' ἔπεμψαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν Αἰμιλιανόν, ἐπισκεψόμενον τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλους τινάς· ἐγνώσαν δὲ κακία τῶν ἀρχόντων συμβαῖνον τοῦτο, εἰ καὶ τὴν κατὰ γένος διαδοχὴν τὴν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, αὐτοὶ κεκυρωκότες, ἠδοῦντο ἀφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ συμβάν τῆς μὲν χώρας ἐποίησε κυρίους Παρθυαίους, οἱ τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου κατέσχον· τὸ τελευταῖον δὲ καὶ Ἀρμενίους, οἱ καὶ τὴν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, προσέλαβον μέχρι καὶ Φοινίκης· καὶ τοὺς βασιλέας κατέλυσαν εἰς δύναμιν, καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν, τὴν δὲ θάλατταν τοῖς Κίλιξι παρέδωκαν. Εἴτ' αὐξηθέντας ἠναγκάσθησαν καταλύειν Ῥωμαῖοι πολέμῳ καὶ μετὰ στρατιᾶς, οὓς αὐξομένους οὐκ ἐκώλυσαν. Ολιγωρίαν μὲν οὖν αὐτῶν χαλεπὸν καταγνῶναι· πρὸς ἑτέροις δὲ ὄντες τοῖς ἐγγυτέρῳ, καὶ κατὰ χεῖρα μᾶλλον, οὐχ οἰοί τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρῳ σκοπεῖν. Ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξεν ἡμῖν ἐν παρεκβάσει διὰ βραχέων εἰπεῖν.

§. 3.

Μετὰ δὲ τὸ Κορακήσιον Σύεδρα πόλις, εἰθ' Ἀμαξία ἐπὶ βουνοῦ κατοικία τις, ὕφορμον ἔχουσα, ὅπου κατάγεται ἡ ναυπηγήσιμος ὕλη. Κέδρος δ' ἐστὶν ἡ πλείστη· καὶ δοκεῖ ταῦτα τὰ μέρη πλεονεκτεῖν τῇ τοιαύτῃ ξυλείᾳ· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀντώνιος τὰ χωρία ταῦτα τῇ Κλεοπάτρᾳ προσένειμεν, ἐπιτήθεια ὄντα πρὸς τὰς τῶν Σόλων κατασκευάς. Εἶτα Λαέρτης, φρούριον ἐπὶ

λόφου μασειδοῦς, ὑφορμον ἔχον· εἶτα Σελινοῦς ποταμός· 669.
 εἶτα Κράγος, πέτρα περίκρημνος πρὸς Θαλάττη· εἶτα Χαρα-
 δροῦς ἔρυμα, καὶ αὐτὸ ὑφορμον ἔχον. Ὑπέρεκειται δ' ὄρος
 Ἄνδρικλος, καὶ παράπλους τραχὺς, Πλατανισὸς καλούμενος· εἴτ'
 Ἄνεμούριον ἄκρα, καθ' ἣν ἡ ἠπειρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας
 ἐστὶν ἐπὶ Κρομμίου ἄκραν, ἐν διάρματι σαδίων τριακοσίων
 πενήκοντα. Εἰς μὲν οὖν τὸ Ἄνεμούριον ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς
 Παμφυλίας ὁ Κιλικίος παράπλους σαδίων ἐστὶν ὀκτακοσίων
 εἴκοσι· λοιπὸς δ' ἐστὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακοσίων παράπλους
 σαδίων. Ἐν τούτῳ δ' ἐστὶ Νάγιδος πόλις πρῶτον μετὰ τὸ 670.
 Ἄνεμούριον· εἴτ' Ἄρσινὴ, πρόσσορμον ἔχουσα· εἶτα τόπος
 Μελανία, καὶ Κελένδερει πόλις, λιμένα ἔχουσα. Τινὲς δὲ
 ταύτην ἀρχὴν τίθενται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Κορακήσιον, ὧν
 ἐστὶ καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος· καὶ φησὶν ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ
 ζώματος εἶναι τρισχιλίους ἐννακοσίους σαδίους εἰς Ὀρθωσίαν·
 ἐπὶ δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα· ἐπὶ δὲ
 τὰς πύλας ἐξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε· ἐπὶ δὲ τοὺς ὄρους τῶν
 Κιλικίων χίλια διακόσια ἐξήκοντα.

§. 4.

Εἴθ' Ὀλμοι, ὅπου πρότερον ὄκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς· κτι-
 σθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδνῳ τῆς Σελευκείας, ἐκεῖ μετωκί-
 σθησαν. Εὐθὺς γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Καλυκάδνου ἐκβολὴ κάμψαντι
 ἠϊόνα, ποιουσαν ἄκραν, ἣ καλεῖται Σαρπηδών. Πλησίον δ' ἐστὶ
 τοῦ Καλυκάδνου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα. Ἐχει δὲ ὁ
 ποταμὸς ἀνάπλουν εἰς τὴν Σελεύκειαν πόλιν εὖ συνοικουμένην,
 καὶ πολὺ ἀφεςῶσαν τοῦ Κιλικίου καὶ Παμφυλίου τρόπου.
 Ἐνταῦθα ἐγένοντο καθ' ἡμᾶς ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ
 περιπάτου φιλοσόφων, Ἀθήναιός τε καὶ Ξέναρχος, ὧν ὁ μὲν
 Ἀθήναιος καὶ ἐπολατεύσατο, καὶ ἐδημαγωγῆσε χρόνον τινα ἐν

670. τῆ πατρίδι· εἴτ' ἐμπεσὼν εἰς τὴν Μουρήνα φιλίαν, ἐκείνῳ συναίλω φεύγων, φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ συσαθείσης ἐπιβουλῆς· ἀναίτιος δὲ φανείς, ἀφείθη ὑπὸ Καίσαρος. Ὡς δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην ἠσπάζοντο, καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἔφη·

Ἦκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας

Διπῶν.

Ὀλίγον δ' ἐπιβιοῦς χρόνον, ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας, ἐν ἧ ὤκει, διεφθάρη, νύκτωρ γενομένη. Ξέναρχος δὲ, οὗ ἠκροασάμεθα ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ πολὺ διέτριψεν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθήνῃσι, καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμῃ, τὸν παιδευτικὸν βίον ἐλόμενος, χρησάμενός δὲ καὶ τῆ Ἀρείου φίλια, καὶ μετὰ ταῦτα τῆ τοῦ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, διετελεσε μέχρι γήρωος ἐν τιμῇ ἀγόμενος· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς πηρωθεὶς τὴν ὄψιν, κατέσρεψε νόσῳ τὸν βίον.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸν Καλύκαδνον ἢ Ποικίλη λεγομένη πέτρα, κλίμακα ἔχουσα λατομητὴν, ἐπὶ Σελεύκειαν ἄγουσαν. Εἴτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, ὁμώνυμος τῆ προτέρα, καὶ Κράμβουσα νῆσος, καὶ Κώρυκος ἄκρα, ὑπὲρ ἧς ἐν εἴκοσι σταδίοις ἐστὶ τὸ Κωρύκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται. Ἔστι δὲ κοιλάς

671. μεγάλη κυκλωτερῆς, ἔχουσα περικειμένην ὄφρυν πετρώδη πανταχόθεν, ἰκανῶς ὑψηλὴν· καταβάντι δ' εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν ἔδαφος, καὶ τὸ πολὺ πετρώδες, μετὸν δὲ τῆς θαμνώδους ὕλης ἀειθαλοῦς τε καὶ ἡμέρου· παρέσπαρται δὲ *καὶ* τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα τὴν κρόκον. Ἔστι δὲ καὶ ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν μεγάλην, ποταμὸν ἐξείισαν καθαροῦ τε καὶ διαφανοῦς ὕδατος, εὐθύς καταπίπτοντα ὑπὸ γῆν· ἐνεχθεὶς δ' ἀφανής, ἐξείσιν εἰς τὴν θάλατταν· καλοῦσι δὲ Πικρὸν ὕδωρ.

§. 6.

Εἶθ' ἡ Ἐλαιούσσα νῆσος μετὰ Κώρυκον, προσκειμένη τῇ θῆτι. ἠπειρώ, ἣν συνώκισεν Ἀρχέλαος, καὶ κατεσκευάσατο βασιλείον, λαβὼν τὴν Τραχειώτιν Κιλικίαν ὅλην, πλὴν Σελευκείας· καθ' οὗτον τρόπον καὶ Ἀμύντας πρότερον εἶχε, καὶ ἔτι πρότερον Κλεοπάτρα. Εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ λησῆρια, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὄρων, καὶ τῶν ὑποκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γεώργια ἐχόντων μεγάλα, καὶ εὐκατατρόχασα· κατὰ θάλατταν δὲ, διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης, καὶ τῶν λιμένων, καὶ ἐρυμάτων, καὶ ὑποδεκτηρίων), ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ τοιοῦτον βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἠγεμόσιν εἶναι, τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις· οἳ μὴτ' αἰεὶ παρεῖναι ἔμελλον, μῆτε μεθ' ὅπλων. Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ τὴν Τραχειῖαν Κιλικίαν. Εἰσὶ δ' ὄροι ταύτης μετὰξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλαιούσσης ὁ Λάμος ποταμὸς, καὶ κώμη ὁμώνυμος.

§. 7.

Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου τὸ Ζηνικέτου πειρατήριον ἔστιν ὁ Ὀλυμπος, ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον, ἀφ' οὗ κατοπτεύεται πᾶσα Λυκία, καὶ Παμφυλία, καὶ Πισιδία· ἀλόντος δὲ τοῦ ὄρους ὑπὸ τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον. Τούτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρυκος, καὶ ἡ Φασηλὶς, καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία· πάντα δ' εἶλεν ὁ Ἰσαυρικός.

§. 8.

Μετὰ δὲ Λάμον Σόλοι, πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχὴ, τῆς περὶ τὸν Ἰσσόν, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα τῶν ἐκ

671. Λίνδου. Εἰς ταύτην λειπανδρήσασαν Πομπηῖος Μάγνος κατώκισε τοὺς περιγενομένους τῶν πειρατῶν, οὓς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους· καὶ μετωνόμασε Πομπηϊούπολιν. Γεγόνασι δ' ἄνδρες ἐνθένδε τῶν ὀνομασῶν, Χρύσιππός τε ὁ σωϊκὸς φιλόσοφος, πατὴρ ὧν Ταρσέως ἐκεῖθεν μετοικήσαντος· καὶ Φιλήμων, ὁ κωμικὸς ποιητὴς, καὶ Ἄρατος, ὁ τὰ Φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπεσι.

§. 9.

Εἶτα Ζεφύριον ὀκόνυμον τῷ πρὸς Καλυκάδῳ. Εἶτ' Ἀγχιάλῃ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Θαλάττης, κτίσμα Σαρδαναπάλου, 672. φησὶν Ἄρισόβουλος· ἐνταῦθα δ' εἶναι μνήμα τοῦ Σαρδαναπάλου, καὶ τύπον λίθινον, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα· ἐνιοὶ δὲ καὶ ἐπιγραφὴν εἶναι φασὶν Ἀσσυρίοις γράμμασι τοιάνδε· ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ, Ὁ ἈΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΕΩ ΠΑΪΣ, ἈΓΧΙΑΛΗΝ ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΝ ἘΔΕΙΜΕΝ ἩΜΕΡῆ ΜΙῆ. ἘΣΘΙΕ, ΠῆΝΕ, ΠΑΪΖΕ· ὩΣ Τ' ἌΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟὐΚ ἌΞΙΑ· τοῦ ἀποκροτήματος (1). Μέννηται δὲ καὶ Χοιρίλος τούτου· καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί,

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λείπειται.

(1) Ἐν ταῖς πρὸ τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεσιν ἀμέσως μετὰ τὸ, ἀποκροτήματος, φέρονται οἱ ἐξῆς σίχοι·

- « Εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφως, σὸν θυμὸν ἄεξε
- » Τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις.
- » Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
- » Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
- » Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λείπειται.
- » Ἦδε σοφὴ βιότοιο παραινέσις ἀνθρώποισιν »·

οὓς, ἅτε μὴ γραφέντας ὑπὸ τοῦ Στράβωνος, πλὴν δυεῖν τῶν τελευταίων τῶν μετ' ὀλίγα ἐπαχθησομένων, ἀποκεχώρικα τοῦ κειμένου.

§. 10.

Ἰπέρκειται δὲ τὰ Κύινδα τῆς Ἀγχιάλης, ἔρυμα, ᾧ ἐχρή- 672.
σαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακίῳ· ἦρε δὲ τὰ χρήματα
Εὐμένης, ἀποσὰς Ἀντιγόνου. Ἔτι δ' ὑπερθε τούτου τε καὶ
τῶν Σόλων ὀρεινὴ ἐστίν, ἐν ἣ Ὀλβη πόλις, Διὸς ἱερόν ἔχουσα,
Αἴαντος ἴδρυμα τοῦ Τεύκρου· καὶ ὁ ἱερεὺς δυνάστης ἐγένετο τῆς
Τραχειώτιδος· εἴτ' ἐπέθετο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοί, καὶ
συνέστη τὰ ληστήρια. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταλύσιν, ἐφ' ἡμῶν
ἤδη, τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουν, τὴν δ' αὐτὴν
καὶ ἱερωσύνην· καὶ οἱ πλείστοί γε τῶν ἱερασαμένων ὠνομάζοντο
Τεῦκροι, ἢ Αἴαντες. Εἰσιούσα δὲ Ἄβα κατ' ἐπιγαμίαν εἰς τὸν
οἶκον τούτων, ἢ Ζηνοφάνους θυγάτηρ, ἐνὸς τῶν τυράννων,
αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχὴν, προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρό-
που σχήματι· ὕστερον δὲ καὶ Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχα-
ρίσαντο ἐκείνη, θεραπεύαις ἐκλιπαρηθέντες· ἔπειθ' ἡ μὲν κατε-
λύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή. Μετὰ δὲ τὴν
Ἀγχιάλην αἰ τοῦ Κύνου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ῥῆγμα καλούμενον.
Ἔστι δὲ λιμναίων τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ νεώρια, εἰς ὃν
ἐμπίπτει ὁ Κύνος, ὁ διαρρέων μέσσην τὴν Ταρσόν, τὰς ἀρχὰς
ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου· καὶ ἔστιν
ἐπίνειον ἢ λίμνη τῆς Ταρσοῦ.

§. 11.

Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο ἡ παραλία πᾶσα, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων Πε- 673.
ραίας ἀρξαμένη, πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων
ἐκτείνεται δύσεων· εἴτ' ἐπὶ τὴν χειμερινὴν ἀνατολὴν ἐπιστρέφει
μέχρις Ἰσσοῦ, κἀντεῦθεν ἤδη καμπὴν λαμβάνει πρὸς νότον μέχρι
Φοινίκης· τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς δύσιν μέχρι σηλῶν τελευτᾷ. Τὸ
μὲν οὖν ἀληθές, ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης Χερρόνησου οὗτός

673. ἔσιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἄμισοῦ· τὸ γὰρ ἐλάχισον ἐξ Ἄμισοῦ διάστημα ἐπὶ τοὺς Κυλικῶν ὄρους τοῦτ' ἔσιν· ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν εἰκοσὶν εἰσιν εἰς Ταρσὸν σάδιοι· κακεῖθεν οὐ πλείους πέντε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Κύδνου. Καὶ μὴν ἐπὶ γε Ἴσσον καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θάλατταν οὔτ' ἄλλη ὁδὸς συντομωτέρα ἔσιν ἐξ Ἄμισοῦ τῆς διὰ Ταρσοῦ· οὔτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἴσσον ἐγγυτέρω ἔσιν, ἢ ἐπὶ Κύδνον. Ὡς δὲ δῆλον, ὅτι ταῖς μὲν ἀληθείαις οὗτος ἂν εἴη ὁ ἰσθμός· λέγεται δ' ὅμως ὁ μέχρι τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου, παρακλεπτόντων διὰ τὸ σημειῶδες. Διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν μέχρι τοῦ Κύδνου κατηγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαινόμενοι τῇ μέχρι Ἰσσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι· καὶ τὸν Ταῦρον φασὲν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῆδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

§. 12.

Ἡ δὲ Ταρσὸς κεῖται μὲν ἐν πεδίῳ, κτίσμα δ' ἐστὶ τῶν μετὰ Τριπτολέμου πλανηθέντων Ἀργείων κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς· διαρρέει δ' αὐτὴν μέσσην ὁ Κύδνος παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῶν νέων. Ἄτε δὲ τῆς πηγῆς οὐ πολὺ ἀπώθεν οὔσης, καὶ τοῦ ῥέθρου διὰ φάραγγος βαθείας ἰόντος, εἴτ' εὐθὺς εἰς τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε καὶ ταχὺ τὸ ρεῦμά ἐστιν, ὅθεν καὶ τοῖς παχυνευροῦσι καὶ ροῖζομένοις κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ.

§. 13.

Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σπουδὴ πρὸς τε φιλοσοφίαν, καὶ τὴν ἄλλην ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδείαν γέγονεν, ὥσθ' ὑπερβέβληται καὶ Ἀθήνας, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἴ τινα ἄλλον τόπον δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν λογίων γεγόνασι. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ φιλομαθοῦντες ἐπιχώριοι πάντες

εἰσί, ξένοι δ' οὐκ ἐπιδημοῦσι ῥαδίως· οὐδ' αὐτοὶ οὔτοι μένουσιν 673.
 αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τελειοῦνται ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες
 ξενιτεύουσιν ἠδέως, κατέρχονται δ' ὀλίγοι. Ταῖς δ' ἄλλαις πό-
 λεσιν, ἃς ἀρτίως εἶπον, πλὴν Ἀλεξανδρείας, συμβαίνει τάναν-
 τία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐτάς πολλοί, καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι
 ἄσμενοι· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐ πολλοὺς, οὔτ' ἂν ἔξω φοι- 674.
 τῶντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν, οὔτ' αὐτόθι περὶ τοῦτο
 σπουδάζοντας. Ἀλεξανδρεῦσι δ' ἀμφοτέρω συμβαίνει· καὶ γὰρ
 δέχονται πολλοὺς τῶν ξένων, καὶ ἐκπέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ
 ὀλίγους. Καὶ εἰσὶ σχολαὶ παρ' αὐτοῖς παντοδαπαὶ τῶν ἄλλων
 περὶ λόγους τεχνῶν· καὶ ἄλλα δ' εὐανδρεῖ καὶ πλεῖζον δύνα-
 ται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον.

§. 14.

Ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς γεγόνασι, τῶν μὲν ζωϊκῶν Ἀντιπατρός
 τε καὶ Ἀρχέδημος καὶ Νέσωρ· ἔτι δ' Ἀθηνόδωροι δύο, ὧν ὁ
 μὲν, Κορδυλίῳν ἐπικαλούμενος, συνεβίωσε Μάρκῳ Κάτωνι,
 καὶ ἔτελεύτα παρ' ἐκείνῳ· ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίτην
 φασὶν ἀπὸ κώμης τινὸς, Καίσαρος κατηγήσατο, καὶ τιμῆς
 ἔτυχε μεγάλης· κατιῶν τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς, κατέ-
 λυσε τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερομένην ὑπὸ τε ἄλλων
 καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκο-
 πίας ἰσχύσαντος τὸ πλεόν. Ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος,
 κατ' ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις
 νίκην ἔπος· καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ εὐχέρεια ἢ ἐπιπολάζουσα παρὰ
 τοῖς Ταρσεῦσιν, ὥστ' ἀπαυτοσχεδιάζειν παραχρῆμα πρὸς τὴν
 δεδομένην ὑπόθεσιν· καὶ δὴ καὶ γυμνασιάρχίαν ὑποσχόμενος
 Ταρσεῦσι, τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου κατέστησε, καὶ τὰ ἀναλώ-
 ματα ἐπίστευσεν αὐτῷ. Ἐφωράθη δὲ νοσφισάμενος τὰ τε ἄλλα
 καὶ τοῦλαιον· ἐλεγχομένου δ' ὑπὸ τῶν κατηγορῶν ἐπὶ τοῦ

674. Ἀντωνίου, παρητεῖτο τὴν ὀργήν, σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα λέγων, ὅτι, « Ὡσπερ Ὀμηρος ἐξύμνησεν Ἀχιλλέα, καὶ Ἀγαμέμνονα, » καὶ Ὀδυσσεά, οὕτως ἐγὼ σε· οὐ δίκαιος οὖν εἰμι, εἰς τοιαύτας » ἄγεσθαι διαβολὰς ἐπὶ σοῦ· » Παραλαβὼν οὖν ὁ κατήγορος τὸν λόγον· « Ἄλλ' Ὀμηρος μὲν (ἔφη) ἔλαιον Ἀγαμέμνονος οὐκ ἔκλε- » ψεν, ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλέως· σὺ δέ· ὥστε δώσεις δίκην ». Δια- κρουσάμενος δ' οὖν Θεραπειάις τισὶ τὴν ὀργήν, οὐδὲν ἤττον διε- τέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου. Τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τέως μὲν ἐπεχειρεῖ λόγῳ μετὰγειν κάκεινον καὶ τοὺς συσασιώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὑβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο τῇ δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς, καταγνοὺς φυγῆν. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα·

675. Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορθαὶ δὲ γερόντων.

Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος, ἐν παιδιᾷς μέρει δεξάμενος, ἐκέλευσε παρεπι- γράφαι,

— βρονταὶ δὲ γερόντων,

καταφρονήσας *δέ* τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὐλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέρβρανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριῶν τὴν οἰ- κίαν. Ὁ δὲ τῆς ζάσεως κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, « Τὴν νόσον τῆς » πόλεως (ἔφη) καὶ τὴν καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεσι, καὶ » δὴ καὶ ἐκ τῶν διαχωρημάτων. » Οὔτοι μὲν στῶϊκοὶ ἄνδρες. Ἀκα- δημαϊκὸς δὲ Νέσωρ ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλου καθηγησάμενος, τοῦ Ὀκταουΐας παιδὸς, τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς. Καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος παρά τε τοῖς ἡγεμόσι, καὶ ἐν τῇ πόλει.

§. 15.

Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

οὓς κεν εὐ γνοίην, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην,

Πλουτιάδης τε ἐγένετο, καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων, κα-
σχολὰς

σχολὰς διατιθεμένων εὐφυῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα 675.
ὥσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικὰ ὡς ἐπὶ
τὸ πολὺ. Γραμματικοὶ δὲ, ὧν καὶ συγγράμματά ἐστιν, Ἄρτε-
μίδωρος τε καὶ Διόδωρος· ποιητὴς δὲ τραγωδίας ἄριστος τῶν
τῆς Πλειάδος καταριθμουμένων, Διονυσίδης. Μάλισα δ' ἡ
Ῥώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως
φιλολόγων. Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐστὶ μεσῆ. Τοιαύτη
μὲν ἡ Ταρσός.

§. 16.

Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας ῥέων,
οὔτερον καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. Φησὶ δ' Ἄρτεμίδωρος, ἐν-
τεῦθεν εἰς Σόλους εὐθυπλοία σαθίους εἶναι πεντακοσίους.
Πλησίον δὲ καὶ Μαλλός, ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλό-
χου καὶ Μόψου, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, περὶ ὧν πολλὰ
μυθολογεῖται· καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ
Κάλχαντος λόγοις, καὶ τῆς ἔριδος, ἣν ἤρισαν περὶ τῆς μαντι-
κῆς ὁ τε Κάλχας καὶ ὁ Μόψος· ταύτην γὰρ τὴν ἔριν μετα-
φέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν,
καλέσας ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ
τὴν Λυκίαν, Καρίαν, καὶ τὴν Τροίαν καὶ Λυθίαν, Φρυγίαν·
καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδάσκειν
ἄλλοι τε, καὶ Σοφοκλῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς μαντικῆς
ἔριν μεμυθεύκασιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. Τὸν γὰρ Μόψον φασὶ
καὶ τὸν Ἀμφίλοχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι Μαλλόν· εἴτ' 676.
Ἀμφίλοχον εἰς Ἄργος ἀπελθεῖν· δυσαρεσθήσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ,
πάλιν ἀνασρέψαι δεῦρο· ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινωνίας, συμ-
βαλεῖν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον· πεσόντας δὲ ἀμφοτέ-
ρους, ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοισ· καὶ νῦν οἱ τάφοι δεί-
κνυνται περὶ Μάγαρσα τοῦ Πυράμου πλησίον. Ἐντεῦθεν δ'

676. ἦν Κράτης ὁ γραμματικὸς, οὗ φασὶ γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον.

§. 17.

ὑπέρκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης Ἀλγίον πεδίον, δι' οὗ Φιλώτας διήγαγεν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἵππον, ἐκείνου τὴν φάλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῶν Σόλων διὰ τῆς παραλίας καὶ τῆς Μαλλώτιδος ἐπὶ τε Ἰσσὸν καὶ τὰς Δαρείου δυνάμεις. Φασὶ δὲ καὶ ἐναγίσαι τῷ Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὴν ἐξ Ἄργους συγγένειαν. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφιλόχον φησιν· οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλγίον πεδίον· οἱ δ' ἐν Συρίᾳ, ἀπὸ τοῦ Ἀλγίου ἀπιόντα διὰ τὴν ἔριν.

§. 18.

Μετὰ δὲ Μαλλὸν Αἰγαῖαι πολίχμιον, ὑφορμον ἔχον· εἴτ' Ἀμανίδες πύλαι, ὑφορμον ἔχουσαι, εἰς ἃς τελευτᾷ τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθῆκον, ὃ τῆς Κιλικίας ὑπέρκειται κατὰ τὸ πρὸς ἑὼ μέρος, αἰεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναστευόμενον τυράννων, ἐχόντων ἐρύματα· καθ' ἡμᾶς δὲ κατέστη κύριος πάντων ἀνὴρ ἀξιόλογος, καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ὠνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας, Ταρκονδίμοτος, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε.

§. 19.

Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἰσσοὺς πολίχμιον, ὑφορμον ἔχων, καὶ ποταμὸς Πίναρος. Ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἰσσικός· ἐν αὐτῷ δὲ πόλις Ῥωσός, καὶ Μυρίανδρος ἑτέρα πόλις, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Νικόπολις, καὶ Μόψου ἐξία· καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι, ὄριον Κιλικίων τε καὶ Σύρων. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας

Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον· τοὺς δὲ χρησμοὺς ἐνθεοὶ προ- 676.
θεσπίζουσιν.

§. 20.

Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐστὶ τῶν Σύρων Σελεύ-
κεια ἢ ἐν Πιερία, καὶ πλησίον Ὀρόντης ἐκδίδωσι ποταμός.
Ἔστι δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς ὀλίγον
ἀπολείπων τῶν χιλίων σταδίων.

§. 21.

Τῶν δ' ἐν Τροία Κιλικίων, ὧν Ὅμηρος μέμνηται, πολὺ
διεσώτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλικίων, οἱ μὲν ἀποφαί-
νουσιν ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῇ Τροία τούτων, καὶ δεικνύουσι
τινας τόπους κἀνταῦθα, ὥσπερ ἐν τῇ Παμφυλία Θήβην καὶ
Λυρνησσόν. Οἱ δ' ἔμπαλιν, καὶ Ἀλήϊόν τι πεδῖον κάκει δει-
κνύουσι. Περιωδευμένων δὲ καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου μερῶν
τῆς προειρημένης Χερρόνησου, προσθετέον ἐστὶ καὶ ταῦτα.

§. 22.

Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἔτι καὶ ταῦτα 677.
λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἅπαντας
κατηριθμεῖσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ τῆς χερρόνησου κατοί-
κους ὄντας, ἧς ὁ σενώτατος ἰσθμός ἐστὶ τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ
Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραὶ, φησί, τριγω-
νοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι παρήκουσι δὲ ἢ μὲν ἀπὸ Κιλι-
κίας ἐπὶ Χελιδονίας, ἢ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ σόμα τοῦ Εὐξείνου,
ἢ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. Τὸ μὲν οὖν μόνους τοὺς ἐν τῇ
χερρόνησῳ, διὰ τῶν αὐτῶν ἐλέγχοιτ' ἂν ψεῦδος ὄν, δι' ὧν
ἠλέγξαμεν πρότερον, μὴ μόνους τοὺς ἐντὸς Ἄλυος. Οἱ γὰρ
περὶ Φαρνακίαν τόποι, ἐν οἷς τοὺς Ἀλιζῶνας ἔφαμεν, ὥσπερ

677. ἔξω τοῦ Ἄλυός εἰσιν, οὕτω καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ, εἶπερ καὶ τῶν ρενῶν τῶν μεταξὺ Σινώπης καὶ Ἰσσοῦ· καὶ οὐ τούτων γε μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' ἀλήθειαν ρενῶν τῶν μεταξὺ Ἄμισοῦ τε καὶ Ἰσσοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἀφώρισται τὸν ἰσθμόν, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ρενά, ἐκεῖνα ἀντὶ τούτων τιθεῖς. Πάντων δ' εὐηθέστατον τὸ, τὴν χερρόνησον τριγωνοειδῆ φήσαντα, τρεῖς ἀποφύνασθαι τὰς ἔξω πλευράς. Ὁ γὰρ τὰς ἔξω λέγων πλευράς ἔοικεν ὑπεξαιρουμένῳ τὴν κατὰ τὰ ρενά, ὡς καὶ ταύτην οὔσαν πλευράν, οὐκ ἔξω δέ, οὐδ' ἐπὶ θαλάττῃ. Εἰ μὲν τοίνυν τὰ ρενά ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥστε μικρὸν ἀπολείπειν τοῦ συνάπτειν *ἐπ'* ἀλλήλαις τὴν τε ἐπὶ Ἰσσοῦν καὶ τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσαν πλευράν, ἐνεχώρει ἂν τριγωνοειδῆ λέγεσθαι τὴν χερρόνησον· νῦν δέ γε, τρισχιλίους ραδίους ἀπολείπόντων μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων ρενῶν, ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδῆς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν. Ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς περίοδον ἐπιγράψας. Μένει δ' ἂν ἡ αὐτὴ ἀμαθία, κὰν εἰς τοῦλάχισον καταγάγη διάσημά τις τὸν ἰσθμόν, ὅσον εἰρήκασιν οἱ πλείστον ψευσάμενοι, τὸ ἥμισυ τοῦ παντός, ὅσον εἶρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος, χιλίους καὶ πεντακοσίους ραδίους· οὐδὲ γὰρ τοῦτο συναγωγῆν πω τριγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. Ἄλλ' οὐδὲ τὰς πλευράς ὀρθῶς διήρηται τὰς ἔξω, τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ μέχρι Χελιδονίων εἰπών· λοιπὴ γὰρ ἐστὶν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἢ Λυκιακὴ παραλία ταύτη, καὶ ἡ τῶν Ῥοδίων Περαιία μέχρι Φύσκου· ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἢ ἠπειρος ἄρχεται τὴν δευτέραν καὶ δυσμικὴν ποιεῖν πλευράν, ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυζαντίου.

§. 23.

678. Φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, ὅτι τὴν χερρόνησον κατοικεῖ ταύτην ἑκατάδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρ-

βαρα, χωρίς τῶν μιγάδων, ἐπὶ Θαλάττη μὲν Κίλικες καὶ 678.
 Λύκιοι, καὶ Πάμφυλοι, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Παφλαγόνες, καὶ
 Μαριανδύνοι, καὶ Τρῶες, καὶ Κᾶρες· Πισίδαι δὲ καὶ Μυσοὶ,
 καὶ Χάλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλῦαι ἐν τῇ μεσογαίᾳ· διαιτῶν
 ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος, ἑπτακαιδέκατόν φησιν εἶναι τὸ τῶν Γα-
 λατῶν, ὃ νεώτερόν ἐστι τοῦ Ἐφόρου. Τῶν δ' εἰρημένων τὰ μὲν
 Ἑλληνικὰ μῆπω κατὰ τὰ Τρωϊκὰ κατωκίεσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα
 πολλὴν ἔχειν σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον· καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ
 τοῦ Ποιητοῦ τό τε τῶν Τρώων, καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων
 Παφλαγόνων, καὶ Μυσῶν, καὶ Καρῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ
 Λυκίων, Μήονάς τε ἀντὶ Λυδῶν, καὶ ἄλλους ἀγνώτας, οἷον
 Ἄλιζῶνας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητείους τε
 καὶ Σολύμους, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου, καὶ Λέγε-
 γας· Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυνοὺς, καὶ Μαριανδύνοὺς, καὶ
 Πισίδας, καὶ Χάλυβας, καὶ Μιλῦας, καὶ Καππάδοκας μὴδ'
 ὠνομάεσθαι· τοὺς μὲν, διὰ τὸ μὴδέπω τοὺς τόπους κατωκικέναι
 τούτους· τοὺς δὲ, διὰ τὸ ἐτέροις γένεσι περιέχεσθαι, ὡς Ἰδριεῖς
 μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσί, Δολίονες δὲ καὶ Βέβρυκες Φρυξί.

§. 24.

Φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτῶν ἱκανῶς,
 τὰ τε τοῦ Ποιητοῦ ταράττων καὶ καταψευδόμενος. Ἐφόρου τε γὰρ
 τοῦτο πρῶτον ἀπαιτεῖν ἐχρῆν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθεισιν ἐντὸς
 τῆς χερρρονήσου, τοσοῦτον ἀφεςῶτας καὶ Σινώπης καὶ Ἄμισοῦ
 πρὸς ἔω; Οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν τῆς χερρρονήσου ταύτης
 τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ γραμμὴν ἐπὶ τὸν Εὐξείνου, ὡς ἂν μεσημβρινὴν τινα
 τιθέασι ταύτην, [ἦν] οἱ μὲν εἶναι νομίζουσι τὴν ἐπὶ Σινώπης, οἱ
 δὲ τὴν ἐπ' Ἄμισοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν Χαλύβων οὐδεὶς· λοξὴ γὰρ ἐστὶ
 τελέως. Ὁ γὰρ *δη* διὰ Χαλύβων μεσημβρινὸς διὰ τῆς μικρᾶς
 Ἀρμενίας γράφοιτ' ἂν καὶ τοῦ Εὐφράτου, τὴν Καππαδοκίαν ὄλην

678. ἐντὸς ἀπολαμβάνων, καὶ τὴν Κομμαγηνήν, καὶ τὸν Ἀμανὸν, καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὀρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσαιμεν, τὰ πλείστα γε τούτων, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία, ἐντὸς ἀπολαμβάνοιτ' ἂν, καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος, τῆς Καππαδοκίας μέρος ὦν τὸ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ· ὡς' εἰ τοὺς Χάλυβας τῆς χερρόνησου Θετέον μέρος, πολὺ μᾶλλον τοὺς Κατάονας, καὶ Καππάδοκας ἀμφοτέρους, καὶ Λυκάονας δὲ, οὓς καὶ αὐτὸς παρήκε. Διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τοὺς Χάλυβας, οὓς ὁ Ποιητὴς Ἀλιζῶνας ἐκάλεσεν, ὡσπερ
679. καὶ ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν; Ἄμεινον γὰρ ἦν διελεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον καὶ τῆς Κιλικίας. Ὁ δὲ τὴν μὲν οὐδ' ὠνόμασε· τοὺς Κιλικίας δὲ τοὺς ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ μόνον εἶρηκεν. Οἱ οὖν ἐπ' Ἀντιπάτρῳ τῷ Δερβήτῃ, καὶ οἱ Ὀμοναδεῖς, καὶ ἄλλοι πλείους, οἱ συνάπτοντες τοῖς Πισίδαίς,

Οἱ οὐκ ἴσασι Θάλασσαν

Ἄνερές, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔθουσι,

τίνα λάβωσι τάξιν; Ἄλλ' οὐδὲ Λυδοὺς, οὐδὲ Μήονας εἶρηκεν, εἴτε δύο, εἴθ' οἱ αὐτοὶ εἰσι, καὶ εἴτε καθ' ἑαυτοὺς, εἴτ' ἐν ἐτέρῳ γένει περιεχομένους· οὕτω γὰρ ἐπίσημον ἔθνος οὐτ' ἀποκρύψαι δυνατόν, οὐθ' ὁ μὴ λέγων περὶ αὐτοῦ μηδὲν, οὐκ ἂν δόξειε παραλιπεῖν τι τῶν κυριωτάτων.

§. 25.

Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες; οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν παρὰ τοὺς λεχθέντας τόπους, ἢ ὠνομάσθαι ὑπ' αὐτοῦ, ἢ παραλελειφθαι ἄλλους, οὓς ἀποδώσομεν τοῖς μιγάσιν, οὐδέ γε αὐτῶν τινὰς τούτων, ὧν ἡ εἶπεν, ἢ παρέλιπε. Καὶ γὰρ εἰ κατεμίχθησαν, ἀλλ' ἡ ἐπικράτεια πεποίηκεν ἡ Ἕλληνας, ἢ βερβάρους· τρίτον δὲ γένος οὐδὲν ἴσμεν τὸ μικτόν.

§. 26.

Πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων ἐσὶ τὰ τὴν χερρόνησον 679. οἰκοῦντα; εἰ γὰρ, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν καὶ οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοὶ, ὥστε δύο ἔθνη γίνοιτ' ἂν· εἰ δὲ διαιρετέον κατὰ τὰ ὕστερα [τὰ] ἔθνη, καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα ἂν εἴη ἔθνη, καθάπερ καὶ *αἱ* διαλέκτοι. Οἰκοῦσι δὲ τὴν χερρόνησον ταύτην, καὶ μάλισα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμὸν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα δεδήλωται. Τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἐφορον διαπορεῖν ἄξιον. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν· τοῖς δὲ ἑκαίδεκα ἔθνεσι προστίθῃσιν ἑπτακαιδέκατον τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίκαιαν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου λεγομένων, ἢ παραλειπομένων, οὐδέον· εἶρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας.

§. 27.

Μεταβάς δ' ἐπὶ τὸν Ποιητὴν, τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἔθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγέγονέ τινα, καὶ ἐλλέλοιπε, καὶ διέσπασαι, καὶ συνῆκται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν μέμνηται τινῶν ὁ Ποιητής· ἢ τῷ μήπω τότε οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν 680. ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. Τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ εἶρηκεν, οὐδὲ τὴν Καταονίαν, οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν, δι' οὐδέτερον τούτων· οὐ γὰρ ἔχομεν τοιαύτην ἱστορίαν ἐπ' αὐτῶν οὐδεμίαν. Γελοῖόν τε τὸ τοὺς Καππάδοκας καὶ Λυκάοντας διὰ τί μὲν Ὅμηρος παρέλιπε, φροντίσαι καὶ ἀπολογήσασθαι· διὰ τί δ' Ἐφορος παρήλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτὸν, καὶ ταῦτα παραθέ-

680. μενον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τάνδρος, πρὸς τὸ ἐξετάσαι καὶ διαιτῆσαι· καὶ, διότι μὲν Μήονας ἀντὶ Λυδῶν Ὀμηρος εἶπε, διδάξαι· ὅτι δ' οὔτε Λυδοὺς, οὔτε Μήονας εἴρηκεν Ἐφαρος, μὴ ἐπισημήνασθαι.

§. 28.

Φήσας δὲ ἀγνώτων τινῶν μεμνήσθαι τὸν Ποιητὴν, Καύκωνας μὲν ὀρθῶς λέγει, καὶ Σολύμους, καὶ Κητείους, καὶ Λέλεγας, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου· τοὺς δ' Ἀλιζῶνας αὐτὸς πλάττει, μᾶλλον δ' οἱ πρῶτοι τοὺς Ἀλιζῶνας ἀγνοήσαντες, τίνες εἰσὶ, καὶ μεταγράφωντες πλεοναχῶς, καὶ πλάττοντες τὴν τοῦ ἀργύρου γενέσθην καὶ ἄλλα πολλὰ μέταλλα, ἐκλελειμμένα ἅπαντα. Πρὸς ταύτην δὲ τὴν φιλοτιμίαν κακείνας συνήγαγον τὰς ἱστορίας, ἃς ὁ Σκήψιος τίθησι παρὰ Καλλισθένους λαδῶν καὶ ἄλλων τινῶν, οὐ κατὰρευόντων τῆς περὶ τῶν Ἀλιζῶνων ψευδοδοξίας· ὡς ὁ μὲν Ταυτάλου πλοῦτος καὶ τῶν Πελοπιδῶν ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετᾶλλων ἐγένετο· ὁ δὲ Κάδμου [ἐκ τῶν] περὶ Θράκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀσύροις περὶ Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν ἐν Λυδία, [καὶ] τῆς μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίχνης ἐρήμης, ἐκμεμεταλλευμένα ἐχούσης τὰ χωρία.

§. 29.

Ἔτι καὶ ταῦτα μέμφαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλείου, ἐνταῦθα οὐκ ὀλιγόρηκε μόνου, ἀλλὰ καὶ, τάναντία, εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως

λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν 680. ἔλθειν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀρισερῶν τοῦ Πόντου· ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας. Ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος·

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάκιος Θεοειδῆς,
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν 681. Τρωϊκῶν γεγонуῖα· ἐν δὲ τοῖς Τρωϊκοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἦκεν ἐκ τῆς περαιίας ἐκ τῶν Βερεκύντων καὶ τῆς Ἀσκανίας. Τίνες οὖν [οἱ] Φρύγες ἦσαν,

Οἱ ῥα τότε· ἐσρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο,
ὄτε ὁ Πρίαμος,

ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην,

φησί; Πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμόρους, καὶ οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε, παρέλιπεν; Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπῶν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ' ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γὰρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάκιον ποταμὸν ρεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο·

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόω,
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσιν· ἐνθα Δολίων
Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δέ, φησι, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. Εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί

681. ἐκώλυε τὸν Ὀμηρον ταύτης μεμνησθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; Εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ ὥστε ἐχέτω πέρασ.

Κ Ε Φ. Ζ.

§. 1.

ΛΟΙΠὸν δὲ τὴν πρὸς νότου παρακειμένην τῇ χερρόνησῳ ταύτῃ περιδεῦσαι νῆσον τὴν Κύπρον. Εἴρηται δ', ὅτι ἡ περιεχομένη θάλαττα ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης καὶ Συρίας, καὶ τῆς λοιπῆς παραλίας μέχρι τῆς Ῥοδίων, σύνθετός πῶς ἐστὶν ἔκ τε τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους, καὶ τοῦ Παμφυλίου, καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσικὸν κόλπον. Ἐν δὲ ταύτῃ ἐστὶν ἡ Κύπρος νῆσος, τὰ μὲν προσάρκτια μέρη συνάπτοντα ἔχουσα τῇ Τραχείᾳ Κιλικίᾳ, καθ' ἃ δὴ καὶ προσεχესάτη τῇ ἠπειρῷ ἐστὶ τὰ δ' ἔῴα τῷ Ἰσικῷ κόλπῳ, τὰ δ' ἐσπέρια τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμενα πελάγει, τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίῳ. Τοῦτο μὲν οὖν σύρρον ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῷ Λιβυκῷ καὶ τῷ Καρπαθίῳ πελάγει· ἀπὸ δὲ τῶν νοτίων καὶ τῶν ἐύων μερῶν ἢ τε Αἰγυπτός ἐστι, καὶ ἡ ἐφεξῆς παραλία μέχρι Σελευκείας τε καὶ Ἰσοῦ· πρὸς ἄρκτον δ' ἢ τε Κύπρος καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος. Τοῦτο δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων περιέχεται τοῖς τε ἄκροις τῆς Τραχείας Κιλικίας, καὶ τῆς Παμφυλίας, καὶ Λυκίας μέχρι τῆς Ῥοδίας· ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως, τῇ Ῥοδίων νήσῳ· ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς, τῇ Κύπρῳ τῇ

682. κατὰ Πάφον καὶ τὸν Ἀκάμαντα· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας σύρρον ἐστὶ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει.

§. 2.

Ἔστι δὲ ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σαθίων τρισχιλίων καὶ

τετρακοσίων εἴκοσι κατακολπίζοντι· μήκος δὲ ἀπὸ τῶν Κλειδῶν 682. ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα πεζῆ σαθίων χιλίων τετρακοσίων, ὁδεύοντι ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλειῆδες νησία δύο προσκείμενα τῇ Κύπρῳ κατὰ τὰ ἑωθινὰ μέρη τῆς νήσου, τὰ διέχοντα τοῦ Πυράμου σαθίους ἑπτακοσίους· ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μασοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην πολλήν, κείμενος μὲν ἐπὶ τῶν ἐσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατείνων δὲ πρὸς ἄρκτους, ἐγγυτάτῳ μὲν πρὸς Σελινοῦντα τῆς Τραχείας Κιλικίας ἐν διάρματι σαθίων χιλίων· πρὸς Σίδην δὲ τῆς Παμφυλίας χιλίων καὶ ἑξακοσίων· πρὸς δὲ Χελιδονίας χιλίων ἑννακοσίων. Ἔστι δὲ ἑτερόμηκες τὸ ὄλον τῆς νήσου σχῆμα, καὶ που καὶ ἰσοθμούς ποιεῖ κατὰ τὰς τὸ πλάτος διοριζούσας πλευράς. ἔχει δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα, ὡς ἐν βραχέσιν εἰπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ προσεχεστάτου σημείου τῇ ἠπειρῳ.

§. 3.

Ἐφάμεν δὴ που κατὰ τὸ Ἄνεμούριον, ἄκραν τῆς Τραχείας Κιλικίας, ἀντικεῖσθαι τὸ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον, τὴν Κρομμύου ἄκραν, ἐν τριακοσίοις καὶ πενήκοντα σαθίοις· ἐντεῦθεν δ' ἤδη ἐν δεξιᾷ τὴν νήσον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἠπειρον, πρὸς ἄρκτον ὁ πλοῦς ἐστὶ καὶ πρὸς ἑω καὶ πρὸς τὰς Κλειῆδας εὐδυπλοία σαθίων ἑπτακοσίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λάπαθός τε ἐστὶ πόλις, ὕφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια, Λακώνων κτίσμα καὶ Πραξάνδρου· καθ' ἣν ἡ Νάγιδος· εἴτ' Ἀφροδίσιον, καθ' ὃ σενὴ ἡ νῆσος· εἰς γὰρ Σαλαμίνα ὑπέρβασις σαθίων ἑβδομήκοντα· εἴτ' Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεῦκρος προσωρμίσθη πρῶτον, κτίσας Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ, ἐκβληθεῖς, ὡς φασιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμώνος· εἴτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδόνα· ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρ-

682. Βασίς ἐστὶν ἰσθμοῦ τριάκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας, καὶ τὸ νότιον πέλαγος· εἴτ' ἄκρα καὶ ὄρος· ἢ δ' ἀκρώρεια καλεῖται Ὀλυμπος, ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραίας ναόν, ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον. Πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ Κλειῖδες, καὶ ἄλλαι δὲ πλείους· εἴτ' αἱ Καρπασίαι νῆσοι, καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμῖς, ὅθεν ἦν Ἄριστος ὁ συγγραφεύς. Εἴτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμὴν· εἴτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκολλα· εἴτ' ἄκρα Πηδάλιον, ἧς ὑπέρεκται λόφος τραχὺς, ὑψηλός, τραπεζοειδής, ἱερός Ἀφροδίτης, εἰς ὃν ἀπὸ Κλειδῶν σταδίοι ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα. Εἶτα κολπώδης καὶ τραχὺς παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον· ἔχει δὲ λιμένα κλεισόν· ἐντεῦθεν ἐστὶ Ζήνων τε ὁ τῆς 683. στωϊκῆς αἰρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτὸν σταδίοι χίλιοι πεντακόσιοι. Εἴτ' Ἀμαθοῦς πόλις· καὶ μετὰ πολίχνη, Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρος μαρσοειδὲς Ὀλυμπος· εἶτα Κουριάς χερρὸνησώδης, εἰς ἣν ἀπὸ Θρόνων σταδίοι ἑπτακόσιοι. Εἶτα πόλις Κούριον, ὄρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα. Ἦδη οὖν πάρεσι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχή,

Ἰραὶ τῷ Φοίβῳ, πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι,

Ἦλθομεν αἱ ταχινὰ τόξα φυγεῖν ἔλαφοι,

εἴτ' Ἠδύλος ἐστίν, εἴτ' ὄσισοῦν· φησὶ μὲν γὰρ ὀρμηθῆναι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος· ἐκ δὲ Κιλίσσης ἠϊόνος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται, ὅτι

Μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδεντον

Χεῦμα δι' εἰαρινῶν ἐδράμομεν Ζεφύρων.

Ἀπὸ γὰρ Κωρύκου περίπλους μὲν ἐστὶν εἰς Κουριάδα ἀκτὴν· οὔτε ζεφύρω δὲ, οὔτε ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ διάρμα δ' οὐδέν. Ἀρχὴ δ' οὖν τοῦ δυσμικοῦ περίπλου τὸ Κούριον, τοῦ βλέποντος πρὸς Ρόδον· καὶ εὐθύς ἐστὶν ἄκρα, ἀφ' ἧς ρίπτουσι τοὺς ἀψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος·

εἶτα Τρήτα, καὶ Βοόσουρα, καὶ Παλαίπαφος, ὅσον ἐν δέκα 683. σαδίους ὑπὲρ τῆς Θαλάττης ἰδρυμένη, ὕφορμον ἔχουσα, καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης· εἶτ' ἄκρα Ζεφυριά, πρόσορμον ἔχουσα, καὶ ἄλλη Ἀρσινόη, ὁμοίως πρόσορμον ἔχουσα· καὶ ἱερὸν ἄλσος· μικρὸν δ' ἀπὸ τῆς Θαλάττης ἢ Ἱεροκηπίς. Εἶθ' ἢ Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἱερά εὖ κατεσκευασμένα· διέχει δὲ πεζῇ σαδίους ἐξήκοντα τῆς Παλαιπάφου· καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ἐπὶ τὴν Παλαίπαφον ἄνδρες ὁμοῦ γυναῖξιν, ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων συνιόντες. Φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Πάφου τινὲς εἶναι σαδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους. Εἶθ' ὁ Ἀκάμας ἐς ἢ μετὰ Πάφον· εἶτα πρὸς ἑω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσινόην πόλιν, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος. Εἶτα Σόλοι πόλις, λιμένα ἔχουσα, καὶ ποταμὸν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἰσιδος· κτίσμα δ' ἐς ἢ Φαλήρου καὶ Ἀκάμαντος, Ἀθηναίων· οἱ δ' ἐνοικοῦντες Σόλοι καλοῦνται· ἐντεῦθεν ἦν Στασάνωρ τῶν Ἀλεξάνδρου ἐταίρων, ἀνὴρ ἡγεμονίας ἠξιώμενος. Ὑπέρκειται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις· εἶθ' ἢ Κρομμύου ἄκρα.

§. 4.

Τί δὲ δεῖ τῶν ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιστα τῶν τοιούτων, οἷς ἢ πᾶσα περὶ τὴν φράσιν ἐς ἢ σπουδῆ, τὰ τοῦ Δαμάσου συγκρίνοντας, ὅστις τῆς νήσου τὸ μῆκος ἀπὸ τῶν 684. ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας, ὡς φησιν, εἰς Κλεῖδας; Οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ· αἰτιώμενος γὰρ τοῦτον, οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Ἱεροκηπίαν, ἀλλ' ἀπὸ νότου· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως, εἴπερ ἐν τῇ δυσμικῇ πλευρᾷ κεῖται, ἐν ἣ καὶ ἢ Πάφος, καὶ ὁ Ἀκάμας. Διάκειται μὲν οὕτως ἢ Κύπρος τῇ θέσει.

§. 5.

684. Κατ' ἀρετὴν δ' οὐδεμιᾶς τῶν νήσων λείπεται· καὶ γὰρ εὐοινός ἐστι καὶ εὐέλαιος· σίτω τε αὐτάρκει χρῆται· μέταλλά τε χαλκοῦ ἐσιν ἄφθονα τὰ ἐν Ταμασῶ, ἐν οἷς τὸ χαλκανθές γίνεται καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις χρήσιμα. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, τὸ παλαιὸν ὑλομανούντων τῶν πεδίων, ὥστε κατέχεσθαι δρυμοῖς, καὶ μὴ γεωργεῖσθαι, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τοῦτο τὰ μέταλλα, δειδροτομούντων πρὸς τὴν καῦσιν τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου· προσγενέσθαι δὲ καὶ τὴν ναυπηγίαν τῶν σόλων, ἤδη πλεομένης ἀδεῶς τῆς θαλάττης, καὶ μετὰ δυνάμεων· ὡς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἐπιτρέψαι τοῖς βουλομένοις καὶ δυναμένοις ἐκκόπτειν, καὶ ἔχειν ἰδιόκτητον καὶ ἀτελῆ τὴν διακαθαρθεῖσαν γῆν.

§. 6.

Πρότερον μὲν οὖν κατὰ πόλεις ἐτυραννοῦντο οἱ Κύπριοι· ἀφ' οὗ δ' οἱ Πτολεμαῖκοι βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου κατέστησαν, εἰς ἐκείνους καὶ ἡ Κύπρος περιέστη, συμπραττόντων πολλὰ καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τοῦ Κλεοπάτρας πατρὸς, τῆς κατ' ἡμᾶς βασιλίσσης, ἔδοξε πλημμελής τε εἶναι, καὶ ἀχάριτος εἰς τοὺς εὐεργέτας, ἐκεῖνος μὲν κατελύθη, Ῥωμαῖοι δὲ κατέσχον τὴν νῆσον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία κατ' αὐτήν. Μάλισα δ' αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχερ· ἐμπεσὼν γὰρ εἰς τὰ λησῆρια, τῶν Κιλικίων ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αἰτούμενος, ἐπέσειλε τῷ βασιλεῖ, δεόμενος πέμψαι, καὶ ῥύσασθαι αὐτόν· ὁ δ' ἔπεμψε μὲν, μικρὸν δὲ τελῶς, ὥς τε καὶ τοὺς λησᾶς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν,

τὸν δ' ἄνευ λύτρων ἀπολύσαι. Σώθεις δ' ἐκεῖνος, ἀπεμνημό- 684.
νευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν· καὶ γενόμενος δήμαρχος, ἴσχυσε
τοσοῦτον, ὥστε ἐπέμφθη Μάρκος Κάτων, ἀφαιρησόμενος
τὴν Κύπρον τὸν κατέχοντα. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἔφθη διαχειρισά-
μενος αὐτὸν, Κάτων δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον, καὶ 685.
τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο, καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον
ταμείον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν. Ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία
ἡ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἐστὶ, στρατηγική· ὀλίγον δὲ χρόνον
τὸν μεταξὺ, Ἀντώνιος Κλεοπάτρα καὶ τῆ ἀδελφῆ αὐτῆς Ἀρσινόῃ
παρέδωκε· καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελύθησαν καὶ αἱ
διατάξεις αὐτοῦ πᾶσαι.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐν τῷ πεντεκαίδεκάτῳ βιβλίῳ λέγει περὶ τῆς Ἰνδικῆς, Ἀριανῆς καὶ
Περσίδος.

Κ Ε Φ. Α.

§. 1.

Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐς τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν 685.
Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας· τὰ δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς
μέχρι Νείλου μεταξύ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἔξω θαλάττης τῆς
νοτίου κείμενα. Μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἢ Λιβύη ἐς, περὶ ἧς ἐροῦ-
μεν ὕστερον· νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκει-
ται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς μεγίστη.

§. 2.

Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπωτάτῳ
ἐς, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν· οἱ δὲ
καὶ ἰδόντες, μέρη τινὰ εἶδον· τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ ἀκοῆς·
καὶ ἃ εἶδον δὲ, ἐν παρόδῳ στρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ κατέμαθον.
Διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι· καὶ ταῦτα
συγγράψαντες, ὡς ἂν πεφροντισμένως ἐξητασμένα, τινὲς δ'
αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες,
καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκατασρεψάμενοι τὴν Ἀσίαν· ἀλλ

685. ἕκαστος ἐκάσῳ τάναντία λέγει πολλάκις. Ὅπου δὲ περὶ τῶν ὄραθεντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομίζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς;

§. 3.

- Καὶ μὴν οὐδ' οἱ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συγγράψαντές τι περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκεῖσε, ἀποφαίνονται τι ἀκριβές. Ἀπολλόδωρος γοῦν, ὁ τὰ Παρθικά ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποσησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων, τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας, ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους, ἢ Μακεδόνας, κατασρέψασθαι λέγων. Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις χιλίας ὑφ' ἑαυτῶ ἔχειν· ἐκείνους δὲ αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατασρεψάμενον Ἀλέξανδρον παραδοῦναι Πώρῳ.

§. 4.

Καὶ οἱ νῦν δὲ πλείοντες ἐξ Αἰγύπτου ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, σπάνιοι μὲν περιπεπλεύκασιν μέχρι τοῦ Γάγγου· καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται, καὶ οὐδὲν πρὸς ἰσορίαν χρήσιμοι τῶν τόπων. Κάκειθεν δὲ ἀφ' ἐνὸς τόπου, καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανθίου, καὶ ἄλλου Πώρου, ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεία, καὶ ὁ κατακάυσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός· καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θέαν ἐπιδειξάμενος.

§. 5.

Εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφεί τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας

ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὖροι τούτων τυφλότερα. Ἀλέξαν- 686.
δρον μὲν οὖν πιθεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκὸς, τετυφωμένον ταῖς
τοσαύταις εὐτυχίαις· φησὶ γοῦν Νέαρχος, φιλονεικῆσαι αὐτὸν
διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, πεπυσμένον, διότι
καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοῦς, καὶ Κῦρος, ἀλλ' ἢ
μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἴκοσιν ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δὲ
μεθ' ἑπτὰ· ὡς σεμνὸν τὸ, ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων, αὐτὸν
τὸ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἔθνων τε
καὶ τόπων. Ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστρευσεν.

§. 6.

Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δίκαια γένοιτο πίσις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς
τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου, ἢ τῆς Σεμιράμιδος; Συναπο-
φαίνεται δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων
ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἰσορίαις· οὔτε γὰρ παρ'
Ἰνδῶν ἔξω σαλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ
κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς
νῦν μετὰ Μακεδόνων. Καίτοι Σέσωσριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ
Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. Ναβοκοδρό- 687.
σορον δὲ, τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκιμήσαντα Ἡρακλέους μάλ-
λον, καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρ-
κωνα ἀφικέσθαι· ἐκεῖνον δὲ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θράκην
καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν. Ἰδάνθουρον δὲ τὸν Σκύθην
ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα
τούτων ἀψασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχει-
ρήσεως. Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμ-
ψασθαι Ὑδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν
μόνον, ἥνικα Κῦρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

§. 7.

687. Καί τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστα ἡγεῖται τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἔστι καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διονύσος τοιαῦτα νεανιεύεται·

Λιπῶν δὲ Λυθῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε Περσῶν θ' ἠλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτριά τε τείχη, τὴν τε δύσχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθῶν, Ἀραβίαν εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν.

Παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ τίς ἔστι τὴν Νύσσαν καθυμνῶν, ὡς τῷ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος·

Ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
Βροτοῖσι κλεινὴν Νύσσαν, ἣν ὁ βούκερος
Ἰακχος αὐτῷ μαῖαν ἠδίστην νέμει,
Ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει—,

καὶ τὰ ἐξῆς. *Καὶ μηροτραφῆς δὲ λέγεται*. Καὶ ὁ Ποιητὴς περὶ Λυκούργου τοῦ Ἡδωνοῦ φησὶν οὕτως·

Ὅς ποτε μαινομένοιο Διονύσοιο τιθήνας
Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον.

Τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου. Περί δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ἐπὶ τὰναντία μόνον μέχρι τῶν ἐσπερίων περάτων ἰσοροῦσιν, οἱ δ' ἐφ' ἑκάτερα.

§. 8.

Ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίουσ δὴ τινὰς ἔθνος προσωνόμασαν, καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νύσαν, Διονύσου κτίσμα, καὶ ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισσόν, καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορῥεῖ γὰρ ὁ βότρυς, πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄθην. Διονύ-

σου δ' ἀπογόνους τοὺς Ὄξυδράκας, ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' 687. αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τὰς τε ἐκστρατείας ποιουμένων τῶν βασιλέων, καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμ- 688. πανισμού καὶ εὐανθοῦς σολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Ἄορνον δὲ τινα πέτραν, ἧς τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρου κατὰ μίαν προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύνοντες ἔφασαν, τὸν Ἡρακλέα τρεῖς μὲν προσβαλεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ, τρεῖς δ' ἀποκρουσθῆναι. Τῶν δὲ κοινωνησάντων αὐτῷ τῆς στρατείας ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σίβας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας, τό τε δορὰς ἀμπέχεσθαι, καθάπερ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυταληφορεῖν, καὶ ἐπικεκαῦσθαι βουσί καὶ ἡμίονοις ῥόπαλον. Βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὸν Προμηθέα· καὶ γὰρ ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις ἱερόν· τοῦτο γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθέως δεσμωτήριον, καὶ δεῦρο ἀφιγμένου τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθέως, καὶ τοῦτον εἶναι τὸν Καύκασον, ὃν Ἕλληνες Προμηθέως δεσμωτήριον ἀπέφηναν.

§. 9.

Ὅτι δ' ἐςὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγγραφέας δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς μεμνήσθαι. Οὐ γὰρ εἰκὸς, τὰ ἐνδοξα οὕτω καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι· ἢ πεπύσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα τοὺς πισωτάτους αὐτῶν. Ἐπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς μεταξὺ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἀφίξιν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύμαι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρως γῆς. Καὶ ἢ τοῦ Ἡρακλέους δὲ σολὴ ἢ

688. τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης ἐστὶ, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διεσκευάσαι.

§. 10.

Ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀποδέχασθαι δεῖ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω πίσεως. Ἐποησάμεθα δ' ἡμεῖς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τοῖς περὶ γεωγραφίας δῖαιταν, ἧ δυνατόν ἦν, περὶ τούτων· καὶ νῦν ἐκείνοις τε ἐξ ἐτοίμου χρῆσόμεθα, καὶ ἕτερα προσθήσομεν, ὅσων ἀν δεῖν δόξῃ πρὸς τὴν σαφήνειαν. Μάλιστα δ' ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἠνίκα Ἀλέξανδρος ἐπήλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὄριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀριανῆς, ἣν ἐφεξῆς πρὸς τῇ

689. ἐσπέρας κειμένην Πέρσαι κατεῖχον· ὕσερον γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων. Ἐστὶ δὲ τοιαῦτα, ἃ λέγει ὁ Ἐρατοσθένης.

§. 11.

Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων, τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα, ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐώας Θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν, καὶ Ἴμασον, καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῶον πλευρὸν, πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μειζόνων πλευρῶν ἐκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίοις σταδίοις, ὅσον ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἐωθινῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἐκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἠϊόνα. Τῆς μὲν

οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὄρων ἐπὶ τὴν νότιον 689. Θαλάτταν σαδίοι μάλισα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὡς' ἀπεναντίον ἢ ἑωθινή, προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους, ἔσαι μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σαδίων. Τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τό τ' ἐλάχισον καὶ τὸ μέγισον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω' τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιδόθρων ἔχει τις ἂν βεβαιωτέως εἰπεῖν· καταμεμέτρηται γὰρ σχοίνοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ σαδίων δισμυρίων· τὰ δ' ἐπέκεινα σοχασμῶ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ Θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιδόθρων· εἴη δ' ἂν σαδίων ἑξακισχιλίων. Ἐσαι δὲ τὸ πᾶν, ἢ βραχύτατον, μυρίων ἑξακισχιλίων, ὡς ἔκ τε τῆς Ἀναγραφῆς τῶν σαθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλισα λαβεῖν Ἐρατοσθένους φησί, καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται· Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἑλαττόν φησι. Τούτῳ δὲ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλεον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι σαδίοι ποιήσουσι τὸ μέγισον μῆκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐξῆς ἡϊόνα, μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας, καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμῶνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι.

§. 12.

Ἐκ δὲ τούτων πάρεσιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων μᾶλλον ὑπὲρ γὰρ 690. δισμυρίους τιθέασι σαδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου Θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον. Δηϊμάχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἐνίους τόπους. Πρὸς οὗς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται. Νῦν δὲ το-

690. σοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, εἴαν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ διίσχυρίζωνται.

§. 13.

Ἄπαντα δ' ἐστὶ κατὰ ῥυθόν ποταμοῖς ἢ Ἰνδικῇ, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρήγνυμένοις, τὸν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην· τοῖς δὲ κατ' ἴδια ζόμενα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν. Ἄπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι, καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἴθ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς, καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες· οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἔω, καθάπερ *καὶ* ὁ Γάγγης ποταμός· Οὗτος μὲν οὖν καταβάς ἐκ τῆς ὄρεινῆς, ἐπειδὴν ἄφηται τῶν πεδίων, ἐπιστρέφας πρὸς ἔω, καὶ ῥυεῖς παρά τὰ Παλίβοθρα, μεγίστην πόλιν, πρόεισιν ἐπὶ τὴν ταύτη θάλατταν, καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν. Ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσι ζόμεσιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμπεριλαμβάνων τὴν Πατταληνὴν καλουμένην χώραν, παραπλησίαν τῇ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. Ἐκ δὲ τῆς ἀναδυμιάσεως τῶν τοσοῦτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἢ Ἰνδικῇ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρος· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροὶ, κριθαί, ὕσπρια, καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. Σχεδὸν δὲ τι τοῖς ἐν Αἰθιοπία καὶ κατ' Αἴγυπτον τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ· καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, πλὴν ἵππου ποταμίου, τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους γίνεσθαι φησι. Τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς Αἰθίοψιν εἰσὶν ὅμοιοι κατὰ τὴν χροιάν· κατὰ δὲ τὴν ὄψιν καὶ τὴν τρίχω-

σιν τοῖς ἄλλοις· οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχοῦσι διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ ὄρου· αἱ δὲ βόρειοι, τοῖς Αἰγυπτίοις.

§. 14.

Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναι φασὶ νῆσον, ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μῆκος μὲν ὡς ὀκτακισχιλίων σαδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχει δὲ καὶ ἐλέφαντας. Τοιαῦται μὲν αἱ τοῦ Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις. Προστεθεῖσαι δὲ καὶ αἱ τῶν ἄλλων, εἴ ποῦ τι προσακριβοῦσιν, εἰδοποιήσουσι τὴν γραφήν. 691.

§. 15.

Οἶον περὶ τῆς Ταπροβάνης Ὀνησίκριτός φησι, μέγεθος μὲν εἶναι πεντακισχιλίων σαδίων, οὐ διορίσας μῆκος, οὐδὲ πλάτος· διέχει δὲ τῆς ἡπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἰσιοπεποιημένας, κατεσκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρὶς· εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μεταξὺ καὶ τῆς Ἰνδικῆς· νοτιωτάτην δ' ἐκείνην. Κήτη δ' ἀμφίδια περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα.

§. 16.

Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς παραδείγματα φέρει τὰ τοιαῦτα, ὅτι καὶ τὸ Ἑρμου, καὶ Καύστρου πεδῖον, καὶ Μαιάνδρου, καὶ Καΐκου παραπλησίως εἴρηται, διὰ τὸ τὴν ἐπιφορουμένην τοῖς πεδίοις χοῦν αὔξειν αὐτὰ, μᾶλλον δὲ γενναῖν, ἐκ τῶν ὄρων καταφερομένην, ὅση εὐγεως καὶ μαλακῆ· καταφέρειν δὲ τοὺς ποταμοὺς, ὡς τούτων ὡς ἂν γεννήματα ὑπάρχειν τὰ πεδία· καὶ εὖ λέγεσθαι, ὅτι τούτων ἐστὶ τὰ πεδία. Τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστι τῷ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου λεχθέντι ἐπὶ τοῦ Νείλου, καὶ τῆς

691. ὑπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι ἐκείνου δῶρόν ἐστι· διὰ τοῦτο δ' ὀρθῶς καὶ ὁμώνυμον τῇ Αἰγύπτῳ φησὶ λεχθῆναι τὸν Νεῖλον ὁ Νέαρχος.

§. 17.

Ἄριστόβουλος δὲ μόνα καὶ ὕεσθαι καὶ νίφασθαι τὰ ὄρη καὶ τὰς ὑπωρείας φησὶ· τὰ πεδία δὲ καὶ ὄμβρων ὁμοίως ἀπηλλ-
λάχθαι καὶ νιφετῶν· ἐπικλύζεσθαι δὲ μόνον κατὰ τὰς ἀναβάσεις
τῶν ποταμῶν· νίφασθαι μὲν οὖν τὰ ὄρη κατὰ χειμῶνα· τοῦ δὲ
ἔαρος ἀρχομένου καὶ τοὺς ὄμβρους ἐνάρχεσθαι, καὶ αἰεὶ καὶ
μᾶλλον λαμβάνειν ἐπίδοσιν· τοῖς δ' ἐτησίαις καὶ ἀδιαλείπτως
νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκχεῖσθαι *καὶ* λάβρους ἕως ἐπιτολῆς
Ἄρκτούρου· ἐκ τε δὴ τῶν χιόνων καὶ τῶν ὑετῶν πληρουμένους
ποτίζειν τὰ πεδία. Κατανοηθῆναι δὲ ταῦτα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ,
καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησὶν, ὠρμηκότεων μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ
Παροπαμισαδῶν, μετὰ δυσμᾶς Πληϊάδων, καὶ διατριψάντων
κατὰ τὴν ὄρεινὴν, ἐν τε τῇ Ἀσπασίων, καὶ τῇ Ἀσσακανοῦ γῆ
τὸν χειμῶνα· τοῦ δ' ἔαρος ἀρχομένου καταβεβηκότεων εἰς τὰ
πεδία, καὶ πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην
καὶ τὴν Πῶρου χώραν· τοῦ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν,
ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξίλοις πρῶτον ὕσθῆναι· καὶ
ἐπειδὴ καταβᾶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ νικήσασι Πῶρον,
ὁδὸς ἦν ἐπὶ τὸν Ὑπανιν πρὸς ἕω, κάκειθεν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην
πάλιν, ὕεσθαι συνεχῶς, καὶ μάλιστα τοῖς ἐτησίαις· ἐπιτειλαν-
τος δὲ ἀρκτούρου, γενέσθαι παῦλαν· διατριψάντας δὲ περὶ τὴν
ναυπηγίαν ἐπὶ τῷ Ὑδάσπην, καὶ πλεῖν ἀρξάμενους πρὸ δύσεως
πληϊάδος οὐ πολλαῖς ἡμέραις, καὶ τὸ φθινόπωρον πᾶν, καὶ
692. τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ ἐπιὸν ἔαρ καὶ θέρος ἐν τῷ κατάπλῳ πραγ-
ματευθέντας, ἔλθεῖν εἰς τὴν Πατταληνὴν περὶ κυνὸς ἐπιτολῆν·
δέκα μὲν δὴ τοῦ κατάπλου γενέσθαι μῆνας, οὐδαμοῦ δ' ὑετῶν

αἰσθῆσθαι, οὐδ' ὅτε ἐπήκμασαν οἱ ἔτησίαι· τῶν δὲ ποταμῶν 692.
 πληρουμένων τὰ πεδία κλύζεσθαι· τὴν δὲ θάλατταν ἄπλου
 εἶναι τῶν ἀνέμων ἀντιπνεόντων, ἀπογαίας δὲ μηδεμιᾶς πνοῆς
 ἐκδεξαμένης.

§. 18.

Τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ὁ Νέαρχος λέγει· περὶ δὲ τῶν θε-
 ρινῶν ὄμβρων οὐχ ὁμολογεῖ· ἀλλὰ φησιν ἕεσθαι τὰ πεδία
 θέρους, χειμῶνος δ' ἀνομβρα εἶναι. Λέγουσι δ' ἀμφότεροι καὶ
 τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν. Ὁ μὲν γε Νέαρχος τοῦ Ἀλεσίνου
 πλησίον στρατοπεδεύοντάς φησιν ἀναγκασθῆναι μεταλαβεῖν τό-
 πον ἄλλον ὑπερδέξιον κατὰ τὴν ἀνάβασιν, γενέσθαι δὲ τοῦτο
 κατὰ θερινὰς τροπὰς. Ὁ δ' Ἀριστόβουλος καὶ μέτρα τῆς ἀνα-
 βάσεως ἐκτίθεται τετταράκοντα πήχεις, ὧν τοὺς μὲν εἴκοσι
 ὑπὲρ τὸ προὔπαρχον βάθος πληροῦν μέχρι χείλους τὸ ρεῖθρον,
 τοὺς δ' εἴκοσι ὑπέρχουσιν εἶναι εἰς τὰ πεδία. Ὁμολογοῦσι δὲ
 καὶ θίῳτι συμβαίνει νησιζεῖν τὰς πόλεις, ἐπάνω χωμάτων
 ἰδρυμένας, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοπία· μετὰ δὲ
 ἀρκτοῦρον παύεσθαι τὴν πλημμύραν, ὑποβαίνοντος τοῦ ὕδατος·
 ἔτι δ' ἡμίψυκτον σπείρεσθαι τὴν γῆν, ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὀρύ-
 κτου χαραχθεῖσαν, καὶ ὁμῶς φύεσθαι τὸν καρπὸν τέλειον καὶ
 καλόν. Τὴν δ' ὄρυζαν φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος ἐσάναι ἐν ὕδατι
 κλεισῶ· πρασιάς δ' εἶναι τὰς ἐχούσας αὐτήν· ὕψος δὲ τοῦ φυ-
 τοῦ τετράπηχυ, πολύσαχύ τε καὶ πολύκαρπον· θεριζέσθαι δὲ
 περὶ θύσιν πληϊάδος, καὶ πτίσσεσθαι ὡς τὰς ζειάς· φύεσθαι
 δὲ καὶ ἐν τῇ Βακτριανῇ, καὶ Βαβυλωνία, καὶ Σουσίδι· καὶ ἡ
 κάτω δὲ Συρία φύει. Μέγιλλος δὲ τὴν ὄρυζαν σπείρεσθαι μὲν
 πρὸ τῶν ὄμβρων φησὶν· ἀρδείας δὲ καὶ φυτείας [μὴ] δεῖσθαι
 ὑπὸ τῶν κλεισῶν ποτιζομένην ὑδάτων. Περὶ δὲ τοῦ βοσμήρου
 φησὶν Ὀνησίκριτος, ὅτι σῖτός ἐστι μικρότερος τοῦ πυροῦ· γεν-

692. νᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. Φρύγεται δ', ἐπὰν ἀλοηθῇ, προομνύντων, μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἄλω, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα.

§. 19.

Τὴν δ' ὁμοιότητα τῆς χώρας ταύτης πρὸς τε τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ πάλιν τὴν ἐναντιότητα παραθεῖς ὁ Ἄριστόβουλος, διότι τῷ Νεῖλῳ μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὄμβρων ἐστὶν
693. ἡ πλήρωσις, τοῖς Ἰνδικοῖς ποταμοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν, ζητεῖ, πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται· οὔτε γὰρ ἡ Θηβαῖς μέχρι Συήνης, καὶ τῶν ἐγγὺς Μερόης, οὔτε τῆς Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Πατταληνῆς μέχρι τοῦ Ὑδάσπου· τὴν δ' ὑπὲρ ταῦτα τὰ μέρη χώραν, ἐν ἧ καὶ ὄμβροι καὶ υἱφετοί, παραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ τῇ ἔξω τῆς Ἰνδικῆς χώρᾳ· ποτίζεσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὄμβρων καὶ τῶν χιόνων. Εἰκὸς δ' οἷς εἴρηκεν οὔτος, καὶ εὔσεισον εἶναι τὴν γῆν, χαυνουμένην ὑπὸ τῆς πολλῆς ὑγρασίας, καὶ ἐκρήγματα λαμβάνουσαν, ὥς τε καὶ ρεῖθρα ποταμῶν ἀλλάττεσθαι. Περμφθεῖς γοῦν ἐπὶ τινα χρεῖαν, ἰδεῖν φησιν ἐρημωθεῖσαν χώραν πλειόνων, ἢ χιλίων πόλεων σὺν κώμαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ρεῖθρον, ἐκτραπομένου δ' εἰς *τὸ* ἕτερον ἐν ἀρισεραῖ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἶον καταρράξαντος, ὡς τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτίζεσθαι, ταῖς ὑπερχύσεισι μετεωροτέραν οὔσαν, οὐ τοῦ ρεῖθρου τοῦ καινοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων.

§. 20.

Ταῖς δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσει, καὶ τῷ τοὺς ἀπογαίους μὴ πνεῖν, ὁμολογεῖ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ὀνησικρίτου. Τεναγώδη γὰρ φησιν εἶναι τὴν παραλίαν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ εἴδη τῶν ποταμῶν, διὰ τε τὴν χοῦν καὶ τὰς πλημμυρίδας,

καί τὴν τῶν πελαγίων ἀνέμων ἐπικράτειαν. Μεγασθένης δὲ τὴν 693. εὐδαιμονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται, τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον· καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινόν, τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς εὐσσης· τοὺς τε ξυλίους καρποὺς γενναῖσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλισα τῶν μεγάλων καλάμων γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψῆσει, χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμίου. Τρόπον δὲ τινα λέγειν βούλεται, ὅτι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγομένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἐψῆσις ἐστὶ καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐσομίαν, ὅσον καὶ ἢ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. Ἐκ τούτου δὲ Νέαρχος φησι τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδόνας· τοὺς δὲ Μακεδόνας ἀντὶ κναφάλων αὐτοῖς χρῆσθαι, καὶ τοῖς σάγμασι σάγης. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σηρικὰ, ἐκ τινῶν φλοιῶν ξαινομένης βύσσου. Εἶρηκε δὲ καὶ περὶ τῶν καλάμων, ὅτι 694. ποιούσι μέλι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν· καὶ δένδρον εἶναι καρποφόρον· ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ μεθύειν.

§. 21.

Πολλὰ γὰρ δὴ *καὶ* δένδρα παράδοξα ἢ Ἰνδικὴ τρέφει, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ νεύοντας ἔχον τοὺς κλάδους, τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ ἐλάττω. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ περιεργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανοῦ διεξιῶν, ἃ φησι νοτιώτατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, διηγεῖται μεγάλα δένδρα εἶναι τινα, ὧν τοὺς κλάδους αὐξηθέντας ἐπὶ πήχεις καὶ δώδεκα, ἔπειτα τὴν λοιπὴν αὐξήσιν κατωφερῆ λαμβάνειν, ὡς ἂν κατακαμπτομένους, ἕως ἂν ἄψωνται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ

*...

694. γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρυξιν, εἴτ' ἀναδοθέντας σελεχοῦσθαι ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντας, ἄλλην κατώρυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην· καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὡς' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι μακρὸν, πολυσύλῳ σκηνῇ ὅμοιον· λέγει δὲ καὶ μεγέθη δένδρων, ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι τὰ σελέχη. Κατὰ δὲ τὸν Ἀκεσίην καὶ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς Ἰάρωτιν καὶ Ἀρισόβουλος εἶρηκε περὶ τῶν κατακαμπτομένους ἔχόντων τοὺς κλάδους, καὶ περὶ τοῦ μεγέθους· ὡςθ' ὑφ' ἐνὶ δένδρῳ μεσημβρίζειν σκιαζομένους ἰπέας πεντήκοντα· οὗτος δὲ τετρακοσίους. λέγει δὲ ὁ Ἀρισόβουλος, καὶ ἄλλο δένδρον, μεγάλους λοβούς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος, δεκαδακτύλους τὸ μῆκος, πλήρεις μέλιτος· τοὺς δὲ φαγόντας οὐ ῥαδίως σώζεσθαι. Ἄπαντας δ' ὑπερβέβληνται περὶ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων οἱ φήσαντες, ἑωράσθαι πέραν τοῦ Ἰαρώτιδος δένδρον ποιοῦν σκιάν ταῖς μεσημβρίαις πεντασάδιον. Καὶ τῶν ἐριοφόρων [δὲ] δένδρων φησὶν οὗτος τὸ ἄνθος ἔχειν πυρῆνα· ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου, ξαίνεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρέαις.

§. 22.

Ἐν δὲ τῇ Μουσικανοῦ καὶ σῖτον αὐτοφυῆ λέγει πυρῶ παραπλήσιον· καὶ ἄμπελον, ὡς' οἰνοφορεῖν, τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μῆτ' αὐλὸν εἶναι, κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν, μῆτ' ἄλλο τῶν μουσικῶν ὀργάνων μηδὲν, πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων, καὶ κροτάλων, ἃ τοὺς θαυματοποιοὺς κεκτῆσθαι. Καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύρριζον τῶν τε σωτηρίων, καὶ τῶν ἐναντίων, ὡσπερ καὶ πολυχρώματον, καὶ οὗτος εἶρηκε, καὶ ἄλλοι γε. Προστίθησι δ' οὗτος, ὅτι καὶ νόμος εἶη τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, ἐὰν μὴ προσανεύρη καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι· ἀνευρόντα δὲ, τιμῆς τυγχάνειν παρὰ τοῖς βασι-

λεῦσιν. ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον, καὶ νάρδον, καὶ τὰ ἄλλα 695.
 ἀρώματα τὴν νότιον γῆν τὴν Ἰνδικὴν ὁμοίως, ὡσπερ τὴν Ἀρα-
 βίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἔχουσάν τι ἐμπερές ἐκείναις κατὰ
 τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων, ὥστ'
 ἔνικμον τὸν ἀέρα εἶναι, καὶ τροφιμώτερον παρά τοῦτο, καὶ
 γόνιμον μᾶλλον, ὡς δ' αὐτως καὶ τὴν γῆν, καὶ τὸ ὕδωρ· ἢ δὴ
 καὶ μείζω τὰ τε χερσαῖα τῶν ζώων, καὶ τὰ κατ' ὕδατος τὰ ἐν
 Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὐρίσκεσθαι. Καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι
 γόνιμον μᾶλλον ἐτέρων, καὶ μεγαλοφυῆ γενναῖν καὶ τᾶλλα, καὶ
 τὰ ἀμφίβια· τὰς τε γυναικῆς ἔσθ' ὅτε καὶ τετράδυμα τίκτειν
 τὰς Αἰγυπτίας. Ἄριστέλης δὲ τινα καὶ πεντάδυμα ἰσορεῖ τετο-
 κέναι, καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον καὶ τρόφιμον, διὰ
 τὴν ἐκ τῶν ἡλίων μετρίαν ἔψησιν, αὐτὸ καταλειπόντων τὸ τρό-
 φιμον, τὸ δὲ περιττὸν ἐκθυμιώντων.

§. 23.

Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τοῦτο συμβαίνειν εἰκὸς, ὅπερ
 φησὶν οὗτος, ὅτι τῷ ἡμίσει πυρὶ ἐψέϊται τὸ τοῦ Νεῖλου ὕδωρ,
 ἢ τὰ ἄλλα. Ὅσω δὲ γε, φησὶ, τὸ μὲν τοῦ Νεῖλου ὕδωρ δι' εὐ-
 θείας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ σενὴν, καὶ μεταβάλλει πολλὰ
 κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας· τὰ δ' Ἰνδικὰ ρεύματα ἐς πεδία
 ἀναχεῖται μείζω καὶ πλατύτερα, ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον
 τοῖς αὐτοῖς κλίμασι, τοσῶδε ἐκεῖνα τούτου τροφιμώτερα· διότι
 καὶ τὰ κήτη μείζω τε, καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφθὸν
 ἤδη χειῖσθαι τὸ ὕδωρ.

§. 24.

Τοῦτο δ' οἱ μὲν περὶ Ἄριστόβουλον οὐκ ἂν συγχωροῖεν, οἱ
 φάσκοντες μὴ ἕεσθαι τὰ πεδία. Ὀνησικρίτῳ δὲ δοκεῖ *τόδε* τὸ
 ὕδωρ αἴτιον εἶναι τῶν ἐν τοῖς ζώοις ἰδιωμάτων, καὶ φέρει

695. σημείον τὸ καὶ τὰς χροᾶς τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον. Τοῦτο μὲν οὖν εὖ. οὐκέτι δὲ καὶ [τὸ] τοῦ μέλανας εἶναι καὶ οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας, ἐν ψιλοῖς τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν τιθέναι, μέμφεσθαι δὲ τὸν Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἷτιον (ὅς φησιν οὕτως,

Οἷς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφορηλατῶν,
 Σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος
 Εἰς σώματ' ἀνδρῶν, καὶ συνέσρεψεν κόμας
 Μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρὸς),

ἔχει ἂν τινα λόγον. Φησὶ γὰρ μῆτε ἐγγυτέρω τοῖς Αἰθίοψιν εἶναι τὸν ἥλιον, ἢ τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ κάθετον εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαίεσθαι πλέον· ὥστ' οὐκ εὖ λέγεσθαι ἀγχιτέρμονα αὐτοῖς τὸν ἥλιον, ἴσον πάντων διέχοντα· μῆτε τὸ 696. θάλπος εἶναι τοῦ τοιοῦτου πάθους αἷτιον· μηδὲ γὰρ τοῖς ἐν γαστρὶ, ὧν οὐχ ἄπτεται ἥλιος. Βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπίκαυσιν, κατ' ἀπόληψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἰκμάδος· κατ' ὃ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ οὐλοτριχεῖν φάμεν, μῆδ' οὕτω πεπλησμένως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χροᾶν, ὅτι ὕγρου κοινωνοῦσιν ἀέρος. Ἐν δὲ τῇ γαστρὶ ἤδη κατὰ σπερματικὴν διάθεσιν τοιαῦτα γίνεται, οἷα τὰ γεννῶντα· καὶ γὰρ πάθη συγγενικὰ οὕτω λέγεται, καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες. Καὶ τὸ πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν τὸν ἥλιον πρὸς αἴσθησιν λέγεται, οὐ πρὸς λόγον καὶ πρὸς αἴσθησιν, οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς φάμεν σημείου λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου σφαιραν· ἐπεὶ πρὸς γὲ τὴν τοιαύτην αἴσθησιν, κατ' ἣν θάλπους ἀντιλαμβάνομεθα, ἐγγύθεν μὲν μᾶλλον, πόρρωθεν δὲ ἥττον, οὐκ ἴσον· οὕτω δ' ἀγχιτέρμων ὁ ἥλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοψιν, οὐχ ὡς Ὀνησικρίτῳ δέδοκται.

§. 25.

Καί τοῦτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ἐσὶ, καὶ τῶν σωζόντων 696.
τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον ὁμοιότητα καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ὅτι,
τῶν πεδίων ὅσα μὴ ἐπικλύσα, ἄκαρπά ἐσὶ διὰ τὴν ἀνυδρίαν.
Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου, πόθεν ἢ
πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικούς ποταμούς, ὅτι
ἐκ τῶν Θερινῶν ὕμβρων συμβαίνει. Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ
Ἰθάσπῃ κροκοδειλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκασίνῃ κυάμους Αἰ-
γυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς, καὶ παρα-
σκευάζεσθαι σόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ
μέχρις ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕστερον γνῶναι, ὅτι οὐ
δύναται, ὃ ἤλπισε·

Μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὡκεανὸς μὲν πρῶτα,

εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί· ἔπειτα ἡ Ἀριανή,
καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος, καὶ ὁ Ἀράβιος, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία,
καὶ ἡ Τρωγλοδυτική. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν
ὕμβρων τοιαῦτα λέγεται, καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν,
καὶ τῆς ἐπικλύσεως τῶν πεδίων.

§. 26.

Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ὅσα
πρὸς τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα, καὶ ὅσων ἰστορίαν παρελήφα-
μεν. Ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοί, φυσικοὶ τινες ὄροι καὶ μεγεθῶν
καὶ σχημάτων τῆς χώρας ὄντες, ἐπιτηδειότητα πολλὴν παρέ-
χουσι πρὸς ὅλην τὴν νῦν ὑπόθεσιν. Ὁ δὲ Νεῖλος καὶ οἱ κατὰ
τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους, διὰ τὸ
τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωρ- 697.
γῆσιμον οὔσαν, καὶ μήτε ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ'

697. οἰκεῖσθαι τὸ παράπαν. Τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφε-
ρομένους ἰσοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης, καὶ τὰς χώρας, δι'
ῶν ἢ φορὰ τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων, ἢ γνῶσις.
Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλισα ταῦτα ἀνακαλύψας, κατ' ἀρχὰς μὲν,
ἠνίκα οἱ Δαρεῖον δολοφονήσαντες ὤρμησαν ἐπὶ τὴν τῆς Βακτρια-
νῆς ἀπόσασιν, ἔγνω προὔργιαίτατον ὃν διώκειν καὶ καταλύειν
ἐκείνους. Ἦκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν· ἀφεί-
δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ, ὑπερέβη τὸν Παροπαμιστὸν εἰς τὰ προσάρκτια
μέρη καὶ τὴν Βακτριανὴν· κατασρεψάμενος δὲ τάκει πάντα,
ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις, καὶ ἔτι πλείω, τότε ἤδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς
ὠρέχθη, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν, οὐ σαφῶς δέ.
Ἀνέσρεψε δ' οὖν ὑπερθεῖς τὰ αὐτὰ ὄρη κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπι-
τομωτέρας, ἐν ἀρισεραῖ ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, εἴτ' ἐπέσρεψεν αὐθις
ἐπ' αὐτὴν, καὶ τοὺς ὄρους τοὺς ἐσπερίους αὐτῆς, καὶ τὸν Κώ-
φην ποταμὸν καὶ τὸν Χοάσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβαλλει
ποταμὸν *καὶ* κατὰ Πληγήριον πόλιν, ῥυεῖς παρὰ Γώρυνδα ἄλ-
λην πόλιν, καὶ διεξιὼν τὴν τε Βανδοβηνὴν καὶ τὴν Γανδαρίτιν.
Ἐπυρθάνετο δὲ οἰκήσιμον εἶναι μάλισα καὶ εὐκαρπον τὴν ὄρεινὴν
καὶ προσάρκτιον· τὴν δὲ νότιον τὴν μὲν ἀνυδρον, τὴν δὲ ποτα-
μόκλυσον καὶ τελέως ἔκφυρον, θηρίοις τε μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις
σύμμετρον. Ὄρμησεν οὖν τὴν ἐπαινουμένην κατακτᾶσθαι πρό-
τερον, ἅμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εὐπερατοτέρους νομίσας τῶν
πηγῶν πλησίον, οὓς ἀναγκαῖον ἦν διαβαίνειν, ἐπικαρσίους ὄντας
καὶ τέμνοντας, ἦν ἐπήει γῆν. Ἄμα δὲ καὶ ἤκουσεν, εἰς ἓν
πλείους συνιόντας ῥεῖν, καὶ τοῦτ' αἰεὶ καὶ μᾶλλον συμβαῖνον,
ὅσω πλείον εἰς τὸ πρόσθεν προίοιεν, ὥς εἶναι δυσπερατοτέραν,
καὶ ταῦτα ἐν πλοίων ἀπορίᾳ. Δεδιώς οὖν τοῦτο, διέβη τὸν
Κώφην, καὶ κατεσρέφετο τὴν ὄρεινὴν, ὅση ἐτέτραπτο πρὸς ἔω.

§. 27.

Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς, εἶθ' ὁ Ὑδάσπης, εἶθ' ὁ 697.
 Ἀκεσίνης, καὶ ὁ Ὑάρωτις, ὕσατος δ' ὁ Ὑπανις. Περαιτέρω
 γὰρ προελθεῖν ἐκωλύθη, τοῦτο μὲν μαντείοις τισὶ προσέχων,
 τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀπηγορευκυίας ἤδη πρὸς τοὺς πόνους
 ἀναγκασθεῖς· μάλιστα δ' ἐκ τῶν ὑδάτων ἔκαμνον συνεχῶς ὑόμε-
 νοι. Ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνῶριμα ἡμῖν τῶν ἐωθινῶν τῆς Ἰνδικῆς
 μερῶν, ὅσα ἐντος τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἴ τινα προσισόρησαν οἱ 698.
 μετ' ἐκεῖνον περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ
 Γάγγου καὶ Παλιβοθρων. Μετὰ μὲν οὖν τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς ρεῖ·
 τὰ δὲ μεταξὺ τούτοις τοῖν δυεῖν ποταμοῖν ἔχουσιν Ἀσακηνοί τε,
 καὶ Μασιανοί, καὶ Νυσαῖοι, καὶ Ἀσπάσιοι· εἶθ' ἡ Ἀσσακανοῦ,
 ὅπου Μάσσαγα πόλις, τὸ βασιλεῖον τῆς χώρας. Ἦδη δὲ πρὸς
 τῷ Ἰνδῷ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαῖτις, πρὸς ἣν Ζεύγματος
 γεγονότος ἐπεραίωσε τὴν στρατιάν.

§. 28.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου Τάξιλά ἐσι, πόλις
 μεγάλη καὶ εὐνομοτάτη, καὶ ἡ περικειμένη χώρα συχὴ, καὶ
 σφόδρα εὐδαίμων, ἤδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδίοις. Ἐδέξαντό
 τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βασι-
 λεὺς αὐτῶν Ταξίλης, ἔτυχόν τε πλειόνων, ἢ αὐτοὶ παρέσχον· ὥσε
 φθονεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν, ὡς οὐκ εἶχεν, ὡς ἔοικεν,
 Ἀλέξανδρος, οὗς εὐεργετήσῃ, πρὶν ἢ διέβῃ τὸν Ἰνδόν. Φασὶ δὲ
 τινες εἶναι τὴν χώραν ταύτην Αἰγύπτου μείζονα. Ὑπὲρ δὲ ταύτης
 ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ τοῦ Ἀβισάρου χώρα, παρ' ᾧ δύο δράκοντας
 ἀπήγγελλον οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τρέφεσθαι, τὸν μὲν
 ὀγδοήκοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν,
 ὡς εἶρηκεν Ὀνησίκριτος· ὃν οὐκ Ἀλεξάνδρου μάλλον, ἢ τῶν

698. παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. Πάντες μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ Θαυμασὸν ἀντὶ τᾶληθοῦς ἀποδέχονται μᾶλλον· ὑπερβαλέσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσοῦτους ἐκεῖνος τῇ τερατολογίᾳ. Λέγει δ' οὖν τινα καὶ πιθανὰ, καὶ μνήμης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτά. Περὶ δ' οὖν τῶν δρακόντων καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσι θηρεύουσι, καὶ τρέφουσιν ἐν σπηλαίοις.

§. 29

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ἀκεσίνου ἢ τε τοῦ Πῶρου ἐστὶ, πολλὴ καὶ ἀγαθὴ, σχεδόν τι καὶ τριακοσίων πόλεων, καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη, ἐξ ἧς Ἀλέξανδρος κατήγαγε τῷ Ὑδάσπῃ, κόψας ἐλάτην τε πολλὴν καὶ πεύκην καὶ κέδρον, καὶ ἄλλα παντοῖα σελέχη ναυπηγήσιμα, ἐξ ὧν σόλον κατεσκευάσατο ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ πρὸς ταῖς ἐκτισμέναις ὑπ' αὐτοῦ πόλεσιν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸν Πῶρον ἐνίκα διαβάς· ὧν τὴν μὲν Βουκεφαλίαν ὠνόμασεν, ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἵππου κατὰ τὴν μάχην τὴν πρὸς τὸν Πῶρον· ἐκαλεῖτο δὲ Βουκεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου· πολεμιστῆς δ' ἦν ἀγαθός, καὶ αἰεὶ τούτῳ ἐέχρητο

699. κατὰ τοὺς ἀγῶνας· τὴν δὲ Νίκαιαν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκαλεσεν. Ἐν δὲ τῇ λεχθείσῃ ὕλῃ, καὶ τὸ τῶν κερκοπιθήκων διηγοῦνται πλῆθος ὑπερβάλλον καὶ τὸ μέγεθος ὁμοίως· ὥστε τοὺς Μακεδόνας ποτὲ, ἰδόντας ἐν τισιν ἀκρολοφίαις ψιλαῖς ἐσῶτας ἐν τάξει κατὰ μέτωπον πολλοὺς (καὶ γὰρ ἀνθρώπου σῶμα ἐστὶ τὸ ζῶον, οὐχ ἦττον τῶν ἐλεφάντων), στρατοπέδου λαβεῖν φαντασίαν, καὶ ὀρμηθεῖν μὲν ἐπ' αὐτούς, ὡς πολεμίους· μαθόντας δὲ παρὰ Ταξίλου, συνόντος τότε τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀλήθειαν, παύσασθαι. Ἡ δὲ θήρα τοῦ ζώου διττὴ· μιμητικὸν δὲ, καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναφευκτικόν· οἱ οὖν θηρεύοντες, ἐπὶ τῶν δένδρων ἰδρυμένοι, ἐν ὄψει θέντες τρυβλίον ὕδωρ ἔχον, τοὺς

ἐαυτῶν ὀφθαλμοὺς ἐναλείφουσιν ἐξ αὐτοῦ· εἴτ', ἀντὶ τοῦ ὕδατος 699.
 ἰξοῦ τρυβλίον θέντες, ἀπίασι καὶ λοχῶσι πόρρωθεν· ἐπὰν δὲ
 καταπηθῆσαν τὸ θηρίον ἐγχρίσῃται τοῦ ἰξοῦ, καταμύσαντος δ'
 ἐπαλειφθῆ τὰ βλέφαρα, ἐπιόντες ζωγοῦσιν. Εἰς μὲν οὖν τρόπος
 οὗτος. Ἄλλος δέ· ὑποδυσάμενοι θυλάκους, ὡς ἀναξυρίδας,
 ἀπίασιν, ἄλλους καταλιπόντες δασεῖς, τὰ ἐντὸς κεχρισμένους
 ἰξῶ· ἐνδύντας δὲ εἰς αὐτοὺς ῥαδίως αἰροῦσι.

§. 30.

Καὶ τὴν Κάθαιαν δὲ τινες [καί] τὴν Σωπεῖθους, τῶν νομαρχῶν
 τινος κατὰ τήνδε τὴν μεσοποταμίαν τιθέασιν· ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ
 Ἀεσίνου πέραν καὶ τοῦ Ὑαρώτιδος, ὁμόρον τῇ τοῦ Πώρου,
 τοῦ ἐτέρου, ὅς ἦν ἀνεψιὸς τοῦ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἀλόντος· κα-
 λοῦσι δὲ Γανδαρίδα τὴν ὑπὸ τούτῳ χώραν. Ἐν δὲ τῇ Καθαίᾳ
 καινότερον ἰσορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους, ὅτι τιμᾶται διαφε-
 ρόντως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλισον
 αἰρεῖσθαι φησὶν Ὀνησίκριτος· γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δίμηνον
 κρίνεσθαι δημοσίᾳ, πότερον ἔχει τὴν ἔννομον μορφήν καὶ τοῦ
 ζῆν ἀξίαν, ἢ οὐ· κριθέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀποδειχθέντος ἄρχοντος
 ζῆν, ἢ θανατοῦσθαι· βιάπτεσθαι τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις
 χρώμασι τοὺς πύγωνα αὐτοῦ τούτου χάριν, καλλωπιζομέ-
 νους· τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελῶς συχνούς τῶν Ἰνδῶν
 (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χροῶς θαυμασῆς) καὶ θριξί, καὶ
 ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι, φιλο-
 κόσμους δέ· ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων καὶ τοῦτο ἰσορεῖται, τὸ
 αἰρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους· καὶ τὸ συγκατα-
 καίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας κατὰ τοιαύτην
 αἰτίαν, ὅτι, ἐρῶσαί ποτε τῶν νέων, ἀφισαῖντο τῶν ἀνδρῶν,
 ἢ φαρμακεύοιεν αὐτούς· νόμον οὖν θέσθαι τοῦτον, ὡς παυ- 700.
 σομένης τῆς φαρμακείας. Οὐ πιθανῶς μὲν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἡ

700. αἰτία λέγεται. Φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπείδους χώρα ὀρυκτῶν ἀλῶν ὕρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλη τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἰσορεῖται καλά, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής. Οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπείρως ἔχοντες, οὐδ', ὧν εὐποροῦσιν, ἴσασιν, ἀλλ' ἀπλούσερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

§. 31.

Ἐν δὲ τῇ Σωπείδους καὶ τὰς τῶν κυνῶν ἀρετὰς διηγοῦνται Σαυμασῆς· λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ Σωπείδους κύνας πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· διαπείρας δὲ χάριν λέοντι προσαφέντα δύο, κρατουμένων αὐτῶν, δύο ἄλλους ἐπαφεῖναι· τότε δ' ἤδη καθεσώτων εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν Σωπείδῃ κελεῦσαι τῶν κυνῶν ἓνα ἀποσπᾶν τοῦ σκέλους τινὰ λαβόμενον, ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούῃ, ἀποτεμεῖν τὸν Ἀλέξανδρον δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν οὐ συγχωρεῖν ἀποτεμεῖν, φειδόμενον τοῦ κυνός· εἰπόντος δ', ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι, συγχωρῆσαι, καὶ τὸν κύνα περιδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκέλος βραδείᾳ τομῇ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ δῆγμα.

§. 32.

Ἡ μὲν οὖν μέχρι τοῦ Ἰθάσπου ὁδοῦ τὸ πλεον ἦν ἐπὶ μεσημβρίαν· ἢ δ' ἐνθενδε πρὸς ἑω μᾶλλον μέχρι τοῦ Ἰπάνιος· ἅπασα δὲ τῆς ὑπωρείας μᾶλλον, ἢ τῶν πεδίων ἐχομένη. Ὁ δ' οὖν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Ἰπάνιος ἀναστρέψας ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην καὶ τὸ ναύσταθμον, συνεκρότει τὸν σόλον· εἴτ' ἔπλει τῷ Ἰθάσπῃ. Πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ἓνα τὸν Ἰνδόν, ὕσατος δ' ὁ Ἰπανίς· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμπαντάς φασι συρρεῖν τοὺς γε ἀξιολόγους· πληρωθεῖς δ' ἐκ πάντων (ὥσε καὶ

ἑφ' ἑκατὸν σταδίων, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντές φασιν, εὐρύνεσθαι 700. κατὰ τινὰς τόπους· ὡς δ' οἱ μετριώτεροι, πεντήκοντα τὸ πλεῖ-
σον, εὐλάχισον δὲ ἑπτὰ· καὶ πολλὰ ἔθνη καὶ πόλεις εἶναι πέριξ),
ἔπειτα δυοὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν ἐκδίδωσι θαλάτταν, καὶ
τὴν Πατταληνὴν προσαγορευομένην ποιεῖ νῆσον. Ταύτην δ' ἔσχε
τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρος, ἀφείς τὰ πρὸς ἕω μέρη, πρῶτον μὲν
διὰ τὸ κωλυθῆναι διαβῆναι τὸν Ἰπανιν· ἔπειτα καὶ ψευδῆ κατα-
μαθῶν τῇ πείρᾳ τὸν προκατέχοντα λόγον, ὡς ἔκπυρα εἶη καὶ
σηρίοις μᾶλλον οἰκήσιμα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις, ἢ ἀνθρωπιῶ γένει·
διόπερ ὤρμησεν ἐπὶ ταῦτα, ἀφείς ἐκεῖνα, ὥστε καὶ ἐγνώσθη
ταῦτα ἀντ' ἐκεινῶν ἐπὶ πλέον.

§. 33.

Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ἰπάνιος καὶ τοῦ Ἰθάσπου λέγεται
ἐννέα ἔχειν ἔθνη· πόλεις δὲ εἰς πεντακισχίλιας, οὐκ ἐλάττους 701.
Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρησθαι τὸ πλη-
θος· ἢ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἰθάσπου, εἴρηται σχεδόν
τι ὑφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης. Κάτω δ' ἐξῆς εἰσὶν οἱ τε
Σίβαι λεγόμενοι, περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ
Μαλλοὶ, καὶ Ὄξυδράκαι, μεγάλα ἔθνη· Μαλλοὶ μὲν, παρ' οἷς
ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος, τρωθεῖς ἐν ἀλώσει πο-
λίχνης τινός· Ὄξυδράκαι δὲ, οὗς τοῦ Διονύσου συγγενεῖς ἔφαμεν
μεμυθεῦσθαι. Πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη τῇ Πατταληνῇ τὴν τε τοῦ
Μουσικανοῦ λέγουσι, καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδοῦαλια, καὶ ἔτι
τὴν Πορτικανοῦ, καὶ ἄλλων, ὧν ἐκράτησεν ἀπάντων Ἀλέξαν-
δρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν, ὑσάτης δὲ τῆς
Πατταληνῆς, ἣν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ, σχισθεῖς εἰς δύο προχοάς.
Ἄρισόβουλος μὲν οὖν εἰς χιλίους σταδίους διέχειν ἀλλήλων φησὶν
αὐτάς· Νεάρχος δ' ὀκτακοσίους προσέθησιν· Ὀνησίκριτος δὲ
τὴν πλευρὰν ἐκάστην τῆς ἀπολαμβανομένης νήσου, τριγώνου τὸ

701. σχῆμα, δισχιλίων· τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος, καθ' ὃ σχίζεται εἰς τὰ σόματα, ὅσον διακοσίων· καλεῖ δὲ τὴν νῆσον Δέλτα, καὶ φησὶν ἴσῃ εἶναι τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα, οὐκ ἀληθές τοῦτο λέγων. Τὸ γὰρ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα χιλίων καὶ τριακοσίων σταδίων ἔχειν λέγεται τὴν βάσιν, τὰς δὲ πλευρὰς ἑκατέραν ἐλάττω τῆς βάσεως. Ἐν δὲ τῇ Πατταληνῇ πόλιν ἐστὶν ἀξιόλογος τὰ Πάτταλα, ἀφ' ἧς καὶ ἡ νῆσος καλεῖται.

§. 34.

Φησὶ δ' Ὀνησίκριτος, τὴν πλείστην παραλίαν τὴν ταύτη πολὺ τὸ τεναγῶδες ἔχειν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ σόματα τῶν ποταμῶν, διὰ τε τὴν χοῦν, καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὸ μὴ πνεῖν ἀπογαίους, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέχεσθαι τοὺς τόπους τὸ πλεόν. Λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας ἐπὶ πλεόν ἐγκωμιάζων αὐτήν, ὣν τινὰ καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς κοινὰ ἐσώρηται, ὡς τὸ μακρόβιον, ὥσε καὶ τριάκοντα ἔτη τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους τινὲς φασί), καὶ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὑγιεινόν, καὶ περ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἀπάντων ἐχούσης. Ἴδιον δὲ τὸ συσσίτια τινὰ Λακωνικὰ αὐτοῖς εἶναι δημοσίᾳ σιτουμένων, ὅψα δ' ἐκ Θήρας ἐχόντων· καὶ τὸ χρυσῶ μὴ χρῆσθαι, μηδ' ἀργύρῳ, μετάλλων ὄντων· καὶ τὸ ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῆσθαι νέοις, ὡς Κρητὲς μὲν τοῖς Ἀφαμιώταις, Λάκωνες δὲ τοῖς Εἰλωσι· μὴ ἀκριβοῦν δὲ τὰς ἐπισήμας πλην ἰατρικῆς· ἐπὶ τινῶν γὰρ κακουργίαν εἶναι τὴν ἐπὶ πλεόν ἄσκησιν, οἷον ἐπὶ τῶν

702. πολεμικῶν, καὶ τῶν ὁμοίων· δίκην δὲ μὴ εἶναι, πλην φόνου καὶ ὕβρεως· οὐκ ἐπ' αὐτῷ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν ταῦτα· τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐπ' αὐτῷ ἐλάσῳ· ὥσε ἀνέχεσθαι δεῖ, εἴαν τις παραβῆ τὴν πίσιν· ἀλλὰ καὶ προσέχειν, ὅτῳ πισευτέον, καὶ μὴ

δικῶν πληροῦν τὴν πόλιν. Ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου γρα- 702.
τεύσαντες λέγουσιν.

§. 35.

Ἐκδέδοται δέ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπά-
τραν ἐπιστολή, πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα, καὶ οὐχ
ὁμολογοῦσα οὐδενί, καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν
τὸν Ἀλέξανδρον· αὐτὸς τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν, καὶ κήτη
τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ μεγέθους, καὶ πλάτους, καὶ βάθους πόρρω
πίσεως μᾶλλον, ἢ ἐγγύς. Ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημο-
νευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδὸς,
τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ Νεῖλος, ἰκανῶς συμφω-
νεῖται τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ
μὲν τριάκοντα σαδίων τοῦλάχισον πλάτος· οἱ δὲ *καὶ* τριῶν
Μεγασθένης δὲ, ὅταν ἦ μέτριος, καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι,
βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχισον.

§. 36.

Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ
Παλίβοθρα ἰδρῦσθαι, σαδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος
δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογράμμῳ σχήματι, ξύλινον πε-
ρίβολον ἔχουσαν κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν τοξεύειν·
προκειῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν
ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροίῶν. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη,
καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· τὸν δὲ βασι-
λεύοντα ἐπώνυμον δεῖ τῆς πόλεως εἶναι Παλίβοθρον καλούμε-
νον πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Σαν-
δρόκοττον, πρὸς ᾧ ἤκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθεῖς. Τοιοῦτον
δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθυαίοις Ἀρσάκαι γὰρ καλοῦνται πάν-
τες· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ δ' ἄλλο τι.

§. 37.

702. Ἄριση δ' ὁμολογεῖται πᾶσα ἢ τοῦ Ἰπάνιος πέραν· οὐκ ἀκριβοῦται δὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγνοίαν καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μείζον, ἢ τὸ τερατωδέστερον· οἷα τὰ τῶν χρυσαυρῶν μυρμηκῶν, καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων, καὶ δυνάμεσιν τισιν ἐξηλλαγμένων· ὡς τοὺς Σῆρας μακροβίουσ φασί, πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας. Λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικὴν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεσῶσαν, ὧν ἕκασον παρέχεσθαι τῷ
703. κοινῷ ἑλέφαντα. Καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλασίους λέοντων· δυνατοὺς δὲ, ὥστε τῶν ἡμέρων τινὰ, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμίονου, βιάσασθαι καὶ ἐλκῦσαι πρὸς ἑαυτόν. Κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς, πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους θυεῖν πήχεων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοθήεις περὶ ἐπιθέσεις καὶ κλοπὰς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιθανόχρους, γλυκυτέρους σύκων, ἢ μέλιτος. Ἄλλαχού δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους, ὥσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σαλαγμαῦς ἀφιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, διασήποντας τὸν χρῶτα τοῦ μὴ φυλαξαμένου. Καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, ὑπερβάλλοντας μεγέθει. Φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον. Εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ πρότερον μεθιέντας τὸ δηχθῆν, πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δήγματι διασρέφουσιν τοὺς ὀφθαλμούς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνός, καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον τοῦ ῥύγχους, πρότερον ἢ ἀφεθῆναι.

§. 38.

Ἐν δὲ τῇ ὄρεινῃ Σιλίαν ποταμὸν εἶναι, ᾧ μηδὲν ἐπιπλεῖ. 703.
 Δημόκριτον μὲν οὖν [οὐκ] ἀπισεῖν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας
 πεπλανημένον Ἀριστοτέλης δὲ ἀπισεῖ· καίπερ καὶ ἀέρων ὄντων
 λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων
 ἀτμῶν ἐπισπαστικοί τινές εἰσι πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ οἶον ῥοφητικοί
 τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου, καὶ ἡ σιδηρῆτις
 τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦταί τινες εἶεν ἀν-
 δυνάμεις. Ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεται τινος, καὶ τῆς
 περὶ τῶν ὄχουμένων πραγματείας· ὥστε ἐν ἐκείνοις ἐπισκεπτέον.
 Νυνὶ δ' ἔτι καὶ ταῦτα προσληπτέον, καὶ ὅσα ἄλλα τῆς γεωγρά-
 φίας ἐγγυτέρω.

§. 39.

Φησὶ δὲ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διηρῆσθαι, καὶ
 πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ
 κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας, ἢ
 τοὺς ἐναγίζοντας· κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγο-
 μένην σύνδοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ
 βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὅ τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ
 τῶν χρησίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων, καὶ
 περὶ πολιτείας, προφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὅς δ' ἂν τρεῖς
 ἐψευσμένος ἀλῶ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώ-
 σαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρίνουσι. 704.

§. 40.

Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἳ πλείστοί τε
 εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι, ἀσρατεία καὶ ἀθεία τοῦ ἐργάζεσθαι,
 πόλει μὴ προσιόντες, μηδ' ἄλλη χρεία, μηδ' ὀχλήσει κοινῇ·

*...

704. πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ, τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους· οἱ δ' ἀροῦσι καὶ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκείνους. Ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν.

§. 41.

Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις ἔξῃσι θηρεύειν, καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὧνιά τε παρέχειν καὶ μισθοῦ ζεύγη· ἀντί δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σίτον, πλάνητα καὶ σκηνίτην νεμόμενοι βίον. Ἴππον δὲ καὶ ἐλέφαντα τρέφειν οὐκ ἔξῃσιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἐκάτερον νενόμισαι τὸ κτῆμα, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐπιμεληταί.

§. 42.

Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιαύδε. Χωρίον ψιλόν, ὅσον τετάρων ἢ πέντε σαδίων, τάφρω περιχαράξαντες βαθεῖα, γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον σενωτάτῃ γεφύρᾳ· εἴτ' εἰσαφιᾶσι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς, ἢ τέτταρας· αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις κρυπτοῖς ὑποκάθηνται λοχῶντες· ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίασιν οἱ ἄγριοι· νύκτωρ δ' ἐφ' ἓνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον· εἰσιόντων δὲ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα· εἴτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους εἰσάγοντες, διαμάχονται πρὸς αὐτοὺς, ἅμα καὶ λιμῷ καταπονοῦντες· ἤδη δὲ καμνόντων, οἱ εὐθαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες, ὑποδύνουσι ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὀρμώμενος δ' ἐνθένδε, ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ, καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσοντων δ' ὠμοβοίνοις ἱμάσι προσλαμβάνονται

τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασσῶν· ἵνα δὲ μὴ σει- 704.
όμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας ἀποσεύοιτο,
τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλῳ τομάς, καὶ κατ'
αὐτάς τοὺς ἱμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλγηδόνων εἴκειν
τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν. Τῶν δ' ἀλόντων ἀπολέξαντες τοὺς
πρεσβυτέρους, ἢ νεωτέρους τῆς χρείας, τοὺς λοιποὺς ἀπά-
γουσιν εἰς τοὺς σαθμούς· δῆσαντες δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς
ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγότα, δαμά-
ζουσι λιμῶ· ἔπειτα χλόη καλάμου καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι 705.
μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ λόγου,
τοὺς δὲ μελισμῶ τινι καὶ τυμπανισμῶ κηλοῦντες· σπάνιοι δ' οἱ
δυστιθάσσευτοι. Φύσει γὰρ διάκεινται πράως καὶ ἡμέρως, ὥσ'
ἐγγὺς εἶναι λογικῶ ζώῳ· τινὲς γὰρ καὶ ἐξαίμους τοὺς ἡνιόχους ἐν
τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελόμενοι σώζουσιν ἐκ τῆς μάχης· τοὺς δὲ
καὶ ὑποδύντας μεταξὺ τῶν προσθίων ποδῶν ὑπερμαχόμενοι
διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων εἴ τινα παρὰ
θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας ἀπ-
έχεσθαι τροφῆς· ἔσι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν.

§. 43.

Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν, ὡς ἵπποι, τοῦ ἔαρος μάλιστα·
καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρενι, ἐπειδὴν οἴσρω κατέχεται καὶ
ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίησιν, ἣν
ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὐ-
τος πόρος ἀνεωγῶς τυγχάνῃ. Κύουσι δὲ τοὺς μὲν πλείους
ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκκαίδεκα· τρέφει δ' ἡ μήτηρ
ἕξ ἔτη· ζῶσι δ', ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι, οἱ πολλοί· τινὲς
δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη. Πολύνοσοι δὲ καὶ δυσίατοι.
Ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον·
τοῖς πλείοσι δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος. Τραύ-

705. μασί δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον· ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρια· τὰ δ' ἔλκη σαρκῖν ὑείαις πυριῶσιν. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ ἕως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησι· σπάνιον δὲ καὶ ἕως πεντακοσίων· κρατίστους δ' εἶναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη· κυίσκεσθαι δὲ δεκαετίαν. Μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν καὶ ἐρρώμενεςέρους ἐκεῖνός τε εἶρηκε, καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίσις ἐπάλξεις καθαιρεῖν καὶ δένδρα ἀνασπᾶν πρόρριζα, διανισαμένους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐν ταῖς θήραις τίθεσθαι κατὰ τινὰς συνδρόμους φησί· συναλεύεσθαι δ' ὑπὸ τῶν τιθασσῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειπτόνων ὄντων, καὶ ἠνιοχουμένων. Οὕτως δ' εὐτιθασσεύτους εἶναι, ὥς τε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνειν, καὶ ὄπλοις χρῆσθαι, νεῖν τε κάλλιζα· μέγιστόν τε νομίζεσθαι κτῆμα ἐλεφάντων ἄρμα· ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγὸν ἀχαλίνους· γυναῖκα δ' εὐδοκιμεῖν, εἰ λάβοι παρά ἐρασοῦ δῶρον ἐλέφαντα. Οὗτος ὁ λόγος οὐχ ὁμολογεῖ τῷ φήσαντι μόνον βασιλέων κτῆμα εἶναι ἵππον καὶ ἐλέφαντα.

§. 44.

Τῶν δὲ μυρμήκων τῶν χρυσωρύχων δέρματα ἰδεῖν φησιν οὗτος παρδαλείς ὅμοια. Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων
706. οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνη μεγάλῳ τῶν προσείων καὶ ὄρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύκλον σαδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσωρυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυές ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θήρας. Ὀρύττουσι δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύουσί τε πρὸς ταῖς σομίσις, καθάπερ οἱ ἀσπάλακες· ψῆγμα δ' ἐς ἰ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμενον. Τοῦθ' ὑποζυγίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερώς γὰρ διαμάχονται, καὶ διώκουσι φεύγοντας· καταλαβόντες δὲ διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς, καὶ τὰ ὑποζύγια. Πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν, κρέα θήρεια

προτιθέασι κατὰ μέρος· περισπωμένων δ', ἀναιροῦνται τὸ ψῆ- 706.
γμα, καὶ τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις ἀργὸν διατίθενται, χω-
νεύειν οὐκ εἰδότες.

§. 45.

Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ καὶ περὶ τῶν θηρίων
ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε καὶ ἄλλοι, προσθετέον
καὶ ταῦτα. Ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῶν ἐρπετῶν θαυμάζει
πλήθος καὶ τὴν κακίαν· ἀναφεύγει γὰρ ἐκ τῶν πεδίων εἰς τὰς
κατοικίας, τὰς διαλανθανούσας ἐν ταῖς ἐπικλύσεσι, καὶ πληροῦν
τοὺς οἴκους· διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὑψηλὰς ποιεῖσθαι τὰς κλίνας,
ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξοικίζεσθαι πλεονασάντων· εἰ δὲ μὴ τὸ πολὺ
τοῦ πλήθους ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο, καὶ ἐρημωθῆναι
τὴν χώραν. Καὶ τὴν σμικρότητα δ' αὐτῶν εἶναι χαλεπὴν, καὶ
τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους· τὴν μὲν, διὰ τὸ δυσφύλακτον·
τὴν δὲ, δι' ἰσχύν, ὅπου καὶ ἐκκαιδεκαπήχεις ἐχίδνας ὀραῖσθαι·
ἐπωδούς δὲ περιφοιτᾶν ἰᾶσθαι πεπισειμένους, καὶ εἶναι σχε-
δὸν τι μόνην ταύτην ἰατρικὴν· μηδὲ γὰρ νόσους εἶναι πολλὰς
διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης καὶ τὴν αἰνίαν· εἰ δὲ γένοιτο,
ἰᾶσθαι τοὺς σοφιστάς. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν θρυλλουμένων μεγα-
θῶν οὐδὲν ἰδεῖν φησιν· ἐχίδναν δὲ μόνον ἐννεα πηχῶν καὶ σπι-
θαμῆς. Καὶ ἡμεῖς δ' ἐν Αἰγύπτῳ κομισθεῖσιν ἐκεῖθεν τηλικαύτην
πως ἴδομεν. Ἐχεις δὲ πολλούς φησι πολὺ ἐλάττους καὶ ἀσπί-
δας, σκορπίους δὲ μεγάλους. Οὐδὲν δὲ τούτων οὕτως ὀχλεῖν,
ὡς τὰ λεπτὰ ὀφείδια, οὐ μείζω σπιθαμιαίων· εὐρίσκεσθαι γὰρ
ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγκοῖς ἐγκεκρυμμένα· τοὺς δὲ
πληγέντας αἰμορροεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας· ἔπειτα
ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐθύς· τὴν δὲ βοήθειαν ῥαδίαν
εἶναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων. Κρο- 707.
κοδείλους τε οὔτε πολλούς, οὔτε βλαπτικούς ἀνθρώπων, ἐν τῷ

707. Ἰνδῶ φησιν εὐρίσκεσθαι· καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῶα τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ, ἅπερ ἐν τῷ Νεῖλῳ, γεννᾶσθαι, πλὴν ἵππου ποταμίου. Ὀνησίκριτος δὲ φησι καὶ τοῦτον γεννᾶσθαι. Τῶν δ' ἐκ Θαλάττης φησὶν Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν, ἔξω Θρίσσης καὶ κεςρέως καὶ δελφίνος, διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῶ πλῆθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου. Περὶ μὲν οὖν τῶν Θηρίων τοσαῦτα λέγεται· ἐπανιόντες δ' ἐπὶ τὸν Μεγασθένη, λέγωμεν τὰ ἐξῆς, ὧν ἀπελίπομεν.

§. 46.

Μετὰ γὰρ τοὺς Θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας τέταρτόν φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας, καὶ τοὺς καπηλικούς, καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ ἐργασία· ὧν οἱ μὲν φόρον τελοῦσι, καὶ λειτουργίας παρέχονται τακτὰς· τοῖς δ' ὀπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἔκκινται· μόνῳ γὰρ ἐργάζονται. Παρέχει δὲ τὰ μὲν ὄπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσι· ὁ ναύαρχος, καὶ τοῖς ἐμπόροις.

§. 47.

Πέμπτόν ἐστι τὸ τῶν πολεμιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ καὶ πότοις ὁ βίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ διαιτωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν ἦ χρεία, ταχέως ποιεῖσθαι, πλὴν τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἑαυτῶν.

§. 48.

Ἐκτοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι. Τούτοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται τὰ πραττόμενα, καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ, συνεργούς·
ποιουμένους

ποιουμένοις τὰς ἐταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν τῇ πό- 707.
λει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ τὰς αὐτόθι· καθίστανται δ' οἱ
ἄριστοι καὶ πιστότατοι.

§. 49.

Ἐβδομοὶ δ' οἱ σύμβουλοι καὶ συνέδριοι τοῦ βασιλέως, ἐξ
ῶν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικασήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων.
Οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμῆν ἐξ ἄλλου γένους, οὔτ' ἐργασίαν μετα-
λαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν
αὐτόν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι'
ἀρετῆν.

§. 50.

Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μὲν εἰσιν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀσυνόμοι,
οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν· ὧν οἱ μὲν ποταμοὺς ἐξεργάζονται,
καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλεισὰς
διώρυχας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχτετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπι-
σκοποῦσιν, ὅπως ἐξ ἴσης πᾶσιν ἢ τῶν ὑδάτων παρεῖη χρήσις.
Οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολά- 708.
σεώς εἰσι κύριοι τοῖς ἐπαξίοις· καὶ φορολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς
τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, ὑλοτόμων, τεκτόνων,
χαλκίων, μεταλλευτῶν· ὁδοποιοῦσι δὲ, καὶ κατὰ δέκα σάδια
σῆλην τιθέασιν, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διασῆματα δηλοῦσαν.

§. 51.

Οἱ δ' ἀσυνόμοι εἰς ἐξ πεντάδας διήρηνται· καὶ οἱ μὲν τὰ
δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγω-
γὰς νέμουσι, καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους
δόντες· καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτούς, ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀπο-
θανόντων· νοσοῦντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντας θά-

708. πτουςι. Τρίτοι δ' εἰσὶν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἶεν αἱ κρείττους καὶ χείρους γοναί, καὶ θάνατοι. Τεταρτοὶ οἱ περὶ τὰς καπηλείας καὶ μεταβολάς· οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὠραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο. Οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοῖη φόρους. Πέμπτοι δ' οἱ προέσῳτες τῶν δημιουργουμένων, καὶ πωλοῦντες ταῦτα ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιὰ τῷ μεγνύντι δὲ ζημία· ἔκτοι δὲ καὶ ὕστατοι οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέψαντι τὸ τέλος. Ἰδίᾳ μὲν ἕκαστοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς, τιμῶν τε, καὶ ἀγορᾶς, καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν.

§. 52.

Μετὰ δὲ τοὺς ἀσυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία ἢ περὶ τὰ στρατιωτικά, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἐξαχῆ διωρισμένη· ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, τὴν δὲ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται, καὶ τροφή αὐτοῖς τε καὶ κτήνεσι, καὶ τὰ ἄλλα χρήσιμα τῇ στρατιᾷ. Οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνους παρέχουσι, τυμπανιστὰς, κωδωνοφόρους, ἔτι δὲ καὶ ἵπποκόμους, καὶ μηχανοποιούς, καὶ τοὺς τούτων ὑπηρέτας· ἐκπέμπουσί τε πρὸς κώδωνα τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Τρίτοι δὲ εἰσὶν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι. Τεταρτοὶ δ' οἱ τῶν ἵππων. Πέμπτοι δ' ἄρμάτων. ἔκτοι δὲ ἐλεφάντων. Βασιλικοὶ τε σαθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις· βασι-
709. λικὸν δὲ καὶ ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον, καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἵππωνα, καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως. Χρῶνται δ' ἀχαλινώτοις. Τὰ δ' ἄρματα

ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβιᾶς ἄγονται 709.
τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν
ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλύνεσθαι. Δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι
παραβάται πρὸς ἡνίοχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνίοχος τέταρτος,
τρεις δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες.

§. 53.

Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαίταν Ἴνδοὶ πάντες, μάλλον δ'
ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὄχλω περιττῶ χαίρουσι· διόπερ εὐκο-
μοῦσι. Πλείστη δ' ἐκεχειρία περὶ τὰς κλοπὰς· γενόμενος
γοῦν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης,
τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν
ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων, ἢ διακοσίων δραχμῶν
ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις· οὐδὲ γὰρ γράμ-
ματα εἰδέναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι· Εὐ
πράττειν δ' ὅμως διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνόν τε
γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον· πίνειν δ' ἀπ' ὀρύξης
ἀντὶ κριθίνου συντιθέντας. Καὶ σιτία δὲ τὸ πλεον ὄρουσαν εἶναι
ροφητήν. Καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν
ἀπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυθίκους εἶναι· οὔτε γὰρ
ὑποθήκης, οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας· οὐδὲ μαρτύρων,
οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν παραβαλλομένους·
καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλεον ἀφρουρεῖν. Ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά.
Τᾶλλ' δ' οὐκ ἂν τις ἀποδέξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ, καὶ
τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινήν δεῖπνου τε καὶ ἀρίσου,
ἀλλ' ὅπως ἐκάσῳ φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πο-
λιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον.

§. 54.

Γυμνασίων δὲ μάλιχα τρίψιν δακιμάζουσι καὶ ἄλλως, καὶ

709. διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζονται τὰ σώματα. Λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, καὶ μικρὰ χώματα. Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφοροῦσι γὰρ, καὶ διαλίθῳ κόσμῳ χρῶνται, σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς, καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἔπεται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες, ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν. Ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδῶσιν, ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητάς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζευγος βοῶν· ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας· εἰ δὲ μὴ
710. σωφρονεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεσι. Θύει δὲ οὐδεὶς ἐσεφρανωμένος, οὐδὲ θυμιᾷ, οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν· ἵνα μὴ λελωδημένον, ἀλλ' ὀλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. Ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἀλοῦς ἀκρωτηριάζεται· ὃ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα, ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται, θανατοῦται. Δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι. Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει, καὶ ὡς κατόρθωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα, ὡς εὐνομητάτης.

§. 55.

Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἔστιν, ὠνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν. Μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα, γέρας ἔχει συνεῖναι τῷ ἐκείνου διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες. Οὐδ' ὑπνοῖ μεθ' ἡμέραν ὁ βασιλεὺς· καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλὰς. Τῶν τε μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μὲν ἔστιν ἢ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν αἷς διημερεύει διακούων

οὐδὲν ἦττον, κὰν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος Θεραπείας· 710.
 αὕτη δ' ἐστὶν ἢ διὰ τῶν σκυταλίδων τρίψις· ἅμα γὰρ *καί* δια-
 κούει καὶ τρίβεται τεττάρων περισάντων τριβέων. Ἐτέρα δ' ἐστὶν
 ἢ ἐπὶ τὰς θυσίας ἐξοδος. Τρίτη δ' ἐπὶ θήραν βακχική τις,
 κύκλω γυναικῶν περικεχυμένων, ἐξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων
 παρεσχοίσεις δ' ἢ ὁδός· τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναι-
 κῶν θάνατος· προηγοῦνται δὲ τυμπανισαὶ καὶ κωδωνοφόροι.
 Κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν ἀπὸ βήματος τοξεύων
 παρεςᾶσι δ' ἔνοπλοι δύο, ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις
 θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ
 δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ συσρατεύου-
 σιν, ἡσκημένοι παντὶ ὄπλῳ.

§. 56.

Ἐχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν
 ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ τοιάδε. Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον
 οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερωῖ γυναιξὶ μίσησθαι, καὶ σαρκοφαγεῖν
 τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθή-
 κους, οἱ λίθους κατακυλίουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώ-
 κοντας· τὰ τε παρ' ἡμῶν ἡμερα ζῶα, τὰ πλείεστα παρ' ἐκείνοις
 ἄγρια εἶναι. Ἴππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· καλά-
 μους δὲ, μῆκος μὲν τριάκοντα ὄργυιῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ
 χαμαικλινεῖς πενήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς 711.
 μὲν εἶναι τρίπηχυν, τοῖς δὲ διπλασίαν.

§. 57.

Ἵπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μυθῶδες, πεντασπιθάμους ἀνθρώ-
 πους λέγει καὶ τρισπιθάμους, ὧν τινὰς ἀμύκτηρας, ἀναπνοὰς
 ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ σώματος· πρὸς δὲ τοὺς τρισπι-
 θάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὃν καὶ Ὀμηρον δηλοῦν)

711. καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι τούτους δ' ἐκλέγειν αὐτῶν τὰ ὠὰ καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὠτοκεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ μήτ' ὠὰ εὐρίσκεσθαι γεράνων, μήτ' οὖν νεότη-
 τια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον, χαλκῆν ἔχουσαν ἀκίδα ἀπὸ
 τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. Ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν Ἐνωτοκοι-
 τῶν, καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων τερατωδῶν. Τοὺς
 μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοττον· ἀποκαρ-
 τερεῖν γάρ· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς
 ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους. Ἀσόμους δὲ τινὰς ἀχθῆναι, ἀν-
 θρώπους ἡμέρους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Γάγγου· τρέ-
 φεσθαι δ' ἀτμοῖς ὀπτῶν κρεῶν, καὶ καρπῶν καὶ ἀνθέων ὀσμαῖς,
 ἀντὶ τῶν σωματίων ἔχοντας τὰς ἀναπνοὰς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς
 θυσιώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο περιγίνεσθαι μόλις, καὶ μάλιστα ἐν
 στρατοπέδῳ. Περί δὲ τῶν ἄλλων διηγεῖσθαι τοὺς φιλοσόφους
 Ὠκύποδάς τε ἰσοροῦντας, ἵππων μᾶλλον ἀπιόντας· Ἐνωτοκοίτας
 δὲ ποδῆρη τὰ ὦτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν· ἰσχυροὺς δ', ὡς'
 ἀνασπᾶν δένδρα, καὶ ῥήττειν νευράν· Μονομμάτους δὲ ἄλλους,
 ὦτα μὲν ἔχοντας κυνός, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλ-
 μόν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ σῆθη. Τοὺς δὲ ἀμύκτηρας εἶναι
 παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλιγοχρονίους, πρὸ γήρωσ θνήσκον-
 τας· τοῦ δὲ σώματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολὺ. Περί
 δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ καὶ
 Πινδάρῳ, καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. Μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τι-
 μαγένους λεχθὲν, ὅτι χαλκὸς ὕοιτο σαλαγμοῖς χαλκοῖς, καὶ
 σύροιτο. Ἐγγυτέρω δὲ πίσειώς φησιν ὁ Μεγασθένης, ὅτι οἱ
 ποταμοὶ καταφέροιεν ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος
 ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.

§. 58.

Περί δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων, τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν

φησὶν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύντας τεκμήρια, τὴν 711. ἀγρίαν ἀμπέλον, παρὰ μόνοις αὐτοῖς φυομένην, καὶ κιττὸν, καὶ δάφνην, καὶ μυρρίνην, καὶ πύξον, καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπάνια, καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ σινδονοφορεῖν, καὶ τὸ μιτροῦσθαι, καὶ μυροῦσθαι, 712. καὶ βιάπτεσθαι ἀνθίνα, καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. Τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμᾶν. Ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου· πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλή· καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηθία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἔθνῶν ἐκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὐοῖνον λέγεται.

§. 59.

Ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιεῖται *περὶ* τῶν φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμαῖνας καλεῖ, τοὺς δὲ Γαρμαῖνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμαῖνας εὐδοκιμεῖν [μᾶλλον]· μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἤδη δ' εὐθὺς καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητὰς λογίους ἀνδρας· οὓς προσιόντας, λόγῳ μὲν ἐπάδειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεκνίαν, τὸ δ' ἀληθῆς, σωφρονικὰς τινὰς παραινέσεις καὶ ὑποθήκας διδόναι· τὰς δ' ἠδίσα ἀκρωμένας, μάλιστα εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμελείαν, αἰεὶ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριεσέρων τυγχανούσης διδασκάλων. Διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄλσει πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ περιβόλῳ συμμέτρῳ, λιτῶς ζῶντας ἐν σιβάσι καὶ δοράϊς, ἀπεχομένους ἐμφύχων καὶ ἀφροδισίων, ἀκρωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκρω-

712. μενον οὔτε λαλῆσαι θέμις, οὔτε χρέμψασθαι, ἀλλ' οὐδὲ πτύσαι ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὡς ἀκολασαίνοντα. Ἔτη δ' ἑπτὰ καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνειμένως μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα, καὶ χρυσοφοροῦντα μετρίως ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ὤπι, προσφερόμενον σάρκας τῶν μὴ πρὸς τὴν χρείαν συνεργῶν ζώων, ὀριμέων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμενον γαμείν δ' ὅτι πλείσας εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἂν· ἀδούλοις οὐσί τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὔσαν, πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. Ταῖς δὲ γυναῖξι ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τοὺς Βραχμαῖνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γένοιτο, ἵνα μὴ τι τῶν οὐ θειμῶν ἐκφέροισιν εἰς τοὺς βεβήλους· εἰ δὲ σπουδαῖαι, μὴ καταλείποιεν αὐτούς. Οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὐτῶς ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν ὑφ' ἑτέρῳ εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι
713. τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν. Πλείστους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ τοῦ θανάτου· νομίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον, τὸν εὐδαίμονα, τοῖς φιλοσοφήσασι· διὸ τῇ ἀσκήσει πλείστη χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ, ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιώδεις ὑπολήψεις ἔχοντας· καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομένους. Τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησὶν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους, ἢ λόγοις εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πισουμένους· περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοδοξεῖν. Ὅτι γὰρ γεννητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτὸς, λέγειν κάκεινους, καὶ ὅτι σφαιροειδῆς· ὃ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ·

πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις πέμπτη τίς ἐστὶ φύσις, ἐξ ἧς ὁ 713.
οὐρανὸς καὶ τὰ ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἰδρυται τοῦ παντός. Καὶ
περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὁμοία λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω.
Παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ καὶ Πλάτων, περὶ τε
ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῶν καθ' ἄδου κρίσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.
Περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει.

§. 60.

Τοὺς δὲ Γαρμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντιμωτάτους Ὑλοβίους φησὶν
ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν
ἀγρίων, ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλοιῶν δενδρείων, ἀφροδισίων
χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυν-
θανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ
λιτανεύουσι τὸ θεῖον. Μετὰ δὲ τοὺς Ὑλοβίους δευτερεύειν
κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικούς, *καὶ* ὡς περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλο-
σόφους, λιτοὺς μὲν, μὴ ἀγραύλους δὲ, ὀρύζῃ καὶ ἀλφίτοις
τρεφομένους, ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα, *καὶ*
ὑποδεξάμενον ξενία· δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν, καὶ
ἀρρενογόνους, καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰα-
τρείαν διὰ σιτίων τὸ πλεόν, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι·
τῶν φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχρισα καὶ τὰ κατα-
πλάσματα, τὰλλα δὲ κακουργίας πολὺ μετέχειν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ
τούτους κάκεινους καρτερίαν τὴν τε ἐν πόνοις καὶ τὴν ἐν
ταῖς ἐπιμοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι
τὴν ἡμέραν ὅλην· ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικούς καὶ
ἐπωδούς, καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοιχομένους λόγων, καὶ νομί-
μων ἐμπείρους, ἐπαιτοῦντας κατὰ κώμας καὶ πόλεις· τοὺς
δὲ, χαριεστέρους μὲν τούτων καὶ ἀσειοτέρους, οὐδ' αὐτοὺς δὲ 714.
ἀπεχομένους τῶν καθ' ἄδου θρυλλουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς

714. εὐσέβειαν καὶ ὀσιότητα [τείνειν]· συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναικάς, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων.

§. 61.

Ἄριστόβουλος δὲ τῶν ἐν Ταξιλοῖς σοφιστῶν ἰδεῖν δύο φησὶ, Βραχμαῖνας ἀμφοτέροισ, τὸν μὲν πρεσβύτερον ἐξυρημένον, τὸν δὲ νεώτερον κομήτην, ἀμφοτέροις δ' ἀκολουθεῖν μαθητάς. Τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον κατ' ἀγορὰν διατρίβειν, τιμωμένους ἀντὶ συμβούλων, ἐξουσίαν ἔχοντας, ὃ τι ἂν βούλωνται τῶν ὠνίων, φέρεσθαι δωρεάν· ὅτῳ δ' ἂν προσίωσι, καταχεῖν αὐτῶν τοῦ σησαμίνου λίπους, ὥστε καὶ κατὰ τῶν ὀμμάτων ῥεῖν· τοῦ τε μέλιτος πολλοῦ προκειμένου καὶ τοῦ σησάμου μάζας ποιουμένους, τρέφεισθαι δωρεάν· παρερχομένους δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου τράπεζαν παραστάντας δειπνεῖν, [καί] καρτερίαν διδάσκειν, παραχωροῦντας εἰς τινα τόπον πλησίον· ὅπου τὸν μὲν πρεσβύτερον, πεσόντα ὑπτιον, ἀνέχεσθαι τῶν ἡλίων καὶ τῶν ὄμβρων· ἤδη γὰρ ὕειν, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος· τὸν δ' ἐξάναί μονοσκελῆ, ξύλον ἐπηρμένον ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν, ὅσον τρίπηχυν· κάμνοντος δὲ τοῦ σκέλους, ἐπὶ θάτερον μεταφέρειν τὴν βάσιν, καὶ διατελεῖν οὕτως τὴν ἡμέραν ὅλην. Φανῆναι δ' ἐγκρατέστερον μακρῶ τὸν νεώτερον· συνακολουθήσαντα γὰρ μικρὰ τῷ βασιλεῖ, ταχὺ ἀναστρέψαι πάλιν ἐπ' οἴκου, μετιόντος τε, αὐτὸν κελεῦσαι ἤκειν, εἴ του βούλοιτο τυγχάνειν· τὸν δὲ συναπᾶραι μέχρι τέλους, καὶ μεταμφιάσασθαι, καὶ μεταθέσθαι τὴν δίαιταν, συνόντα τῷ βασιλεῖ· ἐπιτιμώμενον δ' ὑπὸ τινῶν λέγειν, ὡς ἐκπληρώσειε τὰ τετταράκοντα ἔτη τῆς ἀσκήσεως, ἃ ὑπέσχετο. Ἀλεξάνδρον δὲ τοῖς παισίν αὐτοῦ δοῦναι δωρεάν.

§. 62.

Τῶν δ' ἐν Ταξιλοῖς νομίμων καινὰ καὶ ἀήθη λέγει, τό τε 714.
 τοὺς μὴ δυναμένους ἐκδιδόναι τὰς παῖδας ὑπὸ πενίας, προάγειν
 εἰς ἀγορὰν ἐν ἀκμῇ τῆς ὥρας, κόχλω τε καὶ τυμπάνοις, οἷσπερ
 καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν, ὄχλου προσκληθέντος· τῷ δὲ
 προσελθόντι τὰ ὀπίσθια πρῶτον ἀνασύρεσθαι μέχρι τῶν ὤμων,
 εἶτα τὰ πρόσθεν· ἀρέσασαν δὲ καὶ συμπεισθεῖσαν, ἐφ' οἷς ἀν-
 δοκῇ, συνοικεῖν. Καὶ τὸ γυψὶ ρίπτεσθαι τὸν τετελευτηκότα.
 Τὸ δὲ πλείους ἔχειν γυναῖκας, κοινὸν καὶ ἄλλων. Παρά τισι δ'
 ἀκούειν φησὶ καὶ συγκατακαιομένας τὰς γυναῖκας τοῖς ἀν-
 δράσι ἀσμένας· τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας, ἀδοξεῖν. Εἴρηται [δὲ]
 καὶ ἄλλοις ταῦτα.

§. 63.

Ὀνησίκριτος δὲ φησιν αὐτὸς πεμφθῆναι διαλεξόμενος τοῖς 715.
 σοφισταῖς τούτοις· ἀκούειν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ
 διατελοῖεν, καὶ καρτερίας ἐπιμελοῖντο οἱ ἄνθρωποι, ἐν τιμῇ
 τε ἀγοῖντο πλείσῃ, παρ' ἄλλους δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες,
 ἀλλὰ κελεύοιεν ἐκείνους φοιτᾶν παρ' αὐτοῦς, εἴ του μετασχεῖν
 ἐθέλοιν τῶν πραττομένων, ἢ λεγομένων ὑπ' αὐτῶν. Τοιούτων
 δὴ ὄντων, ἐπειδὴ οὔτε αὐτῷ πρέπειν ἐδόκει παρ' ἐκείνους φοιτᾶν,
 οὔτε ἐκείνους βιάζεσθαι παρά τὰ πάτρια ποιεῖν τι ἄκοντας,
 αὐτὸς ἔφη πεμφθῆναι. Καταλαβεῖν δὲ ἄνδρας πεντεκαίδεκα ἀπὸ
 ραδίων εἴκοσι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλῳ σχήματι ἐσῶτα, ἢ
 καθήμενον, ἢ κείμενον γυμνὸν, ἀκίνητον ἕως ἐσπέρας, εἴτ'
 ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν· χαλεπώτατον δ' εἶναι τὸ τὸν ἥλιον
 ὑπομεῖναι, οὔτω θερμὸν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπομένειν
 γυμνοῖς ἐπιθῆναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥαδίως κατὰ μεσημβρίαν.

§. 64.

715. Διαλεχθῆναι δ' ἐνὶ τούτων Καλάνω, ὃν καὶ συνακολουθῆσαι τῷ βασιλεῖ μέχρι Περσίδος, καὶ ἀποθανεῖν τῷ πατρίῳ νόμῳ, τεθέντα ἐπὶ πυρκαϊάν· τότε δ' ἐπὶ λίθων τυχεῖν κείμενον. Προσιῶν οὖν, καὶ προσαγορεύσας, εἰπεῖν ἔφη, διότι πεμφθεῖη παρὰ τοῦ βασιλέως, ἀκροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ ἀπαγγελῶν πρὸς αὐτόν· εἰ οὖν μηδεὶς εἴη φθόνος, ἔτοιμος εἴη μετασχεῖν τῆς ἀκροάσεως. Ἰδόντα δ' ἐκεῖνον χλαμύδα καὶ καυσίαν φοροῦντα καὶ κρηπίδα, καταγελάσαντα, Τὸ παλαιὸν, φάναι, πάντ' ἦν ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων πλήρη, καθάπερ νῦν κόνεως· καὶ κρῆναι δ' ἔρρεον, αἱ μὲν ὕδατος, γάλακτος δ' ἄλλαι, καὶ ὁμοίως μέλιτος, αἱ δ' οἴνου, τινὲς δ' ἐλαίου· ὑπὸ πλησμονῆς δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τρυφῆς εἰς ὕβριν ἐξέπεσον. Ζεὺς δὲ, μισήσας τὴν κατάσασιν, ἠφάνισε πάντα καὶ διὰ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε· σωφροσύνης δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς παρελθούσης εἰς μέσον, πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπῆρξεν· ἐγγὺς δ' ἐστὶν ἤδη νυνὶ κόρου καὶ ὕβρεως τὸ πρᾶγμα, κινδυνεύει τε ἀφανισμὸς τῶν ὄντων γενέσθαι. Ταῦτα εἰπόντα κελεύειν, εἰ βούλοιο ἀκροάσασθαι, καταθέμενον τὴν σκευὴν, γυμνὸν ἐπὶ τῶν αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέχειν τῶν λόγων. Ἀπορουμένου δὲ αὐτοῦ, Μάνδανιν, ὅσπερ ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος αὐτῶν, τῷ μὲν ἐπιπλῆξαι ὡς ὕβρις, καὶ ταῦτα ὕβρεως κατηγορήσαντι· αὐτὸν δὲ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰπεῖν· ὡς τὸν μὲν βασιλέα ἐπαινοίη, διότι ἀρχὴν τῶσάυτην διοικῶν, ἐπιθυμοίη σοφίας· μόνου γὰρ ἴδοι αὐτὸν ἐν ὄπλοις φιλοσοφοῦντα· ὠφελιμώτατον δ' εἴη τῶν ἀπάντων, εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν, οἷς πάρεςσι δύναμις τοὺς μὲν ἐκουσίους πείθειν σωφρονεῖν, τοὺς δ' ἀκουσίους
716. ἀναγκάζειν· αὐτῷ δὲ συγγνώμη εἴη, εἰ δι' ἑρμηνέων τριῶν διαλεγόμενος, πλὴν φωνῆς μηδὲν πλέον συνιέντων, ἢ οἱ πολλοί,

μηδὲν ἰσχύσει τῆς ὠφελείας ἐπίδειξιν ποιήσασθαι· ὁμοιον γάρ, 716.
ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοῖ τις ὕδωρ ρεῖν.

§. 65.

Τὰ γοῦν λεχθέντα εἰς τοῦτ' ἔφη συντείνειν, ὡς εἶη λόγος ἄριστος, ὅς ἡδονὴν καὶ λύπην ψυχῆς ἀφαιρήσεται· καὶ ὅτι λύπη καὶ πόνος διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πολέμιον, τὸ δὲ φίλον αὐτοῖς· τὰ δὲ σώματα ἀσκοῦσι πρὸς πόνον, ἵν' αἱ γυνῶμαι ῥωνύοιτο, ἀφ' ὧν καὶ ζάσεις παύοιεν, καὶ σύμβουλοι πᾶσιν ἀγαθῶν παρεῖεν, καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· καὶ δὴ καὶ Ταξίλη νῦν συμβουλεύσαιεν, δέχεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· κρείττω μὲν γὰρ αὐτοῦ δεξάμενον, εὖ πείσεσθαι, χεῖρω δὲ, εὖ διαθήσειν. Ταῦτ' εἰπόντα ἐξερέσθαι, εἰ καὶ ἐν τοῖς Ἕλλησι λόγοι τοιοῦτοι λέγοιντο. Εἰπόντος δ', ὅτι καὶ Πυθαγόρας τοιαῦτα λέγοι, κελεύοι τε ἐμψύχων ἀπέχεσθαι, καὶ Σωκράτης, καὶ Διογένης, οὗ καὶ αὐτὸς ἀκροάσαιτο, ἀποκρίνασθαι, ὅτι τᾶλλα μὲν νομίζοι φρονίμως αὐτοῖς δοκεῖν· ἐν δ' ἁμαρτάνειν, νόμον πρὸ τῆς φύσεως τιθεμένους· οὐ γὰρ ἂν αἰσχύνεσθαι γυμνοὺς, ὡσπερ αὐτὸν, διάγειν, ἀπὸ λιτῶν ζῶντας· καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστην εἶναι, ἣτις ἂν ἐπισκευῆς ἐλαχίστης δέηται. Ἐφη δ' αὐτοὺς καὶ τῶν περὶ φύσιν πολλὰ ἐξετάσαι, καὶ προσημασιῶν ὄμβρων, αὐχμῶν, νόσων· ἀπιόντας δ' εἰς τὴν πόλιν, κατὰ τὰς ἀγοράς σκεδάννυσθαι· ὅτω δ' ἂν κομίζοντι σῦκα, ἢ βότρυς περιτύχῃσι, λαμβάνειν δωρεὰν παρέχοντος· εἰ δ' ἔλαιον εἶη, καταχεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἀλείφασθαι· ἅπασαν δὲ πλουσίαν οἰκίαν ἀνεῖσθαι αὐτοῖς μέχρι γυναικωνίτιδος· εἰσιόντας δὲ δεῖπνου κοινωνεῖν καὶ λόγων. Αἰσχισον δ' αὐτοῖς νομίζεσθαι νόσον σωματικὴν· τὸν δ' ὑπονόησανταντα καθ' αὐτοῦ τοῦτο, ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ πυρὸς, νήσαντα πυρᾶν· ὑπαλειψάμενον δὲ, καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν πυρᾶν, ὑφάψαι κελεύειν· ἀκίνητον δὲ καίεσθαι.

§. 66.

716. Νέαρχος δὲ περὶ τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει· τοὺς μὲν Βραχμαῖνας πολιτεύεσθαι, καὶ παρακολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμβούλους· τοὺς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν· τούτων δ' εἶναι καὶ Κάλανον· συμφιλοσοφεῖν δ' αὐτοῖς καὶ γυναῖκας· τὰς δὲ διαίτας ἀπάντων σκληράς· Περὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄλλους νομίμων τοιαῦτα ἀποφαίνεται· τοὺς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν κοινούς, τοὺς δ' ἰδίους, ἀθήθειαν ἔχοντας πρὸς τοὺς
717. τῶν ἄλλων· οἷον τὸ τὰς παρθέτους ἄθλον παρά τισι προκειῖσθαι τῷ πυγμῆν νικήσαντι, ὥστ' ἀπροίκους συνεῖναι· παρ' ἄλλοις δὲ, κατὰ συγγένειαν κοινῇ τοὺς καρπούς ἐργασαμένους, ἐπὶ συγκομίσωσιν, αἵρεσθαι φορτίον ἕκαστον εἰς διατροφήν τοῦ ἔτους· τὸν δ' ἄλλον ἐμπιπράναι τοῦ ἔχειν εἰσαῦθις ἐργάζεσθαι, καὶ μὴ ἀργὸν εἶναι. Ὀπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ οἰσούς τριπήχεις, ἢ σαύνιον, καὶ πέλτην, καὶ μάχαιραν πλατεῖαν τρίπηχυν· ἀντὶ δὲ χαλινῶν φιμοῖς χρῆσθαι, κημῶν μικρὸν διαφέρουσιν· ἥλοις δὲ τὰ χεῖλη διαπεπάρθαι.

§. 67.

Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων, σπόγγους φησὶν ἰδόντας παρά τοῖς Μακεδόσι, μιμήσασθαι, τρίχας καὶ σχοινία λεπτά καὶ ἀρπεδόνας διαρράψαντας εἰς ἔρια, καὶ μετὰ τὸ πιλῆσαι, τὰ μὲν ἐξελκύσαντας, τὰ δὲ βάψαντας χροιαῖς· σλεγγιδοποιούς τε καὶ ληκυθοποιούς ταχὺ γενέσθαι πολλούς· ἐπισολὰς δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κειροτημέναις, τῶν ἄλλων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φησὶν· χαλκῷ δὲ χρῆσθαι χυτῷ, τῷ δ' ἐλατῷ μὴ· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι θραύεται κεράμου δίκην τὰ σκεύη πεσόντα. Τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων

καὶ τοῦτ' ἐστὶν ὅτι, ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν, προσεύχεσθαι τοῖς 717.
 βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ νόμος. Φέρει
 δὲ καὶ λιθίαν ἢ χώρα πολυτελεῖ κρυσάλλων καὶ ἀνθράκων
 παντοίων, καθάπερ τῶν μαργαριτῶν.

§. 68.

Τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔσω παράδειγμα καὶ ὁ
 περὶ τοῦ Καλάνου λόγος· ὅτι μὲν γὰρ συνῆλθεν Ἀλεξάνδρῳ,
 καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ διὰ πυρὸς, ὁμολογοῦσι τὸν δὲ
 τρόπον οὐ τὸν αὐτὸν φασιν, οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. Ἄλλ'
 οἱ μὲν οὕτως εἰρήκασιν· συνακολουθεῖν γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐγκω-
 μιασὴν τοῦ βασιλέως ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὄρων, παρὰ τὸ κοι-
 νὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ συνεῖναι τοῖς αὐτόθι
 βασιλεῦσιν, ὑφηγουμένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς τοὺς μάγους
 τοῖς Πέρσαις. Ἐν Πασαργάδαις δὲ νοσήσαντα, τότε πρῶτον
 αὐτῷ νόσου γενομένης, ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν, ἄγοντα ἔτος ἐβδο-
 μηκοσὸν καὶ τρίτον, μὴ προσέχοντα ταῖς τοῦ βασιλέως δεήσεσι
 γενομένης δὲ πυρᾶς, καὶ τεθείσης ἐπ' αὐτῆς χρυσῆς κλίνης,
 κατακλιθέντα εἰς αὐτήν, ἐγκαλυψάμενον ἐμπρησθῆναι. Οἱ δὲ
 ξύλινον οἶκον γενέσθαι, φυλλάδος δ' ἐμπλησθέντος, καὶ ἐπὶ
 τῆς σέγης πυρᾶς γενομένης ἐγκλεισθέντα, ὡσπερ ἐκέλευσε,
 μετὰ τὴν πομπήν, μεθ' ἧς εἶχε... ρίψαντα ἑαυτὸν, ὡς ἂν δοκὸν
 συνεμπρησθῆναι τῷ οἴκῳ. Μεγασθένος δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσό- 718.
 φοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς δὲ ποιοῦντας
 τοῦτο, νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει φερο-
 μένους ἐπὶ πληγὴν, ἢ κρημνὸν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθὸν,
 τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχομένους, τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ
 ὠθουμένους· οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος,
 καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος. Τοῦτον μὲν οὖν

718. ψέγεσθαι τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὅς, τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν, μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν, ὃν γε ἄρχειν μηδὲ πολλοσοῦ μέρους τῆς γῆς· μήτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὧ οὐδεὶς κόρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ὧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ, ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ὑπὸ γῆρως τετραχωμένης, μετασᾶς εἰς βελτίῳ καὶ καθαρώτερον βίον· ὡς' ἐπαινεῖσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

§. 69.

Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων· ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὕμβριον Δία οἱ Ἰνδοί, καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν, καὶ τοὺς ἐγχωρίους δαίμονας· ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἕκαστος ἐπιδεικνύμενος κατὰ ἄμιλλαν. Τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσορύχων· ψήγματα τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμοὺς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικοὺς. Ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτάς πομπαῖς, πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζεύγη· εἴθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ τράπεζαί τε, καὶ θρόνοι, καὶ ἐκπώματα, καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις καὶ ἀνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπασος· καὶ θηρία, ἄρκοι, καὶ παρδαλεῖς, καὶ λέοντες τιθασσοί· καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφρογγῶν πλήθος. Ὁ δὲ Κλείταρχός φησιν ἀμάξας τετρακύκλους, δένδρα κομιζούσας τῶν μεγαλοφύλλων, ἐξ ὧν ἀπήρηται γένη τιθασσευομένων ὀρνέων, ὧν εὐφωνότατον μὲν εἶρηκε τὸν ὠρίωνα·
λαμπρότατον

λαμπρότατον δὲ κατὰ τὴν ὄψιν, καὶ πλείστην ἔχοντα ποικιλίαν, 718.
τὸν καλούμενον κατρέα· τὴν γὰρ ἰδέαν ταῷ μάλισα ἐγγίξειν,
τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον.

§. 70.

Φιλοσόφους τε τοῖς Βραχυᾶσιν ἀντιδιαιροῦνται Πράμνας,
ἔριστικούς τινας καὶ ἐλεγκτικούς· τοὺς δὲ Βραχυᾶνας φυσιολο- 719.
γίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων ὡς ἀλα-
ζόνας καὶ ἀνοήτους. Τούτων δὲ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς καλεῖσθαι,
τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικούς καὶ προσχωρίους· καὶ
τοὺς μὲν ὀρεινοὺς δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πήρας δ' ἔχειν ρίζῶν
καὶ φαρμάκων μεσᾶς, προσποιουμένους ἰατρικὴν μετὰ γοητείας
καὶ ἐπωδῶν, καὶ περιάπτων. Τοὺς δὲ γυμνήτας κατὰ τοῦνομα
γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλεόν, καρτερίαν ἀσκοῦντας,
ἣν ἔφαμεν πρότερον μέχρις ἑπτὰ καὶ τριάκοντα [ἐτῶν]· καὶ γυ-
ναῖκας δὲ συνεῖναι, μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ θουμά-
ζεσθαι διαφερόντως.

§. 71.

Τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν, ἢ κατ'
ἀγροὺς, ἐνημμένους νεβρίδας, ἢ δορκάδων δοράς. Ὡς δ' εἰπεῖν,
Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι, καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπά-
σοις (ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθῆστα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι
φορήματα), κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλεκο-
μένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

§. 72.

Ἄρτεμίδωρος δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἡμωδῶν ὁρῶν
καταφερόμενον πρὸς νότον, ἐπειδὴν κατὰ τὴν Γάγγην γένηται
πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἕω μέχρι Παλιβόθρων, καὶ τῆς εἰς τὴν

719. Θαλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συρρέοντων εἰς αὐτὸν, Οἰδάνην τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφῖνας. Λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντισέον. Προσθεῖη δ' ἂν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου.

§. 73.

- Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι· σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησὶ· τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλέον· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληνίζειν ἐν διφθέρα γεγραμμένην, δηλοῦσαν, ὅτι Πῶρος εἶη ὁ γράψας· ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων, ὅμως περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἶη δίοδόν τε παρέχειν, ὅπη βούλεται, καὶ συμπράττειν, ὅσα καλῶς ἔχει. Ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολὴν. Τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσενεγκεῖν ὀκτὼ οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι, καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τὸν τε Ἑρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἶδομεν· καὶ ἐχίδνας μεγάλας, καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα, καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν· πέρδικά τε μείζω γυπός. Συνῆν δὲ, ὡς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατα-
720. καύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων· τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον. Ἄπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν, ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἄλασθαι γυμνὸν ἐπαληθιμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ ΖΑΡΜΑΝΟΣ ΧΗΓΑΝ ΙΝΔΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΙΝΔΩΝ ἜΘΗ ἑΑΥΤΟΝ ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΑΣ ΚΕΪΤΑΙ.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἔστιν ἡ Ἀριανή, μερίς πρώτη τῆς ὑπὸ 720. Πέρσαις, τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν, τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικά μέρη τῆ αὐτῆ θαλάττης καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφορίζομένη, οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἑαυτῆς τε καὶ τῆς Ἰνδικῆς· ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένη, μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρμανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευρον τὸ σχῆμα. Τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἀρχεται τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τῆς Πατταληνῆς, τελευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τὸ σόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκειμένην ἰκανῶς πρὸς νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα. Οἰκοῦσι δὲ Ἄρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἄρβει, τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν, ὅσον χιλίων σαδίων ἔχοντες παραλίαν, ὡς φησι Νέαρχος. Ἰνδῶν δ' ἔστι μερίς καὶ αὕτη. Εἴτ' Ὠρίται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ παράπλους χιλίων ὀκτακισίων· ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων, ἑπτακισχίλιοι τετρακόσιοι· ὁ δὲ τῶν Καρμανίων, τρισχίλιοι ἑπτακόσιοι μέχρι Περσίδος. ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι δισχίλιοι ἑννακόσιοι.

§. 2.

Ἄλιτενῆς δ' ἔστιν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἄδενδρος ἡ πλείσθη, πλὴν φοινίκων, καὶ ἀκάνθης τινὸς, καὶ μυρίκης· καὶ ὑδάτων δὲ καὶ τροφῆς ἡμέρου σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρωῦνται, καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ θρέμματα· καὶ τοῖς ἑμβρίοις ὑδασι καὶ ὄρυκτοῖς·

720. καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει. Οἰκήσεις δὲ ποιοῦνται τοῖς ὀσείοις τῶν κητῶν χρώμενοι καὶ κόγχοις ὀσρέων τὸ πλεόν, δοκοῖς μὲν ταῖς πλευραῖς καὶ ὑπερείσμασι, θυρώμασι δὲ ταῖς σιαγόσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσὶν ὄλμοι, ἐν οἷς πίσσουσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπτήσαντες· εἴτ' ἀρ-
721. τοποιοῦνται σίτου μικρὰ καταμιζάντες· καὶ γὰρ μύλοι αὐτοῖς εἰσὶ, σιδήρου μὴ ὄντος. Καὶ τοῦτο μὲν ἦττον θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν. Ἀλλὰ πῶς ἐπικόπτουσι ἀποτριβέντα; λίθοις μέντοι φασίν, οἷς καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκοντίσματα [τά] πεπυρακτωμένα ἀποξύνουσι. Τοὺς δ' ἰχθύας, τοὺς μὲν ἐν κλιβάνοις κατοπτῶσι, τοὺς δὲ πλείους ὠμοφαγοῦσι περιβάλλονται δὲ δικτύοις φλοιοῦ φοινικίνου.

§. 3.

Ἰπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς ἦττον ἔμπυρος, τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὕδασι ἐνδεής, πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ, νάρθου μάλισα καὶ σμύρνης, ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιάν ὀδεύουσαν ἀντὶ ὀρόφου καὶ στραμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐτοῖς θέρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀφοδὸν ἐπίτηδες συνέβη· τότε γὰρ ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν, καὶ τοὺς ποταμοὺς πληροῦσθαι, καὶ τὰ ὑδρεῖα· χειμῶνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτειν δὲ τοὺς ὄμβρους ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρκτίοις, καὶ ἐγγὺς τῶν ὀρῶν· πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα τῇ θαλάττῃ ποτιζέσθαι, καὶ ὑδρείων εὐπορεῖν· Προέπεμψε δ' εἰς τὴν ἔρημον μεταλλευτὰς τῶν ὑδρείων ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὺς ναύσαρμα αὐτῷ καὶ τῷ σὺλῳ κατασκευάσοντας.

§. 4.

Τριχῇ γάρ διελὼν τὰς δυνάμεις, τῇ μὲν αὐτὸς ὤρμησε διὰ 721.
τῆς Γεδρωσίας, ἀφιστάμενος τῆς Θαλάττης τὸ πλείστον πεντακο-
σίους σαδίους, ἴν' ἅμα καὶ τῷ ναυτικῷ τὴν παραλίαν ἐπιτηδεῖαν
παρασκευάζοι· πολλάκις δὲ καὶ συνάπτων τῇ Θαλάττῃ, καίπερ
ἀπόρους καὶ τραχείας ἐχούση τὰς ἀκτάς· τὴν δὲ προέπεμψε
μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἅμα χειρούμενόν τε τὴν
Ἀριανὴν, καὶ προϊόντα ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, ἐφ' οὓς Ἀλέ-
ξανδρος τὴν πορείαν εἶχε· τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ καὶ Ὀνησι-
κρίτῳ, τῷ ἀρχικυβερνήτῃ, παραδούς, ἐκέλευσεν οἰκείας σά-
σεως ἐπιλαμβανομένους ἐπακολουθεῖν, καὶ ἀντιπαραπλεῖν αὐτοῦ
τῇ πορείᾳ.

§. 15.

Καὶ δὴ καὶ φησὶν ὁ Νεάρχος, ἤδη τοῦ βασιλέως τελούντος
τὴν ὁδὸν, αὐτὸς μετοπώρου κατὰ πλειάδος ἐπιτολὴν ἐσπερίαν
ἄρξασθαι τοῦ πλοῦ, μήπω μὲν τῶν πνευμάτων οἰκείων ὄντων,
τῶν δὲ βαρβάρων ἐπιχειρούντων αὐτοῖς καὶ ἐξελαυνόντων· κατα-
σαρῆσαι γάρ, ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλευθεριάσαι.
Κρατερός δ' ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου ἀρξάμενος δι' Ἀραχωτῶν ἦει
καὶ Δραγγῶν εἰς Καρμανίαν. Πολλὰ δ' ἐταλαιπώρει ὁ Ἀλέξαν-
δρος καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰών· πόρρωθεν δ' ὁμοίως 722.
ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ καὶ σπάρια, ὥστε λιμώττειν τὸ σράτευμα·
καὶ τὰ ὑποζύγια [δ'] ἐπέλιπε, καὶ τὰ σκεύη κατελείπετο ἐν ταῖς
ὁδοῖς καὶ τοῖς στρατοπέδοις· ἀπὸ δὲ τῶν φοινίκων ἦν ἡ σωτηρία,
τοῦ τε καρποῦ καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Φησὶ δὲ φιλονεικῆσαι τὸν
Ἀλέξανδρον, καίπερ εἰδότα τὰς ἀπορίας, πρὸς τὴν κατέχουσαν
δόξαν· ὡς Σεμίραμις μὲν, ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα, σωθεῖν μετὰ
ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτὰ· εἰ δύναίτο αὐτὸς τοσοῦτον

712. Σράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα.

§. 6.

Πρὸς δὲ τῇ ἀπορίᾳ χαλεπὸν ἦν καὶ τὸ καῦμα, καὶ τὸ βάθος τῆς ψάμμου, καὶ ἡ θερμότης, ἔστι δ' ὅπου καὶ θῖνες ὑψηλοί, ὥστε πρὸς τῷ δυσχερῶς ἀναφέρειν τὰ σκέλη, καθάπερ ἐκ βυθοῦ, καὶ ἀναβάσεις εἶναι καὶ καταβάσεις· ἀνάγκη δ' ἦν καὶ σαθροὺς ποιεῖσθαι μακροὺς διὰ τὰ ὑδρεῖα, διακοσίων καὶ τετρακοσίων σαδίων, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἑξακοσίων, νυκτοποροῦντας τὸ πλεόν. Πόρρω δὲ τῶν ὑδρείων ἐσρατοπεδεύοντο ἐν τριάκοντα σαδίοις πολλάκις, τοῦ μὴ ἐμπορεῖσθαι κατὰ τὸ δίψος· πολλοὶ γὰρ ἐμπίπτοντες σὺν ὅπλοις ἔπινον, [καὶ] ἦσαν ὑποβρύχιοι, φυσώμενοι δ' ἐπέπλεον ἐκπεπνευκότες, καὶ τὰ ὑδρεῖα βραχέα ὄντα διέφθειρον· οἱ δ' ἐν τῷ ἡλίῳ κατὰ μέσσην τὴν ὁδὸν ἀπηγορευκότες ὑπὸ δίψους· ἔπειτα τρομώδεις μετὰ παλμοῦ χειρῶν καὶ σκελῶν ἔθνησκον παραπλησίως, ὡς ἂν ὑπὸ ρίγους καὶ φρίκης ἐχόμενοι. Συνέβαινε δὲ τισι καὶ ἐκτραπομένοις τὴν ὁδὸν καταδραφεῖν, κρατουμένοις ὑπὸ ὕπνου καὶ κόπου· ὑσερήσαντες δ' οἱ μὲν ἀπώλοντο πλάνη τῶν ὁδῶν, καὶ ὑπὸ ἀπορίας ἀπάντων, καὶ καύματος· οἱ δ' ἐσώθησαν πολλὰ ταλαιπωρήσαντες. Πολλὰ δὲ κατέκλυσε καὶ τῶν σωμαίων καὶ τῶν χρησηρίων ἐπιπεσῶν χειμάρρους νύκτωρ· καὶ τῆς βασιλικῆς δὲ κατασκευῆς ἐξηλείφθη πολλή. Καὶ τῶν καθοδηγῶν δὲ κατ' ἀγνοίαν πολὺ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἐκτραπομένων, ὥστε μηκέτι ὄραν τὴν θάλατταν, *δ* συνεῖς ὁ βασιλεὺς, ἐξ αὐτῆς ὤρμησε, ζητήσων τὴν ἡϊόνα· καὶ ἐπειδὴ εὔρε, καὶ ὀρύξας εἶδεν ὕδωρ πότιμον, μεταπέμπεται τὸ στρατόπεδον, καὶ λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν ἑπτὰ πλησίον ἦει τῆς ἡϊόνας, εὐπορῶν ὑδρείας· ἔπειτ' αὐθις εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνεχώρησε.

§. 7.

Ἦν δέ τι ὅμοιον τῇ δάφνῃ φυτὸν, οὗ τὸ γευσάμενον τῶν 722. ὑποζυγίων ἀπέθνησκε μετὰ ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ· ἄκανθα δὲ τοὺς καρποὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἐσρωμένη, καθάπερ οἱ σίκυαι, πλήρης ἦν ὀποῦ· τούτου δὲ ρανίδες, εἰς ὀφθαλμὸν ἐμπεσοῦσαι, 723. πᾶν ἀπετύφλουν ζῶον· οἱ τε ὠμοὶ φοίνικες ἔπνιγον πολλοὺς. Ἦν δὲ κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄφρων· ἐν γὰρ τοῖς θισίν ἐπεφύκει βοτάνη· ταύτη δ' ὑποδεδυκότες ἐλάνθανον· τοὺς δὲ πληγέντας ἀπέκτεινον. Ἐν δὲ τοῖς Ὠρίταις τὰ τοξεύματα χρίεσθαι θανασίμοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ πεπυρακτωμένα· τρωθέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὕπνῳ δὲ παρασάντα τινὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, δεῖξαι ρίζαν αὐτόπρεμνον, ἣν κελεῦσαι τρίβοντα ἐπιτιθέναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενον, μεμνημένον τῆς ὄψεως, εὐρεῖν ζητοῦντα τὴν ρίζαν πολλὴν πεφυκυῖαν, καὶ χρῆσασθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας δὲ τοὺς βαρβάρους εὐρημένον τὸ ἀλέξημα, ὑπηκόους γενέσθαι τῷ βασιλεῖ. Εἰκὸς δὲ τινα μνηῦσαι τῶν εἰδότην· τὸ δὲ μυθῶδες προσετέθη κολακείας χάριν. Ἐλθὼν δ' εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν Γεδρωσίων ἐξήκοσαῖος ἀπὸ Ὠριτῶν, διαναπαύσας τὰ πλήθη μικρὸν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν.

§. 8.

Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλευρὸν τοιαύτην τινὰ ἔχει τῆς παραλίας διάθρεσιν, καὶ τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς τῆς τῶν Γεδρωσίων καὶ Ὠριτῶν. Πολλὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία, μέχρι τοῦ συνάψαι Δράγγαις τε καὶ Ἀραχωτοῖς, καὶ Παροπαμισάδαῖς, περὶ ὧν Ἐρατοσθένης οὕτως εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔχομέν τι λέγειν βέλτιον περὶ αὐτῶν. Οὐρίζεσθαι γὰρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἑω

723. τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ Θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῷ, καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὄροις, οἷς ἢ μὲν Παρ-
 θυηνὴ πρὸς Μηδίαν, ἢ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παιραιτακηνὴν καὶ Περσιδα διώρισται· πλάτος δὲ τῆς χώρας, τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος, τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μύριοι καὶ δισχιλιοὶ σαδίοι· οἱ δὲ τρισχιλίους φασί. μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγράφεται, διττόν. Μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἴθ' ἢ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς Ὀρτόσπανα, καὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἣτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις· ἢ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγιανῆς· εἶτα πάλιν ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μακροτέρα ἐστὶν αὕτη ἢ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχωτῶν, σαδίων μυρίων
724. πεντακισχιλίων τριακοσίων ἢ πᾶσα. Εἰ δὲ τις ἀφέλοι τοὺς χιλίους τριακοσίους, ἔχοι ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων· οὐ πολὺ γὰρ ἔλαττον τῆς παραλίας, κἂν παραύξωσί τινες αὐτὸ, πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἑξακισχιλίους τιθέντες· ἢ γὰρ σὺν τοῖς κόλποις φανοῦνται τιθέντες, ἢ σὺν τῇ ἐντὸς τοῦ Περσικοῦ κόλπου παραλίᾳ τῇ Καρμανικῇ. Ἐπεκτείνεται δὲ τοῦνομα τῆς Ἀριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἐτι τῶν πρὸς ἄρκτον Βακτριῶν καὶ Σογδιανῶν· εἰσὶ γὰρ πῶς καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν.

§. 9.

Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη. Παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρεται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος· εἴτ'

Ἄραχωτοὶ πρὸς νότον· εἴτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσηνοὶ σὺν 724.
 τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχουσιν· ἅπασιν δὲ παρά τὰ
 πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός. Τούτων δ' ἐκ μέρους
 τῶν παρά τὸν Ἰνδὸν ἔχουσι τινα Ἰνδοὶ, πρότερον ὄντα Περσῶν·
 ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν, καὶ κατοικίας
 ἰδίας συνεσήσατο· ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδρο-
 κόττω, συνθέμενος ἐπιγαμίαν, καὶ ἀντιλαβῶν ἐλέφαντας πεν-
 τακοσίους. Τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκεινται πρὸς τὴν
 ἐσπέραν Ἄριοι, τοῖς δὲ Ἄραχωτοῖς Δράγγαι, καὶ τοῖς Γεδρω-
 σίοις· οἱ δ' Ἄριοι τοῖς Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον παρά-
 κεινται, καὶ πρὸς ἐσπέραν, ἐγκυκλούμενοι μικρὰ πως· ἡ δὲ
 Βακτριανὴ τῇ τε Ἀρία πρὸς ἀρισερὸν παράκειται, καὶ τοῖς
 Παροπαμισάδαις, δι' ὧνπερ Ἀλέξανδρος ὑπερέβαλε τὸν Καύ-
 κασον, ἐλαύνων ἐπὶ τῶν Βάκτρων· πρὸς ἐσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσι
 τοῖς Ἀρίοις Παρθυαῖοι, καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας·
 πρὸς νότον δὲ τούτοις ἡ ἔρημος τῆς Καρμανίας· εἴθ' ἡ λοιπὴ
 Καρμανία καὶ Γεδρωσία.

§. 10.

Γνοίη δ' ἂν τις τὰ περὶ τὴν λεχθεῖσαν ὀρεινὴν ἔτι μᾶλλον,
 προσιςορήσας τὴν ὁδὸν, ἣ ἐχρήσατο διώκων τοὺς περὶ Βῆσσον
 ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθυηνῆς. Εἰς γὰρ τὴν
 Ἀριανὴν ἦκεν· εἴτ' εἰς Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνεῖλε τὸν
 Παρμενίωνος υἱόν, φωράσας ἐπιβουλήν· ἔπεμψε δὲ καὶ εἰς Ἐκ-
 βάτανα τοὺς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ὡς κοινωνὸν
 τῆς ἐπιβουλῆς· φασὶ δ' αὐτοὺς ἐπὶ δρομάδων καμήλων ὁδὸν
 ἡμερῶν τριάκοντα, ἢ καὶ τετταράκοντα, ἐνδεκαταίους διανύσαι,
 καὶ τελευτῆσαι τὴν πράξιν. Οἱ δὲ Δράγγαι, περσίζοντες τᾶλλα
 κατὰ τὸν βίον, οἴνου σπανίζουσι· γίνεται δὲ παρ' αὐτοῖς κατ-
 τίτερος. Εἴτ' ἐκ Δραγγῶν ἐπὶ τε τοὺς Εὐεργέτας ἦκεν, οὓς ὁ

724. Κύρος οὕτως ὠνόμασε, καὶ τοὺς Ἀραχωτοὺς· εἶτα διὰ τῶν
 725. Παροπαμισαδῶν ὑπὸ πλειάδος δύσιν... ἔσι δ' ὄρεινῇ καὶ κεχιονοβόλητο τότε, ὥσε χαλεπῶς ὠθεύετο· πυκναὶ μέντοι κῶμαι δεχόμεναι, πάντων εὐποροί, πλην ἐλαίου, παρεμυθούντο τὰς δυσκολίας. Εἶχόν τε ἐν ἀρισερᾷ τὰς ἀκρωρείας. Ἔσι δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ, Ἰνδικὰ τε καὶ Ἀριανὰ· τὰ δὲ προσάρκτια καὶ τὰ πρὸς ἐσπέραν Βάκτρια, *τοῖς Βακτρίοις βαρβάροις*. Διαχειμάσας δ' αὐτόσι, ὑπερδέξιον ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, καὶ πόλιν κτίσας, ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν, πλην τερμίνθου θαμνώδους ὀλίγης, ἀπορούμενος καὶ τροφῆς, ὥσε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρκί χρῆσθαι, καὶ ταύταις ὠμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτιανὴν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον, πολὺ πεφυκός. Πεντεκαιδεκαταῖος δὲ ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ τῶν χειμαδίων ἦκεν εἰς Δάραψα, πόλιν τῆς Βακτριανῆς.

§. II.

Περὶ ταῦτα δὲ που τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὴν Χωαρηνὴν εἶναι συμβαίνει· ἔσι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρθηαίοις αὕτη προσεχεςάτη τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς Ἀριανῆς δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὄρεινῆς σαδίους μυρίους ἐννακισχιλίους. Ταύτην δὲ τὴν χώραν διεξιὼν Κρατερὸς, κατασρεφόμενος ἅμα τοὺς ἀπειθοῦντας, ἤει συμμίξαι τὴν ταχίστην σπεύδων τῷ βασιλεῖ. Καὶ δὴ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους σχεδὸν τι συνέδραμον εἰς τὴν Καρμανίαν αἱ πεζαὶ δυνάμεις ἀμφότεραι. Καὶ μικρὸν ὕστερον οἱ περὶ Νέαρχον εἰσέπλεον εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες διὰ τε τὴν ἄλλην ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν.

§. 12.

Εἰκὸς μὲν οὖν πρὸς ὑπερβολὴν ἠδολεσχηκέναι πολλὰ τοὺς 725.
 πλεύσαντας, ὅμως δ' οὖν εἰρήκασι παραδηλοῦντες ἅμα καὶ τὸ
 παραστὰν αὐτοῖς πάθος, διότι προσδοκία μᾶλλον, ἢ κίνδυνος
 ὑπῆρχε τοῖς ἀληθέσι. Τὸ δὲ μάλιστα ταράττον, φυσητήρων
 μεγέθη, ῥοῦν ἀπεργαζομένων μέγαν ἀθρόον, καὶ ἀχλὺν ἐκ
 τῶν ἀναφουσημάτων, ὥστε τὰ πρὸ ποδῶν μέρη μὴ ὄρασθαι·
 ἐπεὶ δ' οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ, δεδιότων ταῦτα τῶν ἀνθρώ-
 πων, τὴν δ' αἰτίαν οὐχ ὀρώντων, ἐμήνυσαν, ὅτι θηρία εἶη,
 τάχα δ' ἀπαλλάττοιο, σάλπιγγος ἀκούσαντα καὶ κρότου, ἐκ
 τούτου Νέαρχος ταῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὲν τὸ ῥόδιον καθ' ἅπερ
 ἐκώλυον, καὶ ἅμα ταῖς σάλπιγγιν ἐφόβει· τὰ δὲ θηρία ἔθυνεν,
 εἴτ' ἀνεφαίνετο κατὰ πρύμναν, ὥστε ναυμαχίας ἀγωνίαν παρ-
 εἶχεν· ἀλλ' αὐτίκα ἀφίετατο.

§. 13.

Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ νῦν πλείοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη
 θηρίων καὶ ἐπιφανείας, ἀλλ' οὔτε ἀθρόων, οὔτ' ἐπιφερομένων
 πολλάκις, ἀλλ' ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλ-
 λάττεσθαι. Φασὶ δ' αὐτὰ μὲν μὴ πλησιάζειν τῇ γῆ, τὰ δ' ὅσα 726.
 διαλυθέντων ψιλωθέντα ἐκκυμαίνεσθαι ῥαδίως, καὶ χορηγεῖν
 τὴν λεχθεῖσαν ὕλην τοῖς ἰχθυοφάγοις περὶ τὰς καλυβοποιίας·
 Μέγεθος δὲ τῶν κητῶν φησὶν ὁ Νέαρχος τριῶν καὶ εἴκοσιν
 ὀργυῖων. Πισευθέν τι δὲ ἰκανῶς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ σόλω φησὶν ὁ
 Νέαρχος ἐξελέγξαι ψεῦδος ὄν· ὡς εἶη τις ἐν τῷ πόρω νῆσος,
 ἢ ἀφανίζοι τοὺς προσορμισθέντας· κέρκουρον γὰρ τινα πλείοντα,
 ἐπειδὴ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην ἐγγόνει, μηκέτι ὄραθῆναι·
 πεμφθέντας δὲ τινὰς ἐπὶ τὴν ζήτησιν, ἐκθῆναι μὲν μὴ θάρρειν
 εἰς τὴν νῆσον ἐκπλέοντας· ἀνακαλεῖν δὲ κραυγῇ τοὺς ἀνθρώ-

726. πους· μηδενὸς δ' ὑπακούοντος, ἐπανελθεῖν. Ἀπάντων δ' αἰτιωμένων τὴν νῆσον, αὐτὸς ἔφη πλεῦσαι, καὶ προσορμισθεῖς ἐκβῆναι μετὰ μέρους τῶν συμπλευσάντων, καὶ περιελθεῖν τὴν νῆσον· ὡς δ' οὐδὲν εὕρισκον ἵχνος τῶν ζητουμένων, ἀπογύοντα ἐπανελθεῖν, καὶ διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἡ μὲν νῆσος ψευδῆ τὴν αἰτίαν ἔχοι, (καὶ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῖς συνεκδᾶσιν ὁ αὐτὸς ὑπάρξει ἀν φθόρος), ἄλλος δὲ τις τρόπος τῷ κερκούρω ἀφανισμοῦ συμβαίη, μυρίων ὄντων δυνατῶν.

§. 14.

Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολῆς· τὸ μέντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἔκκειται πρὸς νότον εἰς τὴν μεγάλην Θαλάτταν· ποιῆσαν δὲ τὸ σόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἄκραν, ἐν ἀπόψει οὖσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἀν συνάψῃ τῇ Περσίδι· πολλή δὲ καὶ ἐν τῇ μεσουγαίᾳ ἐστὶν ἐκτεινομένη μετὰ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάττουσα πλεόν τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον. Δηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάρρυτος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν τῶν Ἰχθυοφάγων· ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιευόμενοι. Ὀνησίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ καταφέροντα ψήγματα χρυσοῦ· καὶ ὄρυκτοῦ δὲ εἶναι μέταλλον, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ μίλτου· ὅρη τε εἶναι δύο, τὸ μὲν ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ ἀλός. ἔχει δὲ τινα καὶ ἔρημον συνάπτουσαν ἤδη τῇ Παρθηαίᾳ καὶ τῇ Παραϊτακηνῇ. Γεώργια δ' ἔχει παραπλήσια τοῖς Περσικοῖς, τὰ τε ἄλλα, καὶ ἄμπελον· ταύτης δ' ἡ Καρμανία λεγομένη παρ' ἡμῖν, καὶ δίπηχυν ἔχει πολλάκις τὸν βότρυν, πυκνὸρρώγα τε ὄντα καὶ μεγαλόρρώγα, ἣν εἰκὸς ἐκεῖ εὕρνε-

φέραν εἶναι. Χρῶνται δ' ὄνοις οἱ πολλοὶ καὶ πρὸς πόλεμον, 727. σπᾶνει τῶν ἵππων ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει, ὄνπερ καὶ σέβονται θεῶν μόνον, καὶ εἰσὶ πολεμισαί. Γαμεῖ δ' οὐδεὶς, πρὶν ἂν, πολεμίου κεφαλὴν ἀποτεμῶν, ἀνενέγκῃ ἐπὶ τὸν βασιλέα· ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν ἐπὶ τῶν βασιλείων ἀνατίθησι, τὴν δὲ γλῶσσαν λεπτοτομήσας καὶ καταμίξας ἀλεύρω, γευσάμενος αὐτός, δίδωσι τῷ ἀνενέγκαντι καὶ τοῖς οἰκείοις κατασιτήσασθαι· ἐνδοξότατος δ' ἐστίν, ὃ πλείσται κεφαλαὶ ἀνηνέχθησαν. Νέαρχος δὲ τὰ πλείστα ἔζη καὶ τὴν διάλεκτον τῶν Καρμανιτῶν Περσικὰ τε καὶ Μηδικὰ εἶρηκε. Τὸ δὲ ζῶμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου [οὔ] μείζον διάρματος ἡμερησίου.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

ΜΕΤΑ δὲ Καρμανίαν ἢ Περσίς ἐστι, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου κόλπου· πολὺ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ μάλισα ἐπὶ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ τῆς Καρμανίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰ περὶ Μηδίαν ἔζη. Τριττὴ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει. Ἡ μὲν γὰρ παραλία καυματηρὰ τε καὶ ἀμμώδης, καὶ σπανιστὴ καρποῖς ἐστὶ, πλὴν φοινίκων, ὅσον ἐν τετρακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις, ἢ τριακοσίοις, ἐξεταζομένη σαδίοις· κατασρέφουσα εἰς ποταμὸν μέγιστον τῶν ταύτη, καλούμενον Ὀρόατιν. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ πάμφορος καὶ πεδινὴ, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφὸς, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύνει. Τρίτη δ' ἐστὶν ἢ πρὸς βορρᾶν χειμέριος καὶ ὀρεινὴ· πρὸς δὲ ταῖς ἐσχατιαῖς εἰσὶν οἱ καμηλοδοσκοί. Μῆκος μὲν οὖν ἐστὶ κατ' Ἐρατοσθένη τὸ ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰς Κασπίους πύλας περὶ ὀκτακισχιλίουσ, κατὰ τινὰς προπιπτούσας ἄκρας. Λοιπὴ δ' ἐστὶν ἐπὶ

727. Κασπίους πύλας οὐ πλεόν *ἢ* τῶν δισχιλίων. Πλάτος δὲ τὸ ἐν τῇ μεσογαίᾳ τὸ ἀπὸ Σούσων εἰς Περσέπολιν σαδίοι τετρακισχίλιοι διακόσιοι· κάντευθεν ἐπὶ τοὺς τῆς Καρμανίας ὄρους ἄλλοι χίλιοι ἑξακόσιοι. Φῦλα δὲ οἰκεῖ τὴν χώραν οἱ τε Πατεισχορεῖς λεγόμενοι, καὶ οἱ Ἀχαιμενίδαι, καὶ οἱ Μάγοι· οὗτοι μὲν οὖν σεμνοῦ τινός εἰσι βίου ζηλωταί. Κύρτιοι δὲ καὶ Μάρδοι ληστρικοί· ἄλλοι δὲ γεωργικοί.

§. 2.

Σχεδὸν δὲ τι καὶ ἡ Σουσίς μέρος γεγένηται τῆς Περσίδος, μεταξύ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογωτάτην τὰ Σοῦσα. Οἱ γὰρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων καὶ ὁ Κῦρος, ὁρῶντες τὴν μὲν οἰκίαν γῆν ἐπ' ἐσχάτοις που τατομένην, τὴν δὲ Σουσίδα ἐνδοτέρω καὶ πλησιαιτέραν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐνταῦθα ἔθεντο τὸ τῆς ἡγεμονίας βασιλείον· ἅμα καὶ τὸ ὁμορον τῆς χώρας ἀποδεξάμενοι, καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως, καὶ τρίτον τὸ μηδέποτε καθ' ἑαυτὴν τὴν Σουσίδα πραγμάτων μεγάλων ἐπήβολον γεγονέναι, ἀλλ' αἰεὶ ὑφ' ἑτέροις ὑπάρξει, καὶ ἐν μέρει τετάχθαι συστήματος μείζονος, πλὴν εἰ ἄρα τὸ παλαιὸν τὸ κατὰ τοὺς ἥρωας. Λέγεται γὰρ δὴ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς, κύκλον ἔχουσα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σαδίων, παραμήκης τῷ σχήματι· ἢ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνειον. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι· Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμὸν, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνωνι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν. Τὸ δὲ τεῖχος ὑποδομήτο τῆς πόλεως, καὶ ἱερά, καὶ βασιλεία παραπλησίως, ὥσπερ τὰ τῶν Βαβυλωνίων ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, καθάπερ

εἰρήκασί τινες. Πολύκλειτος δὲ διακοσίων φησὶ τὸν κύκλον, καὶ 728. ἀτείχιζον.

§. 3.

Κοσμήσαντες δὲ τὰ ἐν Σούσοις βασιλεια μάλιστα τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἥττον καὶ τὰ ἐν Περσεπόλει, καὶ τὰ ἐν Πασαργάδαις ἐξετίμησαν· καὶ ἡ γε γάζα, καὶ οἱ Ξησαυροὶ, καὶ τὰ μνήματα ἐνταῦθα ἦν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐν τόποις ἐρυμνοτέροις, καὶ ἅμα προγονικοῖς. Ἦν δὲ καὶ ἄλλα βασιλεια τὰ ἐν Γάβαις, ἐν τοῖς ἀνωτέρω πῶν μέρεσι τῆς Περσίδος, καὶ τὰ ἐν τῇ παραλίᾳ, τὰ κατὰ τὴν Ταόκην λεγομένην. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν· οἱ δ' ὕπερον ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο, ὡς εἰκὸς, εὐτελεσέροις τισὶν, ἅτε καὶ τῆς Περσίδος ἠλαττωμένης ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν Παρθυαίων. Καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι νῦν, ἴδιον βασιλέα ἔχοντες οἱ Πέρσαι, τῇ γε δυνάμει πλείζον ἀπολείπονται, καὶ τῷ Παρθυαίων προσέχουσι βασιλεῖ.

§. 4.

Τὰ μὲν οὖν Σοῦσα ἐν μεσογαίοις κεῖται ἐπὶ τῷ Χοάσπῃ ποταμῷ, περαιτέρω ἢ κατὰ τὸ ζευγμα· ἡ δὲ χώρα μέχρι τῆς θαλάττης καθήκει· καὶ ἔστιν αὐτῆς ἡ παραλία μέχρι τῶν ἐκβολῶν σχεδόν τι τοῦ Τίγριος, ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Περσικῆς παραλίας, σαδίων ὡς τρισχιλίων. Ῥεῖ δὲ διὰ τῆς χώρας ὁ Χοάσπης εἰς τὴν αὐτὴν τελευτῶν παραλίαν, ἀπὸ τῶν Οὐξίων τὰς ἀρχὰς ἔχων. Παρεμπίπτει γὰρ τις ὄρεινὴ τραχεῖα καὶ ἀπότομος μεταξὺ τῶν Σουσίων καὶ τῆς Περσίδος, σενὰ ἔχουσα δυσπάροδα, καὶ ἀνθρώπους λησάς· οἱ μισθοὺς ἐπράττοντο καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλέας, κατὰ τὴν ἐκ Σούσων εἰς Πέρσας εἰσβολήν. Φησὶ δὲ Πολύκλειτος εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν τὸν τε Χοάσπην καὶ

728. τὸν Εὐλαῖον, καὶ ἔτι τὸν Τίγρω, εἴτ' ἐκεῖθεν εἰς τὴν Θαλάτταν ἐκδιδόναι· πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ καὶ ἐμπορεῖον εἶναι, τῶν ποταμῶν οὐ δεχομένων τὰ ἐκ τῆς Θαλάττης, οὐδὲ καταπεμπόντων διὰ τοὺς καταρράκτας ἐπίτηδες γενομένους, πεζῇ δ' ἐμπορευομένων ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σαδίους εἰς Σοῦσα λέγουσιν· Ἄλλοι δὲ φασὶ τοὺς διὰ Σούσων ποταμοὺς εἰς ἓν ρεῦμα τὸ τοῦ Τίγριος συμπίπτειν, κατὰ τὰς μεταξὺ διώρυχας τοῦ Εὐφράτου· διὰ δὲ τοῦτο κατὰ τὰς ἐκβολὰς ὀνομάζεσθαι Πασίτιγριν.

§. 5.

Νέαρχος δὲ τὸν παράπλου τῆς Σουσίδος τεναγώδη φήσας, πέρασ αὐτοῦ λέγει τὸν Εὐφράτην ποταμόν· πρὸς δὲ τῷ στόματι κώμην οἰκεῖσθαι τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἐκ τῆς Ἀραβίας φορτία· συνάπτειν γὰρ ἐφεξῆς τὴν τῶν Ἀράβων παραλίαν τῷ στόματι τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Πασίτιγριος· τὸ δὲ μεταξὺ πᾶν ἐπέχειν λίμνην, τὴν ὑποδεχομένην τὸν Τίγριν. Ἀναπλεύσαντι δὲ τῷ Πασίτιγρει σαδίους πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, τὴν σχεδιάν εἶναι τὴν ἄγουσαν ἐπὶ Σούσων ἐκ τῆς Περσίδος, ἀπέχουσαν Σούσων σαδίους ἐξήκοντα· τὸν δὲ Πασίτιγριν ἀπὸ τοῦ Ὄροάτιδος διέχειν περὶ δισχιλίους σαδίους διὰ δὲ τῆς λίμνης ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγριος τὸν ἀνάπλου εἶναι σαδίων ἑξακοσίων· πλησίον δὲ τοῦ στόματος κώμην οἰκεῖσθαι *την* Σουσιανήν, διέχουσαν τῶν Σούσων σαδίους πεντακοσίους· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου μέχρι Βαβυλῶνος τὸν ἀνάπλου εἶναι διὰ γῆς οἰκουμένης καλῶς σαδίων πλειόνων, ἢ τρισχιλίων. Ὀνησίκριτος δὲ πάντας φησὶν ἐκβάλλειν εἰς τὴν λίμνην, τὸν τε Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν· ἐκπεσόντα δὲ πάλιν τὸν Εὐφράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ στόματι πρὸς τὴν Θαλάτταν συνάπτειν.

§. 6.

§. 6.

Ἔσι δὲ καὶ ἄλλα πλείω σενὰ διεκβάλλοντι τὰ ἐν τοῖς Οὐξίοις 729.
κατ' αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἃ καὶ αὐτὰ βία διήλθεν Ἀλέξανδρος,
κατὰ τε τὰς Περσικὰς πύλας, καὶ κατ' ἄλλους τόπους διεξιῶν
τὴν χώραν, καὶ κατοπτεῦσαι σπεύδων τὰ κυριώτατα μέρη, καὶ
τὰ γαζοφυλάκια, ἃ τοσοῦτοις χρόνοις ἐξεπεπλήρωτο, οἷς
ἐδασμολόγησαν Πέρσαι τὴν Ἀσίαν· ποταμούς δὲ διέβη πλείους
τοὺς διαρρέοντας τὴν χώραν, καὶ καταφερομένους εἰς τὸν Περ-
σικὸν κόλπον. Μετὰ γὰρ τὸν Χοάσπην ὁ Κοπράτας ἔσι, καὶ
ὁ Πασίτιγρις, ὃς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς ρεῖ· ἔσι δὲ καὶ
Κῦρος ποταμὸς, διὰ τῆς κοίτης καλουμένης Περσίδος ῥέων
περὶ Πασαργάδας, οὗ μετέβαλε τοῦνομα ὁ βασιλεὺς, ἀντὶ
Ἀγραδάτου μετονομάσας Κῦρον. Πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ Περσε-
πόλει τὸν Ἀράξην διέβη· ἦν δὲ ἡ Περσέπολις ἔχουσα βασιλεια
ἐκπρεπῆ, καὶ μάλιστα τῇ πολυτελείᾳ τῶν κειμένων. Ρεῖ δ' ὁ Ἀρά-
ξης ἐκ τῶν Παραϊτακῶν· συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Μῆδος, ἐκ
Μηδίας ὀρμηθεῖς. Φέρονται δὲ δι' αὐλῶνος παμφόρου συνά-
πτοντος τῇ Καρμανίᾳ καὶ τοῖς ἐωθινοῖς μέρεσι τῆς χώρας,
καθάπερ καὶ αὐτῇ ἡ Περσέπολις. Ἐνέπρησε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος 730.
τὰ ἐν Περσεπόλει βασιλεια, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀ-
κείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρ-
θησαν.

§. 7.

Εἴτ' εἰς Πασαργάδας ἦκε· καὶ τοῦτο δ' ἦν βασιλειον ἀρ-
χαῖον. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον εἶδεν ἐν παραδείσῳ,
πύργου οὐ μέγαν, τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμμένον,
κάτωθεν μὲν σερρόν, ἄνω δὲ ἐέγην ἔχοντα καὶ σηκόν, σενὴν
τελέως ἔχοντα τὴν εἴσοδον· δι' ἧς παρελθεῖν εἴσω φησὶν Ἀριστό-

750. βουλος, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμησαὶ τὸν τάφον· ἰδεῖν δὲ κλίνην τε χρυσῆν, καὶ τράπεζαν σὺν ἐκπώμασι, καὶ πύελον χρυσῆν, καὶ ἐσθῆτα πολλήν, κόσμον τε λιθοκόλλητον· κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἐπιδημίαν ταῦτ' ἰδεῖν ὕστερον δὲ συληθῆναι, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι, τὴν δὲ κλίνην θρασυθῆναι μόνον καὶ τὴν πύελον, μεταθέντων τὸν νεκρὸν, δι' οὗ δῆλον γενέσθαι, διότι προνομευτῶν ἔργον ἦν, οὐχὶ τοῦ Σατραπίου, καταλιπόντων, ἀ μὴ δυνατὸν ἦν ῥαδίως ἐκκομίσαι· συμβῆναι δὲ ταῦτα, καίπερ φυλακῆς περικειμένης μάγων, σίτισιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον, διὰ μηνὸς δ' ἵππον. Ἄλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρατιᾶς εἰς Βάκτρα, καὶ Ἰνδοὺς, πολλὰ τε ἄλλα νεωτερισθῆναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἐν τῶν νεωτερισθέντων ὑπῆρξεν. Οὕτω μὲν οὖν Ἄριστόβουλος εἶρηκε· καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει τοῦτο, Ὡ ἌΝΘΡΩΠΕ, ΕΓΩ ΚΥΡΟΣ ΕΙΜΙ, Ὁ ΤΗΝ ἈΡΧΗΝ ΤΟῖΣ ΠΕΡΣΑΙΣ ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ἈΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ· ΜΗ ΘΥΝ ΦΘΟΝΗΣΗΣ ΜΟΙ ΤΟΥ ΜΝΗΜΑΤΟΣ. Ὀνησίκριτος δὲ τὸν μὲν πύργον δεκάσεγον εἶρηκε· καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνωτάτῳ σέγγῃ κεῖσθαι τὸν Κύρον· ἐπίγραμμα δ' εἶναι Ἑλληνικὸν, Περσικοῖς κεχαραγμένον γράμμασιν· ΕΝΘΑΔ' ΕΓΩ ΚΕΙΜΑΙ ΚΥΡΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ· καὶ ἄλλο περσίζον πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν.

§. 8.

Μέμνηται δ' Ὀνησίκριτος καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Δαρείου τάφῳ γράμμα τόδε· ΦΙΛΟΣ ἦΝ ΤΟῖΣ ΦΙΛΟΙΣ· ἸΠΠΕΥΣ ΚΑΙ ΤΟΞΟΤΗΣ ἌΡΙΣΤΟΣ ΕΓΕΝΟΜΗΝ· ΚΥΝΗΓΩΝ ΕΚΡΑΤΟΥΝ· ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΕῖΝ ἩΔΥΝΑΜΗΝ. Ἄριστος δ' ὁ Σαλαμίνιος πολὺ μὲν ἐστὶ νεώτερος τούτων· λέγει δὲ δίζεγον τὸν πύργον καὶ μέγαν· ἐν δὲ τῇ Περσῶν διαδοχῇ ἰδρῦσθαι· φυλάττεσθαι δὲ τὸν τάφον

ἐπίγραμμα δὲ τὸ λεχθὲν Ἑλληνικόν, καὶ ἄλλο Περσικόν πρὸς 730.
τὸν αὐτὸν νοῦν.

§. 9.

Τοὺς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κῦρος, ὅτι τὴν ὑστάτην μάχην ἐνίκησεν Ἀσιάγην ἐνταῦθα τὸν Μῆδον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν, καὶ πόλιν ἔκτισε, καὶ βασιλείου κατασκεύασε τῆς νίκης μνημεῖον· πάντα δὲ τὰ ἐν τῇ Περσίδι χρήματα ἐξεσκεύασατο εἰς τὰ Σοῦσα, καὶ αὐτὰ Ξησαυρῶν καὶ 731.
κατασκευῆς μεσά· οὐδὲ τοῦθ' ἠγεῖτο βασιλείου, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διανοεῖτο ταύτην προσκατασκευάζειν· κἀνταῦθα δ' ἔκειντο Ξησαυροί. Φασὶ δὲ, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν παρὰ ταῦτα *μη* ληφθέντων, αὐτὰ τὰ ἐν Σούσοις, καὶ τὰ ἐν Περσίδι τέτταρας μυριαδας ταλάντων ἐξετασθῆναι· τινὲς δὲ καὶ πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ πάντα πάντοθεν συναχθῆναι παραδεδώκασιν εἰς Ἑκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδας ταλάντων· τὰ δὲ Δαρείῳ φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκκομισθέντα τάλαντα ὀκτακισχίλια διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν.

§. 10.

Τὴν γοῦν Βαβυλῶνα προέκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁρῶν καὶ τῷ μεγέθει πολὺ ὑπερβαλλούσαν, καὶ τοῖς ἄλλοις. Εὐθαίμων δ' οὔσα ἢ Σουσίς, ἔκφυρον τὸν αἶρα ἔχει καὶ καυματηρὸν, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ὡς φησὶ ἐκεῖνος· τὰς γοῦν σαύρας καὶ τοὺς ἄφεις θέρους, ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου κατὰ μεσημβρίαν, μὴ φθάνειν διαβῆναι τὰς ὁδοὺς τὰς ἐν τῇ πόλει, ἀλλ' ἐν μέσσις περιφλέγεσθαι· ὅπερ τῆς Περσίδος μῆδαμου συμβαίνειν, καίπερ νοτιωτέρας οὔσης· λουτρά δὲ ψυχρὰ προτεθέντα, ἐκθερμαίνεσθαι παραχρῆμα, τὰς δὲ κριθὰς, διασπαρείσας εἰς τὸν

731. ἥλιον, ἄλλεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς ἵπνοῖς τὰς κάχρυσ· διὸ καὶ ταῖς σέγαις ἐπὶ δύο πήχεις *τὴν* γῆν ἐπιτίθεσθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι σενοὺς μὲν, μακροὺς δὲ ποιεῖσθαι τοὺς οἴκους, ἀπορουμένους μὲν μακρῶν δοκῶν, δεομένους δὲ μεγάλων οἴκων διὰ τὸ πνίγος. Ἴδιον δὲ τι πάσχειν τὴν φοινικίνην δοκὸν· σφεραὴν γὰρ οὔσαν, παλαιουμένην, οὐκ εἰς τὸ κάτω τὴν ἔνδοσιν λαμβάνειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦσθαι τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχειν τὴν ὀροφήν. Αἴτιον δὲ τῶν καυμάτων λέγεται, τὸ ὑπερκεῖσθαι πρὸς ἄρκτον ὄρη ὑψηλὰ τὰ προεκδεχόμενα ἅπαντας τοὺς βορείους ἀνέμους· ὑπερπετεῖς γὰρ πνέοντες ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων μετέωροι, τῶν πεδίων οὐ προσάπτονται, ἀλλὰ παρελαύνουσιν εἰς τὰ νοτιώτερα τῆς Σουσίδος· αὕτη δὲ νημεῖαις κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε, ἡνίκα ἐτησίαι τὴν ἄλλην γῆν καταψύχουσιν ἐκκαιομένην ὑπὸ τῶν καυμάτων.

§. 11.

Πολύσιτος δ' ἄγαν ἐστίν, ὥσε ἑκατοντάχουν δι' ὀμαλοῦ καὶ κριθῆν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν· ἔστι δ' ὅτε καὶ διακοσιοντάχουν· διόπερ οὐδὲ πυκνάς τὰς αὐλακὰς τέμνουσι· πυκνούμεναι γὰρ, κωλύουσιν αἱ ρίζαι τὴν βλάσην. Τὴν δ' ἄμπελον, οὐ φυομένην πρότερον, Μακεδόνες κατεφύτευσαν κάκει, καὶ ἐν Βαβυλῶνι· οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ παττάλους σεσιδηρωμένους ἐξ ἄκρων πῆ-
 732. τοντες, εἴτ' ἐξαιροῦντες, ἀντὶ δ' αὐτῶν τὰ κλήματα καθιέντες εὐθέως. Ἡ μὲν δὴ μεσόγαια [τοιαύτη· ἢ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος]. Καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος, μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἡνίκα τῷ σόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς· ὅτι προσόρμους οὐκ ἔχειν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἦν, τῶν ἠγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

§. 12.

Γειτνια δὲ τῆ Σουσίδι τῆς Βαβυλωνίας ἢ Σιτακηνή μὲν πρό- 732.
 τερον, Ἀπολλωνιάτις δὲ ὑσερον προσαγορευθεῖσα. Ἀπὸ τῶν
 ἄρκτων δ' ὑπέκρινται ἀμφοῖν πρὸς ἑω Ἐλυμαῖοί τε καὶ
 Παραιτακηνοί, ληστρικοὶ ἄνδρες, καὶ ὀρεινὴ τραχεῖα πεποιθότες·
 μᾶλλον δ' οἱ Παραιτακηνοὶ τοῖς Ἀπολλωνιάταις ἐπίκεινται, ὥστε
 καὶ χειρὸν ἐκείνους διατιθέασιν. Οἱ δὲ Ἐλυμαῖοι κάκεινοις καὶ
 τοῖς Σουσίοις, τούτοις δὲ καὶ οἱ Οὕξιοι προσπολεμοῦσιν· ἦττον
 δὲ νῦν, ὡς εἰκὸς, διὰ τὴν τῶν Παρθυαίων ἰσχὺν, ὑφ' οἷς εἰσὶν
 ἅπαντες οἱ ταύτη. Εὐ μὲν οὖν πραττόντων ἐκείνων, εὐ πράτ-
 τούσιν ἅπαντες, καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν· ζασιαζόντων δὲ, ὅπερ
 συμβαίνει πολλάκις (καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν), ἄλλοτ' ἄλλως συμ-
 βαίνει, καὶ οὐ τὰ αὐτὰ πᾶσι· τοῖς μὲν γὰρ συνήνεγκεν ἡ ταραχὴ,
 τοῖς δὲ παρὰ γνώμην ἀπήνητησεν. Ἡ μὲν δὴ χώρα ἦ τε Περσίς,
 καὶ ἡ Σουσιανὴ τοιαύτη. * Ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐςὶ καὶ
 ἀλίμενος*.

§. 13.

* Διὰ τοῦτο γοῦν* τὰ [δ'] ἔθνη τὰ Περσικὰ, καὶ τούτοις καὶ
 Μήδοις τὰ αὐτὰ, καὶ ἄλλοις πλείοσι, περὶ ὧν εἰρήκασι μὲν
 πλείους, τὰ δὲ καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον. Πέρσαι τοίνυ ἀγάλ-
 ματα μὲν καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύονται· θύουσι δὲ ἐν ὑψηλῶ
 τόπῳ, τὸν οὐρανὸν ἠγούμενοι Δία· τιμῶσι δὲ καὶ Ἥλιον, ὃν
 καλοῦσι Μίθρην· καὶ Σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ
 γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ· θύουσι δ' ἐν καθαρῶ τόπῳ,
 κατευξάμενοι καὶ παρασησάμενοι τὸ ἱερεῖον ἐσεμμένον· μελί-
 σαντος δὲ τοῦ μάγου τὰ κρέα, τοῦ ὑψηγουμένου τὴν ἱερουργίαν,
 ἀπίασι διελόμενοι, τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἀπονεύμαντες μέρος· τῆς
 γὰρ ψυχῆς φασὶ τοῦ ἱερέου δεῖσθαι τὸν θεόν, ἄλλου δὲ

732. οὐδενός· ὁμῶς δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν, ὡς λέγουσὶ
τινες, ἐπὶ τὸ πῦρ.

§. 14.

Διαφερόντως δὲ τῷ πυρὶ καὶ τῷ ὕδατι θύουσι, τῷ μὲν πυρὶ
προστιθέντες ξηρὰ ξύλα τοῦ λέπους χωρὶς, πιμελῆν επιτιθέν-
τες ἄνωθεν· εἴθ' ὑφάπτουσιν ἔλαιον καταχέαντες, οὐ φυσῶντες,
ἀλλὰ ριπίζοντες· τοὺς δὲ φυσήσαντας, ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέν-
τας, ἢ βόλβιτον, θανατοῦσι. Τῷ δὲ ὕδατι, ἐπὶ λίμνην, ἢ ποταμὸν,
733. ἢ κρήνην ἔλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον σφαγιάζονται,
φυλαττόμενοι μή τι τοῦ πλησίον ὕδατος αἰμαχθεῖη, ὡς μίανουντες·
εἴτ' ἐπὶ μυρρίνην, ἢ δάφνην διαθέντες τὰ κρέα, ράβδοις λεπ-
ταῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι, καὶ ἐπάθουσιν, ἀποσπένδοντες ἔλαιον
ὄμοῦ γάλακτι καὶ μέλιτι κεκραμένον, οὐκ εἰς πῦρ, οὐκ εἰς ὕδωρ,
ἀλλ' εἰς τοῦδαφος· τὰς δ' ἐπωδάς ποιοῦνται πολὺν χρόνον ράβ-
δων μυρικίνων λεπτῶν δέσμην κατέχοντες.

§. 15.

Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ (πολὺ γὰρ ἐστὶ τὸ τῶν μάγων φύλον,
οἱ καὶ Πύρραιθοι καλοῦνται· πολλὰ δὲ καὶ τῶν Περσικῶν θεῶν
ιερά), οὐδὲ μαχαίρα θύουσι, ἀλλὰ κορμῷ τινὶ, ὡς ἂν ὑπέρω
τύπτοντες. Ἐστὶ δὲ καὶ Πυρραιθεῖα, σηκοὶ τινες ἀξιόλογοι· ἐν δὲ
τούτοις μέσοις βωμὸς, ἐν ᾧ πολλή τε σποδὸς, καὶ πῦρ ἄσβεστον
φυλάττουσιν οἱ μάγοι· καθ' ἡμέραν δὲ εἰσιόντες, ἐπάθουσιν ὥραν
σχεδὸν τι πρὸ τοῦ πυρός, τὴν δέσμην τῶν ράβδων ἔχοντες,
τιάρας περικείμενοι πιλωτάς, καθεικυίας ἐκατέρωθεν, μέχρι
τοῦ καλύπτειν τὰ χεῖλη, τὰς παραγναθίδας. Ταῦτα δ' ἐν
τοῖς τῆς Ἀναίτιδος καὶ τοῦ Ὠμανοῦ ἱεροῖς νενόμισται· τούτων
δὲ καὶ σηκοὶ εἰσι, καὶ ξόανον τοῦ Ὠμανοῦ πομπεύει. Ταῦτα

μὲν οὖν ἡμεῖς ἑωράκαμεν· ἐκεῖνα δ' ἐν ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις 733.
λέγεται, καὶ τὰ ἐφεξῆς.

§. 16.

Εἰς γὰρ ποταμὸν οὐτ' οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται Πέρσαι, οὐδὲ λούονται, οὐδὲ νεκρὸν ἐκβάλλουσιν, οὐδ' ἄλλα τῶν δοκούντων εἶναι μυσαρῶν. Ὅτῳ δ' ἂν θύσωσι θεῶ, πρώτῳ τῷ πυρὶ εὐχονται.

§. 17.

Βασιλεύονται δ' ὑπὸ τῶν ἀπὸ γένους· ὁ δ' ἀπειθῶν, ἀπομηθεῖς κεφαλὴν καὶ βραχίονα, ρίπτεται. Γαμοῦσι δὲ πολλάς, καὶ ἅμνα παλλακὰς τρέφουσι πλείους, πολυτεκνίας χάριν. Τιθέασι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἄλλα πολυτεκνίας κατ' ἔτος· τὰ δὲ τρεφόμενα μέχρι τεττάρων ἐτῶν οὐκ ἄγεται τοῖς γονεῦσιν εἰς ὄψιν. Οἱ δὲ γάμοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας ἐπιτελοῦνται· παρέρχεται δ' ἐπὶ τὸν θαλαμὸν προφαγῶν μῆλον, ἢ καμήλου μυελόν, ἄλλο δ' οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην.

§. 18.

Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ εἴκοσι παιδεύονται τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, καὶ ἰππάζεσθαι, καὶ ἀληθεύειν, διδασκάλοις τε λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις χρῶνται, οἱ καὶ τὸ μυθῶδες πρὸς τὸ συμφέρον ἀνάγοντες παραπλέκουσι, καὶ μέλους χωρὶς, καὶ μετ' ὠδῆς, ἔργα θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων παραδιδόντες. Συνάγουσι δ' εἰς ἓνα τόπον ψόφῳ χαλκοῦ πρὸ ὄρθρου, διεγείροντες ὡς ἐπὶ ἐξοπλισίαν, ἢ θήραν· τάξαντες δ' ἀνὰ πεντήκοντα ἡγεμόνα τῶν βασιλέως τινὰ παιδῶν αὐτοῖς, ἢ Σατράπου, τρέχοντι κελεύουσιν ἔπεσθαι, χωρίον ἀφο- 734.
ρίσαντες τριάκοντα, ἢ τετταράκοντα σταδίων. Ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ

734. λόγον ἐκάστου μαθήματος, ἅμα καὶ μεγαλοφωνίαν, καὶ πνεῦμα, καὶ πλευράν ἀσκοῦντες· καὶ πρὸς καῦμα δὲ, καὶ πρὸς ψύχος, καὶ ὄμβρους, καὶ χειμάρρων διαβάσεις, ὥστ' ἄβροχα φυλάττειν καὶ ὄπλα καὶ ἐσθῆτα· καὶ ποιμαίνειν δὲ, καὶ ἀγραυλεῖν, καὶ καρποῖς ἀγρίοις χρῆσθαι, τερμύθω, δρυοβαλάνοις, ἀχράδι. Καλοῦνται δ' οὗτοι Κάρδακες, ἀπὸ κλοπείας τρεφόμενοι. Κάρδα γὰρ τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικὸν λέγεται. Ἡ δὲ καθ' ἡμέραν δίαίτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον, καὶ μάζα, καὶ κάρδαμον, καὶ ἄλων χόνδρος, καὶ κρέα ὀπτὰ, ἢ ἐφθὰ ἐξ ὕδατος· ποτὸν δ' ὕδωρ. Θηρεύουσι δὲ σαύνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες καὶ τοξεύματα, καὶ σφενδονοῦντες. Δείλης δὲ φυτουργεῖν, καὶ ρίζοτομεῖν ἀσκοῦσι, καὶ ὀπλοποιεῖν, καὶ λῖνα καὶ ἄρκυς φιλοτεχεῖν. Οὐχ ἄπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἱ παῖδες, ἀλλὰ κομίζουσιν οἴκαδε ἔσθας. Τίθεται δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἄθλα δρόμου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις. Κοσμοῦνται δ' οἱ παῖδες χρυσῶ, τὸ πυρρὸν τιθεμένων ἐν τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῶ προσφέρουσι, καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ κατὰ τιμὴν. Στρατεύονται δὲ καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἕως πενήκοντα, πεζοί τε καὶ ἵππεῖς. ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἄπτονται· οὔτε γὰρ πωλοῦσιν, οὔτ' ὠνοῦνται.

§. 19.

Ὀπλίζονται δὲ γέρρω ῥομβοειδεῖ· παρά δὲ τὰς φαρέτρας σαγάρεις ἔχουσι καὶ κοπίδας· περὶ δὲ τῇ κεφαλῇ πύλημα πυργωτόν· θώραξ δ' ἐστὶν αὐτοῖς φολιδωτός. Ἐσθῆς δὲ, τοῖς ἡγεμόσι μὲν ἀναξυρίς τριπλῆ, χιτῶν δὲ χειριδωτός διπλοῦς ἕως γόνατος, [οὔ] ὁ ὑπενδύτης μὲν λευκός, ἀνθινός δ' ὁ ἐπάνω· ἱμάτιον δὲ θέρους μὲν πορφυροῦν, ἢ ἰάνθινον, χειμῶνος δ' ἀνθινόν· τιάραι παραπλήσιαί ταις τῶν μάγων, ὑπόδημα κοῖλον διπλοῦν· τοῖς δὲ πολλοῖς χιτῶν ἕως μεσοκνημίου διπλοῦς· ῥάκος δὲ σινδονίου περὶ τῇ κεφαλῇ· ἔχει δ' ἕκαστος τόξον καὶ σφενδόνην. Δειπνοῦσι

δὲ πολυτελῶς Πέρσαι, τιθέντες καὶ ὀλομελῆ, καὶ πολλὰ, καὶ 734.
ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς σρωμνῆς, ἐκπωμάτων τε καὶ τῶν
ἄλλων, ὥσε χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ πάντα λάμπεσθαι.

§. 20.

Ἐν οἴνῳ τὰ μέγιστα βουλεύονται, καὶ βεβαιότερα τῶν ἐν
νήψει τίθενται. Τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντώντων, τοὺς μὲν
γνωρίμους καὶ ἰσοτίμους φιλοῦσι προσιόντας, τοῖς δὲ ταπεινο-
τέροις παραβάλλουσι τὴν γνώσιν, καὶ δέχονται ταύτη τὸ φί-
λημα· οἱ δ' ἔτι ταπεινότεροι προσκυνοῦσι μόνον. Θάπτουσι δὲ
κηρῷ περιπλάσαντες τὰ σώματα· τοὺς δὲ μάγους οὐ θάπτου- 735.
σιν, ἀλλ' οἰωνοβρότους ἑῷσι· τούτοις δὲ, καὶ μητράσι συν-
έρχεσθαι πάτριον νενόμισαι. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἔθνη. Ἔσι δ'
ἴσως καὶ ταῦτα τῶν ἐθίμων, ἃ φησι Πολύκριτος.

§. 21.

Ἐν γὰρ Σούσοις ἐκάσῳ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς ἄκρας ἰδίᾳ
πεποιῆσθαι οἴκησιν, καὶ θησαυροὺς, καὶ παραθέσεις, ὧν
ἐπράττοντο φόρων, ὑπομνήματα τῆς οἰκονομίας· πράττεσθαι
δ' ἐκ μὲν τῆς παραλίας ἀργύριον, ἐκ δὲ τῆς μεσογαίας, ἃ φέρει
ἐκάσῃ χώρᾳ, ὥστε καὶ φάρμακα, καὶ τρίχα, [καὶ] ἑρέαν, ἢ τι
τοιούθ' ἕτερον, καὶ θρέμματα ὁμοίως. Τὸν δὲ διατάξαντα τοὺς
φόρους Δαρεῖον εἶναι τὸν μακρόχειρα, κάλλιζον ἀνθρώπων,
πλὴν τοῦ μήκους τῶν βραχιόνων καὶ τῶν πήχεων· ἄπτεσθαι
γὰρ καὶ τῶν γονάτων. Τὸν δὲ πλεῖστον χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἐν
κατασκευαῖς εἶναι, νομίσματι δὲ οὐ πολλῷ· πρὸς τε τὰς δωρεὰς
ἐκεῖνα κεχαρισμένα νομίζειν μᾶλλον, καὶ πρὸς κειμηλίων ἀπό-
θεσιν· τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς τὰς χρείας ἀρκοῦν ἱκανὸν εἶναι,
κόπτειν δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀναλώμασι σύμμετρον.

§. 22.

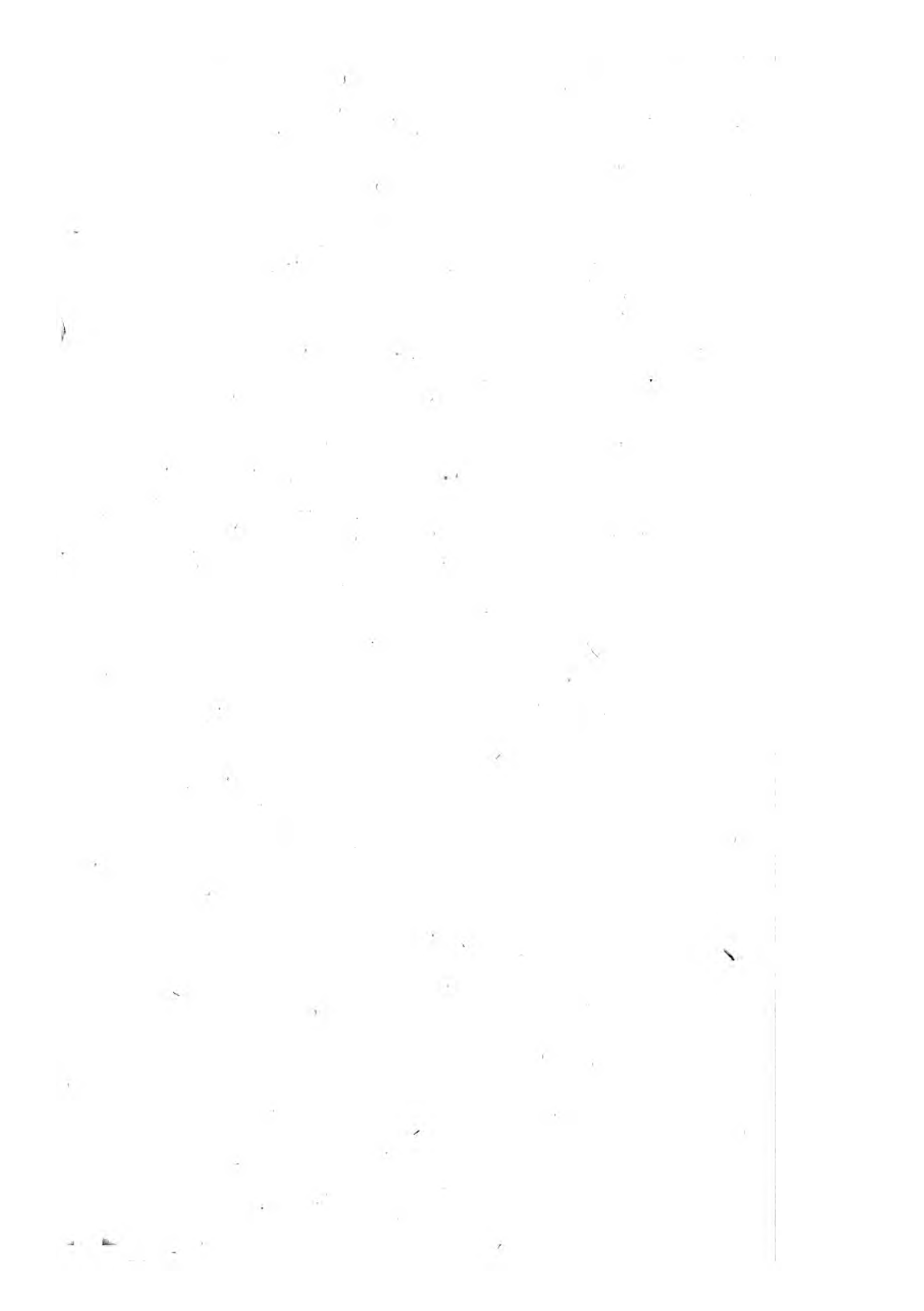
735. Τὰ μὲν οὖν ἔζη σωφρονικὰ τὰ πλείω. Διὰ δὲ τὸν πλοῦτον εἰς τρυφήν ἐξέπεσον οἱ βασιλεῖς, ὥστε πυρὸν μὲν ἐξ Ἄσσου τῆς Αἰολίδος μετήεσαν, οἶνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον, ὕδωρ δὲ ἐκ τοῦ Εὐλαίου πάντων ἐλαφρότατον, ὡς' ἐν Ἀττικῇ κοτύλη δραχμῇ ἀφολκότερον εἶναι.

§. 23.

Συνέβη δὲ τοῖς Πέρσαις ἐνδοξοτάτοις γενέσθαι τῶν βαρβάρων παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων οὐδένας τῶν τῆς Ἀσίας ἀρξάντων Ἕλλήνων ἤρξαν, οὐδ' ἤδεισαν οὔτ' ἐκεῖνοι τούτους, οὔθ' οἱ Ἕλληνες τοὺς βαρβάρους· ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκ τῆς πόρρωθεν ἀκοῆς. Ὀμηρος γοῦν οὔτε τὴν τῶν Σύρων, οὔτε τὴν τῶν Μήδων ἀρχὴν οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἂν, Θήβας Αἰγυπτίας ὀνομάζων, καὶ τὸν ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐν Φοινίκη πλοῦτον, τὸν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Νίνῳ, καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. Πρῶτοι δὲ Πέρσαις Ἕλλήνων ἐπῆρξαν, Λυδοὶ δὲ ἐπῆρξαν μὲν, ἀλλ' οὔτε τῆς Ἀσίας ὅλης, ἀλλὰ μέρος τινοὺς μικροῦ, τοῦ ἐντὸς Ἄλυος μόνον· καὶ τούτου ἐπ' ὀλίγον χρόνον τὸν κατὰ Κροῖσον καὶ Ἀλυάττην. Κρατηθέντες δ' ὑπὸ Περσῶν, εἰ καὶ τι* τῆς* δόξης ἦν αὐτοῖς, ἀφηρέθησαν τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων. Πέρσαις δ', ἀφ' οὗ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθύς καὶ Λυδῶν ἐκράτησαν, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ὑπηκόους ἔσχον· ὕστερον δὲ διέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ 736. ἡττηθέντες πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλάκις, ὁμως διετέλεσαν τὴν Ἀσίαν μέχρι τῶν ἐπὶ Θαλάττη τόπων κατέχοντες, ἕως ὑπὸ Μακεδόνων κατεπολεμήθησαν.

§. 24.

Ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν κατασῆσας αὐτοὺς Κῦρος ἦν· 736. διαδεξάμενος δὲ τοῦτον Καμβύσης [ὁ] υἱὸς, ὑπὸ τῶν μάγων κατελύθη. Τούτους δ' ἀνελόντες οἱ ἑπτὰ Πέρσαι, Δαρείῳ τῷ Ἰσάσπου παρέδοσαν τὴν ἀρχήν· εἰθ' οἱ ἀπὸ τούτου διαδεχόμενοι κατέληξαν εἰς Ἄρσην· ὃν ἀποκτείνας Βαγῶος, ὁ εὐνοῦχος, κατέσθησε Δαρεῖον, οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων. Τοῦτον δὲ καταλύσας Ἀλέξανδρος, αὐτὸς ἤρξε δώδεκα *ἢ ἑνδεκα* ἔτη· εἰτ' εἰς πλείους τοὺς διαδεξαμένους, καὶ τοὺς ἐπιγόνους τούτων, μερισθεῖσα ἡ ἡγεμονία τῆς Ἀσίας διελύθη. Συνέμεινε δ' ὅσον πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς διακοσίοις ἔτη. Νῦν δ' ἤδη καθ' αὐτοὺς συνεσῶτες οἱ Πέρσαι, βασιλέας ἔχουσιν ὑπηκόους ἑτέροις βασιλεῦσι, πρότερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ Παρθυαίοις.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ ἐκκαίδέκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίαν γῆν, ἐν ἣ βαβυλῶν καὶ Νίνος, πόλεις μέγισται, καὶ τὴν Ἀδιαβηνὴν καὶ Μεσοποταμίαν, Συρίαν πᾶσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Ἀραβίαν πᾶσαν, καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ συνάπτει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σκηνηῆτιν καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε ἡμετέρᾳ θαλάσῃ καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

ΚΕΦ Α.

§. 1.

Τῇ δὲ Περσίδι καὶ τῇ Σουσιανῇ συνάπτουσι οἱ Ἀσσύριοι κα- 736.
λοῦσι δ' οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ πολλὴν τῆς κύκλω γῆς, ἥς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἀτουρία ἐστίν, ἐν ἣ περὶ ἡ Νίνος, καὶ ἡ Ἀπολ-
λωνιάτις, καὶ Ἐλυμαῖοι, καὶ Παραιτάκαι, καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγριον
ὄρος Χαλωνῆτις, καὶ τὰ περὶ τὴν Νίνον πεδία, Δολομηνή τε,
καὶ Καλαχηνή, καὶ Χαζηνή, καὶ Ἀδιαβηνή, καὶ τὰ τῆς Μεσο-
ποταμίας ἔθνη, τὰ περὶ Γορδυαίους, καὶ τοὺς περὶ Νίσιβιν
Μύγδονας μέχρι τοῦ Ζεύγατος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην, καὶ
τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλῆς, ἣν Ἄραβες κατέχουσι, καὶ
οἱ ἰδίως ὑπὸ τῶν νῦν λεγόμενοι Σύροι, μέχρι Κιλικίων καὶ
Φοινίκων καὶ Ἰουδαίων καὶ Λιθύων, καὶ τῆς θαλάττης τῆς 737.
κατὰ τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, καὶ τὸν Ἰστικὸν κόλπον.

§. 2.

737. Δοκεῖ δὲ τὸ τῶν Σύρων ὄνομα διατεῖναι, ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Εὐξείνου τοπαλαιόν. Οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἱ τε πρὸς τῷ Ταύρω καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, ὡς ἂν ὄντων τινῶν Σύρων καὶ Μελάων· οὔτοι δ' εἰσὶν οἱ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· λέγω δὲ Ταῦρον μέχρι τοῦ Ἄμανοῦ διατείνων τοῦνομα. Οἱ δ' ἰσοροῦντες τῆς Σύρων ἀρχὴν, ὅταν φῶσι, Μήδους μὲν ὑπὸ Περσῶν καταλυθῆναι, Σύρους δὲ ὑπὸ Μήδων, οὐκ ἄλλους τινας τοὺς Σύρους λέγουσιν, ἀλλὰ τοὺς ἐν Βαβυλῶνι καὶ Νίνῳ κατεσκευασμένους τὸ βασιλείων ὧν ὁ μὲν Νίνος ἦν ὁ τὴν Νίνον ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ κτίσας· ἡ δὲ τούτου γυνή, ἥπερ καὶ διεδέξατο τὸν ἄνδρα, Σεμίραμις· ἥς ἐστὶ κτίσμα ἡ Βαβυλῶν. Οὔτοι δὲ ἐκράτησαν τῆς Ἀσίας· καὶ τῆς Σεμιράμιδος, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἔργων, πολλὰ καὶ ἄλλα κατὰ πᾶσαν γῆν σχεδὸν δείκνυται, ὅση τῆς ἡπείρου ταύτης ἐστὶ, τὰ τε χῶματα, ἃ δὴ καλοῦσι Σεμιράμιδος, καὶ τεῖχη, καὶ ἐρυμάτων κατασκευαὶ καὶ συρίγγων τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ ὑδρείων, καὶ κλιμάκων, καὶ διωρύχων ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις, καὶ ὁδῶν, καὶ γεφυρῶν. Ἀπέλιπον δὲ τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς Σαρδαναπάλου καὶ Ἀρβάκου· μετέστη δ' εἰς Μήδους ὕστερον.

§. 3.

Ἡ μὲν οὖν Νίνος πόλις ἠφανίσθη παραχρῆμα μετὰ τὴν τῶν Σύρων κατάλυσιν. Πολὺ δὲ μείζων ἦν τῆς Βαβυλῶνος, ἐν πεδίῳ κειμένη τῆς Ἀτουρίας· ἡ δ' Ἀτουρία τοῖς περὶ Ἄρβηλα τόποις ὁμορὸς ἐστὶ, μεταξύ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. Τὰ μὲν οὖν Ἄρβηλα τῆς Βαβυλωνίας ὑπάρχει, ἃ κατ' αὐτὸν ἐστὶν

ἐν δὲ τῇ περαία τοῦ Λύκου τὰ τῆς Ἀτουρίας πεδία τῇ Νίνῳ 737. περιέκειται. Ἐν δὲ τῇ Ἀτουρία ἐστὶ Γαυγάμηλα κώμη, ἐν ᾗ συνέβη νικηθῆναι καὶ ἀποβαλεῖν τὴν ἀρχὴν Δαρεῖον. Ἐστὶ μὲν οὖν τόπος οὐκ ἐπίσημος οὗτος· καὶ τοῦνομα μεθερμηνευθέν ἐστὶ Καμήλου οἶκος· ὠνόμασε δ' οὕτω Δαρεῖος ὁ Ὑζάσπου, κτῆμα δούς εἰς διατροφήν τῇ καμήλῳ τῇ συμπεπονηκυία μάλισα κατὰ τὴν ὁδόν, τὴν διὰ τῆς ἐρήμου Σκυθίας, μετὰ τῶν φορτίων, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ διατροφή τῷ βασιλεῖ. Οἱ μέντοι Μακεδόνες, τοῦτο μὲν ὁρῶντες κώμιον εὐτελές, τὰ δὲ Ἄρβηλα κατοικίαν ἀξιόλογον, κτίσμα, ὡς φασιν, Ἄρβηλου τοῦ Ἀθμονέως, περὶ Ἄρβηλα τὴν μάχην καὶ νίκην κατεφήμισαν, καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν οὕτω παρέδωκαν.

§. 4.

Μετὰ δὲ Ἄρβηλα καὶ τὸ Νικατόριον ὄρος (ὃ προσωνόμασεν Ἀλέξανδρος νικήσας τὴν περὶ Ἄρβηλα μάχην) ὁ Κάπρος ἐστὶ ποταμὸς, ἐν ἴσῳ διασῆματι, ὅσῳ καὶ ὁ Λύκος· ἡ δὲ χώρα Ἄρτακηνή λέγεται. Περὶ Ἄρβηλα δὲ ἐστὶ καὶ Δημητριάς πόλις, 738. ἢ τε τοῦ Νάφθα πηγὴ, καὶ τὰ πυρὰ, καὶ τὸ τῆς Ἀναίας ἱερὸν, καὶ Σαδράκαι, τὸ Δαρείου τοῦ Ὑζάσπου βασιλείου, καὶ ὁ Κυπαρισσῶν, καὶ ἡ τοῦ Κάπρου διάβασις, συνάπτουσα ἤδη Σελευκεία καὶ Βαβυλῶνι.

§. 5.

Ἡ δὲ Βαβυλῶν καὶ αὕτη μὲν ἐστὶν ἐν πεδίῳ· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε σαδίων· πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα· ὕψος δὲ τῶν μὲν μεσοπυργίων πήχεις πεντήκοντα, τῶν δὲ πύργων ἐξήκοντα· ἡ δὲ πάροδος τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους, ὡς τε τέρριππα ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις ῥαδίως· διόπερ τῶν ἐπτὰ θεαμάτων λέγεται καὶ τοῦτο, καὶ ὁ κρεμασὸς κῆπος, ἔχων ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἐκάστην

738. πλευράν τετάρων πλέθρων· συνέχεται δὲ ψαλιδώμασι καμαρωτοῖς, ἐπὶ πεττῶν ἰδρυμένοις κυβοειδῶν ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις· οἱ δὲ πεττοὶ κοῖλοι πλήρεις γῆς, ὥστε δέξασθαι φυτὰ δένδρων τῶν μεγίστων, ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεσκευασμένοι, καὶ αὐτοὶ, καὶ αἱ ψαλίδες, καὶ τὰ καμαρώματα. Ἡ δ' ἀνωτάτω σέγη προσβάσεις κλιμακωτάς ἔχει, παρακειμένους δ' αὐταῖς καὶ κοχλίας, δι' ὧν τὸ ὕδωρ ἀνῆγον εἰς τὸν κῆπον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου συνεχῶς οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι. Ὁ γὰρ ποταμὸς διὰ μέσης ῥεῖ τῆς πόλεως σαδιαῖος τὸ πλάτος· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος. Ἔστι δὲ καὶ ὁ τοῦ Βήλου τάφος αὐτόθι, νῦν μὲν κατεσκαμμένος, Ξέρξης δ' αὐτὸν κατέσπασεν, ὡς φασιν· ἦν δὲ πυραμῖς τετράγωνος ἐξ ὀπτῆς πλίνθου, καὶ αὐτὴ σαδιαία τὸ ὕψος, σαδιαία δὲ καὶ ἐκάστη τῶν πλευρῶν· ἦν Ἀλέξανδρος ἐβούλετο ἀνασκευάσαι· πολὺ δ' ἦν ἔργον καὶ πολλοῦ χρόνου (αὐτὴ γὰρ ἡ χοῦς εἰς ἀνακάθαρσιν μυρίοις ἀνδράσι δυεῖν μηνῶν ἔργον ἦν), ὥς' οὐκ ἔφθη τὸ ἐγχειρηθὲν ἐπιτελέσαι· παραχρῆμα γὰρ ἡ νόσος καὶ ἡ τελευταῖα συνέπεσε τῷ βασιλεῖ. Τῶν δ' ὕπερον οὐδεὶς ἐφρόντισεν· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὀλιγωρήθη, καὶ κατήρειψαν τῆς πόλεως, τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' ὁ χρόνος, καὶ ἡ τῶν Μακεδόνων ὀλιγωρία περὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὴν Σελεύκειαν ἐπὶ τῷ Τίγρει, πλησίον τῆς Βαβυλῶνος ἐν τριακοσίοις πού σαδίοις, ἐτείχισε Σέλευκος, ὁ Νικάτωρ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἅπαντες περὶ ταύτην ἐσπούδασαν τὴν πόλιν, καὶ τὸ βασιλείον ἐνταῦθα μετήνεγκαν· καὶ δὴ καὶ νῦν ἡ μὲν γέγονε Βαβυλῶνος μείζων, ἡ δ' ἔρημος ἡ πολλή, ὥς' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκνήσαι τινα εἰπεῖν, ὅπερ ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ·

Ἐρημία μεγάλη ἴσθιν ἡ Μεγάλη πόλις.

739. Διὰ δὲ τὴν τῆς ὕλης σπάνιν ἐκ φοινικίνων ξύλων αἱ οἰκοδομαὶ συντελοῦνται, καὶ δοκοῖς καὶ σύλοις· περὶ δὲ τοὺς σύλους
σρέφοντες

ερέφοντες ἐκ τῆς καλάμης σχοινία περιτιθέασιν, εἴτ' ἐπαλεί- 739.
φοντες χρώμασι καταγράφουσι· τὰς δὲ θύρας ἀσφάλτω· ὑψηλαὶ
δὲ καὶ αὐταί, καὶ οἱ οἴκοι καμαρωτοὶ πάντες διὰ τὴν ἀξύλιαν.
Ψιλή γὰρ ἡ χώρα καὶ θαμνώδης ἢ πολλή, πλὴν φοίνικος·
οὗτος δὲ πλείστος ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ, πολὺς δὲ καὶ ἐν Σούσοις,
καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ Περσίδι, καὶ ἐν τῇ Καρμανίᾳ. Κεράμω δ'
οὐ χρῶνται· οὐδὲ γὰρ κατομβροῦνται. Παραπλήσια δὲ καὶ τὰ
ἐν Σούσοις καὶ ἐν τῇ Σιτακηνῇ.

§. 6.

Ἀφώριστο δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ κατοικία τοῖς ἐπιχωρίοις φιλο-
σόφοις, τοῖς Χαλδαίοις προσαγορευομένοις, οἱ περὶ ἀστρονομίαν
εἰσὶ τὸ πλέον· προσποιοῦνται δὲ τινες καὶ γενεθλιαλογεῖν, οὓς
οὐ καταδέχονται οἱ ἕτεροι. Ἔστι δὲ καὶ φυλὸν τι τῶν Χαλ-
δαίων, καὶ χώρα τῆς Βαβυλωνίας ὑπ' ἐκείνων οἰκουμένη,
πλησιάζουσα καὶ τοῖς Ἄρασι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένη
θαλάττῃ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν Χαλδαίων τῶν ἀστρονομικῶν γένη
πλείω. Καὶ γὰρ Ὀρχηνοὶ τινες προσαγορεύονται, καὶ Βορσιπ-
πηνοὶ, καὶ ἄλλοι πλείους, ὡς ἂν κατὰ αἰρέσεις, ἄλλα καὶ
ἄλλα νέμοντες περὶ τῶν αὐτῶν δόγματα. Μέννηται δὲ καὶ τῶν
ἀνδρῶν ἐνίων οἱ Μαθηματικοί, καθάπερ Κιθῆνα τε καὶ Να-
βουριανοῦ, καὶ Σουδίνου· καὶ Σέλευκος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Σελευ-
κείας Χαλδαῖός ἐστι, καὶ ἄλλοι πλείους ἀξιόλογοι ἄνδρες.

§. 7.

Τὰ δὲ Βόρσιππα ἱερὰ πόλις ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος,
λινουργεῖον μέγα. Πληθύουσι δὲ ἐν αὐτῇ νυκτερίδες μείζους
πολὺ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις· ἀλίσκονται δ' εἰς βρῶσιν, καὶ ταρι-
χεύονται.

§. 8.

739. Περιέχεται δ' ἡ χώρα τῶν Βαβυλωνίων, ἀπὸ μὲν τῆς ἡοῦς, ὑπὸ τε Σουσίων καὶ Ἐλυμαίων καὶ Παραϊτακηνῶν· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῶν Χαλδαίων μέχρις Ἀράβων τῶν Μεσηνῶν· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας, ὑπὸ τε Ἀράβων τῶν Σκηνιτῶν μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς καὶ τῆς Γορδυαίας· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων, ὑπὸ τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων μέχρι τοῦ Ζάγρου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἐθνῶν.

§. 9.

Διαρρέεται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδικούς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας οἱ ποταμοί· ἔχουσι δ' ἀνάπλους, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὠπιν καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν (ἡ δὲ Ὠπις, κόμη, ἐμπορεῖον τῶν κύκλῳ τόπων), ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα, πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων. Οἱ μὲν οὖν
740. Πέρσαι τοὺς ἀνάπλους ἐπίτηδες κωλύειν ἐθέλοντες, φόβῳ τῶν ἔξωθεν ἐφόδων, καταρράκτας χειροποιήτους κατεσκευάκεισαν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐπιὼν, ὅσους οἴος τε ἦν, ἀνεσκεύασε, καὶ μάλιχα τοὺς ἐπὶ τὴν Ὠπιν. Ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν διώρυχων· πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους, ἀπὸ τοῦ ἕαρος ἀρξάμενος, ἤνικα τήκονται αἱ χιόνες αἱ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥς' ἀνάγκη λιμναίεσθαι καὶ κατακλύζεσθαι τὰς ἀρούρας, εἰ μὴ διοχετεύοι τις ταφρεῖαις καὶ διώρυξι τὸ ἐκπίπτον τοῦ ῥοῦ καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τοῦ Νείλου· ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυχες γεγέννηται. Χρεῖα δὲ ἐσιν ὑπουργίας μεγάλης· βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ, καὶ μαλακὴ, καὶ εὐένδοτος, ὥστε καὶ ἐκσύρεται ῥαδίως ὑπὸ τῶν ῥευμάτων, καὶ γυμνοὶ τὰ πεδία, πληροὶ δὲ τὰς διώρυχας, καὶ τὰ σώματα

αὐτῶν ἐμφράττει ῥαδίως ἢ χοῦς· οὕτω δὲ συμβαίνει πάλιν, τὴν 740.
 ὑπέρχουσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ πεδιά ἐκπί-
 πουσιν, λίμνας ἀποτελεῖν καὶ ἔλη, καὶ καλαμῶνας, ἐξ ὧν
 καλάμινα πλέκεται παντοῖα σκευῆ, τὰ μὲν ὑγροῦ δεκτικά, τῇ
 ἀσφάλτῳ περιλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς χρωμένων· καὶ
 ἰζία δὲ ποιοῦνται καλάμινα, ψιαδοῖς, ἢ ριψί παραπλήσια.

§. 10.

Τὸ μὲν οὖν παντάπασι κωλύειν τὴν τοιαύτην πλημμύραν,
 οὐχ οἷόν τε ἴσως· τὸ δὲ τὴν δυνατὴν προσφέρειν βοήθειαν,
 ἡγεμόνων ἀγαθῶν ἔστιν. Ἡ δὲ βοήθεια αὕτη, τὴν μὲν πολλὴν
 παρέκχυσιν ἐμφράζει κωλύειν, τὴν δὲ πλήρωσιν, ἣν ἢ χοῦς
 ἐργάζεται, τούναντίον, ἀνακαθάρσει τῶν διωρύχων, καὶ ἐξανοί-
 ξει τῶν σομάτων. Ἡ μὲν οὖν ἀνακάθαρσις ῥαδία· ἡ δὲ ἐμφραξις
 πολυχειρίας δεῖται· εὐένδοτος γὰρ οὔσα ἡ γῆ καὶ μαλακῆ, τὴν
 ἐπιφορηθεῖσαν οὐχ ὑπομένει χοῦν, ἀλλ' εἴκουσα συνεφέλκεται
 κάκεινήν, καὶ ποιεῖ δυσέγχωσον τὸ σόμα. Καὶ γὰρ καὶ τάχους
 δεῖ πρὸς τὸ ταχέως κλεισθῆναι τὰς διώρυχας, καὶ μὴ πᾶν ἐκ-
 πεσεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ ὕδωρ. Ξηρανθεῖσαι γὰρ τοῦ θέρους, ξη-
 ραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν· ταπεινωθεῖς δὲ, τὰς ἐποχεταιίας οὐ
 δύναται παρέχεσθαι κατὰ καιρὸν, ὧν δεῖται πλεῖστον τοῦ θέρους
 ἔμπυρος οὔσα ἡ χώρα καὶ καυματηρά· διαφέρει δ' οὐδὲν ἢ τῷ
 πλήθει τῶν ὑδάτων κατακλύζεσθαι τοὺς καρπούς, ἢ, τῇ λειψυ-
 δριά, τῷ δίψει διαφθείρεσθαι· ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀνάπλους,
 πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχοντας, αἰεὶ λυμαινομένους * γὰρ * ὑπ' ἀμφο-
 τέρων τῶν λεχθέντων παθῶν, οὐχ οἷόν τε ἐπανορθοῦν, εἰ μὴ
 ταχὺ μὲν ἐξανοίγοιτο τὰ σόμια τῶν διωρύχων, ταχὺ δὲ κλείοιν-
 το, καὶ αἱ διώρυχες αἰεὶ μετριάξοιεν, ὥστε μήτε πλεονάζειν ἐν
 αὐταῖς τὸ ὕδωρ, μήτ' ἐλλείπειν.

§. 11.

741. Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, ἀναπλέοντα, καὶ κυβερνῶντα τὸ σκάφος, ἐπισκοπεῖν καὶ ἀνακαθαίρειν τὰς διώρυχας μετὰ τοῦ πλήθους τῶν συνακολουθησάντων· ὡς δ' αὐτως καὶ τὰ σόμια ἐμφράττειν, τὰ δ' ἀνοίγειν· κατανοήσαντα δὲ μίαν τὴν μάλιζα συντείνουσαν ἐπὶ τὰ ἔλη, καὶ τὰς λίμνας τὰς πρὸ τῆς Ἀραβίας, δυσμεταχείρισον ἔχουσαν τὸ σόμα, καὶ μὴ ῥαδίως ἐμφράττεσθαι δυναμένην διὰ τὸ εὐένδοτον καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοῖξαι καινὸν σόμα ἀπὸ σαδίων τριάκοντα ὑπόπετρον λαβόντα χωρίον, κακεῖ μεταγαγεῖν τὸ ρεῖθρον· ταῦτα δὲ ποιεῖν, προνοοῦντα ἅμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Ἀραβίαν δυσεῖσβολον τελέως ὑπὸ τῶν λιμνῶν, ἧ καὶ τῶν ἐλῶν ἀποτελεσθῆναι, νησίζουσαν ἤδη διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος· διανοεῖσθαι γὰρ δὴ κατακτᾶσθαι τὴν χώραν ταύτην, καὶ σόλους καὶ ὄρμητήρια ἤδη κατεσκευάσθαι, καὶ πλοῖα, τὰ μὲν ἐν Φοινίκῃ τε καὶ Κύπρῳ ναυπηγησάμενον διαλυτὰ τε καὶ γομφωτὰ, ἃ κομισθέντα εἰς Θάψακον, σαδίους [χιλίοις] ἑπτα[κοσίοις], εἶτα τῷ ποταμῷ κατακομισθῆναι μέχρι Βαβυλῶνος· τὰ δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ συμπηξάμενον τῶν ἐν τοῖς ἄλσεσι καὶ τοῖς παραδείσοις κυπαρίττων· σπάνις γὰρ ὕλης ἐνταῦθα· ἐν δὲ Κοσσαίοις, καὶ ἄλλοις τισὶ, μετρία τίς ἐστὶν εὐπορία. Σκῆψασθαι μὲν οὖν αἰτίαν τοῦ πολέμου φησὶν, ἐπειδὴ μόνοι τῶν ἀπάντων οὐ πρεσβεύσαιντο οἱ Ἄραβες ὡς αὐτόν· τὸ δ' ἀληθὲς ὀρεγόμενον πάντων εἶναι κύριον· καὶ ἐπεὶ δύο θεοὺς ἐπυνθάνετο τιμᾶσθαι μόνους ὑπ' αὐτῶν, τὸν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον, τοὺς τὰ κυριώτατα πρὸς τὸ ζῆν παρέχοντας, τρίτον ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν τιμῆσθαι, κρατήσαντα, καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν πάτριον αὐτονομίαν ἔχειν, ἣν εἶχον πρότερον. Ταῦτά τε δὴ πραγματεύεσθαι περὶ τὰς διώρυχας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τοὺς τάφους σκευωρεῖσθαι

τοὺς τῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν· τοὺς γὰρ πλείστους ἐν ταῖς 741.
λίμναις εἶναι.

§. 12.

Ἐρατοσθένης δὲ, τῶν λιμνῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ, φησὶ τὸ ὕδωρ, ἀπορούμενον διεξόδων, ἀνοῖξαι πόρους ὑπὸ γῆς· καὶ δι' ἐκείνων ὑποφέρεσθαι μέχρι Κοιλοσύρων· ἀναθλίβεσθαι δὲ εἰς τοὺς περὶ Ρινοκόλουρα καὶ τὸ Κάσιον ὄρος τόπους, καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας καὶ τὰ βάραθρα· οὐκ οἶδα δ', εἰ πιθανῶς εἴρηκεν. Αἱ γὰρ τοῦ Εὐφράτου παρεκχύσεις, αἱ ποιοῦσαι τὰς πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ λίμνας καὶ τὰ ἔλη, πλησίον εἰσὶ τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης· ὁ δὲ διεύργων ἰσθμὸς, οὔτε πολὺς ἔστιν, οὔτε πετρώδης, ὥστε ταύτη μᾶλλον εἰκὸς ἦν βιάσασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θαλάτταν, εἴθ' ὑπὸ γῆν, εἴτ' ἐπιπολῆς, ἢ 742.
πλείους τῶν ἐξακισχιλίων σαδίων διανύειν, ἄνυδρον καὶ ξηρὰν οὕτω· καὶ ταῦτα ὄρων ἐν μέσῳ κειμένων, τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Ἀντιλιβάνου καὶ τοῦ Κασίου. Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα λέγουσι.

§. 13.

Πολύκλειτος δὲ φησὶ μὴ πλημμυρεῖν τὸν Εὐφράτην· διὰ γὰρ πεδίων φέρεσθαι μεγάλων, τὰ δ' ὄρη τὰ μὲν δισχιλίους ἀφεσάσαι σαδίους, τὰ δὲ Κοσσαῖα μόλις χιλίους, οὐ πάνυ ὑψηλά, οὐδὲ νιφόμενα σφοδρῶς, οὐδ' ἀθρόαν ἐπιφέροντα τῇ χιόνι τὴν τῆξιν· εἶναι γὰρ καὶ τὰ ὕψη τῶν ὄρων ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἐκδατάνων μέρεσι τοῖς προσβορείοις· ἐν δὲ τοῖς πρὸς νότον σχιζόμενα καὶ πλατυνόμενα πολὺ ταπεινοῦσθαι, ἅμα δὲ καὶ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος ἐκδέχεσθαι τὸν Τίγγριν. Τὸ μὲν οὖν ὕδατος ῥηθεὶν φανερώς ἄτοπον· εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πεδία· καὶ οὕτως τὰ πλημμυρεῖν λεχθέντα ὕψη τῶν ὄρων ἀνωμαλίαν ἔχει· πῆ μὲν ἐξηρημένα μᾶλλον, τὰ βόρεια· πῆ δὲ πλατυνόμενα, τὰ

742. μεσημβρινά· ἢ δὲ χιῶν οὐ τοῖς ὕψει κρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι· τό τε αὐτὸ ὄρος τὰ βόρεια μέρη νίφεται μᾶλλον, ἢ τὰ νότια· καὶ τὴν χιόνα συμμένουσαν ἔχει μᾶλλον ἐκεῖνα, ἢ ταῦτα. Ὁ μὲν οὖν Τίγρις ἐκ τῶν νοτιωτάτων μερῶν τῆς Ἀρμενίας, ἃ πλησίον ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίας, δεχόμενος τὸ ἐκ τῶν χιόνων ὕδωρ οὐ πολὺ ὄν, ἅτε ἐκ τῆς νοτίου πλευρᾶς, ἦττον ἀν πλημμύροι· ὁ δὲ Εὐφράτης τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δέχεται τῶν μερῶν, καὶ οὐκ ἐξ ἑνὸς ὄρους, ἀλλὰ πολλῶν (ὡς ἐδήλουν ἐν τῇ περιηγήσει τῆς Ἀρμενίας), προσιθίεις τὸ μήκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ διέξεισι καὶ τῇ μικρᾷ· ὅσον δὲ τὸ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας καὶ τῆς Καππαδοκίας διὰ τοῦ Ταύρου διεκβαλὼν ἕως Θαψάκου φέρεται, τὴν κάτω Συρίαν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορίζων· ὅσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλωνος καὶ τῆς ἐκβολῆς, ὁμοῦ τρισμυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. Τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς διώρυχάς τοιαῦτα.

§. 14.

Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθάς μὲν, ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ γὰρ τριακοσιάχοα λέγουσι. Τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ φοίνικος παρέχεται· καὶ γὰρ ἄρτος, καὶ οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα, τὰ τε πλεκτὰ παντοῖα ἐκ τούτου· τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ' ἀνδράκων οἱ χαλκεῖς χρῶνται· βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις εἰς τροφήν εἰσι βουσί καὶ προβάτοις. Φασὶ δ' εἶναι καὶ Περσικὴν ὠδὴν, ἐν ἣ τὰς ὠφελείας τοῦ φοίνικος τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα διαριθμοῦνται. Ἐλαίῳ δὲ χρῶνται τῷ σησαμίῳ τὸ πλεόν· οἱ δ' ἄλλαι

743. τόποι σπανίζονται τούτου τοῦ φυτοῦ.

§. 15.

Γίγνεται δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ ἄσφαλτος πολλή, περὶ ἧς Ἐρατοσθένης μὲν οὕτως εἴρηκεν· ὅτι ἡ μὲν ὑγρά, ἦν καλαῦσι

νάφθαν, γίγνεται ἐν τῇ Σουσίδι, ἢ δὲ ξηρά, δυναμένη πῆτ- 743.
 τεσθαι, ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· ταύτης δ' ἐστὶν ἡ πηγὴ τοῦ Εὐφρά-
 του πλησίον· πλημμύροντος δὲ τούτου κατὰ τὰς τῶν χιόνων
 τήξεις, καὶ αὐτὴ πληροῦται, καὶ ὑπέρχουσιν εἰς τὸν ποταμὸν
 λαμβάνει· ἐνταῦθα δὲ συνίστανται βῶλοι μεγάλοι πρὸς τὰς οἰ-
 κοδομάς ἐπιτήδειαι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. Ἄλλοι δὲ καὶ
 τὴν ὑγρὰν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι φασί. Περὶ μὲν οὖν τῆς
 ξηρᾶς εἴρηται πόσον τὸ χρήσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομιῶν μά-
 λιστα· φασὶ δὲ καὶ πλοῖα πλέκεσθαι, ἐμπλασθέντα δ' ἀσφάλτῳ
 πυκνοῦσθαι. Τὴν δ' ὑγρὰν, ἣν νάφθαν καλοῦσι, παράδοξον
 ἔχειν συμβαίνει τὴν φύσιν· προσαχθεῖς γὰρ ὁ νάφθας πυρὶ
 πλησίον, ἀναρπάζει τὸ πῦρ, καὶ ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσ-
 αγάγῃς, φλέγεται· σβέσαι δ' ὕδατι οὐχ οἶόν τε (ἐκκαίεται γὰρ
 μάλλον, πλὴν εἰ πάνυ πολλῶ), ἀλλὰ πηλῶ καὶ ὄξει, καὶ συ-
 πτηρίᾳ *καὶ ἰξῶ* πνιγὲν κατασβέννυται. Πείρας δὲ χάριν φασὶν
 Ἀλέξανδρον ἐν λουτρῶ περιχέαι παιδί τοῦ νάφθα, καὶ προσαγα-
 γεῖν λύχνον· φλεγόμενον δὲ τὸν παῖδα, ἐγγὺς ἐλθεῖν τοῦ ἀπο-
 λέσθαι, πλὴν πολλῶ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι, ἐξίσχυσαν
 καὶ διέσωσαν οἱ περιεσῶτες. Ποσειδῶνιος δὲ φησι τοῦ ἐν τῇ
 Βαβυλωνίᾳ νάφθα τὰς πηγὰς, τὰς μὲν εἶναι λευκοῦ, τὰς δὲ
 μέλανος· τούτων δὲ τὰς μὲν εἶναι θείου ὑγροῦ, λέγω δὴ τὰς
 τοῦ λευκοῦ· ταύτας δ' εἶναι τὰς ἐπισπώσας τὰς φλόγας· τὰς
 δὲ τοῦ μέλανος, ἀσφάλτου ὑγρᾶς, ᾧ ἀντ' ἐλαίου τοὺς λύχνους
 καίουσι.

§. 16.

Πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλὼν ἦν μητρόπολις τῆς Ἀσσυρίας,
 νῦν δὲ Σελεύκεια, ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη, Πλησίον δ' ἐστὶ
 κώμη, Κτησιφῶν λεγομένη, μεγάλη· ταύτην δ' ἐποιοῦντο χει-
 μάδιον οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν Σελευκῶν,

743. ἵνα μὴ κατασφραμεύονται ὑπὸ τοῦ Σκυθικοῦ φύλου καὶ στρατιωτικοῦ· δυνάμει οὖν Παρθική πόλις ἀντί κώμης ἐστὶ, καὶ τὸ μέγεθος τοσοῦτόν γε πλῆθος δεχομένη, καὶ τὴν κατασκευὴν ὑπ' ἐκείνων αὐτῶν κατασκευασμένη, καὶ τὰ ὄνια, καὶ τὰς τέχνας προσφόρους ἐκείνοις πεπορισμένη. Εἰώθασι γὰρ ἐνταῦθα τοῦ χειμῶνος διάγειν οἱ βασιλεῖς διὰ τὸ εὐάερον· θέρους δὲ, ἐν Ἐκβατάνοις καὶ τῇ Ἰρκανίᾳ διὰ τὴν ἐπικράτειαν τῆς παλαιᾶς δόξης. Ὡσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκεῖθεν Βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς
744. πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· ἀπὸ δὲ τῆς Σελευκείας ἦττον, καὶ ἐκεῖθεν ὡσι, καθάπερ Διογένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον.

§. 17.

Ἐστὶ δὲ καὶ Ἀρτέμιτα, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πεντακοσίους τῆς Σελευκείας σταδίους, πρὸς ἑὸν τὸ πλεόν, καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή. Καὶ γὰρ αὕτη, πολλή τε καὶ ἀγαθή, μέση Βαβυλῶνος τέτακται καὶ τῆς Σουσίδος, ὥστε τοῖς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σούσα βαδίζουσι διὰ τῆς Σιτακηνῆς ἢ ὁδοῦ ἅπασα· πρὸς ἑὸν δ' ἐστὶ καὶ τοῖς ἐκ Σούσων εἰς τὴν μεσόγαιαν τῆς Περσίδος διὰ τῆς Οὐξίας, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. Τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκυκλοῦται πρὸς ἄρκτον ἢ Περσίς, πολλή οὖσα· ταύτη δὲ συνάπτει ἡ Παραϊτακηνή καὶ ἡ Κοσσαία μέχρι Κασπίων πυλῶν, ὄρειά καὶ λησρικὰ ἔσθνη· τῇ δὲ Σουσίδι ἢ Ἐλυμαΐτις, καὶ αὕτη τραχεῖα ἢ πολλή, καὶ λησρική· τῇ δὲ Ἐλυμαΐτιδι τὰ περὶ τὸν Ζάγρον καὶ ἡ Μηθία.

§. 18.

Κοσσαῖοι μὲν οὖν εἰσὶ τοξόται τὸ πλεόν, καθάπερ καὶ οἱ συνεχεῖς ὄρειοί, προνομεύοντες αἰεὶ· χώραν γὰρ ἔχουσιν ὀλίγην τε καὶ λυπράν, ὥς' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀνάγκη ζῆν· ἀνάγκη δὲ

καὶ ἰσχύειν· ἅπαντες γὰρ εἰσι μάχιμοι· τοῖς γοῦν Ἐλυμαίοις 744·
 συνεμάχουν μύριοι καὶ τρισχίλιοι, πολεμοῦσι πρὸς τε Βαβυ-
 λωνίους καὶ Σουσίους. Οἱ δὲ Παραϊτακηνοὶ μᾶλλον μὲν τῶν
 Κοσσαίων ἐπιμελοῦνται γῆς· ὅμως δὲ καὶ αὐτοὶ λησηρίων οὐκ
 ἀπέχονται. Ἐλυμαῖοι δὲ καὶ μείζω τούτων κέκτηνται χώραν καὶ
 ποιικιλωτέραν. Ὅση μὲν οὖν ἀγαθὴ, γεωργοὺς ἔχει τοὺς ἐνοι-
 κοῦντας· ἢ δ' ὄρεινὴ σρατιώτας τρέφει, τοξότας τοὺς πλεί-
 σους· πολλὴ δὲ οὔσα, πολὺ καὶ τὸ σρατιωτικὸν παρέχεται,
 ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, δύναμιν κεκτημένος μεγάλην, οὐκ
 ἀξιοῖ τῷ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις
 ὑπήκοος εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας ὕστερον,
 τοὺς τῆς Συρίας ἄρχοντας, διέκειτο. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὸν
 Μέγαν, τὸ τοῦ Βῆλου συλᾶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα, ἀνείλον ἐπι-
 θέμενοι καθ' αὐτοὺς οἱ πλησίον βάρβαροι. Ἐκ δὲ τῶν ἐκείνῳ
 συμβάντων παιδευθεὶς ὁ Παρθυαῖος, χρόνοις ὕστερον, ἀκούων
 τὰ ἱερὰ πλοῦσια παρ' αὐτοῖς, ὄρων δ' ἀπειθοῦντας, ἐμβάλλει
 μετὰ δυνάμεως μεγάλης· καὶ τό τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν εἶλε, καὶ
 τὸ τῆς Ἀρτέμιδος, τὰ Ζάρα, καὶ ἦρε ταλάντων μυρίων γάζαν·
 ἠρέθη δὲ καὶ πρὸς τῷ Ἡδυφῶντι ποταμῷ Σελεύκεια, μεγάλη
 πόλις· Σολόκη δ' ἐκαλεῖτο πρότερον. Τρεῖς δ' εἰσὶν εἰς τὴν χώραν
 εὐφυεῖς εἰσβολαί· ἐκ μὲν τῆς Μηδίας καὶ τῶν περὶ τὸν Ζάγρον
 τόπων, διὰ τῆς Μασσαβατικῆς, ἐκ δὲ τῆς Σουσίδος, διὰ τῆς
 Γαβιανῆς (ἐπαρχίαι δ' εἰσὶν αὗται τῆς Ἐλυμαίας ἢ τε Γαβιανῆ 745·
 καὶ ἡ Μασσαβατικὴ)· τρίτη δ' εἰσὶν ἢ ἐκ τῆς Περσίδος. Ἔστι δὲ
 καὶ Κυρβιανὴ ἐπαρχία τῆς Ἐλυμαίδος. Ὅμοροι δ' εἰσὶ τούτοις
 Σαγαπηνοὶ τε καὶ Σιλακηνοὶ, δυναστεῖαι μικραί. Τοσαῦτα μὲν οὖν
 καὶ τοιαῦτα ἔθνη πρὸς ἔω, τὰ ὑπερκείμενα τῆς Βαβυλωνίας.
 Πρὸς ἄρκτον δὲ τὴν Μηδίαν ἔφαμεν καὶ τὴν Ἀρμενίαν· ἀπὸ
 δὲ δύσεώς ἐστιν ἡ Ἀδιαθηνὴ καὶ ἡ Μεσοποταμία.

§. 19.

745. Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείσθη πεδιάς ἐστι, καὶ αὐτὴ τῆς Βαβυλωνίας μέρος οὔσα, ἔχουσα δ' ὅμως ἄρχοντα ἴδιον· ἔστιν ὀπη καὶ τῆ Ἀρμενία προσχωροῦσα. Οἱ γὰρ Μῆδοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλώνιοι, τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν τῶν ταύτη διετέλουν οὕτως ἐξ ἀρχῆς συνεσῶτες, ὥς' ἀλλήλοις ἐπιτίθεσθαι κατὰ καιροὺς τοὺς οἰκείους ἕκαστοι, καὶ πάλιν διαλύεσθαι καὶ τοῦτο μέχρι καὶ τῆς τῶν Παρθηαίων ἐπικρατείας διέμεινε. Τῶν μὲν οὖν Μήδων καὶ τῶν Βαβυλωνίων ἐπάρχουσι Παρθηαῖοι· τῶν δ' Ἀρμενίων οὐδ' ἄπαξ· ἀλλ' ἔφοδοι μὲν γεγόνασι πολλάκις, ἀνὰ κράτος δ' οὐχ ἐάλωσαν, ἀλλ' ὁ γε Τιγράνης καὶ ἐρρωμένως ἀντεπεκράτησεν, ὡς ἐν τοῖς Ἀρμενιακοῖς εἴρηται. Ἡ μὲν οὖν Ἀδιαβηνὴ τοιαύτη. Καλοῦνται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ καὶ Σακκόποδες. Περί δὲ τῆς Μεσοποταμίας ἐροῦμεν ἐφεξῆς, καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν ἐθνῶν, ἐπιόντες ἐπὶ μικρὸν πρότερον τὰ λεγόμενα περὶ τῶν ἐθνῶν τῶν παρὰ τοῖς Ἀσσυρίοις.

§. 20.

Τάλλα μὲν οὖν ἔοικε τοῖς Περσικοῖς· ἴδιον δὲ, τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας σώφρονας ἐκάστης ἄρχοντας φυλῆς, οἱ τὰς ἐπιγάμους κόρας προσάγοντες εἰς τὸ πλῆθος, ἀπακηρύττουσι τοῖς νυμφίοις αἰεὶ τὰς ἐντιμωτέρας πρώτας. Οὕτω μὲν αἱ συζυγίαι τελοῦνται. Ὅσάκις δ' ἂν μιχθῶσιν ἀλλήλοις, ἐπιθυμιάσαντες ἐξανίστανται ἑκάτερος χωρὶς· ὄρθρου δὲ λούονται, πρὶν ἀγγεῖου τινὸς ἄψασθαι· παραπλησίως γὰρ, ὥσπερ ἀπὸ νεκροῦ τὸ λουτρὸν ἐν ἔθει ἐστίν, οὕτω καὶ ἀπὸ συνουσίας. Πάσαις δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις ἔθος, κατὰ τι λόγιον, ξένῳ μίγνυσθαι, πρὸς τι Ἀφροδίσιον ἀφικομέναις μετὰ πολλῆς θεραπείας καὶ ὄχλου· θώμιγγι δ' ἔξεπται ἐκάστη· ὁ δὲ προσιῶν, καταθεῖς ἐπὶ τὰ

γόνατα, ὅσον καλῶς ἔχει ἀργύριον, συγγίνεται, ἄπωθεν τοῦ 745.
 τεμένους ἀπαγαγών· τὸ δ' ἀργύριον ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης νομί-
 ζεται. Ἀρχεῖα δ' ἐσὶ τρία, τὸ τῶν ἀφειμένων ἤδη τῆς στρατείας,
 καὶ τὸ τῶν ἐνδοξοτάτων, καὶ τὸ τῶν γερόντων, χωρὶς τοῦ ὑπὸ
 τοῦ βασιλέως καθισταμένου. Τούτου δ' ἐσὶ καὶ τὸ τὰς παρ- 746.
 θένους ἐκδιδόναι, καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικάζειν δίκας·
 ἄλλου δὲ τὸ τὰς τῆς κλοπῆς, τρίτου τὸ περὶ τῶν βιαιῶν. Τοὺς
 δ' ἀρρώστους εἰς τὰς τριόδους ἐκτιθέντες, πυνθάνονται τῶν
 παριόντων, εἴ τίς τι ἔχει λέγειν τοῦ πάθους ἄκος· οὐδεὶς τέ
 ἐσιν οὕτω κακὸς τῶν παριόντων, ὃς οὐκ ἐντυχῶν, εἴ τι φρονεῖ
 σωτήριον, ὑποτίθεται. Ἐσθῆς δ' αὐτοῖς ἐσὶ χιτῶν λινοῦς ποδή-
 ρης, καὶ ἐπενδύτης ἐρεοῦς, ἱμάτιον λευκόν· κόμη μακρὰ, ὑπό-
 δημα ἐμβάδι ὁμοιον. Φοροῦσι δὲ καὶ σφραγιῖδα, καὶ σκῆπτρον
 οὐ λιτὸν, ἀλλ' ἐπίσημον ἔχον ἐπάνω μῆλον, ἢ ρόδον, ἢ κρῖνον,
 ἢ τι τοιοῦτον· ἀλείφονται δ' ἐκ τοῦ σησάμου· θρηνοῦσι δὲ τοὺς
 ἀποθανόντας, ὡς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων· θάπτουσι
 δ' ἐν μέλιτι, κηρῶ περιπλάσαντες. Τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρίαὶ τῶν
 ἀπόρων σίτου· ἔλειοι δ' εἰσὶν οὗτοι καὶ ἰχθυοφάγοι, διαιτώμενοι
 παραπλησίως τοῖς κατὰ τὴν Γεδρωσίαν.

§. 21.

[H] Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τεῦ συμβεβηκότος ὠνόμασαι· εἴρη-
 ται δ', ὅτι κεῖται μεταξύ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος, καὶ ὅτι
 ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἐσωθὸν αὐτῆς μόνον κλύζει πλευρὸν, τὸ δὲ
 ἐσπέριον καὶ νότιον ὁ Εὐφράτης· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ταῦρος, ὁ
 τοὺς Ἀρμενίους διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας. Τὸ μὲν οὖν
 μέγιστον, ὃ ἀφίστανται, διάστημα ἀπ' ἀλλήλων, τὸ πρὸς τοῖς
 ὄρεσιν ἐσὶ· τοῦτο δ' ἂν εἴη τὸ αὐτὸ, ὅπερ εἴρηκεν Ἐρατοσθέ-
 νης, τὸ ἀπὸ Θαψάκου, καθ' ὃ ἦν τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ
 παλαιὸν ἐπὶ τὴν τοῦ Τίγριος διάβασιν, καθ' ἣν διέβη Ἀλέξανδρος

746. αὐτὸν, δισχιλίων τετρακοσίων· τὸ δ' ἐλάχισον μικρῶ πλέον τῶν διακοσίων κατὰ Σελεύκειάν που καὶ Βαβυλῶνα. Διαρρέει δ' ὁ Τίγρις τὴν Θωνίτιν καλουμένην λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· περαιωθεὶς δ' ἐπὶ θάτερον χεῖλος κατὰ γῆς δύεται μετὰ πολλοῦ φόφου καὶ ἀναφουσημάτων· ἐπὶ πολὺ δ' ἐνεχθεὶς ἀφανῆς, ἀνίσχει πάλιν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῆς Γορδουαίας· οὕτω δὲ σφοδρῶς διεκβάλλει τὴν λίμνην, ὡς φησὶν Ἐρατοσθένης, ὥστε, ἀλμυρὰν αὐτὴν οὔσαν, καὶ ἀνιχθῆναι, γλυκεῖαν κατὰ τοῦτ' εἶναι τὸ μέρος καὶ ῥοώδη, καὶ ἰχθυῶν πλήρη.

§. 22.

Ἐπὶ μῆκος δὲ συχνὸν προπέπτωκεν ἡ συναγωγὴ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ πλοίῳ πως ἔοικε· ποιεῖ δὲ τὸ πλείστον τῆς περιφερείας ὁ Εὐφράτης· καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Θαψάκου μέχρι Βαβυλῶνος, ὡς εἴρηκεν Ἐρατοσθένης, τετρακισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι σταδίοι· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος,

747. ἥπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, οὐκ ἔλαττον τῶν δισχιλίων σταδίων ἕως ἐπὶ Θαψακόν.

§. 23.

Ἔστι δ' ἡ μὲν παρῶρειος εὐδαίμων ἰκανῶς· ἔχουσι δ' αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Ζεύγματι, τῷ τε νῦν τῷ κατὰ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τῷ παλαι τῷ κατὰ τὴν Θαψακόν, οἳ τε Μυγδονες κατονομασθέντες ὑπὸ τῶν Μακεδόνων· ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Νίσιδις, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀντιόχειαν τὴν ἐν τῇ Μυγδονίᾳ προσηγόρευσαν, ὑπὸ τῷ Μασίῳ ὄρει κειμένην· καὶ Τιγρανόκερτα· καὶ τὰ περὶ Κάρρας καὶ Νικηφόριον χωρία, καὶ Χορδίραζα, καὶ Σίννακα, ἐν ἧ Κράσσοι διεφθάρη, δόλω ληφθεὶς ὑπὸ Σουρήνα, τοῦ τῶν Παρθυαίων στρατηγοῦ.

§. 24.

Πρὸς δὲ τῷ Τίγρει τὰ τῶν Γορδουαίων χωρία, οὓς οἱ παλαιοὶ 747. Καρδούχους ἔλεγον, καὶ αἱ πόλεις, ὧν Σάρισά τε καὶ Σάταλκα, καὶ Πίνακα, κράτιστον ἔρυμα, τρεῖς ἄκρας ἔχουσα, ἐκάστην ἰδίῳ τείχει τετειχισμένην, ὥς οἶον τρίπολιν εἶναι. Ἄλλ' ὅμως καὶ ὁ Ἀρμένιος εἶχεν ὑπήκοον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι βία παρέλαβον, καίπερ ἔδοξαν οἱ Γορδουαῖοι διαφερόντως ἀρχιτεκτονικοὶ τινες εἶναι, καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροί· διόπερ αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὁ Τιγράνης ἐχρήτο. Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπήϊος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῷ Τιγράνῃ προσένειμεν, ὅσα ἦν ἀξιόλογα· ἔστι γὰρ εὖβοτος ἡ χώρα καὶ εὐερνῆς, ὥς καὶ τὰ ἀειθαλῆ τρέφειν, καὶ ἄρωμα, τὸ ἄμωμον· καὶ λεοντόβοτός ἐστι· φέρει δὲ καὶ τὸν νάφθαν, καὶ τὴν γαγγίτιν λίθον, ἣν φεύγει τὰ ἔρπετά.

§. 25.

Λέγεται δὲ Γόρδης ὁ Τριπτολέμου τὴν Γορδουηνὴν οἰκῆσαι· ὕσερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς, οἱ ἀναρπασθέντες ὑπὸ Περσῶν. Περὶ μὲν οὖν Τριπτολέμου δηλώσομεν ἐν τοῖς Συριακοῖς αὐτίκα.

§. 26.

Τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἀπωτέρω τῶν ὄρων, ἄνυδρα καὶ λυπρὰ ὄντα, ἔχουσιν οἱ Σκηνοῖιται Ἄραβες, ληστρικοὶ τινες καὶ ποιμενικοὶ, μεθιστάμενοι ῥαδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αἱ νομαὶ καὶ αἱ λεηλασίαι. Τοῖς οὖν παρωρείοις ὑπὸ τε τούτων κακοῦσθαι συμβαίνει, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων· ὑπέρκεινται δὲ καὶ καταδυναστεύουσι διὰ τὴν ἰσχύν· τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσὶ τὸ πλεόν, ἢ

747. τοῖς Παρθυαίοις ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κάκεινοι, τὴν τε Μηδίαν ἔχοντες καὶ τὴν Βαβυλωνίαν.

§. 27.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν
748. ἄλλος Ἀβόρρας· διὰ δὲ τῶν Σκημιτῶν, ὑπὸ τινῶν Μαλίων νυνὶ λεγομένων, καὶ τῆς ἐκείνων ἐρημίας, ἡ ὁδὸς τοῖς ἐκ τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν καὶ Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν διαβάσις τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἐστὶν αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας· ὑπέρεκται δὲ τοῦ ποταμοῦ, σχοίνους τέτταρας διέχουσα, ἡ Βαυβύκη, ἣν καὶ Ἐδεσσαν, καὶ Ἱεράν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἣ τιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Ἀταργάτιν. Διαβάτων γάρ, ἡ ὁδὸς ἐστὶ διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκημῶν, ἀξιολόγου πόλεως, ἐπὶ τοῖς τῆς Βαβυλωνίας ὄρους, ἐπὶ τινος διώρυχος ἰδρυμένης. Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέχρι Σκημῶν ἡμερῶν πέντε καὶ εἴκοσι ὁδός. Καμηλιῖται δ' εἰσὶ καταγωγὰς ἔχοντες· ποτὲ μὲν ὑδρείων εὐποροῦντες, λακκαίω τὸ πλεόν, ποτὲ δ' ἐπακτοῖς χρώμενοι τοῖς ὕδασι. Παρέχουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκημιταὶ τὴν τε εἰρήνην καὶ τὴν μετριότητα τῆς τῶν τελῶν πράξεως, ἧς χάριν, φεύγοντες τὴν παραποταμίαν, διὰ τῆς ἐρήμου παραβάλλονται, καταλιπόντες ἐν δεξιᾷ τὸν ποταμὸν ἡμερῶν σχεδὸν τι τριῶν ὁδόν. Οἱ γάρ παροικοῦντες ἐκατέρωθεν τὸν ποταμὸν Φύλαρχοι, χώραν οὐκ εὐπορον ἔχοντες, ἥττον δὲ ἄπορον νεμόμενοι, δυναστείαν ἕκαστος ἰδίαν περιβεβλημένος, ἴδιον καὶ τελώνιον ἔχει, καὶ τοῦτο οὐ μέτριον. Χαλεπὸν γάρ ἐν τοῖς τοσοῦτοις, καὶ τούτοις αὐθάδεσι, κοινὸν ἀφορισθῆναι μέτρον τὸ τῷ ἐμπόρῳ λυσιτελές. Διέχουσι δὲ τῆς Σελευκειᾶς αἱ Σκημιταὶ σχοίνους ὀκτωκαίδεκα.

§. 28.

Ὅριον δ' ἐσὶ τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ 748.
περαία· τὰ δ' ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ τῶν Ἀράβων οἱ φύλαρ-
χοι μέχρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς
Ῥωμαίοις προσέχοντες, οἷσπερ καὶ πλησιόχωροί εἰσιν· ἦττον
μὲν Σκηνῖται οἱ Νομάδες, οἱ τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ'
οἱ ἄπωθεν, καὶ πρὸς τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. Οἱ δὲ Παρθυαῖοι
καὶ πρότερον μὲν ἐφρόντιζον τῆς πρὸς Ῥωμαίους φιλίας, τὸν
δὲ ἄρξαντα πολέμου Κράσσον ἠμύναντο· καὶ αὐτοὶ ἄρξαντες
τῆς μάχης τῶν ἴσων ἔτυχον, ἠνίκα ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν
Πάκωρον. Ἀντώνιος δὲ, συμβούλῳ τῷ Ἀρμενίῳ χρώμενος,
προὔδόθη, καὶ κακῶς ἐπολέμησεν· ὁ δ' ἐκεῖνον διαδεξάμενος
Φραάτης, τοσοῦτον ἐσπούδασε περὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Καί-
σαρα τὸν Σεβασόν, ὥστε καὶ τὰ τρόπαια ἔπεμψεν, ἃ κατὰ
Ῥωμαίων ἀνέστησαν Παρθυαῖοι· καὶ καλέσας εἰς σύλλογον Τίτιον,
τὸν ἐπίσατοῦντα τότε τῆς Συρίας, τέτταρας παιῖδας γνησίους
ἐνεχείρισεν ὄμηρα αὐτῷ, Σερασπαδάνην, καὶ Ρωδάσπην, καὶ
Φραάτην, καὶ Βονώνην, καὶ γυναῖκας τούτων δύο, καὶ υἱεῖς
τέτταρας, δεδιῶς τὰς γάσεις καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτῷ·
ἦδει γὰρ μηδένα ἰσχύσοντα καθ' ἑαυτὸν, ἂν μὴ τινα προσλάβῃ 749.
τοῦ Ἀρσακίου γένους, διὰ τὸ εἶναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς
Παρθυαίους· ἐκποδῶν οὖν ἐποίησε τοὺς παιῖδας, ἀφελέσθαι
ζητῶν τὴν ἐλπίδα ταύτην τοὺς κακουργοῦντας. Τῶν μὲν οὖν
παιδῶν ὅσοι περίεισιν ἐν Ῥώμῃ, δημοσίᾳ βασιλικῶς τημελοῦν-
ται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς πρεσβευόμενοι, καὶ εἰς συλλόγους
ἀφικνούμενοι διατετελέκασιν.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

749. Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώρισται τῇ Κιλικίᾳ καὶ τῷ Ἄμανῳ· ἀπὸ Θαλάττης δ' ἐπὶ τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου γάδιοί εἰσιν ἀπὸ τοῦ Ἰσσυκοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Ζεύγατος τοῦ κατὰ Κομμαγηνήν, οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες, οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων καὶ τετρακοσίων· πρὸς ἑω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἄραψι· πρὸς δὲ νότον τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτιακῷ πελάγει μέχρι Ἰσσοῦ.

§. 2.

Μέρη δ' αὐτῆς τίθεμεν, ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀρξάμενοι καὶ τοῦ Ἄμανοῦ, τὴν τε Κομμαγηνήν, καὶ τὴν Σελευκίδα καλουμένην τῆς Συρίας· ἔπειτα τὴν κοίλην Συρίαν τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ, τὴν Φοινίκην, ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τὴν Ἰουδαίαν. Ἐνιοὶ δὲ τὴν Συρίαν ὅλην εἰς τε Κοιλοσύρους καὶ Φοίνικας διελόντες, τούτοις ἀναμεμίσχθαι φασὶ τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδουμαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γεωργικοὺς μὲν, ὡς τοὺς Σύρους καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπορικοὺς δὲ, ὡς τοὺς Φοίνικας· καθόλου μὲν οὕτω.

§. 3.

Καθ' ἕκαστα δὲ ἡ Κομμαγηνὴ μικρὰ τις ἐστίν· ἔχει δ' ἐρυμνὴν πόλιν Σαμόσατα, ἐν ἣ τὸ βασιλεῖον ὑπῆρχε· νῦν δ' ἐπαρχία γέγονε· χώρα δὲ περικεῖται σφόδρα εὐδαίμων, ὀλίγη δέ. Ἐνταῦθα δὲ νῦν ἐστὶ τὸ Ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου· κατὰ τοῦτο δὲ Σελεύκεια

Σελεύκεια ἰδρυται, φρούριον τῆς Μεσοποταμίας, προσωρι- 749-
σμένον ὑπὸ Πομπηίου τῇ Κομμαγηνῇ ἐν ᾧ τὴν Σελήνην ἐπι-
κληθεῖσαν Κλεοπάτραν Τιγράνης ἀνεῖλε, καθείρξας χρόνον τινα,
ἡνίκα τῆς Συρίας ἐξέπεσεν.

§. 4.

Ἡ δὲ Σελευκίς ἀρίστη μὲν ἐστὶ τῶν λεχθεῖσῶν μερίδων, καλεῖ-
ται δὲ Τετράπολις, καὶ ἔστι, κατὰ τὰς ἐξεχούσας ἐν αὐτῇ πό-
λεις, ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι· μέγισται δὲ τέτταρες, Ἀντιόχεια ἡ
ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ, καὶ Ἀπάμεια *δὲ* καὶ
Λαοδίκεια· αἵπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν ὁμό-
νοιαν, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος κτίσματα. Ἡ μὲν οὖν μεγίστη,
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπώνυμος, ἡ δ' ἐρυμνοτάτη αὐτοῦ· αἱ δ'
ἄλλαι, ἡ μὲν Ἀπάμεια τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας, ἡ δὲ
Λαοδίκεια τῆς μητρός. Οἰκειῶς δὲ τῇ τετραπόλει, καὶ εἰς σα- 750.
τραπείας διήρητο τέτταρας ἡ Σελευκίς, ὡς φησι Ποσειδώνιος,
εἰς ὅσας καὶ ἡ Κοίλη Συρία, εἰς μίαν δ' ἡ Μεσοποταμία. Ἐστὶ
δ' ἡ μὲν Ἀντιόχεια, καὶ αὕτη τετράπολις, ἐκ τεττάρων συν-
εσῶσα μερῶν· τετείχισται δὲ καὶ κοινῶν τείχει, καὶ ἰδίῳ καθ'
ἕκασον τὸ κτίσμα· τὸ μὲν οὖν πρῶτον αὐτῶν ὁ Νικάτωρ συν-
ώκισε, μεταγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιγονίας τοὺς οἰκήτορας, ἦν πλη-
σίον ἐτείχισεν Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου μικρῶ πρότερον· τὸ δὲ
δεύτερον τοῦ πλήθους τῶν οἰκητόρων ἐστὶ κτίσμα· τὸ δὲ τρίτον
Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου· τὸ δὲ τέταρτον Ἀντιόχου τοῦ Ἐπι-
φανοῦς.

§. 5.

Καὶ δὴ καὶ μητρόπολις ἐστὶν αὕτη τῆς Συρίας, καὶ τὸ βασί-
λειον ἐνταῦθα ἰδρυτο τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας· οὐ πολὺ τε λεί-
πεται καὶ δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει,

750. καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ. Συνώκισε δ' ὁ Νικάτωρ ἑνταῦθα καὶ τοὺς ἀπογόνους Τριπτολέμου, περὶ οὗ μικρῶ πρόσθεν ἐμνήσθημεν· διόπερ Ἀντιοχεῖς ὡς ἥρωα τιμῶσι, καὶ ἄγουσιν ἑορτὴν ἐν τῷ Κασίῳ ὄρει τῷ περὶ Σελεύκειαν. Φασὶ δ' αὐτὸν ὑπ' Ἀργείων πεμφθέντα ἐπὶ τὴν Ἰούς ζήτησιν, ἐν Τύρῳ πρῶτον ἀφανοῦς γενηθείσης, πλανᾶσθαι κατὰ τὴν Κιλικίαν· ἑνταῦθα δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τινὰς Ἀργείων κτίσαι τὴν Ταρσὸν ἀπελθόντας παρ' αὐτοῦ· τοὺς δ' ἄλλους συνακολουθήσαντας εἰς τὴν ἐξῆς παραλίαν, ἀπογόνους τῆς ζητήσεως, ἐν τῇ ποταμίᾳ τοῦ Ὀρόντου καταμεῖναι σὺν αὐτῷ· τὸν μὲν οὖν υἱὸν τοῦ Τριπτολέμου Γόρδυν, ἔχοντά τινὰς τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν, εἰς τὴν Γορδυαίαν ἀποικῆσαι· τῶν δ' ἄλλων τοὺς ἀπογόνους συνοίκους γενέσθαι τοῖς Ἀντιοχεῦσιν.

§. 6.

ὑπέρκειται δὲ τετταράκοντα σταδίους ἡ Δάφνη, κατοικία μετρία· μέγα δὲ καὶ συνηρεφές ἄλσος, διαρρέομενον πηγαίοις ὕδασι· ἐν μέσῳ δὲ ἄσυλον τέμενος, καὶ νεῶς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. Ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν ἔθος τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ τοῖς ἀσυγείτοσι· κύκλος δὲ τοῦ ἄλσους ὀγδοήκοντα σταδίοι.

§. 7.

Ῥεῖ δὲ τῆς πόλεως πλησίον Ὀρόντης ποταμός· οὗτος δ' ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, εἴθ' ὑπὸ γῆν ἐνεχθεῖς, ἀναδίδωσι πάλιν τὸ ρεῦμα, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμέων εἰς τὴν Ἀντιόχειαν προελθὼν, πλησιάσας τῇ πόλει, πρὸς τὴν θάλατταν καταφέρεται τὴν κατὰ Σελεύκειαν· τὸ δ' ὄνομα τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφών. Μυθεύουσι δ' ἑνταῦθά που τὰ περὶ τὴν κεράυνωσιν τοῦ Τυφῶνος, καὶ τοὺς Ἀρίμους, περὶ ὧν εἶπομεν καὶ πρότερον· φασὶ

δὲ τυπτόμενον τοῖς κεραυνοῖς (εἶναι δὲ δράκοντα) φεύγειν, 751. κατάδυσιν ζητοῦντα· τοῖς μὲν οὖν ὄλκοις ἐντεμεῖν τὴν γῆν, καὶ ποιῆσαι τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, καταδύντα δ' εἰς γῆν, ἀναρρήξαι τὴν πηγὴν· ἐκ δὲ τούτου γενέσθαι τὸ ὄνομα τῷ ποταμῷ. Πρὸς δύσιν μὲν οὖν Θαλάττα ὑπόκειται τῇ Ἀντιοχείᾳ κατὰ Σελεύκειαν, πρὸς ἣ καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁ Ὄρόντης ποιεῖται, διεχούση τῶν μὲν ἐκβολῶν σαδίους τετταράκοντα, τῆς δ' Ἀντιοχείας ἑκατὸν εἴκοσιν. Ἀνάπλους δ' ἐκ Θαλάττης ἐστὶν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν αὐθημερόν. Πρὸς ἔω δ' ὁ Εὐφράτης ἐστὶ καὶ ἡ Βαμβύκη καὶ ἡ Βέροια καὶ ἡ Ἡράκλεια τῇ Ἀντιοχείᾳ, πολίχνια τυραννούμενά ποτε ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλέωνος. Διέχει δ' ἡ Ἡράκλεια σαδίους εἴκοσι τοῦ τῆς Ἀθηναῶν ἱεροῦ τῆς Κυρῶρησιδος.

§. 8.

Εἶτα ἡ Κυρῶρησικὴ μέχρι τῆς Ἀντιοχίδος. Ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἐστὶ τό τε Ἄμανόν πλησίον, καὶ ἡ Κομμαγηνή. Συνάπτει δὲ τούτοις ἡ Κυρῶρησικὴ μέχρι δεῦρο παρατείνουσα. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶ πόλις Γίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυρῶρησικῆς, καὶ ληστήριον εὐφυές, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον ἱερὸν πλησίον· περὶ οὗς τόπους ὑπὸ Οὐεντιδίου Πάκορος διεφθάρη, ὁ πρεσβύτατος τῶν τοῦ Παρθυαίου παίδων, ἐπιστρατεύσας τῇ Συρίᾳ. Τῇ δὲ Γινδάρῳ συνάπτουσιν αἱ Πάγραι τῆς Ἀντιοχίδος, χωρίον ἐρυμνόν, κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τοῦ Ἄμανοῦ τὴν ἐκ τῶν Ἀμανίδων πυλῶν εἰς τὴν Συρίαν κείμενον. Ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πάγραις τὸ τῶν Ἀντιοχέων πεδίον, δι' οὗ ρεῖ ὁ Ἄρκευθος ποταμός, καὶ ὁ Ὄρόντης, καὶ ὁ Λαβότας. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ πεδίῳ ἐστὶ καὶ ὁ Μελεάγρου χάραξ, καὶ ὁ Οἰνοπάρας ποταμός· ἐφ' ᾧ τὸν Βάλαν Ἀλέξανδρον μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος. Ὑπέρεκειται δ' αὐτῶν λόφος Τραπεζῶν ἀπὸ τῆς ὁμοιοτήτος καλούμενος, ἐφ' ᾧ Οὐεντιδίου πρὸς

751. Φαρναπάτην, τὸν Παρθυσίῳν στρατηγὸν, ἔσχε τὸν ἀγῶνα. Πρὸς θαλάττη δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Σελεύκεια, καὶ ἡ Πιερία, ὄρος συνεχές τῳ Ἀμανῳ· καὶ ἡ Ῥωσός, μεταξύ Ἰσσοῦ καὶ Σελευκείας ἰδρυμένη. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Σελεύκεια πρότερον Ὑδάτος ποταμοῦ ἔρυμα δὲ ἐστὶν ἀξιόλογον καὶ κρεῖττον βίας ἢ πόλις, διόπερ καὶ ἔλευθεραν αὐτὴν ἔκρινε Πομπήϊος, ἀποκλείσας Τιγράνην. Πρὸς νότον δ' ἐστὶ τοῖς μὲν Ἀντιοχεῦσιν Ἀπάμεια, ἐν μεσογαίᾳ κειμένη· τοῖς δὲ Σελευκεῦσι τὸ Κάσιον ὄρος καὶ τὸ Ἀντικάσιον· ἔτι δὲ πρότερον, μετὰ τὴν Σελεύκειαν, αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ὀρόντου· εἶτα τὸ Νυμφαῖον, σπήλαιόν τι ἱερόν· εἶτα τὸ Κάσιον· ἐφεξῆς δὲ Ποσειδῖον πολίχνη, καὶ Ἡράκλεια.

§. 9.

Εἶτα Λαοδικεία, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κάλλις ἐκτισμένη, καὶ εὐλίμενος πόλις, χώραν τε ἔχουσα πολύοινον πρὸς τῇ ἄλλῃ
752. εὐκαρπία. Τοῖς μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῦσιν αὕτη παρέχει τὸ πλεῖστον τοῦ οἴνου, τὸ ὑπερκείμενον τῆς πόλεως ὄρος πᾶν κατάμπελον ἔχουσα μέχρι σχεδόν τι τῶν κορυφῶν· αἱ δὲ κορυφαὶ τῆς μὲν Λαοδικείας πολὺ ἄπωθεν εἰσιν, ἡρέμα ἀπ' αὐτῆς καὶ κατ' ὀλίγον ἀνακλινόμεναι· τῆς Ἀπαμείας δ' ὑπερκύπτουσιν ἐπ' ὄρθιον ὕψος ἀνατεταμέναι. Ἐλύπησε δ' οὐ μετρίως Δολοβέλλας καταφυγῶν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐμπολιορηθεῖς ὑπὸ Κασσίου μέχρι θανάτου, συνδιαφθείρας ἑαυτῷ καὶ τῆς πόλεως πολλὰ μέρη.

§. 10.

Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει, τὸ πλεόν εὐερκῆ· λόφος γάρ ἐστὶν ἐν πεδίῳ κοίλῳ τετειχισμένος καλῶς, ὃν ποιεῖ χερρόνησίζοντα ὁ Ὀρόντης· καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη, εἰς ἔλη πλατέα, λειμῶνάς τε βουβότους καὶ ἵπποβότους διαχεομένη, ὑπερβάλλοντας τὸ μέγεθος· ἢ τε δὴ πόλις οὕτως ἀσφαλῶς

κεῖται· καὶ δὴ καὶ Χερρόνησος ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ 752.
 χώρας εὐπορεῖ παμπόλλης εὐδαίμονος, δι' ἧς ὁ Ὄρόντης ρεῖ
 καὶ περιπόλια συχνὰ ἐν ταύτῃ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικάτωρ
 Σέλευκος τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφε, καὶ τὸ πλεόν
 τῆς στρατιᾶς, καὶ οἱ ὑσερον βασιλεῖς. Ἐκαλεῖτο δὲ *καὶ* Πέλλα
 ποτὲ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων, διὰ τὸ τοὺς πλείους τῶν
 Μακεδόνων ἐνταῦθα οἰκῆσαι τῶν στρατευομένων· τὴν δὲ Πέλλαν,
 ὡσπερ μητρόπολιν γεγονέναι τῶν Μακεδόνων, τὴν Φιλίππου καὶ
 Ἀλεξάνδρου πατρίδα. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ λογιστήριον τὸ στρα-
 τιωτικόν, καὶ τὸ ἵπποτρόφιον· θήλειαι μὲν ἵπποι βασιλικάι
 πλείους τῶν τρισμυρίων, ὄχεια δὲ τούτων τριακόσια· ἐνταῦθα
 δὲ καὶ πωλοδάμναι, καὶ ὄπλομάχοι, καὶ ὅσοι παιδευταὶ τῶν
 πολεμικῶν, ἐμισθοδοτοῦντο. Δηλοῖ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην ἢ τε
 τοῦ Τρύφωνος ἐπικληθέντος Διοδότου παραύξησις, καὶ ἐπί-
 δεσις τῇ βασιλείᾳ τῶν Σύρων, ἐντεῦθεν ὀρμηθέντος. Ἐγεγέννητο
 μὲν γὰρ ἐν Κοσιανοῖς, φρουρίῳ τινὶ τῆς Ἀπαμέων γῆς· τρα-
 φεῖς δ' ἐν τῇ Ἀπαμείᾳ, καὶ συσαθεῖς τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς
 περὶ αὐτὸν, ἐπειδὴ νεωτερίζειν ὤρμησεν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης
 ἔσχε τὰς ἀφορμὰς καὶ τῶν περιουκιδῶν, Λαρίσσης τε καὶ τῶν
 Κοσιανῶν, καὶ Μεγάρων, καὶ Ἀπολλωνίας, καὶ ἄλλων τοιού-
 των, αἱ συνετέλουν εἰς τὴν Ἀπάμειαν ἅπασαι. Ἐκεῖνός τε δὴ
 βασιλεὺς τῆσδε τῆς χώρας ἀνεδείχθη, καὶ ἀντέσχε πολὺν
 χρόνον· Βάσσος τε Καικιλιος μετὰ δυεῖν ταγμάτων ἀποσῆσας
 τὴν Ἀπάμειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πηλιορκούμενος
 ὑπὸ δυεῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὡς' αὐτὸ πρότερον
 εἰς τὴν ἐξουσίαν ἦκε, πρὶν ἐκὼν ἐνεχειρίσειν ἑαυτὸν, ἐφ' οἷς
 ἐβεβούλητο· καὶ γὰρ τὴν στρατιάν ἀπέτρεφεν ἡ χώρα, καὶ συμ- 753.
 μάχων ἠυπόρει τῶν πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκῆ χωρία·
 ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Λυσιᾶς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς
 Ἀπαμείᾳ, καὶ Ἀρέθουσα ἢ Σαμφικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ

753. ἐκείνου παιδός, φυλάρχων τοῦ Ἐμεσηνῶν ἔθνους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιούπολις, καὶ Χαλκίς ἢ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν Μαρσύαν κατέχοντι καὶ τὴν τῶν Ἰτουραίων ὀρεινήν. Τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαιδάμος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων· ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσσῳ. Ἐντεῦθεν δ' ἐςὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωϊκός, ἀνὴρ τῶν κατ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέςατος.

§. 11.

Ὀμορος δ' ἐςὶ τῇ Ἀπαμέων, πρὸς ἑω μὲν ἢ τῶν Φυλάρχων Ἀράδων καλουμένη Παραποταμία, καὶ ἢ Χαλκιδική, ἀπὸ τοῦ Μαρσύου κατῆκουσα, καὶ πᾶσα ἢ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηγιτῶν τὸ πλεόν· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· αἰεὶ δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι, καὶ ἦττον Ἄραβες, καὶ Σκηγιται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένας μᾶλλον, καθάπερ ἢ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα, καὶ ἢ Γαμβάρου, καὶ ἢ Θέμελλα, καὶ ἄλλαι τοιαῦται.

§. 12.

Τοιαύτη μὲν ἢ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος. Ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐςὶ τοιοῦτος. Τῇ γὰρ Λαοδικείᾳ πλησιαῖζει πολίχνια, τό τε Ποσείδιον, καὶ τὸ Ἡράκλειον, καὶ τὰ Γάβαλα· εἴτ' ἤδη ἢ τῶν Ἀραδίων παραλία Πάλτος, καὶ Βαλαναία, καὶ Κάρνος, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου, λιμένιον ἔχον· εἴτ' Ἐνυδρα, καὶ Μάραθος, πόλις ἀρχαία Φοινίκων κατεσπασμένη (τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν), καὶ τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον. Τούτοις δ' ἢ Ὀρθωσία συνεχῆς ἐςὶ, καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμὸς, ὄνπερ ὄριον ποιοῦν-

ταί τινες τῆς Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Κοίλην 753.
Συρίαν.

§. 13.

Πρόκειται δ' ἡ Ἄραδος ῥαχιώδους τινὸς καὶ ἀλιμένου παρα-
λίας, μεταξύ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλιςα, καὶ τῆς Μαράθου,
διέχουσα τῆς γῆς σαδίους εἴκοσιν. Ἐστὶ δὲ πέτρα περίκλυτος,
ὅσον ἐπτὰ τὸν κύκλον σαδίων, πλήρης κατοικίας· τοσαύτη δ'
εὐανδρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυορόφους οἰκοῦσι
τάς οἰκίας. Ἐκτίσαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὡς φασιν, ἐκ Σιδόνης.
Τὴν δ' ὑδρεία, τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων ὑδάτων
ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαιίας· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πό- 754.
ρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντος ἀφθόνου
ὑδατος· εἰς ἣν περικατασρέφεται κλιβανός, καθεθεῖς ἀπὸ τοῦ
ὑδρευομένου σκάφους, μολυβοῦς, εὐρύσομος, εἰς πυθμένι-
συνηγμένος σενὸν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιέ-
σφιγκται σωλὴν σκύτινος (εἴτε ἄσκωμα δεῖ λέγειν, εἴτε ἄλλο τι),
ὁ δεχόμενος τὸ ἀναθλιδόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου
ὑδῶρ. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐσί·
περιμεΐναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὑδατος ῥύσιν,
ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν δέη, καὶ
πορθεύουσιν εἰς τὴν πόλιν.

§. 14.

Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὐτοὺς ἐβασιλεύοντο
παραπλησίως, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη πόλεων τῶν Φοι-
νικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ
νῦν Ῥωμαῖοι μετέβηκαν εἰς τὴν παρούσαν τάξιν. Οἱ δ' οὖν
Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινίκων ὑπήκουον τῶν Συριακῶν
βασιλέων, ἅτε φίλων· ἔπειτα, σασιασάντων ἀδελφῶν δυεῖν, τοῦ

754. τε Καλλινίκου Σελεύκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἰέρακος προσαγο-
 ρευθέντος, προσθέντοι τῷ Καλλινίκῳ, ποιοῦνται συμβάσεις,
 ὡς' ἐξεῖναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας
 παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μὴδ' ἐκ-
 πλεῖν ἔαν ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. Συνέβη δὲ ἐκ τούτου
 αὐτοῖς μεγάλα πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς
 οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι καὶ περὶ
 τῶν μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς, εὐεργέτας
 ἡγοῦντο, καὶ σωτῆρας τοὺς ὑποδεξαμένους· ἀπεμνημόνευόν τε
 τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν· ὡς' ἐκ
 τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαίας πολλήν, ἧς τὴν πλείστην
 ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τάλλα εὐθύνουν. Προσέθεσαν δὲ τῇ εὐ-
 τυχίᾳ ταύτῃ, καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς τὴν θαλατ-
 τουργίαν· ὀρῶντές τε τοὺς γειτονεύοντας Κίλικας τὰ πειρατή-
 ρια συνισαμένους, οὐδ' ἅπαξ ἐκοινωνήσαν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης
 ἐπιτηδεύσεως.

§. 15.

Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολις, ἀπὸ
 τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφυῖα· τριῶν γὰρ ἐστὶ πόλεων
 κτίσμα, Τύρου, Σιδόνης, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστὶ
 τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· με-
 ταξὺ δὲ Τριήρης, χωρίον τι.

§. 16.

Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην
 Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὃ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος,
 755. μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ μὲν Λίβανος
 τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον μάλιστα· ὁ
 δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἐγγὺς τῶν Ἀρα-

εἰων ὀρῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς, καὶ τῶν Τραχώνων ἐκεῖ λε- 755.
γομένων, εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα. Ἀπολείπουσι
δὲ μεταξὺ πεδίων κοῖλον· πλάτος μὲν τὸ ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ δια-
κοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Θαλάττης εἰς τὴν με-
σόγαιαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. Διαρρέεται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι
χώραν εὐδαίμονά τε καὶ πάμφορον, μεγίστῳ δὲ τῷ Ἰορδάνῃ.
ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματῆτιν σχῖνον, καὶ κάλα-
μον· ὡς δ' αὐτως καὶ ἔλη· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρίτις·
φέρει δὲ καὶ βάλσαμον. Τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυσορρόας,
ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ χώρας, εἰς τὰς
ὄχετείαις ἀναλίσκεται σχεδόν τι· πολλὴν γὰρ ἐπάρδει καὶ βαθεῖαν
σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις,
Ἀράδια δὲ μάλισα.

§. 17.

Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς Θαλάττης,
Μάκρας καλεῖται, καὶ Μάκρα πεδίων· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος
ἰσορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὄρα· θῆναι νεκρὸν, μῆκος μὲν
σχεδόν τι *καὶ* πλεθριαῖον, πάχος δ', ὡς δ' ἵππεας ἑκατέρωθεν
παρασάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δὲ, ὡς' ἔφιππον
δέξασθαι· τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μαρσύας, ἔχων τινὰ καὶ ὄρεινά,
ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὡσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μαρσύου· ἀρχὴ δ'
αὐτοῦ Λαοδίκεια ἢ πρὸς Λιβάνῳ. Τὰ μὲν οὖν ὄρεινά ἔχουσι
πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἄραβες, κακοῦργοι πάντες· οἱ δ' ἐν τοῖς
πεδίοις, γεωργοί· κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοη-
θείας δέονται. Ὄρμητηρίοις δ' ἐρυμνοῖς χρῶνται· καθάπερ οἱ
τὸν Λίβανον ἔχοντες, ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σινναῖν, καὶ Βόρραμα,

755. καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ Βότρυν, καὶ Γίγαρτον, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Θαλάττης σπήλαια, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθεὶν, ἃ κατέσπασε Πομπήϊος, ἀφ' ὧν τὴν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτῃ Βηρυτὸν, αἱ μεταξὺ κεῖνται Σιδόνας, καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. Ἡ μὲν οὖν Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασιλεῖον, ἱερά ἐσι τοῦ Ἀδωνίδος· ἦν τυραννουμένην ἠλευθέρωσε Πομπήϊος, πελεκίσας ἐκεῖνον· κεῖται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄπωθεν τῆς Θαλάττης.

§. 19.

Εἶτα μετὰ ταύτην Ἄδωνις ποταμὸς, καὶ ὄρος Κλίμαξ, καὶ Παλαιῖσθλος· εἶθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατ-
756. εσπιάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἰδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεῖς καὶ τοῦ Μαρσίου πολλήν, μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἱ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου, καὶ τοῦ Παραδείσου, καὶ τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμέων γῆν εἰσί. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ Θαλάττη.

§. 20.

Ἐπὲρ δὲ τοῦ Μαρσίου ἐστὶν ὁ καλούμενος Αὐλῶν βασιλικὸς, καὶ ἡ Δαμασκηνὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος, σχεδόν τι καὶ ἐπιφανεσάτη τῶν ταύτη κατὰ τὰ Περσικά. Ἐπέρκεινται δ' αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τράχωνες, ἐπὶ τὰ πρὸς Ἀράβων μέρη καὶ Ἰτουραίων ἀναμιξ, ὄρη δύσβατα, ἐν οἷς καὶ σπήλαια βαθύσομα· ὧν ἐν καὶ τετραμισχιλίους ἀνθρώπους δέξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἱ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται πολλαχόθεν. Τὸ μέντοι πλεον τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐμπόρους λεηλατοῦσι οἱ βάρβαροι· ἢ ττον δὲ συμβαίνει, καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ

Ζηνόδωρον λησῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν, καὶ διὰ 756.
τὴν ἐκ τῶν Σρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

§. 21.

Ἄπαντα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον
καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως
δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. Τῆς δὲ λοι-
πῆς, ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία, Φοινίκη
καλεῖται, σενή τις καὶ ἀλιτενής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια
μέχρι τῶν Ἀράβων, ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία
λέγεται.

§. 22.

Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν,
ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν. Ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας
μέχρι Βηρυτοῦ, λόγου τετύχηκε. Μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐσι Σιδῶν
ὄσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς,
καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος, καὶ Λεόντων πόλις. Μετὰ δὲ
Σιδόνα, μεγίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη πόλις Τύρος
ἐστίν, ἐνάμιλλος αὐτῇ κατὰ τε μέγεθος, καὶ κατὰ τὴν ἐπι-
φάνειαν, καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδομένην.
Οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρυλλήκασιν μᾶλλον· Ὅμηρος
δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου. Αἱ δὲ εἰς τὴν Λιβύην καὶ τὴν
Ἰβηρίαν ἀποικίαι, μέχρι καὶ ἔξω Σηλῶν, τὴν Τύρον πλέον
ἐξυμνοῦσιν Ἀμφότεραι δ' οὖν ἐνδοξοὶ καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι
καὶ νῦν· ὁποτέραν δ' ἂν τις εἴπῃ μητρόπολιν Φοινίκων, ἕρις
ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν Σιδῶν ἐπὶ εὐφρευῆ λιμένι τῆς
ἠπείρου τὴν ἰδρυσιν ἔχει.

§. 23.

756. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδόν τι, συνωκισμένη παραπλη-
 757. σίως ὡσπερ ἡ Ἄραδος· συνῆπται δὲ χώματι πρὸς τὴν ἠπειρον,
 ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λιμένας,
 τὸν μὲν κλειστὸν, τὸν δ' ἀνειμένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν.
 Ἐνταῦθα δὲ φασὶ πολυσέγους τὰς οἰκίας, καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ
 μᾶλλον· διὸ καὶ, σεισμῶν γενομένων, ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ
 ἄρδην ἀφανισθῆναι τὴν πόλιν. Ἡτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλεξάν-
 δρου πολιορκία ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν κατέστη
 κρείττων, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν ἀπάν-
 των τῶν αἰεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοίνικες, καὶ τοῖς πορφυρείοις.
 πολὺ γὰρ ἐξήτασαι πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορφύρα· καὶ ἡ
 θήρα πλησίον, καὶ τᾶλλα εὔπορα τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια·
 Καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βα-
 φείων· πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην εὐανδρίαν. Οὐχ ὑπὸ τῶν
 βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν
 Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώ-
 μην. Τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. Τῆς δὲ
 περὶ τὰς ναυσολίας δυνάμεως, τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν
 ἀποικίδων ἐςὶ πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.

§. 24.

Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλιτέχνοι,
 καθάπερ καὶ ὁ Ποιητῆς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι περὶ τε
 ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι
 καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἐκάτερον
 καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὐρημα γεωμετρίαν φασί, ἀπὸ τῆς
 χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγγέων τοὺς ὄρους
 κατὰ τὰς ἀναβάσεις. Τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἦκειν εἰς

τοὺς Ἕλληνας πεπισεύκασιν· ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν 757.
 παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπο-
 ρίαν πολὺ πλείσθην λαβεῖν ἔστιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων. Εἰ δὲ
 δεῖ Ποσειδωνίῳ πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα
 παλαιοῦ ἔστιν ἀνδρὸς Σιδονίου, Μώχου, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρό-
 νων γεγονότος. Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἐάσθω· καθ' ἡμᾶς δὲ ἐκ
 Σιδόνος μὲν ἔνδοξοι φιλόσοφοι γεγονάσι, Βοηθός τε, ὃ συνεφι-
 λοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια, καὶ Διόδωτος, ἀδελφὸς
 αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολ-
 λώνιος, ὁ τὸν Πίνακα ἐκθεῖς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ
 τῶν βιβλίων. Διέχει δὲ τῆς Σιδόνος ἢ Τύρος οὐ πλείους τῶν
 διακοσίων σταδίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ πολίχμιον, Ὀρνίθων πόλις 758.
 λεγομένη· εἶτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἔξεισι. Μετὰ δὲ τὴν Τύρον
 ἢ Παλαίτυρος ἐν τριάκοντα σταδίοις.

§. 25.

Εἶθ' ἢ Πτολεμαῖς ἔστι, μεγάλη πόλις, ἣν Ἄκην ὠνόμαζον
 πρότερον· ἣ ἐχρῶντο ὀρμητηρίῳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι.
 Μεταξὺ δὲ τῆς Ἄκης καὶ Τύρου θινώδης αἰγιαλὸς ἔστιν, ὁ φέρων
 τὴν ὑαλίτιν ἄμμον· ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι· κομι-
 σθεῖσαν δὲ εἰς Σιδόνα τὴν χωνεῖαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς
 Σιδονίοις εἶναι *τὴν* ὑαλίτιν ψάμμον ἐπιτηδεῖαν εἰς χύσιν· οἱ δὲ
 πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαι φασίν. Ἦκουσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξαν-
 δρεία παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναί τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον
 ὑαλίτιν γῆν, ἧς χωρὶς οὐχ οἶόν τε τὰς πολυχρόους καὶ πολυ-
 τελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι· καθάπερ καὶ ἄλλοις ἄλλων
 μιγμάτων δεῖν. Καὶ ἐν Ρώμῃ δὲ πολλὰ παρευρίσκεισθαί φασι,
 καὶ πρὸς τὰς χροᾶς καὶ πρὸς τὴν ραζώνην τῆς κατασκευῆς,
 καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυσταλλοφανῶν· ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ
 πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιόν ἔστιν.

§. 26.

758. Ἴσορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάνυ σπανίων κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον, τὸν μεταξύ τῆς τε Τύρου καὶ τῆς Πτολεμαίδος. Καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς μάχην συνῆψαν πρὸς Σαρπηδόνα τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κύμα τοὺς φεύγοντας ὅμοιον πλημμυρίδι· καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφήρπασε καὶ διέφθειρεν· οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε, καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμιξ ἐν νεκροῖς ἰχθύσι. Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ· σπασμῶ τινι ὀξεῖ καὶ παλμῶ περιπιπτούσης τῆς γῆς, καὶ εἰς ἑκάτερον μεταβαλλομένης ἄπαξ· ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπάγειν τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνιζῆσαν δέξασθαι· τραπομένης δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἔδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον· ποτὲ μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεώς τινος γενομένης, ποτὲ δ' οὐ· τάχα καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων παθῶν, ἀδήλοισι ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται, διαφόρων γιγνομένων, ἀδῆλον δὲ τὴν τάξιν ἔχουσῶν.

§. 27.

Μετὰ δὲ τὴν Ἄκην, Στράτωνος πύργος πρόσορμον ἔχων. Μεταξὺ δὲ ἔτε Κάρμηλος τὸ ὄρος, καὶ πολυχνίων ὀνόματα, πλέον δ' οὐδὲν, Συκαμίνων πόλις, Βουκόλων [πόλις], καὶ Κροκοδείλων πόλις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἶτα ὄρυμὸς μέγας τις.

§. 28.

759. Εἶτα Ἰόππη, καθ' ἣν ἢ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία σημειωθῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον ἐπὶ τὴν ἔω

τεταμένη. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκ- 759.
 τεθῆναι τῷ κῆτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν ἰκανῶς τὸ χωρίον, ὡς
 ἀφοραῖσθαι φασὶν ἀπ' αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων
 μητρόπολιν· καὶ δὴ καὶ ἐπινείω τούτῳ κέχρηται καταβάντες
 μέχρι Θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπίνεια τῶν λησῶν, ληστήρια
 δηλονότι ἐστί. Τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε, καὶ ὁ δρυ-
 μός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος, ὡς' ἐκ τῆς πλησίον
 κώμης Ἰαμνείας, καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλῳ, τέτταρας μυ-
 ριάδας ὀπλίξασθαι. Εἰσὶ δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς
 Πηλουσίῳ μικρῷ πλείους ἢ χίλιοι σταδίῳ· τριακόσιοι δ' ἄλλοι
 πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον.

§. 29.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστιν, ἣν καὶ αὐτὴν ἐξειδιά-
 σαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἴτ' Ἀζωτός, καὶ Ἀσκαλῶν. Ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας
 εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκαλῶνα εἰσὶν ὅσον διακόσιοι σταδίῳ. Κρομ-
 μύοις τ' ἀγαθὴ ἐστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν· πόλισμα δὲ
 μικρὸν. Ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν
 γεγονώς. Ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος
 γεγονώς, καὶ Μελέαγρος, καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος,
 καὶ Θεόδωρος ὁ κατ' ἡμᾶς ρήτωρ.

§. 30.

Εἰς' ὃ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον ὑπέρεκται δὲ καὶ ἡ
 πόλις ἐν ἑπτὰ σταδίῳ, ἐνδοξός ποτε γενομένη, κατεσπασμένη
 δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ μένουσα ἔρημος. Ἐντεῦθεν δ' ὑπέρ-
 βασις λέγεται χιλίων διακοσίων ἐξήκοντα σταδίων εἰς Ἄιλαναν
 πόλιν, ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττός δ'
 ἐστίν· ὁ μὲν εἰσεχὼν [εἰς] τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέρος,
 ὃν Αἰλανίτην προσαγορεύουσι ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως· ὁ δ'

759. εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ Πηλουσίου ἢ ὑπέρθεσις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμμωδῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων· πολὺ δὲ καὶ τὸ τῶν ἔρπετων ἐν αὐταῖς πλῆθος.

§. 31.

Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ἣ [ἡ] μάχη συνέβη Πτολεμαίῳ τε τῷ τετάρτῳ, καὶ Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ. Εἶτα Ῥινοκόλουρα, ἀπὸ τῶν εἰσωκισμένων, [κεκολουσμένων] τὰς ῥίνας, οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν τις ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους, ἀποτέμνων τὰς ῥίνας, ἐνταῦθα κατώκιζεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας κατελθεῖν, διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως.

§. 32.

Καὶ αὐτὴ μὲν οὖν ἢ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα καὶ ἀμμώδης· ἔτι δὲ μᾶλλον ἢ ἐφεξῆς τοιαύτη, ἢ ὑπερκειμένην ἔχουσα
760. τὴν Σερβωνίδα λίμνην παράλληλον πρὸς τῇ θαλάττῃ, μικρὰν δίοδον ἀπολείπουσαν μεταξύ, μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μῆκος ὅσον διακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ δ' Ἐκρήγμα συγκέχρωσαι. Εἶτα συνεχῆς ἄλλη τοσαύτη ἢ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κακείθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

§. 33.

Ἐς τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτηριάζων, ἀνυδρος, ὅπου τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα κεῖται, καὶ Διὸς ἔσιν ἱερὸν Κασίου· πλησίον δὲ ἐσφάγη ὁ Μάγνος δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. Εἶθ' ἢ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδὸς, ἐν ἣ τὰ Γέρρα, καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ, καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσιῷ βάρραθρα, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Νεῖλος, φύσει
κοίλων

κοιλων και ἐλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. Τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. 760.
 Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον, ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι
 σαδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πενήκοντα κατακολπίζοντι· ἐκ
 δὲ Μελαινῶν, ἢ Μελανίας, τῆς Κιλικίας τῆς πρὸς Κελένδεριν,
 ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας, καὶ τῆς Συρίας, χιλίους καὶ
 ἑννακοσίους εἴκοσι· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους
 εἴκοσι· εἴτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν, χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

§. 34.

Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κατίῳ
 κατέχουσιν Ἰδουμαῖοί τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβχταῖοι δ' εἰσὶν οἱ
 Ἰδουμαῖοι· κατὰ γὰρ οἱ ἐκπεσόντες ἐκεῖθεν, προσεχώρησαν
 τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώ-
 ησαν. Πρὸς Θαλάττη δὲ ἡ Σερβωνίς τὰ πολλὰ κατέχει, καὶ ἡ
 συνεχὴς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς Θαλάττη ἐστὶν·
 ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόππης εἴρηται, ὅτι ἐστὶν ἐν ὕψει.
 Ταῦτα μὲν προσάρκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστα εἰσὶν ὑπὸ φύλων
 οἰκούμενα μικτῶν, ἐκ τε Αἰγυπτίων ἔθνων καὶ Ἀραβίων καὶ
 Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν ἔχοντες, καὶ τὸν Ἱερι-
 κοῦντα καὶ τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σε-
 βασην ἐπωνόμασεν. Οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα
 μάλις φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερόν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις
 πιστευομένων, Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν
 Ἰουδαίων λεγομένων.

§. 35.

Μωσῆς γὰρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων ἔχων τι μέρος τῆς
 [Κάτω] καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθένδε δυσχεράνας
 τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξῆραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. Ἐφη
 γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν Αἰγύπτιοι

760. θηρίοις εικάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον, οὐδ' οἱ Λίβυες οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη
761. γὰρ ἂν τοῦτο μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν, καὶ κόσμον, καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. Τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῶν; ἀλλ' ἔαν δεῖ πᾶσαν ξοανοποιίαν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον, τιμᾶν ἔδους χωρίς. Ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους, τοὺς εὐνοεῖρους· καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον αἰεὶ τι, καὶ σημεῖον, τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' ἄλλως μὴ προσδοκᾶν.

§. 36.

Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγνώμονας ἀνδρας οὐκ ὀλίγους, καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. Κατέσχε δὲ ῥαδίως, οὐκ ἐπιφθονοῦν ὄν τὸ χωρίον, οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἂν τις ἐσπουδασμένως μαχέσασαιτο· ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὐῦδρον, τὴν δὲ κύκλω χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἀνυδρον, τὴν δ' ἐντὸς ἐξήκοντα σταδίων, καὶ ὑπόπετρον. Ἄμα δ' ἀντὶ τῶν ὀπλῶν τὰ ἱερά προὔβαλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἰδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξίῳν, καὶ παραδώσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν, καὶ τοιαύτην ἱεροποιίαν, ἣτις οὔτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους, οὔτε θεοφορίαις, οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. Οὗτος μὲν οὖν, εὐδοκίμησας τούτοις, συνεσχίσασατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀπάντων προσχωρησάντων ῥαδίως τῶν κύκλω διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προτεινόμενα.

§. 37.

Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μὲν τινὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς διέμεινον

δικαιοπραγούντες, καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφισα- 761.
 μένων ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην, τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα
 τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρω-
 μάτων ἀποσχέσεις, ὧν περ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι,
 καὶ περιτομαί, καὶ ἐκτομαί, καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη· ἐκ
 δὲ τῶν τυραννίδων τὰ λησῆρια. Οἱ μὲν γάρ, ἀφισάμενοι τὴν
 χώραν ἐκάκουν, καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γειτνιῶσαν· οἱ δὲ, συμπράτ-
 τοντες τοῖς ἄρχουσι καθ' ἑρπάζον τὰ ἀλλότρια, καὶ τῆς Συρίας
 κατεσρέφοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. Ἦν δ' ὁμως εὐπρέ-
 πειά τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδελυτ-
 τομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

§. 38.

Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς Ἕλλησι
 καὶ τοῖς βαρβάροις. Πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προσάγματος
 κοινου ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἶόν τε τοὺς πολλοὺς ἐν τι καὶ
 ταῦτο ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι,
 καὶ ἄλλως πῶς νέμειν βίον κοινόν. Τὸ δὲ πρόσαγμα διττόν· ἢ
 γὰρ παρὰ θεῶν, ἢ παρὰ ἀνθρώπων. Καὶ οἱ γε ἀρχαῖοι τὸ 762.
 παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσβευον μᾶλλον καὶ ἐσεμνυνον· καὶ διὰ
 τοῦτο καὶ ὁ χρησηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς, καὶ τρέχων, εἰς
 μὲν Δωδώνην, ὅπως

Ἐκ θρυλῶς ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἐπακούση,
 συμβούλω τῷ Διὶ χρώμενος· εἰς δὲ Δελφοὺς,
 Τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαρσεύων μαρσεῖν,
 Εἰ μηκέτ' εἴη·

αὐτὸς δ' ὁ παῖς

Ἐστειχε, τοὺς τεκόντας ἐμαρσεῖν θέλων,
 Πρὸς δῶμα Φοῖβου.

Καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριζήης·

762. δι' ἑννέα ἐτῶν, ὡς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Διὸς, καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων, καὶ διακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ· πυκνὰ γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν, ἐπυθάνετο παρά τῆς Πυθίας, ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

§. 39.

Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρά γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίσειτο καὶ ἐνενόμισο· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρά τῶν Θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα, καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας·

Τῷ καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσι.

Τοιοῦτος δὲ [καὶ] ὁ Ἀμφιάραος, καὶ ὁ Τροφώνιος, καὶ ὁ Ὀρφεὺς, καὶ ὁ Μουσαῖος, καὶ ὁ παρά τοῖς Γέταις Θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βοιρεθίσα Θεσπίζων, Δεκαίνεος· παρά δὲ τοῖς Βοσπορανοῖς Ἀχαΐκαρος· παρά δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί· παρά δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι καὶ νεκυομάντιες, καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντιες καὶ ὑδρομάντιες· παρά δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι· παρά δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρῆνικοὶ οἰωνοσκόποι. Τοιοῦτος δὲ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς, καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκείνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

§. 40.

Ἦδη οὖν φανερώς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας, πρῶτος ἀνδ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα Ἀλέξανδρος· τούτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος· διαφορομένων δὲ περὶ

τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε Πομπήιος καὶ κατέλυσε αὐτούς, καὶ τὰ 762.
 ἐρύματα αὐτῶν κατέσπασε, καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱεροσόλυμα
 βία καταλαβὼν· ἦν γὰρ πετρῶδες καὶ εὐερκές ἔρυμα, ἐντὸς
 μὲν εὐῦδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διψηρόν· τάφρον λατομητὴν 763.
 ἔχον, βάθος μὲν ἐξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεντήκοντα καὶ
 διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομηθέντος ἐπεπύργωτο τὸ
 τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. Κατελάβετο δ', ὡς φασι, τηρήσας τὴν τῆς
 νησιείας ἡμέραν, ἡνίκα ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου,
 πληρώσας τὴν τάφρον, καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπά-
 σαι δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τεῖχη πάντα, καὶ ἀνείλεν εἰς δύναμιν τὰ
 ληστήρια καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων. Ἦν δὲ δύο μὲν
 τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἱερικοῦντος, Θρήξ τε καὶ
 Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκάνιον, καὶ Μαχαι-
 ροῦς, καὶ Λυσίας, καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ ἡ περὶ
 Γαλιλαίαν Σκυθόπολις.

§. 41.

Ἱερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλω περιεχόμενον ὄρεινῃ τινι, καὶ
 που καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλιμένη· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ
 Φοινικῶν, μεμιγμένην ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἡμερον καὶ εὐκαρ-
 πον, πλεονάζων δὲ τῷ φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σαδίων ἑκατὸν,
 διάρρυτος ἅπας καὶ μεσὸς κατοικιῶν· ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ βασι-
 λειον, καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου Παράδεισος· ἔστι δὲ τὸ φυτὸν θα-
 μνῶδες, κυτίσω ἐοικὸς καὶ τερμίνθῳ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν
 ἐπισχίσαντες, ὑπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπὸν, γλίσχρω
 γαλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει
 πῆξιν. Λύει δὲ κεφαλαλγίας θαυμασῶς, καὶ ὑποχύσεις ἀρχομέ-
 νας, καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν ἐστὶ [καὶ διὰ τοῦτο], καὶ διότι
 ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται. Καὶ ὁ Φοινικῶν δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν
 καρυωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου, καὶ τοῦ

763. ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἑω. Μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσοδος.
Καὶ τῷ ξυλοβαλσάμῳ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

§. 42.

Ἡ δὲ Σερβωνίς λίμνη, πολλή μὲν ἐστὶ καὶ γὰρ χιλίων σα-
δίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλία παρεκτέταται
μικρῷ τινι πλέον τῶν διακοσίων σαδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα,
ἀγχιβαθῆς, βαρύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου,
ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προβάντα, εὐθὺς
ἐξαίρεσθαι· μετὰ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· τοῦτο δὲ ἀναφυσᾷται
κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύ-
γων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια, λόφου
φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλή,
καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὕψιν ἄθηλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται
καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ σιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ·
ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες
ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται
πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτῆς, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας.
764. Ἐστὶ δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραιομένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ
καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς
πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷόν ἐστι τὸ τῆς λίμνης
ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἴτ' ἐπιπολάζουσα διὰ
τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, κατ' ἣν ἔφαμεν μηδὲ κολύμβου δεῖ-
σθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προ-
σπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις, κόπτουσι καὶ φέρονται τῆς
ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

§. 43.

Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον. Γόητας δὲ ὄντας, σκῆπτε-
σθαι φησὶν ἐπιπλάσας ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οὕρα

καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά *ἄ* περικαταχέαντας, καὶ ἐκπιέσαντας, 764.
 πῆττειν τὴν ἄσφαλτον, εἶτα τέμνειν· εἰ μὴ τις ἐστὶν ἐπιτηδειότης
 τῶν οὖρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύσει τῶν λιθιῶν-
 των, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὖρων ἢ χρυσοκόλλα συνίσταται. Ἐν
 μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ
 τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσσην ἐστὶ, καὶ τὸ πλήθος
 ἄτακτος δὲ ἢ ἀναφύσεις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει
 τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὡσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν.
 Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἡπειρώτιδι.

§. 44.

Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι
 πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας
 περὶ Μοασάδα, καὶ σήραγγας πολλαχῶ, καὶ γῆν τεφρώδη· σα-
 γόνας τε πίσεως ἐκ λισσάδων λειβομένας, δυσώδεις πόρρωθεν,
 [καὶ] ποταμοὺς ζέοντας, κατοικίας δὲ ἀνατετραμμένας σπο-
 ράδην· ὥστε πιστεύειν τοῖς θρυλλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων,
 ὡς ἄρα ὠκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς
 μητροπόλεως, Σοδόμων, σώζοιτο κύκλος ἐξήκοντά που σταδίων·
 ὑπὸ δὲ σεισμῶν, καὶ ἀναφουσημάτων πυρὸς, καὶ θερμῶν ὑδάτων
 ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν, ἢ λίμνη προπέσοι, καὶ [αἱ] πέτραι
 πυριληπτοὶ γένοιοντο· αἱ τε πόλεις, αἱ μὲν καταποθεῖεν, ἅς δ'
 ἐκλίποιν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δὲ φησι τάναντία·
 λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην,
 καθάπερ τὴν Θετταλίαν.

§. 45.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον, οὗ τὰ
 γευσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὄπλας καὶ κέρατα ἀποβάλλει. Ἐν
 δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχείαις, ἢ λίμνη μὲν ταριχείας ἰχθύων

764. ἀσειάς παρέχει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλέαις ἐμφερῆ·
 χρώνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῃ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν
 νεκρῶν.

§. 10.

Πομπήϊος μὲν οὖν, περικόψας τινὰ τῶν ἐξειδιασθέντων ὑπὸ
 765. τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν, ἀπέδειξεν [Υρκανῶ] τὴν ἱερω-
 σύνην· τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ὕσερον, Ἡρώδης, ἀνὴρ ἐπιχώ-
 ριος, παραδύς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πρὸ
 αὐτοῦ, καὶ μάλισα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὀμιλίᾳ καὶ πολιτεία,
 ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρημάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου
 τὴν ἐξουσίαν, ὕσερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ'
 υἱῶν τοὺς μὲν αὐτὸς ἀνεΐλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ· τοὺς δὲ
 τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀποδοῦς. Καίσαρ
 δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου, καὶ τὴν ἀδελφὴν Σα-
 λώμην, καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Βερενίκην. Οὐ μέντοι εὐτύχη-
 σαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο· καὶ ὁ μὲν φυγῇ διε-
 τέλει παρὰ τοῖς Ἀλλότριξι Γαλάταις λαθῶν οἴκησιν· οἱ δὲ
 θεραπεία πολλῇ εὗροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδειχθείσης
 ἑκατέρω.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

ΥΠΕΡΚΕΙΤΑΙ δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας,
 μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας, πρὸς νότον
 Ἀραβία πᾶσα, χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Σκηνητῶν. Περὶ
 μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν νεμομένων αὐτὴν ἔθνῶν
 εἴρηται. Τὰ δὲ πέραν τοῦ Εὐφράτου, τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς
 αὐτοῦ νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος· εἴρηται

δὲ καὶ περὶ τούτων. Τὰ δ' ἐξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης 765. Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ καὶ τῇ Μεσοποταμίᾳ, Σκηνῖται κατέχουσιν Ἄραβες, δυναστείας ἀποτετμημένοι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις διὰ τὰς ἀνυδρίας· γεωργοῦντες μὲν ἢ οὐδὲν, ἢ μικρὰ, νομάς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημός ἐστι πολλή· τὰ δὲ τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν Εὐδαίμονα καλουμένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. Ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον πλευρὸν ἢ λεχθεῖσα ἐστὶν ἔρημος· τὸ δ' ἑῶον ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ νότιον ἢ μεγάλη θάλαττα ἢ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἦν ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

§. 2.

Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. Φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης οὕτως· ὅτι τὸ μὲν σῶμα φησὶν εἶναι σενὸν οὕτως, ὥστ' ἐξ Ἀρμόζου, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Μάκαις· ἀπὸ δὲ τοῦ σῶματος ἢ ἐν δεξιᾷ παραλία, περιφερῆς οὔσα, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἑὼ μικρὸν, εἶτα πρὸς ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέχρι Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τὴν τε Καρμανίων παραλίαν, καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων, καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ἔσον μυρίων οὔσων σταδίων· περὶ 766. ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξῆς ἐπὶ τὸ σῶμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένης λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα, [καὶ] κατ' αὐτόν· ὥστε δῆλον ἐκ τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὐξείνου θαλάττης αὕτη ἢ θάλαττα· λέγειν δὲ φησὶν ἐκεῖνον περιπεπλευκότα σὸλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος ἐξῆς, ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἠπειρον, ὁ παράπλους ἔχει

766. προκειμένην νῆσον Ἰκαρον, καὶ ἱερόν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ, καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

§. 3.

Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους, ἐν βαθεῖ κόλπῳ κεῖται πόλις Γεῤῥα Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος, οἰκούντων τὴν ἀλμυρίδα, καὶ ἔχοντων ἀλίνας τὰς οἰκίας· ἐπεὶ δὲ λεπίδες τῶν ἀλῶν, ἀφισάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαισιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γεῤῥαῖοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων καὶ ἀρωμάτων. Ἀριστόβουλος δὲ, τούναντίον, φησὶ τοὺς Γεῤῥαῖους τὰ πολλὰ σχεδίασι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντη.

§. 4.

Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεόν ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσιν, ἱερά ἔχουσαι τοῖς Φοινικίοις ὅμοια· καὶ φασὶ γε οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν εἶναι. Διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνος μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ σῶμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον.

§. 5.

Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι, καὶ Νέαρχος, καὶ Ὀρθαγόρας, νῆσον Ὠγυρον κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίους σταδίοις· ἐν ἧ τάφος Ἐρύθρα δεικνυται, χῶμα μέγα, ἀγρίοις φοίνιξι κατάφυτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων,

καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν Θαλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλῶσαι δὲ 766.
ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάσην τὸν Ἀρηίνου τοῦ Φρυγίας
σατράπου, φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ,
συμμίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον,
καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκείαν.

§. 6.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ φύ-
εται δένδρα ὅμοια θάφνη καὶ ἐλαία, ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν ὄλα
ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὄλα καλυ-
πτόμενα· καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, ὥστε
ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. Περί μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας Θα- 767.
λάττης, ἣν ἐῶαν πλευράν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀρα-
βίας, τοιαῦτα εἶρηκεν Ἐρατοσθένης.

§. 7.

Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὸν Μιθρωπάσην ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετὰ
Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ
Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Ὀάρακτα· εἰς ταύτην
δὲ τὸν Μιθρωπάσην καταφυγόντα, ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ
Ὠγύρου γενομένην ἄφοδον· καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῃ
συσαθησόμενον τοῖς ἐν τῷ σόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην
καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. Λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ
Περσικοῦ παράπλου νῆσον, ἐν ἣ μαργαρίτης πολὺς καὶ πολυ-
τίμητός ἐστιν· ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαυγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν
δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιβάνου
πνέοντα, ὧν τὰς ρίζας κλωμένων, ὁπὸν ρεῖν· παγούρων τε καὶ
ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω Θαλάττῃ· τοὺς μὲν
γὰρ εἶναι μείζους καυσιῶν, τοὺς δὲ καὶ δικοτύλους· ἐποκεῖλαν
δὲ κῆτος ἰδεῖν πεντήκοντα πηχῶν.

Κ Ε Φ. Δ.

§. 1.

767. ἈΡΧὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μακινή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἔλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. Δυσάερος [δ'] οὔσα καὶ ὀμιχλώδης, καὶ ἔπομβρος ἅμα καὶ καυματηρὰ, καλλίκαρπός ἐστιν ὅμως· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἔλεσι φύεται, καλαμίναις ῥίψιν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν· ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἔδραν.

§. 2.

Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἐξῆς περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. Φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου καὶ ἐρήμης, ἣτις ἐστὶ μετὰ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας, καὶ τῆς Κοιλοσύρων καὶ Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου· διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, ἣτις ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίαν πέτραν εἰς Βαβυλῶνα, πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς Φερινὰς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἐθνῶν, Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστὶν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σαδίου πρὸς νότον, μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι, μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους, ἄνθρωποι γεωργοί. Μετὰ δὲ τούτους διάμμος ἐστὶ γῆ καὶ λυπρὰ, φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους, καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκην, καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· Σκηνῆται δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἀραβες

καμηλοβοσκοί. Τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ 768. Αἰθιοπία βρέχεται θερινοῖς ὄμβροισι καὶ δισφορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ· ποταμούς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας· εὐκαρπία δ' ἐσὶν ἢ τε ἄλλη, καὶ μελιτουργία δαψιλῆς, βοσκημάτων τε ἀφθονία, πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὕων ὄρνεά τε παντοῖα, πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων. Κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεχθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει· πόλις [δ'] αὐτῶν ἡ μεγίστη Κάρνα· ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι· μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαριάβα· τρίτοι δὲ Κατταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ σενά καὶ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀραβίου κόλπου· τὸ δὲ βασιλεῖον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἑὼ δὲ μάλισα Χατραμωτῖται· πόλιν δ' ἔχουσι Καβάτανον.

§. 3.

Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσὶν εὐδαίμονες, κατεσκευασμένοι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἱ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις εἰκόσασιν κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδρασιν· χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέτταρες νόμοι μεῖζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. Διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὅς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς, μετὰ τὴν κατάσασιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ κατασῆναί τινα εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐφισᾶσι φύλακας· ἣτις [δ'] ἂν πρώτη τέκη, τὸν αὐτῆς υἱὸν νόμος ἐσὶν ἀναληφθέντα τρέφεισθαι βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενον.

§. 4.

Φέρει δὲ λιβανωτὸν μὲν ἡ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτῖτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. Ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰλανῶν μὲν εἰς

768. Μιναιάν ἐν ἑβδομήκοντα ἡμέραις. Ἔστι δ' ἡ Αἰλιανα πόλις ἐν θατέρῳ μυχῶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ κατὰ Γάζαν, τῷ Αἰλιανίτῃ καλουμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν. Γαβαῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτίτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. Τοῦ δ' Ἀραβίου κόλπου, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Αἰλικνίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνεγραψαν καὶ Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων σταδίων ἐστὶν εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον. Τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολεμαίδος, καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχιλιοὶ πρὸς μεσημβρίαν σταδίοι, καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἑὼ ἐντεῦθεν δὲ μέχρι τῶν σενῶν, ὡς τετρακισχιλιοὶ καὶ πεντακόσιοι, πρὸς τὴν ἑὼ
769. μᾶλλον. Ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ σενὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴ καλουμένη, καὶ πολίχμιον ὁμώνυμον αὐτῇ κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι. Καὶ φασὶν ἐνταῦθα σῆλην εἶναι Σεσώστριος τοῦ Αἰγυπτίου, μνηύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. Φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πρῶτος κατασρεψάμενος οὗτος, εἶτα διαβάς εἰς τὴν Ἀραβίαν, κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν· διὸ καὶ πολλαχοῦ Σεσώστριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐστὶν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. Τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν σενὰ συναγεται εἰς σταδίους ἑξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νυνὶ σενὰ· ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθ' ὃ τὸ μὲν διάρμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἠπειρῶν διακοσίων πού σταδίων· ἐξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις, τὸ διάρμα ἐκπληροῦσαι, σενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι, δι' ὧν σχεδιάίς τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκειῖσε· καὶ λέγουσι ταῦτα σενὰ. Μετὰ δὲ τὰς νήσους ὃ ἐξῆς πλοῦς ἐστὶν ἐγκολπίζουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον, ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἑὼ μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρουσαν, ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέραν δὲ ταύτης οὐδένα ἀφῆχθαί φασι μέχρι νῦν. Πόλις

δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ μὴ πολλάς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγαιαν 769. πολλάς οἰκουμένας καλῶς. Τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα. Προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

§. 5.

Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι Ἀκίλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβοὺς εἶναι τὰς βαλάνους. Ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην· εἶτα Θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἄλμυρῶν, κατὰ πέτρας τινὸς ὑψηλῆς ἐκδιδόντων εἰς τὴν θάλατταν· καὶ πλησίον ὄρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλιῶδες· εἶτα Μυὸς ὄρμον, ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἰσπλουν ἔχοντα σκολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασκίους, μίαν δ' ἦττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεσῆν· εἶθ' ἐξῆς τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαΐδα κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὄρμον, ὄντως δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ ὑφάλοις χοιράσι καὶ ραχίαις ἐκτετράχυνται, καὶ πνοιαῖς καταιγιζούσαις τὸ πλεόν. Ἐνταῦθα δὲ ἰδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάρει τοῦ κόλπου. 770.

§. 6.

Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιώδης καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἠλευθέρωσε τῶν ἐρπετῶν ὁ βασιλεὺς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθοράς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ τῶν θηρίων, καὶ διὰ τὰ τοπάξια. Λίθος δὲ ἐστὶ διαφανῆς χρυσοειδὲς ἀποσίλβων φέγγος, ὃν μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ράδιον ἰδεῖν ἐστὶ· περιαιγεῖται γὰρ νύκτωρ δ' ὀρώσιν οἱ συλλέγοντες·

770. περिकाθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν, μεθ' ἡμέραν ἀνο-
 ρύττουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς τὴν
 φυλακὴν τῆς λιθίας ταύτης καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρούμενον
 ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

§. 7.

Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλά ἐσιν Ἰχθυοφάγων γένη
 καὶ Νομάδων· εἴθ' ὁ τῆς Σωτεῖρας λιμὴν, ὃν ἐκ κινδύνων μεγά-
 λων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως
 ἐκάλεσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ
 τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλου οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι,
 συνάπτειν δὲ πῶς τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι
 σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς· ποάζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν, δια-
 φαινομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκου, ὅπερ πλεονάζει κατὰ
 τὸν πόρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καθ' ὕδατος παρά τοῖς
 ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πλῆθος τῶν θαλαττίων ὁ πόρος.
 Εἰθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὄρη, τύπον τινα πόρρωθεν δεικνύντα τοῖς
 ζώοις ὅμοιον· εἴτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἰσίδος, Σεσώτριος
 ἀφίδρυμα· εἴτα νῆσος ἐλαία κατάφυτος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν
 ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους
 τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ τοῦ Φιλαδέλφου, λάθρα
 περιβαλομένου χερρόνησῳ τινὶ τάφρον καὶ περίβολον, εἴτ' ἐκ-
 θεραπεύσαντος τοὺς κωλύοντας, καὶ κατεσκευασμένου φίλους
 ἀντὶ δυσμενῶν.

§. 8.

Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσαβόρα καλου-
 μένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων, μέρος μὲν τι
 ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλεόν συμβάλλει τῷ Νείλῳ· εἴτα νῆσοι ἐξ
 Λατομίαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαῖτικὸν ζῶμα
 λεγόμενον·

λεγόμενον· καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον τὸ Σούχου ἴδρυμα· εἶτα 770. λιμὴν καλούμενος Ἐλαία, καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἶτα λιμὴν Σαβά, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῶ· ἡ δ' ἐν βάθει τούτων χώρα Τηνεσίς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμίτιχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπωνομάζονται δὲ Σεμβρίται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικὸς, ὑφ' ἣν ἐσι καὶ ἡ Μερόη, 771. πλησίον τῶν τόπων τούτων οὔσα, ἐν τῷ Νείλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς ἄλλη ἐστὶ νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικία τῶν αὐτῶν τούτων φυγάδων. Ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατταν εὐζώνῳ ὁδὸς ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. Περὶ δὲ τὴν Μερόην καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀσαβόρα καὶ τοῦ Ἀσάπου, καὶ ἔτι τοῦ Ἀσασόβα πρὸς τὸν Νεῖλον.

§. 9.

Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι καὶ Ἐλειοὶ προσαγορευόμενοι, διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ριζοτόμουνας ἔλους, κόπτειν λίθοις, καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἠλιάσαντας δὲ σιτεῖσθαι. Λεοντόδοτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία· ταῖς δ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέραις ὑπὸ κωνώπων μεγάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν τόπων. Εἰσὶ δὲ καὶ σπερματοφάγοι πλησίον, οἱ τῶν σπερμάτων ἐπιλειπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παραπλησίως, ὡσπερ οἱ ριζοφάγοι τὰς ρίζας. Μετὰ δὲ τὴν Ἐλαίαν αἱ Δημητρίου σκοπαί, καὶ βωμοὶ Κόνωνος· Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δὲ τις ἐν βάθει Ἐνδέρα, γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόξοις χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεπυρακτωμένοις οἰσοῖς· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλεόν, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεωφαγίας ζῶσιν· ἐπὶ δὲ μηδὲν θηρεύσωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτῶν-

771. τες, ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ. Ἔθος δ' ἐσὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνήθοις παισὶ. Μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμούς ὁ Μήλινος λιμὴν ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἶτα ὁ Ἀντιφίλου λιμὴν· καὶ οἱ ὑπὲρ τούτου Κρεωφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους, καὶ αἱ γυναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτετμημένοι.

§. 10.

Ἐτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγριοι καλούμενοι, κατάκομοι [κα'] καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους, εἴτε σπάνει νομῆς· ἢ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θηριῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου λιμένι ἐξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος· καὶ Βερενίκη πόλις ἢ κατὰ Σαβάς, καὶ Σαβαὶ πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. Ὑπέρκειται δὲ πόλις Δαραβά, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, τὸ Πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιοῦμενοι τοιαύτην ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, τῇ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται· τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὀπισθεν λάθρα προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτούς, χολῇ β-βαμμένοις ὄφρων ὄξοις· ἢ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον, καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἔλκοντος τὴν νευράν. Ἄλλοι δὲ, σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ θατέρου μέρους τὸ σέλεχος ὑποκόπτουσιν· ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλίνῃ πρὸς αὐτὸ, πεσόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό· ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκῆς ὅσοῦν ἔχειν καὶ ἀκαμπῆς, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων

ἀνατέμνουσιν αὐτό· τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες Ἀκαθάρτους 772.
καλοῦσιν.

§. 11.

Ἰπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πέτεσθαι μὲν οὐ δύναμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ οἱ σρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς, οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ, ταῖς δοραῖς τῶν σρουθῶν σκεπασθέντες, τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίῳ μέρει, καὶ κινῶσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῶα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀρισερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πήρας παρηρητημένης, καὶ τούτῳ θελεάσαντες τὰ ζῶα εἰς φάραγγας συνωθοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφεσῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι. Καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποσρώννυνται τὰ δέρματα ταῦτα. Πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σῆλλοι καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὄπλοις χρώμενοι.

§. 12.

Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλλων, καὶ βραχύτεροι, καὶ βραχυβιῶτατοι [οἱ Ἀκριδοφάγοι]· τὰ γὰρ τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν, ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων, ἃς οἱ ἔαρινοὶ λίβες καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι, συνελάνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβαλλόντες ὕλην καπνώδη, καὶ ὑφάψαντες μικρὸν, ὑπερπετασθεῖσων, εἶτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν, συγκόψαντες αὐτάς μεθ' ἄλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. Τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκειται, νομάς δαψιλῆς ἔχουσα· ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων, καὶ 773.
φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντέλη.

§. 13.

773. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς, καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐξ νήσους σενῶν, Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεωφάγοι κατοικοῦσι καὶ Κολοβοὶ, μέχρι τῆς μεσογαίας. Εἰσὶ δὲ καὶ Θῆραι πλείους ἐλεφάντων, καὶ πόλεις ἄσημοι, καὶ νησιά πρὸ τῆς παραλίας· Νομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι δ' οἱ γεωργοῦντες. Παρά τισι δὲ τούτων φύεται σύραξ οὐκ ὀλίγος. Συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτεσιν οἱ Ἰχθυοφάγοι τοὺς ἰχθύς· ἐπιρρίψαντες δὲ ταῖς πέτραις κατοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον· εἴτ' ἐξοπτήσαντες, τὰς ἀκάνθας μὲν σωρεύουσι, τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες, μάζας ποιοῦνται· πάλιν δὲ ταύτας ἠλιάζοντες σιτοῦνται· χειμῶνος δ' ἀδυνατήσαντες συνάγειν τοὺς ἰχθύς, τὰς σεσωρευμένας ἀκάνθας κόψαντες, μάζας ἀναπλάττονται, καὶ χρῶνται· τὰς δὲ νεαρὰς ἐμυζῶσι. Ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες εἰς χαράδρια καὶ συσάδας θαλάττης· εἴτ' ἰχθύδια παραρρίπτοῦντες τροφήν αὐταῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων σπάνει· ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται· Ἔνιοι δὲ τῶν τὴν ἀνδρον παραλίαν οἰκούντων, διὰ πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τὰ ὑδρεῖα ἀναβαίνουσι πανοικί μετὰ παιανισμοῦ· ριφέντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι βοῶν δίκην, ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαστρὸς· εἴτα ἀπίασιν ἐπὶ θαλάτταν πάλιν. Οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις, ἢ μάνδραις σεγασαῖς, ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ σρωτήρων τῶν κητείων ὀσέων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαίνης.

§. 14.

Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὀσράκοις αὐτῶν σκεπάζονται μεγάλοις οὔσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς· ἔνιοι δὲ, τοῦ φύκου ἀποβεβλημένου πολλοῦ καὶ θῖνας ὑψηλάς καὶ λοφώδεις ποιούντος, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποικοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ρίπτουσι

τροφήν τοῖς ἰχθύσιν, ἀναλαμβάνομένους ὑπὸ τῶν πλημμυρί- 773.
 δων. Τῶν δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς κεῖνται, ἡ μὲν Χελωνῶν,
 ἡ δὲ Φωκῶν, ἡ δ' Ἰεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ παραλία
 φοινικᾶς τε ἔχει, καὶ ἐλαιῶνας, καὶ δαφνῶνας, οὐχ ἡ ἐντὸς
 τῶν ρενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή· Ἔστι δὲ τις καὶ
 Φιλίππου νῆσος, κατ' ἣν ὑπέρεκειται τὸ Πυθαγγέλου καλού-
 μενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἴτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμνή·
 καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων ὑπέρεκειται θήρα τῶν
 ἐλεφάντων· Ἀπὸ δὲ τῆς Δειρήσ ἡ ἐφεξῆς ἐστὶν ἀρωματοφόρος·
 πρώτη μὲν ἡ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν Ἰχθυοφάγων
 καὶ Κρεωφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συκάμινον Αἰγυπτίαν·
 ὑπέρεκειται δ' ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων· πύλλαχου δ' εἰσὶ
 συσάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηρανθισῶν, οἱ ἐλέφαντες
 ταῖς προβοσκίσι καὶ τοῖς ὀδοῦσι φρεωρυχοῦσι, καὶ ἀνευρίσκουσιν
 ὕδωρ· Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτη- 774.
 ρίου δύο λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἄλμυρου ὕδατος, ἣν
 καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκέος, ἡ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους
 καὶ κροκοδείλους· περὶ δὲ τὰ χεῖλη πάπυρον ὀρῶνται γὰρ καὶ
 ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἤδη δὲ καὶ οἱ πλησίον τῆς ἄκρας τοῦ
 Πυθολάου τὰ σώματα ὀλόκληροί εἰσι. Μετὰ δὲ τούτους ἡ Λι-
 θανωτοφόρος· ἐνταῦθα ἄκρα ἐστὶ, καὶ ἱερὸν αἰγυριῶνα ἔχον· Ἐν
 δὲ τῇ μεσογαίᾳ ποταμία τῆς Ἰσιδος λεγομένη, καὶ ἄλλη τις
 Νεῖλος, ἄμφω σμύρναν καὶ λίβανον παραπεφυκότα ἔχουσαι.
 Ἔστι δὲ καὶ δεξάμενή τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρουμένη,
 καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπή, καὶ Πυθαγγέλου λιμνή· ἡ δ'
 ἐξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασσίαν. Συνεχῶς δ' εἰσὶ ποταμίαι τε
 πλείους, ἔχουσαι λίβανον παραπεφυκότα, καὶ ποταμοὶ μέχρι
 Κιναμωμοφόρου· ὁ δ' ὀρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν
 πάμπολυν· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ Δαφνοῦς λιμνή· καὶ πο-
 ταμία Ἀπόλλωνος καλουμένη, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάμφω καὶ

774. σμύρναν και κεννάμωμον· τοῦτο δὲ πλέον ἀκμάζει *μᾶλλον* περὶ τοὺς ἐν βάρει τόπους· εἶθ' ὁ Ἐλέφας τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διώρυξ, καὶ ἐφεξῆς Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας, καὶ ἴδρυμα τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον· καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης τὸ Νότου κέρας. Κάμφαντι δὲ τοῦτο, ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, οὐκέτι, φησὶν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφάς, οὐδὲ τόπων, διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γνῶριμα [τά] ἐν τῇ ἐξῆς παραλίᾳ.

§. 15.

Εἰσὶ [δὲ] καὶ σῆλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου, καὶ Λίχα, καὶ Πυθαγγέλου, καὶ Λέοντος, καὶ Χαριμότρου, κατὰ τὴν γνῶριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι Νότου κέρως· τὸ δὲ διάστημα οὐ γνῶριμον. Πληθύνει δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα, καὶ λέουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπετραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα καὶ χρυσοειδῆ τὴν χροάν, φιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους, καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων οἱ ῥινοκέρωτες, [οὐχ], ὡσπερ Ἀρτεμίδωρός φησιν, ἐπὶ σειρὰν τῷ μήκει· καίπερ ἑωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· ἀλλὰ σχεδόν τι ὅσον τῷ ὕψει, ἀπὸ γε τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὀραθέντος· οὐδὲ πύξω τὸ χροῶμα ἐμφερές, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφὴ δ' ἐγγυτάτω συάγρου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομήν, πλην τῆς ῥινός, ὅτι ἐστὶ κέρας σιμὸν σφραγιώτερον ὀσέου παντός· χρῆται δ' ὄπλω, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σύαγρος· ἔχει δὲ καὶ τύλας δύο, ὡς ἂν σπείρας δρακόντων, ἀπὸ τῆς ῥάχως

775. μέχρι τῆς γαστρὸς περικειμένης, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύϊ. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὀραθέντος ταῦτα φαρμέν ἡμεῖς· ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντόμαχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδῦνον τῇ προτομῇ,

καὶ ἀνακειῖρον τὴν γαστέρα, ἀν μὴ προληφθῆ τῇ προβοσκίδι καὶ 775.
τοῖς ὁδοῦσι.

§. 16.

Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χροᾶς νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε, ῥαβδωτοῖς σπίλοις κατεσιγμέναις· τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐσίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει, τὸ ὕψος βοὸς ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξηρμένος ὀρθός, τὴν κορυφὴν δὲ πολὺ ὑπερπετεσέραν ἔχει τῆς καμήλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν ταύτην οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περὶ τὸ ζῶον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ θηρίον ἐσίν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα ἐμφαίνει. Γίνονται δὲ, φησί, καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι, καὶ κῆποι, λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι, μεγέθει πολὺ τοῦς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι καὶ τάχει, πυρρόι τὴν χροᾶν. Κροκούττας δ' ἐστὶ μίγμυς λύκου καὶ κυνός, ὡς φησὶν οὗτος· Ἄ δ' ὁ Σκήψιος λέγει Μητρόδωρος ἐν τῷ Περὶ συνηθείας βιβλίῳ, μύθοις ἔοικε, καὶ οὐ φροντισέον αὐτῶν. Καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μεγέθει τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος, ἐλέφαντας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτη γε· οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθωδέσεροι, καὶ οἱ Λιβυκοὶ· οἷς γε καὶ πᾶσα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

§. 17.

Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν, τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα· κοινὰ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα, πλὴν τοῖς τυράννοις· τῷ δὲ τὴν τυράννου φθείραντι πρόβατον ἢ ζημίαν ἐσί·

775. σιβίζονται δ' ἐπιμελῶς, [ὡς] αἱ γυναῖκες· περίκεινται δὲ τοῖς τραχήλοις κογχία ἀντὶ βασκανίων. Πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς, κατ' ἀρχὰς μὲν διωθόμενοι ταῖς χερσίν, εἶτα λίθοις· ὅταν δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαιρίσι· διαλύουσι δ' αἱ γυναῖκες εἰς μέσους προϊοῦσαι, καὶ δεήσεις προσενέγκασαι. Τροφή δ' ἔκ τε σαρκῶν καὶ τῶν ὀστέων κοπτομένων ἀναμίξ καὶ εἰς τὰς δορὰς ἐνειλουμένων, εἴτ' ὀπτωμένων, καὶ ἄλλως πολλαχῶς σκευαζομένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦσιν ἀκαθάρτους·
776. ὥστε μὴ κρεωφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀσοφαγεῖν, καὶ δερματοφαγεῖν· χρῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ γάλακτι καταμίξαντες. Ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπόβρεγμα παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐκπιεζομένου τοῦ μέλιτος. Ἔστι δ' αὐτοῖς χειμῶν μὲν, ἡνίκα οἱ ἐτησίαι πνέουσι· κατομβροῦνται γάρ· θέρους δ' ὁ λοιπὸς χρόνος. Γυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι, καὶ σκυταληφόροι διατελοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ κολοβαὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι τινές, καθάπερ Αἰγύπτιοι. Οἱ δὲ Μεγάβαροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπάλοις καὶ τύλους προστιθέασι σιδηροῦς· χρῶνται δὲ καὶ λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοβυρσίναις. Οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίοπες τόξοις καὶ λόγχαις· θάπτουσι δὲ τινες τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥάβδοις παλιουρίναις δήσαντες τὸν αὐχένα τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· ἔπειτα εὐθύς καταλεύουσιν ἰλαροί, γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν ἀποκρύψωσιν· εἴτ' ἐπιθέντες κέρας αἴγειον, ἀπίασιν. Ὀδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων θρεμμάτων κώδωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίσασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφῳ· καὶ λαμπάσι δὲ καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρῶνται, καὶ διαγρυπνοῦσι τῶν ποιμνίων χάριν, ὧδῃ τινι χρώμενοι πρὸς τῷ πυρί.

§. 18.

Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσχώρων

Αἰθιοπῶν, ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας· καὶ πρώτους ἔπεισι 776.
 τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας, καὶ ἀντικειμένους τοῖς
 Τρωγλοδύταις, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. Φησὶ δὲ ἐνδο-
 τέρῳ κεῖσθαι τοῦτο τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ· συνεχῆ δὲ τοῦ Πο-
 σειδίου Φοινικῶνα εἶναι εὐϋδρον, τιμαῖσθαι τε κομιδῆ, διὰ τὸ
 παῖσαν τὴν κύκλῳ καυματηράν τε καὶ ἄνυδρον καὶ ἄσκιον ὑπάρ-
 χειν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι Θαυ-
 μασίην· προεσήκασι δὲ τοῦ ἄλσους ἀνὴρ καὶ γυνή, διὰ γένους
 ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφήν ἀπὸ τῶν φοινίκων ἔχον-
 τες· κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ
 πλῆθος τῶν θηρίων. Εἴθ' ἐξῆς ἐστὶ νῆσος Φωκῶν, ἀπὸ τοῦ πλῆ-
 θους τῶν θηρίων τούτων ὠνομασμένη. Πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρω-
 τήριον, ὃ διατείνει πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλου-
 μένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαισίνην χώραν, εἰς ἣν Μιναῖοί τε καὶ
 Γεῤῥαῖοι, καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ τῶν ἀρωμάτων φορτία
 κομίζουσιν. Εἴτ' ἄλλη παραλία, πρότερον μὲν Μαρανιτῶν κα-
 λουμένη (ὧν οἱ μὲν ἦσαν γεωργοί, τινὲς δὲ Σκηνῖται), νῦν δὲ
 Γαρινδαίων, ἀνελόντων ἐκείνους δόλω· ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς
 πενταετηρικὴν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι· καὶ τούτους δὲ διέφ- 777.
 θειραν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμήναντο. Εἴθ' ὁ
 Αἰλανίτης κόλπος, καὶ ἡ Ναβαταία, πολύανδρος οὔσα χώρα καὶ
 εὐβοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ νήσους προκειμένας πλησίον, οἱ πρότε-
 ρον μὲν καθ' ἡσυχίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδίαις ἐληίζοντο τοὺς
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος σόλου,
 καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτούς. Ἐξῆς δ' ἐστὶ πεδῖον εὐδενδρόν τε
 καὶ εὐϋδρον, βοσκημάτων παντοίων μεσὸν, ἄλλων τε καὶ
 ἡμιόνων ἀγρίων· καὶ καμήλων καὶ ἐλάφων καὶ δορκάδων
 πλῆθος· λέοντές τε καὶ παρδάλεις καὶ λύκοι συχνοί. Πρό-
 κείται δὲ νῆσος καλουμένη Δία· εἶτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων
 σταδίων, ὄρεσι περικλειόμενος καὶ δυσεισβόλῳ σόματι· περιοι-

777. κοῦσι δὲ Σηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χερσαίων ἀγρευμάτων. Εἴτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν, οὐ τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικὰς· ὧν τὸ δάκρυον καὶ ἰατρικῆς δυνάμεώς ἐστιν. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν αἰγιαλὸς λιθώδης· καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ δυσπαράπλευρος ὅσον χιλίων σταδίων παραλία σπάνει λιμένων καὶ ἀγκυροβολίων· ὄρος γὰρ παρατείνει τραχὺ καὶ ὑψηλόν· εἴθ' ὑπάρειαι σπηλαιώδεις μέχρι τῆς θαλάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλισα καὶ ταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀβροήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. Ἐξῆς δ' ἐστὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας· καὶ συνεχεῖς Σίνες ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί· καὶ μετὰ τούτους Χαρμοθάς λιμὴν ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατὸν, σενὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἰσπλου παντὶ σκάφει· ρεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὐδενδρος καὶ γεωργήσιμος· Εἴτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα, καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς, καὶ χώρα Νομάδων, ἀπὸ καμήλων ἔχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὀδεύουσι, καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι καὶ ταῖς σαρκί. Ρεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψήγμα χρυσοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· καλοῦνται δὲ Δέβαι, οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. Οὐ λέγω δὲ τῶν εἰδῶν τὰ ὀνόματα τὰ παλαιὰ, διὰ τὴν ἀδοξίαν καὶ ἄμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. Ἐχόμενοι δ' εἰσὶν ἡμερώτεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦντες γῆν· καὶ γὰρ εὐϋδρός ἐστι καὶ εὐδενδρος·
778. χρυσὸς τε ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ, καθάρσεως οὐ πολλῆς δεομένων, μέγεθος δ' ἔχόντων ἐλάχισον μὲν πυρῆνος, μέσον δὲ μεσπίλου, μέγιστον δὲ καρύου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλάξ διαφανέσι λίθοις ὄρους ποιοῦνται διείροντες λίνον· περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀσυγείτονας εὐωνον τὸν χρυσόν, τριπλάσιον ἀντιδιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλά-

σιον δὲ τοῦ ἀργύρου· διὰ τε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας, καὶ 778.
τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους
ἀναγκαιοτέρα.

§. 19.

Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεσάτη μεγίστου ἔθνους,
παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ
παραλία καὶ βάλαμον, καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης,
ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὁδὴν ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες εὐώ-
δεις, καὶ κάλαμος· ὄφεις δὲ σπιθαμαῖοι, φοινικοὶ τὴν χροάν,
προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεσον.
Διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἀργοὶ καὶ ῥάθυμοι τοῖς βίοις
εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων,
ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδεχόμενοι δ' οἱ σύν-
εγγυς αἰεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασιν μέχρι
Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν,
αἴρουσι τὸν κάρων ἀσφάλτου θυμιάματι, καὶ τράγου πώγωνος.
Ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαριάβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρους
εὐδένδρου· βασιλέα δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων·
ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξεῖναι, ἢ καταλεύουσιν αὐτὸν
παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατὰ τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐς ἡ γυναικεία
καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ πλήθη, τὰ μὲν γεωργεῖ,
τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα, τὰ τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ
τῆς Αἰθιοπίας, πλείοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν σενῶν δερματίνοις
πλοίοις· τσαῦτα δ' ἐς τὸ πλῆθος, ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων, καὶ
τῆς καυσίμου ὕλης, χρῆσθαι κινναμώμῳ καὶ κασσίᾳ καὶ τοῖς
ἄλλοις. Γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμνον, εὐωδέ-
σατον θυμιάμα. Ἐκ δὲ τῆς ἐμπορείας οὗτοί τε καὶ Γεῤῥαῖοι
πλουσιώτατοι πάντων εἰσὶν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κατασκευὴν
χρυσωμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ

778. κρατήρων, σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν οἴκων πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου τυγχάνει διαπεποικιλμένα. Ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἶρηκε· τᾶλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν παρατίθησιν.

§. 20.

779. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χροιάς τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθρανομένων ἐκ τῆς ἐπικαύσεως, ἀμφοτέρως γὰρ εἰκάζει. Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱσορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευθῆς καὶ μιλιτῶδες ὕδωρ. Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρὰ τινος Βόξου, τὸ γένος Πέρσου, ἱσορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας, ἵπποφορβίου τινὸς ὑπὸ Λεαίνης, οἷσρῳ κατασχομένης, ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης, ἀκείθειν εἰς νῆσόν τινα διάραντος, σχεδίαν πηξάμενος, πρῶτος περαιωθεὶς πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκῆσιμον, τὴν μὲν ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα ἀπαγάγοι πάλιν ἀποίκους δ' ἐκεῖ σείλαι τε, καὶ τὰς ἄλλας νήσους, καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαγος. Τοὺς δὲ Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἠγήσασθαι τε τῶν τόπων. Λέγεται δ' ὑπὸ τινῶν τὰ ἀπὸ τῶν σενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἴτ' ἐπὶ νότον, εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. Λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσοῦ μεταλλοῖς ἐγγίνεται. Εἰσὶ δὲ [καὶ] ἄλλες εὐώδεις ἐν Ἀραβίᾳ, ὡς φησι Ποσειδώνιος.

§. 21.

Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν 779. εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται, καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ κακῆνοι Ῥωμαῖοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι· Μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίου τᾶλλα ὀμαλοῦ καὶ ἐπιπέδου, κύκλω δὲ πέτρα φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς ἀποκρήμνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγᾶς ἀφθόνους ἔχοντος εἰς τε ὑδρείαν καὶ κηρείαν. Ἐξω δὲ τοῦ περιβόλου χώρα ἔρημος ἢ πλείστη, καὶ μάλιστα ἢ πρὸς Ἰουδαίαν· ταύτη δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἰερικοῦντα, εἰς δὲ τὸν Φοινικῶνα πέντε. Βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπὸ τινος αἰεὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους· ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν ἐταίρων τινα, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνομεῖται. Γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἐταῖρος, διηγεῖτο θαυμάζων· εὐρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὄραν κρινομένους πολλάκις, καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς ἑαυτούς.

§. 22.

Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἄραβας στρατεία 780. νεωσὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. Τοῦτον δ' ἔπεμψεν ὁ Σεβαστὸς Καίσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἔθνων, καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, ὁρῶν τὴν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ, γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν

780. Ἀράβιον κόλπον γενὸν ὄντα τελέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν, τοὺς Ἄραβας· προσοικειοῦσθαι δὴ διενοήθη τούτους, ἢ καταστρέφεισθαι· ἦν δ' ἔτι καὶ τὸ πολυχρημάτους ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένους, καὶ τὴν πολυτελεσάτην λιθίαν, ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδέν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλπιζε πλουσίοις χρήσασθαι, ἢ ἐχθρῶν κρατήσειν πλουσίων· ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὄντων καὶ καὶ συμπράξειν ἅπανθ' ὑπίσχνουμένων.

§. 23.

Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔσειλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος. Ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος· ὑποσχόμενος μὲν ἠγήσεσθαι τὴν ὁδὸν, καὶ χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξειν· ἅπαντα δ' ἐξ ἐπιβουλῆς πράξας, καὶ οὔτε παράπλου ἀσφαλῆ μηνύων, οὐθ' ὁδὸν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορείαις καὶ πάντων ἀπόροις χωρίοις, ἢ ῥαχίαις ἀλιμένοις παραβάλλων, ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσαῖς, ἢ τεναγώδεσι· πλεῖστον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπου, ἐν τοιούτοις καὶ ταῦτα χωρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. Πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἀμάρτημα συνέβη, τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδενὸς ὄντος, μηδ' ἔσομένου κατὰ θάλατταν πολέμου. Οὐδὲ γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισαί εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλοι μᾶλλον οἱ Ἄραβες, καὶ ἐμπορικοὶ, μήτι γε κατὰ θάλατταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὀγδοήκοντα ἐναυπηγήσατο δίκροτα, καὶ τριήρεις καὶ φασήλους, κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νείλου. Γνοὺς δὲ διεψευσμένος, ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, οἷς ἐπλευσεν ἔχων περὶ μυρίους πεζοὺς τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων, καὶ τῶν συμμάχων, ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι μετὰ τοῦ Συλλαίου. Πολλὰ δὲ παθῶν καὶ

ταλαιπωρηθεῖς, πεντεκαιδεκαταῖος ἦκεν εἰς Λευκὴν κώμην τῆς 780. Ναβαταίων γῆς, ἐμπορεῖον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων ἀποβαλῶν, ὧν ἓνα καὶ αὐτανδρα, ὑπὸ δυσπλοίας, πολεμίου δ' οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἢ τοῦ Συλλαίου κακία τοῦ πεζῆ φήσαντος ἀνοδευτα εἶναι στρατοπέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κώμην, 781. εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς οἱ καμηλέμποροι, τοσοῦτω πλήθει ἀνδρῶν καὶ καμηλῶν ὀδεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδου.

§. 24.

Συνέβαινε δὲ τοῦτο, τοῦ μὲν βασιλέως τοῦ Ὀβίδα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ πόλεμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀραβῶν βασιλεῦσι), ἅπαντα δὲ ἐπὶ τῆ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμένου ἐξουσία τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα ὁλόω στρατηγούντος, καὶ ζητοῦντος, ὡς οἶμαι, κατοπεῦσαι μὲν τὴν χώραν, καὶ συνεξελεῖν τινὰς αὐτῶν πόλεις καὶ ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον ἀπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου καὶ νόσων, καὶ ἄλλων, ὅσα ὁλόω παρεσκεύασεν ἐκεῖνος· εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν κώμην κατῆρεν, ἤδη σομακάκη τε καὶ σκελοτύρβη πειραζομένης τῆς στρατιάς, ἐπιχωρίοις πάθεισι, τῶν μὲν περὶ τὸ σῶμα, τῶν δὲ περὶ τὰ σκέλη παράλυσίν τινα δηλούντων, ἔκ τε τῶν ὑδρείων καὶ τῶν βοτανῶν. Ἡναγκάσθη γοῦν τό τε θέρους καὶ τὸν χειμῶνα διατελέσαι αὐτόσι, τοὺς ἀσθενούντας ἀνακτώμενος. Ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κώμης εἰς Πέτραν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ῥωοκόλουρα τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ πλεόν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νεῖλῳ κατάγεται· τὰ δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὄρμον· εἰς ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαίδος, καμηλοῖς, ἢ διώρυγι τοῦ Νεῖλου, κἀκείθεν εἰς Ἀλε-

781. ξάνδρειαν. Πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κώμης ὁ Γάλλος ἀναξεύξας τὴν στρατιάν, διὰ τοιούτων ἦει χωρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ καμῆλοις κομίζειν, μοχθηρία τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διόπερ πολλαῖς ἡμέραις ἦκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν συγγενοῦς τῷ Ὀβόδα. Ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς, καὶ δῶρα προσήνεγκεν. Ἡ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία κάκεινῃν ἐποίησε τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα γοῦν ἡμέραις διήλθεν αὐτὴν, ξειᾶς καὶ φοινίκας ὀλίγους παρέχουσας, καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας· ἡ δ' ἐξῆς, ἣν ἐπῆει, Νομάδων ἦν, ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σάβος· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διήλθε κατατρίψας ἡμέρας πενήκοντα, μέχρι πόλεως Νεγράνων, καὶ χώρας εἰρηνικῆς τε καὶ ἀγαθῆς. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἡ δὲ πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη. Ἐκεῖθεν ἡμέραις ἐξ ἦκεν ἐπὶ τὸν ποταμόν. Συναψάντων δ' αὐτόφικτων βαρβάρων εἰς μάχην, περὶ μυρίους αὐτῶν ἔπεσον·
782. τῶν δὲ Ῥωμαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὀπλοῖς, ἀπόλεμοι τελέως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις [καὶ] ξίφεσι καὶ σφενδόταις· οἱ πλείστοι δ' αὐτῶν ἀμφισόμοις πελέκεσιν· εὐθύς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἴλε καλουμένην Ἀσκᾶ, ἀπολειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Ἐντεῦθεν εἰς Ἄθρουλλα πόλιν ἦκε, καὶ κρατήσας αὐτῆς ἀκονιτὶ, φρουράν ἐμβαλὼν, καὶ παρασκευάσας ἐφόδια σίτου καὶ φοινίκων, εἰς πόλιν Μαρσναβά προῆλθεν, ἔθρους τοῦ Ῥαμανιτῶν, οἱ ἦσαν ὑπὸ Ἰλασάρῳ. Ἐξ μὲν οὖν ἡμέρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει· λειψυδρίας δ' οὔσης, ἀπέστη. Δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς Ἀρωματοφόρου, καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. Ἐξ δὲ μηνῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω δ' ἀνασρέφων, ὅψε τὴν ἐπιβουλήν καταμαθὼν, καὶ καθ' ἐτέρας ὁδοὺς ἐπανελθὼν. Ἐνναταῖος μὲν οὖν εἰς Νέγρανα ἦκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεθῆκει· ἐνδεκαταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἐπτὰ φρέατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ συμβεθηκότος·
- ἐντεῦθεν

έντεῦθεν ἤδη δι' εἰρηνικῆς εἰς Χάαλλα κώμην, καὶ πάλιν ἄλλην 782.
 Μαλόθαν πρὸς ποταμῶ κειμένην, ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης
 ὀλίγα ὑδρεῖα ἐχούσης ὁδὸς, μέχρι Ἐγρας κώμης· ἔστι δὲ τῆς
 Οἰόδα, κεῖται δ' ἐπὶ Θαλάττης. Τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἐξηκοσαῖος
 ἐξήνυσε κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἕξ μῆνας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς
 ὁδῶ· έντεῦθεν δ' ἐπεραίωσε τὴν στρατιάν ένδεκαταῖος εἰς Μυὸς
 ὄρμον, εἶδ', ὑπερθεῖς εἰς Κοπτὸν, μετὰ τῶν ὀνηθῆναι δυ-
 ναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς δ' ἄλλους ἀπέβαλεν,
 οὐχ ὑπὸ πολεμίων, ἀλλὰ νόσων καὶ κόπων καὶ λιμοῦ, καὶ
 μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεὶ κατὰ πόλεμον ἑπτὰ γε μόνον δια-
 φθαρῆναι συνέβη. Δι' ἅς αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν
 τῶν τόπων ὤνησεν ἡ στρατεία αὕτη· μικρὰ δ' ὅμως συνήργησεν·
 ὁ δ' αἴτιος τούτων ὁ Συλλαῖος. Ἐτίσε δὲ δίκας ἐν Ρώμῃ,
 προσποιοῦμενος μὲν φιλίαν, ἐλεγχθεῖς δὲ πρὸς ταύτη τῇ πονηρίᾳ
 καὶ ἄλλα κακουργῶν, καὶ ἀποτμηθεῖς τὴν κεφαλὴν.

§. 25.

Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέτταρας μερίδας,
 ὥσπερ εἰρήκαμεν τῶν ἀρωμάτων δὲ, λίβανον μὲν καὶ σμύρναν
 ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί, κασσίαν δὲ ἐκ θάμνων· τινὲς δὲ
 τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι· τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ
 Περσίδι. Κατ' ἄλλην δὲ διαίρεσιν, σύμπασαν τὴν Εὐδαίμονα
 πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας· ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχίμους ἔχει
 καὶ προαγωνιστὰς ἀπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεωργούς, παρ' ὧν ὁ
 σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ τοὺς βαναυσοτεχνούοντας·
 καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ λιβανωτοφόρος· αἱ δ' αὐταὶ καὶ
 τὴν κασσίαν καὶ τὸ κιννάμωμον καὶ τὴν νάρδον φέρουσι. Παρ' 783.
 ἀλλήλων δ' οὐ μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πα-
 τριοῖς διαμένουσιν ἕκαστοι. Οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων.
 Ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων· καὶ κατὰ πρεσβυγένειαν βασι-

783. λεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους, καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἀρχουσι. Κοινὴ κτησίς ἅπασιν τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὁ δὲ φθάσας εἰσιὼν μίγνυται, προθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἐκάσῳ γὰρ ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσὶ· μίγνυνται δὲ καὶ μητράσι. Μοιχῶ δὲ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. Θυγάτηρ δὲ τῶν βασιλέων τινὸς Θαυμασῆ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφούς πεντεκαίδεκα, ἐρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ' ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτὴν, κάμνουσα ἤδη, παραδέδοται νοήματι χρῆσασθαι τοιοῦτῳ. Ποιησαμένη ῥάβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξῆι παρ' αὐτῆς τις, αἰεὶ τινα προὔτιθει τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν ἐκείνη, καὶ μικρὸν ὕψερρον ἄλλην, σοχαζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνη τὴν παραπλησίαν ἔχη ὁ μέλλων προσιέναι· καὶ δὴ, πάντων κατ' ἀγορὰν ποτὲ ὄντων, ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ, καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτῆς τις εἴη· ἐκ δὲ τοῦ τοῦς ἀδελφούς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν, ὑπονοῆσαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγαγόντα, ἐκεῖνον ἐλεγχθῆναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς.

§. 26.

Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτητικοί, ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. Ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες, ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλεόν, ἢ ὑπ' ἀλλήλων, ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. Συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους· μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ ἐκάσῳ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἕγκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνεχῆ ποιεῖ συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλείῳ τῶν ἑνδεκα ποτηρίων, ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. Οὕτῳ δ' ὁ βασιλεὺς ἐστὶ δη-

μοτικός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ ποτ' ἀντιδιάκονον τοῖς 783.
 ἄλλοις αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδωσιν
 εὐθύνας· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον. Οἰκήσεις
 δὲ διὰ λίθου πολυτελεῖς· αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰρήνην. Εὐ-
 καρπος ἢ πολλή, πλὴν ἐλαίου· χρώνται δὲ σησαμίνῳ. Πρόβατα
 λευκότεριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἢ χώρα· κάμηλοι δὲ 784.
 τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται. Ἀχίτωνες δ' ἐν περιζώ-
 μασι, καὶ βλαυτίδις προΐασι, καὶ οἱ βασιλεῖς· ἐν πορφύρᾳ δ'
 οὔτοι. Εἰσαγωγίμα δ' ἐστὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελῶς,
 ἄλλως τε καὶ [τὰ] ἐπιχωριάζοντα, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος
 καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος, καὶ ἔτι
 πορφυρᾷ ἐσθῆς, σύραξ, κρόκος τε καὶ κοσάρια, τόρευμα, γραφή,
 πλάσμα, οὐκ ἐπιχώρια. Ἰσα κοπρία ἠγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα·
 καθάπερ Ἡράκλειτός φησι, Νέκυες κοπρίων ἐκβλητό-
 τεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς
 βασιλεῖς. Ἡλιον τιμῶσιν, ἐπὶ τοῦ δώματος ἰδρυσάμενοι βωμὸν,
 σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιβανωτίζοντες.

§. 27.

Τοῦ δὲ Ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθιοπίας δ' ἰκόμην, καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
 διαποροῦσι μὲν καὶ περὶ τῶν Σιδονίων, εἴτε τινὰς χρὴ λέγειν
 τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἀποικοὶ οἱ παρ' ἡμῖν
 Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἰσοροῦσι
 καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασίν, εἴτ' αὐτοὺς
 τοὺς Σιδονίους. Ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἐρεμβῶν ἢ ζήτησις, εἴτε
 τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυ-
 μολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, ὅπερ ἐστὶν
 εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἀραβάς. Ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος
 μεταγράφει οὕτως·

Καὶ Σιδονίους, Ἀραβάς τε.

784. Πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει, τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλάξει,

Καὶ Σιδονίους καὶ Ἀρεμβούς,

ὡς τοῦ Ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἄραβας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν· Φησὶ δὲ ταῦτα τρία ἔθνη συνεχῆ ἀλλήλοις ἰδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ τὸ παρακειμένοις ὀνόμασι κεκληθῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἄραβας, τοὺς δὲ Ἀρεμβούς· ὥσπερ δὲ πιθανῶς ὑπολαμβάνειν ἐστίν, εἰς τρία διηρῆσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐξαλλαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι πλείοσιν ἂν εἴη ἑνός. Οὐδ' οἱ Ἐρεμνοὺς γράφοντες πιθανοί· τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν μᾶλλον ἴδιον. Λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ Ποιητής· οὓς φησι Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν, μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας, ἢ τῆς Κιλικίας, ἢ ἄλλης τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν. Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀριμαίους ἐκάλουν, ἢ Ἀρίμους. Αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν βαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρξιριν Παρύσατιν, Ἀταργάτιν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετὸν δ' αὐτὴν Κτησίας καλεῖ. Τῆς δὲ τῶν Ἀράδων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἂν τις ποιήσαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὡς φασί, καὶ βασιλεῖον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. Πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἐκόντες παραδέχοντο αὐτόν· εἰ δὲ μὴ, ὡς πολεμήσαντος· καὶ δὴ ὁρῶν μήτε πρότερον, μήθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ ἐπτακαιδέκατον περιέχει Αἴγυπτον ἅπασαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπε- 785.
ριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν, καὶ ποιούντας χερρρόνησον,
τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀραβίον· τούτῳ δὲ τινα συμπεριωδεύθη
καὶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆς Αἰθιοπίας τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν,
καὶ τῶν ἐξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς Κινναμωμοφόρου· τὰ λει-
πόμενα καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐς τὰ περὶ
τὸν Νεῖλον, ἐκδετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν, ἥπερ
ἐς τὴν λοιπὴν τῆς συμπάσης γεωγραφίας. Κάνταῦθα δ' Ἐρατοσθέ-
νους ἀποφάσεις προεκδετέον.

§. 2.

Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐνακο-
σίους σαδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα κατὰ

786. τὸ σῶμα τῷ γράμματι τῷ ν̄ κειμένῳ ἀνάπαλιν. Ῥυεῖς γάρ, φησι, ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, πάλιν ἀνασρέφει πρὸς μεσημβριαν καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερὴν τόποις, καὶ εἰς τὴν Λιβύην πολὺς προσπεσὼν, καὶ τὴν ἐτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος, πρὸς τὰς ἄρκτους φέρεται, πεντακισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους σταδίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταρράκτην, παρεπισρέφων μικρὸν πρὸς τὴν ἔω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ τὴν Θάλατταν. Ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοὶ, φερόμενοι μὲν ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἔω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέτη τὴν Μερὴν· ὧν ὁ μὲν Ἀσαδόρας καλεῖται, κατὰ τὸ πρὸς ἔω πλευρὸν ῥέων, ἄτερος δ' Ἀσάπους· οἱ δ' Ἀσασόβαν καλοῦσι· τὸν δ' Ἀσάπουν ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθειᾶν σῶμα τοῦ Νείλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς Σερινοὺς ὄμβρους παρασκευάζειν. Ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Νείλου, σταδίοις ἑπτακοσίοις, Μερὴν εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερόης, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες, οἱ ἀποσάντες ἀπὸ Ψαμμιτίχου· καλοῦνται δὲ Σεμβρίται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυναικὸς, ἐπαρχούσης καὶ τῶν ἐν Μερὴν. Τὰ δὲ κατωτέρω ἐκατέρωθεν Μερόης, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν, Μεγάβαροι, καὶ Βλέμμυες, Αἰθιοπῶν ὑπακούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ὄμοροι· περὶ Θάλατταν δὲ Τρωγλοδύται. διεσᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν οἱ κατὰ τὴν Μερὴν Τρωγλοδύται τοῦ Νείλου. Ἐξ ἀρισερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νείλου Νοῦβαι κατοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερόης ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς Αἰθίοψιν, ἀλλ' ἰδίᾳ

κατὰ πλείους βασιλείας διειλημμένοι. Τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ 786. παρὰ τὴν Θαλαττάν ἐσιν ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ σόματος πρὸς τὸ Κανωδικὸν σάδιοι χίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν οὖν οὕτως.

§. 3.

Δεῖ δὲ ἐπὶ πλέον εἰπεῖν καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἐξῆς προΐωμεν. Κοινὰ μὲν γάρ τινα καὶ ταύτη τῇ χώρᾳ, καὶ τῇ συνεχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιοπίων ὁ Νεῖλος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβάσεις, καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον, καὶ μετεωρότερον τοῦ ρεύματος πᾶν, ἀοίκητον ἐκατέρωθεν διεξιῶν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν. Ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιοπίαν 787. οὔτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος, οὔτε μόνος, οὔτ' ἐπ' εὐθείας, οὔτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν δὲ Αἴγυπτον, καὶ μόνος, καὶ πᾶσαν, καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταρράκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἀρξάμενος, οἵπερ εἰσὶν ὄροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θαλατταν ἐκβολῶν τοῦ Νεῖλου. Καὶ μὴν οἱ γε Αἰθιοπεῖς τὸ πλέον νομαδικῶς ζῶσι καὶ ἀπόρως, διὰ τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας, καὶ τὴν τῶν ἀέρων ἀσυμμετρίαν, καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμόν· τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἅπαντα τάναντία συμβέβηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς καὶ ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι, καὶ ἐν γνωρίμοις ἴδρυνται τόποις, ὥς καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνται γε, δοκοῦντες ἀξίως χρῆσασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερίσαντές τε εὖ καὶ ἐπιμεληθέντες. Βασιλέα γὰρ ἀποδείξαντες, τριχῆ τὸ πλῆθος διείλον· καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν, τοὺς δὲ γεωργοὺς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἱερῶν ἐπιμελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ τοὺς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ'

787. ὅσα ἐν εἰρήνῃ , γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧν περ καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. Οἱ δ' ἱερεῖς καὶ φιλοσοφίαν ἤσκειν , καὶ ἀστρονομίαν , ὁμιληταί τε τῶν βασιλέων ἦσαν. Ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην διαίρεσιν εἰς νομοὺς ἔσχε , δέκα μὲν ἢ Θηβαίς , δέκα δ' ἢ ἐν τῷ Δέλτα , ἑκαταίδεκα δ' ἢ μεταξύ· ὡς δέ τινες , τοσοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοί , ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυρίνῳ αὐλαί· αὐταὶ δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλείοι διήρητο , καὶ αὐταὶ δ' εἰς ἄλλας τομὰς· ἐλάχισται δ' αἱ ἄρουραι μερίδες. Ἐδέησε δὲ τῆς ἐπ' ἀκριβῆς καὶ κατὰ λεπτόν διαίρεσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν ὄρων συγχύσεις , ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐξήσεις , ἀφαιρῶν καὶ προστιθεῖς , καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα , καὶ τὰλλα σημεῖα ἀποκρύπτων , οἷς διακρίνεται τό τε ἀλλότριον καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὴ ἀναμετρεῖσθαι πάλιν καὶ πάλιν· Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συζηταί φασιν , ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας. Τριχῆ δὲ διήρητο , ὥσπερ τὸ σύμπαν , καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ νομῷ πλῆθος , εἰς τρία ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. Ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον , ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ μικρῶν τὴν φύσιν. Φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν , καὶ ποτισθεῖσα μάλ-
788. λον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν· ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια πολλάκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης , ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν , ὅσην ἐν ταῖς μείζουσι , διὰ τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν παραχωμάτων. Ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις , ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος· ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτώ , συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς χώρας , καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πήχεις τοῦ Νειλομετρίου , μεγίστη ἦν ἡ φορὰ· καὶ

ὀκτώ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμεῦ οὐδεὶς ἤσθετο. Τοιαύτη 788.
 μὲν ἢ διάταξις. Τὰ δ' ἐξῆς λέγωμεν νυνί.

§. 4.

Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ρεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους ὁ Νεῖλος, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα· εἴτ' ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος *ὁ Νεῖλος*, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευρὰς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα ἐφ' ἐκάτερα ρεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς Θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ, τῆς κατὰ Πηλούσιον, τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ, τῆς κατὰ Κάνωβον, καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον προσαγορευόμενον· βάσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου· Γέγονε δὲ ἡ νῆσος ἔκ τε τῆς Θαλάττης καὶ τῶν ρευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ· καὶ καλεῖται Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται, διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος· καὶ ἡ κώμη δὲ ἢ ἐπ' αὐτῷ καλεῖται Δέλτα. Δύο μὲν οὖν ταῦτα τοῦ Νείλου σόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν καλεῖται, τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορρώγες πολλαὶ καθ' ὅλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον, πολλὰ καὶ ρεῖθρα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὡςθ' ὅλην γενέσθαι πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διώρυξι τμηθεισῶν, αἱ κατὰ ῥαζώνην πλέονται τοσαύτην, ὡσεὶ καὶ ὄσρακινα ἐνίοις εἶναι πορθμεῖα. Τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον τρισχιλίων σταδίων ἔστιν ἡ σύμπασα νῆσος· κατοικοῦσι δ' αὐτήν, καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ ποταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν, ἢ χωμάτων ἴθρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι

789. κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμεῖναι τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσω δὲ θάττον ἢ ἀνάψυξις, τοσῶδε θάττον ὁ ἀροτὸς καὶ ὁ σπόρος· θάττον δὲ, παρ' οἷς τὰ μείζω θάλη. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τετρακισχιλίους σταδίους, δι' ἐνὸς ρείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἰ μὴ πού τις ἐντρέχει νῆσος, ὧν ἀξιολογωτάτη ἢ τὸν Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα· ἢ εἴπου τις ἐκτροπὴ διώρυγι ἐπὶ πλεόν εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοίτην νομὸν ποιούσης, καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην, καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεῶτιν ἀναχεομένων. Συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἢ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἢ ἐκατέρωθεν ἐσχάτη τοῦ Νείλου, σπάνιον εἶ που τριακοσίων σταδίων ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξάμενη ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα. Ἔοικεν οὖν κειρία ψυχομένη ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἐπὶ πλεόν ἐκτροπῶν. Ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας, ἣς λέγω, καὶ τῆς χώρας, τὰ ὄρη τὰ ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων καταγόμενα, μέχρι τοῦ Αἴγυπτίου πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα παρατείνει, καὶ διέσκηκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεται τε καὶ διαχεῖται, καὶ διασχηματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκήσιμον. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν ὄρων ἐπὶ συνεχὸν ἀοίκητός ἐστιν.

§. 5.

Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι σοχασμῶ τὸ πλεόν, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες, ἤσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλις α

ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων, παυομένην 789.
 κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιστα δῆλον
 τοῖς πλείουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς Κινναμωμοφόρου,
 καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων θήραν, καὶ εἴ
 τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκεῖσε ἄνδρας προχειρίζεσθαι
 τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλέας τοὺς Πτολεμαίικους. Οὗτοι γὰρ
 ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπι-
 κληθεὶς, φιλιζορῶν, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος
 διαγωγὰς αἰεὶ τινὰς καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. Οἱ παλαιοὶ δὲ
 βασιλεῖς οὐ πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκεῖοι σο-
 φίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ, καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν αὐτοῖς ὁ 790.
 πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διότι
 Σέσωσρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς Κινναμω-
 μοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἔτι
 δείκνυται, σῆλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυπτον
 κατασχὼν, προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερῆς μετὰ τῶν Αἰγυπτίων·
 καὶ δὴ καὶ τοῦνομα τῆ τε νήσω καὶ τῆ πόλει τοῦτο παρ'
 ἐκείνου τεθῆναι φασι, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης αὐτῶ
 Μερῆς· οἱ δὲ γυναικῶ φασι· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχαρίσατο
 αὐτῇ τιμῶν τὴν ἀνθρωπίνην. Θαυμαστὸν οὖν, πῶς ἐκ τῶν τοι-
 ούτων ἀφορμῶν οὐ τελῶς ἐναργῆς ἦν ἡ περὶ τῶν ὄμβρων
 ἱστορία τοῖς τότε· καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον
 ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερά γράμματα, καὶ ἀποτιθεμένων ὅσα
 μάθησιν περιττὴν ἐπιφαίνει· Εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν,
 ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ζητεῖται, τί δὴ ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ
 οὐ; καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι, καὶ τῇ περὶ
 Συήνην οὐ συμπίπτουσιν ὄμβροι; τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀναβά-
 σεις μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἷους Ποσει-
 δώνιος εἶρηκε. Φησὶ γὰρ Καλλισθένη λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων
 αἰτίαν τῶν θερῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα· ἐκείνου δὲ

790. παρὰ Θρασυάλκου τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἰς οὗτος)· ἐκείνον δὲ παρ' ἄλλου· τὸν δὲ παρ' Ὀμήρου, διίπετέα· φάσκοντος τὸν Νεῖλον·

Ἄψ ρ' εἰς Αἰγύπτιοι, διίπετέος ποταμοῖο.

Ἄλλ' ἐῷ ταῦτα, πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μηνύσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ Περὶ τοῦ Νεῖλου βιβλίον, Εὐδωρόν τε καὶ Ἀρίσωνα τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως, τὰ γε ἄλλα καὶ τῆ φράσει, καὶ τῆ ἐπιχειρήσει ταῦτά ἐσι κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. Ἐγὼ γοῦν, ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολὴν, ἐκ θατέρου θατέρον ἀντέβαλον· πρότερος δ' ἦν ὁ ἀλλότρια ὑποβαλόμενος, ἐν Ἄμμωνος εὐροι τις ἂν· Εὐδωρος δ' ἠτιάτο τὸν Ἀρίσωνα· ἢ μέντοι φράσις Ἀρισώνειος μᾶλλον ἐστίν. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νεῖλου μόνον Αἴγυπτον ἐκάλου, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕστερον μέχρι νῦν προσέλαβον, ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω μερῶν [τὰ] μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νεῖλου σχεδὸν τι πάντα (οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ)· ἐκ δὲ τῶν ἐσπερίων τὰ μέχρι τῶν Αὐάσεων, καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. Οἱ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν ἐπὶ τοσοῦτον, οἱ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχεον καὶ διενείμαντο πρὸς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὴν Κύπρον· Ῥωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν, κρίναντες τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅροις διεφύλαξαν. Αὐάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλω μεγάλαις ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας· πολὺ δὲ τοῦτ' ἐστὶ κατὰ τὴν Λιβύην· τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ὑπ' αὐτῇ τεταγμένοι. Τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ ἀνωτάτω περὶ

τῆς Αἰγύπτου, ταῦτα λέγομεν· τὰ κατ' ἕκαστα δὲ, καὶ τὰς 791· ἀρετάς αὐτῆς, νῦν διέξιμεν.

§. 6.

Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρεια ἔστι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρκτέον. Ἔστι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἐσπέραν πλέουσι, μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος, χιλίων που καὶ τριακοσίων σταδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν νῆσον ἄλλοι σταδίοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· Ἡ δὲ Φάρος νησίον ἔστι παράμηκες, προσεχέςατον τῇ ἠπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίσομον. Ἡῶν γὰρ ἔστι κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἰδρυται κλείουσα τὸν κόλπον· παραβέβληται γὰρ αὐτῶ κατὰ μήκος· τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν ἑῶν μᾶλλον ἔστι προσεχές τῇ ἠπείρῳ, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ· καλεῖται δ' ἡ Ἄκρα Λοχιάς, καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀμφίσομον· πρὸς δὲ τῇ σενότητι τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσιν, αἱ μὲν ὕφαλοι, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν τὸ προσπίπτου ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. Ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς νησίδος ἄκρον πέτρα περίκλυτος, ἔχουσα πύργον θαυμασῶς κατεσκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυόροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωιζομένων σωτηρίας χάριν, ὡς φησιν ἡ ἐπιγραφή (1). Ἀλιμένου γὰρ οὔσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἑκατέρωθεν παραλίας, ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινὰ, ἔδει σημείου τινὸς ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέουσιν, ὡς' εὐσοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. Καὶ τὸ ἐσπέριον δὲ στόμα 792.

(1) Ἐπίγραμμα· ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ ΚΝΙΔΙΟΣ ΔΕΞΙΦΑΝΟΥΣ ΘΕΟΪΣ ΣΩΤΗΡΣΙΝ ἸΠΕΡ ΤῶΝ ΠΛΩΙΖΟΜΕΝΩΝ.

792. οὐκ εὐείσβολόν ἐστιν· οὐ μὴν τοσαύτης γε δεῖται προνοίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόσου καλούμενον· πρόκειται δ' οὗτος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλεισοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου τοῦ Φάρου τὸν εἰσπλουν ἔχων, ὁ μέγας ἐς ἡλιμνήν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει ἐκείνῳ, τῷ ἑπτασάδιῳ καλούμενῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, παράκεινται· τὸ δὲ χώμα ἐστιν ἀπὸ τῆς ἠπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν νῆσον κατὰ τὸ ἐσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμένη, δύο διάπλους ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόσου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγωγίον, ὅτε γε ὤκειτο· νῦν δ' ἠρήμωσεν αὐτὴν ὁ Θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρέας πολέμῳ, τεταγμένην μετὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ ναυτικοὶ ἄνδρες. Ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλειῆσθαι καλῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθῆς τέ ἐστιν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὀρμεῖν· καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. Οἱ μὲν οὖν πρότεροι τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, ἀγαπῶντες οἷς εἶχον, καὶ οὐ πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλείοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ σπάνιον γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ, κελεύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἔδωσαν τὴν προσαγορευομένην Ρακῶτιν, ἣ νῦν μὲν τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐστὶ μέρος τὸ ὑπερκείμενον τῶν νεωρίων· τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε. Τὰ δὲ κύκλῳ τῆς κώμης Βουκόλοις παρέδωσαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. Ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι τὴν πόλιν. Τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκυίας εὐδαιμονίας τῇ πόλει μνημονεύουσί τι σημειῶν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων τῇ λευκῇ γῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιδόλου γραμ-

μὴν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρέσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός.

§. 7.

Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυσον τε γὰρ ἐστὶ τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρείας, 793. ἢ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροὶ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος ἄνωθεν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν καὶ τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῶ πλείω τῶν ἀπὸ Θαλάττης ἐστίν· ὡσθ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ Θαλαττίου· ταύτη δὲ καὶ τὰ ἐκκομιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστὶ. Γνοίη δ' ἂν τις ἐν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμενος, ὅρων τὰς ὀκιάδας, ἐν τε τῷ κατάπλῳ καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς, ὅσον βαρύτεραι τε καὶ κουφότεραι δεῦρο κάκεισε πλέοιεν. Πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἐκατέρωσε εἰς τε τὸν κατὰ Θαλατταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον, καὶ τὸ εὐάερον ἄξιον σημειώσεώς ἐστι· ὃ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίκλυσον, καὶ τὸ εὐκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νεῖλου. Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἰδρυμέναι βαρεῖς καὶ πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ τοῖς χεῖλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμιάσιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τοσαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀπὸρ ἔλκεται, καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ, τοῦ θέρους ἀρχομένου, πληρούμενος ὁ Νεῖλος πληροὶ καὶ τὴν λίμνην, καὶ οὐδὲν ἔα τελματώδες, τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῆσον μοχθηρὰν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησῖαι πνέουσιν ἐκ τῶν βορείων,

793. καὶ τοῦ τοσοῦτου πελάγους. ὥσε κάλλιςα τοῦ Θέρους Ἀλεξάνδρεις διάγουσιν.

§. 8.

Ἔσι δὲ γλαμυδοειδῆς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρά ἐσι τὰ ἀμφίκλυσα, ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοί, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἐκάτερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ Σαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. Ἄπασα μὲν οὖν ὁδοῖς κατατέτμηται ἰππηλάτοις καὶ ἄρματηλάτοις· δυσι δὲ πλατυτάταις ἐπὶ πλεόν ἢ πλέθρον ἀναπεπταμέναις, αἱ *δὴ* δίχρα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνουσιν ἀλλας. Ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη τε κοινὰ κάλλιςα, καὶ τὰ βασιλεια, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον τοῦ παντὸς περιβόλου μέρος. Τῶν γὰρ βασιλέων ἕκαστος, ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ οἴκησιν ἰδίᾳ περιεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥσε νῦν, τὸ τοῦ Ποιητοῦ,

Ἐξ ἐτέρων ἕτερ' ἐσίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῇ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ ὅσα ἔξω αὐτοῦ. Τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐσι καὶ τὸ Μουσεῖον, 794. ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν, καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ᾧ τὸ συσσίτιον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσειῦ φιλολόγων ἀνδρῶν. Ἔσι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα κοινὰ, καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσειῷ τεταγμένος, τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. Μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐσι καὶ τὸ καλούμενον Σῆμα, ὃ περίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαί, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου· ἔφθη γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκκας ὁ τοῦ Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτρεπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἐξιδιασμόν τῆς Αἰγύπτου· καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθαρείς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν

ἐν

ἐν νήσῳ ἐρήμῃ· ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανε περιπαρεῖς ταῖς σα- 794.
ρίσσαις, ἐπελθόντων ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν. Σὺν αὐτῷ
δὲ *καὶ* οἱ βασιλεῖς, Ἀριδαῖός τε καὶ τὰ παιδιά τὰ Ἀλεξάνδρου
καὶ ἡ γυνὴ Ρωξάνη, ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν. Τὸ δὲ σῶμα τοῦ
Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκήδευσεν ἐν τῇ Ἀλεξαν-
δρείᾳ· ὅπου νῦν ἔτι κεῖται, οὐ μὴν ἐν τῇ αὐτῇ πυέλῳ· ὑαλίνη
γάρ αὕτη, ἐκεῖνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθηκεν. Ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ
Κόκκης, καὶ Παρεΐσακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συ-
ρίας ἐπελθὼν, καὶ ἐκπεσῶν εὐθύς, ὡς' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ
σῦλα γενέσθαι.

§. 9.

Ἐστὶ δὲ ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι, κατὰ μὲν τὸν εἰσπλουν ἐν δεξιᾷ
ἡ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα αἱ τε
χοιράδες, καὶ ἡ Λοχιάς ἄκρα, ἔχουσα βασιλῆιον. Εἰσπλεύ-
σαντι δ' ἐν ἀρισερά, ἐστὶ συνεχῆ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ ἐνδο-
τέρῳ βασιλῆια, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλση·
τούτοις δ' ὑπόκειται ὁ τε ὀρυκτὸς λιμὴν καὶ κλειστὸς, ἴδιος τῶν
βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος, νησίον προκείμενον τοῦ ὀρυκτοῦ
λιμένος, βασιλῆιον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον· ἐκάλεσαν δ' οὕτως,
ὡς ἂν τῇ Ρόδῳ ἐνάμιλλον. Ὑπέρκειται δὲ τούτου τὸ θέατρον·
εἶτα τὸ Ποσειδῖον, ἀγκῶν τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορείου καλουμένου
προπεπτωκῶς, ἔχων ἱερὸν Ποσειδῶνος· ὧ προσθεῖς χῶμα Ἀν-
τώνιος, ἔτι μᾶλλον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ
κατεσκεύασε δίαιταν βασιλικήν, ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε.
Τοῦτο δ' ἔπραξε τὸ τελευταῖον, ἡνίκα προλειφθεὶς ὑπὸ τῶν
φίλων ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κακοπρα-
γίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὃν διάξειν ἐμελ-
λεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. Εἶτα τὸ Καισάριον καὶ τὸ

794. Ἐμπορεῖον, καὶ [αἰ] Ἀποσάσεις· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἑπτασταδίου. Ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

§. 10.

795. Ἐξῆς δ' Εὐνόσου λιμὴν μετὰ τὸ ἑπταστάδιον· καὶ ὑπὲρ τούτου ὄρυκτός, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν, ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. Ἐνδοτέρω δὲ τούτου διώρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς διώρυγος μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πόλεως· εἴθ' ἡ Νεκρόπολις *καὶ* τὸ προάσειον, ἐν ᾧ κῆποι τε πολλοί, καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαί, πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν ἐπιτήθειαι. Ἐντὸς δὲ τῆς διώρυγος τό τε Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα, ἐκλειμμένα πως διὰ τὴν τῶν νεῶν κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ ἀμφιθέατρον καὶ στάδιον, καὶ οἱ πεντετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ὀλιγώρηται. Συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἡ πόλις μεσῆ ἔστι ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιστον δὲ τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ σταδία ἔχον τὰς στασίας· ἐν μέσῳ [δὲ] τό τε δικαστήριον καὶ τὰ ἄλλα. Ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον, σροβιλοειδές, ἐμφερές ὄχθῳ πετρώδει, διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἔστιν ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν ὑποκειμένην αὐτῷ πανταχόθεν. Ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ἢ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωδικῆς· εἴθ' Ἴπποδρόμος καλούμενός ἐστι, καὶ αἱ παρακείμεναι ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωδικῆς. Διὰ δὲ τοῦ Ἴπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολις ἔστιν, ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δὲ εἰσὶν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας στάδιοι. Τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξιόντας ἐπ'

αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν, ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἔλθειν εἰς τὴν ἐξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον κάκεινη ἑαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διεχειρίσατο λάθρα δῆγματι ἀσπίδος, ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίσῳ· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· καὶ συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχὴν, πολλὰ συμμείνασαν ἔτη.

§. 11.

Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον, ἐκεῖνον δὲ [ὁ] Φιλάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἶθ' ὁ Φιλοπάτωρ, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἶθ' ὁ Ἐπιφανῆς, εἶθ' ὁ Φιλομήτωρ, παῖς παρὰ πατρός αἰεὶ διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσκωνα προσαγορεύουσι· τοῦτον δ' ὁ Λάθουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος· τοῦτον δ' ὁ Αὐλητής ὁ καθ' ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. Ἄπαντες 796. μὲν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον, ὑπὸ τρυφῆς διεφθαρμένοι, χειρὸν ἐπολιτεύσαντο· χεῖρις αὖτ' ὁ τέταρτος καὶ ὁ ἕβδομος καὶ ὁ ὕστατος ὁ Αὐλητής· ὅς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελγείας χοραύλην ἤσκησε· καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐσεμνύνετο ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς οὐκ ὤκνει συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς οὓς παρῆει διαμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισαῖς. Τοῦτον μὲν οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον· τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ὧν μία γνησία, ἢ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασίλισσαν· υἱοὶ δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελέως. Τῇ δὲ καταστροφῇ μετεπέμψατο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυβισσάκτην τινά, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συριακῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεσραγγάλισεν ἡ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ βράναυσον αὐτοῦ καὶ τὸ ἀνελεύθερον.

796. Ἦκε δ' αὐτ' ἐκείνου προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος· ὃς ἦν υἱὸς μὲν Ἀρχελάου τοῦ πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος, καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδόκων ὑστάτου καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ τότε συνδιέτριβεν, ὡς συστρατεύσων ἐπὶ Παρθυαίους· λαθῶν δὲ τοῦτον κομίζεται διὰ τινος εἰς τὴν βασιλισσαν, καὶ ἀναδείκνυται βασιλεύς. Ἐν τούτῳ τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην, δεξάμενος Πομπήϊος Μάγνος, συνίστησι τῇ συγκλήτῳ, καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβειων τῶν πλείστων (ἑκατὸν ὄντων) ὄλεθρον, τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς, ἀρχιπρεσβευτῆς γεγυώς. Καταχθείς οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος, τὸν τε Ἀρχέλαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα· χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεῖς, τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. Οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τὸν τε πρεσβύτερον τῶν παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν· οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδί κατασασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. Ἐν τούτῳ Πομπήϊος Μάγνος ἦκε φεύγων ἐκ Παλαιφαρσάλου πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τὸν τε μειρακίσκον διαφθείρει, καὶ καθίστησι βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου τὴν Κλεοπάτραν μεταπεμφάμενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, νέον παντελῶς ὄντα. Μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις, διαδᾶς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥς τε καὶ γυναῖκα ἔκρινε, καὶ ἐτεκνοποιήσατο ἐξ αὐτῆς, τὸν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνη καὶ συν-

έφυγε· και μετά ταῦτα έπακολουθήσας ο Σεβασός Καίσαρ 797· άμφοτέρους κατέλυσε, και την Αίγυπτον έπαυσε παροινουμένην.

§. 12.

Έπαρχία δέ νυν έσι, φόρους μέν τελουσα αξιολόγους, υπό σωφρόνων δέ άνδρων διοικουμένη των πεμπομένων έπαρχων αίί. Ο μέν ουν πεμφθείς την του βασιλέως έχει τάξιν· υπ' αὐτῷ δ' έσιν ο δικαιοθότης, ο των πολλων κρίσεων κύριος· άλλος δ' έσιν ο προσαγορευόμενος Ιδιολόγος, θς των άδισπάτων και των εις Καίσαρα πίπτειν όφειλόντων έξετασής έσι· παρέπονται δέ τούτοις άπελεύθεροι Καίσαρος και οικονόμοι, μείζω και έλάττω πεπισευμένοι πράγματα. Έσι δέ και στρατιωτικοῦ τρία τάγματα, ών τὸ έν κατά την πόλιν ιδρυται, τάλλα δ' έν τη χώρα· χωρίς δέ τούτων έννέα μέν ειςι σπειραι Ρωμαίων, τρείς μέν έν τη πόλει, τρείς δ' επί των όρων της Αίθιοπίας έν Συήνη, φρουρά τοίς τόποις, τρείς δέ κατά την άλλην χώραν. Είσι δέ και ίππαρχίαι τρείς όμοίως διατεταγμέναι κατά τούς επικαιρίους τόπους. Των δ' επιχωρίων άρχόντων κατά πόλιν μέν, ο τε έξηγητής έσι, πορφύραν άμπεχόμενος, και έχων πατρίους τιμάς, και έπιμέλειαν των τη πόλει χρησίμων, και ο ύπομνηματογράφος, και [ο] άρχιδικασής· τέταρτος δέ ο νυκτερινός στρατηγός. Ησαν μέν ουν και επί των βασιλέων αὔται αί άρχαί· κακώς δέ των βασιλέων πολιτευομένων, ήφανίζετο και ή της πόλεως εύκαιρία διά την άνομίαν. Ο γοῦν Πολύβιος, γεγονώς έν τη πόλει, βδελύττεται την τότε κατάσασιν, και φησί τρία γένη την πόλιν οικείν, τό τε Αιγύπτιον και επιχώριον φύλον, όξύ και πολιτικόν, και τὸ μισθοφορικόν, πολὺ και άνάγωγον· έξ έθους γάρ παλαιου ξένους έτρεφον τούς τά όπλα έχοντας, άρχειν μάλλον, ή άρχεσθαι δεδιδαγ-

797. μένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν. Τρίτον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ γὰρ, εἰ μιγάδες, Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν, καὶ ἐμέμνητο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους. Ἐφανισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μά-
 798. λιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, κατ' ὃν ἦκεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ὁ Πολύβιος (κατασασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφείε τὰ πλήθη καὶ διέφθειρε), τοιούτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοιπὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ Ποιητοῦ·

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

§. 13.

Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χεῖρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βασιλέων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἰπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ πολλὰ τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς εἶπον· κατὰ δὲ τὴν χώραν ὑποστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἠξιωμένους. Τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν ὁ τόπος οὗτος πρὸς ἄμφω πεφυκῶς εὖ, τὰ τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθμεύει, συνάγει τε εἰς τοιοῦτο χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπορεῖον τῆς οἰκουμένης ἐστί. Τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἂν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους ἐν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλητῇ προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων. Ὅπου οὖν ὁ κάκιςα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, τί χρὴ νομίσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύ-

της ἐπιμελείας οἰκονομούμενα, καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμποριῶν καὶ 798.
 τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; Πρότερον μὲν
 γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐξάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν,
 ὥστε ἔξω τῶν σενῶν ὑπερκύπτειν· νῦν δὲ καὶ σόλοι μεγάλοι
 σέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν,
 ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότετος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον,
 κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· ὥστε τὰ
 τέλη διπλάσια συνάγεσθαι, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγω-
 γικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη· καὶ γὰρ δὴ καὶ
 μονοπωλίας ἔχει. Μόνη γὰρ ἢ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων, ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι, καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. Ἔτι
 δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἐστὶ τὴν εὐφυῖαν ταύτην περιοδεύοντι τὴν
 χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξάμενην ἀπὸ τοῦ Κατα-
 βαθμοῦ· μέχρι δεῦρο γὰρ ἐστὶν ἢ Αἴγυπτος· ἢ δ' ἐξῆς ἐστὶ
 Κυρηναία, καὶ οἱ περιοικοῦντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

§. 14.

Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐθυπλοοῦντι,
 σαδίων ἐστὶν ἑννακοσίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας
 τετταράκοντά που σαδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραιτόνιον τὴν 799.
 πόλιν, οἱ δ' Ἄμμωνίαν. Μεταξὺ δὲ ἢ τε Αἰγυπτίων κώμη καὶ
 ἢ Νησίσφουρα ἄκρα, καὶ Τυνδάριοι σκόπελοι, νησίδια τέτταρα,
 ἔχοντα λιμένα· εἰθ' ἐξῆς ἄκρα Δρέπανον· καὶ νῆσος Αἰνησίπασα,
 ἔχουσα λιμένα· καὶ κώμη Ἄπις, ἀφ' ἧς εἰς μὲν Παραιτόνιον
 σαδίοι ἑκατὸν, εἰς δὲ Ἄμμωνος ὁδὸς ἡμερῶν πέντε, ἀπὸ δὲ
 τοῦ Παραιτονίου χίλιοι που καὶ τριακόσιοι σαδίοι. Μεταξὺ δὲ
 πρῶτον μὲν ἄκρα λευκόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα
 Φοινικοῦς λιμὴν, καὶ Πυργεύς κώμη· εἶτα νῆσος Σιδονία,

799. λιμένα ἔχουσα· εἶτ' Ἀντίφραι, μικρὸν ἀπωτέρω τῆς Θαλάττης. Ἄπαντα μὲν ἡ χώρα αὕτη οὐκ εὖοιμος, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θαλατταν, ἢ οἶνον, ὃν δὴ καλοῦσι Λιθυκόν· ᾧ δὴ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φύλον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραι. Εἶθ' ὁ Δέρις λιμὴν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μελαιναν, δέρει εἰοικυῖαν ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἶτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις, καὶ ἄλλοι πλείους· εἶτα Κυνὸς σῆμα· εἶτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ Θαλάττῃ, πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἰκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ πετρῶδες χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺς τοὺς κωμάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἶθ' ἡ Πλινθίνη, καὶ Νικίου κώμη· καὶ Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ἦδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἑβδομήκοντα σταδίαις. Ἡ δὲ Μαρεία λίμνη, παρατείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο, πλάτος μὲν ἔχει πλείονων ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μῆκος δ' ἑλαττόνων ἢ τριακοσίων. Ἐχει δ' ὀκτὼ νήσους, καὶ τὰ κύκλω πάντα οἰκούμενα καλῶς· εὐοικία τέ ἐστὶ περὶ τοὺς τάπους, ὥστε καὶ διαρκεῖσθαι πρὸς παλαιώσιν τὸν Μαρεώτην οἶνον.

§. 15.

Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις ἡ τε βίβλος καὶ ὁ Αἰγύπιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, σχεδόν τι ἰσοῦψεῖς ῥάβδοι ὅσον δεκάποδες. Ἄλλ' ἡ μὲν βίβλος ψιλή ῥάβδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῳ ἔχουσα χαίτην. Ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει, καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῶν κυάμῳ, μεγέθει μόνον καὶ γεύσει διαλλάττοντα. Οἱ οὖν κυαμῶνες ἠδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖς ἐνευωχεῖσθαι

βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις Θαλαμηγοῖς, ἐνδύνοντες 800. εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων, καὶ σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἔστι γὰρ σφόδρα μεγάλα, ὥσε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γὰρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδεῖαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μεσῆ τούτων ἔστι κατὰ τὰ ἐργασήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τινα τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. Ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος. Ἡ δὲ βίβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται· οὐ γὰρ ἀσκεῖται· ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλή, ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων ἢ ἱερατικῆ. Κάνταῦθα δὲ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλισα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἔωσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες, τὴν πρόσοδον αὐτοῖς αὔξουσι, τὴν δὲ κοινὴν χρεῖαν διαλυμαίνονται.

§. 16.

Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωδικῆς πύλης ἐξιόντι, ἡ διώρυξ ἔστιν ἢ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῇ Λίμνῃ· ταύτη δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδῖαν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσῖνα· ἔστι δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως, ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωδικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν, ἀρχὴ τις Κανωδισμοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσῖνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἔστιν ἡ διώρυξ, ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδῖαν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας ἢ Σχεδῖα, κατοικία πόλεως· ἐν ἣ τὸ ναύσταθμον τῶν Θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ

800. τὸ τελώνιον τῶν ἄνωθεν καταγομένων, καὶ ἀναγομένων οὐ χάριν καὶ σχεδία ἔξευκται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τοῦνομα τῷ τόπῳ. Μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἄγουσαν, ὁ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστὶ παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ σώματος· σενὴ γὰρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ἧ ἔσιν ἢ τε μικρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν, καὶ τὸ Ζεφύριον, ἄκρα ναίσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης. Τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνίν τινα πόλιν ἐνταῦθα φασιν, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενελάου τε καὶ Ἑλένης ξενία. Περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ Ποιητής·

801. Ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις.

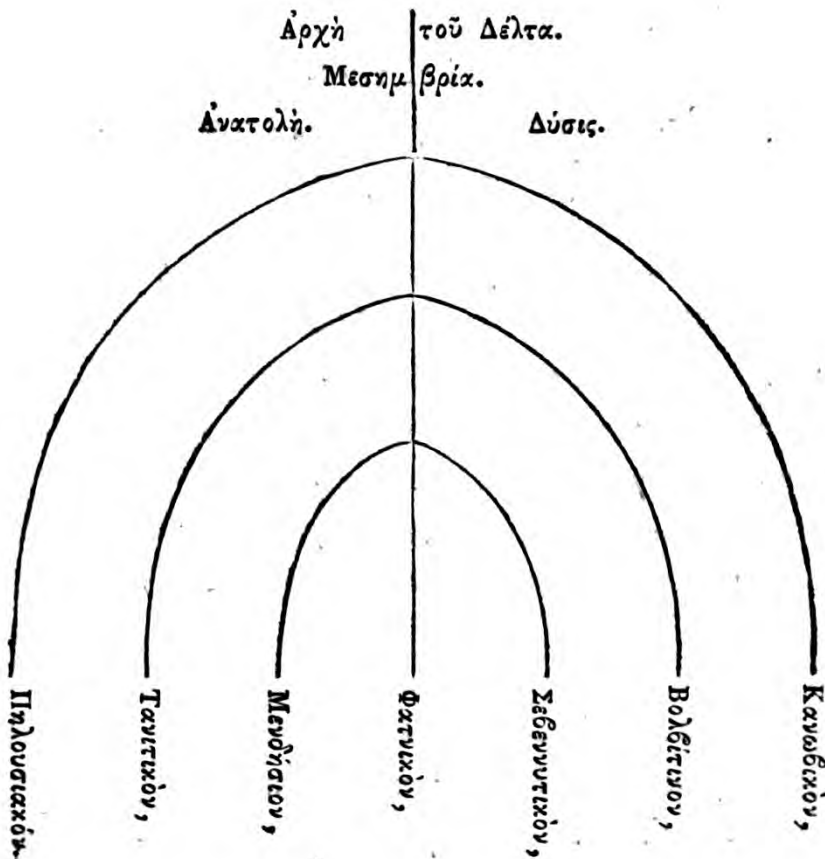
§. 17.

Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰοῦσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν πολλῇ ἀγιστεῖα τιμώμενον, καὶ Θεραπείας ἐκφέρων, ὥστε καὶ τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀνδρας πισεύειν, καὶ ἐγκοιμάσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἢ ἐτέρους. Συγγράφουσι δὲ τινες καὶ τὰς Θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. Ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος, τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νύξ πληθύνει, τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· τῶν δ' ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἔχόντων ἐπικειμένας τῇ διώρυγι, εὐφυεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὸν Κάνωβόν ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον, Ἡρακλέους ἔχου

ἱερον· εἶτα τὸ Κανωδικὸν σόμα, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. Τὰ δ' 801.
 ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωδικῆς διώρυγος, ὁ Μενελαΐτης ἐσὶ νομὸς, ἀπὸ
 τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ, μὰ Δία,
 ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ὡς ἐνιοὶ φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Μετὰ δὲ
 τὸ Κανωδικὸν σόμα ἐσὶ τὸ Βολβίτινον· εἶτα τὸ Σεβεννυτικὸν,
 καὶ τὸ Φατνικὸν, τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα
 δύο, οἷς ὤρισαι τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω τῆς κορυφῆς
 σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. Τῷ δὲ Φατνικῷ συνάπτει τὸ
 Μενδήσιον· εἶτα τὸ Ταντικὸν, καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν.
 Ἐσὶ δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξὺ, ὡς ἂν ψευδοσόματα, ἀσημό-
 τερα. ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ σόματα, ἀλλ' οὐκ εὐφυεῖς,
 οὐδὲ μεγαλοῖς πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρετικοῖς, διὰ τὸ βραχέα εἶναι

801. καὶ ἐλώδη. Μάλισα μέντοι τῷ Κανωβικῷ στόματι ἐχρῶντο, ὡς ἐμπορεῖω, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλεισμένων, ὡς προείπομεν. Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλέον ἐκκεῖται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἄγνου κέρασ· εἶθ' ἡ Περσέως σκοπή· καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριάκοντα ναυσι Μιλήσιοι κατὰ Κυαξάρη (οὗτος δ' ἦν τῶν Μήδων), κατέσχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον· εἶτ' ἐκδάντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνῳ δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαίτικόν νομόν, καταναυμαγήσαντες Ἰναρον, πόλιν ἐκτίσαν Ναύκρατιν οὐ πολὺ τῆς Σχεδίας ὑπερθεῖν. Μετὰ δὲ τὰ
802. τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προϊόντι στόμα, λίμναι εἰσίν, ὧν ἡ ἑτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως. Καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις, καὶ ἡ Σαῖς, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ἣ ἰμῶσι τὴν Ἀθηναῖν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ Θήκη κεῖται τοῦ Ψαμμιτίχου· περὶ δὲ τὴν Βούτον καὶ Ἐρμόπολις ἐν νήσῳ κειμένη. Ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστὶ μαντεῖον.

§. 19.

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατνικοῦ στόματος Ἐοῖς ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. Ἐστὶ δὲ καὶ Ἐρμού πόλις, καὶ Λύκου πόλις, καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα ἰμῶσι, καὶ τῶν ζώων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται·

Μένδητα παρά κρημνὸν θαλάσσης
Ἐσχατον, Νείλου κέρασ, αἰγιβάται
Ὅτι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται·

Πλησίον δὲ Μένδης καὶ Διὸς πόλις, καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι, καὶ Λεοντόπολις· εἶτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, καὶ Κυνὸς πόλις. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξενηλασίαν·

τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχουσαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν με- 802.
 μυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτη νομῷ, διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν
 βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὕστερον· οὐ βασιλέως, μὰ
 Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς * τοῦ * Βουσίριδος· προσ-
 επιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ,

Αἴγυπτόνδ' ἶναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε,
 προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπολυ καὶ τοῦ ἀλιμένου,
 καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ,
 φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων ληστῶν, ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορ-
 μιζομένοις. Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων
 εἰς Σαρδῶ παραπλεύσειεν, ἢ ἐπὶ Σήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπισεῖ-
 σθαι τὰ πολλὰ τῶν ἐσπερίων. Καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς
 ἠγεῖσθαι τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλῳ καὶ διὰ δυσκόλων.

§. 20.

Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἄθριβίτης νομὸς, καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης
 νομὸς, ἐν ᾧ Ἄφροδίτης πόλις· Ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον γόμα
 καὶ τὸ Τανιτικὸν, λίμνη μεγάλη, καὶ ὁ Μενδήσιός ἐστι νομὸς,
 καὶ ὁ Λεοντοπολίτης, καὶ πόλις Ἄφροδίτης, καὶ ὁ Φαρθητίτης
 νομὸς· εἶτα τὸ Τανιτικὸν γόμα, ὃ τινες Σαῖτικὸν λέγουσι· καὶ
 ὁ Τανίτης νομὸς, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη Τάνις.

§. 21.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Τανιτικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι, καὶ
 ἔλη μεγάλα καὶ συνεχῆ, κώμας πολλάς ἔχοντα· Καὶ αὐτὸ δὲ
 τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἔλη, ἃ τινες βάραθρα
 καλοῦσι, καὶ τέλματα· ὤκισαι δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ
 εἴκοσι σταδίους· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίους εἴκοσιν·
 ὠνόμασαι δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν τελμάτων. Ταύτη δὲ καὶ 803.
 δυσείσοβλος ἐστὶν ἢ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἑωθινῶν τόπων τῶν κατὰ

803. Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβαταίων, ἧτις ἐστὶ προσεχῆς, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. Ἡ δὲ μεταξύ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, Ἀραβία μὲν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ γε τῶν ἄκρων αὐτῆς ἰδρυται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐστι καὶ ἄβατος στρατοπέδω. Ὁ δὲ μεταξύ ἰσθμὸς τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν, ἑννακοσίων μὲν ἐστὶ σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδωνίος φησιν, ἑλαττόνων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄνυδρος εἶναι καὶ ἀμμώδης, ἐρπετῶν πλήθος ἔχει τῶν ἀμμοδυτῶν.

§. 22.

Ἀπὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσι πάμπολλαι κῶμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Χαβρίου κώμη λεγομένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἐρμούπολις ἐστὶν· εἶτα Γυναικῶν πόλις, καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις, καὶ Μωμεμφίτης νομὸς· μεταξύ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. Οἱ δὲ Μωμεμφίται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά, καθάπερ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλίῳ δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται. Οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς γὰρ δὴ ἐν τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ, τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.

§. 23.

Ἐπεὶ δὲ Μωμέμφεώς εἰσι δύο νιτρίαι, πλείστον νίτρον ἔχουσαι, καὶ νομὸς νιτριώτης. Τιμάται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις, καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος· ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ Δέλτα, ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις· ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα ἡ Σαῖς, καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερθε τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἄστυλον, ἐν ᾧ

κειῖσθαι τὸν Ὄσιριν φασιν. Ἀμφισβητοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ 803.
 μάλιχα οἱ τὰς Φιλὰς οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Συήνης καὶ τῆς Ἐλε-
 φαντίνης. Μυθεύουσι γὰρ δὴ, διότι ἡ Ἴσις κατὰ πολλοὺς τόπους
 κατὰ γῆς θείῃ σοροῦς τοῦ Ὄσιρίδος· μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα
 τὸν Ὄσιριν, ἀφανῆς πᾶσι· τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη
 τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθῶν ἐκρίψειε τὸ σῶμα τῆς θήκης.

§. 24.

Ἀπὸ μὲν δὴ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κορυφὴν αὕτη
 ἡ περιήγησις. Φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοίνων ὀκτῶ καὶ εἴκοσι 804.
 τὸν ἀνάπλου, τοῦτο δ' εἶναι σαδίων ὀκτακοσίων τετταρά-
 κοντα, λογιζόμενος τριακοντασάδιον τὴν σχοῖνον. Ἡμῖν μέντοι
 πλέουσιν, ἄλλοτ' ἄλλῳ μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοίνων ἀπεδί-
 δοσαν τὰ διασήματα, ὡσεὶ καὶ τετταρακοντασάδιους, καὶ ἔτι
 μείζους, κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. Καὶ διότι
 παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄσατόν ἐστι τὸ τῆς σχοίνου μέτρον, αὐτὸς
 Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλοῖ. Ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφεως μέχρι
 Θηβαίδος τὴν σχοῖνον ἐκάστην φησὶ εἶναι σαδίων ἑκατὸν εἴκο-
 σιν· ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Συήνης ἐξήκοντα· ἀπὸ δὲ
 Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν, σχοίνους μὲν
 πέντε καὶ εἴκοσι φησι, σαδίουσ δὲ ἑπτακοσίουσ πεντήκοντα, τῷ
 αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. Πρώτην δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελ-
 θούσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν τὰς κατὰ τὰ ἔλη καλου-
 μένας λίμνας, αἱ δύο μὲν εἰσιν, ἐν ἀρισερᾷ δὲ κεῖνται τοῦ
 μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ. Καὶ ἄλλας
 δὲ λίμνας λέγει καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ
 Δέλτα. Ἔστι δὲ καὶ νομὸς Σεθρωίτης παρὰ τὴν ἐτέραν λίμνην·
 ἕνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμεῖται καὶ τοῦτον·
 εἰς δὲ ταύτας τὰς λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι * δύο *
 διώρυγες.

§. 25.

804. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον, καὶ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἔνιοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. Διαρρέει δὲ *καὶ* διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἱ πρότερον μὲν ἦσαν πικραὶ, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μετεβάλοντο τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ· καὶ νῦν εἰσὶν εὐοφοὶ, μεσαὶ δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. Ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωϊκῶν· οἱ δὲ, ὑπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου παιδὸς, ἀρξαμένου μόνου, εἴτ' ἐκλιπόντος τὸν βίον· ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου διαδεξαμένου τὸ ἐξῆς ἔργον. Καὶ οὗτος δὲ, δόξη ψευθεῖ πεισθεῖς, ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπέισθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου, καὶ, εἰ διακοπεῖται πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμὸς, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θάλαττῃ τὴν Αἴγυπτον. Οἱ μέντοι Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς διακόψαντες, κλεισθὸν ἐποίησαν τὸν Εὐρίπον, ὥστε, ὅτε βούλονται, ἐκπλεῖν ἀκάλυττως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

§. 26.

Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρίς ἐν τῷ μυχῶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ πρὸς Αἴγυπτον, καὶ λιμένες, καὶ κατοικίαι, διώρυγές τε πλείους, καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαγρωριοπολίτης νομὸς, καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκδιδοῦσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν ἀπὸ κώμης ἀρχεται Φακκούσης, ἣ συνεχῆς ἐστὶ καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος δ' ἔχει

ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἢ διώρυξ, βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖν μυριοφόρῳ 805.
νηί· οὔτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ τοῦ Δέλτα.

§. 27.

Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βουβασὸς πόλις, καὶ ὁ Βουβασίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡλίου πόλις, ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἡλίου, καὶ τὸν βουνὸν τὸν Μνεῦϊν ἐν σηκῷ τινὶ τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νενόμισται θεός, ὡσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις. Πρόκεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς πλησίον διώρυγος ἔχουσαι. Νυνὶ μὲν οὖν ἐστὶ πανέρημος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κατασκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσου μακρίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρί, τὰ δὲ σιδήρῳ διελωδάτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν, οἱ μὴ κεκακωμένοι τελέως· ἄλλοι δ' εἰσὶ κάκεϊ, καὶ ἐν Θήβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν ἐς ὧτες ἀμὴν πυρίθρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

§. 28.

Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη. Κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρωτόν ἐστιν ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον, ἢ καὶ ἔλαττον, μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον, καὶ τετραπλάσιον ἐστὶν ὄπου, καὶ μείζον· καλεῖται δὲ ὁδὸς τοῦτο, καθάπερ Καλλίμαχος εἴρηκεν·

Ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούβιδος.

Διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἐξῆς ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πλάτους σφίγγες ἰδρυνταὶ λίθιναι, πήχεις εἴκοσιν, ἢ μικρῶ πλείους ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὡσθ' ἓνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι εἶχον τῶν σφιγγῶν, ἓνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς σφίγγας

805. πρόπυλον μέγα , εἴτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον , εἴτ' ἄλλο· οὐκ ἔστι δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς, οὔτε τῶν προπύλων, οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὡσπερ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. Μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεῶς, πρόναον ἔχων μέγαν καὶ ἀξιόλογον. Τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδὲν, ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ προνάου παρ' ἐκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερὰ· ἔστι δὲ ταῦτα ἰσοῦψῆ τῷ νεῶ τείχη δύο,
806. κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεςῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρῷ πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ· ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προϊόντι, κατ' ἀπονευούσας γραμμάς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ ἐξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρῆνικοῖς, καὶ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι δημιουργημάτων. Ἔστι δὲ τις καὶ πολύσυλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρβαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευὴν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλους εἶναι, καὶ πολλούς, καὶ πολυσίχους τοὺς σύλους, οὐδὲν ἔχει χάριεν, οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μάλλον.

§. 29.

Ἐν δὲ τῇ Ἡλιουπόλει καὶ οἶκους εἶδομεν μεγάλους, ἐν οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιόν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλείπει δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα, καὶ ἡ ἀσκησις. Ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προεσῶς· ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον, καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. Παρηκολούθει δὲ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίῳ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι, Χαιρήμων τοῦνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπισήμην· γελώμενος δὲ τὸ πλέον, ὡς ἀλαζὼν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν ἐδείκνυτο οἱ τε τῶν ἱερέων

οἴκοι, καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί. Συνανέβη γὰρ 806.
 δὴ τῷ Πλάτωνι ὁ Εὐδόξος δεῦρο, καὶ συνδιέτριψαν τοῖς
 ἱερεῦσιν ἐκεῖνοι ἐνταῦθα τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηται τισι πε-
 ριττοῦς γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μουσικούς
 δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπαίαις ἐξελιπά-
 ρησαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἰσορῆσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπε-
 κρύψαντο οἱ βάρβαροι. Οὗτοι δὲ [καὶ] τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέ-
 ρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἐξηκονταπέντε ἡμέ-
 ραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδοσαν· ἀλλ'
 ἠγνοεῖτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω,
 ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνευσάν-
 των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι νῦν
 παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων.

§. 30.

Ἐντεῦθεν δὲ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα τούτου δὲ
 τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην, ἀναπλέοντι, ὡσπερ καὶ τὰ περὶ
 τὴν Μαρεώτιν· τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν. Ἡ μὲν οὖν Ἡλιοπο-
 λιτις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκέσουρα πόλις
 κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπᾶς· δείκνυται γὰρ σκοπὴ τις
 πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς 807.
 ἦν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς
 Λητοπολίτης οὗτος. Ἀναπλεύσαντι δ' ἐς ἱ Βαβυλῶν, φρούριον
 ἐρυμνὸν, ἀποσάντων ἐνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἶτα διαπρα-
 ξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐς ἱ
 στρατόπεδον ἑνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν
 Αἴγυπτον· ῥάχιδι δ' ἐστίν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου μέχρι Νείλου
 καθήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλῖαι τὸ
 ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐργαζομένων,

807. δεσμίων ἀφορῶνται δ' ἐνθένδε τηλαυγῶς αἱ Πυραμίδες ἐν τῇ περαίᾳ ἐν Μέμφει, καὶ εἰσὶ πλησίον.

§. 31.

Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτῇ, βασιλείου τῶν Αἰγυπτίων ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς αὐτήν· ἔχει δὲ ἱερά τὸ τε τοῦ Ἄπιδος, ὃς ἔστιν ὁ αὐτὸς καὶ Ὅσιρις· ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν σηκῷ τινι τρέφεται, Θεὸς, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τοῦ σώματος, τὰ δ' ἄλλα μέλας· οἷς σημείοις αἰεὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήθειον εἰς τὴν διαδοχὴν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. Ἔστι δ' αὐτῇ προκειμένη τοῦ σηκοῦ, ἐν ἣ καὶ ἄλλος σηκὸς τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐτὴν ἐξαφιάσι τὸν Ἄπιν καθ' ὥραν τινὰ, καὶ μάλισα πρὸς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ, βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ, ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν σάσιν. Τό τε δὴ τοῦ Ἄπιδός ἐστιν ἱερὸν παρακείμενον τῷ Ἡφαίστειῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίστειον, πολυτελῶς κατασκευασμένον ναοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. Πρόκειται δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐπίτηδες τρέφουσί τινες, ὥσπερ οἱ ἵπποτρόφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες· ὁ δὲ κρείττων νομισθεὶς ἄθλου τυγχάνει. Ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν, Θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης ἱερὸν εἶναί φασιν.

§. 32.

Ἔστι δὲ καὶ Σεράπειον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὡσθ' ὑπ' ἀνέμων θῖνας ἄμμων σωρεύεσθαι, ἐφ' ὧν αἱ σφίγγες, αἱ μὲν καὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακεχωσμένοι, αἱ

δ' ἡμιφανεῖς· ἐξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εἴ τῳ βαδί- 807.
ζοντι πρὸς τὸ ἱερόν λαῖλαψ ἐπιπέσοι. Πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε
καὶ εὐάνδρος, δευτέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν,
καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνωκισμένων. Πρόκεινται δὲ καὶ λίμναι
τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασαι καὶ ἔστιν
ἔρημα· ἴδρυται δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι τοῦ κάτω τῆς 808.
πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῷ καὶ λίμνη.

§. 33.

Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίους προελθόντι, ὄρεινή
τις ὄφρὺς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν Πυραμίδες εἰσὶ, τάφοι τῶν βα-
σιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ
θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σταδιαῖαι τὸ ὕψος, τετράγωνοι
τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἐκάστης μικρῷ μείζον τὸ ὕψος ἔχου-
σαι· μικρῷ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει δ' ἐν ὕψει
μέσως πῶς τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαιρεσίμον· ἀρξέντος δὲ, σύ-
ριγξ ἐστὶ σκολιὰ μέχρι τῆς θήκης. Αὗται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων
εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀποτέρω δ' ἐστίν, ἐν ὕψει μείζονι τῆς
ὄρεινης, ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττων ταῖν θυεῖν, πολὺ δὲ μείζονος θα-
πάνης κατεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων μέχρι μέσου σχεδόν
τι μέλανος λίθου ἐστίν· ἐξ οὗ καὶ τὰς θυεῖας κατασκευάζουσι κο-
μίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὄρων, καὶ τῷ
σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος, πολυτελεῖ τὴν πραγματείαν πα-
ρέσχε. Λέγεται δὲ τῆς ἐταίρας τάφος γεγονῶς ὑπὸ τῶν ἐρασῶν,
ἦν Σαπφὸ μὲν, ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρω-
μένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος
εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν· ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι
Ῥοδῶπιν· μυθεύουσι δ', ὅτι λουομένης αὐτῆς ἐν τῶν ὑποδημά-
των * αὐτῆς * ἀρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς θεραπαίνης, κομίσειεν
εἰς Μέμφιν, καὶ τοῦ βασιλέως δικαιοδοτοῦντος ἐν ὑπαίθρῳ, γενό-

808. μενος κατά κορυφήν αὐτοῦ ῥίψειε τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ ὑποδήματος, καὶ τῷ παραδόξῳ κινήσει, περιπέμψειεν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φορούσης ἀνθρώπου τοῦτο· ἐν τῇ πόλει δὲ εὐρεθεῖσα τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθεῖη, καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως· τελευτήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου.

§. 34.

Ἐν δὲ τι τῶν ὀραθεντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς Πυραμίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. Ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροὶ τινες πρὸ τῶν Πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὐρίσκεται ψήγματα καὶ τύπω καὶ μεγέθει φακοειδῆ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἀνπίσμα οἶον ἡμιλεπίσων ἐπιτρέχει. Φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δὲ· καὶ γὰρ οἴκοι παρ' ἡμῖν λόφος τίς ἐστιν ἐν πεδίῳ παραμύκης· οὗτος δ' ἐστὶ μεσὸς ψήφων φακοειδῶν λίθου πωρείας. Καὶ αἱ Θαλάττιαι δὲ καὶ αἱ ποτάμιαί ψῆφοι σχεδόν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ὑπογράφουσιν· ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ρεύματος εὐρεσιλογίαν τινα ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἢ σκέψις· εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις.

809. καὶ διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες γεγόνασιν, ἐν ὕψει ταῖς Πυραμίσι ὃν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωϊκόν τι καλεῖται πετρῶδες ἰκανῶς ὄρος, καὶ σπηλαία ὑπ' αὐτῷ, καὶ κώμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάω συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

§. 35.

Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἄκανθος, πόλις ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερόν, καὶ τὸ τῆς Ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θηβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. Εἶθ' ὁ Ἄφροδιτοπολίτης νομὸς, καὶ ἡ ὁμώνυμος

πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἣ λευκὴ βούς ἱερὰ τρέφεται. Εἶθ' ὁ Ἡρα- 809.
 κλεώτης νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ διώρυξ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ
 εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοίτην νομὸν, ὥστε καὶ δίσομον εἶναι
 τὴν διώρυγα, μεταξύ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρεμπίπτοντος.
 Ἔστι δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώτατος τῶν ἀπάντων κατὰ τε τὴν
 ἀρετὴν, καὶ τὴν κατασκευὴν· ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ
 μεγάλοις καὶ τελείοις δένδροις καὶ καλλικάρποις· εἰ δὲ συγκομί-
 ζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος· ὀλιγωροῦντες δὲ τούτου, πολὺ
 μὲν ποιῶσιν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὁδμήν. Ἡ δ' ἄλλη
 Αἴγυπτος ἀνέλαιός ἐστι, πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων,
 οἱ μέχρι τοῦ ἐλαίαν χορηγεῖν ἱκανοί εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουρ-
 γοῦσιν. Οἶνον δὲ οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει, σῖτόν τε καὶ ὄσπρια, καὶ
 τάλλα σπέρματα πάμπολλα. Θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει
 τὴν Μοίριδος κάλουμένην πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χροᾷ
 θαλαττοειδῆ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δὲ ἐστὶν ὄρα ἑοικότας τοῖς
 θαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἄμμωνα τόπων
 καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφεσᾶσιν ἀλλήλων καὶ
 τοῦ Παραιτονίου), μὴ, ὡσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐστὶ πρό-
 τερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἰδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων,
 καὶ ταῦθ' ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρ-
 χεν· ἡ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σερβω-
 νίτιδος πέλαγος ἦν, σύρρον τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ
 Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Αἰλανίτην μυχόν.

§. 36.

Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλειόνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνή-
 ματι τῆς γεωγραφίας· καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπομνησέον, [τὸ]
 τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἓν συμφέροντας.
 Τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων εἰς ἓν συννευόντων τὸ τοῦ
 ἔλου μέσον, καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο, τὸ μὲν πυκνό-

809. τατον και μεσαιτατον εσιν η γη, το δ' ηττον τοιουτον *και*

810. εφεξης το υδωρ· εκατερον δε σφαιρα, η μεν σερα, η δε κοιλη, εντος εχουσα την γην. Το δε της προνοιας, οτι βεβουληται, και αυτη ποικιλτρια τις ουσα, και μυριων εργων δημιουργος, εν τοις πρωτοις ζωα γενναν, ως πολυ διαφεροντα των αλλων, και τούτων τα κρατισα, θεους τε και ανθρωπους, των ενεκεν και τα αλλα συνεσηκε. Τοις μεν ουν θεοις απεδειξε τον ουρανον, τοις δ' ανθρωποις την γην, τα ακρα των του κοσμου μερων· ακρα δε της σφαιρας το μεσον και το εξωτατω. Αλλ' επειδη τη γη περικειται το υδωρ, ουκ εστι δ' ενυδρον ζων ο ανθρωπος, αλλα χερσαιον και εναεριον, και πολλου κοινωνικον φωτος, εποίησεν εξοχας εν τη γη πολλας και εισοχας, ωστ' εν αις μεν απολαμβανεσθαι το συμπαν, η και το πλεον υδωρ, αποκρυπτου την υπ' αυτω γην· εν αις δ' εξεχειν την γην, αποκρυπτουσαν υπ' εαυτη το υδωρ, πλην οσον χρησιμον τω ανθρωπειω γενει, και τοις περι αυτο ζωοις και φυτοις. Επει δ' εν κινησει συνεχει τα συμπαντα, και μεταβολαις μεγαλαις (ου γαρ οιον τε αλλως τα τοιαυτα, και τοσαυτα, και τηλικαυτα, εν τω κοσμω διοικεσθαι), υποληπτεον μητε την γην αιει συμμενειν ουτως, ωστ' αιει τηλικαυτην ειναι, μηδεν προσθεισαν εαυτη, μηδ' αφαιρουσαν, μητε το υδωρ· μητε την εδραν εχειν την αυτην εκατερον, και ταυτα εις αλληλα φυσικωτατης ουσης και εγγυτατω της μεταπτωσης· αλλα και της γης πολλην εις υδωρ μεταβαλλειν, και των υδατων πολλα χερσουσθαι τον αυτον τροπον, ονπερ και εν τη γη. Κατ' αυτην [τε] τοσαυται διαφοραι· η μεν γαρ ευθρυπτος, η δε σερα και πετρωδης, και σιδηριτις, και ουτως επι των αλλων. Ομοιως δε και επι της υγρας ουσιας· η μεν γαρ αλμυρις, η δε γλυκεια και ποτιμος, η δε φαρμακωδης, και σωτηριος και ολεθριος, και ψυχρα και θερμη. Τι ουν θαυμασον, ει τινα

μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, θαλάττη πρότερον κατείχετο, 810.
τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον ὤκειτο; Καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς
πρότερον ἐκλιπεῖν συνέβη, τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμοὺς καὶ
λίμνας. Οὕτω δὲ καὶ ὄρη καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν
περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλὰ, καὶ νῦν εἰρήσθω.

§. 37.

Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ βάθος
ικανὴ ἐστὶ, κατὰ *τε* τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν,
καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πεφυτευμένα· εἶτα
ἐν τῇ ἀποβάσει, τὸ πλεονάζον ἀποδοῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγι κατὰ
θάτερον τῶν σομάτων, ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς 811.
τὰς ἐποχεταιίας, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρυξ. Ταῦτα μὲν φυσικά·
ἐπίκειται δὲ τοῖς σώμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλειῖθρα,
οἷς ταμιεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τό τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ
ἐκρέον. Πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ πάρισον
ταῖς πυραμίσι ἐστὶν ἔργον, καὶ ὁ παρακείμενος τάφος τοῦ κατα-
σκευάσαντος βασιλέως τὸν λαβύρινθον. Ἐστὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν πρῶ-
τον εἰσπλουν τὸν εἰς τὴν διώρυγα παρελθόντι, ὅσον τριάκοντα
ἢ τετταράκοντα σταδίους, ἐπίπεδόν τι τραπεζῶδες χωρίον, ἔχον
κώμην τε καὶ βασιλείον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλείων, ὅσοι πρό-
τερον ἦσαν νομοί· τσαῦται γὰρ εἰσὶν αὐλαὶ περίσυλοι συνεχεῖς
ἀλλήλαις, ἐφ' ἓνα σίχον πᾶσαι καὶ ἐφ' ἑνὸς τοίχου, ὡς ἀν-
τείχους μακροῦ προκειμένας ἔχοντος τὰς αὐλάς· αἱ δ' εἰς
αὐτὰς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τείχους εἰσὶ· πρόκεινται δὲ τῶν
εἰσόδων κρυπταὶ τινες μακραὶ καὶ πολλαὶ, δι' ἀλλήλων ἔχουσαι
σκολιάς τὰς ὁδοὺς, ὥστε χωρὶς ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων
εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἐκάστην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἐξοδόν. Τὸ
δὲ θαυμαστὸν, ὅτι αἱ σέγαι τῶν οἰκῶν ἐκάστου μονολίθοι· καὶ
τῶν κρυπτῶν τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσαύτως ἐσέγασαι πλαξίν,

811. ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμοῦ καταμεμιγμένων, οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάντα τε ἐπὶ τὸ σέγος, οὐ μεγάλῳ ὕψει, ἅτε μονοσέγῳ, ἔσιν ἰδεῖν πεδῖον λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων· ἐντεύθειν δὲ πάλιν εἰς τὰς αὐλάς ἐκπίπτοντα, ἐξῆς ὄραῦν κειμένας ὑπὸ μονολίθων κιόνων ὑπηρεισμένας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἑλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων σύγκεινται. Ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης, πλεόν ἢ σάδιον ἐπεχούσης, ὁ τάφος ἐστὶ, πυραμὶς τετράγωνος, ἐκάστην τετράπλευθρόν πως ἔχουσα τὴν πλευράν καὶ τὸ ὕψος ἴσον. Ἰσμάνδης δ' ὄνομα ὁ ταφεὶς. Πεποιῆσθαι δὲ φασὶ τὰς αὐλάς τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς ἔθος ἦν ἐκεῖσε συνέρχεσθαι πάντας ἀρισίνδην μετὰ τῶν οἰκειῶν ἱερέων καὶ ἱερείων, Θυσίας τε * καὶ Θεοδοσίας* καὶ δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων, χάριν· κατήγετο δὲ τῶν νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐλήν αὐτῷ.

§. 38.

Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκατὸν σαδίους, πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη, Κροκοδείλων δὲ πόλις ἑκαλεῖτο πρότερον· σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν κροκόδειλον, καὶ ἔσιν ἱερός παρ' αὐτοῖς, ἐν λίμνῃ καθ' αὐτὸν τρεφόμενος, χειροθήης τοῖς ἱερεῦσι· καλεῖται δὲ Σοῦχος· τρέφεται δὲ σιτίοις, καὶ κρέασι, καὶ οἴνῳ, προσφερόντων ἀεὶ τῶν ξένων, τῶν ἐπὶ τὴν θῆαν ἀφικνουμένων.

812. Ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνὴρ τῶν ἐντίμων αὐτόθι, μυσαγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δειπνοῦ πλακουντάριον τι καὶ κρέας ὀπτὸν, καὶ προχοίδιον τι μελικράτου· εὐρομεν δὲ ἐπὶ τῷ χεῖλει κείμενον τὸ θηρίον· προσιόντες δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέσησαν αὐτοῦ τὸ σῶμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, εἶτα τὸ μελίκρατον κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην, διῆξεν εἰς τὸ πέραν. Ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζοντος ὁμοίως ἀπαρχῆν,

λαβόντες περιήλθον δρόμῳ, καὶ καταλαβόντες προσήνεγκαν 812.
ὁμοίως τὰ προσενεχθέντα.

§. 39.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινοΐτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ἧ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται ὑπεναντίως τοῖς Ἀρσινοΐταις. Οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἢ τε διώρυξ αὐτῶν μεσῆ ἐσι τῶν κροκοδείλων, καὶ ἢ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας, τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ὠὰ διαφθεύρουσιν αὐτῶν, καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τῷ πηλῷ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν αὐτῷ, ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτα τὰς ἀσπίδας μὲν, ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι, κατασπῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διαφθεύρουσι, τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνεδρεύσαντες, ἡνίκ' ἂν ἠλιάζωνται κεχηγνότες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χάσματα, καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς γαστέρας, ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων.

§. 40.

Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς, καὶ Κυνῶν πόλις, ἐν ἧ ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακται τις ἱερά. Ἐν δὲ τῇ περαιῖα Ὀξύρυγχος πόλις, καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον, καὶ ἔσιν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξύρυγχου, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν πεζῶν μὲν τρία, βοῦν, κύνα, αἰλουρον· τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἴβιν· τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθύν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἐστὶν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον καὶ Θηβαῖται

812. λάττον δὲ τῶν ἐν τῷ Νεῖλω τινὰ ἰχθύν Λατοπολίται· λύκον δὲ Λυκοπολίται· κυνοκέφαλον δὲ Ἐρμποπολίται· κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἔστι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκῶς Σατύρω, τᾶλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ· γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία· ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι· λέοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα 813. δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἄθριβίται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

§. 41.

Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἐρμποπολιτικὴ φυλακὴ, τελώνιον τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαίδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἐξηκοντασαδίων σχοίνων, ἕως Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης· εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ, καὶ διώρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἶτα Λύκων πόλις, καὶ Ἄφροδίτης, καὶ Πανῶν πόλις, λιουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.

§. 42.

Ἐπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Θηβαίδι, καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος, ἐν ἣ τὸ Μερμόνειον βασιλεῖον, θαυμαστῶς κατεσκευασμένον ὀλόλιθον, τῇ αὐτῇ κατασκευῇ, ἥπερ τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δὲ καὶ κρήνην ἐν βάρει κειμένην, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν κατὰ καμψεισῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. Ἔστι δὲ διώρυξ ἡ ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Περὶ δὲ τὴν διώρυγα ἀκκυσῶν τῶν Αἰγυπτίων ἄλσος ἐστὶν, ἱερὸν τοῦ Απόλλωνος. Ἔοικε δὲ ὑπάρξαι ποτὲ ἡ Ἄβυδος πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ τὰς Θήβας· νυνὶ δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ὡς φασιν, ὁ Μέρμων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμάνθης λέγεται, καὶ ὁ λαβύ-

ρινθος Μεμνόνειον ἂν εἴη, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὐπερ καὶ τὰ 813.
 ἐν Ἀβύδῳ, καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεται τινα Μεμνό-
 νεια. Κατὰ δὲ τὴν Ἄβυδόν ἐστιν ἡ πρώτη Αὔασις ἐκ τῶν λεχ-
 θεισῶν τριῶν ἐν τῇ Λιδύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐν-
 θένδε δι' ἐρημίας, εὐϋδρὸς τε κατοικία καὶ εὐοῖνος, καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἰκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ
 ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἄμμωνι· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν
 ἀξιόλογοι.

§. 43.

Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἄμμωνος, τοσοῦτον εἰπεῖν
 βουλόμεθα· ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαν-
 τικὴ καθόλου, καὶ τὰ χρησθήρια· νυνὶ δ' ὀλιγωρία κατέχει
 πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιδύλλης χρησμοῖς, καὶ
 τοῖς Τυρρῆνικοῖς Θεοπροπίοις, διὰ τε σπλάγγων, καὶ ὀρι-
 θείας, καὶ διοσημιῶν. Διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι σχεδόν τι
 ἐκλείπεται χρησθήριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. Δηλοῦσι δὲ μά-
 λιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀνυγράψαντες, προσ-
 τιθέμενοι μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες
 θεὸν τι καὶ πίσεως ἄξιον. Ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέ- 814.
 ξανδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ χρησθήριον,
 ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλέα·
 ὀρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου, καίπερ νότων ἐμπεσόντων,
 βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ἀπὸ τοῦ κοινορτοῦ σωθῆναι γενο-
 μένων ὄμβρων, καὶ δεῖν κοράκων ἠγησαμένων τὴν ὁδὸν, ἥδη
 τούτων κολακευτικῶς λεγομένων. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς· μόνω
 γὰρ δὴ τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν
 νεῶν μετὰ τῆς συνήθους σολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδύσαι τὴν
 ἐσθῆτα, ἔξωθεν τε τῆς θεμισείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν
 Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἐνδοθεῖν εἶναι· οὐχ ὡσπερ ἐν Δελφοῖς

814. καὶ Βραγχίδαῖς τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλεόν, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ,

Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου· τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἶη Διὸς υἱός. Προστραγωθεῖ δὲ τούτοις ὁ Κάλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαῖς μαντεῖον ἐκλελοιπότης, ἐξ ὅτου τὸ ἱερόν ὑπὸ τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλελοιπυίας δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἢ τε κρήνη ἀνάσχοι, καὶ μαντεῖα πολλὰ οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἄρβηλα νίκης, καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, καὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι νεωτερισμῶν. Περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Ἀθηναίδα φησὶν ἀνειπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιδύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. Τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὄσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὄσιριδος οὐκ ἔξεςιν, οὔτε ᾠδὸν, οὔτε ἀύλητην, οὔτε ψάλτην ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. Μετὰ δὲ τὴν Ἄβυδον Διόσπολις ἢ μικρά· εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἠτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νενόμισται. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώου, καὶ ὡς ὀλέθριον τῷ ἀνθρωπέῳ γένει, σέβονται ὁμῶς, καὶ ἀπέχονται· οὔτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι, καὶ διαφθεύρουσιν αὐτούς· ἔνιοι δ' ὡσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ Κυρηναίᾳ φυσικὴν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἕρπετά, οὕτως καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε

μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς, καὶ 814.
 διαπερᾶν, μηδενὸς ἄλλου θαρρόντος. Εἰς τε τὴν Ῥώμην κο-
 μισθεῖσι τοῖς κροκοδείλοις, ἐπιδείξεως χάριν, συνηκολούθουν 815.
 οἱ Γεντυρίται· γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πηγματοῦ τινος
 ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβάσι τοῦ ὕδατος
 ἡλιασῆριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τότε μὲν ἐξέλκοντες δικτύω
 πρὸς τὸ ἡλιασῆριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν ὄραθῆναι, ἐμ-
 βαίνοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ· τότε δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν
 κατασπῶντες. Τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτην· ὀπισθεν δὲ τοῦ νεῶ τῆς
 Ἀφροδίτης, Ἰσιδός ἐστιν ἱερόν· εἶτα Τυφώνεια καλούμενα, καὶ
 ἢ εἰς Κοπτὸν διώρυξ, πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

§. 45.

Ἐντεῦθεν ἐστιν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερε-
 νίκην, ἀλίμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς
 ἐπιτηδείους ἔχουσαν. Λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατο-
 πέδῳ τεμεῖν τὴν ὁδὸν ταύτην ἀνυδροῦν οὖσαν, καὶ κατασκευάσαι
 σταθμούς, ὡσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὀδεύμασι, καὶ διὰ τῶν καμη-
 λων· τοῦτο δὲ πράξαι διὰ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουν εἶναι, καὶ
 μάλισα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοῖζομένοις. Ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ
 πολὺ τὸ χρήσιμον· καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀρά-
 βιος, καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κατακομιζό-
 μενος εἰς Κοπτὸν φέρεται· καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπορεῖον τῶν τοιού-
 των φορτίων. Οὐκ ἄποθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυὸς ὄρμος
 πόλις, ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοῖζομένων· καὶ τῆς Κοπτοῦ
 οὐ πολὺ ἀφέσηκεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὡς καὶ αἱ
 διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἐκατέρωθεν εἰσιν. Ἀλλὰ νῦν
 ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ Μυὸς ὄρμος εὐδοκιμεῖ, καὶ χρῶνται τοῖς
 τόποις τούτοις. Πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουσαν πρὸς τὰ
 ἄσπρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι, καὶ καθάπερ οἱ πλείοντες

815. ὠδευον, κομίζοντες καὶ ὑθωρ· νυνὶ δὲ καὶ ὑδρεῖα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος· καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὁμῶς δεξαμενάς πεποιήνται· ἢ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἐξ ἧ ἑπτὰ ἡμερῶν. Ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐσι, τῶν Ἀράβων ὀρυκτόντων βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.

§. 46.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι· καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις·

Αἰθ' ἑκατόμυλοὶ εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάσῃν
 Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.

Ὅμηρος μὲν οὕτω· λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

Οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.

816. Καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δ' ἔχνη δείκνυται τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίου τὸ μῆκος· ἐστὶ δ' ἱερὰ πλείω· καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης. Νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται, μέρος μὲν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧπερ ἡ πόλις· μέρος δὲ τι καὶ ἐν τῇ περαιᾷ, ὅπου τὸ Μεμνόνειον. Ἐνταῦθα δὲ δυεῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δ' ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας πέπτωκε, σεισμοῦ γενηθέντος, ὡς φασί. Πεπίστυται δ', ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάσῃν ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται, ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Καγὼ δὲ παρὼν ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου, καὶ τοῦ πλήθους τῶν συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν, περὶ ὥραν πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου, εἴτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως, εἴτε ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ, εἴτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλῳ καὶ περὶ τὴν
 βᾶσιν

βάσιν ἰδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ ἔχω δισχυ- 816.
 ρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας πᾶν μᾶλλον ἐπέρχεται
 πισεύειν, ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω τεταγμένων ἐκπέμπεσθαι
 τὸν ἤχον. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονείου θῆκαι βασιλέων ἐν σπη-
 λαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμασῶς κατεσκευασ-
 μέναι, θείας ἀξίαι· ἐν δὲ ταῖς θήκαις ἐπὶ τινῶν ὀβελίσκων ἀνα-
 γραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων, καὶ τὴν ἐπι-
 κράτειαν, ὡς μέχρι Σκυθῶν, καὶ Βακτριῶν, καὶ Ἰνδῶν, καὶ
 τῆς νῦν Ἰωνίας διατείνασαν, καὶ φόρων πλῆθος, καὶ στρατιᾶς
 περὶ ἑκατὸν μυριάδας. Λέγονται δὲ καὶ ἀστρονόμοι καὶ φιλό-
 σοφοὶ μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς
 ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τρια-
 κονθήμεροις δώδεκα μηνὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυ-
 τὸν ἕκαστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἐπι-
 τρέχοντος μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περίοδόν τινα συντιθέασιν
 ἐξ ὄλων ἡμερῶν, καὶ ὄλων ἐνιαυτῶν τοσούτων, ὅσα μόρια τὰ
 ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν· Ἀνατιθέασιν δὲ τῷ Ἑρμῇ
 πᾶσαν τὴν τοιαύτην σοφίαν· τῷ δὲ Διὶ, ὃν μάλιστα τιμῶσιν,
 εὐειδεσάτη καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱεράται, ἃς κα-
 λοῦσιν οἱ Ἕλληνες παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει, καὶ
 σύνεσιν οἷς βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται τοῦ σώματος
 κάθαρσις· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδοται πρὸς ἄνδρα· πρὶν δὲ
 δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν τῆς παλλακείας
 καιρόν.

§. 47.

Μετὰ δὲ Θήβας Ἑρμωνθὶς πόλις, ἐν ἣ ὁ τε Ἀπόλλων τι- 817.
 μάται καὶ ὁ Ζεὺς· τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς. Ἐπειτα Κρο-
 κοδειλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον· εἶτα Ἀφροδίτης πόλις, καὶ
 μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Λάττον· εἶτα

817. Είλειθυίας πόλις καὶ ἱερόν· ἐν δὲ τῇ περαιᾷ Ἰεράκων πόλις, τὸν ἰέρακα τιμῶσα· εἴτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς κροκοδείλοις.

§. 48.

Ἡ δὲ Συήνη καὶ ἡ Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις· ἡ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισαδίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερόν Κνούφιδος, καὶ Νειλομέτριον, καθάπερ Μέμφις. Ἔστι δὲ τὸ Νειλομέτριον συννόμῳ λίθῳ κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νεῖλου φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖλου σημειοῦνται, τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας, καὶ τὰς μέσας· συναβαθαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ. Εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί, μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκοποῦντες οὖν ταύτας, διασημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως εἶδειεν· πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασι ἐκ τῶν τοιούτων σημείων καὶ μέτρων τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν, καὶ προδηλοῦσι. Τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον, τῆς τῶν ὑδάτων ταμείας χάριν, καὶ παραχωμάτων, καὶ διωρύγων, καὶ ἄλλων τοιούτων· καὶ τοῖς ἡγεμόσι, τῶν προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μείζους ἀναβάσεις μείζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. Ἐν δὲ τῇ Συήνῃ καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ, τὸ διασημαῖνον τὰς Ξερινὰς τροπὰς· διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκεινται οἱ τόποι οὗτοι, καὶ ποιοῦσιν ἀσκίους τοὺς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ τῶν Ἑλλαδικῶν, προῖοῦσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἐνταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται, καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δὲ, κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγάς, καὶ βαθυτάτα ἢ κατὰ κάθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἕσα-

μεν, καὶ τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατεσκευάσαι. Εἰσὶ δ' 817.
ἐνταῦθα τρεῖς σπειραὶ Ῥωμαίων ἰδρυμέναι φρουρᾶς χάριν.

§. 49.

Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς καταρράκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θῆαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιθεῖκνυται· ὁ μὲν γὰρ καταρράκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποταμὸν, πετρώδης τις ὄφρυς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμὸν, τελευτῶσα δ' εἰς κρημνὸν, κατ' οὗ καταρρήγνυται τὸ ὕδωρ· ἐκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ ρεῖθρον, ὃ μάλισα καὶ ἀνάπλου 818.
ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτη, καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν καταρράκτην, καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνὸν, καὶ σώζονται σὺν αὐταῖς ἀπαθεῖς. Τοῦ δὲ καταρράκτου μικρὸν ἐπάνω τὰς Φίλας εἶναι συμβαίνει, κοινήν κατοικίαν Αἰθιοπῶν τε καὶ Αἰγυπτίων, κατεσκευασμένην, ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, καὶ τὸ μέγεθος ἴσῃν, ἰερά ἔχουσαν Αἰγύπτια, ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι μὲν ἰέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῶν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἰέραξιν· ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μείζον ἦν, καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον. Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, κἀκεῖθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπη, καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῶν πρὸς ἑλλείψει ὄν διὰ νόσον.

§. 50.

Ἡλθόμεν δ' εἰς Φίλας ἐκ Συήνης ἀπήνη δι' ὀμαλοῦ σφόδρα πεδίου σαδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν· παρ' ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἐκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ ἔρμαϊα, πέτρων ἡλίβατον σρογγύλον, λεῖον ἰκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειδοῦς, τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὗ αἱ θυσῖαι γίνονται, ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μείζονι, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλον· ἐστὶ δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἔκειντο

818. οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διάμετρον ποδῶν οὐκ ἑλατόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος· ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκαφίον, ὥστ' εἰκέναι διαπλοκίνω· ἐς ὧτες δ' ἐν ὕδατι, ἢ καὶ σανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι, ῥαδίως ἐπεραιώθημεν οὐ δεδιότες· ἀκίνδυνα γὰρ ἐσιν, ἂν μὴ τις ὑπέργουμον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον.

§. 51.

Καθ' ὄλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς ὄντος, καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὐβρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις, καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαίδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. Θαυμάζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταῦτο κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ὄμοροι οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τοσοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς τῷ ἄλλῳ φοίνικι καὶ τὸν καρυωτὸν γεννώσης, οὐ πολὺ κρείττονα τοῦ Βαβυλωνίου. Διττός δ' ἐσὶν ὅ τε ἐν τῇ Θηβαίδι, καὶ ὁ ἐν Ἰουδαίᾳ, ὅ τε ἄλλος καὶ ὁ καρυωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκός, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐσομώτερος. Ἐσὶ δὲ καὶ νῆσος ἢ μάλις ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσοδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιώτη δ' οὐ μετῆν· καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστὶ.

§. 52.

Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ μέλος, ἢ ῥυθμὸν, ἢ ἡδυσμὰ τι τῷ λόγῳ τὴν τερατείαν προσφέροντες·
819. οἶον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου εἶναι, καὶ βάρως ἄβυσσον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. Νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας ἔχει παμπόλλας, τὰς μὲν

καλυπτομένας ὄλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ μέρους' ἐπο- 819.
 χετεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔξαλα.

§. 53.

Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλεον ἐξ ἀρχῆς διὰ τὸ αὐταρκες τῆς χώρας, καὶ τὸ δυσείσθολον τοῖς ἔξωθεν· ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμένῳ παραλίᾳ, καὶ πελάγει τῷ Αἴγυπτίῳ φρουρουμένη· ἀπὸ δὲ τῆς ἕω καὶ τῆς ἐσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι, τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς Ἀραβίοις, ὡσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον, Τρωγλοδύται, Βλέμμυες, καὶ Νοῦβαι, καὶ Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι Νομάδες, καὶ οὐ πολλοί, οὐδὲ μάχιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι, διὰ τὸ ληστρικῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοί, οὔτε ἐν συσροφῇ, ἅτε ποταμίαν μακρὰν καὶ σενὴν καὶ σκολιὰν οἰκοῦντες, οἷαν προείπομεν· οὐδὲ παρεσκευασμένοι καλῶς, οὔτε πρὸς πόλεμον, οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. Καὶ νῦν δὲ διάκειται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον δὲ· τρισὶ γοῦν σπεύραις, οὐδὲ ταύταις ἐντελέσιν, ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται. Τολμήσασι δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι, κινδυνεῦσαι τῇ χώρᾳ συνέπεσε τῇ σφετέρᾳ. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ, οὔτε τσαῦταί τινές εἰσιν, οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο οὐδ' ἅπαξ Ῥωμαῖοι· οὔτ' αὐτοὶ γάρ εἰσιν Αἰγύπτιοι πολεμισαί, καίπερ ὄντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ περίξ ἔθνη. Γάλλος μὲν γε Κορνήλιος, ὁ πρῶτος καταστραφεὶς ἑπαρχος τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τὴν τε Ἡρώων πόλιν ἀποσᾶσαν ἐπελθὼν δι' ὀλίγων εἴλε· σάσιν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαίδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεῖ κατέλυσε. Πετρώνιός τε ὕπερον, τοῦ Ἀλεξανδρέων πλήθους τοσοῦτων μυριάδων ὀρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν

819. στρατιώταις ἀντέσχε· καὶ διαφθεύρας τινὰς αὐτῶν, τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν, εἴρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προὔδιδου, κἂν κατεσρέφατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν.

§. 54.

Ἐπεὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν
820. Αἰγύπτῳ δυνάμεως ἀπεσπᾶσθαι μετὰ Γάλλου Αἰλίου, πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἄραβας, ἐπῆλθον τῇ Θηβαίδι καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην, καὶ ἐλόντες ἔφθασαν τὴν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλᾶς ἐξ ἐφόδου, διὰ τὸ ἀφνίδιον, καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν [δὲ] καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν *δὲ* ἐλάττοσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρώνιος, ἰππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις, πρὸς ἄνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχιν, πόλιν Αἰθιοπικὴν, καὶ πρεσβεύεται τὰ τε ληφθέντα ἀπαιτῶν, καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἤρξαν πολέμου· λεγόντων δ', ὡς ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλήν, καὶ μηδὲν, ὧν ἐχρῆν, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην· ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων τε κακῶς καὶ ὀπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὠμοβοῖνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντοὺς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. Τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλάθησαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἔφυγον· τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας εἰς τὸν πόρον· οὐ γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι διὰ τὸν ῥοῦν. Τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλείσσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἢ καθ' ἡμᾶς ἤρξε τῶν Αἰθιόπων, ἀνδρική τις γυνή, πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δὴ ζωγρίᾳ λαμβάνει ἅπαν-

τας, ἐπιπλεύσας σχεδίαις τε καὶ ναυσί, καὶ καταπέμπει παρα- 820.
 χρήμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τὴν Ψέλχιν αἰρεῖ· προσα-
 ριθμουμένου δὲ τοῖς ἐαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ
 μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι συνέβη γενέσθαι.
 Ἐκ δὲ Ψέλχιος ἦκεν εἰς Πρῆμνιν, ἐρυμνὴν πόλιν, διελθὼν τοὺς
 Θῆνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατός, ἐμπεσόντος
 ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἰρεῖ, καὶ μετὰ
 ταῦτα ὤρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασιλεῖον τῆς
 Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὐτὴ δ' ἐν τιμῇ
 πλησίον ἰδρυτο χωρίῳ. Πρεσβευσαμένης δὲ περὶ φιλίας, καὶ
 ἀποδοῦσης τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀνδριάντας,
 ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδός, καὶ
 κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀνασρέφει πάλιν εἰς τοῦ-
 πίσω μετὰ τῶν λαφύρων, δύοσθα κρίνας τὰ προσωτέρω· τὴν
 δὲ Πρῆμνιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν, καὶ τροφὴν
 δυεῖν ἐνιαυτῶν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν·
 καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπώλησε, χιλίους δὲ 821.
 Καίσαρι ἔπεμψε νεωσί ἐκ Καντάβρων ἠκοντι· τοὺς δὲ καὶ νόσοι
 διεχρήσαντο. Ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολλαῖς ἐπὶ τὴν φρου-
 ρὰν ἐπῆλθε. Πετρώνιος δ' ἐξεβοήθησε, καὶ φθάνει προεισελθὼν
 εἰς τὸ φρούριον· καὶ πλείοσι παρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος
 τὸν τόπον, πρεσβευσαμένων, ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσ-
 βεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅσους εἶη Καῖσαρ, καὶ
 ὅπη βαδισέον εἶη παρ' αὐτὸν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ
 ἦκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος, καὶ μέλλοντος
 εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προῖέναι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν σέλλον-
 τος. Πάντων δὲ τυχόντων, ὧν ἐδέοντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς
 φόρους, οὓς ἐπέσθησε.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

821. ΠΟΛΛὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωθευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τὰ τούτων. Ὡς δ' εἰπεῖν, καὶ τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακείμενα τῇ δυσκράτῳ διὰ καῦμα ἢ ψύχος, ἀνάγκη ἀποτεύγματα εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς ἀνθρώπικας ἀπορίας· κακόβιοί τε δὴ καὶ γυμνήτες εἰσὶ τὰ πολλὰ καὶ Νομάδες· τὰ τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ, πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες· καὶ κύνες μικροὶ, ταχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. Τάχα δὲ καὶ τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυίας ἐπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίσεως ἀξίων ἀνδρῶν.

§. 2.

Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐτοῖς ἐστὶν· [ἀντί] δὲ ἐλαίου, βούτυρον καὶ σέαρ· οὐδ' ἀκρόθρυα ἔχουσι, πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικαῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόναν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἀπαλούς, καὶ λωτὸν, καὶ καλάμου ρίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῶ. Σέβονται δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας, κατακλείδους ὄντας καὶ οἰκουροὺς τὸ πλεόν. Ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασιλεῖον ἢ Μερὸν, πόλις ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νῆσον θυρεοειδῆ φασι τὸ σχῆμα· τὸ δὲ μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερβολὴν εἴρηται, μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων, εὐρὸς δὲ χιλίων. ἔχει δὲ συχνὰ καὶ ὄρη, καὶ δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ μὲν

Νομάδες, οἱ δὲ θηρευτικοί, οἱ δὲ γεωργοί. Ἔστι δὲ καὶ χαλ- 821.
 κωρυχεῖα, καὶ σιδηρουργεῖα, καὶ χρυσεῖα, καὶ λίθων γένη
 πολυτελῶν. Περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης δισὶ μεγάλοις,
 ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἄνωθεν δ' ἐκ νότου
 ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσαδόρα καὶ τοῦ Ἀσά-
 ποδος καὶ τοῦ Ἀσασόβα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ ἐφεξῆς ῥύσις τοῦ 822.
 Νείλου *καὶ* μέχρι Αἴγυπτου, κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον
 σκολιότητα τοῦ ποταμοῦ. Ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκῆσεις ἐκ φοι-
 νικίων σχιζῶν διαπλεκόμεναι καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων. Ὀρυκτοὶ
 δὲ ἄλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἄρασι. Πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν, ὅ
 τε φοίνιξ καὶ ἡ περσέα, καὶ ὁ ἔβενος, καὶ ἡ κερατία. Θήρα
 δὲ καὶ ἐλεφάντων ἐσὶ, καὶ λεόντων, καὶ παρδάλεων· εἰσὶ δὲ
 καὶ δράκοντες οἱ ἐλεφαντομάχοι, καὶ ἄλλα θηρία πλείω· κατα-
 φεύγει γὰρ ἀπὸ τῶν ἐμπυροτέρων καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ τὰ
 ὑδρηλά καὶ ἐλώδη.

§. 3.

ὑπέρεται δὲ τῆς Μερῆς ἡ *τε* Ψεβῶα, λίμνη μεγάλη, νῆ-
 σον ἔχουσα οἰκουμένην ἰκανῶς. Συμβαίνει δὲ τοῦ Νείλου τὴν μὲν
 δυσμικὴν παραποταμίαν ἔχόντων τῶν Λιβύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιο-
 πων, παρὰ μέρος αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων καὶ τῆς
 ποταμίας, ἐξελαινομένων τῶν ἐτέρων καὶ παραχωρούντων τοῖς
 κρείττοσι γενομένοις. Χρῶνται δὲ καὶ τόξοις Αἰθίοπες τετραπή-
 χεσι ξυλίνοις, πεφυρακτωμένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας,
 ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ σώματος χαλκῶ κρίκω·
 κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτρι-
 χούντων· οἱ δὲ γυμνήτες εἰσιν, οἱ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια,
 ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἄθανα-
 τον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώ-
 νυμόν τινα, καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ

822. βασιλικούς θεούς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινοὺς ἀπάντων σωτήρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας, ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. Τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένη τινές καὶ ἄθεοι νομίζονται· οὐς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασι ἐχθαίρειν, καὶ κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν προσίδωσιν ἀνίσχοντα, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, καταφεύγειν τε εἰς τὰ ἔλη. Οἱ δ' ἐν Μερῶ καὶ Ἡρακλέα, καὶ Πᾶνα, καὶ Ἰσιν σέβονται πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ θεῷ. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσι, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον· τινές δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν ὄρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι, καὶ πάντων ἀγιστεύουσι μάλισα. Βασιλέας τε καθισᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου. Ἐν δὲ τῇ Μερῶ κυριωτάτην τάξιν ἐπεῖχον οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἱ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον, καὶ καθίσασαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσέ τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὀπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου ὁ χρυσοῦς νεὼς ἔστι, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάξας πάντας. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὅς γάρ ἂν τῶν βασιλέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὀπώσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλισα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως ἔστι πλείσθη παρ' αὐτῶν. Περὶ μὲν Αἰθιόπων ἀρκέσει ταῦτα.
- 823.

§. 4.

Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βίβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον· ἢ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον, καὶ παρ' Αἰθίοφι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν· καὶ ἡ συκάμινος ἢ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον

καρπὸν συγκόμορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐςὶ κατὰ τὴν 823. γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον, ὁμοιον τῷ πεπέρει τράγημα, μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον. Ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νείλῳ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, χαρακτῆρα ἴδιον ἔχοντες καὶ ἐπιχώριον, γνωριμώτατοι δὲ ὁ τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτὸς, καὶ λάτος, καὶ ἀλάθης, καὶ κορακῖνος, καὶ χοῖρος, καὶ φαργώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν· ἔτι σίλουρος, κίθαρος, Ψρίσσα, κεςρεύς· ὀσρακίων, δῖλυχνος, φύσα, βουῖς, κοχλῖαι μεγάλοι, φωνὴν ὀλολυγόσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι· ζῶα [δ'] ἐπιχώρια, καὶ ὁ ἰχνεύμων, καὶ ἡ ἀσπίς ἢ Αἰγυπτία, ἴδιον δὲ τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλλοις· διττὴ δ' ἐστίν, ἢ μὲν σπιθαμιαία, ἢ περ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἢ δ' ἐγγύς ὀργυιᾶς, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ Θηριακὰ γράψας εἶρηκε. Καὶ τῶν ὀρνέων ἴβις, καὶ ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος· ἡμερος γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ὁ αἴλουρος, καὶ ὁ νυκτικόραξ, ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ αἰετοῦ μέγεθος ἴσχει καὶ φθέγγεται βαρὺ· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολιοῦ μέγεθος, καὶ φθογγὴν διάφορον· ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα καὶ μέγεθος· διττὴ δὲ τὴν χροῶν· ἢ μὲν πελαργώδης, ἢ δὲ ὄλη μέλαινα. Μεσῆ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πῆ μὲν χρησίμως, πῆ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεωπωλείοις καὶ τοῖς ὀψοπωλείοις ἀποκαθάρατα· δυσχρήτως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων μολυσμοῦ παντός.

§. 5.

Ἀληθές δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου· καὶ ἔστιν Αἰγυπτιακὸν τὸ τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ σῆαρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιίαν τοῖς ποσί. Καὶ οἱ κάκεις δὲ ἴδιόν τι ἄρτου γένος, σατικὸν 824. κοιλίας· καὶ τὸ κῖκι, καρπὸς τις σπειρόμενος ἐν ἀρούραις, ἐξ

824. οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται, εἰς μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδὸν τι πᾶσιν, εἰς ἄλειμμα δὲ τοῖς πενεσέροις καὶ ἐργατικωτέροις, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξί· καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά ἐσι, φυτοῦ τινος, ὅμοια τοῖς σχοινίοις ἢ φοινικίοις. Τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις· κοινὸν δ' ἐσὶ πολλοῖς· καὶ παρ' ἐκάστοις δὲ αἱ σκευασίαι διάφοροι. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ζηλουμένων μάλις παρ' αὐτοῖς, τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία· καὶ τὸ περιτέμνει, καὶ τὰ θήλεα ἐκτέμνει, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δὲ εἰσιν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέκαθεν, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. Φησὶ δ' Ἄριστόβουλος, μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον ἐκ τῆς θαλάττης, πλὴν κεςρέως, καὶ θρίσσης, καὶ δελφῖνος, διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφῖνας διὰ τὸ κρείττους εἶναι· τοὺς δὲ κεςρέας τῷ παραπέμπεσθαι ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατὰ τινα οἰκείωσιν φυσικὴν· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, σρογγύλων ὄντων, καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, φερούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις. Ἀναθεῖν μὲν οὖν ἕαρος τοὺς κεςρέας γόνον ἔχοντας· μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος καταβαίνειν τεξομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἄλωσις αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν ἀθρόων· τοιαύτην δὲ τινα εἰκάζειν ἐσὶ καὶ περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. Ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

ΠΕΡΙ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ συμπάσης τῆς γεωγραφίας λείπεται μέρος. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον πολλὰ περὶ αὐτῆς· ἀλλὰ νῦν ὅσα καίρια προσηπομησέον,

προσθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. Οἱ μὲν οὖν πρὸς 824. τὰς ἠπειρούς τὴν οἰκουμένην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ τὸ εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτον δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτου εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἢ Λιβύη, ὥςτε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ. Τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐσί· κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ πολλῶ τινι ἔρημος γάρ ἐστιν ἢ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ τῆς παρωκεανίτιδος· κατοικίαις δὲ κατάσικτός ἐστι μικραῖς, καὶ σποράσι καὶ Νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς δὲ τῇ ἐρημίᾳ καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελαύνει καὶ ἐκ τῆς δυναμένης οἰκεῖσθαι πολὺ δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπιλαμβάνει ζώνης. Ἡ μέντοι 825. καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἢ μεταξὺ Νείλου καὶ Στηλῶν, καὶ μάλιστα ἢ ὑπὸ Καρχηδονίοις γενομένη· ἀνυδρίαί τε τινες κάνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οἷαι αἱ περὶ τε τὰς Σύρτεις, καὶ τοὺς Μαρμαρίδας, καὶ τὸν Καταβαθμόν. Ἐστὶ δὲ ὀρθογωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἂν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοήσῃ, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν, τὴν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στηλῶν πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτῃ πλευρᾶν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιεῖ μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὠκεανοῦ· τὴν δ' ὑποτείνουσαν τῇ ὀρθῇ, τὴν παρωκεανίτιν ἄπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιοπῶν καὶ Μαυρουσίων. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήματος, ἤδη πῶς ὑποπίπτει τῇ διακεκαυμένη, λέγομεν ἐξ εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον πλάτος τῆς χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦτον ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Μερόην τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰθιοπῶν, πρὸς νότον ἰόντι, σάδιοί εἰσι περὶ μυρίους· ἐκεῖθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς οἰκουμένης ἄλλοι τρισχίλιοι. Τοῦτ' οὖν αὐτὸ θετέον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίους

825. καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχιλίους σταδίους· μῆκος δὲ μικρῶ ἔλαττον, ἢ διπλάσιον. Τὰ καθ' ὅλου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης. Τὰ καθ' ἕκαστα δὲ λεκτέον, ἀρξαμένοις ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιφανεσέρων.

§. 2.

Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενοι, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὐδαίμον, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπιχωρίων, ἀντίπορθμον τῇ Ἰσηρίᾳ. Κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός ἐστι, περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται. Ἐξω δὲ προελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀρισερᾷ ἔχοντι, ὄρος ἐστίν, ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύριν. Ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκειται τις ὕσατος πρὸς δύσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ καὶ πολίχμιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς Θαλάττης, ὅπερ Τίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Λίγγα δὲ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένης δὲ Λίξον· κεῖται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν διάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἐκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώτεσι

826. παράκειται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικικὰς ἐμπορικὰς κατοικίας. Ἔστι μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχῆς τῷ κόλπῳ τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαιρουμένῳ δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, ὃ ὑπέγραψα, νοεῖσθω μᾶλλον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἔω λαμβάνουσα τὴν αὐξήσιν ἢ ἠπειρος. Τὸ δ' ὄρος διὰ μέσης ἐκτεινόμενον τῆς Μαυρουσίας, τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι Σύρτεων, οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῷ, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων· ἐν βάρθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἔθνων, οἱ Γαιτοῦλοι λέγονται.

§. 3.

Πλείσα δὲ πλάσματα τῆ Λιβυκῆ παραλία τῆ ἐκτός προσε- 826.
 ψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφέλα περίπλου·
 περὶ ὧν ἐμνήσθημεν δὴ που καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν,
 συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν
 ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτον, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν,
 καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἰστορίαν. Φασὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπο-
 ρικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν, εἴσω δεχόμενον τὴν θάλατταν ἐν
 ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων· προκείμενον δὲ τούτου
 ταπεινὸν καὶ ὀμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμὸν, ὃν οὐκ
 ἐπικλύζεσθαι φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἐν μὲν δὴ τι τῶν
 πλασμάτων νομίζω τοῦτο. Ἐγγὺς δὲ τούτου τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς
 κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι
 νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων· ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ
 οἱ Νιγρῖται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λιγγός φασιν
 ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

§. 4.

Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν, πλὴν
 ὀλίγης ἐρήμου, καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγηθῆσαι,
 παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. Μεγαλόδενδρος τε καὶ πολύδενδρος
 ὑπερβαλλόντως ἐσὶ, καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τρα-
 πέζας, ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας, ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ.
 Τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους, καὶ ἄλλα γένη
 ζῶων ἐμπερῆ τοῖς ἐν τῷ Νείλῳ· τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νείλου
 πηγὰς πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. Ἐν
 ποταμῷ δὲ τιμι γενναῖσθαι βδέλλας ἑπταπήχεις, κατατετρημένα
 ἐχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνέουσι. Καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι
 περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος

826. δυσπερίληπτος, βότρυν πηχυαῖον προσαποδιδοῦσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα καὶ λάχανον, ἄρον καὶ δρακόντιον· οἱ δὲ τῶν σαφυλίνων καυλοὶ καὶ ἵππομαράθου καὶ σκολύμων δωδεκα-
827. πήχεις, τὸ δὲ πάχος παλαισῶν τεττάρων. Καὶ δρακόντων δὲ, καὶ ἐλεφάντων, καὶ δορκάδων, καὶ βουβάλων, καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λεόντων τε καὶ παρδαλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἢ χώρα ἐστὶ. Φέρει δὲ καὶ γαλαῶς αἰλούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ρύγχη προπέπτωκε μᾶλλον· πιθήκων τε πάμπλου πληθός· περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἶρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν, προσενεχθεῖη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεσὸν τινα τούτων ἀλιτενῆ δρυμὸν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους, καὶ ἐπεχόντων μασόν· γελᾶν οὖν ὄρων βαρυμάσους, ἐνίους δὲ φαλακρούς, τοὺς δὲ, κηλήτας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίγη.

§. 5.

Ἵπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάττῃ ἢ τῶν Ἑσπερίων καλουμένων Αἰθιοπῶν χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλέον. Ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδαλεῖς φησὶν Ὑψικράτης γενναῖσθαι, καὶ ἐλέφαντας, καὶ τοὺς καλουμένους Ῥίξεις· οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφήν, κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν εἰκόασι· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, οἷς γε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πώλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι· αἰμάξαντας δὲ φεύγειν, ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὴν ἴδωσιν ἡμαχμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα, νεκροφαγεῖν. Βόγον δὲ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάνατα ἐπὶ τοὺς Ἑσπερίουσ Αἰθιοπίας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα,

δῶρα, καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοί- 827.
νικας χωρεῖν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμπερῆ μεγέθη.

§. 6.

Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς Θαλάτταν πλέουσι ἀπὸ Λιγγός, πόλις
ἐστὶ Ζήλις, καὶ Τίγα· εἶτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, καὶ
τὸ ὑπερκείμενον ὄρος, ὄνομα Ἀβύλη, πολύθηρον καὶ μεγαλό-
δενδρον. Τοῦ δὲ κατὰ τὰς σήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγε-
ται σαδίων ἑκατὸν εἴκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν
Ἐλέφαντα ἐξήκοντα. Εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ
πλείους μέχρι Μολοχάθ ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει τὴν Μαυρουσίων καὶ
τὴν Μασσαισυλίων γῆν. Καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον
τοῦ ποταμοῦ* καὶ* Μεταγώνιον, τόπος ἄνυδρος καὶ λυπρὸς,
σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι δεῦρο πα-
ρατείνει· μῆκος δὲ ἀπὸ τῶν Κώτεων ἐπὶ τοὺς ὄρους τοὺς τῶν
Μασσαισυλίων σαδίοι πεντακισχίλιοι· ἐστὶ δὲ τὸ Μεταγώνιον
κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περαιᾷ. Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ
κατὰ Μασσαλίαν φησὶν· ἐστὶ δ' ἐκ Καρχηδόνας νέας διάρμα εἰς 828.
Μεταγώνιον σαδίοι τρισχίλιοι· παράπλους δὲ εἰς Μασσαλίαν
ὑπὲρ ἑξακισχιλίους.

§. 7.

Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείσθη οἱ Μαυ-
ρούσιοι, διατελοῦσιν ὁμῶς καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νομα-
δικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. Καλλωπίζονται δ' ὁμῶς κόμης ἐμπλοκῇ,
καὶ πώγωνι, καὶ χρυσοφορίᾳ, σμήξει τε ὀδόντων, καὶ ὀνυ-
χισμῶ· σπάνιόν τε ἂν ἴδοις ἀπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περι-
πάτοις, τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἄθικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν.
Μάχονται δ' ἵπποται τὸ πλέον ἀπὸ ἄκοντος, σχοινοχαλίνοις
χρῶμενοι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας· οἱ

828. δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς, ὡς ἀσπίδας προβάλλονται τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται, καὶ ἐγκοιμῶνται. Σχεδὸν δὲ τι καὶ οὗτοι, καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασσαίσυλοι, καὶ κοινῶς Λίβυες, κατὰ τὸ πλεόν ὁμοίοσκειοί εἰσι καὶ τᾶλλα ἐμφερεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὄξεσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ' ἀπὸ ραβδίου οἰακίζεσθαι περιτραχήλια δὲ ξύλινα, ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτῆρ ἀπήρτηται· ἔνιοι δὲ καὶ χωρὶς ὀλκῆς ἔπονται, ὡς κύνες· πέλτη μικρὰ βυρσίνη, πλατύλογχα μικρὰ ἄζωσοι, πλατύσημοι χιτῶνες· ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωράκιον. Φαρούσιοι δὲ καὶ Νίγηρες, οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς τοῖς Ἑσπερίοις Αἰθίοψι, καὶ τοξεύουσι, καθάπερ οἱ Αἰθίοπες· χρῶνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἄρμασι. Μίσγονται δὲ* καὶ* τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπανίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τοὺς ἀσκούς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διὰ τινων τόπων ἐλωθῶν καὶ λιμνῶν. Τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν φασίν, ὀρύττοντας τὴν γῆν. Λέγεται δὲ κάναταῦθα τοὺς θερινοὺς ὄμβρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. Ἐνίους δὲ τῶν ταύτη βαρβάρων, καὶ ὄφρων, καὶ ἰχθύων δοραῖς, ἀμπεχόναις τε καὶ σρώμασι χρῆσθαι. Τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἐνιαί φασιν Ἰνδοὺς εἶναι, τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. Μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, Ἰούδας παρέλαβε τὴν ἀρχὴν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῆ πατρίδα· υἱὸς δ' ἦν Ἰούδα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν Θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούδας μὲν οὖν νεωσὶ ἐτελεύτα τὸν βίον· διαδέδεται δὲ τὴν ἀρχὴν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας.

§. 8.

Ἄρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, διότι Λίξον 829. τινά φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἑσπέρια ἀντὶ Λιγγός· Φοινικικὰς δὲ πόλεις κατεσκευασμένας παμπόλλας τινὰς, ὧν οὐδὲν ἐστὶν ἰδεῖν ἵχνος· ἐν δὲ τοῖς Ἑσπερίοις Αἰθίοψι *τοὺς ἀέρας πλατεῖς φήσας* ταῖς τε ὀρθρινῶν ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς, παχεῖς καὶ ἀχλωδεῖς εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν ἀχλωδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; Αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Μετανάσας γὰρ τινὰς ἰσορεῖ Λωτοφάγους, οἱ τὴν ἀνυδρον νέμοιντο, σιτοῖντο δὲ λωτῶν, πόαν τινὰ καὶ ρίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ. Παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτοπατεῖν, καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταυτοκλινεῖς ὄντας. Καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν· πρὸς γὰρ τῇ Τιγγὶ Ἀνταίου μνήμα ἰσορεῖ, καὶ σκελετὸν πηχῶν ἐξήκοντα, δν Σερτώριον γυμνῶσαι, καὶ πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν. Καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τᾶλλα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ὕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι κατασκόπους προπέμποντας· καὶ ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγοντας], φεύγειν καὶ αὐτοὺς, ἐπειδὴν δὲ τραύματα λάβωσιν, ἰκετηρίαν προτείνειν κλάδους, ἢ βοτάνην, ἢ κόνιν.

§. 9.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἢ τῶν Μασσαισυλίων ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ Μολοχάθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἢ καλεῖται [Τρητὸν], ὄριον τῆς τε Μασσαισυλίων, καὶ τῆς Μασσυλιαίων γῆς· ἑσάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ

829. τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι οἱ δ' ἐλάττους φασίν. Ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμούς, καὶ χώραν εὐφυῆ· τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. Ἔστι δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλίοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὄρων, *καὶ* βασιλεῖον Σύφακος· κατέσπασαι δὲ νῦν· τὴν δὲ χώραν μετὰ Σύφακα κατέσχε Μασσανίσσης, εἶτα Μικίψας· εἶτα *καὶ* οἱ ἐκεῖνον διαδεξάμενοι· καθ' ἡμᾶς δὲ Ἰούβας, ὁ πατὴρ τοῦ νεωστὶ τελευτήσαντος Ἰούβα· κατέσπασαι δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βασιλεῖον ὑπὸ Ῥωμαίων. Μετὰ δὲ τὴν Σίγαν Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις σταδίοις· εἴτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι. Τὰ μὲν οὖν ἐν βάρει τῆς χώρας ὄρεινά καὶ ἔρημα ἔσθ' ὅτε παρέσπαρται, ἃ κατέχουσιν οἱ Γαιτοῦλοι μέχρι καὶ Σύρτεων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς Θαλάττη καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐστι, καὶ πόλεις πολλαί, καὶ ποταμοί, καὶ λίμναι.

§. 10.

830. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθῆς, φήσας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην· πολλοὺς γὰρ Ἀρτεμίδωρος εἶρηκε καὶ μεγάλους. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ταῦτ' ἀληθέσσερον εἰπεῖν· εἶρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ καταμβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι· καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν φασί, διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν, καὶ τὰς λίμνας τελμάτων πίμπλασθαι, καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. Ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρά εἶναι· τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἐσπέρια ξηρά· ἐκεῖ γὰρ κατασρέφειν· ὑγρά γὰρ καὶ ξηρά, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν ἢ σπάνιν λέγεται· τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκῆσεις λεγόμενα καθ' ἑκάστην τὴν

οἴκησιν, καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὀριζόντων, ἄλλα καὶ ἄλλα 830.
 ἔσιν· ὥς' οὐδ' ἔνεσι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ
 πλῆθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρά, τὰ δὲ δυσμικά ξηρά. Ὡς δὲ
 λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἔσχατιὰς τὰς τοιαύ-
 τας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοιτ' ἂν κατὰ γε τὴν
 τοιαύτην ἀπόφασιν. Τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν
 γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιαλείπτω τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη
 καταστροφή; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον.
 Ἄλλως τε παρά τὴν ἐνάργειάν ἐσι, τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ
 τῆς Μαυρουσίας, τὰ πρὸς δὴσιν, ξηρὰ λέγειν ἀπάντων μά-
 λιστα, καὶ τὸ περιέχον εὐκρατον ἔχειν, καὶ πλείστων ὑδάτων
 εὐπορεῖν. Εἰ δὲ τὸ κατασρέφειν τοιοῦτον εἴληπται, ὅτι ἐνταῦθα
 τὰ ὕδατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει
 πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις
 τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλινέσι, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον
 τὸν τῆς νυκτός, ἐπάνεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

§. 11.

Ἐσι δὲ που αὐτόφι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ, καὶ χαλκωρυχεῖα·
 καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτέρων λέγεται πλῆθος,
 μεγέθει δὲ ἑπτασπονδύλων· ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια, καὶ
 μεγέθει καὶ πλήθει διαφέροντα· σαύρας δὲ διπήχεις φασίν. Ἐν
 μὲν οὖν τῇ παρωρείῳ λίθους εὐρίσκεσθαι φασὶ τοὺς Λυχνίτας
 καὶ Καρχηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὄσρακίων καὶ
 χηραμίδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄμμωνος λόγοις
 εἰρήκαμεν. Καὶ δένδρον δὲ ἐσι μελίλωτον καλούμενον, ἐξ αὐτοῦ 831.
 σκευάζουσιν οἶνον. Τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν,
 καὶ δύο θερισιτικά καρποῦνται, τὰ μὲν θερινά, τὰ δὲ ἑαρινά· ἔσι
 δὲ ἡ καλάμη πεντάπηχυς τὸ ὕψος, πᾶχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύ-
 λου· τὸν δὲ καρπὸν διακοσιοτετταρακοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ

831. ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήταντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι σάχυϊ κατὰ τὸν Φερισμόν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν Φερινὸν καρπὸν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν Φηρίων κνημίδας ἔχοντες ἐργάζονται, καὶ τᾶλλα δὲ μέρη διφθεροῦνται· καθεύδοντες δὲ περικρίουσι τοὺς κλινοπόδας σκορόδοις, τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδοῦσιν.

§. 12.

Ἦν δ' ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πόλις Ἰώλ ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰούδας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ, μετωνόμασε Καισάρειαν, ἔχουσα καὶ λιμένα, καὶ πρὸ τοῦ λιμένος νησίον. Μεταξὺ δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὄριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούδα, καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγέννηται τῆς χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλειόνων γενομένων, καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοτ' ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις χρωμένων, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι συνέβαινεν ἄλλοις ἄλλα, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα· ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασσυλιαίων ἀνθηροτέρα τε καὶ κατεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνια τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθων πόλεμον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύκῃ καὶ ἀνελὼν, φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐνέπλησε τὴν χώραν πολέμου· εἴτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι· τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ Θεῷ συσᾶς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούδας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαοὺς τε, καὶ Οὔατα, καὶ Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰουγούρθα, καὶ Ζάμα, καὶ Ζίγχα, καὶ πρὸς αἷς κατεπολέμησε Καῖσαρ Σκιπίωνα ὁ Θεός, πρὸς Ρουσπίνω μὲν πρῶτον

νικῶν, εἶτα πρὸς Οὐζίτοις, εἶτα πρὸς Θάψω, καὶ τῇ πλησίον 831.
λίμνη καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα,
ελεύθεραι πόλεις· εἶλε δ' ἐξ ἐφόδου Καῖσαρ τὴν [Κέρκινναν]
νῆσον, καὶ Θέναν, πολίχνην ἐπιθαλαττιδίαν. Τούτων πασῶν,
αἱ μὲν τελέως ἠφανίσθησαν, αἱ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν.
Φαράν δ' οἱ Σκιπίωνος ἵππεῖς ἐνέπρησαν.

§. 13.

Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἢ Μασσυλιαίων ἐς καὶ ἡ Καρχηδονίων 832.
παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ Μασσανί-
σου καὶ τῶν ἐξῆς διαδόχων βασιλείων, πόλις εὐερκεστάτη, κατ-
εσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι· καὶ μάλις ὑπὸ Μικίψα, ὅστις
καὶ Ἕλληνας συνώκισεν ἐν αὐτῇ, καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ'
ἐπέμπειν μυρίους ἵππεάς, διπλάσιους δὲ πεζούς. Ἡ τε δὴ
Κίρτα *πόλις* ἐνταῦθα, καὶ οἱ δύο Ἴππῶνες, ὁ μὲν πλησίον
Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀποτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μᾶλλον, ἄμφω βασι-
λεια. Ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει καὶ τῷ
ἀξιῶματι· καταλυθείσης δὲ τῆς Καρχηδόνας, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν
μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ἄρμηθῆριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ
πράξεις· ἰδρυταὶ δ' ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ,
πρὸς θάτερῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον· ὧν
τὸ μὲν πρὸς τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θάτερον δ' Ἐρ-
μαίαν· καὶ εἰσὶν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. Ρεῖ δὲ τῆς
Ἰτύκης πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός. Εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρητοῦ
μέχρι Καρχηδόνας σαδίοι δισχίλιοι πεντακόσιοι. Οὔτε τοῦθ'
ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα, οὔτε τὸ μέχρι Σύρτεων.

§. 14.

Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ Χερρόνήσου τινὸς ἰδρυταὶ, περιγραφού-
σης κύκλον τριακοσίων ἐξήκοντα σαδίων ἔχοντα τείχος, οὗ τὸ

832. ἑξήκοντασάδιον μῆκος αὐτὸς ὁ αὐχὴν ἐπέχει, καθήκων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θαλάτταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων σάσεις, *καὶ* τόπος εὐρυχωρῆς. Κατὰ μέσσην δὲ τὴν πόλιν ἢ ἀκρόπολιν, ἣν ἐκάλουον Βύρσαν, ὄφρ' ἵκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιοικουμένη· κατὰ δὲ τὴν καρυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν ἢ γυνὴ τοῦ Ἀσδραύβα συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἱ τε λιμένες καὶ ὁ Κώρων, νησιῶν περιφερῆς, Εὐρίπω περιεχόμενον, ἔχον τε νεωσοίκους ἐκατέρωθεν κύκλῳ.

§. 15.

Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδούς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν. Οὕτω δ' εὐτυχῆς ἢ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω σηλιῶν, ὥστε τῆς Εὐρώπης ἔτι νῦν τὴν ἀρίστην νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρου καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσση μὴ νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν. Ἀφ' ἧς δυνάμειος πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ρώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. Γένοιτο δ' ἂν εὐδήςλος ἢ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε

833. γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν τοῦτον τὸν πόλεμον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ, καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι· καταπελτικά δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὀπλοποιῖαν συνέσῃσαντο· καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσiai, καὶ λόγχαι πεντακόσiai, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς

καταπέλταις αἱ Θεράπαινοι παρείχον. Ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες 833. δώδεκα ἐξ ἐτῶν πενήκοντα, κατὰ τάς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συνθήκας, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατασκευάσαντο ναῦς ἑκατὸν εἴκοσι καταφράκτους, καί, τοῦ σώματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο σόμα, καί προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ σόλος· ὕλη γάρ ἦν ἀποκειμένη παλαιά, καί τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καί σιταρχοῦμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὔσα Καρχηδῶν, ὁμως ἐάλω καί κατεσκάφη. Τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις· τῆς δὲ Μασσανίσσῃ ἀπέδειξαν κύριον, καί τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. Μάλισα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασσανίσσης δι' ἀρετὴν καί φιλίαν· καί γὰρ δὴ οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικούς κατασκευάσας καί γεωργοὺς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ λησεύειν διδάξας στρατεύειν. Ἴδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέθη τούτοις· χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες ἐκφέρειν ταῦτα, καί τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ ἀδείας, ἐπ' ἀλλήλους ἐτράποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφεῖσαν. Οὕτω δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καί μετανάσῃν βίον ζῆν, μηδὲν ἤττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καί λυπρότητας τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτον περιζαμένων τὸν βίον, ὥστε καί ἴδιον τοῦθ' εὕρισκεσθαι τὸ ὄνομα τοὺς Μασσαισουλίου· καλοῦνται γὰρ Νομάδες. Ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίοις, καί τὸ πλεόν ριζοφάγους, ἢ κρεωφάγους, γάλακτι δὲ καί τυρῷ τρεφομένους. Ἡρημωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνας, καί σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅνπερ καί Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτοὺς πῶς χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους, καί τῶν στρατιωτῶν τινάς· καί νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεων.

834. Κατὰ μέσον δὲ τὸ σῶμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπου νῆσός ἐστι Κόρσουρα.

§. 16.

Ἀντίπορθμος δ' ἐστὶν ἡ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἢ κατὰ Λιλύβαιον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσοῦτον γὰρ φασὶ τὸ ἐκ Λιλυβαίου μέχρι Καρχηδόνας. Οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσοῦρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας, ἄλλαι τε νῆσοι, καὶ Αἰγίμουρος. Διάπλους δ' ἐστὶν ἐκ Καρχηδόνας ἐξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαιάν· ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρας ὠκισμένην. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧπερ καὶ ἡ Καρχηδῶν, Τύνις ἐστὶ πόλις, καὶ Θερμά, καὶ λατομίαι τινές· εἶθ' ἡ Ἐρμαία ἄκρα, τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος· εἶτα Νεάπολις· εἶτ' ἄκρα Ταφίτις, καὶ ἐπ' αὐτὴ λόφος Ἀσπίς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅνπερ συνώκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Ἄγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδονίοις· συγκαταεσπάσθησαν δὲ τῇ Καρχηδόνι ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. Ἀπὸ δὲ τῆς Ταφίτιδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσουρα κατὰ Σελινοῦντα τῆς Σικελίας ποταμὸν, *καὶ* πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα σταδίων οὔσα τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίους σταδίους. Ἐστὶ δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις σταδίοις ἀπὸ τῆς Κορσοῦρας· εἶτα Ἀδρύμη πόλις, ἐν ἣ καὶ νεώρια ἦν· εἶθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νησία πολλὰ καὶ πυκνά· εἶτα Θάψος πόλις· καὶ μετὰ ταύτην νῆσος πελαγία Λοπαδοῦσσα· εἶτα ἄκρα Ἄμμωνος, ἀρμόδιος πρὸς Θυνηοσκοπίαν· εἶτα Θένα πόλις παρατ' ἦν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως. Πολλαὶ δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχναι οὐκ ἄξια μνήμης. Παράκειται δὲ

τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νήσος παραμύκης, ἡ Κέρκινα, εὐμεγέ- 834.
 θης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν· καὶ ἄλλη ἐλάττων Κερκιννίτις.

§. 17.

Συνεχῆς δ' ἐσὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτοφαγίτιν Σύρτιν λέγουσιν. Ἐσὶ δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου σαδίων χιλίων ἑξακοσίων· τὸ δὲ πλάτος τοῦ σώματος ἑξακοσίων καθ' ἑκατέραν δὲ τὴν ἄκραν, τὴν ποιῶσαν τὸ σῶμα, προσεχεῖς εἰσὶ τῇ ἠπειρῷ νῆσοι, ἧ τε λεχθεῖσα Κέρκινα καὶ ἡ Μῆνιγξ, πάρισοι τοῖς μεγέθεσι. Τὴν δὲ Μῆνιγγα νομίζουσι εἶναι τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν, τὴν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένην καὶ δείκνυται τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσεώς, καὶ αὐτὸς ὁ καρπός· πολὺ γάρ ἐσὶ τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιον καρπὸν. Πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πολίχαι· μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτει πολίχαι τινές εἰσι. Κατὰ 835.
 δὲ τὸν μυχὸν ἐσὶ παμμέγεθες ἔμπορεῖον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον. Διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτεων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων· καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τὴν θῆραν τῶν ἰχθύων ἐπιπληθῶσιν οἱ πρόσχωροι κατὰ σπουδῆν θέοντες.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζοῦχίς ἐσὶ λίμνη σαδίων τετρακοσίων, σενὸν ἔχουσα εἰσπλουν, καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος, πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχείας παντοδαπὰς· εἴτ' ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττων· καὶ μετὰ ταύτην Ἀβρότονον πόλις, καὶ ἄλλαι τινές. Συνεχῶς δὲ Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐντεῦθεν δ' ἐσὶ διάγραμμα τὸ ἐπὶ Λακρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τρισχίλιοι ἑξακόσιοι σαδίοι. Ἐξῆς δ' ἐσὶ ποταμὸς Κίνυφος· καὶ μετὰ ταῦτα διατείχισμά τι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυροῦντες

835. βάραθρά τινα εἰς τὴν χώραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ καὶ ἀλίμενοί τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας ἐχούσης λιμένας· εἴτ' ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ τῆς μεγάλης Σύρτεως, καλοῦσι δὲ Κεφαλάς· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνας σαδίοι εἰσι μικρῶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων.

§. 19.

ὑπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνας παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασσαισυλίων ἢ τῶν Λιβοφοινίκων γῆ, μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὄρεινης, ἤδη Λιβυκῆς οὔσης. Ἡ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἢ τῶν Γαραμάντων γῆ παράλληλος ἐκείνη, ὅθεν οἱ Καρχηδόνοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιοπίων καὶ τῶν παρωκεανιτῶν ἀφεσάναι φασὶν ἡμερῶν ἐννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἄμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. Μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ὧν τινὲς καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται. Λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες, τάλλα δὲ ἐμφερεῖς τοῖς νομάσι τῶν Ἀράβων. Καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροχηλότεροι τῶν παρ' ἄλλοις· ἵπποφόρβια δ' ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πῶλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας δέκα. Τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν ἐτρέφετο, καὶ μάλισα πρὸς τοῖς Αἰθίοψι. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

§. 20.

Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σαδίων πεντακισχιλίων· τὴν δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων· τοσοῦτον δὲ πῶς καὶ τὸ τοῦ σώματος πλάτος. Ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι πολ-

λαχοῦ τεναγώδης ἐσὶν ὁ βυθὸς, καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ 836.
 τὰς πλημμυρίδας, συμβαίνει τισὶν ἐμπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ
 καθίζειν· σπάνιον δ' εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. Διόπερ πόρρω-
 θεν τὸν παράπλου ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσοιεν
 εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι
 παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων, ἀπάντων διαπειράσθαι ποιεῖ.
 καὶ μάλιστα τῶν παρά γῆν περίπλων. Εἰσπλέοντι δὴ τὴν Με-
 γάλην Σύρτιν, ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλᾶς, ἐστὶ λίμνη τριακο-
 σίων που σαδίων τὸ μῆκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδι-
 δοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησίᾳ καὶ ὕφορμον πρὸ
 τοῦ στόματος. Μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος ἐστὶν Ἀσπίς, καὶ
 λιμὴν κάλλιςος τῶν ἐν τῇ Σύρτει. Συνεχῆς δὲ ὁ Εὐφράντας
 πύργος ἐστὶν, ὄριον τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς, καὶ τῆς
 Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἴτ' ἄλλος τόπος, Χάραξ κα-
 λούμενος, ᾧ ἐμπορείῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι κομίζοντες οἶνον,
 ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὀπὸν καὶ σίλφιον παρά τῶν ἐκ Κυρήνης
 λάθρα παρακομιζόντων· εἴθ' οἱ Φιλαίνων βωμοί· καὶ μετὰ
 τούτους Ἀυτόμαλα φρούριον, φυλακὴν ἔχον, ἰδρυμένον κατὰ
 τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἐστὶ δ' ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου
 παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξανδρείας μικρῶ νοτιώτερος χι-
 λίοις σαδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνος ἐλάττωσιν ἢ δισχιλίοις·
 πίπτει δ' ἂν τῇ μὲν κατ' Ἡρώων πόλιν, τὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ
 Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγαιαν τῶν Μασσαισυ-
 λίων καὶ τῶν Μαυρουσίων, ὅπου τὸ λειπόμενον ἤδη τῆς παρα-
 λίας ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην, σαδίοι ἐννακισχιλίοι πεντακό-
 σιοι. Ὑπέρκεινται δὲ τοῦ μήκους, τοῦ δὲ πλάτους παρήκοντες
 καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν, οἱ προσαγορευόμενοι Νασα-
 μῶνες, Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ λιμέ-
 νας οὐ πολλοὺς, ὑδρεῖά τε σπάνια. Ἐστὶ δὲ ἄκρα λεγομένη
 Ψευδοπενίας, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει, παρά λίμνην

836. τινὰ Τριτωνίδα, ἐν ἣ μάλις α νησίον ἐστὶ, καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῷ· ἐστὶ δὲ καὶ λιμὴν Ἐσπερίδων, καὶ ποταμὸς ἐμβάλλει Λάθων. Εὐδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ σῶμα τῆς Σύρτεως πρὸς τὰς Κεφαλάς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύον· καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν διάρματι σαθίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. Ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσαῖος πεζῆ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατὰ γων σρατικῶν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν· ὠδευσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμμω βαθεῖα καὶ καύμασι. Μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύχειρα,
837. ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἰδ' ἡ Βάρακη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίς· εἶτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, πλεῖστον δ' ἐκκειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην Λιβυκὴν παραλίαν· κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων σαθίων· ἐστὶ δὲ καὶ πολίχμιον ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ. Οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον ἢ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σαθίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἐωρῶμεν αὐτήν.

§. 21.

Ἐστὶ δὲ Θηραίων κτίσμα Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιὸν, ὡς φησι καὶ Καλλίμαχος.

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὖνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον κατὰ τὸ ἐσπέριον ἄκρον τῆς Κρήτης, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι χιλίων σαθίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα

Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος. **Ἡξήθη 837.**
 δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἵπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη,
 καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἀνδρας ἀξιολόγους ἔσχε, καὶ
 δυναμένους ἀξιολόγως ἐλευθερίας προΐσασθαι, καὶ πρὸς τοὺς
 ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. Τὸ μὲν οὖν πα-
 λαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἶτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες
 Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν περὶ
 Θίβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἄρπαλον. Βασιλευθέντες δὲ χρό-
 νους τινάς, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἤλθον· καὶ νῦν ἐστὶν
 ἐπαρχία τῆ Κρήτη συνεζευγμένη· τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπό-
 λια ἢ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ Ταύχειρα, καὶ ἡ Βερε-
 νίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον.

§. 22.

Ὀμορεῖ δὲ τῇ Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα, καὶ τὸν ὄπον
 τὸν Κυρηναῖον, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὀπισθέν· ἐγγὺς δ' ἦλθε τοῦ
 ἐκλιπεῖν, ἐπελθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινά, καὶ
 φθειράντων τὰς ρίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ Νομάδες. Ἄνδρες δ'
 ἐγένοντο γνῶριμοὶ Κυρηναῖοι, Ἀρίσιππός τε ὁ Σωκρατικός,
 ὅσις καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγά-
 τηρ Ἀρήτη τοῦνομα, ἣπερ διεδέξατο τὴν σχολὴν, καὶ ὁ ταύτην
 πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίσιππος, ὁ κληθεὶς Μητροδίδακτος·
 καὶ Ἀννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν,
 καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς τὴν Ἀννικερίαν. Κυρηναῖος δ' ἐστὶ
 καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι **838.**
 παρὰ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν· ὁ μὲν ποιητῆς ἅμα καὶ
 περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακῶς· ὁ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ περὶ φιλο-
 σοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος διαφέρων. Ἄλλὰ μὴν
 καὶ Καρνεάδης· οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας ἀριστος φιλοσόφων
 ὁμολογεῖται· καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος ἐκεῖθεν ἐστὶν, ὁ τοῦ

838. διαλεκτικῷ Διοδώρου διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος, μετενεγκόντων τινῶν τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπιθετον ἐπὶ τὸν μαθητὴν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ σαδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πᾶν εὐπαράπλους· καὶ γὰρ λιμένες ὀλίγοι καὶ κατοικίαι καὶ ὑδρεῖαι. Τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλου τόπων τό τε ναύσταθμὸν ἐστὶ, καὶ τὸ Ζεφύριον, πρόσορμον ἔχον, καὶ ἄλλο Ζεφύριον, καὶ ἄκρα χερρόνησος λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ Κώρυκον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σαδίων νότῳ· εἶτα Ἡράκλειόν τι ἱερόν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κώμη Παλίουρος· εἶτα λιμὴν Μενέλαος, καὶ Ἀρδανάξης, ἄκρα ταπεινὴ ὑφορμον ἔχουσα· εἶτα μέγας λιμὴν, κατ' ὃν ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ χερρόνησος ἴδρυται, τρισχιλίων που σαδίων διάρμα ἀπολείπουσα μεταξύ· ὅλη γὰρ σχεδόν τι τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκειται παράλληλος ἡ Κρήτη σενὴ καὶ μακρά. Μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμένα ἄλλος λιμὴν Πλῦνος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργία. Τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παιραιονίου, καλεῖσθαι εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Καταβαθμός. Μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία, ἣ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

§. 23.

Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρτεως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παράλυτρον καὶ αὐχμηρὰν· πρῶτον μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καὶ τινες Γαιτοῦλοι, ἔπειτα Γαράμαντες· πρὸς ἔω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναίᾳ, καὶ παρατείνοντες μέχρι Ἄμμωνος. Τεταρταίους μὲν οὖν φασὶν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως τοὺς κατ' αὐτὸν, μαλακῶς βαδίζοντας ὡς ἐπὶ χειμερινᾶς ἀνατολᾶς, ἀφικνεῖσθαι. Ἐστὶ δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμφορῆς τῷ Ἄμμωνι, φοινικοτρόφος τε καὶ εὐῦδρος· ὑπέρκειται δὲ

δὲ τῆς Κυρηναίας τῆς πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων 838. ἑκατὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν σπείρεται μόνον. [Οὐκ] ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμόν. Ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον ἔχουσα ἐστὶν· εἴθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων· ἐστὶ δ' ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα σενή καὶ παρα- 839. μῆκης καὶ παράξηρος, μῆκος μὲν, ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολάς ἰόντι, ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικρῶ πλειόνων, τό γε γνώριμον. Εἰκάζειν μὲν γὰρ ἅπασαν πάρεςι, διηνεκῶς *τὴν* ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην, τοιαύτην εἶναι κατὰ τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ φορὰν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν ἐρημίαι πλείους, οὐ τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν. Παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τῶν Ἀνάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας· οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὄρους, οὔτε τῆς Αἰθιοπίας, οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τραυῶς, μήτιγε τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ. Τὰ μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης οὕτω διάκειται.

§. 24.

Ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεδλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν. Ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὀρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον, διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρηται· καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκλήσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. Τριῶν δὲ ἡπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδόν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἰστροῦ, καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Ταναΐδος παρωκεανιτῶν. Τῆς δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστὶν· ἡ δὲ ἄλλη ἀοίκητός ἐστιν, ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχειρίος ἐστὶν·

839. εἰ μὴ τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ Ζυγῶν, καὶ Ἠνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται, λησρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν σενοῖς καὶ λυπροῖς χωρίοις. Τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάρβει, τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοὶ, τὴν δὲ Παρθυαῖοι, καὶ [οἱ] ὑπὲρ τούτων βάρβαροι πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις, Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἴτ' Ἄραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ αἰεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. Ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἡ μὲν βασιλεύεται· τὴν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν· καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. Εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξαρχῆς κατὰ φιλίαν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἠλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμὴν. Εἰσὶ δὲ καὶ δυνάσαι τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατὰ τινὰς πατρίους νόμους.

§. 25.

840. Αἱ δ' ἐπαρχίαι διήρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως· ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ πατρίς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ βίου, διόχα διεῖλε πᾶσαν τὴν χώραν· καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῇ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρεῖαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ βάρβαρος, καὶ πλητιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις ἔθνεσιν, ἡ λυπρὰ καὶ δυσγεώργητος, ὡσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρυμάτων δ' εὐπορίας, ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν· τῷ δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση ἦν εἰρηνικὴ, καὶ χωρὶς ὀπλων ἄρχεσθαι ῥαδία. Ἐκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους· ὧν αἱ μὲν κλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. Καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος· εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους.

Καὶ αὐταὶ δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφόρους, ἐπειδὴν κε- 840.
 λεύη τὸ συμφέρον. Ἄλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέθηκε ποιήσας ὑπα-
 τικὰς μὲν δύο· Λιβύην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἔξω τῆς ὑπὸ
 Ἰούβᾶ μὲν πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου παιδί· καὶ
 Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἄλυος καὶ τοῦ Ταύρου, πλὴν Γαλατῶν, καὶ
 τῶν ὑπὸ Ἀμύντα γενομένων ἔθνων, ἔτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς
 Προποντίδος. Δέκα δὲ στρατηγικὰς· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ
 τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους, τὴν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, ὅση
 περὶ τὸν Βαῖτιν ποταμὸν καὶ τὸν Ἄτακα· καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν
 Ναρβωνίτιν· τρίτην δὲ Σαρδῶ μετὰ Κύρνου, καὶ Σικελίαν
 τετάρτην· πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ
 Ἠπείρῳ, καὶ Μακεδονίαν· ἐβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θεττα-
 λίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνανῶν, καὶ τινῶν Ἠπειρωτικῶν
 ἔθνων, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώρισται· ὄγδόην δὲ Κρήτην
 μετὰ τῆς Κυρηναιίας· ἐνάτην δὲ Κύπρον· δεκάτην δὲ Βιθυ-
 νίαν μετὰ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν. Τὰς
 δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καῖσαρ· ὧν εἰς ἅς μὲν πέμπει τοὺς
 ἐπιμελησομένους ὑπατικούς· ἀνδρας, εἰς ἅς δὲ στρατηγικούς,
 εἰς ἅς δὲ καὶ ἰππικούς. Καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δεκαρχαὶ καὶ δυ-
 νάσαι τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσὶ, καὶ ὑπῆρξαν αἰεὶ.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ὅτι Ὀμηρος πρῶτος ἐτόλμησε γεωγραφῆσαι.

Ὅτι γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ περικλύζεται νήσου δίκην, αὐτὸς λέγει· νῦν μὲν, «Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα
» γαίης Ὠκεανόν τε»· νῦν δὲ, περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς γῆς, «Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας, ἐξ ἀκαλαρ-
» ρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο»· περὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ, «Ἐν δ'
» ἔπεσ' Ὠκεανῶ λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο»· περὶ δὲ τοῦ νοτίου, «Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύνονας αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη»· περὶ δὲ τοῦ βορείου, «Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο»· Ὠκεανὸν δὲ λέγει τὸν ὀρίζοντα.

Ὅτι ἀψόρροον Ὀμηρος τὸν Ὠκεανὸν λέγει, διὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, «Τρίς μὲν γὰρ τ' ἀνήσιον
» ἐπ' ἤματι, τρίς δ' ἀναροιθεῖ»· καὶ γὰρ, εἰ μὴ τρίς, ἀλλὰ δῖς, ἴσως ἢ ἡ γραφὴ ἡμάρτηται, ἢ ἡ ποιητικὴ ὑψηγορία, ἢ ἡ ἰσο-
ρία παρέπεσε. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ «Ἐξ ἀκαλαρρείταο»· ἢ γὰρ ἀμπωτὶς πραεῖα καὶ οὐκ ἀθρόα.

Ὅτι καὶ τὸ σκοπέλους λέγειν τὸν Ὀμηρον, τότε μὲν καλυπτομένους, τότε δὲ γυμνουμένους, τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας αἰνίττεται.

Ὅτι τὰ πάθη τοῦ Ὠκεανοῦ τὰ περὶ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς

310 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

πλημμυρίδας όμολογεῖ συνεχῆ καὶ μίαν εἶναι τὴν Θαλασσαν. Πανταχοῦ γάρ [ή] αὐτὴ αὐξήσις καὶ μείωσις τοῦ ὕδατος, ἢ οὐ πολλὸν παραλλάττει, ὡς ἂν ἀπὸ μιᾶς αἰτίας γινομένη.

Ὅτι Ὅμηρος πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν γεωγραφεῖ, λέγων Λιβύην, Θήβας, Αἴγυπτον, Φοινίκην, Κύπρον, Σιδόνα, Σολύμους, Κᾶρας, καὶ τὰς περὶ αὐτὰς νήσους· ἔτι δὲ Φρυγίαν, καὶ Ἑλλάσποντον, καὶ Τρώας, καὶ Παφλαγόνας, καὶ Αἰήτην, καὶ Ἰάσονα, καὶ Κιμμερίους, καὶ τοὺς τοῖς Θραξί πλησιοχώρους Μυσοὺς περὶ τὸν Ἴσρον οἰκοῦντας· εἶτα Κίκονας, καὶ Λάρισσαν, καὶ τὴν ἐξῆς Ελλάδα, μέχρι τῆς Θεσπρωτίας· εἶτα τὰ τῆς Ἰταλίας ἄκρα, Τεμέσην, καὶ Σικελούς, καὶ Ἡλύσιον πεδῖον. Εἰ δὲ τινα μεταξὺ παραλείπει, οὐ θαῦμα· τοιαύτη γὰρ ἡ Γεωγραφία.

Ὅτι Ἀναξίμανδρος, ὁ Θαλοῦ μαθητῆς καὶ πολίτης, πρῶτος γεωγραφικὸν πίνακα ἐξέδωκεν· Ἑκαταῖος δὲ, σύγγραμμα.

Ὅτι ἀδύνατον, ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας, γεωγραφῆσαι. Καὶ γὰρ δεῖ, πρὸς μὲν τὰ μήκη τῶν πόλεων, τῶν ἐκλειπτικῶν ἡλίου καὶ σελήνης παρατηρήσεων· πρὸς δὲ τὰ πλάτη, τῆς τῶν κλιμάτων διαφορᾶς.

Ὅτι ἡ Γεωγραφία συνῆπται ἔκ τε γεωμετρίας καὶ μετεωρολογίας.

Ὅτι, εἰ καὶ τὰ οὐράνια τῷ τόπῳ ἀφέστηκε τῶν ἐπιγείων τοσοῦτον, ὅσον οὐρανός ἐς' ἀπὸ γαίης, ἀλλὰ τῇ θεωρίᾳ ἡνωται.

Ὅτι τοὺς παρ' Ὁμήρῳ Ἐρεμβοὺς, τοὺς Τρωγλοδύτας δεῖ Ἄραβας ἐξακούειν, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα (τῇ γῆ) ἐμβαίνειν.

Ὅτι ἡ Γεωγραφία, οὐ μόνον διὰ φιλοσοφίαν μεγάλα συντελεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ πολιτικὰς καὶ στρατηγικὰς φρονήσεις τε καὶ πράξεις.

Ὅτι τὸ, Πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄσρα καὶ νοῦν γινῶναι, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλείους, « Μεγάλων ἐπίσσορα ἔργων » εἰρημένον,

τὴν ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς ἰστορίας διαγινομένην φρόνησιν ἐμφανίζει.

Ὅτι ἡ μὲν Γεωγραφία, τῆς ὅλης οὔσα οἰκουμένης ἰστορία, περὶ τὸ ποσὸν μᾶλλον καταγίνεται, ὡς μαθηματικωτέρα· ἡ δὲ χωρογραφία τόπου τινὸς οὔσα, οἶον, ὡς Ὀμηρος λέγει, «Οἱ θ' » Ἰρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν», καὶ Πολύκημον Ἐτεωνόν, καὶ Πολυτρήρωνα Θίσβην, καὶ Πολυζάφυλον Ἄρνην, περὶ τὸ ποιὸν τῆς χώρας· οἶον εἰ βαθύγειος, εἰ ὄρεινή, εἰ πεδιάς, εἰ ἄξυλος, εἰ μέταλλα ἔχουσα.

Ὅτι ἄλλος μὲν ὁ τῆς Ἰνδικῆς χωρογράφος, ἀγνοῶν τὴν Ἑλλάδα τυχόν· καὶ ἄλλος ὁ τῆς Αἰγύπτου, ἀγνοῶν τὰ τῆς Περσίδος καὶ Βακτριανῆς.

Ὅτι δεῖ γεωμετρικῆς καὶ ἀστρονομίας τῷ γεωγραφῆσοντι, καὶ ὑποθέσεις λαβεῖν ἐξ αὐτῶν· οἶον, ἔτι σφαιρικὸς ὁ κόσμος, καὶ ἡ τῆς γῆς ἐπιφάνεια, καὶ ἔτι περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Ὅτι δεῖ τὸν στρατηγόν, μῆτε τοσοῦτον ἄμοιρον εἶναι Γεωγραφίας, ὥστε λέγειν ἐν τισὶ τόποις, «Ὡ φίλοι, οὐ γάρ τ' » ἴδμεν ὄπη ζόφος, οὐδ' ὄπη ἠώς», καὶ τὰ τοιαῦτα· οὔτε πάλιν περὶ ἐξάρματος τοῦ πόλου, καὶ συνανατολῶν, καὶ συμμασουρανήσεων, καὶ συγκαταδύσεων τῶν ἀσέρων πολυπραγμονεῖν, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ὅτι καὶ τῆς σφαιρικῆς θεωρίας δεῖ ἤφθαι τὸν γεωγραφῆσοντα· οἶον κύκλων ἐν σφαίρα παραλλήλων καὶ ὀρθῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

Ὅτι, ὥσπερ ἐπὶ κολοσσοῦ τὴν ὀλοσχέρειαν τῆς κατασκευῆς σκοποῦντες, τῶν μικρῶν καταφρονοῦμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ Γεωγραφίας, τὴν μὲν θέσιν τῆς χώρας, καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια σχέσιν πολυπραγμονοῦμεν· εἰ δὲ Πολύκημος, ἢ Ἀμιχθαλόεσσα, ἢ τι τοιοῦτον, ἐῶμεν.

Ὅτι Ἐρατοσθένης, οὔτε τῶν ἀπαιδευτῶν ἦν, οὔτε τῶν γνησίως φιλοσοφούντων· διὸ καὶ Βῆτα ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτερεῖα φέρειν δοκῶν ἐπὶ πάσῃ παιδείᾳ· ὅς καὶ τὴν Ποιητικὴν οὐ φιλοσοφίαν πρώτην ἡξίου καλεῖν, ἀλλὰ μόνον ψυχαγωγίαν τινὰ, κακῶς λέγων.

Ὅτι ἡ Ποιητικὴ πηγὴ καὶ ἀρχὴ φράσεως κατεσκευασμένης καὶ ῥητορικῆς ὑπάρχει, μετὰ τοῦ σεμνοῦ καὶ ὀγκώδους. Ἀμέλει καὶ πεζὸν λόγον φαμέν τὸν ἄνευ μέτρου ἐκ τοῦ ὕψους ταπεινωθέντα.

Ὅτι τοὺς μύθους αἱ τε παλαιαὶ πόλεις καὶ οἱ νόμοι ἐδέξαντο, ὡς μορμολύκας τινὰς πρὸς τοὺς νηπιόφρονας· οἷον Κωκυτοὺς, Ἀχέροντας, Πυριφλεγέθοντας, Στύγας, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν Θεολογίαν παλαιάν.

Ὅτι τὸ, «Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα», οὐ πάντα δηλονότι, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μυθώδη· οὐ γὰρ ἂν ἦν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Τοιοῦτοι δ' οἱ μῦθοι περὶ τὴν ἀλήθειαν εἰλούμενοι· «Ὡς ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ», οὕτως καὶ οἱ μῦθοι.

Ὅτι Αἰαίην τὴν Κίρκην Ὀμηρος ὀνομάζει, ἀπὸ τῆς Αἴας πόλεως· καὶ τὰς Συμπληγάδας [τάς] ἐν Βυζαντίῳ, Πλαγκτάς· καὶ τὸν Πόντον τὸν Εὐξείνιον, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων, τό τε ὑπονοούμενον μέγιστον εἶναι, πρὸς Ὠκεανὸν μυθολογεῖ· καὶ τοὺς Κιμμερίους ἀπὸ τοῦ κλίματος τοῦ νεφελώδους, ὡς ἐσκοτισμένους ὅλους· καὶ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν ὑπὸ ληστῶν κατεχόμενον, εἰς Σκύλλαν, καὶ τὰ ὅμοια.

Ὅτι περὶ Σικελίας τὴν θάλασσαν ἰχθύων τι γένος ἐστίν, οὓς καλοῦσι γαλεώτας τε καὶ ξιφίας καὶ κύνας, ἐξ ὧν λαβὼν Ὀμηρος ἔλεγε, «Δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἶποθεν ἄλλο λάβησιν κῆτος».

Ὅτι τὸ «Τρίς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρίς δ' ἀναροιδεῖν»

δεῖ νοεῖν, ὅτι δις τοῦτο γίνεται καὶ οὐ τρίς· διὸ δεῖ, ἢ μεταβολὰς αἰτιᾶσθαι, ἢ ἄγνοϊαν, ἢ ποιητικὴν ἐξουσίαν.

Ὅτι ἡ Ποιητικὴ σύγκειται ἐξ ἰστορίας, καὶ διαθέσεως, καὶ μύθου. Τῆς μὲν οὖν ἰστορίας τέλος ἀλήθειά ἐστιν, ὡς ἐν νεῶν Καταλόγῳ, οἷον Πολυτρήρωνα, καὶ Πετρήεσσαν· τῆς δὲ διαθέσεως ἐνάργεια τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχομένους εἰσάγη· μύθου δὲ ἡδονὴ καὶ ἔκπληξις τέλος.

Ὅτι μυθεύει μὲν ὁ τὰς Γοργόνας εἰσάγων· προσμυθεύει δὲ ὁ τὴν τοῦ Ὀδυσσέως πλάνην ἐκτραγωδῶν.

Ὅτι τὸ «Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον» καλῶς εἴρηται· ὁ γὰρ Μέλας κόλπος τῆς Θράκης, ἐπιστρέφων πρὸς νότον, τοῖς ἐν Λήμνῳ καὶ Σαμοθράκῃ τὸν Ζέφυρον ἐκ Θράκης πνέοντα παρέχει.

Ὅτι ὁ ἀπὸ Φερινῆς ἀνατολῆς, Καικίας, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον, Λίψ· ὁ δ' ἀπὸ χειμερινῆς ἀνατολῆς, Εὐρος, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον, Ἀργέσης· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, Ἀπηλιώτης καὶ Ζέφυρος. Καὶ ταῦτα μὲν Ἀριστοτέλης. Ὁ δὲ Ὅμηρος δυσασῆ μὲν Ζέφυρον λέγει, τὸν Ἀργέσην· λίγα δὲ πνέοντα Ζέφυρον, τὸν ὑφ' ἡμῶν Ζέφυρον· Ἀργέσην δὲ Νότον, τὸν Λευκόνοτον. Οὗτος γὰρ ὀλίγα τὰ νέφη ποιεῖ, τοῦ λοιποῦ Νότου ὄλου Εὐρου πως ὄντος· «Ὡς ὅποτε Ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ Ἀργέσαο Νό-» τοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων». Τὸν γὰρ δυσασῆ Ζέφυρον νῦν λέγει· ὅς εἴωθε διασκιδνάναι τὰ ὑπὸ Λευκονότου συναγόμενα, ἀσθενῆ ὄντα, ἐπιπέτως τοῦ Νότου νῦν Ἀργέσου λεγομένου.

Ὅτι τὴν Φάρον νῆσον Ὅμηρος πελαγίαν λέγει, οὐχ οὕτως οὔσαν νῦν. Ἀλλὰ τοῦτο Θαυμασίως εἴρηκεν· αἰνίττεται γὰρ, ὅτι ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ Νείλου, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἔλεγε· καὶ ὅτι πρὸ μυρίων ἐτῶν πελαγία οὔσα, νῦν διὰ τὴν πρόσχωσιν πλησιάζει Αἰγύπτῳ.

Ὅτι [τὸ] «Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται ἔσχατοι ἀνδρῶν, αἱ

314 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

» μὲν δύσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος», Κράτης μὲν ἐξηγεῖται, ὅτι ἡ μεγάλη τῆς Ἰνδικῆς Θάλασσα, μεσεμβολουῖσα τοὺς Αἰθίοπας, ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς, ποιεῖ αὐτοὺς δίχα δεδαΐσθαι· ὁ δὲ Ἀρίσαρχος συνεχῆ τὴν Αἰθιοπίαν λέγει εἶναι ἐξ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν· διὸ τοὺς μὲν αὐτῶν γνωρίζεσθαι, τοὺς ἄλλους· τοὺς μέσους δὲ ἀγνοεῖσθαι, εἴ τε περιρρύτου σῦσης τῆς πάσης Λιβύης, εἴ τε ἰσθμοῦ τινος μεταξὺ τῆς τε Ἀτλαντικῆς Θαλάσσης καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς κειμένου, καὶ ἡμῖν ἀγνοουμένων τῶν ἐκείνη Αἰθιοπῶν κατοικούντων· καὶ διὰ τοῦτο δύο Αἰθιοπίαί λέγονται.

Ὅτι Ὀμηρος τὰ νότια μέρη τοῦ κόσμου ἑῶα καλεῖ καὶ ἡλιακά, τὰ δὲ βόρεια, ἐσπέρια καὶ νυκτερινά· οἷον, « Αὐτὴ » δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἀλί κεῖται πρὸς ζόφον· αἱ δέ » τ' ἀνεύθε, πρὸς ἠῶ τ' Ἡελίον τε ». Ἡ γὰρ Ἰθάκη βορειοτέρα ἐστὶ τῶν νήσων ἐκείνων. Καὶ πάλιν, « Εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς » Ἡῶ τ' Ἡελίον τε, εἴτ' ἐπ' ἀρισερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα ». Καὶ αὖθις « ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, » οὐδ' ὅπη Ἡῶς, οὐδ' ὅπη Ἡέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, » οὐδ' ὅπη ἀννεῖται ».

Ὅτι ἄμεινον τὴν Ἀσίαν χωρίζει τῆς Λιβύης τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ, ἀπὸ τῆς μεγάλης Θαλάσσης δίκην μεσημβρινοῦ διήκοντι, ἕως τοῦ κατὰ Πηλούσιον ἰσθμοῦ· μῆκος σάδια *δισ*μύρια καὶ πεντακισχίλια· πλάτος δὲ, ὅπου μέγιστον, οὐ πλείω τῶν χιλίων σαδίων ἔχοντι. Ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ὄρος καὶ τῶν δύο Αἰθιοπιῶν [ἀν] εἶη. Ὁ δὲ Νεῖλος, οὐκ ἄξιός ἂν εἶη μεθόριον λέγεσθαι. Πολλὴ γὰρ ἡ νοτιωτέρα τούτου Ἀσία ἀδιαίρετος λείπεται, ἡ Λιβύη ἢ αὐτὴ ἀμφιδοξουμένη.

Ὅτι παροιμίαι εἰσὶ τῶν ὑπερβολῶν ὑπερβολὰς ἐμφαίνουσαι αὗται· Φελλοῦ σκιας κουφότερον· Φρυγὸς λαγῶ δειλότερον· Ὁ ἀγρὸς γῆν ἔχει Λακωνικῆς ἐπισολῆς ἐλάττονα.

Ὅτι ὁ Πόντος τὸ παλαιὸν λίμνη ἦν· ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν τοσούτων ποταμίων ὑδάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμβαλλόντων, τάχα δὲ καὶ σεισμῶν ἐξαισιῶν γενομένων, διερράγη ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον γῆ· καὶ οὕτως τὸ ὕδωρ ἐκχυθὲν εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ Μυρτῶον, συνεχεῖς τὰς δύο θαλάσσας εἰργάσατο. Ἐλπίς δὲ, καὶ τὸν Πόντον ποτὲ χερσωθῆναι· καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Σαλμυθησσὸν, καὶ τὰ καλούμενα Στήθη, καὶ ἡ περὶ τὸν Ἴστρον Σκυθικὴ ἐρημία ἤδη τεναγίζει. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄμμωνος ἐν Λιβύῃ ἱερὸν παραθαλάσσιον ποτε ἦν· σημεῖον δὲ, ὅτι περὶ τοὺς τρισχιλίους σταδίους ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς νῦν θαλάσσης, πᾶσα ἡ ὁδὸς ψαμμώδης τέ ἐστὶ καὶ μεσῆ κόχλων καὶ χηραμίδων καὶ καρκίνων καὶ ὀσρέων *ὀσῶν*. Ἀλλὰ καὶ ἡ Αἴγυπτός ποτε πέλαγος ἦν· καὶ ἡ Σικελία συνεχῆς Ἰταλία. Τὸ δὲ περὶ τὴν Ἄμμωνιακὴν πάθος γέγονε, ῥαγέντος τοῦ κατὰ τὰς σήλας πορθμοῦ· καὶ διὰ τὸ ταπεινότερον εἶναι τὸ ἔξω Στηλῶν ἔδαφος, ἐκχυθῆναι μὲν τὸ κατὰ τὴν Λιβύην ὕδωρ, καὶ τέναγος γενέσθαι ἐπὶ πολὺ τὸν κατὰ Πηλοῦσιον ἰσθμὸν, λιμνάσαι δὲ τὸ Ἀτλαντικόν, συνεχὲς γενόμενον τῇ ἔσω θαλάσσει.

Ὅτι ἡ τῆς τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης κινήσεως συνέχεια, φυσικὴ ἐστὶν αὐτῆς τῆς θαλάσσης, οἷον σφυγμικὴ ἀναπνοή· καθ' ἣν οἱ τε εὐριποὶ παλινδρομοῦσι, καὶ τὰ ναυάγια καὶ περιττώματα ἐκκυμαίνεται· « Ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην ». Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπογαίσις πνεύμασιν, οὐδὲν ἥττον τὸ κυμάτιον ἐκ τοῦ πελάγους, προαιρετικὴν, ὡς ἂν εἴποι τις, κινούμενον κίνησιν, « Πολλὸν παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευεν ».

Ὅτι οὐ μᾶλλον ἡ Σικελία ἀπερράγη τῆς Ἰταλίας, ἢ ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ Αἰτναίου ἀνεδόθη· καὶ αἱ περὶ τὴν Λιπάραν νῆσοι, καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι. Ὡστε ἐλπίς καὶ ἠπειροὺς ὄλας ἀναδίδοσθαι κάτωθεν, καὶ ἄλλας συνιζάνειν κάτω ἀφανίζο-

μένας· ὅπερ καὶ ἡ Ἀτλαντὶς παρὰ Πλάτωνι νῆσος παθεῖν ἰσθόρηται, καὶ Βοῦρα περὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ὅτι τοῦ τοὺς εὐρίπους εἶναι ροώδεις οὐκ ἔστι μία αἰτία. Ὁ μὲν γὰρ Σικελικὸς, δὶς· ὁ δὲ Χαλκιδικὸς, ἐπτάκις· ὁ δὲ κατὰ Βυζάντιον οὐδ' ὄλως παλινοσεῖ, ἀλλ' αἰεὶ ἀπὸ τοῦ Πόντου ῥεῖ εἰς δυσμάς.

Ὅτι ἡ ἐν τῷ μυχῶ τοῦ Ἰονίου Ἰσθρία ἀπὸ τοῦ Ἰσρου ποταμοῦ ὠνομάσθαι λέγεται, ἐκ τοῦ μεγάλου Ἰσρου ἀποσχιζομένου, ὡς τινὲς φασιν· ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰάσονα οἱ μῦθοι ἐκ τοῦ Πόντου διὰ τούτου τοῦ ποταμοῦ ἐξάγουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν.

Ὅτι μέσον Θήρας καὶ Θηρασίας ἐκπεσοῦσαι φλόγες ἐκ τοῦ πελάγους ἐφ' ἡμέρας τέτταρας, ὥστε πᾶσαν ζεῖν καὶ φλέγεσθαι τὴν θάλατταν, ἀνεφύσησαν κατ' ὀλίγον ἐξαιρομένην, ὡς ἂν ὀργανικῶς, καὶ συντεθειμένην ἐκ μύθρων νῆσον, ἔχουσαν δώδεκα σταδίων τὴν περίμετρον.

Ὅτι, σεισμοῦ γενομένου μεγίστου, τῆς τε Σιδόνης τὰ δύο μέρη κατεσγράφη, καὶ ἑτέρα πόλις ὅλη πλησίον αὐτῆς· καὶ Εὐβοίας ἡ ἐν Εὐρίπω Ἀρέθουσα κρήνη ἀπετυφλώθη, καὶ οὐ πρότερον ἔπαυσε, πρὶν χάσμα μέγα περὶ τὸ Ληλάντιον πεδῖον γεγονὸς πηλοῦ διαπύρου ποταμὸν ἐξήρασε· τότε δὲ καὶ τῆς Ἀρεθούσης αἱ πηγαὶ πάλιν ἀνεδόθησαν.

Ὅτι, πάλιν περὶ Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν σεισμῶν γενομένων, Σίπυλός τε τὸ ὄρος κατεσγράφη, κατὰ τὴν Ταυτάλου βασιλείαν, καὶ τινες τῶν Ἰώνων πόλεις· καὶ τὰ ἐν Τροίᾳ θερμὰ ὕδατα ἀπώλετο, περὶ ὧν Ὀμηρὸς ἔλεγεν· « Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι » λιαρῶ ῥεεῖ »· ἐγένοντο δὲ καὶ λίμναι ἐξ ἐλῶν. Οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν, εἰ ὁ κατὰ τὸ Κάσιον ἰσθμὸς τῆς Ἀραβίας διαρραγείς, ἢ ἰζημα λαβὼν, ποιήσῃ τὴν τῆς Αἰγύπτου θάλασσαν σύρρουν τῇ Ἐρυθρᾷ. Ἔτι δὲ καὶ ὁ Πειραιεὺς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ἐμφαίνει,

πέραν ἔκειτο τῆς Ἀττικῆς, ὡς νῆσος· καὶ ἡ Λευκάς, νῆσος ὑπὸ Κορινθίων γέγονε, διακοψάντων τὸν ἰσθμόν· περὶ οὗ λέγει Ὅμηρος, « Οἶος Νήρικον εἶλον, εὐκτίμενον πτολίεθρον, ἀκτὴν » ἠπειροιο». Περὶ Μεθώνην δὲ, τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, ὄρος ἑπτασάδιον τὸ ὕψος ἀνεβλήθη, γενηθέντος ἀναφυσήματος φλογώδους, μεθ' ἡμέραν μὲν ἀπρόσιτον ὑπὸ τῆς τοῦ Θερμοῦ καὶ Θειώδους ὀδμῆς, νύκτωρ δὲ *εὐώδες*, ἐκλάμπον πόρρω καὶ Θερμαῖνον, ὥστε ζεῖν τὴν θάλατταν ἐπὶ σαδίους πέντε· θολεράν δ' εἶναι καὶ ἐπὶ εἴκοσι σαδίους· προσχωσθῆναι δὲ πέτραις ἀπορρώξει πύργων οὐκ ἐλάττωσιν. Ὑπὸ δὲ τῆς Κωπαίδος λίμνης αἱ ἐν Καταλόγῳ Ὁμήρου πόλεις, Ἄρνη καὶ Μίδεια, κατεπόθησαν· καὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι ἐκ τῆς τοῦ Ἀχελώου προσχώσεως ἠπειρώθησαν· καὶ ἡ Ἄσερις νῆσος πλησίον Ἰθάκης, λιμένας πρὶν ἔχουσα δύο, νῦν *δ'* οὐδ' ἀγκυροβόλιον ἔχει. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ὄσσα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἀπερράγη.

Ὅτι Πυθίας ὁ Μασσαλιώτης, δοκῶν εἶναι φιλόσοφος, ψευδέστατος ἠλέγχθη ἐν οἷς τὰ περὶ Θούλην καὶ Βρετανίας γεωγραφεῖ.

Ὅτι τινὲς Ἀλεξάνδρῳ συνεβούλευον, διαιροῦντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς Ἕλληνας καὶ Βαρβάρους, τοῖς μὲν ὡς φίλοις, τοῖς δὲ ὡς πολεμίοις χρῆσθαι· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ἄμεινον εἶναι ἀρετῇ καὶ κακίᾳ διαιρεῖν τούτους· εἶναι γὰρ Ἰνδοὺς μὲν, καὶ Ἀρίους, καὶ Ῥωμαίους, καὶ Καρχηδονίους, ἀριστοκρατούμενους καὶ καλῶς πολιτευομένους· Ἀθηναίους δὲ οὐχ οὕτως.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ὍΤΙ ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη. Ἐν δὲ τῇ Ἰρκανίᾳ ἡ ἄμπελος μετρητὴν οἴνου φέρει· ἡ δὲ συκῆ μεδίμνους ἐξήκοντα· ὁ δὲ σῖτος ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς

καλάμης πάλιν φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδροις σμηνουργεῖται, καὶ τῶν φύλλων ἀπορρέει μέλι. Γίνεται δὲ καὶ ἐν τῇ Ματιανῇ τῆς Μηθίας τοῦτο, καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασηνῇ, καὶ τῇ Ἀραξηνῇ. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ νοτιώτεραί εἰσι τῆς Ὑρκανίας καὶ εὐκραέστεραι, οὐ θαῦμα· ἐν δὲ τῇ Μαργιανῇ, ὃ τῆς ἀμπέλου πυθμὴν γίνεται πολλάκις δυεῖν ἀνδρῶν ὀργυιαῖς περιληπτὸς, ὃ δὲ βότρυς δίπηχυς. Ἄλλὰ καὶ ἡ Ἀρία παραπλησία ἐστίν, εὐοινία δὲ καὶ ὑπερβάλλει· ἐν ἣ καὶ εἰς τριγένηϊαν τὸν οἶνόν φασι μένειν ἐν ἀπισσώτοις ἄγγεσι. Πάμφορος δ' ἐστὶ καὶ ἡ Βακτριανῇ, πλὴν ἐλαίου.

Ὅτι ἡ Βαγαδαονία χώρα τῆς Καππαδοκίας, πεδῖον οὔσα ἐξάσιον, μεταξὺ Ἀργαίου ὄρους καὶ Ταύρου, διὰ τὸ εἶναι ὑψηλῇ, οὐδὲ ξυλοφορεῖ. Τὰ δὲ περὶ Σινώπην καὶ Ἀμισὸν καὶ Φανάροϊαν, καίτοι τρισχιλίους. σταδίους ὄντα βορειότερα, καὶ ἐλαιόφυτα καὶ εὐχειμέρα ἐστὶ, διὰ τὸ εἶναι ταπεινότερα, καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλεαίνεσθαι.

Ὅτι περὶ τὰς ἐκβολὰς Βορυσθένους, καὶ τὴν παρωκεανῆτιν Κελτικὴν, ἢ οὐ φυεῖται ἄμπελος, ἢ οὐ τελεσοφορεῖ, ἢ ὀλιγοκαρπεῖ· τοῦ δὲ χειμῶνος κατορύττεται.

Ὅτι τοσαύτη περὶ τὴν Μαιωτίν ἐστὶν ὑπερβολὴ τοῦ κρυμοῦ, ὥστε, ἐν ᾧ χωρίῳ οἱ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους ἵππομαχοῦντες ἐπὶ τοῦ κρυσαλλοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν τοὺς αὐτούς.

Ὅτι τοσοῦτον ψύχος γίνεται περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, ὡς καὶ τὰς χαλκᾶς ὑδρίας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος διαρρήγνυσθαι· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, τὸ ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῶν Παντι-καπαιέων, ἐπὶ τῇ ῥαγεῖσῃ ὑδρίᾳ· « Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ » πείθεται οἷα παρ' ἡμῖν γίγνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν· » ἦν, οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλὸν, ἀλλ' ἐπίδειγμα χειμῶνος » μεγάλου, θῆχ' ἱερεὺς Στράτιος ».

Ὅτι Ἰππαρχός φησι κατὰ τὸν Βορυσθένη καὶ τὸ ἑβδομον Κλίμα, ἐν ὄλαις ταῖς Ξερυναῖς νυξί, παραυγάζεσθαι τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, περιεσόμενον ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολήν· ταῖς δὲ χειμεριναῖς τροπαῖς, τὸ πλεῖστον μετεωρίζεσθαι τὸν ἥλιον ἐπὶ πῆχεις ἑννέα· ἐν δὲ Βρετανίαις, περὶ πῆχεις τέσσαρας· ἔνθα καὶ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὠρῶν ἐσιν ἰσημερινῶν δεκαεννέα.

Ὅτι παρ' Ὀμήρῳ αἱ πέντε πτύχες τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδος, τὰς πέντε τῆς ἀπάσης γῆς ζώνας αἰνίττονται· ἡ μὲν χρυσοῦ τὴν ἀμφίσκιον, ἥτις ἐστὶ μεταξύ τῶν τροπικῶν· αἱ δὲ δύο κασσιτέρναι τὰς δύο περισκίους, αἰτινές εἰσιν ὑπὸ τοὺς πόλους· αἱ δὲ δύο χαλκαῖ τὰς δύο ἑτεροσκίους, αἰτινές εἰσιν ἢ τε ἡμετέρα οἰκουμένη πρὸς βορρᾶν, καὶ ἢ τῶν ἀντοίκων ἡμῶν πρὸς νότον.

Ὅτι Πυθίας καὶ Εὐήμερος καὶ Ἀντιφάνης, ψεῦσαι γεωγράφοι.

Ὅτι οἱ τὸ μῆκος τῆς οἰκουμένης ἀφορίζοντες, μεσημβρινοὶ εἰσιν, οὐχὶ δὲ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις· τὸ δὲ πλάτος, οἱ παραλληλοὶ.

Ὅτι ἡ Κάλπη ὄρος ἐστὶν Ἰβηρίας, ἔνθα ἡ ἑτέρα τῶν Ἡρακλέους Σιτηλῶν, πολλῶ τῆς νήσου τῶν Γαδεύρων ἀνατολικωτέρα.

Ὅτι τῆς Ἰταλίας ἡ νοτιωτάτη μερίς δικόρυφός ἐστιν· ὧν ἡ μὲν δυτικωτέρα κορυφή κατὰ Λευκόπετραν ἄκραν, ἀπέναντι τοῦ ἐν Σικελίᾳ Ταυρομενίου κεῖται, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· ἡ δὲ ἀνατολικωτέρα κορυφή, ἡ ἄκρα ἐστὶν Ἰαπυγία, ἀπέναντι κειμένη πρὸς δυσμὰς τῶν Ἀκροκεραυνίων ὄρων καὶ Χαόνων. Ὁ δὲ τῆς Κρότωνος καὶ Τάραντος κόλπος, μεταξύ ἐστὶ τῶν δύο κορυφῶν.

Ὅτι ὁ γεωγράφος ἀρχὰς ἔχει τὰς τῆς γῆς ἀναμετρήσεις τῶν Μαθηματικῶν· αὗται δὲ τὰς ἀστρονομικὰς ἀποδείξεις· αὗται δὲ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, ἀρετὴν οὖσαν καὶ ἐπιστήμην

ἀνυπόθετον καθ' αὐτήν. Αἱ γὰρ ἀρεταὶ ἀνυπόθετοὶ εἶσι, καὶ ἐξ ἑαυτῶν ἤρτηνται, καὶ ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς τάς τε ἀρχάς καὶ τάς πίσεις ἀπάντων.

Ὅτι τὸ λέγειν εἶναι τὴν γῆν πᾶσαν πεντάζωνον, καὶ τὰ τοιαῦτα, γεωμέτρου ἐσὶν· ἀλλ' οὐχὶ τοῦ νοερῶς γεωμετροῦντος, ἀλλὰ τοῦ τὰ νοερά σχήματα ἐφαρμόζοντος τῇ γῇ καὶ τῷ οὐρανῷ· ὃ τινι καὶ ὁ γεωγράφος ἀρχιτέκτονι χρῆται καὶ ὑποθέσει.

Ὅτι ὁ γεωμετρικὸς, χρώμενος τῇ γνωμονικῇ τε καὶ ἀστρονομικῇ ἀποδείξει, τοῦτ' ἔστι, τοῖς τῷ ἰσημερινῷ παραλλήλοις κύκλοις καὶ τοῖς μεσημβρινοῖς, καταμετρεῖ, τὴν μὲν οἰκῆσιμον ἐμβατεύων, τὴν δ' ἄλλην ἐκ τοῦ λόγου τῶν ἀποστάσεων· οὕτω δ' ἂν εὐρίσκοι τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἕως τοῦ πόλου διάστημα. ἔχων δὲ τοῦτο, ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον, τοῦτ' ἔστι τὸν τῆς γῆς μέγιστον κύκλον. Λαβὼν δὲ διὰ τῶν ἀναμετρήσεων τῆς γῆς, καὶ πιεσύσας τοῖς ἀναμετρήσασιν αὐτήν, ἔχει τὸν ἑξαπλασιὸν τῆς περιμέτρου τῆς ὅλης γῆς. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ, δύο δοθεισῶν οἰκῆσεων, εὐρίσκει τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα γεωμετρικῶς.

Ὅτι οὐ διαφέρει λέγειν, τὴν ὅλην οἰκουμένην νῆσον τῷ Ὠκεανῷ κλυζομένην, καὶ τὸ λέγειν μῦθόν τινα αὐτῆς ἀγνοεῖσθαι εἴτε περικλύζεται, εἴτε καὶ οὐχί, διὰ τὸ ἐλαχίστην εἶναι τὴν μεταξὺ ἀγνωστον γῆν.

Ὅτι, τμηθείσης τῆς ὅλης γῆς ὑπὸ τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ παραλλήλου τούτῳ ἀρκτικοῦ κύκλου πρὸς βορρᾶν, γίνεται τὸ σχῆμα σπόνδυλος· οὗ τμηθέντος διὰ τοῦ κύκλου τοῦ ἀφορίζοντος τὸ τε δυσμικώτατον καὶ ἀνατολικώτατον μέρος τῆς οἰκουμένης, ὅσπερ ἐστὶ κύκλος μεσημβρινός, γίνεται τὸ περιλειπούμενον σχῆμα ἡμισυ σπονδύλου· οὗ ἡ ἐπιφάνεια, χλαμυδοειδῆς οὔσα, ποιεῖ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην, περικλυζομένην τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει, ἥτοι νήσου δίκην, ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος περικλυζομένην.

Ὅτι

Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος σάδια ἔσι μυριάδες ἑπτὰ. Τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς, μυριάδες σαθίων τρεῖς, ἀφοριζόμενον ὑπὸ τῶν διὰ καῦμα ἢ ψύχος ἀοικήτων. Τὸ μὲν οὖν διὰ καῦμα ἀοικήτων τῆς οἰκουμένης μέρος πλάτος ἔχει σάδια ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια· μῆκος δὲ τὸ μέγιστον μυριάδων δώδεκα, καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων, ὅπερ ἔσιν ἡμισυ τοῦ ἰσημερινοῦ.

Ὅτι, κατὰ Ἐρατοσθένην, ἡ τῆς γῆς περίμετρος σάδια εἰσι μυριάδες εἰκοσιπέντε καὶ δισχίλια· ὧν τὸ ἑξηκοσὸν μέρος γίνεται τετρακισχιλίων διακοσίων σταδίων.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, τὸ νότιον πέρασ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἀφορίζεται ὑπὸ παραλλήλου τῷ ἰσημερινῷ, γραφομένου διὰ Βλεμμύων καὶ Νούβων· ὅσας ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἀπέχει μοίρας δέκα ἔγγιστα πρὸς βορρᾶν. Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ παραλλήλου, πρὸς μὲν τὸν ἰσημερινὸν σάδια ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια· πρὸς δὲ τὸν διὰ Μερόης παράλληλον σάδια τρισχίλια· πρὸς δὲ τὸν διὰ Σύνης ἀπὸ Μερόης σάδια πεντακισχίλια, καὶ ἕτερα τσαῦτα ἀπὸ τοῦ διὰ Σύνης παραλλήλου ἐπὶ τὸν παράλληλον τὸν διὰ τῆς Κάτω χώρας Αἰγύπτου.

Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης διάστημα, κατὰ μῆκος μὲν ἔχει σάδια μύρια· κατὰ πλάτος δὲ δισχίλια ἑπτακόσια τεσσαράκοντα σάδια.

Ὅτι δεῖ τὸν ἐπὶ σφαιρικῆς ἐπιφανείας βουλόμενον τὴν οἰκουμένην καταγράφειν, μὴ μείζονα ποιεῖν σφαῖραν ἔχουσαν τὴν διάμετρον ποδῶν δέκα· εἰ δ' ἐπὶ ἐπιπέδου, μὴ ἐλάσσονα ποδῶν ἑπτὰ.

Ὅτι Στράβων αὐτοψία ἶδε τῆς οἰκουμένης, κατὰ μὲν μῆκος, ἀπὸ Ἀρμενίας ἕως Σαρδοῦς· κατὰ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου μέχρι [τῶν] τῆς Αἰθιοπίας ὀρίων.

Ὅτι ἡ ὄψις, κὰν τοῖς ἄλλοις πλεονεκτῇ τὴν ἀκοήν, ἀλλ' οὖν εἰς ἐπισήμην πολὺ αὐτῆς ἐλλείπει· ἀμέλει τὰ πολλὰ τῶν ἐν Γεωγραφία θεωρουμένων ἀκοῇ ἴσμεν.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, τὸ τῆς οἰκουμένης πλάτος ὀρίζεται τῷ τοῦ μεσημβρινοῦ μεγέθει, τοῦ γραφομένου διὰ τῆς Κιναμωμοφόρου, καὶ Μερόης, καὶ Συήνης, καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ Ῥόδου, καὶ Βυζαντίου, καὶ Βορυσθένους, καὶ τοῦ διὰ τῆς Ἰέρνης, νήσου Βρετανικῆς, παραλλήλου· τὸ δὲ μῆκος τῷ μεγέθει τοῦ παραλλήλου, τοῦ γραφομένου διὰ τε Σηλῶν, καὶ Σικελίας, καὶ Πελοποννήσου, καὶ Ῥόδου, καὶ Κύπρου, καὶ Ἰσσηκοῦ κόλπου, καὶ Ἀρμενίας, καὶ Μηδίας μέσης, καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς ὀρεινῆς ράχεως ἕως τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης. Καὶ ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο χλαμυδοειδές, πλατὺ μὲν ἔχον τὸ νότιον πλευρὸν, στενὸν δὲ τὸ βόρειον, τὸ δὲ ἀνατολικὸν τῷ δυτικῷ ἴσον.

Ὅτι τὰ Ἄρταβρα λιμῆν ἔστι τῆς Ἰσπανίας, ἀπέναντι τῶν Κασσιτερίδων.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς Μαυριτανίας ἢ παρωκεανῆτις, ἀρξάμενη ἀπὸ Στηλῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον κλίνουσα, καταλήγει εἰς τὸν διὰ Καρχηδόνας μεσημβρινὸν τῆς Κιναμωμοφόρου παραλλήλον· ὅστις, κατὰ Πτολεμαῖον, ἀπέχει τοῦ δυτικοῦ πέρατος μοίρας τριακοντατέσσαρας, καὶ μόρια τέσσαρα κατὰ μῆκος.

Ὅτι τὰ ἑσπερία μέρη τῆς Πυρρήνης ἀντίκεινται πρὸς νότον τοῖς ἑσπερίοις μέρεσι τῆς μεγάλης Βρετανίας.

Ὅτι ἡ μὲν Εὐρώπη πολυσχημονεσάτη ἔστιν, ἡ δὲ Λιβύη ἀπλοσχημῶν, ἡ δὲ Ἀσία μεταξύ ἀμφοῖν· τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τοὺς αἰγιαλοὺς.

Ὅτι ὁ κατὰ Στήλας πορθμὸς, τὸ μὲν πλάτος ἔχει σαδίους ἑβδομήκοντα τὸ στενῶτατον· τὸ δὲ μῆκος σαδίους ἑκατὸν εἴκοσι.

Ὅτι ἡ Ἰβηρικὴ θάλασσα περιορίζεται ἀπὸ μὲν νότου, τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ, μέχρι Καρχηδόνας· ἀπὸ δὲ βορρᾶ, τῇ τῆς Ἰβηρίας παραλίᾳ καὶ Κελτικῆς, μέχρι Σικελίας. Τῆς δὲ Σικελίας, ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ πορθμὸς, σαδίων ἔστιν ἑπτὰ, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μικρὰν

Σύρτιν, σαδίων χιλίων πεντακοσίων. Καί ἀπὸ Γαδείρων ἕως Σικελίας, διὰ μέσου τοῦ πελάγους, ἡ γραμμὴ ἢ διὰ Ρόδου γραφομένη καὶ Ἰσσηκοῦ κόλπου, σαδίων ἐς μύριον δισχιλίων, τὸ δὲ πλάτος τοῦ πελάγους τούτου, ἀπὸ Μασσαλίας ἕως Σίσσαρος ποταμοῦ Λιβυκοῦ, ὅπερ ἐς μέγιστον, σαδίοι πεντακισχίλιοι.

Ὅτι τὸ πρὸς νότον τοῦ Ἰβηρικοῦ πελάγους πέλαγος, ἕως Κυρήνης, Λιβυκὸν καλεῖται· τὸ δὲ Σαρδῶν· τὸ δὲ Τυρρηνικόν.

Ὅτι τοῦ Ἰονίου κόλπου, τὸ μὲν μῆκος σαδία πεντακισχίλια, τὸ δὲ πλάτος χίλια διακόσια.

Ὅτι ἀπὸ Παχύνου ἕως Κρήτης καὶ τῶν δυτικῶν [αὐτῆς μερῶν, καί] ἕως Ταινάρου τῆς Πελοποννήσου, ἴσον ὑπάρχον, σαδίοι τετρακισχίλιοι πεντακόσιοι.

Ὅτι τὸ Μυρτῶν πέλαγος μεταξὺ κεῖται Κρήτης τε καὶ Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργείας, πλάτος ἔχον τὸ μέγιστον, τὸ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, σαδίων χιλίων διακοσίων, μῆκος δὲ, ἕλαττον ἢ διπλάσιον ἐν ᾧ νῆσοι, Κύθηρά τε, καὶ Καλαυρία, καὶ Αἴγινα, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τινές. Τῶδε συνεχές ἐστὶ τό τε Αἰγαῖον σὺν τῷ Μέλαι κόλπῳ καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ τὸ Ἰκάριον, καὶ τὸ Καρπάδιον, μέχρι Ρόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου. Τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πέλαγος ἔχει τὰς τε Κυκλάδας νήσους, καὶ Σποράδας, καὶ τὰς προκειμένας Καρίας τε καὶ Ἰωνίας καὶ Αἰολίδος μέχρι Τρωάδος, καὶ τὰς πρὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Μακεδονίας, ἀπὸ Εὐβοίας μέχρι Ἰμβριου καὶ Σαμοθράκης.

Ὅτι οἱ περὶ τὰ Γάδαιρα καὶ Ἄβυδον πορθμοί, ἑπτασαδίοι εἰσιν· ὁ δὲ περὶ τὸ Βυζάντιον, τετρασαδίου.

Ὅτι δύο Κόρκυραὶ εἰσιν, ἧ τε τῶν Φαιάκων ἀντιπέραν Βουθρωτοῦ, καὶ ἡ Μέλαινα ἀντιπέραν πρὸς δύσιν καὶ βορρᾶν τῶν τοῦ Δρίλωνος ποταμοῦ ἐκβολῶν. Καὶ ἔστιν αὕτη ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ.

Ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει πολὺ τὸ σοφὸν καὶ ἔντεχνον τοῦ βίου,

καθάπερ Ἕλληνες καὶ Μακεδόνες καὶ Ῥωμαῖοι. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ ὄρεινῃ αὐτῆς μάχιμον γινόμενον· καὶ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι, εὐφορον καὶ κάρπιμον. Καὶ διὰ τοῦτο ἀρίστη ἐστὶ τῶν ἄλλων γαιῶν, καὶ ἔτι διὰ τὰ μέταλλα.

Ὅτι οἱ Λίγυες, οὐκ εἰσὶ μὲν Κελτικὸν ἔθνος, παραπλήσιον δ' αὐτοῖς τῷ βίῳ. Νέμονται δὲ μέρος τῶν Ἄλπεων, τὸ συνάπτου τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσι· μέρος δὲ καὶ τῶν Ἀπεννίνων κατέχουσιν.

Ὅτι τὴν Ἰταλίαν ποιεῖ χερρόνησον τό τε Τυρρηνικὸν πέλαγος ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Λιγυσικοῦ, καὶ τὸ Αὐσονίον, καὶ ὁ Ἀδρίασις.

Ὅτι, κατὰ Ἰππαρχον, καὶ ἡ μία μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, τοῦτ' ἐστὶ τὸ τριακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν τοῦ ὅλου κύκλου μεγίστου, σάδια ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς γῆς ἑπτακόσια.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Ὅτι τῆς Ἰβηρίας, τὸ μὲν μῆκος, σαδίων ἑξακισχιλίων, τὸ δὲ πλάτος πεντακισχιλίων, τὸ μέγιστον. Ταύτης δὲ, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος, καὶ μάλιστα τὸ βόρειον, τραχὺ καὶ λεπτόγεων καὶ δρυμῶδες καὶ ὀλιγόκαρπον καὶ κρυμῶδες· τὸ δὲ νότιον, καὶ μάλιστα τὸ ἔξω Στηλῶν, ἄριστον καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκούμενον.

Ὅτι τὸ σενότερον μέρος τῆς τε Ἰβηρίας καὶ τῆς Κελτικῆς περὶ τὴν Πυρήνην ἐστὶ. Κόλποι γὰρ γίνονται ἕκ τε τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς ἔσω θαλάσσης ἐνταῦθα.

Ὅτι πρὸς δύσιν προὔχει τὰ περὶ τὸ Ἱερὸν ἄκρον τῆς Ἰβηρίας τῶν Λιθυκῶν περάτων σαδίους χιλίους πεντακοσίους· καὶ ἔοικε νῆϊ τὸ ἄκρον, περὶ αὐτὸ ἔχον τρία νησίδια· ὧν τὸ μὲν ἐμβόλου τάξιν ἔχει, τὰ δὲ ἐπωτίδων.

Ὅτι ὁ Ἄνασις ποταμὸς καὶ ὁ Τάγος, ἐκ τῶν ἐώων ὀρμώμενοι μερῶν, ἐκδιδοῦσιν, ὁ μὲν εἰς τὸν δυτικὸν Ὠκεανόν· ὁ δὲ Ἄνασις, πρὸς νότον τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου. Καὶ ἔστιν ἡ μεσοποταμία αὕτη [ἡ]

περιέχουσα τὸ Ἱερὸν ἄκρον, εὐδαίμων μετρίως· ἡ δ' ἐφεξῆς χώρα ἐπὶ τὴν ἔσω Θαλάσσαν, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει εὐδαιμονίας, πρὸς ἅπασαν κρινομένη τὴν οἰκουμένην, τῶν τε ἐκ γῆς καὶ Θαλάσσης ἀγαθῶν. Ταύτην δ' ὁ Βαίτις διαρρέει ποταμὸς ἐξ ἀνατολῶν ὀρμώμενος, καὶ καλεῖται Βαιτική· ἦν οἰκοῦσι Τουρῶτανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες, καὶ γραμματικὴν τέχνην καὶ ποιητὰς καὶ ἱστορικοὺς (ὡς φασιν), ἐπὶ τῶν τοῦ Στράβωνος χρόνων, ἐτῶν ἑξακισχιλίων ἔχοντες. Ἀλλὰ καὶ [οἱ] ἄλλοι Ἰβηρες, οὐχ ὁμόγλωσσοι ὄντες, γραμματικαῖς χρώνται τέχναις ἕκαστοι κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Ὅτι τὰ Γάδειρα ἀπέχει τῆς Βαιτικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ, σάδια ἑπτακόσια πενήκοντα.

Ὅτι λέγουσιν οἱ περὶ τὴν Βαιτικὴν Ἰβηρες ἀναχύσεις, τὰς πληρουμένας τῇ θαλάττῃ ἐν ταῖς πλημμυρίσι κοιλάδας, καὶ ποταμῶν δίκην εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνάπλους ἐχούσας.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου ἐπὶ τὸ τοῦ Ἄνα σόμα μιλιά εἰσιν ἐξήκοντα. Ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ τοῦ Βαίτιδος σόμα μιλία ἑκατόν· εἶτα εἰς Γάδειρα μιλία ἑβδομήκοντα.

Ὅτι περὶ τὴν Βαιτικὴν μεγάλαι πόλεις, Κορδύβη, Γαδί-
τανα, Ἰσπαλις, Ἰτάλικα, Ἰλιπα, Ἀσίγα, Κάρμων, Ὀδούλων,
καὶ Ἀτετούα, καὶ Οὕρσων, καὶ Τοῦκκισ, καὶ Ἰουλία, καὶ Αἴ-
γουα, καὶ Μούνδα, ἐνθα οἱ Πομπηίου παῖδες κατεπολεμή-
θησαν· πᾶσαι δ' αὐταὶ Κορδύβης οὐκ ἄπωθεν εἰσιν.

Ὅτι οἱ Πομπηίου παῖδες, Γναῖος μὲν ἠττηθεῖς, ἔφυγεν εἰς
Καρτηλίαν, κάκει διεφθάρη· Σέξτος δὲ, ἐκ Κορδύβης σωθεῖς,
καὶ ὀλίγον ὑσερον Σικελίᾳ προσχῶν καὶ ἀποσῆσας αὐτήν, εἶτα
καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκπεσὼν, πλεύσας εἰς Μίλητον, καὶ ἀλοῦς ὑπὸ
τῶν Ἀντωνίου στρατηγῶν, αὐτοῦ κάκεινος ἐτελεύτησεν.

Ὅτι ὁ Βαίτις ἀναπλέεται ὀκτάσι μεγάλαις εἰς τὴν μεσόγαιαν

326 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

σαδία πεντακόσια, ἕως Ἰσπαλίος. Καί εἰσι περί τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε, καὶ ἄργυρος πλεῖστος.

Ὅτι ἀπὸ τῶν ἀναχύσεων πᾶσα σχεδὸν ἡ Βαιτικὴ πλοῖζεται.

Ὅτι περί τὴν Ἰβηρίαν ἕως Σαρδοῦς οἱ ἐτησῖαι εὖροι γίνονται ἐν τῇ ἔσω Θαλάσση.

Ὅτι Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδίων, οὓς ἐνιοὶ λιθηρίδας προσαγορεύουσι. Λυμαίνονται γὰρ καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα, ῥιζοφαγοῦντες. Τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ἕως Μασσαλίας, καὶ τινῶν νήσων περί αὐτήν.

Ὅτι τοσοῦτος ἦν πλοῦτος τοῖς περί τὴν Τουρδητανίαν Ἰβηρσιν, ὡς τοὺς μετὰ Βάρκα στρατεύσαντας Καρχηδονίους εὐρεῖν αὐτοὺς πίθοις καὶ φιάλαις παναργύροις χρωμένους.

Ὅτι ἡ Λουσιτανία εὐδαίμων ἐστὶ, καὶ ἔχει καὶ ψῆγμα χρυσοῦ πλεῖστον.

Ὅτι τὸ βορειότατον ἄκρον τῆς Ἰβηρίας, Νέριον καλεῖται.

Ὅτι ἡ Νέα Καρχηδὼν τῆς Ἰβηρίας, ἐν τῇ ἔσω Θαλάσση κειμένη, κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα, τοῦ διαδεξαμένου Βάρκαν τὸν Ἀννίβα πατέρα.

Ὅτι σχεδὸν πᾶσα ἡ Ἰβηρία μέταλλα παντοῖα ἔχει, μάλιστα δὲ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου.

Ὅτι ἀπὸ σαδίων εἰκοσιτεσσάρων τῆς Νέας Καρχηδόνος, νῆσος ἐστὶν ἡ καλουμένη Σκομβραρία, ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριστον σκευάζεται γάρον. Οὕτως οὖν εἶπεν ὁ Στράβων τὸ γάρον.

Ὅτι κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰβηρος ποταμοῦ πρὸς νότον κεῖνται αἱ Βαλιαρίδες, νῆσοι ἀξιόλογοι, ἐξ ὧν καὶ τὸ πέλαγος Βαλιαρικὸν, ἃς Ἕλληνες Γυμνησίας καλοῦσι. Κάνταβροι δὲ ἐπίσημον ἔθνος Ἰβηρικὸν, ἀφ' οὗ ὁ περικείμενος Ὠκεανὸς Καντάβριος καλεῖται.

Ὅτι ἐν Ἰβηρίᾳ κάστροι μὲν πολλοὶ γίνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχει

τὸ κασόριον τὴν αὐτὴν δύναμιν τῷ Ποντικῷ· καθάπερ καὶ ὁ Κύπριος μόνος χαλκὸς φέρει τὴν Καθμίαν λίθον καὶ τὸ χαλκανθές καὶ τὸ σπόδιον. Καὶ οἱ τῶν Κελτιθέρων ἵπποι, ὑπόφαροι ὄντες, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἔξω μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν, μεταβάλλειν τὴν χροῶν λέγονται.

Ὅτι οἱ Κάνταβροι καὶ οἱ τούτοις πλησιόχωροι οὕρῳ λούονται ἐν δεξαμεναῖς παλαιουμένων· καὶ τοὺς ὀδόντας σμήχονται τῷ αὐτῷ οὕρῳ, καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες.

Ὅτι οἱ Οὐέττωνες Ἰβηρες, ὅτε πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρῆλθον στρατόπεδον, ἰδόντες τινὰς τῶν ταξιαρχῶν ἀνακάμπτοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς, περιπάτου χάριν, μανίαν ὑπέλαβον, [καὶ] ἠγοῦντο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σκηνάς· ὡς θεοῦ ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἰδρυθέντας, ἢ μάχεσθαι· τοσοῦτον αὐτοῖς τὸ θηριώδες καὶ ἀνήμερον ἦν. Καὶ αἱ γυναῖκες δ' αὐτοῖς, κόσμου χάριν, περιτραχήλια σιδηρὰ ἐφόρουν, ἔχοντα κόρακας σιδηροῦς προνευκότας τοῦ προσώπου πολὺ, καμπτομένους ὑπὲρ κορυφῆς, καὶ προπίπτοντας πρὸ τοῦ μετώπου πολὺ. Κατὰ τούτων δὲ τῶν κοράκων, ὅτ' ἐβούλοντο, κατέσπων τὸ κάλυμμα, ὥστε ἐμπετασθὲν τῷ προσώπῳ καλύπτειν αὐτό· καὶ τοῦτο κόσμον ἐνόμιζον. Ἄλλας δὲ φασι τυμπάνιον περικεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ περιφερές, καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων· εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον κατ' ὀλίγον· ἄλλας δὲ τὰ προκόμια ψιλοῦν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀποσιλβεῖν τοῦ μετώπου μάλλον· τὰς δὲ ὅσον ποδιαῖον τὸ ὕψος ἐπιθεμένης συλίσκον, περιπλέκειν αὐτῷ τὴν χαίτην, εἶτα καλύπτρα μελαίνην περισέλλειν. Πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τοιαῦτα πολλὰ καὶ ἔυρηται καὶ μεμύθουται περὶ πάντων κοινῇ τῶν Ἰβηρικῶν ἔθνων, διαφερόντως δὲ τῶν προσδόρρων, οὐ μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς ὠμότητα καὶ θηριωδίαν. Καὶ γὰρ τέκνα μητέρες ἔκτειναν, πρὶν ἀλῶναι κατὰ τὸν πόλεμον· καὶ

παιδίον δὲ, τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων, ἔκτεινε πάντας, τοῦ πατρὸς κελεύσαντος, σιδήρου κυριεῦσαν γυνή δὲ πάλιν τοὺς συναλόντας. Κληθεῖς δὲ τις εἰς μεθυσκομένους, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς πυράν. Ταῦτά δὲ καὶ Κελτοὶ καὶ Σκύθαι καὶ Θράκες ποιοῦσιν.

Ὅτι τῆς Κάλπης καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιδος ἀπέχει τὰ Γάδαιρα σάδια ἑπτακόσια πενήκοντα. Καὶ ἔστιν ἡ νῆσος μικρὰ, πλάτος μὲν ἔχουσα σαδιαῖον, μῆκος δὲ σάδια ἑκατόν· καὶ εἰσὶν οἱ ἐνοικοῦντες πλουσιώτατοι διὰ τὴν ἐμπορείαν.

Ὅτι Πολύβιος κρήνην εἶναι φησὶν ἐν Γαδείροις ὕδατος ποτίμου, ἣτις ἀντιπαθεῖ τῇ θαλάσῃ· πλημμυρούσης μὲν, λειψυδρεῖ, ὑποφευγούσης δὲ, πλημμυρεῖ. Αἰτιᾶται δ', ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκπίπτει, καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος κατὰ τὰς πλημμύρας, εἴργεται τῶν οἰκείων τοιούτων ἐξόδων· ἀναστρέψαν δ' εἰς τὸ ἐντὸς, ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους, καὶ ποιεῖ λειψυδρίαν· γυμνωθείσης δὲ πάλιν, εὐθυπορῆσαν ἑλευθεροῖ τὰς φλέβας τῆς γῆς, ὥστε ἀναθλίβειν εὐπόρως. Ὁ δὲ Στράβων, οὐδὲ ταύτην μὲν [τὴν] αἰτίαν ἀποδοκιμάζει· λέγει δὲ κάκεινος ἑτέραν· ὅτι εἰκὸς τῶν φλεβῶν τινὰς τῶν πηγαίων, νοτισθείσας διὰ τῆς πλήμης ἔξωθεν, χαννοῦσθαι, καὶ παρέκχυσιν εἰς τὰ πλάγια μᾶλλον διδόναι τοῖς ὕδασι, ἢ ἀναθλίβειν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ῥεῖθρον εἰς τὴν κρήνην· εἰ δ', ὥσπερ Ἀθηνόδωρός φησιν, εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεις ἔοικεν, [εἰκὸς] εἶναι τινὰ τῶν ρεόντων ὑδάτων, ἃ κατ' ἄλλους μὲν πόρους ἔχει τὴν ἔκρυσιν κατὰ φύσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν (ὧν δὴ τὰ σώματα πηγᾶς καὶ κρήνας καλοῦμεν), κατ' ἄλλους δὲ πόρους συνέλκεται πρὸς τὸ τῆς θαλάττης βάθος· καὶ συνεξαίροντα μὲν ἐκείνην, ὥστε πλημμυρεῖν, ὅταν οἶον ἡ ἐκπνοῇ γίνηται, τὸ ἐκείον ἀπολείπειν ῥεῖθρον· πάλιν [δ'] ἀναχωρεῖν

πρὸς τὸ οἰκεῖον ρεῖθρον, ὅταν κάκεινη λάβῃ τὴν ἀναχώρησιν.

Ὅτι φησὶ Ποσειδώνιος τὴν τοῦ Ὠκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν ἄστροειθῆ περίοδον· τὴν μὲν ἡμερήσιον, πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολάς τε καὶ δύσεις· τὴν δὲ μηνιαίαν, πρὸς τὰς τῆς σελήνης φάσεις· τὴν δὲ ἐνιαυσιαίαν, πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς· καὶ ἡμέραν γὰρ, πρὸς τὴν τῆς σελήνης συμπάθειαν, ὅταν ὑψωθῇ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ζωδίου μέγεθος, ἄρχεσθαι τε διοιδεῖν τὴν θαλάτταν καὶ πλημμυρεῖν, μέχρι μεσουρανήσεως αὐτῆς· ἐκκλίναντος δὲ τοῦ ἄστρου, πάλιν ἀναχωρεῖν κατ' ὀλίγον, ἕως ἂν ζωδίων ὑπερέχουσα τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος τελέως μειωθῇ. Εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ ταύτῃ διαμένειν τὸν Ὠκεανὸν, ἕως ἢ σελήνη δύνασα ἀποφύγῃ τοῦ ὀρίζοντος πάλιν ζωδιακὸν ὑπὸ γῆν διάστημα. Εἶτα κατὰ τὸ ὁμοίον σχῆμα, ἕως τοῦ ὑπογείου πλημμυρεῖ· καὶ πάλιν ὑπονοσεῖ, ἕως ἐλθοῦσα πρὸς τὰς ἀνατολάς ζωδιακὸν διάστημα τελέως ῥηχίαν σχοίῃ. Εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ μένει ἕως ἂν ὑψωθῇ τοῦ ὀρίζοντος τὸ ζωδιακὸν διάστημα· καὶ οὕτως καὶ ἑκάστην γίνεται ἡμέραν ἐξ αἰδίου. Ἡ δὲ μηνιαία γίνεται οὕτως· ἐπιτείνονται αἱ ἀυξομειώσεις περὶ τὰς συνόδους καὶ πανσελήνους· μειοῦνται δὲ περὶ τὴν διχότομον ἑκατέραν. Ἡ δ' ἐνιαυσιαία γίνεται οὕτως· περὶ τὰς τροπὰς ἑκατέρας τοῦ ἡλίου ἐπιτείνονται αἱ ἀυξομειώσεις τῶν ἀμπώτεων· περὶ δὲ τὰς ἰσημερίας ἑκατέρας μειοῦνται ἐσχάτως· καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. Πάλιν δὲ τῆς σελήνης ἐν τοῖς τροπικοῖς [οὔσης] ζωδίοις, ἀνωμαλίαν εἶναι τῶν ἀμπώτεων καὶ πλημῶν, τῷ τε τάχει καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀυξομειώσεων· ἐν δὲ τοῖς ἰσημερινοῖς, ὀμαλίαν τε καὶ εὐταξίαν· ἐν δὲ τοῖς διαμέσοις, μεταξὺ τούτων.

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

ὍΤΙ οὐκ ἔστι πάντων τῶν Κελτῶν « Ὅμος θρόος, οὐδ' ἴα » γῆρυς ».

Ὅτι αἱ Ἄλπεις, ἀπὸ τῆς Λιγυσιτικῆς ἀρξάμεναι θαλάσσης, ἐπὶ τὰς τοῦ Ῥήνου διήκουσι πηγάς.

Ὅτι τὸ Κέμμενον ὄρος πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἐστὶ τῇ Πυρήνῃ, μῆκος ἔχον περὶ σάδια δισχιλία· καὶ παύεται περὶ Λουγδου-
νον πόλιν πρὸς ἀνατολάς. Οἱ δὲ τῆς τε Πυρήνης καὶ τῶν Κεμ-
μένων πρὸς Βορρᾶν οἰκοῦντες ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ Ἀκυϊτανοὶ
καλοῦνται, ἀφοριζόμενοι τῷ Λείγηρι ποταμῷ ἀπὸ Λουγδου-
νησίας.

Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ Κελτικὴ ποταμοῖς ἐστὶ κατάρρυτος. Οὕτως δὲ οἱ ποταμοὶ εὐφυῶς κεῖνται, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θαλάσσαν, καὶ ἔμπαλιν, τὰ φορτία διὰ τῶν ποτα-
μῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων πεζῇ
κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων. Ἔστι δὲ καὶ πολυανθρωποτάτη ἡ
Κελτικὴ, καὶ εὐφορος. Περὶ δὲ Ναρβῶνα καὶ τὴν παραλίαν
αὐτῆς ἕως τῶν Κεμμένων ἐλαιόφυτός ἐστι. Τὰ δὲ πρὸς βορ-
ρᾶν προϊόντα ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον οὐδὲ ἄμπελον ἔχει.

Ὅτι ἡ Ναρβωνησία παραλληλόγραμμον ἔχει τὸ σχῆμα· ὧν
ἡ Νοτιά θαλάσσα καὶ τὸ Κέμμενον ὄρος ἕως τῶν Ἄλπεων,
αἱ ἀπεναντίον ἡ δὲ Πυρήνη καὶ αἱ Ἄλπεις, αἱ λοιπαὶ δύο
ἀπεναντίον διορίζεται δὲ ἡ Ναρβωνίτις χώρα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας
τῷ Οὐάρῳ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰβηρίας τῷ ἱερῷ τῆς Πυρη-
ναίας Ἀφροδίτης· καὶ εἰσὶ μεταξὺ τοῦ Ἀφροδισίου καὶ τῶν τοῦ
Οὐάρου ποταμοῦ ἐκβολῶν ἡ παραλία, σάδια δισχιλία ἑπτακόσια.

Ὅτι ἡ Μασσαλία, πόλις Ἑλληνικὴ, τοσοῦτον ἦν σώφρων καὶ
μετρία, ὥστε καὶ νόμον εἶχον, τὴν μεγίστην προῖκα χρυσίων

εἶναι ἑκατὸν, τὴν δὲ ἐσθῆτα χρυσίων πέντε, καὶ τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον ὁμοίως χρυσίων πέντε. Τοσοῦτον δὲ τοὺς λόγους καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἔργῳ ἐξήσκησαν, ὥστε τοὺς φιλομαθεῖα ἔχομένους Ῥωμαίους, μὴ εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' εἰς Μασσαλίαν πορεύεσθαι. Ἔστι δὲ ἡ πόλις Φωκαέων ἀποικία.

Ὅτι μεταξὺ Ναρβῶνος καὶ τοῦ Ἀφροδισίου ἄκρου ἐκ τῆς Πυρήνης ρεῖ ποταμὸς ὁ Ῥουσκίων· οὗ πλησίον λίμνη, καὶ χωρίον ὑψύδρον, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ἀλυκίδων μεσὸν, τὸ τοὺς ὀρυκτοὺς κερρεῖς ἔχον. Δύο γὰρ ἢ τρεῖς ὀρύξαντι πόδας, καὶ καθέντι τρίαينαι εἰς ὑδωρ ἰλυῶδες, ἔστι περιπειραὶ τὸν ἰχθύν, ἀξιόλογον τὸ μέγεθος. Τρέφεται δ' ὑπὸ τῆς ἰλύος, καθάπερ αἱ ἐγγέλους.

Ὅτι μεταξὺ Μασσαλίας καὶ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ ἐκβολῶν ποταμοῦ πεδίου ἐστὶ διέχον τῆς θαλάσσης σάδια ἑκατὸν· τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλωτερές τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· μεσὸν γὰρ ἐστὶ λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἔχόντων αὐτοῖς ἄγρωσιν· ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἀλυκίδες συνίστανται καὶ ἄλεις. Ἀριστέλης μὲν οὖν φησὶν ὑπὸ σεισμῶν, τῶν καλουμένων Βρασῶν, ἐκπεσόντας τοὺς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, συνολισθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδώνιος δὲ λίμνην οὕσαν παγῆναι μετὰ κλυθασμοῦ· καὶ διὰ τοῦτο εἰς πλείους μερισθῆναι λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάχληκας καὶ ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας. Καὶ ἔστιν ἐκάτερος τῶν λόγων πιθανός. Ἀνάγκη γὰρ τοὺς οὕτως συνεσῶτας λίθους *οὐ* καθ' αὐτοὺς, ἢ ἐξ ὑγροῦ παγέντας μεταβαλεῖν, [ἢ] ἐκ πετρῶν μεγάλων ῥήγματα συνεχῆ λαβουσῶν ἀποκριθῆναι.

Ὅτι οἱ Σάλυες οἰκοῦσι μεταξὺ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ καὶ Δρυεντία ποταμοῦ, ἐπὶ σάδια πεντακόσια.

Ὅτι οἱ πλησίον Καππαδοκίας Γαλάται Κελτῶν εἰσιν ἀποικοί.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀκνίτανιά τῆς Κελτικῆς, ἦν ἔχουσι Τάρβελλοι, μέταλλά ἐσι χρύσεά σπουδαιότατα πάντων. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ' ὅτε μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι· τὸ δὲ λοιπὸν ψῆγμα ἐσι, καὶ βῶλοι, καὶ αὐταὶ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. Ἡ δὲ μεσόγειος καὶ ὀρεινὴ βελτίω γῆν ἔχει.

Ὅτι τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γάλλικόν· καλεῖται, ἀρειμάνιον τέ ἐσι καὶ θυρικὸν καὶ μάχιμον, καὶ μάλλον ἵππικῆ μάχῃ εὐδοκιμοῦν· καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις ἵππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶ δὲ ταῖς τρόποις ἀπλοῖ, καὶ οὐ κακοθήεις. Εἰς δὲ τὸ διεγερθῆναι πρὸς πόλεμον ἐτοιμῶς ἐρεθίζονται, ὡς μισοπόνηροι· καὶ πάλιν εὐκόλως χειροῦνται καὶ δουλοῦνται. Καὶ εἰσὶ τῶν Ἰβήρων Ῥωμαλεώτεροι, διὰ τὰ τῶν σωμάτων μεγέθη· καὶ τούτων οἱ παρωκεανῖται μάλλον. Οὐκ ἀντέχουσι δὲ χρόνον πολὺν πολεμοῦντες· καὶ γὰρ πρὸς Ῥωμαίους πολεμεῖν ἤρξαντο ὕστεροι τῶν Ἰβήρων, ἀλλὰ πρότεροι κατεστράφησαν. Οἱ δ' Ἰβηρες οὔτε πανσρατιᾶ, ὥσπερ οἱ Γαλάται, πολεμοῦντες, οὔτε καθ' ἓνα τόπον, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ τῆς χώρας, καὶ ἄλλοτε ἄλλαχοῦ, δυσαλωτότεροι γεγόνασιν.

Ὅτι τῶν Γαλατῶν οἱ Βέλγαι ἀνδρειότατοί εἰσιν, εἰς πεντεκαίδεκα ἔθνη διηρημένοι· οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τοῦ Ῥήγου καὶ τοῦ Δείγηνος, παρωκεανῖται ὄντες. Καὶ εἰσὶν οὗτοι ταῖς Γερμανοῖς γείτονες, καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν ὅμοιοι. Καὶ διὰ τὴν τῶν γυναικῶν εὐτεκνίαν, εἰς τριάκοντα μυριάδας τὸ τῶν Βελγῶν ἐξητάζετο μάχιμον πλῆθος. Σαγηφοροῦσι δὲ, καὶ κομοτροφοῦσι, καὶ χαμαιεῦνάι εἰσι, καὶ κρεωφάγοι, καὶ γαλακτοπόται· καὶ ἡ χώρα κτηνοτρόφος συσί καὶ προβάτοις. Ἄντι δὲ χιτώνων σχισοὺς χειριδωτοὺς φοροῦσι, μέχρι γλουτῶν καὶ αἰδοίων. Ἡ δ' ἐρέα αὐταῖς τραχεῖα μὲν, μακρόμαλλος δὲ, ἀφ' ἧς τοὺς δασεῖς σάγους ἐξυφαίνουσι, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ χορηγοῦσιν ἐπ' ἐμπορείᾳ,

καὶ τὰ ἐκ τῶν συῶν ταρίχη. Ὀπλισμὸς δὲ, μάχαιρα μακρὰ, παρηρητημένη παρὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν, καὶ θυρεὸς μακρὸς, καὶ λόγχοι κατὰ λόγον, καὶ μάταρις *παλτοῦ τι εἶδος*. Ἔστι δὲ τι καὶ γρόσφω εὐοικὸς ξύλον, ἐκ χειρὸς, οὐκ ἐξ ἀγκύλης, ἀφιέμενον, τηλεβολώτερον καὶ βέλους, ὧ μάλισα καὶ πρὸς τὰς τῶν ὀρνέων χρῶνται θήρας. Αἱ δὲ ὕες αὐτοῖς καὶ ἀγραυλοῦσιν, ὕψει καὶ τάχει καὶ ἀλκῇ διαφέρουσαι· κίνδυνος δ' ἐστὶ τῷ ἀθήει προσιόντι ταύταις, ὡσαύτως καὶ λύκῳ.

Ὅτι παρὰ πᾶσι Κελτοῖς τρία γένη ἔντιμα αὐτοῖς ἐστὶ μάλισα· Βάρδοι τε, ποιηταὶ ὄντες ὕμνων· καὶ Οὐάται, ἱεροποιοὶ καὶ φυσιολόγοι· καὶ Δρυΐδαι, οἱ πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ καὶ τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἀσκοῦσι, δικαιοτάτοι νομιζόμενοι. Ἀφθάρτους δὲ τὰς ψυχὰς οὗτοι λέγουσιν εἶναι, καὶ τὸν κόσμον ἐπικρατήσειν δὲ ποτε καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ. Τῷ δὲ ἀπλῶ καὶ θυμικῶ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν ἀπρόσεξι τοῖς Γάλλοις, καὶ τὸ φιλόκοσμον χρυσοφοροῦσι γάρ, περὶ μὲν τοῖς τραχήλοις σρεπτόν· περὶ δὲ τοῖς βραχίοσι καὶ τοῖς καρποῖς ψέλια· καὶ ἐσθῆτες αὐτοῖς τοῖς ἄρχουσι χρυσόπασοι. Καὶ εἰσὶν ἀφόρητοι μὲν νικῶντες, ἡττηθέντες δὲ ἐκπληκτοί.

Ὅτι ἔναντι τῶν τοῦ Λεῖγῆρος ποταμοῦ ἐκβολῶν νήσος ἐστὶ μικρὰ, οὐ πάνυ πελαγία, ἐν τῷ Ὠκεανῷ ἐν ἣ τῶν Σαμνιτῶν αἱ γυναῖκες Βάχχαι, τῷ Διονύσῳ κατεχόμεναι, οἰκοῦσιν, ἐξιλεούμεναι τὸν θεόν. Οὐ θέμις δ' ἐπιβαίνειν ἄνδρα τῆς νήσου· αἱ δὲ γυναῖκες ἀντιπλέουσαι ἐκ τῆς νήσου συνέρχονται τοῖς σφετέροις ἀνδράσι, καὶ πάλιν ἀπίασιν εἰς τὴν νήσον.

Ὅτι Κελτοὶ πάντες φιλόνοικοί εἰσι· καὶ οὐ νομίζεται παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν τὸ ἀφειδεῖν τοὺς νέους τῆς ἀκμῆς. Ἀσκοῦσι δὲ μὴ παχεῖς εἶναι, μηδὲ προγάσοντας· τὸν δ' ὑπερβαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζώνης μέτρον, ζημιοῦσθαί φασιν.

Ὅτι ἡ πλείψη τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας πεδιάς ἐστὶ καὶ κατά-

334 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

δρυμοσ· πολλά δ' ἔχει καὶ ὄρεινά· φέρει δὲ σῖτον, καὶ βοσκήματα, καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ, καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. Εἰσὶ δ' οἱ Βρετανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασιν· τὰ δ' ἤδη ἀπλούστερα καὶ βαρβρώτερα ἔχουσιν, ἤπερ οἱ Κελτοί· ὥσ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γάλακτος εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν. Ἄπειροί δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ τινων γεωργίας τρόπων. Πόλεις δ' αὐτοῖς οἱ δρυμοὶ εἰσὶ· περιφράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῇ κύκλον, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασαθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροὶ δ' εἰσὶν οἱ ἀέρες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις αὐτοῖς. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥσε δι' ἡμέρας ὅλης ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὄρασθαι τὸν ἥλιον.

Ὅτι δις διέβη Καῖσαρ ὁ Θεὸς εἰς τὴν Βρετανίαν· ἄξιον δὲ λόγου οὐδὲν ἔπραξεν· αἱ γὰρ νῆες αὐτῷ, τῆς πανσελήνου, ἐπίδοσιν λαβούσης τῆς ἀμπώτεως [καὶ τῆς πλημμυρίδος], κακῶς ἔπαθον καὶ ἐφθάρησαν αἱ πολλαί. Δύο δὲ νίκας ἐνίκησεν ἐκεῖ, καίτοι δύο μόνον τάγματα περαιώσας τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔλαβε λείαν πολλήν. Ἐπὶ δὲ τοῦ Αὐγούστου τελέως εἰς φόρου ἀπαγωγὴν Ῥωμαίοις κατέστησαν.

Ὅτι οἱ τὴν Ἰέρνην νῆσον κατοικοῦντες Βρετανοὶ ἄγριοί εἰσιν, καὶ ἀνθρωποφάγοι, καὶ ποηφάγοι, καὶ τοὺς γονεῖς τελευτήσαντας ἐσθίουσιν, καὶ φανερώς μίγνυνται γυναιξὶ τε ἄλλαις καὶ μητράσιν.

Ὅτι Πυθίας, εἰ καὶ τινα περὶ Θούλης λέγων ἐψεύσατο, ὁμως τῆς περὶ τὸ μαθηματικὸν θεωρίας, εὖ λέγει περὶ αὐτῆς. Λέγει δὲ τῶν μὲν ἡμέρων καρπῶν τε καὶ ζώων ἀφορίαν εἶναι

καὶ σπάνιν· κέγχρω δὲ καὶ ἄλλοις λαχάνοις καὶ καρποῖς καὶ ρίζαις τρέφεσθαι. Σῖτος δὲ ὀλίγος γίνεται.

Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων τῆς Λιγυσιτικῆς ἄρχονται αἱ τε Ἄλπεις καὶ τὰ Ἀπέννινα ὄρη. Φασὶ δὲ τὰ ὄρη τῆς Λιγυσιτικῆς τοσοῦτον εἶναι ξυλοτρόφα, ὡς εὐρίσκεσθαι τινὰ δένδρα καὶ ὀκτὼ ποδῶν ἔχοντα τὴν διάμετρον τοῦ πάχους· τὰ δὲ ὄρη ταῦτα ὑπερύψηλα καὶ ἀπότομα.

Ὅτι οἱ Λίγυες οἴνω χρῶνται τῷ ἐκ τῆς γῆς σφῶν γινομένῳ, πιττίτῃ, αὐσηρῷ. Πλεονάζει δὲ καὶ τὸ λιγγοῦριον παρ' αὐτοῖς, ὃ τινες ἤλεκτρον προσαγορεύουσιν.

Ὅτι μεταξὺ Λιγύων καὶ τῆς Μασσαλίας οἰκεῖ τὸ τῶν Σαλύων ἔθνος παραλίον, τὰς Ἄλπεις τὰς παραλίους οἰκοῦν. Φασὶ δὲ τὸ ὕψος τῶν ὀρέων εἶναι, ἧ ὀξύτατόν ἐστι, σάδια ἑκατὸν, καὶ τοσοῦτον αὐθις τὴν κατάβασιν.

Ὅτι ἐκ τῶν Ἄλπεων ρεῖ ὃ τε Ῥῆνος, καὶ ὁ Ἴσρος, καὶ ὁ Πάδος, καὶ ὁ Ῥοδανός.

Ὅτι ὁ Πάδος ποταμὸς ἀπάντων ἐστὶ μείζων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ, πλὴν μόνου τοῦ Ἴσρου.

Ὅτι περὶ τὰς Ἄλπεις καὶ τὰ δυσμικὰ τῆς Ἰταλίας ἡ ὁδὸς χαλεπωτάτη ἐστὶ καὶ κρημνώδης, ὡς καὶ τοῖς μικρὸν ὀλισθήσασιν κίνδυνον εἶναι εἰς φάραγγας ἀβύσσους κατενεχθῆναι· ἃς ὁ Αὐγουστος θαπάναις πολλαῖς ἀνέκτισε, καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἐπλάτυνεν. ἔχει δὲ τι παράδοξον καὶ ἕτερον ἢ χώρα· κρυσαλλοῦ γὰρ πλάκες μέγισται ἐκ τῶν ἀκρωρειῶν ἀπορρήγνυμναι διέφθειρον τοὺς ὀδίτας.

Ὅτι ἐστὶ λέξις οἱ δημοσιῶναι, ὡσπερ οἱ σιτῶναι καὶ βοῶναι καὶ ὀψῶναι.

Ὅτι Στράβων ὁ Γεωγράφος ἐπὶ Νέρωνος ἠκμαζε, τοῦ Ῥωμαίων αὐτοκράτορος.

Ὅτι αἱ Ἄλπεις ἰδιόμορφόν τι ζῶον γεννώσιν, ἐλαφοειδές

τὸ σχῆμα, πλὴν αὐχένος καὶ τριχώματος· ταῦτα δ' εἰκέναι κάπρω, ὑπὸ δὲ τῷ γενεῖῳ πυρῆνα ἴσχειν ὅσον σπιθαμαῖον, ἀκρόκομον, πωλικῆς κέρκου τὸ πάχος.

Ὅτι φησὶ Πολύβιος κατ' Ἀκυληῖαν εὐρεθῆναι χρύσεια μέταλλα οὕτως εὐφυῆ, ὥστε, ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντι τὴν ἐπιπολῆς γῆν, εὐθύς ὀρυκτὸν εὐρίσκεσθαι χρυσόν· τὸ δ' ὄρυγμα μὴ πλείονων ὑπάρχειν ἢ πεντεκαίδεκα ποδῶν. Εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν καθαρόν, κυάμου μέγεθος ἢ θέρμου, τοῦ ὀγθόου μέρους μόνον ἀφεψηθέντος· τὸν δὲ δεῖσθαι μὲν χωρείας πλείονος, σφόδρα δὲ λυσιτελοῦς.

BIBLION Ε.

ὍΤΙ τὸ παλαιὸν Ἰταλία ἐκαλεῖτο ἡ περιεχομένη χώρα ὑπὸ τῆς νῦν Μεγάλῃς Ἑλλάδος, καὶ Ἰαπυγίας, καὶ Ποσειδωνιάτου κόλπου· ὕστερον δὲ, διὰ τὸ εὐτυχές τοῦ ὀνόματος, ἐπεκράτησε καὶ ἕως Οὐάρου ποταμοῦ, καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ, καὶ τῶν Ἄλπεων, Ἰταλία καλεῖσθαι.

Ὅτι τῶν Ἄλπεων περιφερῆς ἡ ὑπώρειά ἐστι καὶ κολπώδης, τὰ κοῖλα ἔχουσα ἐσραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν· τοῦ δὲ κόλπου τὰ μὲν μέσα πρὸς τοῖς Σαλασσοῖς ἐστὶ· τὰ δ' ἄκρα ἐπιστροφὴν λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τῆς Ὀκρας καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου, τὰ δ' εἰς τὴν Λιγυσικὴν παραλίαν μέχρι Γενούας, τῶν Λιγύων τοῦ ἐμπορίου, ὅπου τὰ Ἀπέννινα ὄρη συνάπτει ταῖς Ἄλπεσιν.

Ὅτι μόνη ἡ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ παραλία τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης μιμεῖται τὰ τοῦ Ωκεανοῦ πάθη, ὁμοίως ἐκείνῳ πλημμύρουσά τε καὶ ἀναρροιβδοῦσα καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὑφ' ὧν τὸ πλεόν τοῦ πεδίου λιμνοθαλάττης γίνεται μεσόν. Διώρυξι δὲ καὶ παραχώμασι, καθάπερ ἡ Κάτω χώρα τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται· καὶ τὰ μὲν ἀνέψυκται καὶ γεωργεῖται, τὰ δὲ διάπλους ἔχει.

ἔχει. Τῶν δὲ πόλεων αἱ μὲν νησιζουσιν, αἱ δ' ἐκ μέρους κλύζονται.

Ὅτι ὁ περὶ τὴν Ῥάβενναν ἀήρ καθαρώτατός ἐστι καὶ ὑγιεινότετος. Τούτου δ' αἴτιον ἡ πλημμυρίς τε τῆς θαλάσσης καὶ ἡ τοῦ Πάδου πλήρωσις, πᾶν τὸ βορβορώδες ἀποκαθαίρουσα. Τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται καὶ περὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἡ γὰρ τοῦ Νείλου ἀνάβασις τὴν τῆς λίμνης ἀφανίζει δυσωδίαν τῆς ἐκ τοῦ τέλματος.

Ὅτι ἐν Ῥαβέννῃ τὰ ἔλη ποιοῦσι τὰς ἀμπέλους καρπιμωτάτας καὶ ταχυφόρους· ἀλλ' ἐν πέντε ἔτεσι γηράσκουσαι φθείρονται.

Ὅτι Ἀδρία πόλις ἐστὶ περὶ τὰ μυχὰ τοῦ Ἀδρίου, ἀφ' ἧς ἡ ταύτη θαλάσσα καλεῖται Ἀδρίας· ἦν δὲ τὸ πάλαι ἐπιφανεσάτη.

Ὅτι μετὰ τὸ Τίμαιον, μυχαίτατον ὄν τοῦ Ἀδρίου, ἡ τῶν Ἰσρων ἐστὶ παραλία μέχρι Πόλας, ἧς καὶ Καλλιμάχος μέμνηται λέγων, « Ἄτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηγε Πόλας ». Κτίσμα δὲ ἐστὶ Κόλχων· καὶ αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι ἐπίκεινται τῇ Πόλᾳ.

Ὅτι ἡ Λιγυσικὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσιν ἰδρυται, μεταξύ Τυρρήνιας τε καὶ Κελτικῆς· τραχεῖα δ' ἐστὶ καὶ πετρώδης.

Ὅτι ἡ Τυρρήνια χώρα, μοῖρα οὔσα τῆς Ἰταλίας, ἄρχεται ἀπὸ τῶν τῆς Λιγυσικῆς ὀρίων ἕως ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος· παραθαλάσσιοι δ' *ὄντες* οὔτοι, καὶ τὰ πεδία οἰκοῦντες τὰ τῶν Ἀπεννίνων ἀπολήγοντα· ἐξ ἧς καὶ ἡ περικειμένη θαλάσσα Τυρρήνικη καλεῖται.

Ὅτι ὁ Τίβερις ρεῖ ἀπὸ τῶν Ἀπεννίνων ὄρέων, πληροῦται δ' ἐκ πολλῶν ποταμῶν, μέρος μὲν τι διὰ τῆς Τυρρήνιας φερόμενος, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικὴν, εἶτα Σαβίνους καὶ Λατίνους τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ·μέχρι τῆς παραλίας. Παραβέβληνται δὲ πως τῷ ποταμῷ μὲν καὶ τοῖς

Τυρρῆνοῖς κατὰ πλάτος, ἀλλήλοις δὲ κατὰ μῆκος· ἀνέχουσι δὲ πρὸς τὰ Ἀπέννινα ὄρη τὰ πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ.

Ὅτι ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠσιῶν παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς Σαβίνης· τὰ δ' Ὠσια ἐπίνειόν ἐσι Ρώμης, εἰς ἃ ὁ Τίβερις ἐκδίδωσιν. Ἐκτείνεται δ' ἐπὶ μῆκος μέχρι Καμπανίας καὶ Σαμνιτῶν.

Ὅτι Τυρρῆνοὶ καλοῦνται ἀπὸ Τυρρῆνοῦ τοῦ Ἄτυος, τοῦ σείλαντος ἐκ Λυδίας ἀποίκους εἰς τὴν χώραν ταύτην. Λιμῶ γὰρ ἡ Μαιονία ἐπιέζετο· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἄτυς βασιλεύων ἐκεῖ, Ἡρακλείδης ὢν ἀπὸ Ὀμφάλης, ἠναγκάσθη τὸν μὲν ἕτερον τῶν παίδων, Λυδὸν καλούμενον, αὐτοῦ κατασχεῖν, ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα Λυδία· τὸν δ' ἕτερον, Τυρρῆνον, σείλαι μετὰ τοῦ πλείστου λαοῦ, ὃς ἐλθὼν ὤκισε τὴν ἐξ αὐτοῦ Τυρρῆνίαν.

Ὅτι οἱ Τυρρῆνοὶ ἐπιφανεῖς γενόμενοι, πολλὰ ἔνδοξα ἔπραξαν ἄλλα τε, καὶ τοὺς Γαλάτας, τοὺς τὴν Ρώμην ἐπὶ Φουρίου λαβόντας, ὑπαντήσαντες περὶ Σαβίνους κατεπολέμησαν, καὶ ὅσα χρήματα ἐκόντων Ρωμαίων ἔλαβον, πάντα ἠνάγκασαν τοὺς Γαλάτας ἄκοντας δοῦναι λύτρα τῶν ἀλόντων ὑπ' αὐτῶν.

Ὅτι τὸ παρ' Ὀμήρῳ Πελασγικὸν Ἄργος ἡ Θετταλία λέγεται, ὃ ἐσι μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηγιοῦ καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, ἕως τῆς ὄρεινῆς τῆς κατὰ Πίνδου, διὰ τὸ ἐπάρξαι τῶν τόπων τούτων τοὺς Πελασγούς· τὸν τε Δία τὸν Δωδωναῖον ὀνομάζει Ὀμηρος· «Ζεῦ Ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ.» Πολλοὶ δὲ καὶ [τὰ] Ἡπειρωτικὰ ἔθνη Πελασγικὰ εἰρήκασιν, ὡς καὶ μέχρι δεῦρο τῶν Πελασγῶν ἐπαρξάντων· ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν ἐν Τρωάδι Κιλικῶν Ὀμηρος Πελασγούς εἶρηκε, λέγων, «Ἴππόθοος δ' » ἄγε φῦλα Πελασγῶν.»

Ὅτι τοὺς Πελασγούς διὰ τὸ πλανήτας εἶναι, καὶ δίκην ὀρνέων ἐπιφοιτᾶν ἐφ' οὓς ἔτυχε τόπους, φασὶ πελαργούς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν κληθῆναι.

Ὅτι τῆς Τυρρηνίας τὸ μὲν μῆκος, ἢ μέγιστόν ἐστιν, ἀπὸ Λούνης πόλεως μέχρι Ωσίων, σταδίων δισχιλίων πεντακοσίων, πλάτος δὲ τοῦ ἡμίσεος ἔλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσιν. Ἡ δὲ Λούνα, μικρὰ μὲν ἐστὶ πόλις, ἔχει δὲ λιμένα μέγιστον καὶ κάλλιστον· ἔχει δὲ μέταλλα, λίθου ποικίλου λευκοῦ, ὑπογλαυκίζοντος, ἀφ' ὧν τὰ ἐν Ῥώμῃ ἐδάφη καὶ οἱ ναοὶ οἱ κάλλιστοι κοσμοῦνται. Οἱ δ' Ἕλληνες καλοῦσι τὸν λιμένα, Σελήνης λιμένα.

Ὅτι ἀπὸ Λούνης εἰς Πίσαν σταδίοι εἰσι πλείους τῶν τετρακοσίων. Ἡ δὲ Πίσα κτίσμα ἐστὶ τῶν ἐκ Πελοποννήσου Πισατῶν· οἱ μετὰ Νέσφορος στατεύσαντες ἐν τῷ νότῳ ἐπλανήθησαν, καὶ ταύτην τὴν Πίσαν ἔκτισαν.

Ὅτι ὁ Στράδων ἶδε τοὺς ἐργαζομένους τὸν σίδηρον, τὸν ἐκ τῆς Αἰθαλίας νήσου τῆς πλησίον Κύρνου κομιζόμενον. Οὐ γὰρ δύναται συλλιπαίνεσθαι καμινεούμενος ἐν τῇ νήσῳ· κομίζεται δ' εὐθύς ἐκ τῶν μετάλλων εἰς τὴν ἠπειρον. Τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἡ νῆσος ἔχει, καὶ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλεύθεντα· καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασὶ τοὺς ἐν Ῥόδῳ, καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον, καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας.

Ὅτι ἡ Κύρνος νῆσος ὑπὸ Ῥωμαίων Κόρσικα καλεῖται. Οἰκεῖται δὲ φαύλως, τραχεῖά τε οὔσα, καὶ τοῖς πλείστοις μέρεσι δύσβατος τελείως· ὥστε τοὺς κατέχοντας τὰ ὄρη καὶ ἀπὸ λησιηρίων ζῶντας ἀγριωτέρους εἶναι θηρίων· οἱ δ' ἀνδραποδισθέντες αὐτῶν ἀγόμενοι εἰς δουλείαν, ἢ οὐχ ὑπομένουσι ζῆν, ἢ ἀχρεῖοι τοῖς ὠνησαμένοις εἰσὶ. Μῆκος δὲ τῆς νήσου, μίλια ἑκατὸν ἐξήκοντα, πλάτος δὲ ἐβδομήκοντα. Σαρδόνος δὲ μῆκος, μίλια διακόσια εἴκοσι, πλάτος δὲ ἐννεήκοντα καὶ ὀκτώ. Ἡ δὲ Σαρδὼν ἔχει μὲν πολὺ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς· ἔχει δὲ καὶ τὸ βαθύγειον καὶ κάρπιμον, μάλιστα δ' ἐστὶ σιτοφόρος· ὅσα δὲ αὐτῆς εὐκαρπα χωρία, νοσηλά ἐστὶ καὶ λοιμώδη τοῦ θέρους.

Ὅτι ἐν τῇ Σαρδοῖ γίνονται κριοί, φύοντες τρίχα αἰγείαν ἀντὶ ἐρέας, καλοῦνται δὲ ἐπιχωρίως Μούσμωνες, ὧν ταῖς δοραῖς Σωρακίζονται. Ἔχουσι δὲ ξιφίδιον καὶ πέλτην ἐν ταῖς μάχαις.

Ὅτι ἀπὸ Σαρδοῦς ἕως τῆς κατ' ἀντικρὺ Λιβύης, τὸ πέλαγος μιλιά ἐστι τριακόσια.

Ὅτι ἐν Κόσσαις πόλει θυννοσκοπίον ἐστίν. Ἀκόλουθεῖ γὰρ ὁ θύννος οὐ τῇ βαλάνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ πορφύρᾳ παρά γῆν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἔξω Θαλάττης μέχρι καὶ Σικελίας.

Ὅτι οὐ πόρρω πάνυ τῆς Ρώμης λίμναι εἰσὶν ἀγαθαὶ ἰχθυοτρόφοι· ἀφ' ὧν τύφη τε καὶ πάπυρος καὶ ἀνθήλη εἰς Ρώμην κομίζονται.

Ὅτι Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου, ἐκ Τροίας κατάρας εἰς Λαυρεντόν, πλησίον τοῦ Τιβέριδος τῶν ἐκβολῶν, μικρὸν ὑπὲρ τῆς Θαλάσσης ὅσον τέτταρσι καὶ εἴκοσι σάδιαις, ἔκτισε πόλιν Ἄλβαν. Ἐπελθὼν δὲ Λατῖνος ὁ τῶν Ἀβοριγίνων βασιλεὺς (οὔτοι δ' ὤκουσιν ὅπου νῦν ἡ Ρώμη ἐστίν), σύμμαχον ἔλαβε τὸν Αἰνείαν κατὰ τῶν ἀσυγγειτόνων Ρουτούλων, τῶν τὴν Ἀρδέαν οἰκούντων· σάδιοι δ' ἀπὸ Ρώμης εἰς Ἀρδέαν ἑκατὸν ἐξήκοντα. Νικήσας δὲ, φίλος ἦν Αἰνείᾳ. Ἰξερὸν δ' ἀναμαχόμενοι οἱ Ρουτούλοι, τὸν Λατῖνον ἔκτειναν· αὐτοὶ δὲ ὑπὸ Αἰνείου ἐκρατήθησαν. Καὶ ἀπὸ τότε Αἰνείας, τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεύσας, ὠνόμασε Λατίνους τοὺς ὑφ' αὐτῶ. Ἰξερὸν δὲ τετρακοσίοις ἔτεσιν ἰσορεῖται τὰ περὶ τὸν Ἀμόλιον καὶ τὸν ἀδελφὸν Νομίτορα. Οὔτοι δ' ἀπὸ Αἰνείου κατήγοντο οὕτως. Διεδέξαντο μὲν γὰρ τὸ τῶν Λατίνων κράτος ἄμφω παρά τῶν ἀπογόνων Ἀσκανίου τοῦ Αἰνείου παιδός· παραγκωνισάμενος δ' ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον ἤρχειν, ὁ Ἀμόλιος. Υἱοῦ δ' ὄντος καὶ θυγατρὸς τῆς Νομίτορι, τὸν μὲν ἐν κυνηγίᾳ ἐδολοφόνησεν ὁ Ἀμόλιος· τὴν δὲ, ἵνα ἄτεκνος διαμένει, τῆς Ἐσίας ἰέρειαν κατέστησε, παρθενείας χάριν. Καλοῦσι δ' αὐτὴν, Ρέαν Σιλουίαν. Εἶτα φθορὰν φωράσας, διδύμων αὐτῇ παίδων γενο-

μένων, τὴν μὲν εἶρξεν ἀντὶ τοῦ κτείνειν, χαριζόμενος τὰδελφῶν· τοὺς δ' ἐξέδηκε πρὸς τὸν Τίβεριν, κατὰ τι πάτριον. Μυθεύεται μὲν οὖν ἐξ Ἄρεως γενέσθαι τοὺς παῖδας, ἐκτεθέντας δὲ, ὑπὸ λυκαίνης ὄραθῆναι σκυλακευομένους· Φαυσύλον δὲ τινα τῶν περὶ τὸν τόπον συφορβῶν ἀνελόμενον ἐκθρέψαι· καλέσαι δὲ τὸν μὲν, Ῥωμύλον, τὸν δὲ, Ῥέμον· ἀνδρωθέντας δὲ ἐπιθέσθαι τῷ Ἀμολίῳ καὶ τοῖς παισὶ. Καταλυθέντων δὲ ἐκείνων, καὶ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸν Νομίτορα περιβάσης, ἀπελθόντας οἵκαδὲ, κτίσαι τὴν Ῥώμην ἐν τόποις οὐ πρὸς αἵρεσιν μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀνάγκην ἐπιτηδείους· οὔτε γὰρ ἐρυμνὸν τὸ ἔδαφος, οὔτε χώραν οἰκίαν ἔχον τὴν πέριξ, ὅση πόλει πρόσφορος, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώπους τοὺς συνοικίσοντας. Οἱ γὰρ ὄντες ὄκουν κατ' αὐτοὺς, συνάπτοντες πρὸς τοῖς τείχεσι τῆς κτιζομένης πόλεως, οὐδὲ τοῖς Ἄλβανοῖς τοῖς τὴν Ἄλβαν οἰκοῦσι πάνυ προσέχοντες. Κολλατία δ' ἦν, καὶ Ἀντέμναι, καὶ Φιδῆναι, καὶ Λαβικὸν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· τότε μὲν πολίχνια, νῦν δὲ κῶμαι, κτήσεις ἰδιωτῶν, ἀπὸ τριάκοντα ἢ μικρῶ πλείονων τῆς Ῥώμης σταδίων. Γενομένης δὲ στάσεως (φασὶ) κατὰ τὴν κτίσιν, τὸν Ῥέμον ἀποθανεῖν. Μετὰ δὲ τὴν κτίσιν, ἀνθρώπους συνήλυδας ὁ Ῥωμύλος ἤθροισεν, ἀποδείξας ἄσυλόν τι τέμενος, μεταξύ τῆς ἄκρας καὶ τοῦ Καπετωλίου, τοὺς δ' ἐκεῖ καταφεύγοντας τῶν ἀσυγειτόνων, πολίτας ἀποφαίνων· ἐπιγαμίας δὲ τούτοις οὐ τυγχάνων, ἐπήγγειλεν ἀγῶνα ἵππικόν, τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν, τὸν καὶ νῦν ἐπιτελούμενον. Συνελθόντων δὲ πολλῶν, πλείστων δὲ Σαβίνων, ἐκέλευσε τὰς παρθένους ἀρπάσαι τὰς ἀφιγμένας τοῖς δεομένοις γάμου. Μετιῶν δὲ τὴν ὕβριν Τίτος Τάτιος δι' ὄπλων, ὁ βασιλεὺς τῶν Κυριτῶν, ἐπὶ κοινωσίᾳ τῆς ἀρχῆς καὶ πολιτείας συνέβη πρὸς τὸν Ῥωμύλον. Δαλοφονηθέντος δὲ ἐν Λαβινίῳ τοῦ Τατίου, μόνος ἤρξε Ῥωμύλος ἐκόντων τῶν Κυριτῶν. Μετὰ

δὲ τοῦτον ἤρξε Νούμας Πομπίλιος, πολίτης τοῦ Τατίου, παρ' ἐκόντων λαβὼν τῶν ὑπηκόων.

Ὅτι ἀπὸ Ὠσίας ἕως Συνύεσης ἡ παραλία Λατίνη καλεῖται εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν μέχρι Καμπανίας διήκει καὶ Σαμνιτῶν. Ἄπαντα δ' ἐσὶν εὐδαίμων καὶ πάμφορος, πλην ὀλίγων χωρίων λοιμωδῶν καὶ ἐλωδῶν καὶ νοσερῶν.

Ὅτι τὰ Ὠσια πόλις ἐστὶν ἀλίμενος παραλία, διὰ τὰς τοῦ Τιβέριδος προσχώσεις. Ἐκδέχονται δὲ τὰς φορτηγούς ὀκτάδας πλησίον τὰ ὑπηρετικά σκάφη τὸν γόμον μεταγγίζοντα· καὶ οὕτως ὁ ἀνάπλους γίνεται πρὸς τὴν Ῥώμην, ἀπέχουσαν Ὠσιῶν σταδία ἑκατὸν ἐννεηήκοντα.

Ὅτι Τυρρῆνοί ἐλήσειον τὴν Ἑλλάδα· λαβόντες δὲ οἱ Ἕλληες τινὰς αὐτῶν, ἀπέσειλαν προῖκα Ῥωμαίοις, ἐγκαλοῦντες ὡς οὐ δίκαια ποιούντων, εἴ γε Ἑλλήνων ἄποικοι ὄντες, καὶ Διοσκούρων ἱερὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἰδρυσάμενοι, οὗς σωτήρας εἶναι πάντες πιστεύουσιν, οἱ δὲ κατὰ τῆς τῶν Διοσκούρων πατρίδος λησῆς παρορῶσι σελλομένους, καὶ ταῦτα εὐνομώτατοι ὄντες. Ῥωμαῖοι δ' ἀκούσαντες ἐκώλυσαν τοὺς λησῆς.

Ὅτι ἐν τῇ Λατίνῃ ὄρος ἐστὶ νησίζον θαλάττη τε καὶ ἔλεσι, καλούμενον Κιρκαῖον. ἔχει δὲ καὶ Κίρκης ἱερὸν, καὶ δεῖκνυται ἔχον τινὰ φιάλην Ὀδυσσέως· διὸ τὰ τοῦ μύθου τῆς Κίρκης ἐκεῖ φασὶ γεγονέναι.

Ὅτι ἡ Ἀππία ὁδὸς ἔσρωται ἀπὸ Ῥώμης μέχρι Βρεντησιῦ.

Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι ἐνόμιζον ἄμεινον εἶναι, ὅπως οἱ ἄνδρες ὡς τοῖς τείχεσι πρόδλημα, ἀλλ' οὐ τὰ τεῖχη τοῖς ἀνδράσι. Διὸ τὴν Ῥώμην οὐ κατὰ αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἔκτισαν ἐν ἐπιμάχῳ τόπῳ.

Ὅτι Αὐγούστος ἐνομοθέτησε Ῥωμαίοις, μὴ πλείω ποδῶν ἑβδομήκοντα ὕψος οἰκοδομεῖν οἰκίας, προνοούμενος τῶν συμπτωμάτων.

Ὅτι, τῶν Ἑλλήνων περὶ τὰς κτίσεις εὐσογησάντων καὶ ἐρυνότητος καὶ κάλλους καὶ λιμένων καὶ χώρας εὐφυοῦς, οἱ Ῥωμαῖοι ὑπερεβάλοντο ταῖς τε τῶν ὁδῶν σρώσεσι, καὶ ὑδάτων εἰσαγωγαῖς, καὶ ὑπονόμοις.

Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι, πρὸς ἄλλοις μείζοσι καὶ ἀναγκαιοτέροις ὄντες, ὠλιγώρου τοῦ κάλλους τῆς Ῥώμης· οἱ δ' ὕστεροι ἐπεμελήθησαν.

Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Ἀγκῶν πόλις κτίσμα ἐστὶ Συρακουσίων τῶν τὴν Διονυσίου τυραννίδα μὴ ὑπομεινάντων, ἀλλὰ φυγόντων. ἔχει δὲ καὶ λιμένα.

Ὅτι Ῥωμαῖοι τὴν Ἡραν, Κύπρου καλοῦσι· τὸν δὲ Κρόνον, Σατόρνιον.

Ὅτι Μαρσοὶ καὶ Πελιγνοὶ καὶ Μαρουκῖνοι καὶ Φρεντανοὶ, περὶ τὸ Ἀπέννινον οἰκοῦντες, μαχιμώτατοί εἰσι, καὶ πολλάκις τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ἐπεδείξαντο· πρῶτον μὲν, μὴ θέλοντες ὑπὸ Ῥωμαίοις τελεῖν. εἶτα, συσρατεύοιτες Ῥωμαίοις· εἶτα, τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀντιποιοῦμενοι πολιτείας, καὶ μὴ τυγχάνοντες, τὸν Μαρσικὸν ἐξῆψαν πόλεμον, ἀπὸ τῶν προκαταρξάντων ὀνομασθέντα, [καὶ] Κορφίνιον, τὴν τῶν Πελιγνῶν μητρόπολιν παραλίαν, κοινὴν πᾶσι τοῖς Ἰταλιώταις ἀποδείξαντες πόλιν ἀντὶ τῆς Ῥώμης, ὀρμητήριον τοῦ πολέμου, μετωνόμασαν Ἰταλικὴν πόλιν· ἔνθα καὶ ὑπάτους καὶ στρατηγοὺς ἐχειροτόνησαν, καὶ δύο ἔτη πολέμησαντες, διεπράξαντο ὅσα ἐβούλοντο παρὰ Ῥωμαίων.

Ὅτι ἡ Καμπανία χώρα εὐδαιμονεσάτη ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο περιμάχητος γέγονεν Ὀπικοῖς τε καὶ Αὔσονιοις. Μητρόπολιν δ' ἔχει Καπύην, τὴν οἶον κεφαλὴν· κάπην γὰρ τὴν κεφαλὴν καλοῦσι. Τὴν δὲ χώραν φασὶ τρίς διὰ τοῦ ἔτους σπεῖρεσθαι· δις μὲν ζέα, εἶτα ἐλύμω· τινὰ δὲ τῆς χώρας καὶ λαχανεύεσθαι τὸ τέταρτον. ἔνθα καὶ ὁ Φαλερνὸς οἶνος γίνεται, ἄριστος ὢν.

Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Κύμη, τῆς Καμπανικῆς μοίρας, Ἑλληνικῆ

ἔσι, Χαλκιδέων καὶ Κυμαίων ἀρχαιότατον κτίσμα, συμφωνησάντων, ἵνα τῶν μὲν τὸ ὄνομα ἔχοι ἢ κτισθησομένη πόλις, τῶν δὲ, ἵνα ἢ ἀποικία λέγοιτο. Διὸ καὶ νῦν, Κύμη καλουμένη, Χαλκιδέων λέγεται ἀποικία. Οἱ δὲ τὸν γόλον ἄγοντες, Ἴπποκλῆς τε ὁ Κυμαῖος καὶ Μεγασθένης ὁ Χαλκιδεὺς ἦσαν.

Ὅτι μετὰ τὴν Κύμην πόλιν πρὸς νότον ἐστὶ τὸ Μισσηνὸν ἄκρον, μεθ' ὃ αἱ Βαΐαι, καὶ τὰ Θερμὰ ὕδατα, πρὸς τε τρυφήν καὶ Θεραπείαν νόσων ἐπιτήδεια. Ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι βαΐαν καλοῦσι τὴν τροφὸν καὶ βαΐουλον, διὰ τὰς Βαΐας, τόπον ὄντα ἀπολαυσικώτατον καὶ τρυφῶντι ἐπιτήδειον.

Ὅτι τὴν Δικαιαρχίαν πόλιν Ῥωμαίων τινὲς οἰκήσαντες, κατὰ τὴν Ἀννίβα στρατείαν, μετωνόμασαν Ποτιόλους· ἔχει δὲ λιμένα χειροποίητον. Ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως εὐθύς ἢ τοῦ Ἡφαίστου ἀγορὰ, πεδῖον περικεκλισμένον διαπύροις ὄφρῦσι, καμινώδεις ἐχούσαις ἀναπνοᾶς πολλαχοῦ καὶ βρομώδεις ἱκανῶς· τὸ δὲ πεδῖον Θείου πλήρες ἐστὶ συρτοῦ.

Ὅτι περὶ τὴν Κύμην σημειῖά τινα δείκνυνται τῆς μυθευομένης ἐν Ὀδυσσεΐᾳ νεκυομαντείας· οἶον Στύξ, καὶ Ἀχερουσία λίμνη, καὶ Ἀχέρων, καὶ τὰ ἐκεῖσε Θερμὰ λουτρά, ἀντὶ τοῦ Πυριφλεγέζοντος· ἔστι δὲ καὶ διώρυξ κρυπτή, διεξόδους ἔχουσα καὶ νεκυομαντεῖον, καὶ οἱ εἰσιόντες διὰ νυκτὸς εἰσίσσι καὶ ἐξέρχονται, ὥστε ἀναλογεῖν τοῖς παρ' Ὀμήρῳ Κιμμερίοις. Τὸ δ' αὐτὸ φαίνεται ἔργον, καὶ περὶ τὴν πλησίον Νεάπολιν.

Ὅτι ἐν Νεαπόλει Θερμὰ λουτρά εἰσιν ὑγιαστικά τε καὶ ἀπολαυσικά· οὐ χεῖρω μὲν τῶν ἐν Βαΐαις, ἐλάττω δέ. Καὶ πολλοὶ Ῥωμαίων, ἐρῶντες ἡσυχίας τε καὶ ἀναπαύσεως, μετακίζονται εἰς Νεάπολιν.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Νεάπολιν ὄρος ἐστὶν Οὐεσοῦϊον καλούμενον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλους, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστὶν, ἄκαρπος δ' ὅλη. Ἐκ δὲ τῆς

ἔψεως τεφρώδης ἐστὶ, καὶ κοιλάδας φέρει σφραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χροῶν, ὡς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥστε τεκμήραιτο ἂν τις τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ', ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης. Τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρπίας τῆς κύκλω τοῦτο αἴτιον· ὥσπερ ἐν τῇ Κατάνῃ τὸ κατατεφρωθὲν μέρος ἐκ τῆς σποδοῦ τῆς ἀνενεχθείσης ὑπὸ τοῦ Αἰτναίου πυρός εὐάμπελον τὴν γῆν ἐποίησεν. ἔχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον, καὶ ἡ ἐκπυρουμένη βῶλος, καὶ ἡ ἐκφέρουσα τοὺς καρπούς. Πλεονάζουσα δὲ τῷ λίπει πρὸς ἐκπύρωσιν ἐπιτηδεῖα, καθάπερ ἡ θειώδης πάσα· ἐξικμασθεῖσα δὲ, καὶ σβεσθεῖσα, καὶ ἐκτεφρωθεῖσα, εἰς καρπογονίαν μεταβάλλει.

Ὅτι πρὸ τῆς Πικεντίας καὶ Καμπανίας τοῦ κόλπου, τοῦ προσαγορευομένου Κρατῆρος, καὶ ἀφοριζομένου τῷ τε Μισσηνῶ καὶ τῷ Ἀθηναίῳ ἀκρωτηρίοις, νησίδες εἰσὶν, αἱ τε Πιθηκοῦσαι, καὶ Καπρέαι, καὶ Σειρηνοῦσαι, καὶ Προχύτη.

Ὅτι, κατὰ τὸν Πίνδαρον, πᾶς ὁ χώρος ὁ ἀπὸ τῆς Κύμης μέχρι Σικελίας διάπυρός ἐστι, καὶ κατὰ βάρους ἔχει κοιλίας τινὰς εἰς ἓν συναπτούσας. Διόπερ τοιαύτη ἐστὶν ἢ τε Αἴτνη, καὶ αἱ τῶν Λιπαραίων νῆσοι, καὶ τὰ περὶ Δικαιαρχίαν καὶ Νεάπολιν καὶ Βαΐας χωρία, καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι.

Ὅτι Τίμαιος ἰσορεῖ, ἀπὸ σεισμῶν λόφον τινὰ τῶν περὶ τὴν Νεάπολιν νήσων καταπεσόντα ἀναβαλεῖν πῦρ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θαλάσσης ἐξῶσαι πάλιν ἐπὶ τὸ πέλαγος· τὸ δ' ἐκτεφρωθὲν τῆς γῆς, μετεωρισμὸν λαθὼν, κατασκήψαι πάλιν τυφωνοειδῶς εἰς τὴν νῆσον, καὶ [ἐπὶ] τρεῖς τῆς θαλάττης σαθίους ἀναχωρήσαν μετ' οὐ πολὺ ὑποσρέψαι, καὶ τῇ παλιρροίᾳ κατακλῦσαι τὴν νῆσον, καὶ γενέσθαι σβέσιν τοῦ ἐν αὐτῇ πυρός· ἀπὸ δὲ τοῦ ἤχου, τοὺς ἐν τῇ ἡπειρῷ φυγεῖν ἐκ τῆς παραλίας εἰς τὴν Καμπανίαν.

Ὅτι τοῖς Καμπανοῖς συνέβη, διὰ τὴν τῆς χώρας εὐδαιμονίαν, ἐπ' ἴσον ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι καὶ κακῶν. Ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐνετρύφησαν, ὥστε ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλουν πρὸς ζεύγη μονομάχων, ὀρίζοντες ἀριθμὸν κατὰ τὴν τῶν δειπνούντων ἀξίαν. Ἀντίβα δ' ἐξ ἐνδόσεως λαβόντος αὐτοὺς, δεξάμενοι χειμαδίους τὴν στρατιάν, οὕτως ἐξεδήλυναν ταῖς ἡδοναῖς, ὥστε τὸν Ἀντίβαν φάναι, [ὅτι] νικῶν κινδυνεύει ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γενέσθαι, γυναϊκᾶς ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς στρατιώτας ἀπολαβῶν. Ῥωμαῖοι δὲ κρατήσαντες, πολλοῖς κακοῖς αὐτοὺς ἐσωφρόνισαν.

Ὅτι μετὰ τὴν Καμπανίαν ἢ Πικεντίνην ἐστὶ παραλία. Ἄποικοι δ' οὗτοι γεγόνασιν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀδρία Πικήνων, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξανασάντες εἰς τὸν Ποσειδωνιάτην τοῦτον κόλπον· ὃς νῦν, Παισανὸς καλεῖται, καὶ ἡ πόλις Ποσειδωνία, Παισὸς, ἐν μέσῳ κειμένη τῷ κόλπῳ. Ἐπίνοσος δ' ἐστὶ ἡ πόλις, διὰ τὰ περικείμενα ἔλη τοῦ ποταμοῦ.

Ὅτι περὶ Πικεντίνους καὶ Λευκανοὺς ὕδωρ ἐστὶ ποτάμιον ἐν ᾧ φυτοῦ τινὸς ἐμβληθέντος, εὐθὺς λιθοῦται τὸ φυτὸν, φυλάττον τὴν χροάν καὶ τὸ σχῆμα, ὅπερ εἶχεν.

BIBΛION ζ.

Ὅτι πρὸ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου Λευκωσία νῆσός ἐστιν, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων, ὅτε ἑαυτὰς κατεπόντισαν διὰ τὸν Ὀδυσσεά.

Ὅτι μετὰ τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον πρὸς νότον ἕτερός ἐστι κόλπος, ἐνθα πόλις Φωκαέων κτίσμα ἔλη (οἱ δὲ νῦν Ἐλέαν αὐτὴν καλοῦσι), πατρὶς οὖσα Παρμενίδου καὶ Ζήνωνος, τῶν Πυθαγορείων. Εὐνομεῖτο δ' ἡ πόλις, καὶ διὰ τὴν τῆς χώρας λυπρότητα ἐθαλαττούργουν, καὶ ταρίχη κατεσκεύαζον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὅτι ὁ πάσης Λευκανίας παράπλους σάδια ἔσιν ἑξακόσια πεντήκοντα. Καὶ πρὸς τῷ πέρατι τῆς Λευκανίας ἡρώων τοῦ Δράκοντος, ἐνὸς τῶν Ὀδυσσέως ἐταίρων· ἀφ' οὗ καὶ ὁ χρησμὸς ἐγένετο· « Λαΐον ἀμφὶ Δράκοντα, πολὺν ποτε λαὸν ὀλεῖσθαι.» Ἐπὶ γὰρ ταύτην λαοὶ στρατεύσαντες, οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἕλληνες, ὑπὸ Λευκανῶν ἠτύχησαν, ἐξαπατηθέντες τῷ χρησμῷ.

Ὅτι Πετιλία ἡ τῶν Λευκανῶν μητρόπολις Φιλοκλήτου ἐστὶ κτίσμα, κατὰ σάσις ἐκπεσόντος τῆς Μελιβοίας· αὕτη τε καὶ ἡ Κρίμισσα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους.

Ὅτι ἀπὸ Λευκοπέτρας τῆς ἐν τῷ πορθμῷ, ὡς ἐπὶ βορρᾶν, ἡ παραλία περὶ μίλια διακόσια ὑπὸ Βρεττίων οἰκεῖται· ἦτις πρότερον μὲν Οἰνωτρία ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ, Ἰταλία ἰδίως. Ὅριον δ' αὐτῆς, πρὸς μὲν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ὁ Λᾶος ποταμὸς· πρὸς δὲ τῷ Σικελικῷ, τὸ Μεταπόντιον.

Ὅτι ὁ μὲν Ἰππωνιάτης κόλπος ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ὁ δὲ Σκυλλητικὸς κόλπος ἐν τῷ Σικελικῷ, ἀπολαμβάνουσιν ἰσθμὸν μεταξὺ ἑαυτῶν, σάδιων ἑκατὸν ἑξήκοντα. Ὁ δὲ περίπλους τῆς χερρόνησου, σάδιοι δισχίλιοι.

Ὅτι ἡ τῶν Λευκανῶν χώρα μεταξὺ κεῖται δύο θαλασσῶν ἢ μὲν Τυρρηνική ἀπὸ Λάου ποταμοῦ ἕως Σιλίου ποταμοῦ ἐστὶ· ἢ δὲ Σικελική ἀπὸ Θουρίων εἰς Μεταπόντιον· κατὰ δὲ τὴν ἡπειρον ἀπὸ Σαμνιτῶν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ μεταξὺ Λάου τε ποταμοῦ καὶ Θουρίων. Πλάτος δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου, τριακόσια σάδια. Πρὸς δὲ νότον ὑπὲρ τούτων Βρέττιοι ἔχουσιν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, ἀπολαμβάνοντες τὴν χερρόνησον, τὴν μεταξὺ Ἰππωνιάτου κόλπου καὶ Σκυλλητικοῦ. Βρεττίους δὲ καλοῦσιν αὐτοὺς οἱ Λευκανοί· καὶ δηλοῖ τὸ ὄνομα ἀποστάτας· δοῦλοι γὰρ ὄντες τῶν Λευκανῶν, ἀπέσκησαν αὐτῶν, συμμαχοῦντος Διονυσίου τοῦ Σικελίας τυράννου.

Ὅτι ἐγγὺς τοῦ Λάου πρὸς νότον ἡ Τέμεσσά ἐστι πόλις, ἡ

ὑσερον Τέμψα κληθεῖσα· ἧς καὶ Ὅμηρος μέμνηται. Καὶ εἰσὶ καὶ χαλκουργεῖα ἐκεῖ, νῦν ἐκλελοιπότεα· καὶ ἥρωον ἐκεῖ Πολίτου τῶν Ὀδυσσέως ἐταίρων ἐνός, δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, καὶ μηνίσαντος κατ' αὐτῶν χαλεπῶς οὔτως, ὡς καὶ θασμοφορεῖν αὐτοὺς ὅσα ἔτη· καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῶ γενέσθαι, « Μηδεῖς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ. » Λέγεται δὲ καὶ Ταμάση, διὰ τοῦ α· τινὲς δὲ οὐ ταύτης φασὶ τὸν Ὅμηρον μεμνησθαι.

Ὅτι μετὰ τὴν Τέμψαν Κωσεντία ἐστὶ μητρόπολις Βρεττίων· καὶ μετ' αὐτὴν Πανδοσία, φρούριον ὄχυρον τρικόρυφον, Ἀχέροντι ποταμῷ περιρρέομενον· ἐνθα ὁ Μολοττός Ἀλέξανδρος διεφθάρη, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκ Δωδώνης χρησμοῦ, κελεύοντος φυλάττεσθαι Πανδοσίαν καὶ Ἀχέροντα· ἦσαν δὲ ἄρα καὶ περὶ Θεσπρωτίαν Πανδοσία καὶ Ἀχέρων. Ἐξηπάτησε δὲ καὶ ἄλλο λόγιον, « Πανδοσία τρικόλωνε, πολὺν ποτε λαὸν » ὀλέσσεις· » ἄδηλον ὄν, πότερον οἰκεῖον ἢ ὄθνεϊον.

Ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνιοὶ ἐπεμψαν ἑαυτῶν παρθένους εἰς ἱερουργίαν τῇ Ἀρτέμιδι· ἅς τινες τῶν Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν Μεσσηνίων κατὰ τὴν ὁδὸν ἐβιάσαντο. Ταύτας οἱ πέμψαντες Μεσσηνίων ἐδικουῦντες ἐπολέμησαν τοῖς βιασαμένοις, καὶ ἠττηθέντες ἔφυγον· καὶ εἰς Δελφοὺς πέμψαντες ἐνεκάλουν, μεμφόμενοι τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν, εἰ τοιούτων τυγχάνοιεν, ἀνθ' ὧν ἐτιμώρουσιν αὐτοῖς, καὶ πυνθανόμενοι πῶς ἂν σωθεῖεν ἀπολωλότες· ὁ δ' Ἀπόλλων ἐκέλευσε σέλλεσθαι μετὰ Χαλκιδέων εἰς τὸ Ῥήγιον, καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ χάριν ἔχειν· οὐ γὰρ ἀπολωλέναι αὐτοὺς, ἀλλὰ σεσῶσθαι, μέλλοντάς γε μὴ συναφανισθῆσεσθαι τῇ πατρίδι, ἀλωσομένη μικρὸν ὑσερον ὑπὸ Σπαρτιατῶν. Οἱ δὲ, πεισθέντες, ἔκτισαν σὺν Χαλκιδεῦσι τὸ Ῥήγιον ἐν Σικελίᾳ.

Ὅτι Ῥήγιον ἐκλήθη διὰ τὸ ῥαγῆναι ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐκ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν. Τεκμαίροιο δ' ἂν τις ἀπὸ τῶν περὶ

τὴν Αἴτνην συμπτωμάτων, καὶ τῶν κατὰ Λιπάραν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν νήσους· ἔτι δὲ καὶ τῶν κατὰ τὰς Πιθηκούσας καὶ τὴν προσεχῆ περαιάν ἄπασαν, οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοῦτο συμβῆναι. Νυνὶ μὲν οὖν, ἀνεωγμένων τούτων τῶν σωμαίων, δι' ὧν τὸ πῦρ ἀναφυσᾶται, καὶ μύδροι καὶ ὕδατα ἐκπίπτει, σπάνιον τι σείεσθαι φασι τὴν περὶ τὸν πορθμὸν γῆν· τότε δὲ, πάντων ἐμπεφραγμένων τῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πόρων, ὑπὸ γῆς σμυχόμενον τὸ πῦρ καὶ τὸ πνεῦμα σεισμὸς ἀπειργάζετο σφοδρὸς· μοχλευόμενοι δ' οἱ τόποι πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων ὑπεῖξάν ποτε, καὶ ἀναρράγέντες ἐδέξαντο τὴν ἐκατέρωθεν θάλατταν, καὶ ταύτην, καὶ τὴν μεταξύ τῶν ἄλλων τῶν ταύτη νήσων· καὶ γὰρ ἡ Προχύτη καὶ Πιθηκούσσαι, ἀποσπάσματα τῆς ἠπείρου· καὶ αἱ Καπρέαι, καὶ ἡ Λευκωσία, καὶ Σειρηνοῦσσαι, καὶ Οἰνωτρίδες. Αἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πελάγους ἀνέδυσαν, καθάπερ καὶ νῦν πολλαχοῦ συμβαίνει· τὰς μὲν γὰρ πελαγίας ἐκ βυθοῦ μᾶλλον ἀνενεχθῆναι πιθανόν, τὰς δὲ προκειμένας τῶν ἀκρωτηρίων, καὶ πορθμῶ διειργόμενας, ἐντεῦθεν ἀπερρώγεναι δοκεῖν εὐλογώτερον. Ἡ δὲ Λευκοπέτρα νοτιωτέρα ἐστὶ τοῦ Ῥηγίου, καὶ ἔτι τὸ Ἡράκλειον πέρασ νότιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς βορειότερον τὸ Ζεφύριον ἄκρον, καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροὶ, ἄποικοι τῶν πρὸς τῷ Κρυσσαίῳ κόλπῳ Λοκρῶν. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως μέχρι Λοκρῶν πόλεως, σάδιοι ἑξακόσιοι. Πρῶτοι δὲ Λοκροὶ οὗτοι νόμοις ἐγγράπτοις ἐχρήσαντο, καὶ εὐνομήθησαν ἔτη πολλά. Καὶ Διονύσιος ἐκπεσῶν Σικελίας ἀνομώτατα πάντων διεχρήσατο· ὅς γε προσγάμει μὲν, παρεισιῶν εἰς τὸ δωματίον, τὰς νυμφοσοληθείσας· συναγαγὼν δὲ τὰς ὠραίας παρθένους, περισεράς ὀλοπτέρους ἐν ταῖς συμποσίοις ἠφίει, κάκεινας ἐκέλευε γυρεύειν γυμνάς· τινὰς δὲ καὶ σανθάλια ὑποδουμένας ἄζυγα, τὸ μὲν ὑψηλόν, τὸ δὲ ταπεινόν, περιδιώκειν ἔφασαν, τοῦ ἀπρεποῦς χάριν. Δίκας μέντοι

ἔδωκεν· ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὴν Σικελίαν ἐπανήλθε τὴν ἀρχὴν ἀνα-
ληψόμενος, οἱ Λοκροὶ καταλύσαντες τὴν φρουρὰν, ἤλευθε-
ρωσαν σφᾶς, καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν δύο θυγατέρων καὶ
τοῦ νεωτέρου υἱοῦ κύριοι κατέστησαν. Πολλὰ δὲ θεομένῳ τῷ
Διονυσίῳ καὶ αὐτῷ, καὶ Ταραντίνοις ὑπὲρ αὐτοῦ, προσέσθαι τὰ
σώματα ἐφ' οἷς ἂν ἐθελήσωσιν, οὐκ ἔδοσαν· ἀλλὰ τὸν θυμὸν
εἰς τὰς θυγατέρας τὸν πλείστον ἐξέχεαν. Καταπορνευθεῖσας γὰρ
ἐσραγγάλισαν· εἶτα καύσαντες τὰ σώματα, κατήλεσαν τὰ ὄσα
καὶ κατεπόντωσαν.

Ὅτι Ἄληξ ποταμὸς διορίζει Ῥηγίνην τε καὶ Λοκρίδα· οὗ ἐν
ταῖς ὄχθαις, ἰδίον τι συμβαίνει περὶ τοὺς τέττιγας. Οἱ μὲν γὰρ
ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν περαίᾳ φθέγγονται, τοῖς δὲ ἀφώνοις εἶναι
συμβαίνει. Τὸ δ' αἴτιον εἰκάζουσιν, ὅτι τοῖς μὲν παλίνσκιόν
ἐστὶ τὸ χωρίον, ὥστε ἐνδρόσους ὄντας μὴ διασέλλειν τοὺς ὑμένας·
τοῖς δὲ ἡλιαζομένοις, ξηροὺς καὶ κερατώδεις ἔχειν, ὥστε ἀπ'
αὐτῶν εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. Τὴν δὲ μεσόγαλιαν
Λοκρῶν καὶ Ῥηγίνων Βρέττιοι κατέχουσιν· ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρίστη
πίττα γίνεται καὶ πλείστη.

Ὅτι μετὰ Λοκροὺς ὁ Σάγρας ἐστὶ· ἔνθα μύριοι Λοκροὶ μετὰ
Ῥηγίνων, πρὸς δεκατρεῖς μυριάδας Κροτωνιατῶν ἀγωνι-
σάμενοι, ἐνίκησαν. Καὶ ἐκ τούτου ἡ παροιμία πρὸς τοὺς ἀπι-
σοῦντας, « Ἄληθέςερα τῶν ἐπὶ Σάγρα. » Φασὶ δὲ τὴν αὐτὴν
ἡμέραν τὴν ἀγγελίαν μηνυθῆναι Ὀλυμπιάσι τοῦ ἔργου τούτου.

Ὅτι μετὰ Σάγραν Καυλωνία ἐστὶ. Εἶτα Σκυλλήτιον, Μενε-
σθέως τοῦ Ἀθηναίου κτίσμα· νῦν δὲ Σκυλάκιον καλεῖται· ἐκ
τούτου δὲ ὁ Σκυλλητικὸς κόλπος καλεῖται· εἶτα ἡ Κροτωνιάτις
χώρα, καὶ τῶν Ἰαπύγων ἄκραι τρεῖς· εἶτα τὸ Λακίνιον,
ἱερὸν Ἥρας πλουσιώτατον. Ἀρχὴ δὲ ἐστὶ τοῦ Κροτωνιάτου κόλ-
που τὸ ἄκρον τοῦτο, καὶ Αἴσαρος ποταμὸς, καὶ Κρότων πόλις.
Τοῦ δὲ Θεοῦ χρήσαντος Ἀχαιοῖς Κρότωνα κτίζειν, ἀπεσάλη

Μύσκελλος κατασκεψόμενος τὴν χώραν ἰδόντα δὲ φασὶ ἐκ-
 τισμένην ἤδη Σύβαριν, ποταμῶ τῷ πλησίον ἐπώνυμον, κρῖναι
 ταύτην εἶναι ἀμείνω· ἐπανελθόντα δ' ἐρέσθαι τὸν θεόν, εἰ
 κελεύοι ταύτην ἀντ' ἐκείνης κτίζειν· τὸν δὲ ἀνειπεῖν (ἐτύγχανε
 δὲ ὑπόκυφος ὢν ὁ Μύσκελλος), «Μύσκελλε βραχύνωτε πάρεξ
 σέθεν ἄλλο ματεύων, «Κλάυματα θερεύεις· δῶρον δ', ὅ τι
 δῶ τις, ἐπαίνει. Ἐπανελθόντα δὲ κτίσαι τὴν Κρότωνα, συμ-
 πράξαντος καὶ Ἀρχίου τοῦ τὰς Συρακούσας οἰκίσαντος, προσ-
 πλεύσαντος κατὰ τύχην, ἡνίκα ὠρμητο ἐπὶ τὸν τῶν Συρα-
 κουσῶν οἰκισμὸν. Ἰκκουν δὲ Ἰάπυγες τὴν Κρότωνα τότε. Δοκεῖ
 οὖν ἡ Κρότων τά τε πολέμια καλῶς ἀσκῆσαι, καὶ τὰ περὶ
 τὴν ἀθλησιν· ἐν μιᾷ γοῦν Ὀλυμπιάδι, οἱ τῶν ἄλλων προτερή-
 σαντες τῷ σαθίῳ ἑπτὰ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται·
 ὥστε εἰκότως εἰρησθαι δοκεῖ, ὅτι «Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος,
 » πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων». Ἀλλὰ καὶ Μίλων ὁ Κροτω-
 νιάτης ἀθλητῆς, Πυθαγόρου μαθητῆς γεγονώς, θαυμασὰ
 διεπράξατο ἀγωνίσματα ἐν Ὀλυμπίᾳ. Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς
 Πυθαγορείοις ὄντα καὶ συνεσιώμενον, ἐνός τῶν ξύλων πεσεῖν
 μέλλοντος, ὑποβαλόντα ἑαυτὸν, ἐκσῶσαι τε τοὺς συνόντας, καὶ
 ἑαυτὸν ὑποσπᾶσαι. Τῇ δ' αὐτῇ ῥώμῃ χρώμενον, φασὶν, ὁδοι-
 ποροῦντά ποτε δι' ὕλης βαθείας, παραβῆναι τὴν ὁδὸν ἐπὶ
 πολὺ· εἶθ' εὐρόντα ξύλον ἐσφηνωμένον, ἐμβαλόντα χεῖρας ἅμα
 καὶ πόδας εἰς τὴν διάσασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι
 τοσοῦτον δ' ἰσχύσαι μόνον, ὥς' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἶτ' εὐ-
 θὺς τὰ μέρη ἐπισυμπεσεῖν τοῦ ξύλου· ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν
 ἐν τοιαύτῃ πάγῃ θεριόβρωτον γενέσθαι.

Ὅτι ἐφεξῆς τῇ Κρότωνι, σαθίοις διακοσίοις, ἡ Σύβαρις ἐστὶ
 πόλις, μετὰξὺ δυοῖν ποταμῶν Κράθιδος καὶ Συβάριδος· το-
 σοῦτον δὲ ἡ πόλις εὐτύχησεν, ὡς τεττάρων μὲν ἐθνῶν
 τῶν πλησίον ἤρξεν, εἰκοσιπέντε δὲ πόλεων, τριάκοντα δὲ

μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κρότωνα ἐσράτευσεν, πενήκοντα δὲ σαδίων κύκλον οἱ συνοικοῦντες ἐπλήρουν ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕβρεως ἅπασαν τὴν εὐδαιμονίαν ἀφηρέθησαν ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα. Ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν. Τὴν δὲ πόλιν οἱ περιλειφθέντες εἰς ἕτερον τόπον μετέστηκαν, καὶ Θουρίους προσηγόρευσαν, ἀπὸ τινος κρήνης πλησίον οὔσης ὀνομάσαντες.

Ὅτι ὁ Σύβαρις ποταμὸς τοὺς πίνοντας ἵππους ἀπ' αὐτοῦ πτυρτικούς ποιεῖ· διὸ καὶ τὰς ἀγέλας ἀπείργουσι ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κράθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθοτριχεῖν καὶ λευκοτριχεῖν ποιεῖ λουομένους, καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη ἰᾶται.

Ὅτι Θούριοι ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν· Ῥωμαῖοι δὲ, ἐποίκουσιν στείλαντες ἐπ' αὐτήν, μετωνόμασαν τὴν πόλιν Κοπίας.

Ὅτι μετὰ Θουρίους Ἡράκλειά ἐστι πόλις, καὶ μετ' αὐτήν, ἀπὸ σαδίων τεσσαράκοντα [πρὸς τοῖς ἑκατὸν], Μεταπόντιόν ἐστι πόλις, κτίσμα Πυλίων, τῶν ἐξ Ἰλίου μετὰ Νέσσορος πλευσάντων· καὶ τοσοῦτον ἀπὸ γεωργίας εὐτύχησαν, ὡς ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι χρυσοῦν θέρους.

Ὅτι τῶν τριῶν πλευρῶν τῆς Σικελίας τὸ μὲν μέγιστον, μεταξὺ Πελωρίδος καὶ Λιλυθαίου, κυρτόν ἐστι, σαδίων χιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι· τὰ δὲ δύο κοιλὰ πῶς. Ἡ δὲ μεταξὺ Παχύνου καὶ Πελωρίδος ἐλαχίστη, σαδίων χιλίων ἑκατὸν τριάκοντα· ὁ δὲ περίπλους, σαδίων τετρακισχιλίων τετρακοσίων· Ἀπὸ δὲ Λιλυθαίου εἰς τὴν Λιβύην τὸ διάστημα σαδίοι χίλιοι πεντακόσιοι τοῦλάχιστον. Καὶ τῶν ὀξυδερκούντων τις ἀπὸ τινος σκοπιάς τοῖς ἐν Λιλυθαίῳ ἀπαγγέλλει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ Λιβύης σκαφῶν ἀναγομένων. Πόλεις δὲ εἰσι, κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν, Μεσσήνη βορειοτάτη, εἶτα Ταυρομένιον, εἶτα Κατάνη, Νάξος, Μέγαρα, Συράκουσαι. Ἡ δὲ Μεσσήνη πρότερον Ζάγκλη ἐκαλεῖτο, διὰ τὴν τοῦ τόπου σκολιότητα. Δείκνυται δὲ καὶ ἡ Χάρυβδις μικρὸν
πρὸ

πρὸ τῆς Μεσσηνίας ἐν τῷ πορθμῷ, βάθος ἐξαίσιον, εἰς ὃ αἱ παλίρροιοι τοῦ πορθμοῦ κατάγουσιν εὐθέως τὰ σκάφη τραχηλιζόμενα μετὰ συσροφῆς καὶ δίνης μεγάλης· καταποθέντων δὲ καὶ διαλυθέντων τὰ ναύγια παρασύρεται πρὸς ἠϊόνα τῆς Ταυρομενίας, ἣν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τούτου Κοπρίαν. Ἀπέχει δ' ἡ Μεσσηνία ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως διάρμα, ςάδια ἐξήκοντα· ἀπὸ δὲ Συλίδος, πολὺ ἕλαττον. Τοσοῦτον δ' οἱ Μαμερτινοὶ ἔθνος ἐπεκράτησε τῆς χώρας, ὡς τὸν ἄριστον οἶνον μὴ Μεσσημιον, ἀλλὰ Μαμερτινον καλεῖσθαι.

Ὅτι ἐκ τῶν τῆς Αἴτνης ρυάκων τοῦ πυρός, κατερχομένων πρὸς τὴν Καταναίαν ποτὲ, Ἀμφίνομος καὶ Ἀναπίας, εὐσεβεῖς ἄνδρες, ἀράμενοι τοὺς γονέας ἐπὶ τῶν ὤμων διέσωσαν. Κατατεφρούμενα δὲ τὰ Καταναίων χωρία πρὸς καιρὸν λυπεῖ· χρόνῳ δὲ ποιεῖ ὕπερον εὐάμπελον καὶ χρηστόκαρπον, τῆς ἄλλης οὐχ' ὁμοίως οὔσης εὐοῖνου. Τὰς τε ρίζας ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία· πιαίνει δ' ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πρόβατα, ὥστε πνίγασθαι, καὶ διὰ τοῦτο δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ἀφαιροῦσιν ἐκ τῶν ὠτων αἷμα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθείᾳ νήσῳ ποιοῦσιν. Ὁ δὲ ρυαξ εἰς πῆξιν μεταβάλλων ἀπολιθοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥσε λατομίας εἶναι χρεῖαν τοῖς ἀνακαλύψαι βουλομένοις τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφάνειαν. Τακείσης γὰρ ἐν τοῖς κρατῆρσι τῆς πέτρας, εἴτ' ἀναβληθείσης, τὸ ὑπερχυθὲν τῆς κορυφῆς ὑγρὸν πηλὸς ἐς μέλας, ῥέων κατὰ τῆς ὀρεινῆς. Εἶτα πῆξιν λαθὼν γίνεται λίθος μυλίας, τὴν αὐτὴν φυλάττων χροάν, ἣν ῥέων εἶχεν· καὶ ἡ σποδὸς δὲ, καιομένων τῶν λίθων, ὡς ἀπὸ τῶν ξύλων γίνεται. Καθάπερ οὖν τὸ πηγανον τῆ ξυλίνῃ σποδῷ τρέφεται, τοιοῦτον ἔχειν τι οἰκείωμα πρὸς τὴν ἄμπελον εἰκὸς τὴν Αἰτναίαν σποδόν.

Ὅτι Μύσκελλον καὶ Ἀρχίαν, εἰς Δελφοὺς ἀπελθόντας περὶ ἀποικίας, εἶρετο ὁ Θεὸς, πότερον βούλοιο ἐκάτερος αὐτῶν

πλοῦτον ἢ ὑγίειαν ἐλομένου δ' Ἀρχίου μὲν πλοῦτον, Μυσκελλου δ' ὑγίειαν, ὁ Θεὸς ἐκέλευσε τὸν μὲν Συρακούσας κτίσαι, Μύσκελλον δὲ Κρότωνα. Καὶ συνέβη οὕτως. Τὴν γὰρ ἐν Κρότωνι ὑγίειαν μαρτυροῦσιν οἱ περὶ Μίλωνα Ὀλυμπιονῆται· τὴν δ' ἐν Συρακουσίαις τοῦ πλοῦτου ὑπερβολὴν ἢ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν, ὅτι Οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω.

Ὅτι συνέβη Συρακουσίαις, ἡγεμονικοῖς οὔσι διὰ τὴν ἀρετὴν ἐαυτῶν, τυραννουμένοις τε ἄρχειν τῶν ἄλλων, καὶ ἐλευθερωθεῖσιν ἐλευθεροῦν τοὺς ἄλλους καταδυναστευομένους.

Ὅτι τοῖς Συρακουσίαις κατ' ἀρχὰς ἐπολέμουν Σικανοί, Σικελοί, Μόργητες, καὶ ὅσοι ἄλλοι τὴν μεσόγαιαν εἶχον καὶ τὴν Μοργαντικήν.

Ὅτι ὁ Ῥοδανὸς ποταμὸς, εἰς λίμνην μικρὰν ἐμβάλλων, ἀμιγῶς δι' αὐτῆς διέρχεται· τὸ δὲ περὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀρεθούσης, μυθολόγημα· ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ἰνάχου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ Πίνδου καὶ Ἀμφιλόχων καὶ Ἀκαρνάνων ὀρμώμενος εἰς τὴν τῆς Ἀργείας θάλασσαν βάλλει, πρότερον τῷ Ἀχελώϊ συμμίσξας τὸ ρεῖθρον· καὶ τοῦ ἐν Δήλῳ Ἰνώπου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Νείλου φέρεται ναμάτων· καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀπίθανα καὶ ἀδύνατά ἐστιν.

Ὅτι ὁ ἐν Ἀμφιλόχοις Ἰναχος ποταμὸς, ὁμώνυμός ἐστι τῷ Ἀργεῖῳ· ὠνομάσθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀμφιλόχου, τοῦ καὶ τὸ Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν καλέσαντος.

Ὅτι διὰ τοὺς ἐκ Λιβύων πολέμους ἢ Σικελία ὀλιγανθρωπεῖ· διὸ Ῥωμαῖοι ταύτην ἐνέμοντο, ἵπποφόρβια καὶ βοῶν ἀγέλας ἔχοντες καὶ δούλους. Οὗτοι δ' οἱ δούλοι κατέτρεχον τὴν Σικελίαν, καὶ κατ' ὀλίγους, καὶ ἐπὶ Εὐννου, τοῦ τὸν δουλικὸν ἐξάψαντος πόλεμον, σὺν πολλαῖς χιλιάσιν. Ἀνήχθη δὲ καὶ ληστῆς τις ἐν Ῥώμῃ Σικελὸς, λεγόμενος Αἴτνης υἱὸς εἶναι, Σέρουλος ὄνομα, ὃς πολλάκις μονομαχήσας, ὕψερρον ἐπὶ τινος πῆγματος

ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀγῶνος συνισαμένου, τεθείς ὑψηλοῦ, ὡς ἂν ἐπὶ τῆς Αἴτνης, διαλυθέντος αἰφνιδίως ἐκ τινος μηχανῆς καὶ συμπεσόντος, κατηνέχθη καὶ αὐτὸς εἰς γαλεάγρας θηρίων εὐδIALYTOY, ἐπίτηδες παρεσκευασμένας ὑπὸ τῷ πῆγματι, καὶ ἐβρώθη.

Ὅτι τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν Ῥωμαῖοι.

Ὅτι, οἷον ἀκροπόλεις δύο, Συράκουσαι τε καὶ ὁ Ἐρυξ ἰδρυνται τῆς Σικελίας· μέση δ' ἀμφοῖν ἡ Ἔννα πόλις.

Ὅτι τῆς Αἴτνης τὰ ἄνω χωρία ψιλὰ ἐσι καὶ τεφρώδη, καὶ χιόνος μεσὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ ὄρυμοῖς καὶ φυτεῖαις διείληπται παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους, διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύθρους ἀναφυσῶντος. Ἀνάγκη δὲ τοῖς πάθει τούτοις τοὺς τε ὑπὸ γῆν πόρους συμμεταβάλλειν, καὶ τὰ ζῶμια ἐνίοτε [εἶναι] πλείω, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τὴν πέριξ.

Ὅτι ἀνελθόντες τινὲς εἰς τὴν Αἴτνην, ἴδον περὶον θερμώτατον τεφρώδες, καὶ ἐν μέσῳ βουνόν, καὶ αὐτὸν τεφρώδη, καὶ ἐξ αὐτοῦ καπνὸν ὄρθιον ἀνιόντα ὡσεὶ ποδῶν διακοσίων, νηνεμίας οὔσης· καὶ εἶκασαν εἶναι καπνὸν καὶ φύσημα τοῦ κρατῆρος· καὶ τοῦ λεγομένου διηγήματος περὶ Ἐμπεδοκλέους ἐμνήσθησαν, ὅτι ἡ χαλκῆ κρηπίς αὐτοῦ εὐρέθη ἐκφυσηθεῖσα, ὅτε αὐτὸς καθήλατο εἰς τὸν κρατῆρα. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιλείπειν ποτὲ τὸ πῦρ καὶ τὰ πνεύματα, ἐπιλειπούσης τῆς ὕλης, οὐκ ἄλογον· οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτόν γε, ὥσε ἀντὶ τῆς τοσαύτης βίας, ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ γενέσθαι τὸν πλησιασμόν. Νύκτωρ μὲν οὖν φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται.

Ὅτι πᾶσα Σικελία κοίλη κατὰ γῆς ἐστὶ, ποταμῶν καὶ πυρὸς μεσῆ, καθάπερ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος μέχρι τῆς Κυμαίας. Καὶ Θερμοῦ ὕδατος μεσῆ ἐστὶ. Περὶ δὲ Ἀκράγαντα λίμναι τὴν μὲν γεῦσιν ἔχουσι θαλάττης, τὴν δὲ φύσιν διάφορον· οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀκολύμβοις βαπτίζεσθαι συμβαίνει, ξύλων τρόπον ἐπιπολάζουσιν· οἱ Παλικοὶ δὲ κρατῆρας ἔχουσιν ἀναβάλλοντας ὕδωρ εἰς θολῶδες ἀναφύσημα, καὶ πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν δεχομένους μυχόν. Τὸ δὲ περὶ Μέταυρον σπήλαιον ἐντὸς ἔχει σύριγγα εὐμεγέθη, καὶ ποταμὸν δι' αὐτῆς ῥέοντα ἀφανῆ μέχρι πολλοῦ διαστήματος, εἶτα ἀνακύπτοντα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν· καθάπερ Ὀρόντης ἐν Συρίᾳ, καταδύς εἰς τὸ μεταξὺ χάσμα Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας, ὃ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν ἐν τεσσαράκοντα σταδίοις. Τὰ δ' ὅμοια καὶ ὁ Τίγρις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Λιβύῃ, μικρὸν ἀπὸ τῶν πηγῶν. Τὸ δὲ περὶ Στύμφαλον ὕδωρ, ἐπὶ διακοσίους σταδίους ὑπὸ γῆν ἐνεχθὲν, ἐν τῇ Ἀργείᾳ τὸν Ἐρασῖνον ἐκδίδωσι ποταμόν· πάλιν τὸ πρὸς τὴν Ἀρκαδικὴν Ἀσέαν, ὑποβρύχιον ὡσθὲν, ὁψέ ποτε τὸν τε Ἀλφειὸν καὶ τὸν Εὐρώταν ἀναδίδωσιν ὥστε καὶ πεπιξεῦσθαι μυθῶδες τι, ὅτι τῶν ἐπιφημισθέντων σεφάων ἑκατέρῳ, καὶ ριφέντων εἰς τὸ κοινὸν ῥεῦμα, ἀναφαίνεται κατὰ τὸν ἐπιφημισμὸν ἑκάτερος ἐν τῷ οἰκείῳ ποταμῷ.

Ὅτι ἡ Λιπάρα δυνατὴ γέγονε καὶ ἤρξέ ποτε, Κνιδίων οὔσα ἄποικος· ἔκαλειτο δὲ Μελιγουνὶς πρὶν, καὶ ἀκροθίνια πολλὰ ἀνέθηκεν εἰς Δελφούς· ἔχει δὲ καὶ γῆν εὐκαρπον, καὶ συπτηρίας μετάλλων πρόσοδον, καὶ Θερμὰ ὕδατα, ὡς καὶ ἡ Σικελία, καὶ πυρὸς ἀναπνοάς. Ταύτης δὲ μεταξὺ πως ἐστὶ καὶ τῆς Σικελίας, ἣν νῦν Ἡφαίστου ἱεράν καλοῦσι, πετρώδης πᾶσα, καὶ ἔρημος, [καὶ] διάπυρος. ἔχει δὲ ἀναπνοάς τρεῖς, ὡς ἀν' ἐκ τριῶν κρατήρων· ἐκ δὲ τοῦ μεγίστου καὶ μύδρους αἰ φλόγες ἀναφέρουσιν, οἱ προσκεχώκασιν ἤδη πολὺ μέρος τοῦ πόρου. Ἐκ δὲ

τῆς τήρησεως πεπίστυται, διότι τοῖς ἀνέμοις συμπαροξύνονται καὶ αἱ φλόγες, αἱ τε ἐνταῦθα καὶ αἱ κατὰ τὴν Αἴτνην. Οὐκ ἄλογον δέ. Καὶ γὰρ οἱ ἄνεμοι γεννῶνται καὶ τρέφονται, τὴν ἀρχὴν λαβόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθυμιάσεων ὡς ἀπὸ συγγενοῦς ὕλης καὶ πάθους, καὶ τὸ πῦρ ἐξαπτόμενον οὐκ ἐὰν θαυμαζέειν τοὺς ὀρώντας ἄλλως γέ πως τὰ τοιαῦτα. Φασὶ δὲ τῶν τριῶν κρατήρων, τὸν μὲν κατερρύηκέναι ἐκ μέρους, τοὺς δὲ συμμένειν. Τὸν δὲ μέγιστον τὸ χεῖλος ἔχειν, περιφερὲς ἂν, πέντε σταδίων· κατ' ὀλίγον δὲ συνάγεσθαι εἰς τριάκοντα ποδῶν διάμετρον, κατ' οὗ βάθος εἶναι τὸ μέχρι θαλάττης ἑξαδιαῖον, ὡς ἐκαθορᾶν ταῖς νηνεμίαις. Ἐάν μὲν οὖν νότος μέλλῃ πνεῖν, ἀχλὺν ὀμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλῳ φασὶ τῆς νησιῶδος, ὡς ἐμὴδὲ τὴν Σικελίαν ἀπώθεν φαίνεσθαι· ὅταν δὲ βορέας, φλόγας καθαρὰς ἀπὸ τοῦ λεχθέντος κρατήρος εἰς ὕψος ἐξαίρεσθαι, καὶ βρόμους ἐκπέμπεσθαι μείζους· τὸν δὲ ζέφυρον μέσην τιὰ ἔχειν τάξιν· τοὺς δ' ἄλλους κρατήρας, ὁμοειδεῖς μὲν εἶναι, τῇ δὲ βία λείπεσθαι τῶν ἀναφυσημάτων. Ἐκ τε δὴ τῆς διαφορᾶς τῶν βρόμων, καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ἀρχεται τὰ ἀναφυσητά καὶ αἱ φλόγες καὶ αἱ λιγνύες, προσσημαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν τρίτην πάλιν μέλλοντα ἄνεμον πνεῖν. Τῶν γοῦν ἐν Λιπάρᾳ, γενομένης ἀπλοίας, προσιπεῖν τινὰς φασὶ τὸν ἐσόμενον ἄνεμον, καὶ μὴ διαψεύσασθαι. Ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυθωδέστατον δοκοῦν εἰρηῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ, οὐ μάτην εἴρηται· ἀλλ' αἰνιγμα τῆς ἀληθείας ἦν, ὅτε ἔλεγε, ταμίαν τῶν ἀνέμων εἶναι τὸν Αἴολον.

Ὅτι αἱ τοῦ Αἴολου νῆσοι ἑπτὰ εἰσι, Λιπάρᾳ, Θέρμεσσα, Στρογγύλη, Διδύμη, Ἐρικοῦσσα, Φοινικοῦσσα, Εὐώνυμος. Ὡν ἡ Στρογγύλη, ἀπὸ τοῦ σχήματος καλεῖται· βία μὲν φλογὸς λειπομένη, τῷ δὲ φέγγει πλεονεκτοῦσα. Ἐνταῦθα δὲ τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασιν. Ἐρικοῦσσα δὲ καὶ Φοινικοῦσσα

ἀπὸ τῶν φυτῶν κέκληνται· ἀνεῖνται δ' εἰς νομάς. Ἡ δὲ Εὐώνυμος πελαγία ἐσὶ καὶ ἔρημος. Πολλάκις δὲ καὶ φλόγες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους τοῦ περὶ τὰς νήσους ὤφθησαν ἐπιδραμοῦσαι, τῶν κατὰ βάρους κοιλιῶν τοῦ πυρὸς ἀνασομωθέντος πόρου τινὸς καὶ βιασαμένου πρὸς τὸ ἐκτός. Φησὶ δὲ Ποσειδώνιος, περὶ τροπᾶς Θερινᾶς ἅμα τῇ ἔω, μεταξύ τῆς Ἰεράς καὶ τῆς Εὐωνύμου, πρὸς ὕψος ἀρθεῖσαν ἐξαίσιον τὴν Σαλατταν ὀραθῆναι, καὶ συμμεῖναι τινὰ χρόνον ἀναφυσωμένην συνεχῶς, εἶτα παύσασθαι. Τοὺς δὲ τολμήσαντας προσπλεῖν, ἰδόντας νεκροὺς ἰχθύας ἐλαυνομένους ὑπὸ τοῦ ροῦ· τοὺς δὲ, καὶ Θέρμη καὶ δυσωδία πληγέντας φυγεῖν· πολλάκις δ' ἡμέραις ὕπερον ὀραῖσθαι πηλὸν ἐπανθοῦντα τῇ Σαλάττη· πολλαχοῦ δὲ, καὶ φλόγας ἐκπιπτούσας καὶ καπνοὺς καὶ λιγνύας· ὕπερον δὲ παγῆναι, καὶ γενέσθαι τοῖς μυλίσαις λίθοις εἰκότα τὸν πάγον.

Ὅτι τὴν Ἰαπυγίαν οἱ Ἕλληνες Μεσσαπίαν καλοῦσι, χερρόνησον οὔσαν, εἰς δύο μοῖρας διαιρουμένην· τὸ μὲν τι γὰρ αὐτῆς Σαλεντῖνοι οἰκοῦσι, τὸ δὲ Καλαβροί. Ὑπὲρ τούτους πρόσθοροι Πευκέτιοί εἰσι καὶ Ἄπουλοι. Ἡ δὲ Μεσσαπία, χερρόνησος οὔσα, ἀπὸ Βρεντεσίου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι Τάραντος πρὸς δυσμᾶς πόλεως, ἰσημὸν ἔχει σαθίων τριακοσίων δέκα.

Ὅτι τοῦ Μεσσηνιακοῦ πολέμου γενομένου, οἱ μὴ μετασχόντες Λακεδαιμονίων τῆς στρατείας ἐκρίθησαν δοῦλοι, καὶ ὠνομάσθησαν Εἰλωτες· ὅσοις δὲ κατὰ τὴν στρατείαν παῖδες ἐγένοντο, Παρθενίας ἐκάλουν, διὰ τὸ, πολυχρονίου τοῦ πολέμου συμβάντος, ἐκ τῶν οἴκοι παρθένων οὐσῶν γυναικῶν [γενέσθαι]. Διὰ [γάρ] τὸ πολὺν χρόνον παραταθῆναι τοῖς Λακεδαιμονίοις Μεσσήνην πολιορκοῦσι, καὶ ἀποσαλῆναι τοὺς νεωτάτους ἐκ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ μιχθῆναι πάντα πάσῃ καὶ τεκνοποιήσασθαι, διὰ τοῦτο Παρθενίαι ἐκλήθησαν, καὶ ἄτιμοι ἦσαν. Οἱ δὲ, οὐκ ἀνασχόμενοι (πολλοὶ δ' ἦσαν), ἐπεβούλευσαν τῇ κοινῇ, ἔχοντες Φάλανθον

ἡγεμόνα ἓνα αὐτῶν· ἔδει οὖν τῷ ἀγῶνι, τῶν Ἰακινθίων συν-
 τελουμένων, ἡνίκα τὴν κυνὴν περίθηται Φάλανθος, ποιείσθαι
 τὴν ἐπίθεσιν. Ἐξαγγελθείσης δὲ τῆς πράξεως ἐν τῷ ἀγῶνι,
 προελθὼν ὁ κήρυξ εἶπε, μὴ περιθέσθαι κυνὴν Φάλανθον. Οἱ
 δὲ στρατιῶται, αἰσθόμενοι φωραθέντες, οἱ μὲν διεδίδρασκον, οἱ
 δὲ ἰκέτευον· κελεύσαντες δ' αὐτοὺς θάρρειν, φυλακὴν παρέδωκαν·
 τὸν δὲ Φάλανθον ἔπεμψαν εἰς Θεοῦ περὶ ἀποικίας· ὁ δὲ ἔχρη-
 σε, «Σατύρεόν τοι ἔδωκα, Τάραντά τε πῖονα δῆμον, οἱ-
 » κῆσαι, καὶ πῆμα Ἰαπύγεσσι γενέσθαι». Ἦκον οὖν σὺν Φάλαν-
 θῷ οἱ Παρθεναῖοι, καὶ ἔκτισαν Τάραντα, καὶ ὠνόμασαν οὕτως
 ἀπὸ τινος ἥρωος.

Ὅτι Ταραντῖνοι, ἀριστοκρατηθέντες ἐν δημοκρατίᾳ, μεγάλως
 ἴσχυσαν· καὶ τὴν Πυθαγόρειον ἀσπασάμενοι γνησίως φιλοσο-
 φίαν, Ἀρχύταν τὸν φιλόσοφον ἄρχοντα προῦβάλλοντο, ὃς καὶ
 πολὺν χρόνον ἤρξεν. Ὑσερον δὲ τοσοῦτον εἰς τὴν τρυφὴν καὶ
 κακοπολιτείαν ἐτρέποντο, ὥστε καὶ τὰς δημοτελεῖς ἑορτὰς
 πλείους τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμερῶν ἄγειν· καὶ ξένους καὶ ἄλλο-
 φύλους ἄρχοντας ἐπικαλεῖσθαι, *καὶ* οὐδὲ τούτοις εὐπειθεῖς γι-
 νόμενοι· οἷον Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην κατὰ Μεσσαπίων,
 καὶ Πύρρον, καὶ τινὰς Λακεδαιμονίους· καὶ ἐπὶ Ἀννίδα συν-
 εμάχουν Καρχηδονίοις, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων ὕσερον
 καταπολεμηθέντες ἐταπεινώθησαν.

Ὅτι ἡ τῶν Ἰαπύγων χώρα παραδόξως ἐστὶν ἀσειά. Ἐπιπολῆς
 γὰρ φαινομένη τραχεῖα, εὐρίσκεται βαθύγειος σχιζομένη· ἀνυ-
 δροτέρα δὲ οὔσα, εὐετος καὶ εὐθενδρός ἐστιν. Εὐάνδρησε δὲ
 ποτε καὶ τοῦτο σφόδρα τὸ χωρίον σύμπαν, καὶ ἔσχε πό-
 λεις τρισκαίδεκα· ἀλλὰ νῦν, πλὴν Τάραντος καὶ Βρεντεσίου,
 τὰ ἄλλα πολίσματα εἰσιν· οὕτως ἐκπεπόνηται καὶ τεταπεινών-
 ται. Ἐνταῦθα καὶ ὁ σκόπελος, ὃν καλοῦσιν ἄκραν Ἰαπυγίαν,
 πολὺς ἐκκείμενος εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὰς χειμερινὰς ἀνατολάς,

ἐπιστρέφων δὲ πῶς ἐπὶ τὸ Λακίνιον, ἄκρον τῆς Βρεττίας (ἣν Ἑλλάδα μεγάλην ἀπὸ τῆς τοῦ Πυθαγόρου ἐνταῦθα διατριβῆς ἐκάλεσαν), ἀνταῖρον ἀπὸ τῆς ἐσπέρας αὐτῶ, καὶ κλείον τὸ σῶμα τοῦ Ταραντίνου κόλπου πρὸς αὐτόν· καὶ τὰ Κεραύνια δ' ὁμοίως ὄρη κλείει πρὸς αὐτόν τὸ σῶμα τοῦ Ἰονίου κόλπου. Καὶ ἔστι τὸ διάστημα ὅσον ἑπτακοσίων σταδίων ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τε τὰ Κεραύνια καὶ πρὸς τὸ Λακίνιον. Περίπλους δὲ Τάραντος ἔστιν ἐς Βρεντέσιον μέχρι μὲν Βάριδος πολίχνης ἑξακόσιοι στάδιοι. Καλοῦσι δὲ Βάριον οἱ νῦν Οὐέρητον. Ἐνθεν εἰς τὰ Λευκά, σάδια ὀγδοήκοντα, πολίχνην καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ δεικνυται πηγὴ δυσώδους ὕδατος. Ἐκ δὲ τῶν Λευκῶν εἰς Ὑδροῦντα πολίχνην σάδια ἑκατὸν πενήκοντα. Ἐντεῦθεν δ' εἰς Βρεντέσιον τετρακόσια· οἱ δὲ ἴσοι καὶ εἰς Σάσωνα τὴν νῆσον, ἥτις μέση πῶς ἱδρυται τῆς τε Ἰαπυγίας καὶ τῶν Κεραυνίων τῆς Ἠπείρου.

Ὅτι ἢ ἀπὸ Βρεντεσίου ὁδὸς εἰς Τάραντα, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἰσθμὸς, σάδια διακόσια, ἀφορίζων γῆν, ἣν Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ καλοῦσι, χερρρόνησον οὔσαν.

Ὅτι εὐλίμενός ἐστιν ἡ πόλις τὸ Βρεντέσιον. Ἐνὶ γὰρ σῶματι πολλοὶ κλείονται λιμένες ἄκλυσοι, κόλπων ἀπολαμβανομένων ἐντός· ὥς' εἰκέναι κέρασιν ἐλάφου τὸ σχῆμα, ἀφ' οὗ καὶ τοῦνομα· σὺν γὰρ τῇ πόλει κεφαλῇ μάλισα ἐλάφου προσέοικεν ὁ τόπος· τῇ δὲ Μεσσαπία γλώττῃ Βρέντιον ἢ κεφαλῇ τῆς ἐλάφου καλεῖται. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ρώμης εἰς Βρεντέσιον μίλια τριακόσια ἑξήκοντα.

Ὅτι ἀπὸ Βρεντεσίου πλοῦς ἐστὶν εἰς τὴν περαιάν διπλοῦς· ὁ μὲν ἐπὶ τὰ Κεραύνια καὶ τὴν Ἠπειρον, ὁ δὲ εἰς Δυρράχιον μείζων τοῦ προτέρου· ἔστι γὰρ χιλίων ὀκτακοσίων σταδίων.

Τέτριπται δ' ἑκάτερος τούτων, διὰ τὸ τὴν πόλιν εὐφυῶς κεῖσθαι πρὸς τε τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἔθνη καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων.

Ὅτι τὸ παλαιὸν ἑκαλεῖτο *τὸ* Ἄργος Ἴππιον ἢ πόλις, ὕστερον Ἀργυρίππα, εἶτα ὕστερον ἐκλήθη Ἄρποι, κτίσμα Διομήδους.

Ὅτι τῆς Δαυνίας περὶ λόφον τινὰ δεῖκνυται ἡρώα· τὸ μὲν Καλχαντος, ἐπ' ἄκρῃ τῆ κορυφῇ (ἐναγίζουσι δ' αὐτῷ μέλανα κριὸν οἱ μαντευόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι)· τὸ δὲ Ποδαλειρίου, κάτω πρὸς τῇ ρίζῃ, διέχον τῆς θαλάττης σαδία ἑκατόν· ὁ δὲ τόπος καλεῖται Δρίον. Πρόκειται δὲ τοῦ κόλπου τούτου πελάγιον ἀκρωτήριον πρὸς ἀνατολὰς, ἐπὶ τριακοσίους ἀνατεῖνον σαδίους, τὸ Γάργανον· οὗ πλησίον αἱ Διομήδεια νῆσοι. Περὶ δὲ τοῦ Διομήδους διαφόρως ἰσορεῖται. Οἱ μὲν φασιν, ὅτι μετὰπεμπτος γενόμενος ἐν Ἄργει ἐτελεύτησεν· οἱ δὲ αὐτοῦ ἐν Ἄρποις τῆς Δαυνίας· οἱ δὲ, ἐν μιᾷ τῶν νήσων αὐτοῦ ἀφανισθῆναι· οἱ δὲ, ὅτι ἐν Ἐνετοῖς ἀπεθεώθη.

Ὅτι ἡ Ἰταλία ἀσφαλῶς ὤκηται, νήσου δίκην περίκλυτος οὔσα· καὶ πάλιν αἱ Ἄλπεις κρημνώδεις εἰσὶ, καὶ τείχεσι πεφραγμέναι.

Ὅτι Στραβῶν ὁ Γεωγράφος ἠκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Τιβερίου Καίσαρος, καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ Δρούσου καὶ Γερμανικοῦ.

BIBLION Ζ.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ ἕως τοῦ Ἰσρου τῶν ὄχθων, σαδίοι εἰσι χίλιοι.

Ὅτι Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ φύλου, τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς

ξανθότητος· τάλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις· ὄθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα Γνήσιοι.

Ὅτι Μάρσοι καὶ Σούγαμβροι ἔθνη εἰσὶ Γερμανικὰ δυσμικά.

Ὅτι ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς τῆς Γερμανίας ἐστὶ περὶ Σουήβους ἔθνος μέγα.

Ὅτι τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβια ἐστὶ καὶ νομαδικά, καὶ ῥαδίως μεταναστεύειν ἔτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν.

Ὅτι Δροῦσος ὁ Τιβερίου παῖς, πολεμῶν καὶ κατορθῶν περὶ τὸν Ῥήνον, ἐτελεύτα.

Ὅτι διέχει ὁ Ῥήνος ἀπὸ τοῦ Ἄλβιδος ποταμοῦ, σάδια τρισχίλια εὐδυσποροῦντι.

Ὅτι ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς πυκνότερός τε ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος, ἐν χωρίοις ἐρυμνοῖς κύκλον περιλαμβάνων μέγαν. Ἐν μέσῳ δὲ ἵδρυται χώρα, καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένη. Ἐστὶ δὲ πλησίον αὐτῆς, ἢ τε τοῦ Ἰσρου πηγὴ καὶ ἡ τοῦ Ῥήνου, καὶ ἡ μεταξὺ ἀμφοῖν λίμνη, καὶ τὰ ἔλη τὰ ἐκ τοῦ Ῥήνου διαχεόμενα. ἔχει δ' ἡ λίμνη τὴν περίμετρον σάδια τριακόσια. Νοτιωτέρα δ' ἐστὶ τῶν τοῦ Ἰσρου πηγῶν καὶ αὕτη, καὶ ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς· ὥστε ἀνάγκη τὸν ἀπὸ τῆς Κελτικῆς ἐπὶ τὸν Ἐρκύνιον δρυμὸν ἰόντα, πρῶτον μὲν διαπερᾶσαι τὴν λίμνην, ἔπειτα τὸν Ἰσρον, εἴτ' ἤδη δι' εὐπετεσέρων χωρίων ἐπὶ τὸν δρυμὸν ἔλθειν δι' ὄροπεδίων.

Ὅτι ἐστὶ καὶ ἑτέρα ὕλη μεγάλη ἐν Γερμανίᾳ, Γάβρητα, ἐπίταδε τῶν Σουήβων· ἐπέκεινα δ' ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς, ἔχεται δὲ κάκεινος ὑπ' αὐτῶν.

Ὅτι Κίμβροι καλοῦνται οἱ παρωκεανῆται Γερμανοί, οἵτινες ἐσράτευσάν ποτε εἰς τὴν Μαιῶτιν· καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἔοικε,

καὶ οἱ τὸν Βόσπορον οἰκοῦντες Κιμμέριοι ἐκλήθησαν, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται. Οἱ δὲ Ἕλληγες τὸ ὄνομα σολοικίζοντες λέγουσιν.

Ὅτι ταῖς τῶν Κίμβρων γυναιξί, συστρατευούσαις τοῖς ἀνδράσι, παρηκολούθουν γυναῖκες προμάντιες ἰέρειαι, πολιότριχες, λευχεῖμονες, καρπασίνας ἐφαπτιδᾶς ἐπιπεπορπημένοι, ζῶσμα χαλκῶν ἔχουσαι, γυμνόποδες· τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφῆρεις· κατασέψασαι δ' αὐτούς, ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκῶν, ὅσον ἀμφορέων εἴκοσιν· εἶχον δ' ἀναβάθραν, ἣν ἀναβάσαι ὑπερπετεῖς τοῦ λέβητος ἐλαιμοτόμου ἕκαστον μετεωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τιὰ ἐποιοῦντο· ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχχνον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας τοῖς γέροισι τῶν ἀρμαμαξῶν, ὡς ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαΐσιον.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἕλληγες τοὺς Γέτας καὶ τοὺς Μυσοὺς, οἰκοῦντας περὶ τὸν Ἰστρον, Θρακᾶς ὑπελάμβανον· καὶ τοὺς ἀποίκους τῶν ἐκ Θρακῆς Μυσῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας μεταξὺ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν καὶ Τρώων· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Φρύγες Βρύγες εἰσὶ, Θρακίον τι ἔθνος· καθάπερ καὶ Μύγδονες, καὶ Βέβρυκες, καὶ Μαιδοβιθυνοὶ, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Θῦνοι, καὶ Μαριανθυνοί· ἀλλ' οὗτοι μὲν τελέως τὴν Εὐρώπην ἐξέλιπον, πλην Μυσῶν, ὧν καὶ Ὅμηρος ἐμνήσθη. Καὶ γὰρ εἰσὶ τινες τῶν ταύτῃ Θρακῶν καὶ Μυσῶν ἀπεχόμενοι κρεωφαγίας καὶ γάμου, διὰ ὀσιότητα· οὗς λέγει ἀγανοὺς Ἰππημολγοὺς, Γαλακτοφάγους, Ἀβίους τε, τοῦτ' ἔστιν ἀγάμους, ἄνευ συμβιώσεως γυναικῶν· καὶ συμβαίνει αὐτοῖς δικαιοπραγεῖν, διὰ τὸ πένητας εἶναι. Εἰκὸς δὲ καὶ τὸν Ζάμολξιν ὕσερον τοὺς Γέτας ἀναπεῖσαι Πυθαγορίζειν, εὐρόντα ἐτοίμους πρὸς φιλοσοφίαν.

Ὅτι ὁ Εὐξείνος νῦν πόντος Ἄξεινος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο, διὰ

τὸ τὰ ἐνοικοῦντα ἔθνη ἄγρια εἶναι, καὶ ξενοκτονεῖν τοὺς περὶ τὴν Ταυρικὴν.

Ὅτι οἱ Σκύθαι πάντα κοινὰ εἶχον, καὶ αὐτὰς τὰς γυναῖκας, πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. Διὰ δὲ τὸ εἶναι ἄβιοι, δικαιοτάτοί εἰσιν· ἢ γὰρ ἀδικία, διὰ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν, καὶ διὰ τὰ συμβόλαια. Οἱ γὰρ παλαιοὶ Σκύθαι πένητες ἦσαν· ὃ καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ, καὶ Ἡρόδοτος, περὶ τῶν ἐπιστρατευσάντων τῷ Δαρείῳ βασιλεῖ τῶν Περσῶν Σκυθῶν γράφων, τῆς τε αὐταρκειᾶς καὶ λιτότητος αὐτῶν. Καὶ Δρομιχαίτης ὁ Γετῶν βασιλεὺς, ζωγρήσας Λυσίμαχον τὸν στρατηγὸν τῶν Μακεδόνων, συστρατεύσαντά ποτε Ἀλεξάνδρῳ, ἀπέλυσε, δεῖξας αὐτῷ πρότερον τὴν τῶν Γετῶν πενίαν, καὶ εἰπὼν· ὅτι Οὐ δεῖ τοῖς τὴν τοιαύτην πενίαν ἀσκοῦσι Γέταις πολεμεῖν, ἀλλὰ φίλαις κεχρῆσθαι.

Ὅτι τῆς μεταξὺ Εὐξείνου πόντου καὶ Γερμανῶν γῆς, διχῆ διαιρουμένης, τὸ μὲν πρὸς ἀνατολὰς τε καὶ τὸν Εὐξείνου Γέται νέμονται, τὸ δὲ πρὸς δυσμῆν Δάκοι, [οἱ] καὶ Δάοι· ἀφ' οὗ καὶ ἐπιπολάζει ἐν Ἀθήναις τὸ τῶν δούλων ὄνομα.

Ὅτι τοῦ Ἰσρου ποταμοῦ τὰ μὲν ἄνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη, μέχρι τῶν καταρακτῶν, Δανούβιον προσηγόρευον οἱ παλαιοὶ, ἃ μάλιστα διὰ τῶν Δάκων φέρεται. Τὰ δὲ κάτω μέχρι τοῦ Πόντου, τὰ παρὰ τοὺς Γέτας, ἐκάλουν Ἰσρον. Ὁμόγλωττοι δ' εἰσὶν οἱ Δάκοι τοῖς Γέταις.

Ὅτι μεταξὺ τῆς Ποντικῆς θαλάττης, τῆς ἀπὸ Ἰσρου ἐπὶ Τύραν, καὶ ἢ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδιάς πᾶσα καὶ ἄνυδρος· ἐν ἣ Δαρεῖος ἀποληφθεὶς ὁ Ὑσάσπεω, καθ' ὃν καιρὸν διέβη τὸν Ἰσρον ἐπὶ τοὺς Σκύθας, ἐκινδύνευσε πανστρατιᾶ δίψῃ φθαρῆναι.

Ὅτι μεταξὺ τῆς Πεύκης, ἢ ἐς νῆσος ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰσρου σομάτων ἀπολαμβάνομένη, ἕως τῶν τοῦ Τύρα ἐκβολῶν, σάδιαι

εἰσιν ἑννεακόσιοι· τὸ δὲ ἀπὸ ἱεροῦ σώματος τοῦ Ἰσρου, ὃ ἐστὶ νοτιώτατον, ἕως τοῦ βορειοτάτου, τοῦτ' ἔστιν ἡ τῆς Πεύκης βάσις τριγώνου οὔσης, σταδίοι εἰσι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Λευκὴ νῆσος ἀπὸ τῆς Πεύκης ἀπέχει πρὸς ἀνατολὰς σταδία πεντακόσια εἰς τὸ πέλαγος, ἱερά Ἀχιλλέως.

Ὅτι ὁ Βορυσθένης ποταμὸς, εἶτα πρὸς βορρᾶν καὶ [πρὸς] ἀνατολὰς ὁ Ἰπανίς ποταμὸς, ἀπὸ τοῦ Τύρα ποταμοῦ· καὶ πρὸ αὐτῶν νῆσος Βορυσθενίς. Ἀναπλεύσαντι δὲ τὸν Βορυσθένη σταδία διακόσια, πόλις ἐστὶν ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ὀλβία καλεῖται, κτίσμα Μιλησίων, ἐμπορεῖον μέγα. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰσρου ποταμοῦ καὶ τοῦ Βορυσθένους πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν Σκυθῶν ἐρημία· εἶτα Τυραγέται· εἶτα Ἰάζυγες Σαρμάται, καὶ οἱ Βασιλήϊοι λεγόμενοι Σκύθαι.

Ὅτι ἡ προσάρκτιος πᾶσα, ἀπὸ Γερμανίας μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης, πεδιάς ἐστιν, ἦν ἴσμεν.

Ὅτι Ῥωξολάνοι, περὶ τὴν Μαιῶτιν οἰκοῦντες, ἐπολέμουν πρὸς τοὺς τοῦ Εὐπάτορος Μιθριδάτου στρατηγούς, ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον.

Ὅτι αἱ τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ ἐκβολαὶ ἐν τῷ μυχῷ κεῖνται τοῦ Ταμυράκου κόλπου, καὶ ἡ Βορυσθενίς νῆσος· ὃ δὲ Καρκινίτης ποταμὸς ἐν τῷ μυχῷ ἐκδίδωσι τοῦ ὁμωνύμου κόλπου· καὶ περιέχεται μεταξὺ τῶν δύο κόλπων τούτων ἡ Ταυροσκυθία χερρόνησιζουσα, ἧς τὰ νότια μέρη εὐθεῖα ἐστὶν αἰγιαλὸς, ὃ Ἀχιλλεῖος δρόμος.

Ὅτι τὰ περὶ Μαιῶτιν χωρία διὰ τὴν ψύξιν ὄνους οὐ τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. Οἱ τε βόες, οἱ μὲν ἄκεροι γίνονται, τῶν δὲ ἀπορινῶσι τὰ κέρατα· καὶ γὰρ τοῦτο δύσριγον τὸ μέρος. Οἱ τε ἵπποι μικροὶ γίνονται· τὰ δὲ πρόβατα μεγάλα. Ὁ δὲ διάπλους τοῦ Βοσπόρου ἀμαξεύεται ἐκ τοῦ Παντικαπαίου εἰς Φαναγορίαν, ὥστε καὶ πλοῦν εἶναι καὶ ὁδὸν· ὀρυκτοὶ τέ εἰσιν

ἰχθύες, οἱ ἀποληρθέντες ἐν τῷ κρυσάλλῳ, θηρευτοὶ γαγγάμη τῷ ἐργαλείῳ, καὶ μάλισα οἱ ἀντακαῖοι, θελφίσι πάρισοι τὸ μέγεθος. Ἡ δὲ ἄμπελος χειμῶνος κατορύττεται. Τὰ δὲ κύματα τοῦ θέρους σφοδρὰ γίνονται, τάχα μὲν τῶν σωματῶν ἀηθίζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων νηνεμούτων, ἢ καὶ τοῦ πάχους τοῦ ἀέρος ἐκθερμαινομένου πλέον, καθάπερ ἐν τοῖς νέφεσιν οἱ παρήλιοι ποιοῦσιν.

Ὅτι μετὰ τὴν νῆσον τὴν Βορυσθενίδα, ἐξῆς πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ, ψιλὸν χωρίον, καλούμενον ἄλσος ἱερὸν Ἀχιλλέως· εἶτα ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος, ἀλιτενῆς χερσονήσος. Ἔστι γὰρ ταυρία τις, ὅσον χιλίων σταδίων μῆκος ἐπὶ τὴν ἑὴ πλάτος δὲ τὸ μέγιστον δυοῖν σταδίων· τὸ δὲ ἐλάχιστον, πλέθρων τεσσάρων, διέχουσα τῆς ἐκατέρωθεν τοῦ αὐχένος ἠπείρου, τῇ θαλάσῃ, σταδίους ἐξήκοντα, ἀμμώδης, ὕδωρ ἔχουσα ὀρυκτόν· κατὰ μέσσην δὲ ὁ τοῦ ἰσθμοῦ αὐχὴν, ὅσον τεσσαράκοντα σταδίων. Τελευταῖα δὲ πρὸς ἄκραν, ἣν Ταμυράκην καλοῦσιν, ἔχουσαν ὕψος μὲν ἣν ὁ Καρκινίτης κόλπος, εὐμεγέθης, ἀνέχων πρὸς τὰς ἄρκτους ὅσον ἐπὶ σταδίους δισχιλίους μέχρι τοῦ μυχοῦ. Τὸν δὲ κόλπον καὶ Ταμυράκην καλοῦσιν ὁμωνύμως τῇ ἄκρῃ. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ ἰσθμὸς, ὁ διείργων τὴν Σαπρὰν λεγομένην λίμνην ἀπὸ θαλάττης, σταδίων τεσσαράκοντα, καὶ ποιῶν τὴν Ταυρικὴν καὶ Σκυθικὴν λεγομένην χερρόνησον. Οἱ δὲ τριακοσίων ἐξήκοντα τὸ πλάτος τοῦ ἰσθμοῦ φασίν. Ἡ δὲ Σαπρὰ λίμνη, σταδίων μὲν εἶναι τετρακισχιλίων λέγεται· μέρος δ' ἐστὶ τῆς Μαιώτιδος τὸ πρὸς δύσιν· συνεσόμενται γὰρ αὐτῇ σόματι μεγάλῳ, καὶ ἔστιν ἐλώδης σφόδρα, καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλώϊμος· οἱ γὰρ ἄνεμοι τὰ τευάγη ῥαδίως ἀνακαλύπτουσιν, εἶτα πάλιν πληροῦσιν, ὥστε τὰ ἔλη τοῖς μείζοσι σκάφεσιν οὐ περάσιμά ἐστιν ἀλλ' ἐνίσχεται αὐτόθι.

Ὅτι Χερρόνησος πόλις ἐν τῇ Ταυρικῇ πρότερον αὐτόνομος

ἦν. Κατατρεχομένη δ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠναγκάσθη πρῶ-
 ζάτην ἐλέσθαι Μιθριδάτην τὸν Εὐπάτορα, στρατηγιῶντα ἐπὶ
 τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένου ποταμοῦ βαρ-
 βάρους καὶ τοῦ Ἀδρίου. Ταῦτα δ' ἦν ἐπὶ Ῥωμαίους παρα-
 σκευή. Ἐκεῖνος μὲν οὖν κατὰ ταύτας τὰς ἐλπίδας, ἄσμενος
 πέμψας εἰς τὴν χερρόνησον στρατιάν, ἐπολέμει πρὸς τοὺς Σκύ-
 θας, καὶ τούτους ἐχειρώσατο, καὶ Βοσπόρου κατέστη κύριος·
 παρ' ἐκόντος λαβὼν Παιρισάδου, τοῦ κατέχοντος τότε. Ἐξ
 ἐκείνου δὴ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ἢ τῶν
 Χερρόνησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέχρι νῦν ἔσιν.

Ὅτι μετὰ τὸν Συμβόλων λιμένα ἐν τῇ Ταυρικῇ, ὅς ἐστι
 δυσμικὸς καὶ βόρειος, ἢ Ταυρικὴ πρὸς νότον τοῦ Εὐξείνου
 παραλία, χιλίων οὔσα σταδίων τὸ μῆκος, τραχεῖα καὶ ὄρεινή,
 καὶ καταιγίζουσα τοῖς βορέαις, ἴδρυται [εἶτα] ἡ Θεοδοσία πόλις
 ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς παραλίας ταύτης ἀκρωτή-
 ριον ἔστι, τὸ καλούμενον Κριοῦ μέτωπον, ἀντικρὺς Παφλαγονίας
 καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου αὐτῆς Καράμβιδος. Τὸ δὲ διάγραμμα τὸ
 μεταξύ Καράμβιδος καὶ Κριοῦ μετώπου σταδίοι δισχιλιοὶ δια-
 κόσιοι. Ἀπὸ δὲ Θεοδοσίας εἰς Παντικάπην, μητρόπολιν τῶν Βοσ-
 ποριανῶν, πᾶσα ἡ χώρα εὐγείος καὶ εὐφορος σίτου, σταδία
 πεντακόσια καὶ τριάκοντα. Ἡ δὲ Παντικάπαια πόλις ἴδρυται ἐπὶ
 τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Τὸ δὲ Παντικάπαιον λόφος
 ἔστι πάντῃ περιεικόμενος ἐν κύκλῳ σταδίων εἴκοσι, κτίσμα
 Μιλησίων.

Ὅτι τὰ τοῦ Ταναΐδος δύο στόματα διέχει ἀλλήλων, ὡς
 σταδία ἐξήκοντα· ἓνθα καὶ πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ, μέ-
 γιστον ἔμπορεῖον τῶν βαρβάρων μετὰ τὸ Παντικάπαιον. Ἀπὸ
 δὲ τοῦ Παντικάπαιου πρὸς βορρᾶν σταδία εἴκοσιν ἀνιόντι,
 Μυρμηκίον ἔστι πολίχμιον· εἶτα κώμη Παρθέμιον, ἀπὸ σταδίων
 τεσσαράκοντα τοῦ Μυρμηκίου, ἀπὸ δὲ Παντικάπαιου ἐξήκοντα.

Ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ Παντικάπαιον, ὁ πορθμὸς, τοῦτ' ἔστι τὸ πλάτος τοῦ Βοσπόρου, σταδίων ἑβδομήκοντα· ἀπὸ δὲ τοῦ Παρθενίου, ὅπου καὶ τὸ σενώτατόν ἐστι τοῦ πορθμοῦ, σταδία εἴκοσι. ἔχει δ' ἐνταῦθα ἀντικειμένην ἐν τῇ Ἀσίᾳ κώμην, Ἀχιλλεῖον καλουμένην. Ἐντεῦθεν δὲ τὸ μῆκος τῆς λίμνης, ἐπὶ τὸν Τάναϊν τὴν πόλιν καὶ τὴν νῆσον σταδία δισχίλια διακόσια. Ὁ δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν παράπλους κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη ὀλίγω τι ὑπερβάλλει τῶν δισχιλίων διακοσίων σταδίων· ὁ δὲ ἀριστερὸς καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, ὑπὲρ τοὺς ἑπτακισχιλίους *ἔγγιστα*, ὡς εἶναι τὴν τῆς συμπάσης λίμνης περίμετρον ἑνεακισχιλίων ἔγγιστα σταδίων· ἧς τὰ μὲν Εὐρωπαϊα μέρη ἔρημα, τὰ δ' ἀνατολικά οἰκεῖται· ἡ δὲ Ταυρικὴ Χερρόνησος ἔοικε, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ σχῆμα, τῇ Πελοποννήσῳ. Τὴν δὲ πλείστην, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρκινίτου, Ταῦροι Σκυθικὸν ἔθνος ὄκουν· καὶ ἐκαλεῖτο πάλαι ἡ χώρα αὕτη πᾶσα, σχεδὸν δὲ τι καὶ [ἡ] ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους, μικρὰ Σκυθία. Τῆς δὲ Χερρόνησου τῆς Ταυρικῆς, πλὴν τῆς ὀρεινῆς τῆς παραλίου μέχρι Θεοδοσίας, ἡ ἄλλη πεδιάς καὶ εὐγείος ἐστι πᾶσα, σίτω δὲ καὶ σφόδρα εὐτυχής· τριάκοντα γοῦν ἀποδίδωσι, διὰ τοῦ τυχόντος ὀρύκτου σχιζομένη. Φόρον δ' ἔφερον Μιθριδάτῃ τῶ Εὐπάτορι οὗτοι. Ἐντεῦθεν φασὶ καὶ τὰ σιτοπόμπια τοῖς Ἕλλησιν εἶναι· καὶ Λεύκωνά φασι πέμψαι ἐντεῦθεν Ἀθηναίοις σίτου μεδίμνους μυριάδας πεντεκαίδεκα. Διὰ δὲ τὸ νομάδας εἶναι τοὺς βορειοτέρους, Γεωργοὶ οὗτοι ἐκαλοῦντο ἰδίως.

Ὅτι ἰδίον ἐστι Σκυθῶν καὶ Σαρματῶν τὸ τοὺς ἵππους ἐκτέμνειν εὐπειθείας χάριν· μικροὶ μὲν γὰρ εἰσιν, ὄξεις δὲ σφόδρα καὶ δυσπειθεῖς.

Ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἀετὸς οὐ γίνεται. Γίνεται δὲ ζῶόν τι ἐνταῦθα, ὁ καλούμενος Κόλος, μεταξύ ἐλάφου τε καὶ κριοῦ τὸ μέγεθος,

μέγεθος, λευκός, ὀξύτερος τούτων τῷ ὁρόμῳ, πίνων τοῖς ῥώθωσιν εἰς τὴν κεφαλὴν, εἴτ' ἐντεῦθεν εἰς ἡμέρας ταμιεύων πλείους, ὥς' ἐν τῇ ἀνύδρῳ νέμεσθαι ῥαδίως. Τοιαύτη μὲν ἡ μεταξὺ Ῥήνου καὶ Ταναΐδος ποταμῶν χώρα, ἢ ἐκ τοῦ Ἰσρου ποταμοῦ, ὑπὸ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης ἀφοριζομένη.

Ὅτι παράλληλά ἐσι τρόπον τινα τῷ Ἰσρῷ ποταμῷ τὰ τε Ἰλλυρικὰ καὶ τὰ Παιονικὰ καὶ τὰ Θράκια ὄρη, μίαν πως γραμμὴν ἀποτελοῦντα, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου μέχρι πρὸς τὸν Πόντον· ἥσπερ προσάρκτια μὲν, τὰ μεταξὺ Ἰσρου ποταμοῦ καὶ τῶν ὄρων· πρὸς νότον δὲ, ἢ τε Ἑλλάς καὶ ἡ συνεχῆς Βάρβαρος μέχρι τῆς ὀρεινῆς. Πρὸς μὲν οὖν τὸν Πόντον, τὸ Αἴμον ἐσιν ὄρος, μέγιστον τῶν ταύτη καὶ ὑψηλότατον, μέσην πως διαιροῦν τὴν Θράκην. Πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ, πᾶσα ἡ Ἀδρία σχεδὸν τι μέση δ' ἡ Παιονία, καὶ αὕτη πᾶσα ὑψηλή. Ἐφ' ἐκάτερα δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θράκια, ἢ Ῥοδόπη, ὁμορον ὑψηλὸν ὄρος μετὰ τὸν Αἴμον· ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον, τὰ Ἰλλυρικὰ, ἢ τε τῶν Αὐταριατῶν χώρα καὶ ἡ Δαρδανική. Αἱ δ' Ἄλπεισ διαιτεῖνουσιν μέχρι τῶν Ἰαπόδων, Κελτικοῦ τε ἅμα καὶ Ἰλλυρικοῦ ἔθνους. Ἡ δὲ Ὀκρα ταπεινότατον μέρος τῶν Ἄλπεων ἐσιν, τῶν διαιτείνουσῶν ἀπὸ τῆς Ῥαιτικῆς μέχρι Ἰαπόδων· ἐντεῦθεν δ' ἐξαίρεται τὰ ὄρη πάλιν ἐν τοῖς Ἰάποσι, καὶ καλεῖται Ἄλβια. Μεταξὺ δ' Ὀκρας καὶ Ἀλβίων ὀρέων ἐν τῇ Ἰσρίᾳ, τὰ ὄρη τὰ Καρούαγκα ἐπ' εὐθείας. Τὰ δὲ Βέβια ἔτι ἀνατολικώτερα τῶν Ἀλβίων· ὡς εἶναι κατὰ τὸ πέμπτον κλίμα σχεδὸν ἐπ' εὐθείας τὰ ὄρη ταῦτα, Ὀκραν, Καρούαγκα, Ἄλβια, Βέβια· εἶτα τὰ τῆς ἄνω Μυσίας ὄρη· εἶτα ὁ Αἴμος ὁ Θράκιος, ἕως τοῦ Εὐξείνου πόντου. Αὕτη οὖν ἡ κατὰ τὰ προκειμένα ὄρη εὐθεῖα παράλληλος ἐσιν τῷ Ἰσρῷ σχεδόν.

Ὅτι ἀρχὴ τῆς Ἰλλυρικῆς παραλίας ἐσιν ἡ Ἰσρία, συνεχῆς οὔσα τοῖς τε Κάρνοις καὶ τῇ Ἰταλίᾳ. Καὶ εἰσὶν ὀκτακόσιοι

στάδιοι ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ἕως τῆς Πόλας· τοσοῦτοι δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἕως Ἀγκῶνος, πόλεως Ἰταλικῆς. Ὁ δὲ πᾶς τῆς Ἰσρίας παράπλους ἕως τῶν Ἀλβίων ὄρων, σταδίοι χίλιοι τριακόσιοι. Ἐξῆς δὲ ἐστὶν ὁ Ἰαποδικὸς παράπλους, σταδίων χιλίων.

Ὅτι οἱ Ἰάποδες ἰδρυνταὶ ἐπὶ τῷ Ἀλβίῳ ὄρει, τελευταίῳ ὄντι τῶν Ἄλπεων καὶ ὑψηλῷ σφόδρα, τῇ μὲν ἐπὶ τοὺς Παννονίους καὶ τὸν Ἰσρον καθήκοντες, τῇ δὲ ἐπὶ τὸν Ἀδριαν. Κατάσκευτοι δὲ εἰσὶν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς τε καὶ Θραξίν.

Ὅτι μετὰ τὸν τῶν Ἰαπόδων παράπλου ὁ Λιβυρικός ἐστὶ σταδίων χιλίων πεντακοσίων, νήσων ἀριθμὸν ἔχων πρὸ αὐτοῦ περὶ τεσσαράκοντα. Τῶν δὲ Ἰαπόδων νῆσος πρόκειται ἡ Κυρακτική· τῶν δὲ Ἰσρίων αἱ Ἀψύρτιδες νῆσοι, ἔνθα φασὶ τὴν Μήδειαν τὸν ἀδελφὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν. Καὶ ἡ Τραχούριον δὲ καὶ ἡ Φάρος πρὸ τῆς Λιβυρίας εἰσὶ, νῆσοι ἐπίσημοι· καὶ ἡ Ἴσσα νῆσος.

Ὅτι ἴδιον τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος ἀναδασμὸν ποιεῖσθαι τῆς χώρας· τὸ δὲ μὴ χρῆσθαι νομίμασι, πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἴδιον, πρὸς ἄλλους δὲ τῶν Βαρβάρων πολλοὺς κοινόν.

Ὅτι ὄρος ἐστὶν Ἄρδιον, μέσον τέμνον τὴν Δαλματικὴν, τὴν μὲν ἐπιθαλάττιον, τὴν δὲ ἐπὶ θάτερα. Εἶτα ὁ Νάρων ποταμὸς, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἡ Μέλαινα νῆσος, ἣτις καὶ Κέρκυρα καλεῖται, Κνιδίων κτίσμα.

Ὅτι πολλὰ ἔθνη ἐξέλιπον, καὶ ἐκλείπουσι. Γαλατῶν μὲν, Βόιοι καὶ Σκορδίσκοι· Ἰλλυριῶν δὲ, Αὐταριᾶται καὶ Ἄρδιαῖοι καὶ Δαρδάνιοι· Θρακῶν δὲ, Τριβαλλοί. Νῦν δ' οὐδ' ὄνομά ἐστὶ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἄρδιαίων καὶ Πληραίων παραλίαν, Ρίζαίων κόλπος ἐστὶ, καὶ Ρίζων πόλις· καὶ Δρίλων ἐφεξῆς πρὸς νότον

ποταμὸς, ἀνάπλου ἔχων πρὸς ἑω μέχρι τῆς Δαρδανικῆς [ἢ] συνάπτει τοῖς τε Μακεδονικοῖς καὶ τοῖς Παιονικοῖς ἔθνεσι πρὸς μεσημβρίαν. Εἶτα Δυρράχιον ὁμώνυμος τῇ χερρόνησῳ πόλις, Κερκυραίων κτίσμα· εἶτα Ἄψος ποταμός· εἶτα Απολλωνία πόλις, Κορινθίων κτίσμα· εἶτα Ἄωος ποταμός· εἶτα Βαλλιακὴ πόλις, καὶ τὰ Κεράυνια ὄρη, καὶ Χάονες, ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἰονίου κόλπου, καὶ νῆσος Σασώ. Καὶ ἔστι τὸ μὲν Ἰόνιον ὄνομα, ἡ ἀρχὴ τοῦ κόλπου· τὸ δὲ Ἄδρίας, τοῦ ἔσω μέρους [μέχρι] τοῦ μυχοῦ· νῦν δὲ σύμπας ὁμοίως καλεῖται. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Λιθυρίας εἰς τὰ Κεράυνια ὄρη ἡ παραλία σάδια δισχιλία· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἄδρίου ὁδὸς, ἕως τῶν Κεραυνίων ὀρέων πεζῆ, ἡμερῶν πλειόνων ἢ τριάκοντα· κατὰ δὲ θαλάσσαν ὁ πλοῦς ἡμερῶν ἕξ. Καὶ ἔστι πᾶσα ἡ παραλία αὕτη εὐγείος, καὶ πάμφορος, καὶ εὐάμπελος, καὶ εὐθενδρος.

Ὅτι ἡ ὑπερκειμένη τῆς παραλίας Ἰλλυρία, πᾶσά ἐστιν ὀρεινὴ καὶ ψυχρὰ καὶ νιφόβολος· ἡ δὲ προσάρκτιος καὶ μᾶλλον, ὥστε καὶ τῶν ἀμπέλων σπάνιν εἶναι. Ταῦτα δὲ τὰ χωρία Παννόνιοι κατέχουσι· πρὸς νότον μὲν μέχρι Δαλματέων καὶ Ἀρδιαίων, πρὸς ἄρκτον δὲ μέχρι τοῦ Ἰσρου ποταμοῦ, πρὸς ἑω δὲ Σκορδίσκοις συνάπτοντα· τῇ δὲ παρά τὰ ὄρη τῶν Μακεδόνων καὶ Θρακῶν.

Ὅτι ἐν Αὐταριάταις, ἔθνει Ἰλλυρικῶ ἐπισήμῳ, ὕδωρ ἐς ῥέον ὑπὸ ἄγκει τιμὴ τοῦ ἔαρος· ἀρυσάμενοι δὲ τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποθέντες ἡμέρας πέντε, εἶχον· εἶτα ἐξεπήγνυτο, καὶ ἦσαν ἄλες.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Σκορδίσκων χώραν ἡ τῶν Τριβαλλῶν καὶ Μυσῶν ἐς ἡ χώρα, παρά τὸν Ἰσρον οὔσα· καὶ τὰ ἔλη τὰ τῆς ἐντὸς Ἰσρου μικρᾶς Σκυθίας.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ νοτιωτάτου σόματος τοῦ Ἰσρου, ὅπερ Ἱερὸν καλεῖται, ἐπὶ νότον ἰόντι τὴν τοῦ Πόντου παραλίαν, Ἱσρος

ἐςὶ πολίχμιον ἀπὸ πεντακοσίων σαδίων, Μιλησίων κτίσμα· εἶτα ἕτερον πολίχμιον Τόμις, ἀπὸ διακοσίων πενήκοντα σταδίων· εἶτα πόλις Κάλλατις, ἀπὸ διακοσίων ὀγδοήκοντα σταδίων, Ἡρακλεωτῶν κτίσμα· εἶτα πόλις Ἀπολλωνία, ἀπὸ χιλίων τριακοσίων Καλλάτιδος σαδίων, κτίσμα Μιλησίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Ἀπολλωνίας καὶ Καλλάτιδος, Ὀδησσός ἐστιν· εἶτα τὰ τοῦ Αἴμου ὄρους ἀνατολικά πέρατα, ἀρξάμενα ἀπὸ τῶν ἄλσεων· εἶτα Μεσημβρία, Μεγαρέων κτίσμα· εἶτα Ἀγχιάλη πόλις· εἶτα Ἀπολλωνία. Πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας ἐπὶ Κυανέας, σαδιοὶ εἰσι χίλιοι πεντακόσιοι. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, ἢ τε Θυμιάς καὶ Σαλμυδησσός, αἰγιαλὸς ἔρημος καὶ λιθώδης, ἀλίμενος, ἀναπεπταμένος πολὺς πρὸς τὸν βορρᾶν, σαδίων ὅσον ἑπτακοσίων μέχρι Κυανέων τὸ μῆκος. Αἱ δὲ Κυανέαι νησίδιαι εἰσι δύο πρὸς τῷ ζόματι τοῦ Πόντου, τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχές, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, διειργόμενα πορθμῶ ὅσον εἴκοσι σταδίων· τοσοῦτον δὲ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων, καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίων, ὅπερ ἐςὶ τὸ σενώτατον τοῦ Θρακίου Βοσπόρου καὶ τοῦ Πόντου ζόμα.

Ὅτι Θρακιεὶς καλεῖται ἡ πόλις, Βρία. Διὸ Μεσημβρία μὲν, ἢ τοῦ Μέσιος βρία· Σηλυμβρία δὲ, ἢ τοῦ Σήλυος βρία. Ἡ δὲ Αἴνος ποτὲ Πολτυοβρία ἐκαλεῖτο, τοῦ Πόλτυος βρία.

Ὅτι Μεγαρεῦσι, χρωμένοις ποτὲ περὶ ἀποικίας, ἔχρησεν ὁ θεὸς κτίζειν πόλιν ἀπέναντι τῶν τυφλῶν, λέγων τὸ Βυζάντιον· τοὺς γὰρ Χαλκηδονίους τυφλοὺς ἐκάλει, διότι πρὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν ἔλθόντες οὐκ ἐνενόησαν, ὡς τυφλοὶ δῆθεν, τὴν ἀμείνω χώραν ἐκλέξασθαι τὸ Βυζάντιον, ἀλλ' ἔκτισαν τὴν χεῖρω, τὴν Χαλκηδόνα.

Ὅτι ἡ Πηλαμὺς γεννάται μὲν ἐν τοῖς ἔλεσι τῆς Μαιώτιδος λίμνης· εἶτα ἐκεῖ ὀλίγον αὐξηθεῖσα κατέρχεται εἰς τὸν Πόντον· εἶτα τὰ Ἀσιανὰ μέρη ἐπιλαβοῦσα ἕως Τραπεζοῦντος, διὰ τὴν

μικρότητα οὐ θηρεύεται. Ἐντεῦθεν δ' ἕως Σινώπης ἄρχεται θηρεύεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν αὐξηθεῖσα ἐν Βυζαντίῳ ἤδη ὠραία ἐστὶ, καὶ θηρεύεται μάλισα· καὶ εἰς τὸ κέρας τὸ κατὰ Βυζάντιον, κολπῶδες πρὸς δυσμὰς ἀνάχυμα τῆς θαλάσσης, εἰσέρχεται, καὶ ἀγρεύεται μάλισα.

Ὅτι τὸ κατὰ Βυζάντιον κέρας ὠνόμασαι, διὰ τὸ εἰκέναι ἐλάφου κέρατι τὴν ταύτην θαλάσσαν· ἔχει γὰρ κόλπους τινάς, ὡς ἂν ἀποφύσεις.

Ὅτι ἡ νῦν Ἑλλάς χώρα Βαρβάρων ἦν πρότερον κατοικία· οἷον Πέλοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπαγαγομένου λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον· Δαναοῦ δ' ἐξ Αἰγύπτου· Δρυόπων δὲ, καὶ Καυκῶνων, καὶ Πελασγῶν, καὶ Λελέγων, καὶ ἄλλων τοιούτων, κατανεμαμένων τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος. Τὴν τε γὰρ Ἀττικὴν οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θραῖκες ἔσχον· τῆς δὲ Φωκίδος τὴν Αὐλίδα Τηρεῦς· τὴν δὲ Καθμείαν οἱ μετὰ Κάδμου Φοίνικες· αὐτὴν δὲ τὴν Βοιωτίαν Ἄονες καὶ Τέμμικες καὶ Ἰάντες. Καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δ' ἐνίων τὸ Βάρβαρον ἐμφαίνεται· Κέκροψ, Κόδρος, Αἰκλος, Κόθας, Δρύμας, Κρινανός. Καὶ νῦν δὲ πᾶσαν Ἡπειρον καὶ Ἑλλάδα σχεδὸν, καὶ Πελοπόννησον καὶ Μακεδονίαν, Σκύθαι Σκλάβοι νέμονται. Καὶ ἡ Ἰωνία δὲ ὑπὸ Καρῶν καὶ Λελέγων ἐκρατεῖτο.

Ὅτι ὑπὸ τὸ ἕκτον κλίμα κεῖται ἡ Ἄλπις τὸ ὄρος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς σχεδὸν ἐπ' εὐθείας διήκει ἡ ὄρεινὴ αὕτη ράχης, ἕως Αἴμου ὄρους, τοῦ εἰς τὸν Εὐξείνου λήγοντος· ὠνόμασαι δὲ κατ' ἕκαστον ἔθνος, οὕτως· Ἄλπις, Ὄκρα, Καρούαγκα, Ἄλβις, Βέβια· καὶ ταῦτα μὲν, τὰ Ἰλλυρικὰ ὄρη· τὰ δὲ Μακεδονικὰ, Βερτίσκος, Σκάρδον, Ὄρβηλος, Ροδόπη, Αἴμος· ταῦτα δὲ τὰ ἔσχατα δύο, Θρακικὰ εἰσι. Μεταξὺ δὲ τῆς ράχews ταύτης καὶ τοῦ Ἰστροῦ κάθηνται ἔθνη ταῦτα, Ραιτοὶ, Οὐϊνδελικοὶ, Νωρικοὶ, Παννόνιοι οἱ ἄνω, Παννόνιοι οἱ κάτω, Σκορδίσκοι,

374 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

Δαλμάται, Μυσοὶ οἱ ἄνω, Μυσοὶ οἱ κάτω, διήκοντες ἕως τῆς Πεύκης νήσου. Οἱ δὲ Ἰλλυριοὶ καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ Θραῖκες πρὸς νότον εἰσὶ τῆς ῥάχεως ταύτης.

Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας, τῆς ἐν τῷ Ἀδρίᾳ Ταυλαντίων τῶν Μακεδονικῶν πόλεως, ἢ ἐς πλησίον Δυρράχίου, ἄρχεται ἡ Ἐγνατία ὁδὸς, πρὸς ἕω βεβηματισμένη κατὰ μίλιον καὶ κατεσηλοθετημένη, μέχρι Κυψέλου καὶ Ἐβρου ποταμοῦ· μιλίων δὲ ἐς πεντακοσίων τριάκοντα πέντε· καὶ ἐὰν ᾗ τὸ μίλιον σαδία ὀκτώ, γίνεται αὕτη ἡ ὁδὸς σαδίων τετρακισχιλίων διακοσίων ὀγδοήκοντα. Ἐὰν δὲ, ὡς Πολύβιος βούλεται, ὑπερβάλλῃ τὸ μίλιον τοῦ ὀκτασαδίου δίπλεθρον, ὃ ἐς τριτημόριον τοῦ σαδίου (τὸ γὰρ πλέθρον ἑκτημόριόν ἐς τοῦ σαδίου), προσθετέον τοῖς τετρακισχιλίοις διακοσίαις ὀγδοήκοντα σταδίοις, τὸ τρίτον τῶν πεντακοσίων τριάκοντα πέντε, τοῦτ' ἔστιν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ὀκτώ· καὶ γίνονται τετρακισχίλια τετρακόσια πενήκοντα ὀκτώ.

Ὅτι Πτολεμαῖος μὲν τὸ τῆς Μακεδονίας βόρειον πέρασ εἶναι λέγει τὴν γραμμὴν τὴν διὰ Βερτίσκου ὄρους καὶ Σκάρδου καὶ Ὀρβήλου ἐκβαλλομένην· πρὸς ἀνατολὰς μὲν, ἕως μέσης τῆς Προποντίδος· πρὸς δυσμὰς δὲ, ἕως τῶν ἐκβολῶν Δριλῶνος ποταμοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Βερτίσκου ὄρους ἀνίσχοντος· ἵνα τὰ βορειότερα τῶν ὀρέων τούτων καὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ᾗ, τὰ μὲν Ἰλλυρικά, τὰ δὲ Θραῖκα· ὃ δὲ Στράβων οὐχ' οὕτως· ἀλλὰ τὴν Ἐγνατίαν ὁδὸν μεθόριον τίθεισιν Ἰλλυρίας καὶ τῆς Ἠπείρου, ἀπὸ Ἀπολλωνίας ἕως πόλεως Λυχνιδίου, καὶ τόπου καλουμένου οὔτω, Πυλῶνος· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης, διὰ τε Ἡρακλείας καὶ Λυγκησῶν καὶ Ἐόρθων, εἰς Ἐδεσσαν καὶ Πέλλαν, ἕως Θεσσαλονικείας. Μίλια δὲ εἰσι ταῦτα διακόσια ἐξήκοντα ἑπτὰ. Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως ποταμοῦ Ἐβρου, τσαῦτα.

Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας πόλεως ἡ Ἐγνατία ὁδὸς διορίζει πρὸς

νότον τὴν Ἡπειρον, περιεχομένην ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ἕως τοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου πρὸς ἔω, ἕως Αἰγαίου, Ἑλλάς ἐστὶ, πρὸς νότον ἔχουσα τὴν Πελοπόννησον.

Ὅτι ὁ Στρυμῶν ποταμὸς διορίζει Μακεδονίαν καὶ Θράκην· ἢ δὲ Θράκη, κλυζομένη Αἰγαίῳ τε πελάγει, καὶ τῷ Μέλαι κόλπῳ, καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ Προποντίδι, καὶ Βοσπόρῳ, καὶ Εὐξείνῳ πόντῳ, εἰς τὸν Αἶμον τὸ ὄρος περατοῦται· ἢ δὲ βόρειος τῆς Θράκης πλευρὰ ὁ Αἶμός ἐστι καὶ ἡ Ρόδοπη καὶ ὁ Ὀρβηλος τὰ ὄρη· ἢ δὲ δυσμικὴ πλευρὰ ὁ Στρυμῶν ποταμὸς ἐστὶ.

Ὅτι τὸ Μυρτῶον πέλαγος περιέχεται ἀπὸ Σουνίου ἕως Κορίνθου, καὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου· εἶτα τῇ ἀνατολικῇ τῆς Πελοποννήσου πλευρᾷ, ἕως Μαλειᾶς καὶ Κυθήρων καὶ Κρήτης τῶν βορείων μερῶν· ἐν ᾧ πελάγει καὶ αἱ Κυκλάδες εἰσὶ.

Ὅτι ἡ Δωδώνη ἐν τῇ τῶν Μολοττῶν χώρα ἐστὶ, τῶν ἐν Ἡπείρῳ.

Ὅτι ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρέων καὶ Χαόνων ὁ ἐπὶ τὴν ἔω παράπλους σταδίων ἐστὶ χιλίων τριακοσίων, ἕως τοῦ στόματος τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἐνθα καὶ ἡ Ἡπειρος περατοῦται.

Ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης λιμένος, τῆς ἐν Κερκύρα, ἕως Βρεντεσίου σταδία χίλια ἑπτακόσια.

Ὅτι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, τὸ μὲν στόμα σταδίων ἐστὶ τεσσαρῶν, ὁ δὲ περίπλους τριακοσίων σταδίων ἐστίν. Ἐπιοικοῦσι δ' αὐτὸν Ἀμφίλοχοι μὲν πρὸς βορρᾶν, Ἀκαρναῖνες δὲ πρὸς ἀνατολὰς, Κασσωπαῖοι δὲ καὶ Νικόπολις (Αὐγούσου κτίσμα) πρὸς δυσμᾶς. Ἐν δὲ τῷ मुखῷ τοῦ κόλπου, Ἀμβρακία ἐστὶ πόλις, ἐξ ἧς ὁ κόλπος ὠνόμασαι, ὀλίγον ἀπὸ θαλάσσης· ἦν Πύρρος ὁ Ἡπειρώτης ἐπίσημον ἐποίησε, βασιλείῳ ταύτῃ

χρησάμενος. Κτίσμα δ' ἐστὶ Γόργου τοῦ Κυψέλου παιδὸς ἡ Ἀμβρακία πόλις.

Ὅτι τὰ Ἄκτια πενταετηρικός ἀγὼν ἐστὶν ἐν Νικοπόλει· ἐνθα ὁ Αὐγούστος Ἀντώνιον καταναυμαχήσας περὶ τὸ Ἄκτιον, τὴν τε πόλιν ἐκάλεσε Νικόπολιν, καὶ περὶ τὸ Ἄκτιον τὰ Ἄκτια ἀγῶνα Ὀλυμπικὸν ἔθηκε.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων εἰς Θήβας στρατείαν Ἀλκμαίων, παρακληθεὶς ὑπὸ Διομήδους, συνῆλθεν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῶ· καὶ συγκατεκτήσαντο ταύτην τε τὴν Αἰτωλίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν, καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν. Καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον Ἀγαμέμνωνος, ὁ μὲν Διομήδης ἐπορεύθη ὁ δὲ Ἀλκμαίων, μείνας ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, τὸ Ἄργος ἔκτισε, καλέσας Ἀμφιλοχικὸν, ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ· Ἴναχον δὲ, τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργείαν προσηγόρευσε.

Ὅτι πλησίον τῆς τε Μακεδονίας καὶ τῆς Θετταλίας, περὶ τὸ Ποῖον ὄρος καὶ τὸν Πίνδον, Αἰθικὲς τε καὶ αἱ τοῦ Πηγειοῦ πηγαί. Τὸ δὲ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ ἐστὶ· καὶ οἱ ποιηταὶ Θεσπρωτίδα τὴν Δωδώνην ἔφασαν. Κεῖται δὲ ὑπὸ τῷ Τομάρω ὄρει· καὶ ἀπὸ τοῦ Τομάρου ὄρους καὶ οἱ τοῦ Διὸς ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, Τόμουροι ἐκαλοῦντο, ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ Τομάρουροι, ὡς ἀν τοῦ Τομάρου φύλακες. Καὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ὑπὸ Ἀμφινόμου λεγόμενον. « Ἦν μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο » θέμισες», [γράφουσιν], « Ἦν μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο » Τόμουροι.» Οὐδαμοῦ γὰρ τὰ μαντεῖα θέμισας καλεῖ Ὀμηρος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ νομίμων ἐθῶν εἴωθε καλεῖν τὸ θέμισας. Πρότερον δὴ ὑπὸ ἀνδρῶν προφητῶν ἐκρατεῖτο· ὕστερον δὲ ὑπὸ τριῶν γυναικῶν γραϊῶν. Ἦν δὲ πρότερον περὶ Σκοτοῦσσαν πόλιν τῆς Πελασγιώτιδος τὸ χρησθήριον· ἐμπρησθέντος δ' ὑπὸ τινῶν τοῦ δένδρου, μετηνέχθη κατὰ χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος

ἐν Δωδώνῃ. Ἐχρησμάθει δ' οὐ διὰ λόγων, ἀλλὰ διὰ τινων συμβόλων, ὡσπερ τὸ ἐν Λιβύῃ Ἀμμωνιακόν. Ἰσως δὲ τινα πτησιν αἱ τρεῖς περισεραὶ ἐπέτοντο ἐξαίρετον, ἐξ ὧν αἱ ἰέρειαι παρατηρούμεναι προεΐσπιζον. Φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοττῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλῶτταν, τὰς γραιίας πελίας καλεῖσθαι, καὶ τοὺς γέροντας πελίους· καὶ ἴσως οὐκ ὄρνεα ἦσαν αἱ Ξρυλλούμεναι πελειάδες, ἀλλὰ γυναιῖκες γραιῖαι τρεῖς, περὶ τὸ ἱερόν σχολάζουσαι.

Ὅτι ἡ παροιμία, Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον, ἐντεῦθεν ὠνομάσθη. Χαλκεῖον ἦν ἐν τῷ ἱερῷ, ἔχον ὑπερκείμενον ἀνδριάντα, κρατοῦντα μάσιγα χαλκῆν, ἀνάθημα Κορκυραίων· ἡ δὲ μάσιξ ἦν τριπλῆ, ἀλυσιδωτῆ, ἀπηρητημένους ἔχουσα ἐξ αὐτῆς ἀσραγάλους· οἱ πλήττοντες τὸ χαλκεῖον συνεχῶς, ὁπότε αἰωροῦντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μακροὺς ἤχους ἀπειργάζοντο· ἕως ὁ μετρῶν τὸν χρόνον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἤχου μέχρι τέλους, καὶ ἐπὶ τετρακόσια προέλθοι· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, Ἡ Κορκυραίων μάσιξ.

Ὅτι ἡ Κόρκυρα τὸ παλαιὸν εὐτυχῆς ἦν, καὶ δύναμιν ναυτικὴν πλείσθην εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ πολέμων τινῶν καὶ τυράννων ἐφθάρη· καὶ ὕστερον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα οὐκ ἐπηνέθη, ἀλλ' ἐπὶ λοιδορίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν, «Ἐλευθέρα Κόρκυρα, » χέξ' ὅπου θέλεις.»

Ὅτι ἡ Μακεδονία περιορίζεται, ἐκ μὲν δυσμῶν, τῇ παραλίᾳ τοῦ Ἀδρίου· ἐξ ἀνατολῶν δὲ, τῇ παραλλήλῳ ταύτης μεσημβρινῇ γραμμῇ, τῇ διὰ τῶν ἐκβολῶν Ἐβρου ποταμοῦ καὶ Κυψέλων πόλεως· ἐκ βορρᾶ δὲ, τῇ νοουμένη εὐθείᾳ γραμμῇ, τῇ διὰ Βερτίσκου ὄρους, καὶ Σκάρδου, καὶ Ὀρθήλου, καὶ Ῥοδόπης, καὶ Αἴμου (τὰ γὰρ ὄρη ταῦτα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου, διήκει κατὰ εὐθεῖαν γραμμὴν ἕως τοῦ Εὐξείνου, ποιοῦντα χερρόνησον μεγάλην πρὸς νότον τὴν τε Θράκην ὁμοῦ καὶ

Μακεδονίαν καὶ Ἡπειρον καὶ Ἀχαΐαν)· ἐκ νότου δὲ, τῇ Ἐγνατία ὁδῷ, ἀπὸ Δυρράχίου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς ἰούσιν, ἕως Θεσσαλονικείας· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας παραλληλογράμμου ἔγγιστα.

Ὅτι ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους, καὶ διὰ μέσης Θεσσαλίας καὶ τῶν Λαπιθῶν καὶ Περρραϊβῶν, δεχόμενός τε τὸν Εὐρώτου ποταμὸν, ὃν Ὅμηρος Τιταρήσιον ὠνόμασε, διορίζει Μακεδονίαν μὲν πρὸς βορρᾶν, Θεσσαλίαν δὲ πρὸς νότον· αἱ δὲ τοῦ Εὐρώτου ποταμοῦ πηγαὶ ἐκ τοῦ Τιταρίου ὄρους ἀρχονται, ὃ ἔστι συνεχὲς τῷ Ὀλύμπῳ· καὶ ἔστιν ὁ μὲν Ὀλυμπος, τῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Ὄσσα, τῆς Θεσσαλίας, καὶ τὸ Πήλιον.

Ὅτι ὑπὸ ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, Γυρτῶν ἔστι, πόλις Περρραϊβικὴ καὶ Μαγνητικὴ, ἐν ἣ Πειριβοῦς τε καὶ Ἰξίων ἤρξαν. Ἀπέχει δὲ τῆς Γυρτῶνος [σαδίους ἑκατὸν ἢ] πόλις Κραννῶν· καὶ φασίν, ὅταν εἴπῃ ὁ Ποιητής, « Τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης » Ἐφύρους μὲν λέγεσθαι τοὺς Κραννωνίους, Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνίους.

Ὅτι τὸ Δίον ἡ πόλις οὐκ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Θερμαίου κόλπου ἔστιν, ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, ἀλλ' ὅσον ἑπτὰ ἀπέχει σαδίους· ἔχει δ' ἡ πόλις τὸ Δίον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἐνθα Ὀρφεὺς διέτριβεν.

Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ μάντις καὶ μουσικὴν εἰργάζοντο.

Ὅτι μετὰ τὸ Δίον πόλιν ὁ Ἀλιάκμων ποταμὸς ἔστιν, ἐκβάλλων εἰς τὸν Θερμαῖον κόλπον· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἡ πρὸς βορρᾶν τοῦ κόλπου παραλία Πιερία καλεῖται, ἕως τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ, ἐν ἣ καὶ πόλις Πύθνα, ἡ νῦν Κίτρον καλεῖται· εἶτα Μεθώνη καὶ Ἄλωρος, πόλεις· εἶτα Ἐριγῶν καὶ Λουδίας, ποταμοί. Ἀπὸ δὲ Λουδίου εἰς Πέλλαν πόλιν ἀνάπλους σαδία ἑκατὸν εἴκοσιν. Ἀπέχει δ' ἡ Μεθώνη τῆς μὲν Πύθνης, στάδια τετταράκοντα, τῆς Ἀλώρου δὲ

ἑβδομήκοντα στάδια. Ἡ μὲν οὖν Πύδνα Πιερικὴ ἐστὶ πόλις· ἡ δὲ Ἄλωρος Βοτταϊκὴ. Ἐν μὲν οὖν τῷ πρὸ τῆς Πύδνης πεδίῳ Ῥωμαῖοι, Περσέα καταπολεμήσαντες, καθεῖλον τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν. Ἐν δὲ τῷ πρὸ τῆς Μεθώνης πεδίῳ γενέσθαι συνέβη τῷ Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου τὴν ἐκκοπὴν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ καταπελτικῶ βέλει, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως.

Ὅτι τὴν Πέλλαν, οὗσαν μικρὰν πρότερον, Φίλιππος εἰς μῆκος ηὔξησε, τραφεῖς ἐν αὐτῇ. ἔχει δὲ λίμνην πρὸ αὐτῆς, ἐξ ἧς ὁ Λουδίας ποταμὸς ρεῖ· τὴν δὲ λίμνην πληροῖ τοῦ Ἄξιου τε ποταμοῦ ἀπόσπασμα. Εἶτα ὁ Ἄξιός, διαιρῶν τὴν τε Βοτταϊκὴν καὶ τὴν Ἀμφαξίτιν γῆν, καὶ παραλαβὼν τὸν Ἐριγῶνα ποταμὸν, ἐξίησι μεταξὺ Χαλάσρας καὶ Θέρμης. Ἐπίκειται δὲ τῷ Ἄξιῳ ποταμῷ χωρίον, ὄπερ Ὀμηρος Ἀμυδῶνα καλεῖ, καὶ φησὶ τοὺς Παίονας ἐντεῦθεν εἰς Τραϊκὴν ἐπικούρους ἐλθεῖν· «Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἄξιου εὐρυρέοντος». Ἄλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν Ἄξιός θολερός ἐστὶ, κρήνη δὲ τις ἐξ Ἀμυδῶνος ἀνίσχουσα καὶ ἐπιμιγνυμένη αὐτῷ καλλίσιον ὕδατος, διὰ τοῦτο τὸν ἐξῆς σίχον, « Ἄξιου, οὗ καλλίσιον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν » μεταγράφουσι οὕτως, « Ἄξιου, ᾧ καλλίσιον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶης ». Οὐ γὰρ τὸ τοῦ Ἄξιου ὕδωρ καλλίσιον τῆς γῆς τῇ ὄψει [ἐπι]κίδναται, ἀλλὰ [τὸ] τῆς [πη]γῆς τῷ Ἄξιῳ.

Ὅτι μετὰ τὸν Ἄξιον ποταμὸν ἡ Θεσσαλονίκη ἐστὶ πόλις, ἡ πρότερον Θέρμη ἐκαλεῖτο· κτίσμα δ' ἐστὶ Κασσάνδρου, ὃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, παιδὸς δὲ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ὠνόμασε μετώκισε δὲ τὰ πέριξ πολίχνια εἰς αὐτὴν· οἷον Χαλάσραν, Αἰνεῖαν, Κισσόν, καὶ τινὰ *καὶ* ἄλλα. Ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ ὑπονοήσειεν ἂν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὀμήρῳ Ἰφιδάμαντα, οὗ ὁ πάππος Κισσεὺς ἔθρεψεν αὐτὸν, φησὶν, ἐν Θρήκῃ, ἡ νῦν Μακεδονία καλεῖται.

Ὅτι ἡ Βέροια πόλις ἐν ταῖς ὑπὸ ρείαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους.

Ὅτι ἡ Παλλήνη χερρόνησος (ἧς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἡ πρὶν μὲν Ποτίθαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια) Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. Ὡκοῦν δ' αὐτὴν οἱ μυθεύομενοι γίγαντες, ἔθνος ἀσεβὲς καὶ ἄνομον, οὓς Ἡρακλῆς διέφθειρεν. ἔχει δὲ πόλεις τέσσαρας, Ἄφυτιν, Μένδην, Σκιώνην, Σάνην.

Ὅτι τῆς Ὀλύμπου ἐπίνειόν ἐστι Μηκύβερνα ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ.

Ὅτι πλησίον Ὀλύμπου χωρίον ἐστὶ κοῖλον, καλούμενον Κανθαρώλεθρον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ ζῶον ὁ Κάνθαρος πέριξ τῆς χώρας γινόμενος, ἠνίκα ψαύσῃ τοῦ χωρίου ἐκείνου, διαφθείρεται.

Ὅτι ἀντικρὺ Κανάσρου, ἄκρου τῆς Παλλήνης, ἡ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα, πλησίον Κωφοῦ λιμένος· καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. Καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς κεῖται τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος, ὃ ἀφορίζει τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον· ὡς εἶναι ἐφεξῆς κόλπους τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς βορρᾶν, ἀλλήλων ἀπέχοντας οὕτως· Μαλιακὸν, Παγασσητικὸν, Θερμαῖον, Τορωναῖον, Σιγγιτικὸν, Στρυμμονικὸν. Τὰ δὲ ἄκρα, Ποσειδῖον μὲν, τὸ μεταξύ Μαλιακοῦ καὶ Παγασσητικοῦ, τὸ δὲ ἐφεξῆς πρὸς βορρᾶν, Σηπιάς, εἶτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κανάσρον, εἶτα Δέρρις, εἶτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἄθωνι, πρὸς τῷ Σιγγιτικῷ· τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμμονικῷ, Ἀκράθως ἄκρον· ὧν μεταξύ ὁ Ἄθων, οὗ πρὸς ἀνατολὰς, ἡ Λῆμος· πρὸς δὲ βορρᾶν ἀφορίζει τὸν Στρυμμονικὸν κόλπον ἡ Νεάπολις.

Ὅτι Ἄκανθος πόλις ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ ἐστὶ παράλιος, πλησίον τῆς τοῦ Ξέρξου διώρυχος· ἔχει δ' ὁ Ἄθων πέντε πόλεις, Δίον, Κλεωνάς, Θύσσον, Ὀλόφυξον, Ἀκραθώους· αὕτη δὲ πρὸς τῇ κορυφῇ τοῦ Ἄθωνος κεῖται. Ἐστὶ δ' ὁ Ἄθων

ὄρος μασοειδές, ὀξύτατον, ὑψηλότατον· οὗ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὀρώσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα, πρὸ ὠρῶν τριῶν τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς. Καὶ ἔστιν ἀπὸ πόλεως τῆς Ἀκάνθου ὁ περίπλους τῆς χερρρόνησου, ἕως Σταγειρίου πόλεως τοῦ Ἀριστοτέλους, ἑξήκοντα τετρακόσια· ἐν ἧ ἑπιπέδῳ ὄνομα Κάπρος, καὶ νησίον ὁμώνυμον τῷ λιμένι· εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί· εἶτα Φάγρης, Γαληψὸς, Ἀπολλωνία, πᾶσαι πόλεις· εἶτα τὸ Νέστου ἑσθλόν, τοῦ διορίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θράκην, ὡς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ τούτου παῖς, διώριζον ἐν τοῖς κατ' αὐτοὺς χρόνοις. Εἰσὶ δὲ περὶ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον πόλεις καὶ ἕτεραι· οἶον Μύρκινος, Ἀργίλος, Δραβῆσκος, Δάτον· ὅπερ καὶ ἀρίστην ἔχει χώραν καὶ εὐκαρπον, καὶ ναυπήγια, καὶ χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Δάτον ἀγαθῶν, ὡς καὶ, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.

Ὅτι πλεῖστα μέταλλά ἐστὶ χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρηνίσι, ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι πόλις ἰδρύεται, πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρος χρύσεια καὶ ἀργύρεια ἔχει μέταλλα, καὶ ἡ πέραν, καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, μέχρι Παιονίας· φασὶ δὲ καὶ τοὺς τὴν Παιονίαν γῆν ἀρουντας εὐρίσκειν χρυσοῦ τινὰ μόρια.

Ὅτι ὁ Στρυμὼν ποταμὸς ἄρχεται ἐκ τῶν περὶ τὴν Ῥοδόπην Ἀγριάνων.

Ὅτι ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἀγεροπαῖος, υἱὸς Πηλεγόνοιο, ἐκ Παιονίας ὢν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἰσορεῖται· διὸ καὶ Πηλεγόνοιο υἱὸς· οἱ γὰρ Παίονες, Πελαγόνες ἐκαλοῦντο.

Ὅτι οἱ νῦν Φίλιπποι πόλις Κρηνίδες ἐκαλοῦντο τὸ παλαιόν.

Ὅτι Σιντοί, ἔθνος Θρακικόν, κατώκει τὴν Λῆμιον νῆσον· ὅθεν Ὀμηρος Σίντιας αὐτοὺς καλεῖ, λέγων, «Ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες.»

Ὅτι μετὰ τὸν Νέστον ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς Ἄβδηρα

πόλις, ἐπώνυμος Ἀβδήρου, ὃν οἱ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἔφαγον· εἶτα Δίκαια πόλις πλησίον, ἧς ὑπέρεκειται λίμνη μεγάλη, ἡ Βιζονίς· εἶτα πόλις Μαρώνεια.

Ὅτι ὁ νῦν ποταμὸς Ῥηγίνα ἐν Θράκῃ καλούμενος, Ἐργῖνος ἦν καλούμενος.

Ὅτι τὴν Σαμοθράκην Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἀδελφοὶ ᾤκουν κεραυνωθέντος δὲ Ἰασίονος διὰ τὴν εἰς Δήμητρα ἀμαρτίαν, ὁ Δάρδανος ἀπάρας ἐκ Σαμοθράκης, ἔλθων ᾤκησεν ἐν τῇ ὑπωρεῖα τῆς Ἰδης, τὴν πόλιν Δαρδανίαν καλέσας· καὶ ἐδίδαξε τοὺς Τρῶας τὰ ἐν Σαμοθράκῃ μυσῆρια· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σαμοθράκη Σάμος πρὶν.

Ὅτι ἡ ἐν Θράκῃ χερρόνησος τρεῖς ποιεῖ θαλάσσας· Προποντίδα ἐκ βορρᾶ, Ἑλλήσποντον ἐξ ἀνατολῶν, καὶ τὸν Μέλανα κόλπον ἐκ νότου· ὅπου καὶ ὁ Μέλας ποταμὸς βάλλει, ὁμώνυμος τῷ κόλπῳ.

Ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς χερσονήσου τρεῖς πόλεις κεῖνται· πρὸς μὲν τῷ Μέλανι κόλπῳ, Καρδία· πρὸς δὲ τῇ Προποντίδι, Παιτύη· πρὸς δὲ τῇ μεσογείᾳ, Λυσιμαχία. Μῆκος τοῦ ἰσθμοῦ σταδία τεσσαράκοντα.

Ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς.

BIBLION Η.

Ὅτι ἡ ἅπασα Ἑλλάς χερρόνησος ὀρίζεται· ὧν πρώτη ἡ Πελοπόννησος, ἰσθμῷ κλειομένη τεσσαράκοντα σταδίων· δευτέρα δὲ ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἧς ἰσθμὸς ἐστὶν ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγαρικῶν εἰς Νίσαιαν τὸ Μεγαρέων ἐπίνειον, ὑπερβολῇ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, ἀπὸ θαλάττης τῆς Κορινθίας ἐπὶ θαλάτταν τὴν Σαρωνικὴν· τρίτη δ' ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Κρισσαίου κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν· ἡ

ἐπινοουμένη εὐθεῖα γραμμὴ ὅσον πεντακοσίων ὀκτὼ σταδίων, τὴν μὲν Βοιωτίαν ἀπασαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα, τὴν δὲ Φωκίδα τέμνουσα λοξὴν καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους Λοκρούς· τετάρτη δ' ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου διὰ τῆς Οἴτης καὶ τῆς Τραχινίας, εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον καθήκοντα ἔχουσα τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὅσον ὀκτακοσίων ὄντα σταδίων. Πλειόνων δὲ ἢ χιλίων ἄλλος ἐστίν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ, διὰ Θετταλῶν καὶ Μακεδόνων εἰς τὸν Θερμαῖον διήκων μυχόν.

Ὅτι ὁ Πύλος ἐστὶ μὲν καὶ πόλις, «Οἱ δὲ Πύλον, Νηλεῖος» εὐκτίμενον ποταμὸν ἴξον.» Ἔστι δὲ καὶ ἡ χώρα, «Ὅς τ'» εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.» Περὶ δὲ τὴν πόλιν τὸν Πύλον ῥεῖ ποταμὸς Ἄμαθος καλούμενος· ὄθεν τὸ, «Πύλοιο ἀναξ ἦν» ἡμαθόεντος.» Ἡ δὲ Ἥλις, ἡ χώρα ἐστίν· οὐπω γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων ἢ νῦν Ἥλις πόλις κτισθεῖσα.

Ὅτι Τριφυλία ἢ περὶ τὴν Ἥλιν χώρα ἐκλήθη, διὰ τὰ τρία γένη· τό τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἐπειῶν κατασχόντων τὴν χώραν, καὶ τὸ τῶν ἐποικησάντων Μινυῶν, καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἠλείων τῶν ὕστατα ἐπικρατησάντων.

Ὅτι Κυλλήνη ἐπίνειόν ἐστιν Ἠλείων, ἀπέχουσα τῆς Ἥλιδος πόλεως σταδία ἑκατὸν εἴκοσι. Μέννηται δὲ τῆς Κυλλήνης ταύτης καὶ Ὀμηρος, λέγων, «Ὦτον Κυλλήνιον, ἀρχὸν Ἐπειῶν.» Οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρκαδικοῦ ὄρους ὄντα ἐμελλεν ἡγεμόνα τῶν Ἐπειῶν ἀποφῆναι.

Ὅτι μετὰ τὴν Κυλλήνην πρὸς νότον ὁ Σελλήεις ἐστὶ ποταμὸς, ῥέων ἐκ Φολόης διὰ πόλεως Ἐφύρας, ἐτέρας οὔσης τῆς Θετταλικῆς, καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς, καὶ τῆς Κορίνθου· καὶ περὶ ταύτης λέγει Ὀμηρος, «Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπο» Σελλήεντος.» Ἐκεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ὤχετο, «Φάρμακον ἀν» ὀροφόνον διζήμενος.» Καὶ δὴ καὶ περὶ ταύτης λέγουσιν οἱ

μνηστῆρες, « Ἡὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πείραν ἄρουραν [ἐλθεῖν],
 » ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεΐκη. » Ἐκεῖθεν ἦν καὶ ἡ τοῦ
 Αὐγείου θυγάτηρ, « Ἡ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεΐα
 » χθών. » Πρὸ δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Μινύειος ποταμὸς ἐστίν· εἶτα ἡ Χε-
 λωνάτας ἄκρα πρὸς νότον, καὶ Πύλος ἕτερος τοῦ Μεσσηνιακοῦ,
 τοῦ Νέσσορα θρέψαντος. Τρεῖς γάρ εἰσι Πύλοι, ὡς καὶ τὸ ἔπος
 δηλοῖ, « Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο· Πύλος γε μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλος· »
 ὁ τε Μεσσηνιακός, καὶ ὁ τῆς Ἡλίδος, καὶ ὁ Τριφυλιακός.

Ὅτι εἶωθεν Ὀμηρος τὰ μέρη πολλάκις τοῖς ὅλοις συνα-
 ριθμεῖν· οἶον, « Ἄν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος. » Καί, « Ἄν'
 » Ἑλλάδα τε Φθίην τε. » Καί, « Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ'
 » ἱεράων. » Καί, « Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί. »
 Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, « Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἡλιδα
 » δῖαν ἔναιον. » τὸ γὰρ Βουπράσιον μέρος ἐστὶ τῆς Ἡλίδος μοίρας.

Ὅτι ἐστὶ τις ποταμὸς Ἀχελῶος περὶ Δύμην πόλιν τῆς Ἡλι-
 δος, ὁμώνυμος τῷ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ποταμῷ, Ἀχελῶω
 καλουμένω.

Ὅτι ἀπὸ Φειᾶς πόλεως τῆς ἐν Ἡλίδι ἕως Ὀλυμπίας ἀπὸ
 θαλάσσης ἄνοδος σαδίοι ἑκατὸν εἴκοσι, τῷ ἐγγυτάτῳ.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἄρχεται Εὐρώτας τε καὶ Ἀλφειὸς,
 ἐξ Ἀσέας κώμης τῆς Μεγαλοπολίτιδος· δύντες δὲ ἐπὶ συχνοῦς
 σαδίους ἀνατέλλουσι πάλιν, καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ
 δὲ εἰς τὴν Πισάτιν κατάγεται.

Ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς, παραλαβὼν τὸν τε Κελάδοντα καὶ
 Ἐρύμανθον καὶ ἄλλους ποταμούς, καὶ διελθὼν παρὰ τὴν Ὀλυμ-
 πίαν, ἐκβάλλει εἰς τὴν Σικελικὴν θάλασσαν.

Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πύλου ἡμαθόεντος ὄρος ἐστὶ καλού-
 μενον Μίνθη. Φασὶ δὲ τὴν Μίνθη, παλλακίδα οὔσαν τοῦ
 Ἄδου πρὶν, πατηθῆναι μὲν ὑπὸ τῆς Κόρης, μεταμορφω-
 θῆναι δὲ εἰς τὸ φυτὸν τὴν Μίνθη, ὅπερ ἐστὶ τὸ Ἡδύοσμον.

Ὅτι

Ὅτι ὁ πρὸ τοῦ Πύλου αἰγιαλὸς θινώδης ἐστὶ καὶ στενός, ὄθεν ἡμαθόεις ὁ Πύλος.

Ὅτι Λέπρεον πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἀφ' οὗ ὁ ἡμαθόεις Πύλος Λεπρεάτης.

Ὅτι, ἔνθα ὁ Τηλέμαχος κατέλαβε τὸν Νέσσορα θύοντα, τὸ ἱερόν ἐστι τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνος· ἡ δὲ Σάμος κώμη ἐστὶ τῆς Μεσσηνίας.

Ὅτι τὴν Θρυόεσσαν πόλιν, Αἰπειᾶν κολώνην, καὶ Θρύον Ἀλφειοῦ πόρον, τὴν αὐτὴν λέγει εἶναι Ὅμηρος· καὶ γὰρ ἐκεῖ περάσιμος γίνεται ὁ Ἀλφειὸς ποταμός. Ἀλφειὸς δὲ ὠνόμασαι, θιά τὸ δύναμιν ἔχειν τοὺς ἀλφούς ἰᾶσθαι.

Ὅτι ἡ Οἰχαλία πόλις ἡ τοῦ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, ἡ νῦν καλουμένη Ἀνθανία, πολίχμον Ἀρκαδικόν, ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοικῷ.

Ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι Πύλοι παραθαλάσσιοί εἰσιν· ὁ δὲ τοῦ Νέσσορος ὁ Τριφυλιακὸς καὶ Ἀρκαδικὸς καὶ Λεπρεατικὸς, ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα σταδίους τῆς θαλάσσης ἀπέχει, ὡς δηλοῖ ὁ Πεισίσρατος καὶ ὁ Τηλέμαχος, μὴ εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ ἄρματος, ἀλλὰ παραλλάξαντες.

Ὅτι ὁ Τηλέμαχος, ὑφορώμενος τὴν τῶν μνηστῆρων ἐνέδραν, ἔπλεε, πρῶτον μὲν πρὸς βορρᾶν ἕως Ἡλίδος· εἶτα ἐκεῖθεν διὰ τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἕως τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, πορευθεὶς πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν αὖθις ἔκαμψε πρὸς νότον, καὶ παρήλλαξε τὴν ἐνέδραν.

Ὅτι ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς μέγιστος ἐλεφάντινος, ἔργον Φειδίου τοῦ Χαρμίδου Ἀθηναίου θαυμασιώτατον· ἐποίησε δ' αὐτὸν ὁ Φειδίας, ὡς ἔλεγε, πρὸς τὸ παρ' Ὀμήρῳ παράδειγμα, τὸ, « Ἡ, καὶ Κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι » δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανά- » τοιοῦ μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. » Ἐνδείκνυται γὰρ διὰ

τούτων τὴν τῆς δυνάμεως ὑπερβολὴν, συμπαθοῦσῶν καὶ τῶν τριγῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς Ἡρας, διὰ τὴν ὑφροσίν, φησι, τῆς δυνάμεως, λέγει Ὅμηρος, « Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν » Ὀλυμπον· » πολὺ γὰρ ὑπερβάλλει τὸ νεύματι μόνῳ σείειν, καὶ τὸ ὅλην αὐτὴν σείεσθαι ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ ποιεῖν τὸ αὐτό.

Ὅτι οἱ μετὰ Ὄξυλου καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν κατελθόντες Αἰτωλοὶ εἰς Πελοπόννησον συνώκησαν Ἠλείοις· καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα πρῶτοι διαθέντες, καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας διὰ τετραετηρίδος ὀρίσαντες μετὰ Ἠλείων. Καὶ ἕως μὲν τῆς ἕκτης καὶ εἰκοστῆς Ὀλυμπιάδος ἤρχον οἱ Ἠλεῖοι τοῦ ἀγῶνος· εἶτα οἱ Πισάται καθυπερτερήσαντες παρέλαβον τὸν ἀγῶνα, ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀγωνοθετοῦντες· εἶτα πάλιν Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι τοὺς Πισάτας παρέδοσαν τοῖς Ἐπειοῖς, καὶ τὸν Πύλον τὸν τοῦ Νέσορος καθελόντες εἰς Λέπρεον συνώκησαν· τοῦτο δ' ἐποίησαν, διότι τοῖς Μεσσηνίοις ἔναντι Λακεδαιμονίων συνεμάχουν Πισάται καὶ Πύλιοι.

Ὅτι Σαλμωνεὺς, Οἰνόμαος, Πέλοψ, καὶ οἱ Πελοπίδαι, ἐν Πίσῃ κατώκουν, ἢ νῦν Βῖσα καλεῖται. Νῦν δὲ οὐδὲ ὄνομά ἐστι Πισατῶν καὶ Καυκῶνων καὶ Πυλίων· ἅπαντα γὰρ ταῦτα Σκύθαι νέμονται.

Ὅτι ὁ ἐν Πελοποννήσῳ Ἐνιπεὺς ποταμὸς, ῥέων ἐκ Σαλμωνῆς κρήνης, ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἀλφειόν· ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐνιπεὺς, ποταμὸς Θετταλίας, ὃς ῥέων ἀπὸ τῆς Ὄθρυος δέχεται τὸν Ἀπιθάνον ποταμὸν, ῥέοντα ἀπὸ πόλεως Φαρσαλου.

Ὅτι ὑπὸ Σαλμωνέως ἐκπεσῶν ἐκ Πελοποννήσου Αἰτωλὸς, ᾤκισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰτωλίαν. Τούτου δ' ἀπόγονος, Ὄξυλος, φίλος ὢν τοῖς περὶ Τήμενον Ἡρακλείδαις, ἠγήσατο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς κατιρῶσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ διένειμεν αὐτοῖς τὴν δορίκτητον χώραν· ἀντέλαβε δὲ χάριν, τὴν εἰς τὴν Ἠλείαν κάθοδον, προγονικὴν οὔσαν. Ἀπαντησάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μεθ'

ὄπλων τοῖς ἀμφὶ Ὀξύλον Αἰτωλοῖς, προεβλήθησαν, ἐξ Αἰτωλῶν μὲν Πυραίχμης, ἐξ Ἐπειῶν δὲ Δέγμενος, ἐπὶ διαλύσει τῶν ὄλων· τοῦ δὲ Πυραίχμου σφενδόνη τὸν Δέγμενον ἀνελόντος, παρέδωσαν τοῖς Αἰτωλοῖς οἱ Ἐπειοὶ τὴν πατρίαν χώραν, καὶ τὴν τοῦ Ὀλυμπιάσι Διὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπιμέλειαν καὶ τοῦ ἀγῶνος, ὃν Ἴφίτος διέδθηκεν.

Ὅτι τῇ Μεθώνῃ συνεχῆς ἐστὶν ὁ Ἀκρίτας ἄκρα, οὔσα ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου. Καλεῖται δ' Ἀσιναῖος ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως τῆς ἐν τῷ κόλπῳ, ὁμωνύμου τῇ Ἐρμιονικῇ. Πρὸς ἑωδὲ ἑτέρα ἄκρα τοῦ αὐτοῦ κόλπου, καλουμένη Θυρίδες, ὁμορος τῇ κατὰ Ταίναρον Λακωνικῇ· εἶτα Καρδαμύλη, εἶτα Φηραί, εἶτα Θουρία, ἢ παρ' Ὀμήρῳ Αἴπεια, εἶτα Γερήνιον, ἀφ' οὗ Γερήνιος ὁ Νέσωρ, διὰ τὸ ἐνταῦθα σωθέντα ἀπὸ τοῦ κατ' Ἡρακλέα πολέμου τραφῆναι.

Ὅτι ἡ Ἰθώμη πόλις ἐμφορῆς ἐστὶ τῇ Κορίνθῳ· περὶ ἧς Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς πρὸς Φίλιππον τὸν Δημητρίου εἶπεν, ὅτι Δεῖ σε τούτων τῶν δύο ἔχουσθαι πόλεων, εἶπερ ἐπιθυμεῖς τῆς Πελοποννήσου ἄρξαι· κρατήσας γάρ, φησι, τῶν κεράτων ἀμφοῖν, καθεξέεις τὴν βοῦν.

Ὅτι αἱ Θυρίδες ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ εἰσὶ κόλπῳ ἐντὸς τοῦ Ταϊνάρου· μεταξὺ δὲ τοῦ Ταϊνάρου καὶ τῆς Μαλεᾶς ὁ Λακωνικός ἐστὶ κόλπος.

Ὅτι ἀπὸ Ταϊνάρου εἰς Φυκοῦντα, ἄκραν τῆς Κυρηναιᾶς πρὸς νότον, διαρμά ἐστὶ σαδίων τρισχιλίων· εἰς δὲ Πάχυνον τῆς Σικελίας τετρακισχιλίων ἑξακοσίων· εἰς δὲ Μαλεᾶς πρὸς ἀνατολὰς ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα κατακολπίζοντι· εἰς δὲ ὄνου γνάθον, ταπεινὴν Χερρόνησον ἐνδοτέρῳ τῶν Μαλεῶν, πεντακοσίων εἴκοσι.

Ὅτι Ὀμηρος, ὡσπερ λέγει κρι, τὸ κρίμμον, καὶ τὸ δῶμα, δῶ, κατὰ ἀποκοπὴν· οὕτω λέγει καὶ Ἄλκιμον, τὸν Ἀλκιμέθοντα,

καὶ Μέσσην, τὴν Μεσσήνην. Τὸ δὲ βριαρὸν Ἡσίοδος, βρι, καὶ τὸ βριθὺ ὡσαύτως. Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων, τὸ ῥάδιον, ῥα. Ἐπίχαρμος δὲ τὸ λίαν, λί, Συρακῶ δὲ, τὰς Συρακούσας. Ἐμπεδοκλῆς δὲ, μίαν λέγει συλλαβὴν, ὄψ, τοῦτ' ἔστιν ὄψις· καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ, « Δῆμητρός τοι Ἐλευσινίης ἱερὴ ὄψ », καὶ [τὸ] ἄλφιτον, ἄλφι. Εὐφορίων δὲ καὶ τὸν Ἥλιον λέγει, Ἥλι· Δωδῶ δὲ, τὴν Δωδώνην ἄλλος ποιητής.

Ὅτι ἡ Μαλέα ἄκρα μεταξὺ κεῖται τῶν δύο κόλπων, Λακωνικοῦ τε καὶ Ἀργολικοῦ.

Ὅτι τὸ Ἄργος παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνει, οἷον ἡ πόλις αὐτῆ, « Ἄργος τε, Σπάρτη τε » καὶ Ἄργος ἡ Πελοπόννησος, οἷον, « Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργει » καὶ Ἄργος ἡ Θετταλία, οἷον, « Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον » καὶ ὅλη δὲ ἡ Ἑλλάς οὕτως καλεῖται παρ' αὐτῷ Ἄργος· Ἀργεῖους γὰρ καλεῖ τοὺς Ἕλληνας πάντας, ὡς καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιοὺς.

Ὅτι ὡσπερ τὰ Κροκύλεια, ὄντα τῆς Ἀκαρνανίας, συναριθμῆι Ὀμηρος ταῖς νήσοις, οὕτω καὶ τὸν Μάσητα τῆ Αἰγίνῃ, τῆς Ἀργολικῆς οὔσαν.

Ὅτι ὁ Κρισσαῖος κόλπος τῆς Θαλάσσης, ὁ Κορινθιακός ἐστι, περιοριζόμενος ὑπὸ τε Φωκίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ ἰσθμοῦ, καὶ τοῖς βορειοτέροις τε καὶ δυσμικωτέροις τῆς Πελοποννήσου· ὁ δὲ Κιθαιρῶν καὶ Ἐλικῶν τὰ ὄρη, ἐκ βορρᾶ εἰς αὐτὸν κατῆκουσι· καὶ ὁ μὲν Κιθαιρῶν ἐν τῇ Μεγαρίδι πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ὁ δὲ Ἐλικῶν πρὸς δυσμᾶς.

Ὅτι τινὸς Τεγεάτου χρωμένου ἐν Δελφοῖς, εἰ ἄμεινον αὐτῷ μετοικίσειν εἰς τὴν Κόρινθον, ἀνεῖλεν ὁ Θεός· « Εὐδαίμων ἡ » Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τεγεάτης! »

Ὅτι ἡ Κορινθία χώρα οὐκ εὐγεῶς ἐστιν, ἀλλὰ σκολιὰ τε καὶ τραχεῖα· ἀφ' οὗ πάντες ὄφρυόντα Κόρινθον καλοῦσι, καὶ παροιμιάζονται, « Κόρινθος ὄφρυα τε καὶ κοιλαίνεται. »

Ὅτι ἡ Κρομμυωνία ὕς μήτηρ ἦν τοῦ Ἐρρμανθίου κάπρου.

Ὅτι ἐν Αἰγαῖς τῆς Πελοποννήσου γέγονεν ἡ τὸν Δία θηλάσασα αἶξ, ἣν καὶ Ἄρατος λέγει Ὠλενίαν καλεῖσθαι· πλησίον γὰρ ἡ Ὠλενος τῶν Αἰγῶν.

Ὅτι ἡ Κασαλία, κρήνη ἐστὶν ἐν Δελφοῖς, μαντικὸν ἔχουσα ὕδωρ.

Ὅτι ἐπιφανῆ ὄρη Πελοποννήσου ταῦτα· Κυλλήνη, Φολόη, Λύκαιον, Μαίναλος, Παρθέμιον, καθήκον ἐπὶ τὴν Ἀργεῖαν ἀπὸ τῆς Τεγεάτιδος.

Ὅτι ὁ Ἐρασίνος ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης εἰς τὴν Ἀργεῖαν· πρότερον δὲ οὐκ ἐφαίνετο, διὰ τὸ τετυφλῶσθαι τοὺς ἐκ τῆς λίμνης εἰς αὐτὸν πόρους· καὶ ἡ τῶν Στυμφαλίων πόλις ἐπὶ τῆς λίμνης ἦν· ἐπεὶ δὲ οἱ πόροι ὑπὸ σεισμῶν ἀνεσομώθησαν, ἀπέχει νῦν ἡ πόλις τῆς λίμνης ἑξήκοντα ὑπὲρ τὰ πενήκοντα.

Ὅτι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ οἰκήσεων οἰκισαὶ γέγονασι μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, Κορίνθου μὲν Ἀλήτης, Σικυῶνος δὲ Φάλκης, Ἀχαιίδος δὲ Τισαμενός, Ἡλίδος δὲ Ὄξυλος, Μεσσήνης δὲ Κρεσφόντης, Λακεδαιμόνος δὲ Εὐρυσθένης καὶ Προκλῆς, Ἄργους δὲ Τήμενος καὶ Κισσός, τῶν δὲ περὶ τὴν [Ἀκτὴν] Αἰγαῖας [καὶ] Δηϊφόντης.

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ.

Ὅτι περὶ τὰς ἐν Μεγαρίδι Σκιρωνίδας πέτρας τὰ ἰσοροῦμενα γεγονέναι φασίν· οἷον τὰ περὶ Πιτυοκάμπτην καὶ τὰ κατὰ Σκίρωνα τοὺς τυράννους, οὓς ἀνείλε Θησεύς.

Ὅτι ἀπὸ Μεγάρων ὀκτωκκίδεκα σταδίους ἀπέχει ὁ κατὰ Νίσαιαν λιμὴν, τὸ ἐπίνειον.

Ὅτι Ὀμηρος, ὅταν φῆ, «Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχί-

» τῶνες » τοὺς Ἀθηναίους λέγει Ἰάονας, ὧν μέρος ἐστὶ καὶ ἡ Μεγαρίς, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Θησέως ἐν Κρομμυῶνι τοῦ ἰσθμοῦ μεθόριον δηλοῖ, τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχον· ἐπὶ μὲν τὰ νότια, « Τὰδ' ἐστὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία » ἐπὶ δὲ τὰ βόρεια, » Τὰδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία. » Ἀλλὰ καὶ τῶν Πανδιονίδων τεσσάρων ὄντων, Αἰγέως, Πάλλαντος, Λύκου, Νίσου, καὶ διὰ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς εἰς τέσσαρα μέρη διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα ἔλαχε, καὶ τὴν Νίσαιαν ἔκτισεν.

Ὅτι πρὸ τοῦ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ ἔρημος, Ἐλένη ὄνομα· καὶ φασὶ περὶ αὐτῆς λέγειν τὸν Ὅμηρον, « Νήσω δ' ἐν Κρανάη ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ. »

Ὅτι τῆς Ἀττικῆς ὄρη εἰσὶν ὀνομασὰ πέντε· Ὑμηττός, Πάρνης, Κορυθαλλός, Βριλησσός, Λυκαθηττός.

Ὅτι ἡ Βοιωτία τριθάλασσός ἐστι. Κλύζεται γὰρ τῇ τε Κρῖσσαία ἐκ νότου, καὶ τῇ Μυρτώα, ἀπὸ Γεραισοῦ μέχρι Εὐρίπου· καὶ τῇ Μαλιακῇ, ἀπὸ Εὐρίπου μέχρι ποταμοῦ Σπερχειοῦ.

Ὅτι παροιμία ἐστὶ, « Θρακία παρεύρεσις » οἱ γὰρ Θραῖκες ἐνσπονδοὶ Πελασγοῖς γεγονότες ἐπὶ ῥητάς τινας ἡμέρας, νύκτωρ ἐπέθεντο· ἀποκρουσθέντες δ' ὑπὸ Πελασγῶν, καὶ τῇ ἐξῆς ἐγκαλούμενοι, ἔφασαν· « Ἄλλ' οὐχὶ ταῖς νυξίν ἄγειν εἰρήνην » ὠμόσαμεν. »

Ὅτι, πολέμου ὄντος Βοιωτοῖς καὶ Πελασγοῖς, ἦλθον Φεωροὶ ἐξ ἀμφοῖν εἰς Δωδώνην· ἀνελούσης δὲ τῆς προφήτιδος, ὅτι τὸν μὲν τῶν Πελασγῶν οὐχ εὔρε τὸν χρησμὸν, τοῖς δὲ Βοιωτοῖς εἰπούσης, αὐτοὺς ἀσεβήσαντας εὖ πράξειν, ὑποτοπήσαντες οἱ Βοιωτοὶ κατὰ τὸ τῶν Πελασγῶν συγγενὲς κακουργῆσαι τὴν πρόμαντιν, ἀρπάσαντες διεχρήσαντο τὴν ἀνθρωπον, καὶ εἰς πῦρ ἔβαλον· δικαιοῦντες, ὅτι εἰ μὲν παρέχρησεν, ἔχει τὴν δίκην, εἰ δὲ ἀληθῶς ἔλεξεν, καὶ οὕτως ἀσεβῆσαι αὐτοὺς ἔδει.

Ἄνθ' ὧν ἐχρήσθη αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν κλέπτοντας ἓνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων, ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην.

Ὅτι Πενθίλος ἐκ Βοιωτίας τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν ἤγαγεν.

Ὅτι μεθόριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πρὸς τῇ Εὐβοικῇ Θαλάττῃ, ἐστὶν ὁ Ὠρωπὸς, καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον, ἀντιπέραν Ἐρετρίας τῆς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ σαδίων τὸ διάστημα ἐξήκοντα. Εἶτα Δήλιον, Ταναγραίων πολίχμιον, ἀπέχον σαδίους τῆς Αὐλίδος τριάκοντα. Εἶτα λιμὴν βαθύς· εἶτα Αὐλῖς, πετρῶδες χωρίον· εἶτα Εὐριπος· εἶτα Σαλγανεύς, ἐπώνυμον χωρίον Σαλγανέως τινὸς Βοιωτοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ταφέντος, μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν περὶ Μεγαβάτην Περσῶν, ὡς δῆθεν κακῶς αὐτοῦ ὑφηγησαμένου τὴν ἀπὸ Μαλιακοῦ κόλπου Θάλασσαν, λαβυρινθώδη καὶ ἄπορον· μεταγνόντες δ' οἱ Πέρσαι ὕστειρον, ὡς ἀδικηθέντα τὸν Σαλγανέα ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς.

Ὅτι τὸ Ἀμφιαράου ἱερὸν ἐν Τανάγρα ἐστὶ τῆς Βοιωτίας· ἐκ Κνωπίας δὲ τῆς Θηβαϊκῆς μεθιδρύθη κατὰ χρησμὸν δεῦρο.

Ὅτι Ἄνθηδὼν πόλις μετὰ τὸν Σαλγανέα ἐσχάτη τῆς Βοιωτίας κεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγᾶς πόλιν τὸ διάστημα σαδίοι ἑκατὸν εἴκοσι. Καὶ ἐγγὺς τῶν Αἰγῶν αἱ Ὀροβίαι. Ἐκ δὲ Ἄνθηδόνης ἦν Γλαῦκος, ὃν μεταβαλεῖν φασὶν εἰς κῆτος Θαλάσσιον.

Ὅτι ἡ Βοιωτία, σηραγγώδης οὔσα καὶ ὑπαντρος, ποιεῖ σεισμὸς ἐν αὐτῇ ἐξαισίους, ὡς τινὰς τῶν πόρων ἀποτυφλοῦσθαι, καὶ τινὰς διευρύνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λίμναι τέ τινες ὑφίστανται, καὶ αὖθις λήγουσι. Διὸ καὶ Πλάταια μὲν καὶ Πλαταιεῖς παρὰ λίμνην ποτὲ ἦσαν, καὶ διὰ τὴν τῶν κωπῶν πλάτην οὕτως ὠνομάσθησαν. Ἐπι δὲ Ἐλος τε καὶ Ἐλεὼν ἐκλήθησαν, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἔλεσιν ἰδρῦσθαι· νῦν δὲ ἠπεύρωται.

Ὅτι ὁ Κηφισσὸς ποταμὸς ἐκ τῶν Φωκιῶν ὀρέων ἄρχεται ἐκ Διλαίας πόλεως, καὶ εἰς τὴν Κωπαίδα λίμνην ἐκδίδωσιν.

392 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

ἐνθα καὶ ὁ Περμησσοῦς καὶ Ὀλμειὸς, ἐκ τοῦ Ἐλικῶνος ῥέοντες, εἰς τὴν αὐτὴν ἐμβαλλουσι λίμνην περὶ πόλιν Ἀλίαρτον· ἡ δὲ τῆς λίμνης περίμετρος, σάδιοι τριακόσιοι ὀγδοήκοντα.

Ὅτι ἡ Κωπαῖς λίμνη, πολλοὺς δεχομένη ποταμοὺς, ἔξοδον οὐκ ἔχει, πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Κηφισσοῦν δεχομένου αὐτὸν χάσματος.

Ὅτι Σκῶλός ἐστι κώμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαίρωνι, τόπος τραχύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία λέλεκται, «Εἰς » Σκῶλον μὴτ' αὐτὸς ἴμεν, μὴτ' ἄλλω ἔπεσθαι. Καὶ τὸν Πενθεά ἐνταῦθά φασι διασπασθῆναι. Ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ κώμη Σκῶλος, παρ' ἣν ποταμὸς ῥεῖ Ἀσωπός· καὶ ἐν Σικυῶνι ἄλλος ἐστὶ ποταμὸς Ἀσωπός.

Ὅτι Θέσπεια πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ Ἐλικῶνι νοτιωτέρα, ἐπιχειμένη τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ Ἐλικῶν. Πηλείου δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρὶς Ἄσκη.

Ὅτι ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος σπήλαια ἔχει πολλὰ ἱερὰ, ὧν ἐστὶν ἐν καὶ τὸ Κωρύκιον, ἱερὸν νυμφῶν, ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ.

Ὅτι τὸ ἐσπέριον τοῦ Παρνασσοῦ πλευρὸν νέμονται Λοκροὶ τε οἱ Ὄζόλαι καὶ Δωριεῖς καὶ Αἰτωλοὶ κατὰ τὸν Κόρακα, Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ πρὸς ἔω Δωριεῖς καὶ Φωκεῖς.

Ὅτι ὁ Κρισσαῖος κόλπος ἕως τοῦ Ἀκτίου περαιουῦται.

Ὅτι Φωκέων δύο εἰσὶ πόλεις ἐπίσημοι, Δελφοὶ τε καὶ Ἐλάτεια· ἡ μὲν διὰ τὸ ἀρχαιότατον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ διὰ τὸ [ἐπικεῖσθαι τοῖς σκενοῖς. Λέγει δὲ] περὶ Κύφον, Περρᾶιβικὸν ὄρος, καὶ πόλιν εἶναι· «Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε.»

Ὅτι Περρᾶιβοὶ τὰ δυτικὰ τοῦ Ὀλύμπου ὤκουν, Μακεδόνων ἐγγύς.

Ὅτι ἕτερος Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία· καὶ ἄλλος ὁ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς παῖς, ἀφ' οὗ Μοψοεσία πόλις Κιλικίας.

Ὅτι μεταξύ Σηπιάδος καὶ Κασθαναίας, τοῦ Πηλίου ἀκρωτηρίων, αἰγιαλός ἐστιν ἔρημος, ἔνθα ὁ Ξέρξου στρατός ὑπὸ ἀπ-ηλιώτου συνετρίβη.

Ὅτι τὸ περὶ Λάρισσαν πεδῖον, Πελασγικὸν ἐκαλεῖτο πρῖν. Πυρραία δὲ ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος γυναικός· Αἰμονία δὲ ἀπὸ Αἴμονος· Θετταλία δὲ ἀπὸ Θετταλοῦ τοῦ Αἴμονος.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

Ὅτι ἡ Εὐβοία μῆκος ἔχει σταδίων χιλίων διακοσίων, ἀπὸ Κηναίου ἀκρου τοῦ κατὰ Θερμοπύλας ἕως Γεραισοῦ κατὰ Σούνιον. Τὸ δὲ πλάτος τὸ μέγιστον ἑκατὸν πενήκοντα σταδίων. Καὶ ἔστιν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ, καὶ τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ τῇ Λοκρίδι, καὶ τοῖς Μαλιεῦσι. Διὰ δὲ τὸ μῆκος Μάκρης ἐκαλεῖτο, ὕψερὸν δὲ Ἄβαντις. Τὰ δὲ μεταξύ Καφηρέως καὶ Γεραισοῦ, τὰ Κοῖλα Εὐβοίας καλεῖται.

Ὅτι ὁ Ὠρεὸς, Ἰσθμία ἐκαλεῖτο· καὶ οἱ Ὠρεῖται, Ἰσθμιαῖς.

Ὅτι τὸ Δίον, καὶ ὁ Ὠρεὸς, καὶ ἡ Κήρινθος, καὶ τὸ Ἄρτεμισιον, καὶ ὁ Βούδορος ποταμός, πάντα ταῦτα τῆς Εὐβοίας παραθαλάσσιά εἰσι, πρὸς τὸν βορρᾶν τετραμμένα καὶ τὴν Σκῦρον νῆσον καὶ Λῆμνον.

Ὅτι Κάρυσος, καὶ Στύρα, καὶ Ἐρετρία, πρὸς νότον εἰσὶν, ἀντιπέραν Ἀττικῆς.

Ὅτι ἐν Καρύσῳ φύεται λίθος ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕψη χειρόμακτρα γίνεσθαι· ρυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσι, παραπλησίως τῇ τῶν λινῶν πλύσει. Ὁ δὲ Γεραισὸς, ἀρσενικόν.

Ὅτι περὶ τὸ Λήλαντον πεδῖον τῆς Εὐβοίας, μέταλλα ἦν χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἅπερ νῦν ἐκλείπειν, ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τὰργύρια.

Ὅτι ἡ Ἐρέτρια πόλις δύναμιν εἶχε ποτε μεγάλην ὥστε, ἡνίκα πομπὴν ἤγον, τρισχίλιοι μὲν ὀπλίται ἦσαν, ἑξακόσιοι δὲ ἰππεῖς, ἑξήκοντα δὲ ἄρματα· ἐπῆρχε δὲ Ἄνδρου καὶ Τήνου, καὶ τινῶν νήσων ἄλλων.

Ὅτι τῶν δοράτων, τὰ μὲν συσάδην ἐσὶν, ὡς τὰ ξίφη καὶ τὰ ὄρεκτὰ τῶν Ὀμηρικῶν Ἀθάντων· τὰ δὲ ἀκοντίζεσθαι δίκην οἰσοῦ καὶ παλτοῦ, ὅποια ἦν ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία· τὰ δ' ἐπαμφοτερίζει, οἷον ὁ κοντὸς καὶ ἡ σάρισσα καὶ ὁ ὑσσός.

Ὅτι τῆς Εὐβοίας δύο τινές εἰσι ποταμοί, Κιρεὺς καὶ Νιλεύς· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πίνοντα πρόβατα γίνονται, ἐκ μὲν θατέρου λευκά, ἐκ δὲ θατέρου μέλανα.

Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου Ἀκαρνᾶνες οἰκοῦσι, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀχελῷός ἐστι ποταμός· εἶτα Αἰτωλοὶ ἀνατολικώτεροι· καὶ μετ' αὐτοὺς Ὀζόλαι Λοκροὶ, καὶ ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος· εἶτα Ἐλικῶν τὸ ὄρος· εἶτα Κιθαιρῶν, κατὰ τὸν Κορινθίον ἰσθμόν· εἶτα Ὑμηττός, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐφεξῆς κείμενα τὰ ὄρη. Καὶ ὑπέρκεινται ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς βορρᾶν, τῶν μὲν Ἀκαρνάνων Ἀμφιλοχοὶ· εἶτα Δόλοπες, καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος, ἀφ' οὗ ὁ Ἀχελῷος ρεῖ πρὸς τὰς Ἐχινάδας. Τῶν δ' Αἰτωλῶν Περγραιβοὶ πρὸς βορρᾶν εἰσὶ, καὶ Ἀθαμᾶνες, καὶ Αἰνιάνων τι μέρος, τῶν τὴν Οἴτην ἐχόντων. Τὸ δὲ νότιον πλευρὸν Ἀκαρνάνων τε καὶ Αἰτωλῶν, ἡ θαλάσσιος ἐσὶν ἡ κατὰ τὸν Κρυσσαῖον κόλπον. Ἄρχεται δ' ὁ κόλπος οὗτος ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ.

Ὅτι Κόραξ ὄρος Αἰτωλικὸν συνάπτει τῇ Οἴτῃ ὄρει.

Ὅτι τὸ Ἄκτιον δυσμικώτατόν ἐστιν ἄκρον τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Ὅτι ἡ νῦν Λευκάς πόλις χερρόνησος ἦν πρὶν· ὑπὸ δὲ Κορινθίων ἐτμήθη· καλεῖ δ' αὐτὴν Ὀμηρος «Ἄκτῆν ἠπειροιο» τῆς Ἀκαρνανίας δηλονότι, ἧς μέρος τὸ Νήρικον, ἕπερ Λαέρτης

ελεῖν λέγει. Ἀλλὰ καὶ τὰ Κροκύλεια καὶ ἡ Αἰγίλιψ πόλις, ἐν Καταλόγῳ, τῆς Λευκάδος εἰσὶ πλησίον· ὡς τὴν νῆσον ὅλην ἔχειν πόλεις τρεῖς, Λευκάδα μὲν ἐν τῷ χειροποιήτῳ πορθμῷ, τὴν πρὶν Νήρικον, καὶ Κροκύλεια, καὶ Αἰγίλιπα.

Ὅτι τὴν νῦν Κεφαλληνίαν Ὅμηρος καὶ Σάμον καλεῖ οἶον, « Οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἢ δ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο. » Κατὰ Σάμην οἶον, « Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε. » Ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν μέρος λέγει τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Ἠπείρου, οἶον, « Οἱ τ' ἠπειρον ἔχον, ἢ δ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο. » καὶ πάλιν, « Δώδεκ' ἐν ἠπειρῷ ἀγέλαι. » Ὁμωνύμως δὲ τῇ ὅλῃ νήσῳ καὶ ἢ ἐν αὐτῇ πόλις Σάμος καὶ Σάμη καλεῖται.

Ὅτι ἡ τοῦ Μέντου πόλις, Τάφος πρὶν καλουμένη, νῦν Ταφιοῦσσα καλεῖται.

Ὅτι Σαμαῖοι μὲν οἱ Κεφαλλῆνες, ἀπὸ Σάμης ἢ Σάμου· οἱ δὲ Ἴωνες, ἀπὸ Σάμου τῆς Ἴωνικῆς, Σάμιοι.

Ὅτι Ἐπειοὶ κατόκουν τὰς ὑπὸ τῷ Μέγητι Ἐχινάδας, ἐξ Ἡλιδος ἐλθόντες μετὰ Φυλέως· διόπερ καὶ τὸν Κυλλήνιον Ὠτόν, « Μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν, Φυλείδew ἔταρον » καλεῖ ὁ Ποιητής.

Ὅτι ἡ Ἴωνικὴ Σάμος πρὶν ἐκαλεῖτο Μελάμφυλος, εἶτα Ἀνθεμῖς, εἶτα Παρθενία, ἀπὸ ποταμοῦ ἐν αὐτῇ Παρθενίου, ὃς Ἴμβρασος μετωνομάσθη, εἶτα Σάμος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὀρέων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη Σάμους ἐκάλουν.

Ὅτι ἀπὸ Ζακύνθου νήσου εἰς Ἐσπερίδας τῆς Λιβύης ἑξήκοντα τρισχίλιοι τριακόσιοι.

Ὅτι τὰς νῦν Ὀξείας νήσους τῶν Ἐχινάδων Ὅμηρος Θοὰς καλεῖ. Ἡ μὲν οὖν Δουλιχία κεῖται κατὰ τὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολὰς καὶ Οἰνιάδας.

Ὅτι οἱ Τάφιοι καὶ οἱ Τηλεβοῖαι νήσους κατόκουν ὁμωνύμως αὐτοῖς καλουμένας, πλησίον τῶν Ἐχινάδων.

Ὅτι ὁ κατὰ Νικομήδειαν τῆς Βιθυνίας κόλπος, Ἀσακηνὸς

καλεῖται, ἀπό τινος πολιχνίου κειμένου ἐν τῷ μυχῶ Ἀσακοῦ καλουμένου.

Ὅτι Τυνδάρεως καὶ Ἰκάριος, ἐκπεσόντες Σπάρτης ὑπὸ Ἰπποκόωντος, ἤλθον εἰς Πλευρώνα παρὰ Θεσίον, καὶ μετ' αὐτοῦ συγκατεκτήσαντο πολλήν χώραν καὶ τῶν Ταφίων καὶ Ἐχινάδων νήσων· ἀλλ' ὁ μὲν Τυνδάρεως, γήμας Λήδαν τὴν Θεσίου παῖδα, μετώκησεν εἰς τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ Ἰκάριος, ἔγημε Πολυκάσην τὴν Λυγαίου παῖδα, καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἐκυρίευσεν ἐξ ὧν Πηνελόπη καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς.

Ὅτι Ἀκαρναῆες οὐ συνεστράτευσαν Αἰτωλοῖς κατὰ τῆς Τρωάδος· ὅθεν ὕστερον ἔτεσι πολλοῖς Ῥωμαίους ἔπεισαν αὐτούς, καὶ τὴν αὐτονομίαν ἀπέλαβον, διὰ τὸ μὴ συστρατεῦσαι Ἕλλησι κατὰ τῶν Τρώων, οἳ τινες ἦσαν πρόγονοι Ῥωμαίων· ὁ γὰρ Αἰνείας ἐκ τῶν Τρώων ἦν.

Ὅτι οἱ Κουρήτες οὐκ ἦσαν Αἰτωλοὶ, διὰ τὰ ἔπη ταῦτα «Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.» Πάλιν οἱ τοῦ Πορθέως παῖδες τρεῖς, Αἰτωλοὶ ὄντες, καὶ τὴν Πλευρώνα καὶ Καλυδῶνα οἰκοῦντες, Κουρήτες ἦσαν· οἱ γὰρ Πλευρώνιοι Κουρήτες εἰσιν, ὅπερ ἀληθέστερον. Ἔθος γὰρ ἐστὶν Ὀμηρικόν, τὰ μέρη τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν· οἶον, «Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον Χαλκίδα τε.» καὶ πάλιν, «Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί.» Τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ, «Κουρήτες καὶ Αἰτωλοί.» Φασὶν οὖν, ὅτι Κουρήτων ἐχόντων τὴν νῦν Αἰτωλίαν, ἐκπεσὼν ἐξ Ἡλίδος Αἰτωλὸς, μετὰ τινῶν Ἐπειῶν, ἐκυρίευσεν τῆς ἐξ ἑαυτοῦ κληθείσης Αἰτωλίας· καὶ οἱ Κουρήτες μετώκησαν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν. Μετὰ οὖν γενεᾶς δέκα, Ὄξυλος μετὰ Ἡρακλειδῶν κατῆλθεν εἰς τὴν Ἡλίδα ὡς πατρώαν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ δηλοῖ· «Χώρης οἰκιστῆρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτε» δίναις θρεφθέντα, σαδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος, Ἐνδυμίωνος» παῖδ' Αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκαν Αἰτωλοὶ, σφετέρας μνημ'

» ἀρετῆς ἐσορᾶν.» Τὸ δὲ ἐπὶ τῇ Ὀξύλου εἰκόνι ἐπίγραμμα οὕτως ἔχει· « Αἰτωλὸς ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον, κτή-
 » σατο Κουρῆτιν γῆν δορί πολλά καμών. Τῆς δ' αὐτῆς
 » γενεῆς δεκατόσπορος Αἴμονος υἱός, Ὀξύλος, ἀρχαίην ἔκτισε
 » τήνδε πόλιν.» Τὸ δὲ Ὀξύλου ἐν Ἡλίδι κεῖται· τὸ δ' Αἰτωλοῦ
 ἐν Αἰτωλίᾳ.

Ὅτι Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, πόλεμον ἔχοντες πρὸς Ἐρε-
 τριεῖς περὶ τοῦ Ληλάντου πεδίου, καὶ πολλάκις κρατούμενοι
 ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων τριχῶν, καὶ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν
 πολεμίων, ἐπετήδευσαν τὰ ἔμπροσθεν κείρεσθαι τῆς κεφαλῆς·
 διὸ καὶ ὑπὸ Ὀμήρου « ὄπισθεν κομόωντες » προσηγορεύθησαν.
 Καὶ μετοικήσαντες εἰς Αἰτωλίαν ὕσερον, καὶ μάχῃ νικήσαντες
 τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐδίωξαν πέραν τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ· διὸ
 ἐκεῖνοι μὲν οἱ Εὐβοεῖς, Κουρῆτες ἐκλήθησαν, ἀπὸ τοῦ κεί-
 ρεσθαι· οἱ δ' ἐκβληθέντες, Ἀκαρνανες, ὡς μὴ κειρόμενοι.

Ὅτι ὁ Θεσίος πενθερὸς ἦν Τυνδάρεώ τε καὶ Οἰνέως, πατὴρ
 Λήδας τε καὶ Ἀλθαίας· καὶ πολέμου ὄντος Θεσιάδαις τε καὶ
 Κουρῆσι πρὸς Οἰνέα τε καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Μελέαγρον, ἦτοι
 περὶ γῆς ὄρων, ἢ, μυθικῶς κατ' Ὅμηρον, « ἀμφὶ σὺς κεφαλῆ
 » καὶ δέρματι », ὁ Μελέαγρος ἀνεῖλε τοὺς τῆς Ἀλθαίας ἀδελ-
 φούς· ἀνθ' ὧν ἡ Ἀλθαία « Πολλὰ κατηρᾶτο, συγεράς δ' ἐπέκέ-
 » κλετ' Ἐριννῦς. »

Ὅτι τοὺς ἐν Αἰτωλίᾳ Κουρῆτας τετραχῶς ἐτυμολογητέον· ἢ
 γὰρ διὰ τὴν ἐμπροσθίαν κουράν, ὡς εἴρηται, ἢ ἀπὸ ὄρους
 Κουρίου Αἰτωλικοῦ, ἢ διὰ τὸ βλακώδεις εἶναι, ὡσπερ αἱ κόραι,
 ὁ ποῖοι καὶ « Ἰάωνες ἐλκεχίτωνες » λέγονται· ἢ ἀπὸ Κουρήτων
 δαιμόνων, ἐνόπιον ὄρχουμένων ὄρχησιν· λέγοι γὰρ ἂν τοὺς ἀν-
 δρειοτάτους καὶ εἰδότες ἐν ὄπλοις ὄρχεῖσθαι· καὶ γὰρ Ὅμηρος
 εἰσάγει τὸν Αἰνείαν λέγοντα. « Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὄρχη-
 » σῆν περ ἔοντα. »

Ὅτι κοινὸν Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἐστὶ τὸ τὰς ἱεροποιίας μετὰ ἀνέσεως ἑορταστικῆς ποιῆσθαι, τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῶ, τὰς δὲ χωρὶς, καὶ τὰς μὲν μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ μὴ, καὶ τὰς μὲν μουσικῶς, τὰς δ' ἐν φανερωῖ· ἡ γὰρ μουσικὴ φιλοσοφία ἐστίν, καὶ πρὸς τὴν τῶν ἡθῶν κάθαρσιν συμβαλλομένη, ὡς φησι Πλάτων.

Ὅτι οἱ Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἑκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ Δήμητρι προσέθεσαν τὸ ὀργιαστικὸν πᾶν καὶ τὸ Βακχικὸν καὶ τὸ χορικὸν καὶ μουσικόν.

Ὅτι οἱ Κουρῆτες δαίμονές τινές εἰσι περὶ τὸν Δία· οὕτως δ' ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ κουροτροφῆσαι αὐτόν. Τοῦ δὲ Διονύσου ὄπαδοὶ δαίμονες, Σάτυροί τε, καὶ Σιληνοί, καὶ Βάκχαι, Ληναί τε, καὶ Θυῖαι, καὶ Μιμαλλόνες, καὶ Ναΐδες, καὶ Νύμφαι, καὶ Τίτυροι.

Ὅτι οἱ Βερέκυντες, Φρυγίων τι γένος ὄν, καὶ ἀπλῶς οἱ Φρύγες, Ῥέαυ τιμῶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, Μητέρα καλοῦντες Θεῶν, καὶ Ἄγδιςιν, καὶ Φρυγίαν Θεὸν μεγάλην· ἀπὸ δὲ τῶν τόπων, Ἰδαίαν, καὶ Δινδυμήνην, καὶ Σιφυλήνην, καὶ Κυβήθην, καὶ Πεσσινουντίδα, καὶ Κυβέλην. Οἱ δὲ Ἕλληνες τοὺς πρόπολους αὐτῆς Κουρῆτας λέγουσιν, ὁμωνύμως τοῖς τοῦ Διὸς τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας.

Ὅτι παρὰ τοῖς Θραξίν ἐνθουσιασμοὶ εἰσι, τὰ τε Κοτύττια, καὶ τὰ Βενδίδια· παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχεν.

Ὅτι Ὀλυμπος ὄρος ἐστὶ, καὶ περὶ τὴν Τρωϊκὴν Ἰδην, καὶ ὁ Μύσιος, καὶ ὁ Μακεδονικὸς, καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ ὑπερουράνιος.

Ὅτι Ταλθύβιος μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἀποικίαν ἔσειλεν εἰς Κρήτην.

Ὅτι Τριχάϊκες οἱ ἐν Κρήτῃ Δωριεῖς· ἦτοι οἱ πολεμικοί,

ὡς τὸ Κορυθαίικι· ἢ οἱ τρίλοφοι, ἐν ταῖς περικεφαλαίαις, ἢ δι' ὄρχησαί. Ἐτεόκρητες δὲ οἱ αὐτόχθονες.

Ὅτι ὁ Κνωσσὸς πόλις τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο Καίρατος, ἀπὸ ποταμοῦ ἐγγὺς ὄντος.

Ὅτι ἡ Δίκτη τὸ ὄρος ἀνατολικώτερόν ἐστι τῆς Ἰδῆς ἐν Κρήτῃ, σαδίους χιλίους. Ἡ δὲ Ἰδῆ νῦν Χρυσόμαλλος καλεῖται.

Ὅτι ἡ Κρήτη ἐκατόμπολις ἦν [ἐν] τοῖς τοῦ Ὀμήρου χρόνοις, μεταγενεσερείοις οὔσι τῶν Τρωϊκῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἐννευήκοντα πόλεις εἶχεν ἡ Κρήτη. Ἐν γὰρ τῷ Καταλόγῳ Ὀμηρος οὐκ εἰσάγει πρόσωπον ἀπαγγέλλον τὰς ἑκατὸν πόλεις, ἀλλ' αὐτὸς λέγει εἶναι ἐκατόμπολιν.

Ὅτι ἡ ἔνοπλος ὄρχησις Κουρήτων μὲν ἐστὶν εὖρημα, τῶν περὶ τὸν Δία δαιμόνων· καλεῖται δὲ Πυρρίχη.

Ὅτι πρὸς τοὺς προσποιουμένους μὴ εἰδέναι ἅ ἴσασι παροιμία ἐτέθη· ὁ Κρηῖς ἀγνοεῖ τὴν θαλάσσαν. Οἱ γὰρ Κρηῖτες ἐθαλασσοκράτησαν πρῶτοι, ναυτικῶ μεγάλῳ χρώμενοι.

Ὅτι Σίφνος νησὸς ἐστὶν εὐτελής, ἐφ' ἣ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Σίφνιος ἀσράγαλος, διὰ τὴν εὐτέλειαν.

Ὅτι αἱ Κυκλάδες νῆσοι δώδεκα ἦσαν πρὶν· ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι ταύταις προσεγένοντο. Ἄρχονται δὲ αὗται ἀπὸ νήσου τῆς πρὸ τοῦ Σουνίου Ἐλένης καλουμένης, περὶ ἧς Ὀμηρος ἔφη « Νήσω δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι. » Εἰσὶ δ' αὗται, Κέως, Κύθνος, Σέριφος, Μήλος, Σίφνος, Κίμωλος, Πρεπέσιυθος, Ὠλίαρος, Πάρος, Νάξος, Σύρος, Μύκονος, Τήνος, Ἄνδρος, Γύαρος. Αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι ἀνατολικώτεραί εἰσι τῆς Κρήτης· οἳαί εἰσιν αἱ περὶ Νίσυρον καὶ Κῶν καὶ Καλύδνας καὶ Λέρον καὶ Πάτμον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ.

Ὅτι τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος, ὃς διαιρεῖ δίχα τὴν Ἀσίαν κατὰ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαχοῦ καὶ τρισχιλίων σταδίων· μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας, μυριάδων τεσσάρων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαιίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Ὅτι ἡ Παρθυαία, καὶ Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκῶν τινες, καὶ Κίλικες, καὶ Πισίδαι, ἐν τῷ αὐτῷ Ταύρω ὄρει κεῖνται.

Ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐπὶ τὸν Ἰρράνιον ζάδια ἔστι τρισχίλια. Καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς βορρᾶν οἶον Χερρόνησός ἐστι μεγάλη, περιεχομένη ἐκ μὲν δυσμῶν, τῷ τε Εὐξείνῳ, καὶ τῇ Μαιώτιδι, καὶ Τανάϊδι ποταμῷ, καὶ τῇ ἐξῆς ἐρήμῳ καὶ ἀγνώστῳ γῆ ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ· εἰ δὲ καὶ Ὠκεανὸς ἐκ τοῦ βορρᾶ περιέχει τὴν οἰκουμένην, ἀπ' αὐτοῦ αὖθις ἐπὶ νότον ἰόντι, ἕως τῆς Κασπίας θαλάσσης τῆς κατὰ Ἀλβανίαν.

Ὅτι Πομπήϊος φίλος ἦν Ποσειδωνίῳ. Ἐλθὼν οὖν εἰς Ῥόδον, ὅτε ἐπὶ τὸν Μιθριδατικὸν ἐξώρμα πόλεμον, ἐνέτυχέ τε αὐτῷ, καὶ χρηματίσας ὄσων ἐδεῖτο, ἔφησεν ἔσχατον, Εἴ τινος δεοίτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Βούλομαί σε, ὦ Πομπήϊε, « Αἰὲν ἀρισεύειν, » καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.» Ἐξ οὗ καὶ τὰ κατὰ Ἰβηρίαν, καὶ Ἀλβανίαν, καὶ Ἀρμενίαν ἐπύθετο.

Ὅτι τὴν Ἀσίαν πᾶσαν διαιρεῖ ὁ Στράβων εἰς μέρη πέντε. Πρῶτον μὲν, τὴν ἀπὸ Ἰβηρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀρχομένην Χερρόνησον ἐπὶ τὸν βορρᾶν· δεύτερον δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς Χερρόνησου ταύτης πρὸς ἀνατολὰς γῆν ἀφοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ταύρου, ἧτις ἐστὶν ἡ βορεία Ἀσία ἕως Ἰνδῶν· τρίτον δὲ, τὴν μεταξὺ Ταύρου ὄρους καὶ Κασπίας θαλάσσης· ταῦτά ἐστι Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ [Καππαδοκία], ἕως Ἄλυος ποταμοῦ· τέταρτον δὲ, τὴν ἐντὸς Ἄλυος

Άλνος γῆνικαὶ αὐτὸν τὸν Ταῦρον, ἕως τῆς Κιλικίας Θαλάσσης, καὶ μέχρις Ἰωνίας καὶ Χαλκηδόνος· πέμπτον δὲ, τὴν τε Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανὴν, καὶ ἐφεξῆς πρὸς δυσμὰς, ἕως Κιλικίας τε καὶ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου.

Ὅτι ἡ Κολχίς μεταξὺ τῶν τε Μοσχικῶν καὶ Καυκασίων ὀρέων κεῖται.

Ὅτι ἀπὸ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου ἕως νήσου Ἀλωπεκίας, σταδία δισχίλια διακόσια.

Ὅτι ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς Μαιώτιδος ἐστὶ ποταμὸς, ὁ μέγας Ῥομβίτης· εἶτα Θεοφάνιος· εἶτα μικρὸς Ῥομβίτης· εἶτα Οὐαρδάνης. Πάντες οὗτοι ποταμοὶ ἐκ τε τῶν Ἰππικῶν ὀρέων ἔρχονται, καὶ ἐκ τῶν Καυκασίων.

Ὅτι τὸ Κιμμέριον ἄκρον τὸ ἐν τῇ Μαιώτιδι παλαι ἴσχυσε πλεῖστον, ὥστε καὶ τὸν Βόσπορον Κιμμέριον ἐξ αὐτοῦ κληθῆναι. Εἶτα ἀπὸ σταδίων εἴκοσιν Ἀχίλλειον κώμη, ὅπου καὶ τὸ σενώτατον τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου· ἔχει γὰρ εἴκοσι σταδίους· οὗ ἀντιπέραν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸ Μυρμήκιόν ἐστι. Τὸ δὲ νοταπηλιωτικὸν τοῦ Βοσπόρου σταδία, Κοροκονδάμη· τὸ δὲ νοτολιβυκὸν, κώμη τις τῆς Παντικαπαίων γῆς, ὄνομα Ἄκρα. Μῆκος τοῦ Βοσπόρου σταδίοι ἐβδομήκοντα.

Ὅτι ἡ Φαναγορία καὶ ἡ Ἐρμῶνασσα πόλεις εἰσὶν ἀξιόλογοι περὶ τὰ Ἀσιανὰ μέρη.

Ὅτι παραθαλάσσιος πόλις Σινδική ἐστὶ, τὸ τῶν Σινδῶν βασιλεῖον.

Ὅτι τῶν Εὐρωπαϊῶν Βοσποριανῶν μητρόπολις ἐστὶ τὸ Παντικαπαίον, τῶν δὲ Ἀσιανῶν ἡ Φαναγορία.

Ὅτι Ἠνίοχοι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζύγιοι, λυπρὰν γῆν οἰκοῦντες, ληστεύουσι τὴν Ποντικὴν Θαλάσσαν, ἔχοντες πλοῖα κοῦφα μικρά, δυνάμενα ἐν τοῖς ὤμοις αἵρεσθαι, καὶ ἐν ὕλῃ κρύπτεσθαι,

διὰ τὸ ἀλίμενον εἶναι τὴν ταύτη θάλασσαν, περατουμένην ὑπὸ τῶν Καυκάσου ἄκρων· καλοῦσι δὲ αὐτὰ καμάρας.

Ὅτι ὁ Καύκασος τὸ ὄρος περικλείει ἀπὸ βορρᾶ τὰς δύο θαλάσσας, Κασπίαν τε καὶ Πόντον, εἶργον Σαρμάτας τε καὶ Μαιώτας ἀπὸ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. Ἔστι δὲ εὐδενδρότατον τὸ ὄρος· ἀπολήγει δ' αὐτοῦ τὸ νοτολιβυκὸν ἄκρον, κατὰ τὰ μυχὰ τοῦ Εὐξείνου· ἐνθα πόλις Διοσκουριάς. Ἦτις πόλις καὶ ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ Εὐξείνου καὶ Ὑρκανίας· καὶ ἐμπορεῖόν ἐστιν αὕτη ἢ Διοσκουριάς πάντων τῶν ἀνατολικωτέρων ἔθνων κοινόν· συνέρχεται γάρ φασιν εἰς αὐτὴν ἔθνη, ἀλλήλων ἑτερόγλωσσα, πλείω τῶν ἐβδομήκοντα.

Ὅτι ἀπὸ Φάσιδος ποταμοῦ ἕως Ἀμισοῦ καὶ Σινώπης πλοῦς ἡμερῶν τριῶν. Καὶ ἐστὶν ἡ χώρα αὕτη ἀγαθὴ πλὴν μέλιτος· πικρίζει γάρ.

Ὅτι ἡ Μοσχικὴ χώρα τριμερὴς ἐστὶ· τὸ μὲν γὰρ ἔχουσι αὐτῆς Κόλχοι, τὸ δὲ Ἰβηρες, τὸ δὲ Ἀρμένιοι.

Ὅτι τὸ τῶν Φθειροφάγων ἔθνος καὶ αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐμπορεῖω χρῆται τῇ Διοσκουριάδι· οὕτως δὲ καλοῦνται, διὰ τὸν αὐχμὸν καὶ τὸν πίνον.

Ὅτι καὶ οἱ Σοάνες, οὐδὲν βελτίους τῶν Φθειροφάγων τῶ πίνῳ εἰσίν. Ἐχουσι δὲ καὶ μέταλλα χρυσοῦ, ἅτινα οἱ χεῖμαρροι καταφέρουσιν· ὑποδέχονται δ' αὐτὰ οἱ Σοάνες φάτναις ὅπας ἐχούσαις, ἢ προβάτων μαλλωταῖς δοραῖς· ἀφ' οὗ καὶ ὁ μῦθος ἐπλάσθη τοῦ Αἰήτου, ὡς ἔχει ποτὲ χρυσόμαλλον δέρας.

Ὅτι ὁ Κύρος ποταμὸς, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Ἀρμενίας, παραλαβὼν τὸν Ἀραγῶνα ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέοντα καὶ ἄλλα ὕδατα ποταμῶν, διὰ σενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὺ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνεχθεῖς πολὺς διὰ πεδίων ἀγαθῶν, δεξάμενός τε πλείους ποταμούς, ὧν ἐστὶν ὁ τε Ἀλαζόνιος καὶ ὁ Σαυδοβάνης καὶ ὁ Ροιτάκης καὶ

Χάνης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλλει θάλασσαν.

Ὅτι ὁ Φάσις ποταμὸς, ἐξ Ἀρμενίας ὀρμώμενος, δέχεται ποταμοὺς τὸν τε Ἴππον καὶ τὸν Γλαῦκον, καὶ ἕξεισιν εἰς τὸν Πόντον, πλησίον ὀμωνύμου πόλεως.

Ὅτι οἱ Ἄλβανοὶ γῆν νέμονται, δίκην τῆς Κυκλώπων, ἀγαθωτάτην, οἷαν φησὶν ἐκεῖνος· « Ἄλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος » καρποφορεῖ. Καὶ αἱ ἄμπελοι αὐτοῖς ἄσκαφοι· καὶ διὰ πενταετίας κλαδευόμεναι φέρουσι τὸν καρπὸν. Ἡ δὲ χώρα οὐδὲ σιδήρω τέμνεται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἀρότρου ξύλῳ· καὶ ἄπαξ σπαρεῖσα ἐπὶ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν καρποφορεῖ. Οἱ τε ποταμοὶ αὐτοῖς τὴν γῆν ποτίζουσιν, ὥσπερ ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης. Καὶ ἀπλῶς, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει ἢ χοῦς τῆς Ἀλβανίας εἰς ἀρετὴν καρπογονίας. Οὕτως δὲ δεῖ λέγειν καὶ θηλυκῶς, ἢ χοῦς. Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ κτήνη πολυτόκα. Καὶ αὐτοὶ καλοὶ τε τὰς ὄψεις καὶ μεγάλοι, καὶ ἀπλοῖ τοῖς ἡΐθεσι· καὶ διὰ τὴν εὐηθίαν οὐκ ἴσασι τινες αὐτῶν ἀριθμεῖν· οἱ δὲ εἰδότες, οὐ πλείω τῶν ἑκατὸν μετροῦσιν.

Ὅτι περὶ Ἀλβανίαν ἐστὶ χώρα τῶν Ἀμαζόνων, πλησίον Γαργαρέων, περὶ τὰ Καυκάσια ὄρη. Αἱ καὶ δύο μόνους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνίασι τοῖς Γαργαρεῦσι, τεκνοποιίας χάριν· τοὺς δὲ δέκα καθ' αὐτὰς οἰκοῦσι χωρὶς, ἀσκοῦσαι τὰ πολέμια. Τῶν δὲ τικτομένων, τὰ μὲν θήλεα αὐταὶ ἔχουσι, τὰ δ' ἄρρενα τοῖς Γαργαρεῦσι διδόασιν. Μαρτυρεῖ καὶ Ἀρριανὸς τοῦτο, λέγων, ὅτι τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ Φαρεσμάνης ἐδώρησάτο Ἀμαζόνας πεντακοσίας.

Ὅτι τὰ ὑψηλότετα μέρη τοῦ Καυκάσου τὰ νοτιώτατά ἐστι, τὰ πρὸς Ἀλβανίαν καὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχοις καὶ Ἡνιόχοις.

Ὅτι αἱ τοῦ Καυκάσου κορυφαί, χειμῶνος μὲν ἄβατοι· θέρους δὲ προσβαίνουσιν, ὑποδύμεναι κεντρωτὰ ὠμοβοῖνα, δίκην τυμπάνων πλατεῖα, διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς κρυστάλλους·

404 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

καταβαίνουνσι δ' ἐπὶ δορᾶς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κατολισθαίνοντες· ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατείαν Μηδίαν, καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ γίνεται. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τροχίσκοι ξύλινοι κεντρωτοὶ τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται.

Ὅτι ὁ περίπλους τῆς Ὑρκανίας θαλάσσης, ὁ μὲν παρά τοὺς Ἀλβανούς καὶ τοὺς Καδουσίους ἐστὶ πεντακισχιλίων τετρακοσίων σταδίων· ὁ δὲ παρά τὴν Ἀριακῶν καὶ Μαρδῶν καὶ Ὑρκανῶν, μέχρι τοῦ σώματος τοῦ Ὄξου ποταμοῦ, τετρακισχιλίων ὀκτακοσίων· ἐνθεν δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου δισχιλίων τετρακοσίων. Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως νῦν ἀγνοεῖται.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἠγνόουν τὰ κατὰ γεωγραφίαν. Ἡ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἰνδοὺς ἀφιξίς, καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ἐπικράτεια, πολλὰ τῶν ἀγνοουμένων ἐφάνερωσεν.

Ὅτι ἡ Ὑρκανία εὐδαιμονεσάτη ἐστὶ, καὶ ἡ πλείσῃ πεδιάς.

Ὅτι ὁ Ὄξος ποταμὸς μέγιστός ἐστι πάντων τῶν ποταμῶν, ὅσους ὁ Ἀλέξανδρος ἶδε, πλὴν τῶν Ἰνδικῶν ποταμῶν· ἐκεῖνοι γὰρ μέγιστοὶ εἰσιν.

Ὅτι ἐν Ὑρκανίᾳ πρόκεινται τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὑπαντροί· τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῶν ὑπερθε κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτην προσφέρονται βίαν, ὥσε ταῖς ἀκταῖς συναίψαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θαλάτταν, ἄρραντον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλόν, ὥσε καὶ στρατοπέδοις ὀδεύσιμον εἶναι σκεπαζομένους τῷ ῥεύματι.

Ὅτι ὁ Εὐφράτης ποταμὸς διαιρεῖ τὰς δύο Ἀρμενίας, μικράν τε καὶ μεγάλην.

Ὅτι αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσι ἀλλήλων, σταδίους δισχιλίους πεντακοσίους· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελεύκειαν πόλιν. Καὶ ἔστιν ὁ Εὐφράτης τοῦ Τίγριδος μείζων, καὶ πλείονα γῆν ἐπέρχεται. Ῥέων δ' ἐπὶ δύσιν διὰ τῆς μεγάλης

Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς, ἐν ἀρισερᾷ ἔχει τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὴν Βασιλεισηνὴν χώραν καὶ τὴν Ἀκιλισηνὴν καὶ τὴν Σωφηνήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν, καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, καὶ Μελιτηνὴν χώραν, ἐνθα καὶ Μέλαις ποταμὸς ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους εἰς τὸν Εὐφράτην βάλλει. Εἶτα ἐπιστραφεὶς πρὸς νότον, αὖθις τὴν Κομμαγηνὴν, εἶτα Κυρῶρησικὴν κατὰ τὸ Ἄμανον ὄρος, εἶτα Παλμυρηνὴν δυσμικωτέραν τε καὶ πολὺ νοτιωτέραν ἀφείς, κατὰ πόλιν Σούραν ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Συρίας κειμένην, πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστρέφει· ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχων καὶ πρὸς νότον τὴν τε ἔρημον Ἀραβίαν, καὶ Βαβυλωνίαν, χώραν εὐδαίμονα μάλις αὖσαν· ἐν ἀρισερᾷ δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὸν Ταῦρον ἐφεξῆς, κατὰ τὴν Θωσπίτιδα καὶ Κοριαίαν, χώρας τῆς μεγάλης Ἀρμενίας· εἶτα ἐφεξῆς μετὰ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, κατὰ Μεσοποταμίαν, Ἐδεσσάν τε πόλιν, καὶ Ἀνδεμουσίαν χώραν, καὶ Χαλκίτιδα, καὶ ἔτι Ἀγκωδαρίτιδα ἀντικειμένην τῇ ἐρήμῳ Ἀραβία, συμβάλλει τῷ Τίγριδι κατὰ Μεσήνην χώραν τῆς Σουσιανῆς. Εἶτα ἐπιὼν τὴν Χαρακηνὴν χώραν, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, κατὰ πόλιν μὲν Τερηδόνα, κατὰ τὴν χώραν δὲ Ἐλυμαίτιδα τῆς Σουσιανῆς.

Ὅτι ὁ Εὐφράτης κατὰ Σελεύκειαν, πόλιν μεγάλην, ἐπιστρέφει αὖθις πρὸς νότον, ἔγγιστα πόλεως μεγάλης Κτησιφῶντος, κειμένης ἐπὶ τῷ Τίγριδι, ὡς εἶναι τὸ μεταξύ τῶν δύο ποταμῶν καὶ τῶν δύο πόλεων περὶ σάδια δώδεκα.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀντιταύρου, ὄρους τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἐξέρχονται τινες ἀποσχίδες τῶν ὀρέων πρὸς βορρᾶν, ἄλλοις καὶ ἄλλοις ὀνόμασι χρώμεναι· ὧν ἐστὶν ἓν καὶ ὁ Πολυάρρην καλούμενος, καὶ ὁ Σκορδίσκος, καὶ τὰ Μοσχικά, διήκοντα ἕως Ἰβηρίας, διὰ μέσης Ἀρμενίας κείμενα τῆς μεγάλης.

Ὅτι ἐν Μεσοποταμίᾳ ὄρος ἐστὶν ὁ Ταῦρος, συνεχῆς ὧν τῷ

Καππαδοκικῶ Ταύρω, ὃ διορίζει Ἀρμενίαν καὶ Μεσοποταμίαν· εἶτα πρὸς ἀνατολάς, τὰ τε Γορδυαῖα ὄρη, καὶ ὁ Νιφάτης, ἐξ ὧν ὁ Τίγρις ρεῖ· καὶ τὸ Μάσιον ὄρος, τὸ ὑπερκείμενον τῆς Νισίβιδος πόλεως· εἶτα ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολάς, τὰ Χόαθρα ὄρη· εἶτα ὁ Ζάγρος· εἶτα ὁ Ὀρόντης· εἶτα ὁ Κορωνός, ὃ διορίζει ἀπὸ Παρθίας τὴν Ὑρκανίαν· εἶτα τὰ Σάριφα ὄρη τῆς Μαρμανῆς, ἐξ ὧν ὁ Ὄξος ποταμὸς ρεῖ· εἶτα τὰ ἰδίως Καυκάσια ὄρη, τὰ διείργοντα Παροπαμιστάδας μὲν πρὸς δύσιν, Ἰνδοῦς δὲ πρὸς ἀνατολάς· εἶτα τὸ Ἴμαον, τὸ διορίζει Σογδιανούς καὶ Ἰνδοῦς. Ταῦτα δὲ τὰ ὄρη πάντα ὡς ἐν λογισθέντα ὁ Ταῦρός ἐστι τὸ ὄρος, ὃ διαιρῶν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν δίχα, ἀπὸ Μυκάλης τῆς Ἰωνικῆς ἀρξάμενος, ἕως Ἰνδῶν ἐσχάτων.

Ὅτι αἱ Κασπίαὶ πύλαι διορίζουσι Μηδίαν μὲν πρὸς δυσμάς· Παρθίαν δὲ πρὸς εὐρον· Ὑρκανίαν δὲ πρὸς καικίαν ἄνεμον.

Ὅτι ἔξω τοῦ Ταύρου ὄρους οὐδὲν μέρος ἐστίν, οὔτε τῆς Μηδίας, οὔτε τῆς Ἀρμενίας.

Ὅτι ἡ Μηδία διχῆ διήρηται. Ἐστὶ γὰρ αὐτῆς τὸ μὲν ἀνατολικόν, ὃ καὶ μεγάλη καλεῖται, ἧς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, ὅπερ ἦν βασιλείον τῶν Μηδικῶν βασιλέων, ἐνθα καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐθέριζον, ἐχείμαζον δ' ἐν Σελευκείᾳ· τὸ δὲ δυτικόν, ἧτις καλεῖται Ἀτροπατηνῆ, ἀπὸ Ἀτροπάτου Σατράπου, ὃς ἐκώλυσε τὴν χώραν ταύτην ὑπὸ Μακεδόσι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τελέσαι. Ἐστὶ δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Ματιανῇ πρὸς ἕω· τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ πρὸς δύσιν· πρὸς ἄρκτον δ' ἀμφοῖν. Τῆς δὲ Ἀτροπατηνῆς μέρος ἢ τε Καδουσία, καὶ ἢ παρὰ Ξενοφῶντι Καρδουχία, καὶ οἱ Γηλοὶ καὶ Μάρδοι, ἕως τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει Ἀρμενίαν καὶ Ἀτροπατηνήν. Αἱ δὲ Κασπίαὶ πύλαι μεθ' ὀριόν εἰσι τῆς τε μεγάλης Μηδίας καὶ τῆς Παρθυσίας καὶ Ὑρκανίας.

Ὅτι τῆς Ἀτροπατηνῆς χώρας ὁ Ἀτροπάτης ἐδασίλευσεν

ἕως ποταμοῦ Ἀράξου, μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, καὶ διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ τούτου βασιλεία. Ἐν δὲ τῇ Μα-
τιανῇ λίμνῃ ἐσὶν ἄλας φέρουσα.

Ὅτι λησρικὰ γένη τέσσαρα ἦν· Μάρδοι μὲν Πέρσαις γείτονες·
Οὔξιοι δὲ καὶ Ἐλυμαῖοι Πέρσαις τε καὶ Σουσίοις· Κοσσαῖοι
δὲ Μήδοις. Καὶ πάντες οὗτοι φόρους ἐπράττοντο τοὺς τῆς
Ἀσίας βασιλεῖς· Κοσσαῖοι δὲ καὶ δῶρα ἐλάμβανον, ἡνίκα ὁ
βασιλεὺς Φερίσας ἐν Ἐκβατάνοις ὑπέσρεφεν.

Ὅτι ἄλλοι Ἐλυμαῖοι [οἱ] ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, καὶ ἕτεροι [οἱ] περὶ
Μηδίαν.

Ὅτι τὴν Σιτακηνὴν τῆς Ἀσσυρίας τινὲς Ἀπολλωνιάτιν
καλοῦσιν.

Ὅτι ἡ ὑπὸ ταῖς Κασπίαις πύλαις χώρα ταπεινὴ τέ ἐστι,
καὶ εὐδαίμων, καὶ πάμφορος, πλὴν ἐλαίας.

Ὅτι δύο Κασπιοὶ εἰσιν ἔθνη· οἱ μὲν δυσμικώτεροι τῶν Κα-
δουσίων, περὶ τὴν ὁμώνυμον θάλασσαν καὶ τὸν Καμβύσην
ποταμόν· οἱ δὲ γείτονες τῶν Παρθυαίων, ὧν εἰσὶ καὶ αἱ
Κασπίαὶ πύλαι.

Ὅτι πλησίον τῶν περὶ Παρθυαίους Κασπίων πυλῶν ἐστὶ τὸ
Νισαῖον πεδῖον ἰππόβοτον· ὄθρην τοὺς Νισαίους ἵππους τοὺς
καλλίστους οἱ τῆς Ἀσίας βασιλεῖς ἤγρευον. Φέρει δὲ τὸ πεδῖον
τοῦτο βοτάνην πλείσην, ἣν ἡμεῖς Μηδικὴν καλοῦμεν. Φέρει δὲ
καὶ σίλφιον ἡ χώρα αὕτη, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπός,
οὐ πολὺ τοῦ Κυρηναιικοῦ λειπόμενος· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ διαφέρων
ἐκείνου, εἴτε παρὰ τὸν τόπον, εἴτε παρὰ τὸ φυτὸν, εἴτε παρὰ
τοὺς ὀπίζοντας καὶ σκευάζοντας.

Ὅτι Μῆδοι ἀρχηγέται εἰσὶ Περσῶν· δηλοῖ δὲ ἡ τε τιάρα,
καὶ κίταρις, καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες, καὶ αἱ ἀναξυρίδες, ἅπερ
τοῖς βορειοτέροις ἔθνεσιν οἰκεῖα διὰ τὴν ψύξιν.

Ὅτι Μηδικὸν τὸ μὴ ἐλάττους τῶν πέντε γυναικῶν τί-

408 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

Θεσθαι γαμετάς· ὡσαύτως δὲ καὶ γυναιξὶ συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττονας τῶν πέντε *ἔχοντι γυναῖκας*.

Ὅτι, τῆς ἄλλης Μηθίας εὐδαιμόνος οὔσης τελέως, λυπρὰ ἔστιν ἢ προσάρκτιος ὀρεινὴ· σιτοῦνται γοῦν ἀπὸ ἀκροδρύων, ἔκ τε μῆλων ξηρῶν κοπέντων ποιοῦνται μάζας· ἀπὸ δ' ἄμυγδάλων φωχθέντων ἄρτους· ἐκ δὲ ριζῶν τινῶν οἶνον ἐκθλίβουσι· κρέασι δὲ χρῶνται Σηρείοις· ἡμερα δ' οὐ τρέφουσι θρέμματα *τοσαῦτα*.

Ὅτι, τῆς Ἀρμενίας ἢ Χορζηνῆ καὶ Καμβυσηνῆ, προσβορώταταί εἰσι χῶραι καὶ νιφόβολοι μάλισα, συνάπτουσαι τῷ Καυκάσῳ καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ· ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὄρων, πολλάκις καὶ συνοδίας ὄλας ἐμπόρων ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι, νιφετῶν γενομένων ἐπὶ πλεόν· ἔχειν δὲ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιοῦτους κινδύνους παρεξαίροντας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναπνοῆς τε χάριν, καὶ τοῦ διαμηνύειν τοῖς ἐπιούσιν, ὥς ἐβοηθείας τυγχάνειν ἐν τῷ ἀνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι. Ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πῆγνυσθαί φασι κοίλας, περιεχούσας χρηστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι· καὶ ζῶα δ' ἐν αὐτῇ γεννάσθαι, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτῶνων πίνεσθαι. Τὴν δὲ γέννεσιν τῶν ζώων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἷαν τὴν τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογὸς καὶ τοῦ φεψάλου.

Ὅτι ὁ Τίγρις, ἀπὸ τοῦ Νιφάτου ὄρους ὀρμηθεὶς, ταχύτατός ἐστι καὶ ἄμικτος, ὡς καὶ τοὺς ἐγχωρίους καλεῖν Μηθισὶ Τίγριν, τὸ τόξευμα, διὰ τὸ τάχος.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀκιλισσηνῇ τῆς Ἀρμενίας τιμᾶται ἡ Ἀναΐτις Θεά, ἢ ἀνατιθέασι δούλους καὶ δούλας, παρθένους τε εὐγενεῖς ἀνιεροῦσιν· ἅς πολὺν χρόνον καταπορνευθεῖσας παρὰ τῇ Θεῷ, γῆμαι οὐδεὶς ἀπαξιοῖ. Ὅ καὶ ἐν Λυδία ἔθος γεγενῆσθαι, Ἡρόδοτος ἰσορεῖ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ.

ὍΤΙ ἡ Καππαδοκία ὀρίζεται, πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ· πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι· πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξεινῷ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄλυσ· πρὸς δύσιν δὲ τῇ τε Παφλαγονίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ τῇ τῶν Φρυγία ὁμόρων, μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλικίων τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων, χώρα.

Ὅτι τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὄρους γῆν πρὸς δυσμᾶς, ἰδίως Ἀσίαν καλοῦσιν.

Ὅτι τὴν Καππαδοκίαν εἰς δύο μέρη διαιροῦσιν ἡ Σατραπείας· ὧν τὴν μὲν μεγάλην φασίν, ἀφοριζομένην πρὸς τῷ Ταύρῳ· τὴν δὲ μικράν, καὶ Ποντοκαππαδοκίαν. Καὶ ἑκατέρα εἰς πέντε στρατηγίας ἐνεμήθη· ἡ μὲν μεγάλη, εἰς Μελιτηνὴν, Καταονίαν, Κιλικίαν, Τυανίτιν, Γαρσαυρίτιν· ἡ δὲ μικρά, εἰς ἑτέρας πέντε, Λαουινιασηνὴν, Σαργαραουσηνὴν, Σαραουηνὴν, Χαμανηνὴν, Μοριμηνὴν.

Ὅτι ἡ Κομμαγηνὴ καὶ Κυρρήσικὴ νοτιώτεραι μὲν εἰσι τῆς Σαραουηνῆς· δυσμικώτεραι δὲ τῆς Ἀνθεμουσίας τε καὶ Χαλκιδίδος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἀνατολικώτεραι δὲ τῆς κατὰ Ἴσσον Κιλικίας· βορειότεραι δὲ Χαλκιδικῆς τε καὶ Παλμυρηνῆς, περὶ τὸν Ἄμανον τὸ ὄρος κείμεναι· ὅς ἐστιν ἀπόσπασμα τοῦ Κιλικίου Ταύρου, *καὶ* περικλείωσιν τὸν Ἰσσικὸν κόλπον, καὶ κείμενος τῷ Ἀντιταύρῳ ὄρει παράλληλος, καὶ ἔτι τῷ κατὰ τὸν Πόντον Σχορδίσκῳ ὄρει.

Ὅτι ὁ Πύραμος ποταμὸς διὰ τῆς Καταονίας χώρας ῥεῖ, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων. Ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθορᾶν ἐστὶ τὸ ὕδωρ, ὑποφερόμενον κρυπτῶς

μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἴτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον, ἢ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι. Τῷ δὲ πλάτει καὶ βιάθει πολὺς ἐνεχθεῖς, ἐπειδὴν συνάψῃ τῷ Ταύρω, παράδοξον λαμβάνει τὴν συναγωγὴν. Παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὕρους ἐςί, δι' ἧς ἄγεται τὸ ρεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ρῆγμα λαβύσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα, τὰς κατὰ τὴν ἐτέραν ἐξουχὰς καὶ κοιλότητας τῇ ἐτέρᾳ εἰκέναι, οὕτως ἴδομεν καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἐκατέρωθεν σχεδὸν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει διπλέθρῳ, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξουχαῖς. Τὸ δ' ἔδαφος τὸ μεταξὺ πᾶν πέτρινον, βαθύ τι καὶ στενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου ρῆγμα, ὥστε καὶ κύνα καὶ λαγῶ διάλλεσθαι. Ἔσι δὲ τὸ μῆκος περὶ χιλίους σαδίους ὀχετοῦ δίκην· τοσαύτην δὲ χοῦν ἐκ τῶν πεθίων κατάγει πρὸς τὴν θαλάσσαν, ὡσπερ καὶ ὁ Νεῖλος, ὡς καὶ λόγιον εἶναι περὶ αὐτοῦ· « Ἔσσειται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος ἀργυροδίνης, ἠΐονα » προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.»

Ὅτι τὸ ἐν Καππαδοκίᾳ ὄρος, τὸ Ἄργαῖον, ὑψηλότατόν ἐστι πάντων τῶν ἐκεῖνη ὄρων, ὡς μηδέποτε λείπεσθαι χιόνος τὰ ἄκρα αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀναβαίνοντες εἰς αὐτὰ ὀρώσι τὰ δύο πελάγη, τό τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰσικόν.

Ὅτι, τῆς ἀπάσης σχεδὸν Καππαδοκίας οὔσης ὀλιγοξύλου, μόνος ὁ Ἄργαῖος τὸ ὄρος ἐςί πολύξυλον· ὅμως δ' ἔχει κατὰ γῆς συχνὰ πυρὰ, ἃ τῇ νυκτὶ διαφαίνεται, καὶ πάλιν ἐγγύθεν ψυχρὰ ὕδατα ἀφανῆ ὑπόγεια. Οἱ γοῦν ἔμπειροι τοῦ τόπου φυλαττόμενοι ξυλεύονται· οἱ δ' ἄπειροι καὶ τὰ κτήνη κινδυνεύουσι πολλάκις, εἰς λάκκους πυρὸς ἐμπύπτοντες.

Ὅτι τὰ Μάζακα τῆς Καππαδοκίας ἀπέχει τῆς μὲν Ποντικῆς θαλάσσης σαδίους ὀκτακοσίους, τοῦ δὲ Εὐφράτου χιλίους

πεντακοσίους, τῶν δὲ Κιλικίων πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ἕξ, τῶν δὲ Κυβίσρων τριακοσίους. Νῦν δὲ καλεῖται Καισάρεια.

Ὅτι τὸ τῆς Καππαδοκίας μέγεθος, τὸ μὲν πλάτος ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, ἑξήκοντα χίλιοι ὀκτακόσιοι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρις Εὐφράτου πρὸς τὴν ἔω καὶ τὴν Ἀρμενίαν τρισχίλιοι.

Ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται ἀρίστη μίλτος, ἡ Σινωπικὴ καλουμένη, διὰ τὸ κατάγειν τοὺς ἐμπόρους ταύτην εἰς Σινώπην· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρικὴ. ἔχει δὲ καὶ μέταλλα, πλάκας τε ὀνυχίτου λίθου καὶ κρυστάλλου, πλησίον Γαλατῶν.

Ὅτι ὁ Ἄλυς ποταμὸς ὀρίζει Παφλαγόναν καὶ Καππαδοκίαν.

Ὅτι Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ ἤρξε τοῦ Πόντου ἕως Ἡρακλείας· τὰ δὲ δυσμικώτερα ὑπὸ τῶ τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐτέλουν.

Ὅτι ὁ Ἄλυς ποταμὸς διορίζει Καππαδοκίαν τὴν τῶν Λευκοσύρων καὶ Παφλαγονίαν.

Ὅτι Λευκόσυροι καλεῦνται οἱ παράλιοι ἐν τῷ Πόντῳ Καππαδόκαι, οἱ ἐντὸς τοῦ Ταύρου, διὰ τὸ χρῶμα· συμβαίνει γὰρ τοὺς νοτιωτέρους καὶ ἀνατολικωτέρους τοῦ Ταύρου μέλανας εἶναι, τούτους δὲ λευκοὺς.

Ὅτι διορίζει Παφλαγονίαν ὁ μὲν Πόντος ἐκ βορρᾶ, ὁ δὲ Ἄλυς ἐξ ἀνατολῶν, ἡ δὲ Φρυγία καὶ Γαλατία πρὸς νότον, ἡ δὲ Βιθυνία πρὸς δυσμᾶς· οἱ δὲ Λευκόσυροι ἀνατολικώτεροί εἰσι τοῦ Ἄλυος ποταμοῦ, παραθαλάσσιοι δέ.

Ὅτι ἡ Ἄμασρις ἐκλήθη ἀπὸ γυναικὸς Ἀμάσριδος, συμβίου Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγατρὸς δὲ Ὄξυάθρου τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ, τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

Ὅτι Σήσαμος ἐκαλεῖτο πρὶν ἢ νῦν Ἄμασρις πόλις. Συνωκί-

σθη δὲ ἀπὸ τε Κρώμνης καὶ Κυτώρου καὶ Τηίου καὶ αὐτῆς Σησάμου.

Ὅτι Κύτωρος καλεῖται ἡ πόλις ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φριξοῦ παιδός.

Ὅτι οὗς καλεῖ Ὀμηρος « Ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους », δύο εἰσι σκόπελοι ἐρυθροὶ τὸ χρῶμα· νῦν δὲ Ἐρυθρίνοι καλοῦνται.

Ὅτι ἡ Ἀρμένη ἄκρον καὶ λιμὴν πλησίον Σινώπης, τετειχισμένον, ἔρημον, περὶ οὗ παροιμία ἐλέχθη· « Ὅς ἔργον οὐκ » εἶχ', Ἀρμένην ἐτείχισε. » Καὶ ἔστι τὸ μέτρον Ἰαμβικόν.

Ὅτι ἡ Σινώπη πόλις Μιλησίων ἐστὶν ἄποικος, καὶ πολλὰ ἴσχυσε πρὶν, καὶ ἔσχεν ὑπηκόους χώρας· ὕστερον δ' ἐκυριεύθη ὑπὸ Ἀρμεναίων, ἕως Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, ὃς καὶ ἐτέχθη καὶ ἐτάφη ἐν Σινώπῃ.

Ὅτι δις ἡ Σινώπη ἐάλω· πρὶν μὲν ὑπὸ Φαρνάκου, αἰφνιδίως ἐπεισπεσόντος· ὕστερον δ' ὑπὸ Λευκούλλου, καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη. Ὁ γὰρ φρούραρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν αἰεὶ τινα προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδον, πολλὰς σφαγὰς ἐπετέλει· καὶ διὰ τοῦτο ἀπηγόρευσαν καὶ ἐδουλώθησαν ταῖς γυνώμαις οἱ Σινωπεῖς, καὶ οὐκ ἠμύνοντο κατὰ Ῥωμαίων.

Ὅτι μαντεῖον ἦν ἐν Σινώπῃ, ὃθεν Διογένης τὸν χρησμὸν ἔλαβεν, ἵνα παραχαράξῃ τὸ νόμισμα. Ἡ δὲ Σινώπη ἦνεγκε, φιλοσόφων μὲν, Διογένη, καὶ Τιμόθεον τὸν Πατρίωνα· ποιητῶν δὲ, Δίφιλον τὸν κωμικόν· συγγραφέων δὲ, Βάτωνα.

Ὅτι ὁ Ἄλυς ποταμὸς ἐκ τῶν ἀλῶν ὠνόμασαι, δι' ὧν ῥεῖ· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ ἐκ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας τῆς Ποντικῆς εἰσίν.

Ὅτι μετὰ τὸν Ἄλυν ἡ Γαδιλωνίτις ἐστὶ, χώρα εὐδαίμων πᾶσα καὶ πεδιάς καὶ πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ προβατεῖαν ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας.

Ὅτι Ἀμισὸς Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, χώραν ἔχουσα ἀγαθὴν.

Ὅτι ὁ Ἰρις ποταμὸς διὰ μέσων Κομάνων πόλεως ῥεῖ, καὶ διὰ τοῦ τείχους τῆς Ἀμασειᾶς πόλεως.

Ὅτι Στράδων οὗτος ὁ Γεωγράφος ἀπὸ Ἀμασειᾶς ἦν, πόλεως Ποντικῆς.

Ὅτι ἡ Θεμισκυρα χώρα κατὰ ῥουτὸς ἐστὶ ποταμοῖς, διὸ καὶ ἀεὶ χλοάζει· τὰ δὲ ὄρεινά αὐτῆς δενδροφόρα ἐστὶν ἡμέρων καὶ ἀγρίων καρπῶν, ὥστε μηδέποτε λείπειν δι' ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καρπὸν δένδρου ἐκεῖσε.

Ὅτι τοὺς νῦν Σάννους οἱ παλαιοὶ Μάκρωνας ἐκάλουν.

Ὅτι οἱ νῦν Χαλδαῖοι, Χάλυβες πρὶν ὠνομάζοντο.

Ὅτι Στράδων ἀγωνίζεται ἐξηγεῖσθαι τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ταῦτα· « Αὐτὰρ Ἀλιζῶνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, τηλόθεν ἐξ » Ἀλύθης· » ὡς ὅτι Ἀλιζῶνες οὗτοί εἰσιν, οἱ νῦν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα οἰκοῦντες Χαλδαῖοι· οἱ πρὶν μὲν Χάλυβες ἐκαλοῦντο, ἔτι δὲ πρότερον Ἄλυβες, ὡς ἔφη Ὀμηρος, « Τηλόθεν » ἐξ Ἀλύθης· » ἔτι δὲ πρότερον Ἀλιζῶνες. Καὶ γὰρ ὁ χρόνος ῥέων εἴωθεν τὰς τῶν ἔθνων κλήσεις μετασχηματίζειν· Σίντιες μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο ἔθνος Θρακικόν, τὸ τὴν Λῆμνον οἰκῆσαν· εἶτα Σάιοι, ὡς Ἀρχιλόχος· « Ἀσπίδα μὲν Σαίων τις ἀνειλετο· » εἶτα Σάπαι, νῦν περὶ τὰ Ἄβδηρα πόλιν οἰκοῦντες. Πάλιν Βρύγοι, Βρέγες, Βρύγες, Φρύγες, οἱ αὐτοί· πάλιν Μαιόνες, Μήονες. Οὕτως οὖν Χαλδαῖοι, Χάλυβες, Ἄλυβες, « Τηλόθεν ἐξ » Ἀλύθης· » καὶ τὸ τηλόθεν προσκείμενον σημεῖον ποιεῖται τούτου. Τινὲς δὲ περὶ τὴν τοῦ Ῥυνδάκου ποταμοῦ χώραν φασὶ τοὺς Ἀλιζῶνας οἰκεῖν· ἄλλοι περὶ Κύμην τὴν Αἰολικὴν, ἢ περὶ τὴν Μυρλεάτιδα γῆν, ἢ περὶ τὰ Πύγελαι, τῆς Ἐφεσσίας ἐγγυὺς ἢ Πριήνης.

Ὅτι τὸ « Τηλόθεν ἐξ Ἀλύθης » παρέλκειν φασίν, ὡς τὸ « Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· » καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀρναίου, « Τὸ γὰρ θετό

414 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

» πότνια μήτηρ·» και ἐπὶ τῆς Πηνελότης, « Εἴλετο δὲ κληῖδ' »
 » εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ » και τὸ « Οἰωνοῖσί τε πᾶσι, » και
 « Ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. »

Ὅτι ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς και ὁ Ὑλλος εἰς τὸν Ἐρμον ἐμ-
 βάλλουσι· γεννῶνται δὲ ἐκ τοῦ Τρωῶλου ὕρους, πλησίον Σάρ-
 δεων πόλεως.

Ὅτι ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἤρξέ ποτε Τιβαρηνῶν τε και Χαλ-
 δαίων και Φαρνακίων· ἀλλ' ὁ Εὐπάτωρ Μιθριδάτης, τούτους
 ταπεινώσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐσφετερίσατο, και ἔτι Κόλχων
 ἤρξεν.

Ὅτι τῇ Φαρνακίᾳ συνεχῆς ἐσιν ἡ Σιθηνὴ και ἡ Θεμισκυρα·
 τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρεκειται, ἐλαιόφυτος χώρα και εὐδαί-
 μων, μεταξύ κειμένη Λύκου τε ποταμοῦ και Ἰριδος ποταμοῦ.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Φανάροιαν τὰ Ποντικά Κόμανα κεῖται, ὁμώνυ-
 μα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ.

Ὅτι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐταιρίδων, και τὴν εἰς
 αὐτὰς δαπάνην, παροιμία γέγονεν· « Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς
 » Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. » ἀλλὰ τῶν πλουσίων δηλονότι.

Ὅτι ὁ Ὀλγασσος ὄρος ἐστὶν ὑψηλότατον, δυσμικώτερον
 Ἄλλος ποταμοῦ· οὗ ἐγγὺς Δομανίτις τε και Βλαηνὴ χώρα.
 Διὰ δὲ τῆς Δομανίτιδος Ἀμνιὸς ρεῖ ποταμὸς, ἐνθα Μιθρι-
 δάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἄρδην
 ἠφάνισε, διὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατηγῶν, ὡς πάρεργον τοῦτο
 πράξας· ὁ δὲ φυγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσε μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ
 ἀκολουθήσας, τὴν τε Βιθυνίαν εἶλεν ἐξ ἐφόδου, και τὴν Ἀσίαν
 κατέσχε μέχρι Καρίας και Λυκίας.

Ὅτι περὶ Πιμόλισσαν και Πομπηϊόπολιν ὄρος ἐστὶ τὸ Σαν-
 δαρακούργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεταλλείας, ἐκ διωρύχων μεγάλων·
 ἐνθα διὰ τὸ νοσῶδες και λοιμικὸν τοῦ ὀρυττομένου χώρου και
 ἀέρος, πολλῶν φθειρομένων ἐκ τῶν νόσων, ἡμελήθη τὸ μέταλλον.

Ὅτι ἡ περὶ Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται, καὶ ἡ χώρα.

Ὅτι τὴν Βιθυνίαν ὀρίζει.... ὁ Σαγγάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποντικὴ παραλία, ἕως τοῦ στόματος καὶ Χαλκηδόνος· ἀπὸ δὲ δύσεως, ἡ Προποντίς· πρὸς νότον δὲ, ἡ τε Μυσία, καὶ ἡ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλεῖται.

Ὅτι ὁ περὶ Νικομήδειαν κόλπος, Ἀσακηνὸς καλεῖται.

Ὅτι τὸ περὶ Κίου ὄρος Ἀργανθώνιον καλεῖται, διῆκον ἕως Νικομηδείας.

Ὅτι Κίως ἑταῖρος ἦν Ἡρακλέους, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν ὄσσις, ἐκ Κόλχων ὑποσρέψας, ἔκτισε τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κίου πόλιν.

Ὅτι ἀπὸ Προύσης πόλεως τὸ ἔθνικόν Προυσιεύς λέγεται.

Ὅτι ἡ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ἔθνων χωρὶς ὤκειτο, Φρυγῶν τε καὶ Μυσῶν. Μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων· « Μυσῶν ἀγχεμάχων » ἠγήτορα, οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.» Καὶ πάλιν· « Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἤγε καὶ Ἀσκάμιος θεοειδής, « τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.» Λέγοι δ' ἂν τὴν νῦν Νίκαιαν.

Ὅτι Ὅμηρος τὸν Αἴσηπον ποταμὸν πέρας ὀρίζει τῆς τε Τρωάδος καὶ Μυσίας· ἔοικε δὲ ὁ Πάνδαρος Κυζικηνὸς εἶναι.

Ὅτι Νίκαια κτίσμα ἐστὶν Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου, Μακεδόνων στρατηγοῦ, ὃς πρὸς τὸν Νικάτορα Σέλευκον πολέμων ἐφθάρη. Ὑστερον δὲ καὶ Λυσίμαχος ἐπέκτισεν, ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεύσας· ὃς Νίκαιαν αὐτὴν ἐκάλεσεν, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Νικαίας, τῆς Ἀντιπάτρου παιδὸς, ἀδελφῆς Κασσάνδρου.

Ὅτι ἡ νῦν καλουμένη χώρα Ὄτροία ἀπὸ Ὄτρέως τοῦ Φρυγὸς ἐκλήθη, οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται, « Λαοὺς Ὄτρῆος.»

Ὅτι Ἰππαρχος, καὶ Θεοδόσιος, καὶ οἱ τούτου παῖδες

416 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

μαθηματικοί, και Ἀσκληπιάδης ὁ ἰατρός, Βιθυνοὶ ἦσαν.

Ὅτι οἱ ἐν Ἀσία Γαλάται μέτοικαί εἰσι τῶν Κελτικῶν Γαλατῶν, και ἐπεραιώθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν, Λέοντός τινος ἡγουμένου αὐτῶν.

Ὅτι μετὰ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἡ λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, μέρος οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· και ἡ συνεχῆς ταύτη, μέχρι τοῦ Ταύρου ὄρους. Ἡ δὲ Τάττα λίμνη ἀλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφυές. Οὕτως δὲ περιπλήττεται ῥαδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτὸ, ὡς σεφάνους ἀλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὴν καθῶσι κύκλον σχοίνινον τὰ τε ὄρνεα ἀλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἀλῶν.

Ὅτι τὰ Ἰσαυρα πόλις ἐστὶν· ἀφ' ἧς και ἡ χώρα Ἰσαυρία, και τὸ ἔθνικόν Ἰσαυρεὺς.

Ὅτι τὰ περὶ Σίπυλον χωρία Φρυγία ἐκαλεῖτο τὸ πρὶν· και τὸν Τάνταλον και Πέλοπά φασι Φρύγας εἶναι, και τὴν Νιόβην. Ἡ γὰρ Περγαμηνὴ και Ἐλαῖτις, καθ' ἣν ὁ Κάϊκος ποταμὸς ρεῖ, και ἡ μεταξύ τούτων Τευθρανία, ἐν ἣ ὁ Τήλεφος ὤκει ποτὲ, ἀνὰ μέσον ἐστὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου και τῆς περὶ Σίπυλον και Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν.

Ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν ἀποίκους φασὶν εἶναι τῶν Σκυθικῶν Μυσῶν· οἱ δὲ, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Λυδῶν γλῶσσαν ἡ ὀξύη τὸ δένδρον Μυσὸς καλεῖται. Γίνεσθαι οὖν περὶ τὸν Μύσιον Ὀλυμπόν φασι πολλὴν τὴν ὀξύην· και διὰ τοῦτο Μυσοὶ καλοῦνται.

Ὅτι Μίλητος, ἡ ἐν Καρία, ἀποικὸς ἐστὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου.

Ὅτι ὁ Πανδίωνος Λύκος, κτίσας Σολύμους, ὠνόμασε Λυκίαν τὴν χώραν.

Ὅτι Βιθυνοὶ ἀρκτικοὶ κεῖνται παρὰ τὸν Ὀλυμπον και
Μύγδονες

Μύγδονες καὶ Δολίονες· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπικτήτοι. Δολίονες δὲ εἰσιν οἱ περὶ Κύζικον, ἀπὸ Αἰσήπου ποταμοῦ ἕως Ρυνδάκου ποταμοῦ καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μύγδονες δὲ οἱ ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς Μυρλεανῶν χώρας τῆς Ἀπαμέων.

Ὅτι τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης ὑπέρκεινται δύο ἄλλαι λίμναι, ἡ τε Ἀπολλωνιαῖτις καὶ ἡ Μιλητοπολίτις.

Ὅτι ὁ ἐν Κυζίκῳ ναὸς Δινδυμῆνης, Μητρὸς Θεῶν, Ἀργοναυτῶν ἐστὶν ἴδρυμα.

Ὅτι τὸ παλαιὸν εὐνομώταται πόλεις ἦσαν καὶ δυναταί, Κύζικος, Ρόδος, Μασσαλία, Καρχηδών, Ῥώμη, Σπάρτη.

Ὅτι τῆς Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἄζανοὶ τέ εἰσι, καὶ Νακόλεια, καὶ Κοτιάϊον, καὶ Μιδάϊον, καὶ Δορυλαΐον πόλεις, καὶ Κάδοι.

Ὅτι ἡ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει, καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίου.

Ὅτι ὑπὲρ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, ἔχουσα ἐπ' ἀριστερὰ τὴν Πεσσινοῦντα καὶ Λυκάονας, ἐν δεξιᾷ δὲ Λυδίαν καὶ Καρίαν. Ἐν αὐτῇ δ' εἰσὶν ἡ τε παρῶρειος Φρυγία, καὶ Πισιδία, καὶ Ἀμόριον, καὶ Εὐμενία, καὶ Σύναδα· εἴτ' Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη, καὶ Λαοδίκεια, καὶ Κολοσσαί.

Ὅτι ὁ Μαρσύας ποταμὸς, ἀνίσχων ἐξ Ἀπαμείας, μεγάλης πόλεως, ἐξίησιν εἰς τὸν Μαιάνδρον.

Ὅτι τοσοῦτόν ἐστὶν ὁ Μαιάνδρου τοῦ ποταμοῦ ῥοῦς σκολιός, ὥστε ἐξ ἐκείνου πάντα τὰ σκολιὰ Μαιάνδρους καλεῖσθαι.

Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ περὶ τὸν Μαιάνδρον ποταμὸν χώρα εὐσεισός ἐστὶ καὶ ὑπόνομος πυρὶ τε καὶ ὕδατι, ἀπὸ τῶν πεδίων ἕως Μαγνησίας καὶ Ἰεραπόλεως.

Ὅτι τὴν Πριήνην, πρὶν παραλίαν οὔσαν, νῦν ὁ Μαιάνδρος ποταμὸς διὰ τὴν πολλὴν χοῦν μεσόγαιαν ἐποίησε σταδίων τεσσαράκοντα προσχώματι.

418 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

Ὅτι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη καὶ τοὺς Ἀρίμους, κατὰ τὴν Κατακεκαυμένην Φρυγίαν, ἢ Λυδίαν, συμβῆναί φασι· τινὲς δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν λέγουσιν εἶναι τοιαῦτα.

BIBLION ΙΓ.

Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον ποταμὸν τόπων καὶ Γρανίκου, μέχρι Ἀβύδου, ἢ τῆς Προποντίδος παραλία ἐστίν· ἀπὸ δὲ Ἀβύδου, μέχρι Λέκτου, τὰ περὶ Ἴλιον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα ἐστὶ· τούτων δ' ἀπάντων ἢ Ἴδη τὸ ὄρος ὑπέρεκειται· ἀπὸ δὲ Λέκτου, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων, ἐστὶ τὰ περὶ Ἄσσον, καὶ Ἀδραμύτιον, καὶ Ἄταρνεα, καὶ Πιτάνην, καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς ἀντίκειται ἡ Λέσβος νῆσος. Εἶθ' ἐξῆς τὰ περὶ Κύμην, μέχρις Ἐρμου καὶ Φωκαίας, Αἰολίς ἐστὶ· τὰ δ' ἐξῆς Ἰωνία.

Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ, ἢ παρ' Ὀμήρῳ ἐστὶ Τρωϊκὴ χώρα, διηρημένη εἰς ἐννέα Ἐπαρχίας· ἢ δὲ τῶν Αἰολέων ὕσερον ἀποικία ἄλλως τὰς ἐπαρχίας διείλε ταύτας, ὅλην τὴν Τρωϊκὴν νειμαμένη, καὶ ἕως Ἐρμου ποταμοῦ ἐκταθεῖσα· γενεαῖς δὲ τέσσαρσι προτερεύει ἡ Αἰολικὴ ἀποικία τῆς Ἰωνικῆς. Καὶ γὰρ ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος Ὀρέσης ἤρξε τοῦ σόλου τῆς Αἰολικῆς ἀποικίας· τελευτήσαντος δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πενθίλος ἤρξε, καὶ προῆλθε μέχρι Θράκης, ὕσερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ἐξήκοντα, κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον εἰς Πελοπόννησον· εἶτ' Ἀρχέλαος, υἱὸς αὐτοῦ, ἐπεραιώσε τοὺς Αἰολεῖς εἰς τὴν περὶ Κυζικὸν καὶ Δασκύλιον χώραν. Γραῖς δ', ὁ τούτου υἱὸς νεώτατος, ἦλθεν ἕως Γρανίκου ποταμοῦ, καὶ περαιωθεὶς κατέσχε τὴν Λέσβον· Κλεύης δ' ὁ Δώρου καὶ Μαλαῶς, ἀπόγονοι καὶ αὐτοὶ Ἀγαμέμνονος, πρῶτα μὲν κατέσχον Λοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος,

πολὺν χρόνον· ὕστερον δὲ διαβάντες ἔκτισαν τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους.

Ὅτι Πρίαπος ποταμός ἐστι περὶ Κυζικόν, ἀνταίρων τῆ Ἄρτάκη πόλει Κυζικηνῆ.

Ὅτι ὁ Αἴσηπος ποταμός ἀνατολικώτερός ἐστι τῆς Κυζίκου πόλεως.

Ὅτι ἀπὸ πόλεως Παρίου ἕως Πρακτίου πόλεως πρὸς δυσμὰς, σάδιοί εἰσι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Ἰδὴ τὸ ὄρος σκολοπενδρῶδες ἔχει τὸ σχῆμα, καὶ τελευτᾷ, τῷ μὲν εἰς τὴν μεσόγαιαν ἄκρῳ τῷ περὶ τὴν Ζέλειαν, τῷ δ' εἰς τὸ πέλαγος τὸ Αἰγαῖον καθήκοντι τῷ Λέκτῳ.

Ὅτι ἡ Ζέλεια πόλις νῦν τῆς Κυζικηνῆς ἐστὶν ἐπικρατείας.

Ὅτι Ὅμηρος τὴν Ἰδὴν τὸ ὄρος ἀφορίζει τῷ τε Λέκτῳ, πρῶτῳ ὄντι ἀπὸ τοῦ πελάγους, καὶ τῇ Ζελείᾳ, « Ὑπαὶ πόδα » νείατον Ἰδῆς » λέγων.

Ὅτι τῆς Ἰδῆς τὸ ἄκρον τὸ Λέκτον, καὶ αἱ Κάναι ἄκρον, ποιοῦσι τὸν κόλπον τὸν Ἰδαῖον.

Ὅτι διττοὶ οἱ Κίλικες, οἱ μὲν Θηβαῖοι Ὑποπλάκιοι, ὅθεν ἦν ἡ Χρυσήϊς, οἱ δὲ Λυρνήσιοι, ὅθεν ἦν ἡ Βρισηῖς· « Τὴν » ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας » ἦτις ἦν πόλις « Θεῖοιο Μύνητος· » ἐκ δὲ Θήβης ἡ Χρυσήϊς· « Ὠχόμεθ' εἰς » Θήβην, ἱερὴν πόλιν. » Ἐνθὲν δὲ ἦν καὶ ἡ Ἀνδρομάχη. Δύο οὖν αὐταὶ δυναστεῖαι Τρωϊκαί· ὅθεν καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν ὑπερβατῷ ἀναγνωσέον· « Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ, — » Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν. » Δεῖ γὰρ οὕτω λέγειν, « Ἀμφότερ' » ἐν Τροίῃ· σὺ μὲν Πριάμου ποτὶ δῶμα, αὐτὰρ ἐγὼ Θή- » βησιν. » Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωϊκὴ, « Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει. » Καὶ μὲν [οἱ] ὑπὸ Ἐκτορι Τρῶες ἦσαν, « Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευεν· » Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπὸ Αἰνεΐα Δάρδανοι, Τρῶες ἦσαν, ὡς ὅταν λέγη· « Αἰνεΐα,

» Τρώων βουληφόρε.» ἔκτοι δ' οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, οὓς καλεῖ καὶ Τρώας ἰδίως. Ἐβδομοὶ δ' οἱ μεταξὺ Αἰσῆπου ποταμοῦ καὶ Ἀδύδου Τρωῆες εἰσὶν· ἀλλὰ ὑπὸ μὲν Ἀσίῳ, οἱ Ἀβυθνοὶ Τρωῆες· καὶ γὰρ Δημοκόων ὁ τοῦ Πριάμου παῖς « Ἀβυ- » δόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.» Ἐν δὲ Περκώτῃ ἐβουνόμει Μελάνιππος υἱὸς Ἰκετάουος, βούς οὐκ ἀλλοτρίας δηλονότι νεμόμενος. Ἀλλὰ καὶ οἱ μέχρις Ἀδρασείας Μεροπίδαι ἄρχοντες Τρωῆες ἦσαν ὀγδόῃ αὕτῃ ἐπαρχία. Ἐννάτῃ δ' αὕτῃ δυναστεία, ἡ τοῦ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου Τρωϊκῆ.

Ὅτι δὲ τούτων ἀπάντων ἤρχεν ὁ Πριάμος, δηλοῖ Ἀχιλλεὺς λέγων, « Ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἐέργει, » καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.»

Ὅτι Ἀφνειοὶ καλοῦνται οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, ἀπὸ Ἀφνίτιδος λίμνης, ἣτις ἐστὶν ἡ Δασκυλίτις. Ἡ δὲ Ζέλεια ἀπέχει Κυζίκου πρὸς τὴν ἑὼ σαδίουσ ἐκατὸν ἐννενήκοντα· τῆς δ' ἐγγυτάτῳ Θαλάττης, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν ὁ Αἰσηπος ποταμὸς, ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίους.

Ὅτι ἡ μὲν Ζέλεια μεσόγειός ἐστιν ὑποπεπτώκασι δ' αὕτῃ τὰ περὶ Κυζίκου καὶ Πριάπου χωρία. Καὶ ἔστι περὶ τὴν Ζέλειαν ὁ Τάρσιος ποταμὸς, ἔχων εἴκοσι διαβάσεις τῇ αὕτῃ ὁδῷ, καθάπερ ὁ Ἐπτάπορος.

Ὅτι μεταξὺ Αἰσῆπου ποταμοῦ καὶ Πριάπου ὁ Γράνικος ρεῖ ποταμὸς, τὰ πολλὰ διὰ Ἀδρασείας πεδίου· Πριάπος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ Θαλάττῃ καὶ λιμνῇ.

Ὅτι ἡ Ἀδράσεια πόλις μεταξὺ ἐστὶ Πριάπου πόλεως καὶ Παρίου πόλεως, ἐπὶ Αἰσῆπῳ ποταμῷ *ἡ Ἀδράσεια*. Λιμένα ἔχουσα ἡ αὕτῃ Πριάπος, ἐλάσσονα τοῦ Παριανοῦ.

Ὅτι ἡ Πιτύεια πόλις ἐστὶ μεταξὺ Παρίου πόλεως καὶ Πριάπου πόλεως μεσόγειος.

Ὅτι μεταξὺ Λαμφάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις καὶ

ποταμός· Ὀμηρος δὲ καὶ τρισυλλάβως αὐτὴν εἶρηκε, λέγων,
« Καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ· » καὶ « Ὅς ρ' ἐνὶ Παισῶ. »

Ὅτι τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Κυμαία χώρᾳ θηλυκῶς καὶ πληθυν-
τικῶς καλούμενος, αἱ Γέργιδες. Ἔστι δὲ πόλις, ἐξ ἧς ἐν
Λαμψάκῳ Γεργιθιον χωρίον.

Ὅτι τὸ Πράκτιον τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὐκ ἔστι πόλις, ἀλλὰ
ποταμός, μεταξὺ ρέων Ἀβύδου καὶ Λαμψάκου.

Ὅτι ἡ τοῦ Ξέρξου ἐν Ἀβύδῳ γέφυρα μικρὸν ἀνατολικω-
τέρα ἐξεύχθη τῆς Ἀβύδου, δυσμικωτέρα δὲ τῆς Σησοῦ. Καὶ
δεῖ σημειώσασθαι, ὅτι ὁ Στράβων συνηγορεῖ τῇ μυθολογίᾳ
τῆς Ἡροῦς· ὡς ἐν Σησῶ ἦν ὁ πύργος αὐτῆς, καὶ τὸ κατὰ τὸν
Λεάνδρον πάθος, ὅτι ἐκεῖσε γέγονεν.

Ὅτι τὰ ἐν Πακτωλῷ χρύσεια μέταλλα τῆς Λυδίας ἐξέλιπεν.

Ὅτι ἀπὸ Ἀβύδου ἐπὶ Αἴσηπον ποταμὸν σαδίοι εἰσιν ἑπτα-
κόσιοι πεζῆ, εὐθυπλοῖα δὲ ἐλάττους.

Ὅτι Ἴλος πρῶτος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐτόλμησεν ἐν πεδίῳ
πόλιν κτίσαι, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον· διὸ καὶ ἐτάφη ἐν πεδίῳ·
« Οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα [παλαιοῦ Δαρδανίδαο], μέσσον κάπ
» πεδίον. » Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἡ νῦν Ἴλιος δεικνυμένη οὐκ
ἔστιν ἡ παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶ ταπεινότερα· ἡ δὲ παλαιὰ
μετεωροτέρα ἦν πρὸς τῇ Ἰδῇ σαδίοις τριάκοντα.

Ὅτι ἡ νῦν Ἀλεξάνδρεια Τρωὰς καλουμένη, πόλις ἔρημος
οὔσα νῦν, Ἀντιγονία ἐκαλεῖτο. Ὑπὸ γὰρ Ἀντιγόνου ὠκίσθη,
τοῦ ἐξ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἄρξαντος τῆς Φρυγίας· ὕστερον
δὲ ὑπὸ Λυσιμάχου Ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη, διὰ τὸ δεῖν
μᾶλλον τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν ἀπὸ τοῦ αἰτιωτάτου πάσης τῆς
κατὰ Περσῶν νίκης Ἀλεξάνδρου.

Ὅτι Φιμβρίας Ῥωμαῖος ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ ἐκ πο-
λιορκίας λαβὼν τὸ Ἴλιον ἐν ἡμέραις δέκα, εἶτα καυχώμενος

ὡς, Ἀγαμέμνωνος, ἔχοντος τὸν χιλιόναυον στρατὸν καὶ τὴν σύμ-
 πασαν Ἑλλάδα, μόλις ἐν ἔτεσι δέκα ταύτην ἐλόντος, αὐτὸς ἐν
 ἡμέραις δέκα ἔλαβεν, ἤκουσεν εὐθὺς ἕκ τινος τῶν Ἰλιέων· «Οὐ
 » γὰρ εἶχομεν Ἔκτορα τὸν προπολεμοῦντα.»

Ὅτι μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Δαρδάνου πόλεως ῥεῖ ὁ Ῥοδῖος
 ποταμὸς κατ' ἐναντία τοῦ ἐν χερρόνησῳ Κυνὸς σήματος τῆς
 Ἑκάδης.

Ὅτι τὸ μὲν Ἔκτορος μνήμα ἐν Ὀφρυνίῳ ἐστὶ τῆς Τρωάδος
 τόπῳ ὑψηλῷ· εἶτα Ῥοίτειον πόλις ἔρημος· εἶτα αἰγιαλός· εἶτα
 μνήμα Αἴαντος· εἶτα Σίγειον, πόλις ἔρημος· εἶτα ὁ Ἀχιλλέως
 τάφος, καὶ Πατρόκλου, καὶ Ἀντιλόχου· εἶτα ὁ ναύσαθμος
 καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων· εἶτα αἱ τοῦ Σιμοῦντος καὶ
 Σκαμάνδρου ἐκβολαὶ λιμνώδεις, καὶ ἔλη, καὶ ἡ Στομαλίμη
 καλουμένη. Ταῦτα δὲ πάντα τῇ Ἰλίῳ ὑποπέπτωκεν.

Ὅτι Πριάμος μικρὰν εὐρῶν τὴν τῶν Τρώων βασιλείαν, ὡς
 καὶ τὸν Ἡρακλέα «Ἐξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέ-
 » ροισιν» ἐξάλαπάξει αὐτῶν τὴν πόλιν, ἐπὶ μέγα αὐτὴν ἠΐξη-
 σεν, ὡς καὶ βασιλεὺς βασιλέων γενέσθαι· ὡς δηλοῖ τὸ «Ὅσσον
 » Λέσθος ἄνω, Μάκαρος ἔδος.»

Ὅτι τὸ Τρωϊκὸν πεδῖον ἀπὸ Θαλάσσης ἕως τῆς Ἰδῆς διίκει·
 οὗ τὰ μὲν νότια τελευτᾷ εἰς τὴν Σκῆψιν, τὰ δὲ βόρεια εἰς τὴν
 Ζέλειαν.

Ὅτι πολλοῖς καὶ ἀξιοπίστοις ἐπιχειρήμασιν ὁ Στράβων ἀπέδει-
 ξε τὴν νῦν καλουμένην Ἴλιον μὴ εἶναι τὴν ὑπὸ Ὀμήρου ἀδο-
 μένην· ἀλλὰ ταύτης μετεωροτέρα καὶ ἀνατολικωτέρα ἐστὶν ἡ
 ἀληθῆς Ἴλιος, ἡ τοῦ Ἔκτορος πατρίς. Εἰ δὲ *καὶ* οὐδὲ ἴχνη
 αὐτῆς σώζεται νῦν, ἀλλὰ τῆς ταπεινοτέρας εἰσὶν ἴχνη, οὐ
 θαῦμα· ὁ γὰρ χρόνος πολλὰ τοιαῦτα ποιεῖ.

Ὅτι τινὲς τὸν τόνον μετατιθέασιν τοῦ σίγῃου τούτου, «Θεῖναι
 » Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν.» ἀναγινώσκουσι γὰρ πρὸ μιᾶς τὸν

τόνον τιθέντες· ὡς τὸ Θυάσιν, οὕτως γουνάσιν, ἀντὶ τοῦ, ταῖς ἰκεσίαις.

Ὅτι κατὰ τι παλαιὸν ἔθος Ἀγαμέμνων κατηράσατο κατὰ τῶν τολμησόντων κτίσαι αὐθις τὸ Ἴλιον· διὸ οἱ ὕστερον ἀφοσιούμενοι εὗρον πλησίον χωρίον ὁμοιότατον τῷ ἀρχαίῳ, καὶ ἔκτισαν αὐτὸ, καὶ Ἴλιον ἐκάλεσαν· καὶ τὰς κατάρας ἐξέφυγον τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Ὅτι ὁ Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοεΐτης· ὁ δὲ Ἐπτάπορος Πολύπορος καλεῖται, ἀνίσχων ἐκ τῶν περὶ Καλὴν πεύκην χωρίων, ἐπὶ Κελαινὰς κώμην ἰοῦσιν· ἡ δὲ Καλὴ πεύκη εἶχε τὴν μὲν περίμετρον εἰκοσιτεσσάρων ποδῶν· τὸ δὲ ὕψος, ἀπὸ μὲν ρίζης, ἐπὶ ἐξηκονταεπτὰ πόδας ἀνήει, εἶτα εἰς τρία μέρη σχιζομένη, ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, αὐθις πάλιν συνήγεται εἰς μίαν κορυφήν· ἀπετέλει δὲ τὸ ὕψος δυοῖν πλέθρων καὶ πηχῶν δέκα.

Ὅτι ὁ Κάρησος ποταμὸς ἀπὸ Μαλοῦντος ρεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαιίου τῆς Τενεδίων περαίας· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥοδῖος δ' ἀπὸ Κλεανδρείας καὶ Γόρδου· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴνιον.

Ὅτι ὁ Σμινθεὺς Ἀπόλλων παρὰ Τενεδίοις τιμᾶται. Ἔστι γὰρ αὐτοῦ νεῶς ἐν Τενέδῳ· ὅθεν εἴρηται, « Τενέδοιό τε ἴφι » ἀνάσσεις, Σμινθεῦ. »

Ὅτι ἄλλο ἱερὸν Σμινθέως Ἀπόλλωνος παραθαλάσσιον ἐν Τρωάδι.

Ὅτι τὰ περὶ τὴν Τένεδον νησίδια Καλύδναι καλοῦνται.

Ὅτι περὶ τὴν Τρωάδα ὁ Ἀχαιὸς τόπος· εἶτα Λάρισσα, καὶ Κολωναί, καὶ ἡ νῦν Χρύσα ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου παραθαλάσσια.

Ὅτι ἐν τῷ τοῦ Σμινθέως ἱερῷ μῦς ἐστὶ χαλκοῦς, ὑποκεί-

424 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

μενος τῷ ποδί τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰσὶ δὲ πολλοὶ ναοὶ Σμινθίου Ἀπόλλωνος.

Ὅτι περὶ τὸ Λέκτον ἄκρον ἀλοπήγιόν ἐστιν, αὐτομάτως πηγνύμενον τοῖς ἐτησίαις ἀνέμοις.

Ὅτι Ὅμηρος ἐν τῷ Ἀδραμυττικῷ κόλπῳ ἰδρύει Λελεγᾶς τε καὶ Κίλικας ἀμφοτέρους, ἔνθα καὶ Πήδασος πόλις ἐρήμη, καὶ Σατυνίους ποταμὸς, χεῖμαρῖος, καὶ Θήβη καὶ Λυρνησσός, αἱ πόλεις.

Ὅτι οἱ μὲν Ἀμαξιτῆται παραθαλάσσιοί εἰσιν· εἶτα ὑπὲρ αὐτοὺς Νεανδρεῖς· εἶτα Κεβρήνιοι ὑπὲρ αὐτούς· εἶτα Δάρδανοι, μέχρι Παλαισκήψεως, ὧν καὶ Αἰνεΐας ἤρχεν· εἶτα Σκῆψις.

Ὅτι ἀπὸ Λέκτου ἄκρου ἕως Γαργάρου, πρὸς ἀνατολὰς ὄντος, σαδίοι διακόσιοι ἐξήκοντα.

Ὅτι μετὰ τὸ Ἀδραμύττιον Κορυφαντὶς τε καὶ Ἡράκλεια κῶμαι· εἶτα Ἄττεα· εἶτα Ἀταρνεὺς, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ποταμοῦ ἐκβολαί.

Ὅτι τινὲς, χαριζόμενοι Ῥωμαίοις, μεταγράφουσι τὸ Ὀμηρικὸν ἔπος περὶ τοῦ Αἰνεΐου οὕτως· «Νῦν δὲ δὴ Αἰνεΐαο» γένος πάντεσσιν ἀνάξει.»

Ὅτι ἐκ τῆς Σκῆψεως πόλεως ἦν Κορίσκος ὁ Σωκρατικὸς, καὶ ὁ τούτου παῖς Νηλεὺς, ὃς καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου ἠκροάσατο, καὶ διεδέξατο τὴν βιβλιοθήκην Θεοφράστου, οὖσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀριστοτέλους· ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τὴν σχολὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν βιβλιοθήκην καταλέλοιπε Θεοφράστῳ τὴν ἑαυτοῦ· πρῶτος ὧν ἴσμεν βιβλία συναγαγὼν, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης σύνταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δὲ εἰς Σκῆψιν κομίσας, τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἱ κατάκλεισα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δ' ἤσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις,

ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυσαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σπητῶν κακωθέντα, ὅψι ποτε ἀπέδοντο αἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλίκωντι τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία. Ἦν δὲ ὁ Ἀπελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν ἀμκρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. Συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεοφράστου, οὐκ ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις ληκυθίζειν· τοῖς δ' ὕστερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προήλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτελίζειν· ἀναγκάζεσθαι μὲντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν. Πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο. Εὐθύς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλίκωντος τελευταίην, Σύλλας ἤρε τὴν Ἀπελλίκωντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἐλὼν· εἰς Ῥώμην δὲ κομισθεῖσαν, Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὦν, Θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης· καὶ βιβλιοπῶλαί τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πράσιν γραφομένων βιβλίων, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ὅτι μετὰ Σκῆψιν πόλιν Ἄνδειρά ἐστι, καὶ Πιονία, καὶ ἡ Γαργαρίς. Ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδειρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινὸς καμινευθεὶς ἀποσάζει ψευδάργυρον· ἢ προσλαβοῦσα χαλκὸν, τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὃ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι. Γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶλον.

Ὅτι ἡ Ἄσσος πόλις ἐρυμνή ἐστι καὶ εὐτειχῆς, ἀπὸ Θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὡς

ἐπ' αὐτῆς οἰκειῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ
 κιθαρῖσου· « Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θάσσον ὀλέθρου πείραθ'
 » ἱκται. » Ἐντεῦθεν δ' ἐς Κλεάνθης ὁ Στωϊκός, ὁ Ζήνωννα μὲν
 διαδεξάμενος, Χρυσίππῳ δὲ τῷ Σολεῖ καταλιπών. Ἐνταῦθα δὲ
 καὶ ὁ Ἀριστοτέλης διέτριψε, διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν εὐνού-
 χον τύραννον κηδεῖαν· ἦν δ' Ἑρμείας τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης,
 γενόμενος δ' Ἀθήνησιν, ἠκροάσατο Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέ-
 λους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότη συνετυράννησε, πρῶτον ἐπι-
 θεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέ-
 ξατο ἐκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τὸν τε Ἀριστοτέλη καὶ Ξενοκράτη,
 καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει καὶ θυγατέρα ἀδελφοῦ
 συνώκισε. Μέμνων δ' ὁ Ρόδιος, μηθίζων τότε σφόδρα καὶ
 στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν, [καλεῖ] ξενίας τε ἅμα καὶ
 πραγμάτων προσποιητῶν χάριν· συλλαβὼν δ' ἀνέπεμψε πρὸς
 βασιλέα, κάκει κρεμασθεῖς ἐφθάρη.

Ὅτι τὰ περὶ Ἄσσον καὶ Γάργαρον χωρία καὶ Σκῆψιν Λελέ-
 γων ἐσὶν, οἵτινες μεταξὺ ὄκουν Κιλικίων τε καὶ Δαρδανίων,
 πόλιν ἔχοντες Πήδασον· φεύγοντες δὲ τὰς ἐξ Ἀχιλλέως ἐπι-
 δρομάς, εἰς Καρίαν ἦλθον, καὶ ἔκτισαν πόλιν Πήδασον, ὁμώ-
 νυμον τῇ πατρίδι.

Ὅτι μετὰ τοὺς Λελεγας τὴν ἐξῆς παραλίαν Κίλικες εἶχον
 καθ' Ὀμηρον· ἢ νῦν Ἀδραμύττιόν τε ἐς, καὶ Ἀταρνεῖται, καὶ
 Πιταναῖοι, μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καίκου· ὧν πόλεις δύο,
 Θήβη Ὑποπλάκιος καὶ Λυρνησσός.

Ὅτι Θήβη καὶ Λυρνησσός, ἐν τῷ Θήβης οὔσαι πεδίῳ,
 ἀπέχουσι τῆς πόλεως Ἀδραμυττίου, ἢ μὲν σαδίους ἐξήκοντα,
 ἢ δὲ ὀγδοήκοντα. Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττικῇ ἐστὶ καὶ ἡ Χρῦσα
 καὶ ἡ Κίλλα· ἐς δὲ ταῦτα περὶ Ἄντανδρον.

Ὅτι Κίλλος Πέλοπος ἦν ἡνίοχος, ἀφ' οὗ Κίλλα τε τὰ
 πολίχνιον καὶ Κίλικες.

Ὅτι φασὶν ἐν τῇ Αἰολικῇ Πιτάνῃ, τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν τῷ ὕδατι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ· κουφοτέρα γὰρ ἢ γῆ τοῦ ἐπίσου ὄγκου ὕδατός ἐστιν. Ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ φησὶν ἰδεῖν Ποσειδώνιος ἕκ τινος γῆς ἀργιλώδους πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας.

Ὅτι Καΐκος ποταμὸς μετὰ τὴν Πιτάνην εἰς τὸν Ἐλαϊτικὸν ῥεῖ κόλπον, ἀντιπέραν Ἐλαίας πόλεως.

Ὅτι ἡ Ἐλαία πόλις ἐπίνειόν ἐστι Περγάμου πόλεως, ἀπέχουσα Περγάμου σάδια ἑκατὸν εἴκοσιν.

Ὅτι ἡ Κάνη ἄκρον ἐστίν, ἀνταῖρον τῷ Λέκτῳ ἄκρῳ, καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον· οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικὸς ἐστίν.

Ὅτι ἡ Κάνη καὶ πληθυντικῶς Κάναι λέγεται· περὶ ἣν ἄκρα ἡ Αἰγὰ· τὸ δὲ γὰ μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν Αἰγᾶν λέγοντας.

Ὅτι μεταξὺ Ἐλαίας καὶ Πιτάνης καὶ Ἀταρνέως καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ πόλις, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα σταδίου, ἐντὸς τοῦ Καΐκου.

Ὅτι ἐν τοῖς περὶ Καΐκον τόποις φαίνεται βεβασιλευκῶς Εὐρύπυλος ὁ Τηλεφίδης, ὃν ἀνείλε Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως.

Ὅτι ἐν τῇ Ἐλαίτιδι ποτάμιόν ἐστι χειμαρρῶδες, Κήτειον καλούμενον· ὃθεν ἴσως εἴρηται, «Κήτειοι κτείνοντο, γυναιῶν» εἵνεκα δώρων. »

Ὅτι τῆς Λέσβου νήσου ὁ περίπλους σάδιοι χίλιοι ἑκατόν.

Ὅτι ἐπὶ Τιβερίου τοῦ Ῥωμαίων αὐτοκράτορος ἦν Στράβων.

Ὅτι ἐξ Ἐρεσσοῦ ἦσαν Φανίας τε καὶ Θεόφραστος, οἱ Ἀριστοτελικοί· Τύρταμος δὲ πρὶν ὁ Θεόφραστος ἑκαλεῖτο, μετωνομάσθη δὲ ὑπὸ Ἀριστοτέλους οὕτως.

Ὅτι Ἐλλάνικος ὁ συγγραφεὺς Λέσβιος ἦν.

Ὅτι κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ Ἀσίας καὶ Λέσβου, νησίδια εἰσι τεσσαράκοντα. Καλοῦνται δὲ συνθέτως Ἐκατόννησοι, ὡς Πελοπόννησος, καὶ Μυόννησος, καὶ Προκόννησος,

καὶ Ἀλόνησος, τὸ $\bar{\nu}$ δισσὸν ἔχουσαι κατὰ συνήθειαν.

Ὅτι Ἐκατόνησοι καλοῦνται, οἷον Ἀπολλώνησοι· Ἐκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων.

Ὅτι πρὸ τῆς Λέσβου ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελίγη, πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον· διὰ δὲ τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος Ποροσελίγην τινὲς αὐτὴν καλοῦσι· τὸ δὲ περὶ Πέργαμον Ἀσπόρδηνον ὄρος, Ἀσπόρηνον· καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἱερὸν Μητρὸς τῶν Θεῶν, Ἀσπόρηνης. Τί οὖν φήσωμεν ἐπὶ τοῦ Σαπέρδου, καὶ Πόρδαλις, καὶ Πέρδιξ, καὶ « Σὺν πορδακοῖσιν », ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις.

Ὅτι ἐν Καταλόγῳ Ὀμηρος εἰκότως Λελέγων καὶ Κιλίκων καὶ Καυκῶνων οὐκ ἐμνημόνευσε. Διεφθάρησαν γὰρ ἤδη ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὃ τε Ἡετίων, καὶ Μύνης, καὶ Ἐπίστροφος, καὶ οἱ λαοὶ αὐτῶν.

Ὅτι ὁ τῶν Πελασγῶν ἄρχων Ἰπόθοος Λάρισσαν εἶχε πατρίδα, τὴν ἐν Κύμῃ τῆς Αἰολίδος κειμένην· οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπὸ Αἰολέων ἐφθάρησαν.

Ὅτι σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη, ὡς μετὰ τριακόσια ἔτη ἀποδομένη τῶν λιμένων τὰ τέλη, ὥσπερ τότε ἠσθημένη, ὅτι παρὰ θάλασσαν οἰκοῖτο· πρότερον δ' οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόσοδον ταύτην.

Ὅτι καὶ ἄλλη λέγεται αἰτία τοιαύτη τοῦ σκώμματος· ὅτι δανεισάμενοί ποτε οἱ Κυμαῖοι δημοσίᾳ χρήματα, τὰς σοᾶς ὑπέθευτο· εἴτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν, εἵργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἶη, κατὰ αἰδῶ τινα κηρύττοιεν οἱ δανεισταί, κελεύοντες ὑπὸ τὰς σοᾶς ὑπέρχεσθαι. Τοῦ δὴ κήρυκος οὕτω φθεγγομένου, Ὑπὸ τὰς σοᾶς ὑπέλθετε, ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς σοᾶς ὑπελθετέον, ἂν μὴ σημάνη τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Κυμαῖος δὲ ἦν Ἡσιόδός τε καὶ Ἔφορος ὁ Ἰσοκράτους γνώριμος, ὁ τὰς ἰσορίας γράψας. Κύμη δὲ ὠνόμασαι

ἀπό τινος Ἀμαζόνος, ὡς ἡ Μυρίνη καὶ ἡ Μυτιλήνη.

Ὅτι τὸ Πέργαμον ἡ πόλις γαζοφυλάκιον ἦν Λυσιμάχου τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἐνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων. Ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἑννεακισχίλια) Φιλέταιρος, ἀνὴρ Τιανὸς, Θλιβίας ἐκ παιδὸς, ἐν τινι ὄχλῳ ἀποληφθεὶς μετὰ τῆς τροφοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εὐνοῦχος. Τέως μὲν οὖν εὐνοῦς ἦν Λυσιμάχῳ· διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἀπέστη ὄρων νεωτερισμοὺς πολλοὺς. Ὁ τε γὰρ Λυσίμαχος, κακοῖς οἰκείοις περιπεσὼν, ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευκος δ' ἐπέλθων ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσε, καὶ αὐτὸς κατελύθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ. Ὁ δὲ Φιλέταιρος διήρκεσεν ἔτη εἴκοσι, κύριος ὢν τοῦ τε ἐρύματος καὶ τῶν χρημάτων· καὶ διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος, καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας αἰεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα. Τούτῳ ἦσαν δύο ἀδελφοί, Εὐμένης τε καὶ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ πρεσβυτέρου Εὐμένους γίνεται παῖς Εὐμένης· ὃς καὶ διεδέξατο τὸ τοῦ Περγάμου κράτος, καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλῳ χωρίων, ὥς τε καὶ περὶ Σάρδεις ἐνίκησε μάχῃ συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· δύο δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη ἄρξας ἐτελεύτα. Ἐκ δὲ Ἄτταλου καὶ Ἀντιοχίδος γεγονὼς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχήν· ὃς καὶ πρῶτος βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, νικήσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ. Οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· ὃς βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τεσσαράκοντα κατέλιπε τέσσαρας υἱοὺς, Εὐμένην, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. Οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται· Εὐμένης δ' ἄρξας συνεπολέμησε Ῥωμαίοις πρὸς τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα, καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ γῆν τὴν ἐντὸς Ταύρου· πρότερον δ' ὀλίγης ἦρχε γῆς. Οὗτος

ἐπὶ πλείστον ἤυξησε τὴν ἀρχὴν, κτίσμασι καὶ ἀναθήμασι καὶ βιβλιοθήκαις· ὅς ἔτη βασιλεύσας τεσσαράκοντα καὶ ἐννέα, κατέλιπε διάδοχον τὸν υἱὸν Ἄτταλον, παῖδα ἔτι ὄντα, καὶ τούτου ἐπίτροπον Ἄτταλον, τὸν ἴδιον ἀδελφόν· ὅς ἄρξας, ὡς ἐπίτροπος, ἔτη ἐν πρὸς τοῖς εἴκοσι, γέρων ἐτελεύτα, κατορθώσας πολλά. Καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου, καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφιλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διήγυλιν τὸν Καινῶν βασιλέα, στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην· ἀνείλε δὲ καὶ Προυσίαν, ἐπισυσήσας αὐτῷ Νικομήδῃ τὸν υἱόν. Ὁ δ' ἐπιτροπευθεὶς Ἄτταλος, ἄρξας ἔτη πέντε, καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ, καταλιπὼν κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες ὁμώνυμον τῇ ἠπειρῳ.

Ὅτι ὁ Καΐκος ποταμὸς παραρρεῖ τὸ Πέργαμον, διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου εὐδαίμονος.

Ὅτι ἐκ τοῦ Τρωῶλου ρεῖ ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς, ἔχων ψῆγμα χρυσοῦ, ὅπερ νῦν ἐκλέλοιπε τὸ ψῆγμα· καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἐρμον ποταμόν, εἰς ὃν καὶ ὁ Ἰλλος ποταμὸς ἐμβάλλει, Φρύγιος νῦν καλούμενος.

Ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Γυγαία λίμνη, ὕστερον Κολόη μετωνομάσθη.

Ὅτι τοὺς Ἀρίμους τινὲς μὲν ἐν Λυδίᾳ φασὶ γενέσθαι· οἱ δ' ἐν Κιλικίᾳ· τινὲς δὲ ἐν Συρίᾳ· οἱ δ' ἐν Πιθηκούσσαις, ἔνθα καὶ τὸν Τυφωέα γενέσθαι, «Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος» ἔμμεναι εὐνάς.»

Ὅτι ἐν Ἰεραπόλει ἐστὶ τὰ τε θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώνιον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινα ἔχοντα. Τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ οὕτως ῥαδίως εἰς πῶρον μεταβάλλει πηττόμενον, ὥσε ὀχετοὺς ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους· τὸ δὲ Πλουτώνιον, ὑπ' ὀφρυῖ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης ὀρεινῆς, σόμιόν

ἔστι σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον δέξασθαι δυνάμενον, βαθυ-
νόμενον ἐπὶ πολὺ. Πρόκειται δὲ τούτου δρυφάκτωμα τετρά-
γωνον, ὅσον ἡμιπλέθρου τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλήρῃ ἐστιν
ὀμιγλώδους παχείας ἀχλύος, ὥσε μόνις τοῦθαφος καθορᾶν.
Τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν δρύφακτον ἄλυπός
ἐστιν ὁ ἀήρ, καθαρῶν ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς νηνεμίαις,
συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου. Τῷ δ' εἴσω παριόντι ζῶν
θάνατος παραχρῆμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πί-
πτουσι, καὶ ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ σρουθία ἐπέμψαμεν,
καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντα. Οἱ δ' ἀπόκοποι γάλλοι παρίασιν
ἀπαθεῖς, ὥσε καὶ μέχρι τοῦ σομίου πλησιάζειν καὶ ἐγκύπτειν
καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ, συνέχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ
πνεῦμα· ἐωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως, ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς
πάθους ἔμφασιν, εἴτ' [ἐπὶ] πάντων [τῶν] οὕτω πεπηρωμένων,
εἴτε μόνον τῶν περὶ τὸ ἱερόν, καὶ εἴτε θεία προνοία, καθάπερ
ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκὸς, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι,
τούτου συμβαίνοντος.

Ὅτι Σολύμους φασὶν εἶναι τοὺς Καβαλλεῖς· τῆς γοῦν Τελ-
μησσέως ἄκρας ὑπέρκειται λόφος, καὶ καλεῖται Σόλυμος· καὶ
αὐτοὶ δ' οἱ Τελμησσεῖς, Σόλυμοι καλοῦνται. Πλησίον δ' ἐστὶ
καὶ ὁ Βελλεροφόντου χάραξ, καὶ ὁ Ἰσάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ,
πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ· « Μαρνάμενον Σολύ-
» μοισι κατέκτανεν. »

Ὅτι ἡ Κιβυρατικὴ ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται διοικήσει
τῆς Ἀσίας. Τέτρασι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, Πισι-
δικῆ, Σολύμων, Ἑλλήνων, Λυθῶν.

Ὅτι ἐν Κιβύρα ἰδιὸν ἐστὶ τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι
ῥαδίως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔ.

ὍΤΙ τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας ἤρξεν Ἄνδροκλος, υἱὸς Κόδρου, τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς· ὃς Ἐφεσον κτίσας, βασιλεῖον τῆς Ἰωνίας αὐτὴν ἀπέδειξεν. Εἰσὶ δὲ Ἰώνων πόλεις αἰδεῖ [Ἐφεσος], Μίλητος, Μυοῦς, Λέβεδος, Κολοφῶν, Πριήνη, Τέως, Ἐρύθραι, Φώκαια, Κλαζομεναί, Χίος, Σάμος, ὁμοῦ δώδεκα. Ὑστερον δὲ, Σμύρνα προσελήφθη.

Ὅτι τὸ ἐν Βραγχίδαις μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Μιλήτῳ ἐστίν.

Ὅτι ἡ νῦν Σάμος, νῆσος Ἰωνική, ἐκαλεῖτο πρότερον Παρθενία, εἶτα Ἄνθεμις, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος.

Ὅτι ἡ Σάμος τοσοῦτόν ἐστιν εὐφορος, ὥστε οἱ ἐπαινοῦντες αὐτὴν λέγουσι περὶ αὐτῆς καὶ τὸ παροιμιῶδες, «Φέρει καὶ» ὀρνίθων γάλα.»

Ὅτι διὰ τὴν Συλοσῶντος πικρίαν, τοῦ Σαμίων τυράννου, ἐλιπάνδρησεν ἡ Σάμος, ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο λέγουσαν, «Ἐκῆτι Συλοσῶντος εὐρυχωρή.»

Ὅτι Ἀθηναῖοι διὰ Περικλέους Σάμου κυριεύσαντες, κληρούχους ἐν αὐτῇ ἔπεμψαν· ὧν ἦν Νεοκλῆς ὁ Ἐπικούρου πατήρ τοῦ φιλοσόφου, γραμματοδιδάσκαλος ὧν· τραφεῖς δ' ἐν Σάμῳ, ἐφῆβουσεν Ἀθήνησι σὺν Μενάνδρῳ τῷ κωμικῷ.

Ὅτι Κρεώφυλος ὁ Ὀμήρου ξένος, Σάμιος ἦν. Τὸ δὲ Κρεῶν διὰ τοῦ ὦ.

Ὅτι τὰ Πύγελα Ἀγαμέμνων ἔκτισεν· ὠκίσθη δὲ ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν. Πυγαλίας γάρ τινος γενέσθαι αὐτῶν συνέβη· κάμνοντας δὲ τῷ πάθει, αὐτοῦ μείναι, καὶ τὸν τόπον Πύγελα κληθῆναι.

Ὅτι μετὰ τὴν Τροίαν ἀλωσιν, Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου

Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου πεζῇ εἰς Κολοφῶνα ἀφίκετο· περι-
 τυχῶν δὲ κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει κατὰ τὴν Κλάρου, Μόψω
 τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀπέθανεν.
 Ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ διὰ μέτρου τὸν λόγον ἐκφράζει οὕτως·
 «Θαῦμα μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινειὸς ὀλύνθους οὔτως
 » ἔχει, μικρὸς περ ἔων, εἴποις ἂν ἀριθμὸν;» Τὸν δ' ἀπο-
 κρίνασθαι, ὅτι, «Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδι-
 » μνος· εἰς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθόμεν οὐκ ἂν δύναιο. Ὡς
 » φάτο, καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου. Καὶ
 » τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.» Φερεκύδης δέ
 φησιν, σὺν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, πόσους ἔχει χοί-
 ρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἓνα θῆλυν· ἀληθεύσαντος δ',
 ἀποθανεῖν.

Ὅτι Κολοφῶνιοι τοσαύτην αὔξησιν ἔλαβον κατὰ τε γῆν καὶ
 κατὰ θάλασσαν, ὥς εἰ ὅπου ἂν ῥέψειαν ἢ ψήφω, ἢ συμμαχία
 πεζικῇ ἢ ἰππικῇ ἢ ναυτικῇ, πέρασ· εὐθὺς ἐπιφέρεσθαι τῷ ἔργῳ·
 ὡς ἐξ ἐκείνου καὶ παροιμίαν γενέσθαι, Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθετο,
 ἀντὶ τὸ πέρασ.

Ὅτι παροιμία ἐστὶ, «Τοῦ δ' ἄρ ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο»,
 ὅταν δοκῇ τις δι' ἀπορρήτων πράττειν ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνη
 δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας καὶ φιλοπευσσοῦντας τὰ μὴ προσ-
 ἦκοντα· ὅπερ οἱ Κωρυκαῖοι λησαὶ ἐποίουν, ἐν τοῖς λιμέσι τοὺς
 καταίροντας ἐρωτῶντες, τί φέροιεν ἐν τοῖς πλοίοις.

Ὅτι Ἀναξαγόρας ὁ φυσικὸς, Ἀναξιμένους μὲν ἦν ὁμιλητὴς
 τοῦ Μιλησίου· διήκουσε δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς, καὶ
 Εὐριπίδης ὁ ποιητής.

Ὅτι παρὰ τὸ τῆς Σμύρνης τεῖχος ῥεῖ ὁ Μέλης ποταμὸς.

Ὅτι Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐν Σμύρνη ἐκπολιορκήσας ἀνεῖ-
 λεν, ἓνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν θεόν.

Ὅτι τέσσαρές εἰσι Ληθαῖοι ποταμοί, ὃ τε πρὸς τῇ Μαγνησίᾳ

τῇ πρὸς Μαιάνδρω· ὃ τε ἐν Γόρτυνι τῇ Κρήτης πόλει· καὶ ὁ ἐν Τρίκκῃ τῆς Θετταλίας πόλει, ἐφ' ᾧ Ἀσκληπιὸς γεγέννηται· καὶ ὁ ἐν τοῖς Ἐσπερίταις Λίδυσιν. Ἡ δὲ Μαγνησία πόλις ἐγγυὲς τοῦ Ληθαίου ἐστὶ πρὸς Μαιάνδρω· ἐφ' ᾧ Σαυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺς Περγαμηνούς βασιλέας διὰ διζίχου· « Πορφύρειοι μῶλωπες, » ἀπορρήνιματα γάζης Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.»

Ὅτι Μάγνητες οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἀναξήνορα τὸν κιθαρωδὸν ἐν εἰκόνι χαλκῇ ἀνέστηκαν, ἐπιγράψαντες· « Ἦτοι μὲν τότε καλὸν » ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ τοιοῦθ', οἷος ὄθ' ἐστὶ, Θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήϊ· » οὐ σοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συνεξαρκούντος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν τῆς γραφῆς ἀμφιβολίαν, εἴτε τὴν ὀρθὴν πτώσιν δεῖ νοεῖν ἐπὶ τοῦ Αὔδῃ, εἴτε τὴν δοτικὴν· πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ τ γράφουσι τὰς δοτικὰς.

Ὅτι Στρατόνικος ὁ κιθαρωδὸς, ἰδὼν τοὺς Καυνίους χλωρούς, τοῦτο ἔφη εἶναι [τὸ] τοῦ Ποιητοῦ· « Οἷη περ φύλλων γενεῆ, » τοιῦδε καὶ ἀνδρῶν. » Μεμφομένων δὲ τῶν Καυνίων, ὡς σκώπτοιο αὐτῶν ἢ πόλις ὡς νοσερά· « Ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θάρ· » ῥήσαιμ' ἂν λέγειν νοσεράν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν!»

Ὅτι Ῥόδιοι, εὐνομοὶ ὄντες, ἐπεμελήθησαν μάλιστα περὶ τὰ ναυτικά· ἀφ' ὧν ἐθαλαττοκράτησαν χρόνον πολὺν, καὶ τὰ λησῆρια καθεῖλον, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένοντο φίλοι, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν· ἀφ' ὧν αὐτόνομοι διετέλεσαν, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν ἢ πόλις αὐτῶν ἐκοσμήθη· ὧν ἄριστος ὁ τοῦ ἡλίου κολοσσός, ὃν φησὶν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον, οὕτως· « Κολοσσὸν ἡλίου ποθ' ἐπτάκις » δέκα Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος. »

Ὅτι Πρωτογένης ἔγραψεν ἐν Ῥόδῳ πέρδικα, ὃς τοσοῦτον

ἦν εὐδόκιμος, ὥς οἱ τιθασσοὶ πέρδικες ἐρχόμενοι ἐφθέγγοντο καὶ ὠχλαγῶγον, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεχύνεσαν.

Ὅτι ἐν Ρόδῳ τοσοῦτον ἦν τὸ δημοκηδικὸν καὶ προνοητικὸν, ὥς νόμον ἔθεντο, ἵνα οἱ πλούσιοι καθ' ἑκάστην τρέφωσι τοὺς πένητας, τῶν ἀναγκαίων τι ἐργάζεσθαι ἀναγκαζομένους.

Ὅτι ἐν Ρόδῳ ἦσαν τινα τῶν ναυσάθμων κρυπτά καὶ ἀπόρρητα, ἃ ὁ τολμήσας ἰδεῖν θανάτῳ ἐζημιούτο.

Ὅτι, ὡς περ ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐν Μασσαλία, οὕτως καὶ ἐν Ρόδῳ ἐσπούδατο κοινῇ ἡ ὄργανοποιία καὶ ἡ μηχανοποιία.

Ὅτι Ρόδιοι, καὶ Ἀλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῶοι, Δωριεῖς εἰσίν.

Ὅτι ἡ Ρόδος ἐκαλεῖτο πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταδία, εἶτα Τελχινίς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὗς οἱ μὲν γόητάς φασιν εἶναι καὶ βασκάνους, θεῖω καταρραίνοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ, ζῶων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ, τεχνίτας μηχανικοὺς, πρώτους εὐρόντας χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου γένεσιν ἐκ μετάλλων. Ἦλθον δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον, εἶτα εἰς Ρόδον.

Ὅτι μετὰ τοὺς Τελχίνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον ὧν ἑνὸς, Κερκάφου, γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Λίνδον, Ἰηλυσὸν, Κάμειρον, τοὺς καὶ τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους.

Ὅτι τῆς Ρόδου ἡ περίμετρος σταδίων ἐστὶν ἑπτακοσίων εἴκοσι.

Ὅτι Ἀτάβυρις ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν Ρόδῳ, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου.

Ὅτι ὁ Ποσειδώνιος ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ρόδῳ, καὶ ἐσοφίσεν· ἦν δὲ Ἀπαμεύς, ἐκ τῆς Συρίας.

Ὅτι Διονύσιος ὁ Θραξ, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἦσαν, ἐκαλοῦντο δὲ Ρόδιοι.

Ὅτι Εὐδοξὸς ὁ μαθηματικὸς Κνίδιος ἦν, Πλάτωνος μαθητής.

Ὅτι ἡ Ἄλικαρνασσὸς πόλις τὸ βασιλείον ἦν τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, καλουμένη πρὶν Ζεφύρα· ἐνταῦθα ἔστιν ὁ τοῦ Μαυσώλου τάφος, ἐν τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασεν. Ἡρόδοτος δὲ ἐντεῦθεν ἦν, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Θούριον, διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας.

Ὅτι Ἐκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος, καὶ Ἰδριεύς, καὶ Πιζώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνώκησε, τῇ δὲ Ἄδα ὁ δεύτερος ἀδελφὸς Ἰδριεύς. Μετὰ δὲ θάνατον Μαυσώλου, Ἀρτεμισία ἤρξεν· ἐκείνης δ' ἀποθανούσης, Ἰδριεύς, ὃν διεδέξατο Ἄδα ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνή. Ὁ δὲ Πιζώδαρος μηδίσας, καὶ προσλαβὼν σάτραπην κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς παρὰ Περσῶν, ἐξέβαλε τὴν Ἄδαν· ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατέφυγε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἄδα, καὶ υἱὸν Θετὸν ἐποίησε καὶ κληρονόμον, καὶ οὕτως τὴν Καρῶν ἀρχὴν ἀνέλαθεν.

Ὅτι περὶ τὸν Κράγον, ὄρος τῆς Λυκίας, τὰ κατὰ Χίμαιραν μυθολογῶνται.

Ὅτι τὰ Σόλυμα ὄρη Πισιδῶν ἐστὶ, περὶ Τερμησσὸν πόλιν.

Ὅτι ἡ Κρόκος θηλυκῶς λέγεται.

Ὅτι ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας ἦν Χρῦσιππὸς τε ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἄρατος.

Ὅτι τὸ παλαιὸν ἡ Ταρσὸς ἐσπούδασε τοσοῦτον περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείωσιν, ὥστε καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν ὑπερεβάλετο σχεδόν· οἱ δὲ μανθάνοντες ἦσαν Ταρσεῖς.

Ὅτι, Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων.

Ὅτι ὁ μὲν τῶν Πελοπιδῶν πλοῦτος ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετάλλων γέγονεν· ὁ δὲ Κάδμου [ἐκ τῶν] περὶ Θράκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀσύροις περὶ Ἄβυδον χρυσείων (ῶν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται, πολλή δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς παλαιοῦ μεταλλείας)· ὁ δὲ

Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν ἐν Λυδία [καὶ] τῆς μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίχνης ἐρήμης, ἐμμεταλλευμένα ἐχούσης τὰ χωρία.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ.

ὍΤΙ ἡ Ἰνδικὴ σχῆμα ἔχει ῥομβοειδές· ἥς τὸ μὲν βόρειον πλευρὸν ὁ Καύκασός ἐστι τὸ ὄρος, ἀπὸ τῆς Ἀρείας ἀρξάμενον ἕως τοῦ ἀνατολικωτάτου πέρατος, ὅπερ ὄρος διορίζει Σάκας τε καὶ Σκύθας καὶ Σῆρας πρὸς βορρᾶν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς νότον· τὸ δὲ δυτικὸν πλευρὸν ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ ποταμὸς, ῥέων ἐκ τοῦ Καυκάσου πρὸς δυσμὰς χειμερινάς· τὸ δὲ νότιον καὶ ἀνατολικὸν ἡ Ἐρυθρὰ ἐστὶ θάλασσα.

Ὅτι πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ ποταμοῖς ἐστὶ κατάρρυτος· ὧν μέγιστοι δύο, Ἰνδὸς καὶ Γάγγης· ὧν πολὺ μείζων ὁ Γάγγης ἐστίν.

Ὅτι ὁ Γάγγης ποταμὸς, ῥυεὶς ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Καυκασίων πρὸς νότον, ἐπειδὴν ἀψηται τῶν πεδίων, ὑποσρέφει πρὸς ἀνατολὰς ἕως πόλεως μεγίστης Παλίβοθρα, [καὶ] οὕτως πρὸς νότον αὐθὶς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν βάλλει. Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς, δυαὶ σόμασι τὴν Πατταληνὴν νῆσον πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς περιλαβὼν, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν.

Ὅτι πολλοὶ ὄμβροι τὴν Ἰνδικὴν κατέχουσιν, ἐν οἷς λίνον σπείρεται, καὶ κέγχρος, καὶ σήσαμον, καὶ ὄρυζα, καὶ βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς, σῖτος, κριθή, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι.

Ὅτι περὶ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν γίνεται κήτη ἀμφίβια, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα.

Ὅτι ὁ βόσμορος σῖτός ἐστι μικρότερος πυραῦ· γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. Φρύγεται δ' ἐπὶ ἀλοηθῆ, προομνύτων μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἄλω, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα.

Ἡ δὲ Ἰνδικὴ σεισμοῖς πολλοῖς ἀλίσκεται, καὶ οἱ ποταμοὶ πολλὰκις μετακοιτιζόμενοι, τὰς παρακειμένας πόλεις, τὰς μὲν κατακλύζουσι, τὰς δὲ ἀκαρπία διαφθεύουσι καὶ δίψη.

Ὅτι οἱ τῆς Ἰνδικῆς καρποὶ δίφοροί εἰσιν, οἱ τε σπαρτοὶ καὶ οἱ τῶν δένδρων, διὰ τε τοὺς πολλοὺς ὕμβρους καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἡλίους.

Ὅτι ἔν τισι κλάδοις τῶν ἐν Ἰνδία δένδρων ἔριον ἐπανθεῖ, διὰ τὸ ἐνικμον τοῦ ξύλου, ἐξ ὧν σινδόνες γίνονται. Ἔστι δὲ καὶ φλοιὸς δένδρων ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἱμάτια ποικίλα γίνεται. Ἔστι δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐτοῖς μέλι ποιοῦντα ἄνευ ζώων, ἐξ ὧν οἱ φαγόντες μεθύσκονται. Εἰσὶ δὲ τινα ἐκεῖ δένδρα, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐσὶν· ἄλλα δὲ ἕως ὀλίγων πηχῶν κλάδους αὐξήσαντα, εἴτα διὰ τὸ βᾶρος κάτω νεύειν, αὐξόμενα ἕως τῆς γῆς· εἴτα ἐκεῖσε πάλιν ῥιζωθέντα, αὖθις αὐξεσθαι πρὸς τὸ ἄνω· εἴτα αὖθις ἐπινεύειν, καὶ αὖθις ῥιζοῦσθαι, ὡς εἰοκέναι τὴν σκιὰν αὐτῶν οἰκία πολυζέγω. Εἰσὶ δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ σελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπερίληπτα.

Ὅτι ἰσορεῖ Ἀριστοτέλης, γυναῖκα Αἰγυπτίαν ἐπτάδουμα παιδία τετοκέσαι· πολύτοκοι γὰρ αἱ τῶν Αἰγυπτίων γυναῖκες.

Ὅτι, Ἀλεξάνδρου ἀφικομένου εἰς Τάξιλα πόλιν Ἰνδῶν, ξενισθέντος ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων μεγάλως, καὶ μειζόνως αὐτοὺς εὐεργετήσαντος, οἱ Μακεδόνες ἐφθόνησαν φάντες, ὅτι Οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος, ὡς εἰοικεν, οὐς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διέβη τὸν Ἰνδόν.

Ὅτι οἱ πίθηκοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀνθρωπόνουν εἰσὶ ζῶων καὶ σημείου τούτου, αἱ ἐν πολέμῳ σὺν τάξει προσβολαὶ ἐκατέρων.

Ὅτι οἱ πίθηκοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἀλίσκονται οὕτως· θέντες ὕδωρ πρὸ αὐτῶν, ἀπονίπτονται τὸ πρόσωπον, καὶ πλησίον ἕτερον τρυβλίον ἔχον ἰξόν, ἀπονιψάμενοι δὲ ὑποχωροῦσιν· οἱ δὲ πίθηκοι,

καθήμενοι μετέωροι ἐπὶ δένδρου, καταβάντες μιμοῦνται, καὶ οὕτως ἀπονιπτόμενοι τοῦ ἰξοῦ ἀλίσκονται. Καὶ ἐτέρως πάλιν θυλάκους ὑποδοῦνται κενούς, καὶ ὑποχωροῦσι, πλησίον ἀφέντες ἐτέρους δασεῖς, ἰξῶ κεχρισμένους· οἱ δὲ μιμησάμενοι ἀλίσκονται.

Ὅτι τινὲς τῶν Ἰνδῶν τοῖς τεθνηκόσι συγκατακαίουσι τὰς γαμετάς, ἵνα μὴ προφάσει μοιχείας, ἐρῶσαι ἄλλων, φαρμακεύοιεν αὐτοὺς τοὺς γαμέτας.

Ὅτι παρ' Ἰνδοῖς κύνες εἰσὶν ἀρετὰς ἔχοντες μεγάλας. Ἀλεξάνδρῳ γοῦν Σωπεΐθης ἑκατὸν πενήκοντα κύνας δοὺς, ἀποπείρας χάριν λέοντα προβαλὼν, δύο αὐτῶ κύνας ἐπαφῆκε· κρατουμένων δὲ αὐτῶν, ἐτέρους δύο ἐπαφῆκεν· ὡς δὲ ἐφάμιλλος ἦν ὁ ἀγὼν, ἐκέλευσεν ὁ Σωπεΐθης τὸν ἕνα κύνα ἀποχωρίσαι· μὴ πειδομένου δὲ, τὸν μηρὸν ἐκέλευσεν ἐκμηθῆναι τοῦ κυνός, καὶ οὕτως ἀργῶς πρότερον ἐξετμήθη ὁ μηρὸς, ἢ τοῦ δῆγματος ὁ κύων μεθῆκεν· ἀλλ' εἶχετο τοῦ λέοντος, ἕως ἀπέθανεν.

Ὅτι ἐν Ἰνδία ὑγιεινότατος μὲν ὁ ἀήρ, μακροβιώτατοι δ' οἱ Ἰνδοί, ὥσε καὶ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη ζῆν. Συσσίτια δ' ἐσὶν αὐτοῖς, ὡς τοῖς Λάκωσι. Τῶ δὲ χρυσῶ οὐ χρῶνται, οὐδὲ τῶ ἀργύρῳ· ἀντὶ δὲ δούλων, τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῶνται. Πλὴν δὲ τῆς ἰατρικῆς, ἄλλην οὐ κατορθοῦσιν ἐπιμελῶς ἐπιστήμην, ὡς ἂν κακουργουσῶν τῶν ἄλλων, εἰ πλέον τοῦ μετρίου διδάσκουσιν. Δίκη δὲ παρ' αὐτοῖς οὐκ ἔστι, πλὴν φόνου καὶ ὑβρεως· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐσὶ παθεῖν. Τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐφ' ἡμῖν· καὶ δεῖ πολυπραγμονεῖν πρότερον, πρὶν ἐξαπατηθῆναι τις, ἵνα μὴ δικῶν ἢ πλήρης ἡ χώρα.

Ὅτι ἐν Ἰνδία τίγριδες γίνονται διπλάσιοι τῶ μεγέθει λεόντων, καὶ ἰσχυρότατοι δὲ πάντων μάλιστα λεόντων.

Ὅτι φασὶν ἐν Ἰνδία λίθους ἀρύττεσθαι λιθανοχρόους,

γλυκυτέρους σύκων' και ὄφεις ὑμενοπτερωτοὺς και σκορπίους.

Ὅτι ἐν Ἰνδία ἀλκιμώτατοί εἰσι κύνες, οὐ πρότερον μεθιέντες τοῦ δῆγματος, πρὶν ὑδωρ εἰς τοὺς ῥώθωνας αὐτῶν χυθῆναι. ἐνίοις δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐν δῆγματι διασρέφουσαι τοὺς ὀφθαλμούς φασι, τοῖς δὲ και ἐκπίπτειν· κατέχεσθαι δὲ και λέοντα ὑπὸ κυνὸς και ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον και ἀποθανεῖν, κρατούμενον ἀπὸ τοῦ ῥύγχους.

Ὅτι ἐν τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰνδικῆς Σίλας ἐστὶ ποταμὸς, ᾧ οὐδὲν ἐπιπλεῖ.

Ὅτι εἰσὶν ἀέρες λεπτοί, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν. Ἰσως δὲ και οἱ ἀναφερόμενοι ἀτμοὶ ἐπισπῶνται φυσικῇ ὀλκῇ, και οἷον ῥοφοῦσι τὰ ὑπερπετῆ, *και* ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου και ἡ μαγνητις τοῦ σιδήρου ἑλκτικά ἐστὶ· τάχα δὲ και καθ' ὑδάτος τοιαῦταί τινες εἶεν ἂν δυνάμεις.

Ὅτι τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται· ὧν πρῶτοι μὲν οἱ φιλόσοφοι, ἐντιμώτατοι και ὀλίγιστοι. Χρῶνται δ' αὐτοῖς δημοσίᾳ τε και ἰδίᾳ, θύοντές τε και ἐναγίζοντες και μαντευόμενοι· ὅς δ' ἂν τρεῖς μαντευσάμενος ἀσοχήσῃ, ἀναγκάζεται διὰ βίου σιγαῖν· ὁ δὲ κατορθώσας, ἀτελής και ἄφορος γίνεται. Δεύτεροι δ' οἱ γεωργοί, πλείστοί τε ὄντες και ἐπεικειῖς, διὰ τὸ μὴ στρατεύεσθαι· ἐστὶ δ' ἡ γῆ πᾶσα βασιλική, μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. Τρίτοι δ' οἱ ποιμένες και θηρευταί, οἷς μόνοις ἕξεσι θηρεύειν και θρεμματοτροφεῖν, σκηνῆται ὄντες και μετανάσαι. Οἱ δ' ἐλέφαντες ἑπτακαίδεκα μῆνας κατὰ γασρὸς φέρονται· παρὰ δὲ τῇ μητρὶ ἐξ ἔτη τρέφονται· ζῶσι δ' ἔτη πλείω τῶν διακοσίων. Τῶν δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδοὶ μείζους τέ εἰσι και ῥωμαλεώτεροι· ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλλξεις καθαιροῦσι, και δένδρα ἀνασπῶσι πρόρριζα, διανισάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τοσοῦτον δ' εἰσὶν εὐτιθάσσευτοι και θυμόσοφοι, ὥστε και λιθάζειν

μανθάνουσι, καὶ ὄπλοις χρῆσθαι, καὶ νεῖν. Οἱ δὲ χρυσοφόροι μύρμηκες, ὡσπερ οἱ ἀσπάλακες, ὀρύττουσι τὴν γῆν χρυσαῖτιν οὖσαν, ἣν οἱ Ἴνδοὶ σοφίσμασί τισιν ὑποκλέπτουσι· φοβοῦνται γάρ, μὴ ληφθέντες ὑπὸ τῶν μυρμηκῶν ἀπόλωνται· καὶ γὰρ μέγεθος μὲν ἔχουσιν ὑπὲρ ἀλώπεκα, τάχος δὲ ὑπὲρ λαγῶν. Οἱ δὲ ὄφεις, οἱ μὲν μικροὶ καὶ σπιθαμιαῖοι, ἀφύλακτοὶ τέ εἰσι καὶ θανατώδεις· οἱ δὲ μεγάλοι καὶ ὑπὲρ τοὺς πεντεκαίδεκα πήχεις, δυνάμειως περιουσία· πάλιν ἀφόρητοι· ἐπαιδαῖς δὲ καὶ βοτανῶν ρίζαις ἰώνται. Κροκόδειλοι δ' εἰσὶν ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, μικρότεροι τῶν Νειλώων. Τέταρτοι δ' εἰσὶν οἱ χειρώνακτες καὶ κάπηλοι. Πέμπτοι δ' οἱ πολεμισαί, οἵτινες τὰ μὲν ἄλλα ἔτη εὐπαθοῦσι, σιτιζόμενοι προῖκα, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐξέρχονται. Ἑκτοὶ δ' οἱ ἔφοροι, οἵτινες ἐπισκοποῦντες λάθρα ἀναγγέλλουσι ταῖς ἀρχαῖς τὰ εὖ ἢ κακῶς πραττόμενα. Ἑβδομοὶ δ' οἱ συνέδροι καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὄλων. Οὐ δεῖ δ' ἐξ ἄλλου γένους γαμεῖν, οὐτ' ἐπιτηδεύειν τι ἀντ' ἄλλου ἄλλο· οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν τέχνας, πλὴν εἰ φιλοσοφεῖν μόνον.

Ὅτι Ἴνδοὶ οἶνον οὐ πίνουσι, πλὴν ἐν θυσίαις μόνον· ἀλλ' ἀπὸ χυλοῦ ὀρύξης ποιοῦσι τὸ πόμα, οὐχὶ δὲ κριθῆς.

Ὅτι Ἴνδοὶ τοσοῦτον ἀπλότητος μεταποιοῦνται, ὡς μηδὲ τὰ οἴκοι φυλάττειν· τὴν γὰρ ἀπισίαν φασὶ πονηροδιδασκαλίαν εἶναι.

Ὅτι Ἴνδοὶ ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν μάλιστα ἐπιτηδεύουσι· καὶ ὁ ἀλόγος ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ ἀκρωτηριάζεται.

Ὅτι τοὺς τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς γυναῖκες κομίζουσιν ἐπιμελόμεναι· ἐὰν δὲ τις γυνὴ μεθύοντα βασιλέα ἀποκτείνῃ, τιμᾶται.

Ὅτι τῶν παρ' Ἰνδοῖς σοφῶν δύο γένη εἰσὶν· ὧν οἱ μὲν Βραχμαῖνες εἰσὶν, οἱ δὲ Γερμαῖνες. Οἱ δὲ Βραχμαῖνες ἀπέχονται

ἐμφύχων καὶ ἀφροδισίων, φιλομαθοῦντες ἐν ἀφθόνῳ διαθέσει ὁ δ' ἀκροατῆς οὔτε χρέμψαιτο, οὔτε λαλήσαι, οὔτε πτύσαι, ἀλλ' εὐτάκτως σιγαῖ· ἔτη δὲ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσας ἕκαστος, ἀναχωρεῖ εἰς τὰ οἰκία, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν εὐπαθείᾳ ζῆ, χρυσοφορῶν καὶ κρεῶν ἀπτόμενος.

Ὅτι Ἴνδοὶ νομίζουσι τὸν μὲν ἐνθάδε βίον, ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον, γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασιν τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φθαρτὸν φασι, καὶ σφαιροειδῆ· καὶ ὅτι ὁ ποιήσας καὶ διοικῶν αὐτὸν θεὸς, δι' ὄλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ ἀθάνατοὶ εἰσι· καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δικαιοτήρια.

Ὅτι οἱ Γερμανεὶς τὸ πολιτικὸν τῆς φιλοσοφίας μετέρχονται· τῇ δὲ ἰατρικῇ χρῶνται, οὐ τῇ διὰ φαρμάκων, ἀλλὰ τῇ διὰ διαίτης τὸ πλέον· καὶ τῶν φαρμάκων τὰ ἐπίπλασα καὶ ἐπίχρισσα εὐδοκιμεῖν.

Ὅτι πάντες Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καρτερίαν ἀσκοῦσι, τὴν τ' ἐν τοῖς πόνοις, καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς, ὡς' ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην.

Ὅτι ἐν Ταξίλοις Ἴνδοὶ τοὺς τελευτήσαντας ἀτάφους ρίπτουσιν.

Ὅτι οἱ παρ' Ἰνδοῖς σοφοί, ἡνίκα αἰσθῶνται νοσοῦντων ἑαυτῶν, αἰσχροὺς τοῦτο ἡγούμενοι, ἐξάγουσιν ἑαυτοὺς τοῦ ζῆν διὰ πυρός.

Ὅτι Πῶρός τις, Ἰνδὸς βασιλεὺς, ἀπέστειλε πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν δῶρα· ἀνθρωπὸν τε, ἐξ ἀρχῆς ἀποτετμημένων τῶν ὤμων, ἄχειρα, καὶ ἐχίδνας μεγάλας, καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα, καὶ χελώλην ποταμίαν τρίπηχυν, καὶ πέρδικα μείζω γυπός.

Ὅτι πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἢ τε Ἀρεία ἐστὶ καὶ πρὸς νότον, Ἀραχωσία, καὶ Γεδρωσία ἔτι, τετράπλευρος οὔσα· ὧν τὸ μὲν νότιον πλευρὸν, ἢ Ἐρυθρά· τὸ δὲ ἀνατολικόν, ὁ Ἰνδός· τὸ δὲ δυτικόν, ὁ Περσικὸς κόλπος· τὸ δὲ βόρειον,

τὰ ὄρη τοῦ Ταύρου, ἃ καλεῖται Βάγωα καὶ Πάρσυντα. Τὸ δὲ μῆκος τῆς θαλάσσης, σάδιοι μύριοι καὶ τρισχίλιοι.

Ὅτι γίνεται κήτη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, πηχῶν ὄντα δύο καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ Κύρου τοῦ βασιλέως· « Ἐνθάδ' » ἐγὼ κεῖμαι Κύρος, βασιλεὺς βασιλέων. » Ἐπὶ δὲ τοῦ Δαρείου, οὕτως· « Φίλος ἦν τοῖς φίλοις, ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος » ἐγενόμην, κυνηγῶν ἐκράτουν, πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην. »

Ὅτι ἐν Σούσοις τοσαύτην ἔχει τὴν τοῦ ἀέρος, ἐν θέρει ἀκμάζοντι, ἢ πόλις μεσημβρίας τὴν θέρμην, ὡς καὶ τὰς σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις ἐν τῇ πόλει διαβῆναι μὴ φθάνειν τὰς ἐν τῇ πόλει ὁδοὺς, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι. Ὑδωρ δὲ ψυχρὸν προτεθὲν ἐκθερμαίνεται παραχρῆμα. Τὰς δὲ κριθάς φασὶ διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον φρύγεσθαι, καθάπερ ἐν ἱπνῷ τὰς κάχρυσ. Διὸ καὶ ταῖς σέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιτίθεσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν, μακροὺς δὲ τοὺς οἴκους ποιεῖσθαι, ἀποροῦντας μακρῶν δοκῶν, θεομένους [δὲ] διὰ τὸ πνίγος μεγάλων οἰκιῶν. Ἰδιον δὲ τι πάσχει ἢ φοινικίνη δοκός· σερεὰ γὰρ οὔσα, παλαιουμένη οὐκ ἐς τὸ κατώτατον ἐνδοσιν λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦται τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχει τὴν ὀροφήν.

Ὅτι Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύονται τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δὲ τις εἰς πῦρ φυσήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθείη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. Τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες, εἰς τοῦτον σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι μὴ τι τοῦ πλησίον ὕδατος καθαροῦ αἰμαχθῆ, ὡς μιανοῦντες.

Ὅτι Πέρσαι εἰς ποταμὸν οὔτε οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται, οὔτε λούονται, οὔτε νεκρὸν ἐμβάλλουσιν, οὔτε τι μυσαρὸν.

Ὅτι ἄθλα πολυτεκνίας Πέρσαι προτιθέασιν.

Ὅτι Πέρσαι μεθύοντες βουλευόνται περί τῶν μεγίστων, καί ἡγοῦνται ταῦτα βεβαιότερα τῶν ἐν νήψει.

Ὅτι πρῶτος Δαρεῖος ὁ μακρόχειρ φόρους ἔταξε φέρειν· πρό γάρ αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἐκάστη χώρα ἔφερεν, ἐτελείτο· οἶον σῖτος, ἵπποι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΖ.

Ὅτι Συρία καλεῖται ἀπὸ Βαβυλῶνος μέχρι τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου, καὶ ἐκεῖθεν συνεχῶς μέχρι τοῦ Πόντου, τοῦτ' ἔστιν ἕως τῶν Λευκοσύρων, καὶ τῶν περὶ Ἄμισόν τόπων· ὧν ἐν μέσῳ Καππαδόκαι ἀμφότεροι, οἱ τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ταύρου ὄρους. Ὁ δὲ Ταῦρος ἕως τοῦ Ἀμάνου διήκει ὄρους.

Ὅτι ἡ Νίνος πόλις τῶν Ἀσσυρίων πολὺ μείζων ἦν Βαβυλῶνος, κειμένη ἐν πεδίῳ τῆς Ἀτουρίας. Ἡ δὲ Ἀτουρία πλησίον Ἀρβήλων ἐστὶ, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν.

Ὅτι ἡ Βαβυλὼν τῆς Μεσοποταμίας τὸν κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σαδίων τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε· πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα· ὕψος δὲ, τῶν μὲν μεσοπυργίων, πήχεις πεντήκοντα, τῶν δὲ πύργων, ἐξήκοντα. Διόπερ καὶ τῶν ἐπτά Θεαμάτων ἐστὶ [τοῦτό τε] καὶ ὁ κρεμασὸς κῆπος.

Ὅτι ἀπέχει Βαβυλῶν τῆς Σελεύκειας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ σάδια τριακόσια. Καὶ ἔστι νῦν ἔρημος μὲν ἡ Βαβυλὼν, ἀνώνυμος δὲ ἡ Σελεύκεια· ὥσε [τὸ] τοῦ κωμικοῦ ἐστὶν ἐπ' αὐτῇ εἰπεῖν, ὅπερ ἐκεῖνος περὶ τῆς Μεγάλης πόλεως, « Ἐρημία μεγάλη » λη' ἔστιν ἡ Μεγάλη πόλις. »

Ὅτι περὶ πόλιν Ἄρβηλα τῆς Ἀσσυρίας γέγονεν ἡ μεγάλη μάχη καὶ τελευταία Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Δαρεῖον, περὶ Γαυγάμηλα κώμην· πλησίον δὲ καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ πόλις Δημητριάς, καὶ ἡ τοῦ νάφθα πηγῆ, καὶ τὰ πυρά.

Ὅτι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναπλέεται ὁ μὲν Τίγρις, ἕως Ὀπίδος καὶ Σελευκείας, ὁ δὲ Εὐφράτης, ἕως Βαβυλῶνος, ἑξήκοντα τριαχίλια.

Ὅτι ἡ περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν χώρα φέρει κριθὰς ὑπὲρ τὰ τριακοσάχρα. Ἐκ δὲ τοῦ φοίνικος αὐτόθι γίνεται οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιστα· καὶ τοῖς τῶν φοινίκων πυρῆσι χρῶνται οἱ χαλκεῖς ἀντὶ ἀνδράκων. Βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις προβάτοις καὶ βουσί τροφή γίνεται. Φασὶ δὲ καὶ Περσικὴν ὠδὴν εἶναι, ἐν ἣ τὰς ἀπὸ τῶν φοινίκων ὠφελείας τριακοσίας καὶ ἐξήκοντα διαριθμοῦνται.

Ὅτι περὶ Βαβυλῶνα γίνεται ἄσφαλτος πολλή· ἥς ἡ μὲν ὑγρὰ, καλουμένη δὲ νάφθα· ἡ δὲ ξηρὰ, πλησίον Εὐφράτου. Καὶ γίνονται βῶλοι μεγάλοι ἐξ αὐτῆς, πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτήθειαι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. Ἡ δὲ ὑγρὰ, ἡ καὶ νάφθα, παράδοξον ἔχει τὴν φύσιν· προσαχθεῖς γὰρ ὁ νάφθας πυρὶ πλησίον ἀναρπάζει τὸ πῦρ· κὰν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται. Σθέννυται δὲ πηλῷ, καὶ ὄξει, καὶ συπτηρία *καὶ ἰξῶ*, καὶ ὕδατι πολλῷ. Πείρας δὲ χάριν Ἀλέξανδρος ἐν λουτρῷ προσέχεε παιδί τοῦ νάφθα, καὶ προσήγαγε λύχον· φλεγόμενος δ' ὁ παῖς παρ' ὀλίγον ἀπώλετο, πλὴν πολλῷ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι ἔσθεσαν.

Ὅτι λέγεται καὶ ὁ νάφθας, καὶ ἡ νάφθα, καὶ τὸ νάφθα.

Ὅτι ἡ Ἀδιαβηνὴ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶ μέρος καὶ ἐπαρχία.

Ὅτι ὁ Τίγρις διαρρεῖ τὴν Θωνίτιν λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· καὶ διεκπεράσας ἐπὶ θάτερον χεῖλος, κατὰ γῆς δύεται μετὰ ψόφου πολλοῦ· ἐπὶ πολὺ δ' ἐνεχθεῖς ἀφανῆς, ἀνίσχει τῆς Γορδυαίας ἐγγύς.

Ὅτι τοσοῦτον ἐστὶν ὄξύς ὁ Τίγρις, ὥστε, τῆς λίμνης τῆς Θωνίτιδος ἀλμυρᾶς οὐσης καὶ ἰχθύων χωρὶς, οὐκ ἐπιμίγνυται αὐτῇ.

446 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

Ὅτι ἀπὸ Θαψάκου ἕως Βαβυλῶνος σταδίους τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, οὐπὲρ ἐστὶ πόλις Σαμόσατα, καὶ ἔστιν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, σταδίους δισχίλιοι ἕως Θαψάκου.

Ὅτι ἡ μὲν Θαψάκος τῆς Ἀραβίας ἐστὶ πόλις· ἡ δὲ Νικηφόριον τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων αἱ πόλεις σταδίους ἑκατόν.

Ὅτι ἡ Μεσοποταμία φέρει τὸν νάφθαν καὶ τὴν γαγγίτιν λίθον.

Ὅτι μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασιλείος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀδύρας ποταμὸς.

Ὅτι τὴν Συρίαν ὀρίζει πρὸς ἄρκτους μὲν ἡ Κιλικία, καὶ τὸ Ἄμανον ὄρος. Τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. Εἰσὶ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου μέχρι τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακοσίων σταδίων. Πρὸς ἕω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἄραψι· πρὸς δὲ νότον, τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δὲ δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ τε καὶ Συριακῷ πελάγει, μέχρι Ἰσσοῦ. Μέρη δ' αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ Ἀμάνου ὄρους, Κομμαγηνὴ, Σελευκίς, Κοίλη Συρία, Φοινίκη, Ἰουδαία, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι.

Ὅτι ἡ Κομμαγηνὴ ἔχει πόλιν ἐπίσημον Σαμόσατα. Ἡ δὲ Σελευκίς καλεῖται Τετράπολις· ἔχει γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις, ἐπισήμους δὲ τέσσαρας· Σελεύκειαν τὴν Πιερίαν, ἀπὸ τοῦ κτίστου Νικάτορος· Ἀντιόχειαν τὴν ἐπὶ Δάφνῃ, ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Λαοδίκειαν, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς. Πάσας γὰρ ταύτας Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ἔκτισεν.

Ὅτι ὁ Ὀρόντης ποταμὸς, ἐκ Μεσοποταμίας ὀρμηθεὶς, εἶτα ὑπὸ γῆν ἀφανισθεὶς, αὖτις ἐκδίδωσι περὶ τὴν Ἀπαμηνὴν, καὶ

οὕτως εἰς τὴν κατὰ Σελεύκειαν ἐμβαλλει θάλασσαν. Καὶ ἔστιν ἐκεῖ πλησίον ὄρος, Πιερία καλούμενον· εἶτα πρὸς νότον τὸ Κάσιον ὄρος, πλησίον Λαοδικείας πόλεως, ἔνθα Δολοβέλλας ὑπὸ Κασσίου πολιορκηθεὶς ἐτελεύτα.

Ὅτι ἡ Ἀπάμεια πόλις Χερρόνησος καλεῖται, καὶ ἔστιν ὑπὸ τε τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου, καὶ ὑπὸ τῆς ἐγγύς οὔσης λίμνης μεγάλης, καὶ τῶν ἐλῶν. Ἐκαλεῖτο δὲ Πέλλα πρότερον ὑπὸ τῶν πρὶν Μακεδόνων, αὐτόθι οἰκησάντων· ὕστερον δ' ὁ Νικάτωρ Σέλευκος, κτίσας αὐτὴν, ἐπὶ τῇ γυναικὶ ὠνόμασεν· Ἐνταῦθα καὶ ὁ Νικάτωρ τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφε, καὶ ἵπποφόρδιον βασιλικὸν τρισμυρίων ἵππων θηλειῶν. Ἀπαμεὺς δ' ἦν ὁ πολυμαθέςατος τῶν κατ' αὐτὸν φιλοσόφων Ποσειδώνιος.

Ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Ἀράδῳ πηγὴ ἐστὶ γλυκῆς ὕδατος, ὑπὸ τοῖς κύμασιν ἀναβλυσάνουσα· ἀφ' ἧς ὑδρεύονται, κλίβανου γενοῦ πυθμένος εὐρύσομον μολιβδῶν περὶ αὐτὴν κασιέντες.

Ὅτι ἡ Τρίπολις ἐκ τριῶν συνωκίσθη πόλεων, Τύρου καὶ Σιδόνης καὶ Ἀράδου. Τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος.

Ὅτι τὴν Κοίλην Συρίαν ὃ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος τὸ ὄρος ποιεῖ, ἀρχόμενον ἑκάτερον μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης, τὸ μὲν, ὁ Λίβανος, ἀπὸ Τριπόλεως, τὸ δὲ, ὁ Ἀντιλίβανος, ἀπὸ Τύρου, παράλληλα κείμενα· τελευτῶσι δ' ἐγγύς τῶν Ἀραβίων ὄρων τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς. Πλάτος δὲ τῆς χώρας σάθιοι διακόσιοι· μῆκος δὲ διπλάσιον. Καὶ ἔστιν ἡ χώρα εὐδαιμονεσάτη, ἀρδομένη ἄλλοις τε ποταμοῖς, καὶ δὴ καὶ τῷ Ἰορδάνῃ.

Ὅτι Ποσειδώνιος ἴσσορεῖ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὀραθῆναι νεκρὸν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὡσθ' ἵππεας ἑκατέρωθεν παρασάντας ἀλλήλους μὴ

καθορᾶν τὸ δὲ χάσμα τοῦ σώματος, ὡς ἔφιππον δέξασθαι τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπὲρ θυρεὸν εἶναι.

Ὅτι ἅπασα ἡ χώρα, ἡ ἀπὸ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν, κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. Ἡ δ' ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, σενή τις οὔσα. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσογαία μέχρι τῶν Ἀράβων, ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία λέγεται.

Ὅτι ἡ Τύρος, νῆσος πρὶν οὔσα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῷ χώματι τῆς πολιορκίας χερρόνησός ἐστιν· ἡ δ' ἐκεῖσε πορφύρα καλλίστη.

Ὅτι Σιδῶν πολύτεχνός ἐστι πόλις καὶ καλλιτέχνος, φιλόσοφος τε, καὶ ἀριθμητικὴ, καὶ λογιστικὴ, καὶ ἀστρονομικὴ, καὶ ἐμπορικὴ, καὶ νυκτοπλοικὴ, καθάπερ καὶ ἡ Αἴγυπτος γεωμετρικὴ.

Ὅτι Σιδῶν ἀπὸ Τύρου ἀπέχει πρὸς βορρᾶν σάδια διακόσια.

Ὅτι μετὰ Τύρον Πτολεμαῖς ἐστι πόλις, περὶ ἧς ἰσορεῖται παράδοξον. Ἐν τινι γὰρ πολέμῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς τοῖς ἐνοίοις παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, κῦμα ἐξαπίνης ἐπελθὼν ἐκάλυψε τοὺς φεύγοντας· εἶτα πελαγίσαν μικρὸν, ὕσερον ὑπέφυγε τὸ ὕδωρ, καὶ κατελείφθησαν ἐν τοῖς κοίλοις χωρίοις νεκροὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἰχθύες.

Ὅτι τὰ κατὰ τὴν Ἀνδρομέδαν περὶ τὴν Ἰόππην γενέσθαι φασί· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπίνειον ἔχουσι τὴν Ἰόππην.

Ὅτι ἀπὸ Κασίου εἰς τὸ Πηλούσιον, πόλιν Αἰγύπτου, σάδιοι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Γάζα πόλις ἀπὸ θαλάσσης ἑπτὰ σταδίους ἀπέχει· ἀπὸ δὲ Γάζης πόλεως εἰς Αἶλὰ πόλιν, τὸ ἀνατολικώτερον σημεῖον τοῦ Ἀραβίου κόλπου, δι' ἐρήμου σάδιοι χίλιοι διακόσιοι ἐξήκοντα. Εἰς δὲ τὸ δυτικὸν μυχὸν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, καλούμενον

καλούμενον Ἡρωπολιτικόν, ἀπὸ Πηλουσίου ὁδὸς ἔρημος καὶ ἔρπετων πλήρης.

Ὅτι μετὰ Γάζαν Ῥαφία πόλις, καὶ Ῥινοκόλουρα πόλις· ὠνόμασαι [δ'] οὕτως, ἐπειδὴ ποτε Αἰγύπτιοι τοὺς ἀλισκομένους κακούργους ῥινοτομοῦντες ἐκεῖ κατώκιζον, οἳ οὐκ ἔτι ἐτόλμων ὑποσρέφειν εἰς Αἴγυπτον, διὰ τὸ παράσημοι εἶναι.

Ὅτι τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα ἐν τῷ Κασίῳ λόφῳ κεῖται, περὶ Σερβωνίδα λίμνην πλησίον Πηλουσίου πόλεως.

Ὅτι ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως Φοινίκης εἰς τὸ Πηλούσιον σταδίοι τρισχίλιοι ἑξακόσιοι πεντήκοντα κατακολπίζοντι· ἡ δὲ ὁδὸς, πρὸς δυσμὰς χειμερινάς. Πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ὀρθωσίας ἐπὶ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλιοι ἑκατὸν τριάκοντα, πρὸς ἀνατολὰς Σερινάς. Ἀπὸ δὲ Ὀρόντου ποταμοῦ ἐπὶ ὄρια τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας σταδίοι πεντακόσιοι εἴκοσι, πρὸς ἀνατολὰς Σερινάς.

Ὅτι τὸν Μωσῆν τὸν παρ' Ἰουδαίοις λέγει ὁ Στράβων, ὅτι Αἰγύπτιος ἦν ἱερεὺς, καὶ μὴ ἀρεσκόμενος τῇ τῶν Αἰγυπτίων θρησκείᾳ, ἀπῆρεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, καὶ πολλοὺς συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐξ Αἰγύπτου. Ἐπαινεῖ δὲ τὸν Μωσῆν ὁ Στράβων, ὡς εὐσεβῶς πράξαντα τοῦτο καὶ δικαίως.

Ὅτι ὕστερον μετὰ τὸν Μωσῆν ἡ δεισιδαιμονία τοῖς Ἰουδαίοις συνέπεσεν· οἶον ἡ περιτομή, καὶ ἡ τῶν κρεῶν ἀποχή.

Ὅτι ἡ Ἱεροσόλυμα πόλις τὰ μὲν ἔσω ἔνυδρα ἔχει, τὰ δ' ἐκτὸς ἄνυδρα· ἡ δὲ τάφρος τῆς πόλεως οὐκ ὀρυκτὴ, ἀλλὰ λατομητὴ, πέτρα βαθεῖα· ὁ δ' ἐξ αὐτῆς κοπεῖς λίθος τῆν πύλιν ἔκτισεν.

Ὅτι ἡ Σερβωνίς λίμνη ἀγχιβαθείς ἐστίν· ἥς ἡ περίμετρος σταδίοι χίλιοι. Τῇ δὲ παραλίᾳ παρατέταται μικρῷ τι πλεον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος. Βαρύτατον δ' ἔχει ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ εὐθὺς ἐξαιρέσθαι. Μεσῆ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· τοῦτο δ' ἀναφυσᾶται

κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάρους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄθηλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται χαλκός, ἄργυρος, πᾶν τὸ σιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικούντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας. Ἔστι δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραιομένη ὑπὸ θερμοῦ, καὶ ἀναφυσωμένη, καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πῆξιν ἰσχυρὰν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτα ἐπιπολάζουσα ἢ ἄσφαλτος διὰ τὴν τοῦ ὕδατος παχύτητα κόπτεται καὶ ἀποφέρεται.

Ὅτι τὰ παρ' Ἑβραίοις Σόδομα πόλις ἐτέρων ἦν δώδεκα πόλεων μητρόπολις, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν γῆν ἔμπυρον, γενομένων σεισμῶν καὶ πυρωδῶν ἀναφυσημάτων, κατεστράφησαν καὶ κατεκάησαν πᾶσαι· καὶ ἀνεδόθη ἡ νῦν λίμνη Σερβωνίς καλουμένη, θειώδης οὖσα καὶ ἀσφαλτώδης.

Ὅτι Αἰγύπτιοι χρῶνται τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς τῶν νεκρῶν ταριχείας.

Ὅτι ἐξ Ἀρμόζου τοῦ ἄκρου τῆς Καρμανίας ἀφοραῖται τὸ ἐν Ἀραβίᾳ ἄκρον ἐν Μάκαις· καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ Περσικοῦ κόλπου· τὸ γὰρ ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, εἶτα πρὸς βορρᾶν, εὐρύνεται ἡ Περσικὴ θάλασσα, ἕως Τερηδόνης πόλεως καὶ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐκβολῶν.

Ὅτι ἡ Περσικὴ θάλασσα μεγάλη ἐστίν, ὥστε μικρῶ λείπεται τῷ μεγέθει τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Ὅτι ἐν τῷ νοτιωτάτῳ καὶ δυσμικωτάτῳ σημείῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου πόλις ἐστὶ Γέρρα ἐν τῇ ἀλμυρίδι, ἧς αἱ οἰκίαι ἄλιναί εἰσιν· ἐπεὶ δ' αἱ λεπίδες τῶν ἀλῶν, ἀφισάμεναι κατὰ

τὴν ἐπίκαισιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσιν.

Ὅτι ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσι νῆσοι, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Φοινίκῃ Τύριοι καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο μετανάσαι.

Ὅτι καθ' ὅλην τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης παραλίαν φύεται κατὰ βυθοῦ δένδρα, ὅμοια δάφνη καὶ ἐλαία· ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα· καίτοι τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὐσης, ὥς ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον.

Ὅτι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ κῆτος ἐπώκειλε πηχῶν πεντήκοντα.

Ὅτι ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ προχύσεων ἄμπελος γίνεται, ἐν ταῖς καλαμίναις ῥιψὶν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτο ἂν τὸ φυτόν· ὥς φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἐξ ἀρχῆς ἔδραν.

Ὅτι ἐν τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ νόμος ἐστίν, ἵνα μὴ ὁ παῖς παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν διαδέχηται· ἀλλ' ὃς ἂν πρῶτος γεννηθῆ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάσασιν τοῦ βασιλέως, οὗτος ὁ παῖς ἀναλαμβάνεται καὶ τρέφεται βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν.

Ὅτι ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα οὐκ ἔστι βαθεῖα, ἀλλὰ καὶ ἕως μόνων δύο ὀργυιῶν ἔρχεται τὸ βάθος· διὸ ποάζει πλειστάκις διὰ τὰ φυτὰ ἐξέχοντα τῆς ἐπιφανείας· καὶ τὰ δένδρα φαίνεται ἔξω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ κυνῶν πλῆθος θαλαττίων ἔχει.

Ὅτι ὁ Ἀσαθόρας ποταμὸς, μέρει μὲν τῷ πλείω μίσγεται τῷ Νείλῳ, τῷ δὲ ὀλίγῳ ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον.

Ὅτι ἡ παραλία τῆς Ἀραβίας τῶν Τρωγοδυτῶν ἢ πολλὴ ἐλαιῶνας καὶ δαφνῶνας καὶ φοινικῶνας φέρει.

452 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

Ὅτι οἱ ἐν Ἀραβίᾳ ἐλέφαντες, ὅταν διὰ τὰ καύματα ἐκλί-
πωσιν οἱ ποταμοί, φρεωρυχοῦσι καὶ τοῖς ὁδοῦσι καὶ ταῖς προ-
βοσκίαισιν.

Ὅτι Τρωγοδῦται, ἄνευ τοῦ λ̄ λέγει ὁ Στράβων.

Ὅτι φησὶ Ποσειδώνιος, Ἐρεμβοὺς παρ' Ὀμήρῳ τοὺς Ἄρα-
βας δεῖν ἀκούειν, ὡς τῶν παλαιῶν διὰ τὴν ἀνεπιμιξίαν σολοι-
κιζόντων τὸ ὄνομα, καὶ ἀντὶ Ἀράβων, Ἐρεμβῶν καλεῖν· καὶ γὰρ
ταῦτα τὰ τρία ἔθνη, Ἀρμενίους, Ἀραβίους, Ἐρεμβοὺς, συν-
εχῆ ἀλλήλοις ὄντα, σχεδὸν τῇ αὐτῇ ὀνομασίᾳ καλεῖσθαι. Οὕτως
οὖν καὶ Ἀρίμους φησὶν ὁ αὐτὸς δεῖν ἀκούειν τοὺς Σύρους· Ἀρι-
μαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δὲ τότε οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἢ
Ἀρίμους αὐτοὺς ἐκάλουν. Αἱ δὲ μεταπτώσεις τῶν ὀνομάτων
πολλαί· καὶ γὰρ τὸν μὲν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ
Φάρξιριν Παρύσκτιν.

BIBLION IZ.

Ὅτι ὁ μικρὸς Καταρράκτης ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἐστὶ
πόλις, ἐνθα καὶ τὸ μεθόριον Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν.

Ὅτι οἱ Αἰθιοπεὶς λυπρῶς ζῶσι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς
δυσκρασίας τῶν ἀέρων, διὸ καὶ πένητές εἰσιν· οἱ δ' Αἰγύπτιοι
εὐδαίμονές εἰσιν.

Ὅτι Αἰγύπτιοι εἰς τρεῖς μοῖρας ἑαυτοὺς διεῖλον. Καὶ οἱ μὲν
αὐτῶν εἰσὶν ἱερεῖς, περὶ τὰ θεῖα ἀσχολούμενοι· οἱ δὲ γεωργοί,
τὰ ἐν εἰρήνῃ ἐργαζόμενοι· οἱ δὲ στρατιῶται, τὰ ἐν πολέμῳ
ἀσχοῦντες.

Ὅτι ὁ Νεῖλος αἰεὶ ἐκ νότου πρὸς ἄρκτους ῥεῖ, ἕως τοῦ με-
γάλου Δέλτα· εἶτα ἐκεῖθεν σχίζεται εἰς πολλὰ, ἕως τῆς θαλάσ-
σης, δεξιὰ μὲν ἕως Πηλουσίου, εὐώνυμα δὲ ἕως Κανώβου.
Καὶ γίνεται ἡ Κάτω Αἴγυπτος νῆσος τρίγωνος, τὸ Δέλτα· ὧ

δμώνυμον ἢ κορυφή καὶ ἡ ἐν αὐτῇ κώμη. Πᾶν δὲ τὸ Δέλτα τοσοῦτόν ἐστι κατὰ ῥασιώνην πλωτὸν διώρυξιν, ὥστε καὶ ὁσράκινα ἐνίοις πορθμεῖα εἶναι.

Ὅτι ἡ περίμετρος τοῦ Δέλτα τρισχιλίων ἐστὶ σταδίων νησιάζουσα.

Ὅτι ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου πελαγίζει τὸ Δέλτα, μόνων τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν ὑπερφαινομένων, διὰ τὸ ἢ ἐπ' αὐτοφυῶν ἢ χειροποιήτων λόφων ἰδρυσθαι. Τοῦτο δὲ γίνεται τεσσαράκοντα ἡμέρας· εἶτα κατ' ὀλίγον μειοῦται, ὥσπερ καὶ ἠὲξήθη, ἑτέρας ἡμέρας εἴκοσιν. Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐξήκοντα ἡμέραις τελῶς ξηραίνεται τὸ πεδίον.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Δέλτα μῆκος εἰσὶ σταδιοὶ τετρακισχιλιοὶ πρὸς νότον ἕως Συήνης, ἐπ' εὐθείας δι' ἐνὸς ρείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἴ που τις νῆσός ἐστιν.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν Αἰθιοπία ὄμβρων πληθύνει ὁ Νεῖλος ποταμός.

Ὅτι Καμβύσης ὁ Πέρσης, κατασχὼν τὴν Αἴγυπτον, ἀνήλθε μέχρι τῆς Μερῆς ὑπ' αὐτοῦ κληθείσης πόλεως· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ Μερὴ ἑτελεύτα, καὶ τιμῶν αὐτὴν, ἔθετο τῇ πόλει Μερὴν ὄνομα.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἀπὸ Συήνης, ἕως τῆς θαλάσσης μόνον, ἐκάλουν Αἴγυπτον· τοῦτ' ἐστὶν ὅσον ὁ Νεῖλος ποταμός ποτίζει μέρος καὶ μόνον.

Ὅτι ἀπὸ Πηλουσίου ἕως Κανώβου στόματος, τοῦτ' ἐστὶν ἡ βᾶσις τοῦ Δέλτα, σταδιοὶ εἰσὶ χιλιοὶ τριακόσιοι· ἀπὸ δὲ Κανώβου εἰς τὴν Φάρον ἑκατὸν πενήκοντα.

Ὅτι ἡ πόλις Ἀλεξάνδρεια ἐν τῇ Μαρεώτιδι ἐστὶν· ἥς τὰ μὲν βόρεια θαλάσση, τὰ δὲ νότια τῇ Μαρείᾳ λίμνῃ περιέχεται. Πληροῦται δ' ἐκείνη ὑπὸ τῶν τοῦ Νείλου διωρύχων καὶ ἀναβάσεων.

Ὅτι τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίσου χρυσὴν πύελον ἐν Ἀλεξαν-

δρεία ἐσύλησε Πτολεμαῖος ὁ Κόκκης, ὁ καὶ Παρεΐσακτος ἐπικληθεῖς, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν· καὶ εὐθὺς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς, ἀνόνητα τολμήσας. Ἡ δὲ πύελος μετὰ τοῦτο ὑελίνη γέγονεν.

Ὅτι ὁ ὄγδοος Πτολεμαῖος, ὁ Αὐλητῆς κληθεῖς, χοραυλεῖν ἤσκησεν, σεμνυνόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ ἀνταγωνίζεσθαι αὐληταῖς· ὃν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον. Ὁ δὲ, εἰς Ῥώμην ἔλθων, ἰκέτης γίνεται Πομπηίου, καὶ ἔτυχε κατ' ὁδοῦ εἰς τὴν βασιλείαν· καὶ μετ' ὀλίγον νόσῳ τελευτᾷ, καὶ διαδέχεται αὐτὸν Διόνυσος ὁ υἱός· καὶ Κλεοπάτρα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Αὐλητοῦ, φεύγει εἰς τὴν Συρίαν. Ὁ δὲ Πομπηῖος, φυγὼν ἐκ Φαρσάλου, ἦκεν εἰς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος, καὶ δολοφονεῖται ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Διόνυσον. Ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τὸν τε Διόνυσον κτείνει, καὶ τὴν Κλεοπάτραν καθίστησι βασίλισσαν Αἰγύπτου. Ἀντώνιος δὲ, μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, ἔλθων εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔγημε τὴν Κλεοπάτραν, καὶ τὸν Ἀκτιακὸν πόλεμον σὺν αὐτῇ ἠγωνίσαστο καὶ συνέφυγεν. Ὁ δ' Αὐγούστος ἐπελθὼν, ἀμφω τε κατέλυσε, καὶ τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐποίησεν.

Ὅτι ὁ μὲν πρῶτος Καῖσαρ περὶ Φάρσαλον πόλιν ἐνίκα Πομπηῖον· ὁ δὲ δεύτερος περὶ Φιλίππους ἐνίκα Βρούτον καὶ Κάσιον.

Ὅτι τὰ τοῦ Νείλου ἐπτὰ στόματα, ταῦτά ἐσιν· Ἡρακλεωτικὸν, Βολβίτινον, Σεβεννυτικὸν, Φατυικὸν, Μενδήσιον, Τανιτικὸν, Πηλουσιακόν.

Ὅτι ἡ μεταξὺ Πηλουσίου πόλεως καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ κατ' Ἡρώων πόλιν ἐρημία· σαδίων ἐσὶ χιλίων· πᾶσα δ' ἄνυδρος, καὶ θηριώδης καὶ ὀφιώδης ἐστίν.

Ὅτι ἐν Μωμέμφιδι τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά, κατὰ περ ἐν Μέμφιδι ὁ Ἄπις· ἐν Ἡλιουπόλει δὲ ὁ Μνεῦϊς βοῦς.

Ὅτι περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Δέλτα ἐστίν ἡ τε Βούβασος πόλις,

καὶ Μέμφις, καὶ Ἡλιούπολις, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διώρυχος, τῆς βαλλούσης εἰς τὴν κατ' Ἡρώων πόλιν θάλασσαν τοῦ Ἀραβίου κόλπου· πλάτος ἔχουσα πήχεις ἑκατὸν, βάθος δὲ, ὥστε σύμμετρον εἶναι μυριοφόρῳ νηϊ.

Ὅτι αἱ παλαιαὶ Αἰγύπτιαι Θῆβαι, Διόσπολις νῦν μεγάλη καλεῖται.

Ὅτι Πλάτων ὁ μέγας, σὺν Εὐδόξῳ τῷ μαθητῇ, ἀπῆρεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, κακεῖ διετέλεσαν ἔτη τρία, γεωμετροῦντες καὶ ἀστρονομοῦντες, καὶ ἀπλῶς φιλοσοφοῦντες, περὶ τὰς Θῆβας τὰς νῦν Διόσπολιν, καλουμένας.

Ὅτι ὁ Ἄπις ὁ αὐτός ἐστι τῷ Ὄσίριδι, θεὸς νομιζόμενος.

Ὅτι δευτερεύει μετὰ Ἀλεξάνδρειαν ἡ Μέμφις πόλις· ἥς ἀπὸ τεσσαράκοντα σταδίων ὄρεινὴ τις ἐστὶν ὄφρυς, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν εἰσι πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι. Τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ δὲ τὸ ὕψος σταδιαῖαι, τετράγωνοι τῷ σχήματι.

Ὅτι ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑπολαμβάνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν Κάτω Αἴγυπτον, ἕως Σιρβωνίδος λίμνης καὶ Μοίριδος λίμνης καὶ Ἀμμωνιακῆς, πᾶσαν πέλαγος εἶναι· τυχὸν δὲ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ συνεχές· τυχὸν δὲ καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χωρὶς.

Ὅτι καὶ ὁ Θαυμασὸς λαβύρινθος ἐν τῇ ἄνω ἐστὶν Αἰγύπτῳ. Καὶ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ πυραμὶς, ὁ τάφος Μαίνδου βασιλέως, τοῦ καὶ τὸν λαβύρινθον κτίσαντος· ὁ Μαίνδης γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν.

Ὅτι Κατήρασε λέγει ὁ Συγγραφεὺς, ἀντὶ τοῦ Κατέπιεν, ἐναντίως τῷ Ἐξήρασεν.

Ὅτι ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἡ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροθήτης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει τιμᾶται ὁ ἰχνεύμων, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις τε καὶ ἀσπίσιν· ὢν τὰ τε ὠὰ κατεσθίει ὁ ἰχνεύμων, καὶ αὐτὰς τῷ πηλῷ θωρακισθεὶς διάφθειρει, εἰς τὸν ποταμὸν ἔλκων· τοῦ δὲ

κροκοδείλου καθεύδοντος και κεχηνότος, υπεισδύς εις τὸ σόμα, κατεσθίει τὰ σπλάγχνα.

Ὅτι ἐν Κυνοπόλει ὁ Ἄνουβις τιμάται· και τοῖς κυσί τιμῆ και σίτισις τέτακται τις ιερά.

Ὅτι ἐν Ὀξύρυγχῳ, πόλει και νομῷ ὁμωνύμῳ, τιμάται ὁ ὀξύρυγχος ἐν ιερῷ σηκῷ· καιτοι και τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινή τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινή τιμῶσιν Αἰγύπτιοι· καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῦν, κῦνα, αἰλουρον· τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἰέρακα και ἴβιν· τῶν δὲ ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθύν και ὀξύρυγχον. Ἄλλα δ' ἐσίν, ἃ τιμῶσι καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι· καθάπερ Σαῖται πρόβατον, και Θηβαῖται· λάττον δὲ, τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθύν, Λατοπολίται· λύκον δὲ Λυκοπολίται· κυνοκέφαλον δὲ Ἐρμποπολίται· κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν (ἔστι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκῶς σατύρῳ, τἄλλα δὲ κυνὸς και ἄρκτου μεταξύ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία)· αἰτὸν δὲ Θηβαῖοι· λέοντα δὲ Λεοντοπολίται· αἶγα δὲ και τράγον Μενδήσιοι· μυγαλῆν δὲ Ἀφριδίται· ἄλλοι δ' ἄλλο τι.

Ὅτι Πτολεμαῖς πόλις μεγίστη ἐστὶ τῶν ἐν Θηβαΐδι, και οὐκ ἐλάττων Μέμφεως. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος πόλις, ἐν ἣ τὸ Μεμμόνειον βασιλεῖον Θαυμασῶς κατεσκευασμένον.

Ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῆ και ἡ μαντικὴ καθόλου και τὰ χρησθήρια. Νυνὶ δ' ὀλιγωρία πολλὴ κατέχει, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς, και τοῖς Τυρρηνικοῖς Θεοπροπίοις, διὰ τε σπλάγχνων, και ὀρυθείας, και διοσημιῶν. Διόπερ και τὸ ἐν Ἄμμωνι ἐκλέλοιπε χρησθήριον, πρότερον δ' ἐτετίμητο· ἐνθα και Ἀλέξανδρος ἀνελθὼν ἐχρησθηιάζετο· και οὐχ ὡσπερ ἐν Δελφοῖς και Βραγχίδαῖς τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι και συμβόλοις τὸ πλεον· ὡς και παρ' Ὀμήρῳ « Ἢ, και κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι, » τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου. Τοῦτο μέντοι ρητῶς εἶπειν

τὸν προφήτην φασὶ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἶη Διὸς υἱός.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀβύδῳ πόλει τιμῶσι τὸν Ὄσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὄσιρίδος οὐκ ἔξεραι, οὔτε ὠδὸν, οὔτε αὐλητὴν ἀπάρχεσθαι τῷ Θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις Θεοῖς ἔθος.

Ὅτι ἐν Τεντύρα πόλει διαφερόντως παρά τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκοδείλος ἠτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νενόμισται, καὶ ὑπ' αὐτῶν φθείρεται.

Ὅτι, ὡσπερ οἱ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ Ψύλλοι Αἰθίοπες ἀντιπάθειαν ἔχουσι φυσικὴν πρὸς τὰ ἕρπετά, μηδὲν ὑπὸ ἰοδόλων πάσχοντες, οὕτως καὶ οἱ Τεντυρίται οὐδὲν ὑπὸ κροκοδείλου πάσχουσιν, ἀλλὰ καὶ συγκολυμβῶσιν αὐτοῖς.

Ὅτι τῶν ἑκατονταπύλων Θηβῶν, ἣ νῦν Διόσπολις καλεῖται, ὀγδοήκοντα σταδίων ἦν τὸ μῆκος· νῦν δὲ κωμηθὸν οἰκεῖται.

Ὅτι ἡ ἀστρονομία μάλιστα κατωρθώθη ὑπὸ Θηβαίων τῶν Αἰγυπτίων· ὧν αἰτιώτατος Ἴρμης ὁ Τρισμέγιστος.

Ὅτι αἱ παρθέναι ἱέρειαι παρ' Ἕλλησι Παλλάδες καλοῦνται.

Ὅτι ἐν πόλει Ἐλεφαντίνῃ κρήνη ἐστὶ, συμπάσχουσα ταῖς τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀναβάσει, συναυξομειομένη αὐτῷ· ἐξ ἧς τεκμαίρονται τὴν εὐκαρπίαν τῆς χώρας, ἢ ἀφορίαν· εἰ γὰρ πολὺς ὁ Νεῖλος ἐπέλθοι, εὐφορία γίνεται· εἰ δὲ ὀλίγος, σπάνις. Εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοῦ φρέατος τοίχῳ παραγραφαὶ τῆς εὐετηρίας, ἢ τοῦ ἐναντίου.

Ὅτι ἐν Συήνῃ πόλει, περὶ τὰς θερινάς τροπὰς, μέσον ἡμέρας τὰ φρέατα ἄσκια φαίνεται, καὶ οἱ γνώμονες ὡσαύτως.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Ἐλεφαντίνην πόλιν ἐστὶν ὁ μικρὸς Καταρράκτης.

Ὅτι ἐν τοῖς κατὰ Στράβωνα χρόνοις Κανδάκη τις, ἀνδρική γυνὴ Αἰθιοπίσσα, ἤρξε τῶν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπῶν. Ἦν δὲ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. Τὸ δὲ βασιλεῖον τῆς Κανδάκης ἦν Νάπατα, πόλις μεγάλη.

Ὅτι Κανδάκη πολλαῖς μυριάσιν Αἰθιοπῶν πρὸς Πετρώνιον

Ῥωμαῖον Αἰγύπτου ἄρχοντα διεπολέμησεν. Ἦρχε δὲ τῶν τόπων ἐκείνων, ἔνθα ὁ Καμβύσου στρατὸς κατεχώσθη ὑπὸ τῆς ἄμμου, *καὶ* τοῦ νότου πνεύσαντος βιαίως.

Ὅτι τὰ τῶν Αἰθιοπῶν πρόβατα, καὶ αἶγες, καὶ βόες, καὶ κύνες, μικρὰ παντελῶς εἰσί. Τάχα δ' ἐκ τούτου καὶ τοὺς Πυγμαίους τινὲς ἐμυθολόγησαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἀληθὲς τὸ τῶν Πυγμαίων.

Ὅτι Αἰθίοπες σέβονται τοὺς βασιλέας, ὡς Θεούς· καὶ εἰσὶ κατάκλειστοὶ καὶ οἰκουροί. Μέγιστον δ' αὐτοῖς βασιλεῖον ἡ Μεράη πόλις, ὁμώνυμος τῇ νήσῳ, οὔση τὸ μῆκος σταδίων τρισχιλίων, τὸ δ' εὖρος χιλίων· ἔχει δὲ πόλεις συχνὰς, καὶ ὄρη, καὶ δάση, καὶ μέταλλα παντοῖα. Περιέχεται δὲ, ἀπὸ μὲν τῆς Αἰθιοπίας *ὁ ταύτη Νεῖλος* διὰ μεγάλαις· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἐκ δὲ νότου ἄνωθεν ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσαβόρα καὶ τοῦ Ἀσάποδος καὶ τοῦ Ἀσασόδα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Νεῖλου ὀχὴ.

Ὅτι Αἰθίοπες καὶ τὰς γυναῖκας ὀπλιζοῦσιν· ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ σώματος χαλκῇ κρίκῳ. Κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἔρεαν τῶν προβάτων οὐ φερόντων, ἀλλ' αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ τελέως γυμνήτες εἰσι, περιεζωσμένοι [μικρὰ κώδια].

Ὅτι Αἰθίοπες νομίζουσι Θεὸν εἶναι, τὸν μὲν ἄθάνατον, τὸν δὲ θνητόν. Τούτων δὲ τὸν μὲν, αἴτιον τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ. Τοὺς δ' εὐεργέτας καὶ βασιλεῖς, Θεοὺς νομίζουσι καὶ τούτων, τοὺς μὲν βασιλεῖς, κοινούς· τοὺς δὲ ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. Πρὸς δὲ τῇ διακεκαυμένη τινὲς καὶ ἄθεοί εἰσιν· οὓς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασι βλασφημοῦντας κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν ἀνίσχοντα ἴδοιεν, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς. Οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα καὶ Πᾶνα καὶ Ἰσιν σέβονται, πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ

Θεῶ· καὶ βασιλέας καθισᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

Ὅτι Αἰθίοπες ἔθος ἔχουσι τοιοῦτον· ὅς ἂν βασιλεὺς πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὀπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλισα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου, φυλακὴ πλείστη τοῦ βασιλέως ἐστὶ παρ' αὐτῶν.

Ὅτι ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ ἰχθύων γένη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα· γνωριμώτατοι δὲ, ὃ τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιθωτός, καὶ λάτος, καὶ ἀλάβης, καὶ κορακῖνος, καὶ χοῖρος, καὶ φαγρῶριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν, σιλουρος, κίθαρος, θρίσσα, κεςρεὺς· ὀσρακίων, δῖλυχνος, φύσα, βουῖς, κοχλῖαι μεγάλοι φωνῆν ὀλολυγόσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι. Τὰ δ' ἐπιχώρια ζῶα, ἰχνεύμων, ἀσπίς, ἢ μὲν σπιθαμιαία, ἢ περ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἢ δὲ ὀργυιαία· ὄρνεα δὲ, ἴβις, ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος (ἡμερος γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἴλουρος), νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ ἔχει.

Ὅτι ἡ ἴβις ἡμερώτατον ὄρνεόν ἐστι, πελαργώδης κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, ὅλη μέλαινα. Μεσῆ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος· χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ καθάρματα πάντα· δυσχρήστως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων παντός μολυσμοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης εἰς τὸν Νεῖλον ἀνέρχεται, κεςρεὺς, θρίσσα, θελφίς· τὰ δ' ἄλλα, διὰ τὸν ἐκ τῶν κροκοδείλων φόβον, οὐκ ἀνέρχεται. Ἄλλ' ὁ μὲν θελφίς, ὡς κρείστων τῶν κροκοδείλων· ὁ δὲ κεςρεὺς, ὅτι παραπέμπεται ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατὰ τινὰ οἰκείωσιν φυσικὴν. Τῶν δὲ χοίρων ἀπέχονται οἱ κροκάδειλοι, σρογγύλοι γὰρ εἰσι, καὶ ἔχουσιν ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, τὸ τῆς Λιβύης σχῆμα τρίγωνόν ἐστιν

460 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

ὄρσογώνιον· οὗ ἢ μὲν μία τῶν περὶ τὴν ὄρσθην ὁ Νεῖλος ποταμός ἐστιν· ἢ δ' ἑτέρα, ἢ καδ' ἡμᾶς παραλία, ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Γαδείρων· ἢ δ' ὑποτείνουσα τὴν ὄρσθην, ἢ ἀπὸ Γαδείρων παρωκεανίτις, ἄχρι τῶν τοῦ Νεῖλου πηγῶν· Ταῦτα δὲ Πτολεμαῖος ἠλεγξε ψευδῆ ὄντα.

Ὅτι τὸ ἐν Μαυριτανίᾳ ὄρος, τὸν Ἄτλαντα ἑλληνιστὶ καλούμενον, οἱ βάρβαροι Δύριν καλοῦσιν.

Ὅτι τὸ βορειότατον καὶ δυσμικώτατον ἄκρον τῆς Λιβύης, Κώτεις καλεῖται· ἀντίκειται δὲ τοῖς Γαδείροις.

Ὅτι ἡ Μαυριτανία ἐκατέρα εὐφορωτάτη ἐστὶ, καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκεῖται· καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῆς κροκοδείλους φέρουσιν. Ἐν τινὶ δὲ ποταμῷ γεννῶνται βδέλλαι ἐπταπῆχεις, κατατετρημένα ἔχουσαι τὰ βρόγχια, δι' ὧν ἀναπνεύουσι· καὶ ἄμπελοι φύονται ἐκεῖσε, δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτοι, βότρυς πηχυαίους πῶς ἀποδιδοῦσαι.

Ὅτι ἐν Λιβύῃ καὶ Ἰνδία γίνεται κάλαμος, ὥστε τὸ ἐν γόνυ χωρεῖ μεδίμνους ὀκτώ· καὶ ἄλλαι βοτάναι μέγισται.

Ὅτι οἱ Μαυρούσιοι ἐπιμελοῦνται μάλισα κόσμου τριχῶν, καὶ ὄνουχιμεῦ, καὶ πωγώνων, καὶ τῶν τοιούτων.

Ὅτι οἱ Λίβυες δέρμασιν ὄφεων καὶ ἰχθύων ἀμπεχόνας καὶ σρώμασι χρῶνται.

Ὅτι ἐν Λιβύῃ, ὥσπερ ἐν Αἰθιοπία, τοῦ θέρους ἕξει πολλά· τοῦ δὲ χειμῶνος ξηρασία ἐστίν.

Ὅτι οἱ ἐν Λιβύῃ Λωτοφάγοι οὐ δέονται ποτοῦ· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ λωτὸς καὶ πρὸς πόσιν καὶ πρὸς βρῶσιν.

Ὅτι ἐν τοῖς τῆς Λιβύης μεσογαίοις εὐρίσκεται ὄσρακία καὶ χηραμίδες, καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐν Ἄμμωνος.

Ὅτι ἐν τισὶ τόποις τῆς Λιβύης δις τοῦ ἐνιαυτοῦ σῖτον καρποῦνται. Ἐστὶ δὲ τὸ μῆκος τῆς καλάμης πέντε πηχέων· πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου· ὁ δὲ καρπὸς διακοσιοτεσσαρακοντάχους

ἀποδίδονται. Τοῦ δ' ἕαρος οὐδὲ σπεύρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι κατὰ τὸν θερισμόν ἑσάχῃ ἀρκοῦνται. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημίδας φοροῦντες ἐργάζονται· καθεύδοντες δὲ περιχρῖουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις, τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδοῦσιν.

Ὅτι ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μαυριτανίας ἦν πόλις Ἰὼλ ὄνομα· ἦν ἐπικτίσας Ἰούβας, ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατήρ, μετωνόμασε **Καισάρειαν**· ἔχει δὲ καὶ λιμένα.

Ὅτι Καρχηδόνιοι μεγίστην εἶχον δύναμιν. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν Ῥωμαίοις, πόλις εἶχον τριακοσίας ἐν Λιδύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ, καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικά δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθῆσόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὀπλοποιεῖαν συνεσήσαντο· καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν τεσσαράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσαι, καὶ λόγχοι πεντακόσαι, βέλη δὲ χίλια καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θηράπκιναι παρεῖχον.

Ὅτι πρὸ τῆς μικρᾶς Σύρτεως νῆσός ἐστι Μῆνιγξ, ἣν καὶ φασὶν εἶναι τὴν παρ' Ὀμήρῳ τῶν Λωτοφάγων χώραν. ἔχει γὰρ πολὺ τὸ φυτὸν ἐκεῖνη.

Ὅτι ἡ πρὶν Βάρκη, νῦν Πτολεμαῖς πόλις καλεῖται.

Ὅτι τὸν Κυρηναϊκὸν ὄπὸν τὸ σίλφιον ἐκφέρει.

Ὅτι Κυρηναῖοι σοφοὶ ἐγένοντο, Ἀρίσιππος ὁ Σωκρατικὸς, καὶ τούτου θυγάτηρ Ἀρήτη, καὶ ταύτης υἱὸς Ἀρίσιππος ὁ μητροδίδακτος, καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, καὶ Καρνεάδης ὁ Ἀκαδημαϊκός, καὶ Ἀπολλώνιος.

Ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ χώρα πᾶσα ἀντιπαρῆκει τῇ Κρήτῃ νήσῳ κατὰ μῆκος παράλληλος.

ΠΙΝΑΞ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔ΄.	{	Ἰωνία ΣΕΛΙΔΙ	2
		Σμύρνη	21
		Μαγνησία	23
		Τράλλεις	25
		Νύσα	26
		Καρία	29-47
		Ρόδος	31-35
		Λυκία	48
		Παμφυλία	53
		Κιλικία	54
Ἔθνη Χερρόνησου	67		
Κύπρος	74		
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ΄.	{	Ἰνδική	81
		Ἄριανή	131
		Περσίς	141
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΣ΄.	{	Ἀσσυρία	157
		Συρία	176
		Περσικὸς κόλπος	201
		Ἀραβία	204
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΖ΄.	{	Αἴγυπτος	229
		Αἰθιοπία	280
		Λιβύη	284
		Μαυρουσία	286
		Καρχηδών	295
		Κυρηναία	302
Ἐπίλογος	305		

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ Ἐκ τῶν Στράβωνος Γεωγραφικῶν. 309

ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Μ Ε Ρ Ο Σ Α΄.

ΣΕΛΙΑ. 7, στ. 21, γρ. τὴν γῆν τὴν ἐκ.—ΣΕΛ. 26, στ. 9, γρ. δὲ
 τι καὶ αἰ.—ΣΕΛ. 47, στ. 5, γρ. τοῦ ποταμοῦ.—ΣΕΛ. 68, στ. 17,
 γρ. κἄν γαληνότατον ἦ, ἐπιφερόμενον.—ΣΕΛ. 77, στ. 3, γρ. Μυρ-
 σίλος.—ΣΕΛ. 109, στ. 10, γρ. ἐξισάζοιτο τῇ Ἰνδικῇ, ἀλλ' οὐδὲ τῇ
 Ἀριανῇ.—ΣΕΛ. 129, στ. 1, γρ. διᾶραι.—ΣΕΛ. 149, στ. 1, γρ.
 ἐγγύς τε τάχειβους.—ΣΕΛ. 163, στ. 13, γρ. περιοδείας.—ΣΕΛ. 185,
 στ. 4, γρ. Ἰλιπκν.—ΣΕΛ. 204, στ. 16, γρ. Ἐξιτανῶν.—ΣΕΛ. 212,
 στ. 5, γρ. ἐπὶ τῷ Ἴβηρι.—ΣΕΛ. 218, στ. 3, γρ. ἐπανορθώσεως.
 —στ. 10 καὶ 14, γρ. Γυμνησιῶν.—ΣΕΛ. 239, στ. 7, γρ. ὁ τε.
 —ΣΕΛ. 277, στ. 20, γρ. περιελθεῖν.—ΣΕΛ. 280, στ. 7, γρ. Ἐνί.
 —281, στ. 6, γρ. Ἄλπεων.—ΣΕΛ. 304, στ. 17, γρ. Εἰς μὲν δῆ.
 —ΣΕΛ. 311, στ. 25, γρ. κοινὸν τῶν.—ΣΕΛ. 321, στ. 2, γρ.
 καταλείπουσα.—ΣΕΛ. 322, στ. 25, γρ. καὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς ὄρων
 τῶν Ἀπεννίνων.—ΣΕΛ. 329, στ. 20, γρ. ὑδάτων.—ΣΕΛ. 330, στ.
 16, γρ. ἔχνη τῆς.—ΣΕΛ. 331, στ. 16, γρ. δεχομένῳ.—στ. 17,
 γρ. ὄρος.—ΣΕΛ. 348, στ. 5, γρ. Διονύσιον αἰτιασάμενον, ὅτι.
 —ΣΕΛ. 349, στ. 2, γρ. ἑξακόσιοι.—στ. 9, γρ. τινάς.—στ. 24,
 γρ. Κρητικῶν.—ΣΕΛ. 350, στ. 17, γρ. φθόγγον.—ΣΕΛ. 363,
 στ. 2, γρ. προειρήκαμεν.—ΣΕΛ. 384, στ. 16, γρ. γεγονῦται.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β΄.

ΣΕΛΙΑ. 81, στ. 2, γρ. γράφουσι.—ΣΕΛ. 116, στ. 1, γρ. πιθα-
 νώτερον.—ΣΕΛ. 150, στ. 5, γρ. Ἀκτὴν.—ΣΕΛ. 236, στ. 19, γρ.
 εἶτα.—ΣΕΛ. 237, στ. 9, γρ. μεταβαίνοντες.—ΣΕΛ. 243, στ. 12,
 γρ. ἡπειρον.—στ. 16, γρ. ἡπίρω.—ΣΕΛ. 245, στ. 14, γρ.
 ἡπίροιο.—ΣΕΛ. 255, στ. 26, γρ. Δυγαίου.—ΣΕΛ. 300, στ. 2,
 γρ. πρὸς βορρᾶν.—ΣΕΛ. 305, στ. 17, γρ. ἔχων.—ΣΕΛ. 338,
 στ. 2, γρ. ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ.—ΣΕΛ. 351, στ. 7, γρ. δὲ τῇ.
 —ΣΕΛ. 357, στ. 12, γρ. Ἀκιλισηνήν.—ΣΕΛ. 369, στ. 20, γρ.
 καθορᾶν ἐσι.—ΣΕΛ. 374, στ. 4, γρ. Ἡρπαν.—ΣΕΛ. 381, στ. 2,
 γρ. Αἰγιαλῶ.—ΣΕΛ. 396, στ. 14, γρ. Μιλητον.—ΣΕΛ. 397, στ. 21,
 γρ. Συνορίαν.—ΣΕΛ. 440, στ. 6, γρ. Αἰολίδα, Ἐφορος.—ΣΕΛ. 456,
 στ. 8, γρ. ποιήσεν.—ΣΕΛ. 460, στ. 1, γρ. ἐπόρθησεν.—
 ΣΕΛ. 461, στ. 24, γρ. Τρωϊκόν.—ΣΕΛ. 470, στ. 13, γρ. ἐξήκοντα.

—ΣΕΛ. 476, στ. 20, γρ. Η οὐ.—ΣΕΛ. 489, στ. 9, γρ. πολύ.—
ΣΕΛ. 494, στ. 26, γρ. ἠφανισμένης.—ΣΕΛ. 504, στ. 14, γρ. κε-
ραυνόβολος.—ΣΕΛ. 509, στ. 9, γρ. βεβάβυνται.

Μ Ε Ρ Ο Σ Γ'.

ΣΕΛΙΔ. 10, στ. 20, γρ. στρατηγόν.—ΣΕΛ. 11, στ. 22, γρ. ἄκρζ.
—ΣΕΛ. 16, στ. 14, γρ. δέ.—ΣΕΛ. 23, στ. 16, γρ. Ἀσκληπιός.
—ΣΕΛ. 28, στ. 4, γρ. Ἀσίω.—ΣΕΛ. 36, στ. 7, γρ. Θράξ.—
ΣΕΛ. 45, στ. 15, γρ. ὡς φησι.—ΣΕΛ. 64, στ. 29, γρ. περιπολι-
ζόντων, καί.—ΣΕΛ. 183, στ. 13, γρ. πυθμένα συνηγμένος.—
ΣΕΛ. 191, στ. 25, γρ. εἰσέχων.—ΣΕΛ. 200, στ. 4, γρ. §. 46.—
ΣΕΛ. 222, στ. 8, γρ. ὄντων καὶ συμπράξειν.—ΣΕΛ. 248, στ. 15,
γρ. Μάρεια.—ΣΕΛ. 252, στ. 15, γρ. τοῦ.—ΣΕΛ. 262, στ.
7, γρ. ὀραθέντων.—στ. 24, γρ. Λιδύη.—ΣΕΛ. 266, στ. 18,
γρ. λίμνη.—ΣΕΛ. 268, στ. 1, γρ. Νεῖλω.—ΣΕΛ. 277, στ. 19,
γρ. χώρα.—ΣΕΛ. 278, στ. 6, γρ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ.—ΣΕΛ. 281, στ. 7,
γρ. Αἰγύπτου.—ΣΕΛ. 298, στ. 26, γρ. παρὰ τήν.—ΣΕΛ. 304,
στ. 2, γρ. ἐπίθετον.—ΣΕΛ. 307, στ. 12, γρ. ἐβδόμην.—ΣΕΛ. 318,
στ. 14, γρ. τρισχιλίους σχεδίους.—ΣΕΛ. 328, στ. 5, γρ. Θράκες.—
ΣΕΛ. 333, στ. 15, γρ. ἀλαζονικὸν πρόσεσι.—ΣΕΛ. 351, στ. 1,
γρ. δὲ φασιν.—ΣΕΛ. 388, στ. 17, γρ. καὶ τήν.—ΣΕΛ. 392, στ.
9, γρ. ἐπεσθαι. » Καί.—ΣΕΛ. 397, στ. 26, γρ. ὅποιοι.—ΣΕΛ. 400,
στ. 7, γρ. ὄρει.—ΣΕΛ. 408, στ. 25, γρ. Ἀκλισηνῆ.—ΣΕΛ. 414,
στ. 20, γρ. Ἄλυος.—ΣΕΛ. 428, στ. 9, γρ. διαθρόχοις.—ΣΕΛ. 429,
στ. 30, γρ. Οὔτος.

752973

